

LCF
E86H

EUCLIDIS,

OPERA OMNIA.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

EUCLIDIS ELEMENTA.

EDIDIT ET LATINE INTERPRETATUS EST

I. L. HEIBERG,

DR. PHIL.

UOL. I.

LIBROS I—IV CONTINENS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

49154
26/11/00

PRAEFATIO.

Elementa Euclidis paene per tria saecula pro fundamento critico solam editionem principem habuerunt, quae prodiit Basileae a. 1533; nam Gregorius in elementis totus fere ab illa editione pendet. quod fundamentum quale fuerit, inde intellegitur, quod editio Basileensis pro consuetudine illius temporis ad fidem paucissimorum nec optimorum codicum facta est, cum tamen elementorum tot exstent codices antiquissimi et praestantissimi, quot haud facile cuiusquam scriptoris Graeci. itaque initio nostri saeculi Peyrardus optime de elementis meritus est, quod unum saltem codicem antiquum et eum omnium praestantissimum, quippe qui recensionem Theone antiquiorem contineret, in editione Basileensi emendanda adhibuit. hunc codicem e latebris Uaticanis protraxisse praestantiamque eius agnouisse, gloria est Peyrardi haud parui aestimanda. sed neque ubique recto firmoque iudicio in uera scriptura eligenda usus est, in primis quia bonis codicibus recensionis Theonis caruit, neque inuentum suum tenuit recteque aestimauit. huc adcedit, quod editio eius et inhabilis et his temporibus perrara est; nec ii, qui post Peyrardum elementa ederunt, subsidia critica auxerunt neque omnino rem

ita egerunt, ut textus elementorum satis certo et ad usum prompto fundamento niti uideri possit. de ceteris scriptis Euclidis multo etiam peius actum esse, satis constat.

Quae cum a multis intellegi uiderem, Archimedi Euclidem adiungere constitui, et ut hunc laborem, quem iam diu animo uolebam, tandem aliquando susciperem, eo magis impellebar, quod editionem Archimedis ab hominibus doctis beneuolenter adcipi, et erroribus, quos in primitiis illis uitare non potuissem, indulgeri uidebam, et usu edoctum me iam meliora praestare posse sperabam.

Sed statim apparuit, neque res rationesque neque uires meas toti operi, quod mihi proposueram, sufficere. tot codices conferendi erant, tot bibliothecae itineribus longinquis adeundae. itaque Henricum Menge, u. d., quem sciebam et ipsum in Euclide occupatum esse, interrogauit, uelletne partem operis suscipere. adnuit, et ita inter nos comparatum est, ut ille *Data*, *Phaenomena*, *scripta musica*, ego *Elementa*, *Optica*, *Catoptrica* ederem, et ut codices coniuncta opera conferremus. sed sic quoque in elementis e magna copia subsidiorum pauca eligere coactus sum. nam cum uix ulla sit minima bibliotheca, in qua non adseruetur codex aliquis elementorum, inde ab initio de omnibus codicibus conferendis aut certe inspiciendis desperandum erat. uellem equidem licuisset pluribus codicibus uti, sed ut aliquo tamen modo paucis, quos contuli, contenti esse possimus, facit et singularis ratio, qua nobis tradita sunt elementa Euclidis, et uetustas et bonitas codicum a me usurpatorum. nam satis notum

est, plerosque omnes codices e recensione Theonis fluxisse, et Vaticanum Peyrardi solum fere antiquiorem formam seruasse. quem fructum ex hoc casu singulari capere liceat, et quam rationem critices factitandae inde sequi putem, pluribus exposui in libro, qui inscribitur Studien über Euklid p. 177 sq. hoc quidem statim adparuit, primum omnium codicem Vaticanum, e quo Peyrardus ea sola enotauerat, quae ei memorabilia uidebantur, quamuis ipse aliter praedicet, de nouo diligenter esse conferendum et praeterea ex reliquis codicibus tantum numerum, ut ueri similiter de scriptura Theonis iudicari posset. qua in re codices Bodleianum, Laurentianum, Uindobonensem sufficere putauit, praesertim cum animaduertent, eos a palimpsesto codice saeculi VII uel VIII, qui in Museo Britannico adseruatur, non admodum discrepare. hos codices pro fundamento habui, sed ad eos in partibus quibusdam operis alii adcesserunt et, ut spero, adcedent, uelut in hoc primo uolumine Parisinus quidam et in primo libro Bononiensis. hunc ne totum conferrem, prohibuerunt temporis angustiae, sed spes mihi est, me breui partem reliquam conferre posse; nam in libris stereometricis hic codex maximi momenti est. de ceteris subsidiis nouis, sicut de codicibus operum minorum, in praefationibus singulorum uoluminum dicetur.

Confiteor igitur fieri posse, ut inter codices nondum collatos lateat thesaurus aliquis (neque enim omnes recentiores sunt nec recentiores semper spernendi), qui mea subsidia uel aequet uel etiam superet. sed cum non maxime sit ueri simile, haec, qualiacun-

que sunt, nunc edere malui, quam opus in infinitum differre.

De consilio meo satis dictum. de forma ac specie editionis sufficit commemorare, eandem me secutum esse quam in Archimede edendo. nam quamquam uidebam, Latinam interpretationem meam a nonnullis improbari, tamen hic quoque Latinam Francogallicae Germanaevae aut nulli praetuli; nam interpretationem mathematici flagitant, et Latina a pluribus legi potest. praeterea res ipsae tritiores interpretandi molestiam leuiorem reddunt in Euclide quam in Archimede. notas perpaucas addidi, quia perpaucis in Euclide discentibus consulenti opus est, si solam intellegentiam uerborum tenorisque demonstrationis spectes. nam commentarium, cuius hic quoque ingens est materia, scribere nolui. quarto uolumini copiosiora prolegomena praemittentur, quibus historia textus elementorum illustrabitur. eodem congeram, quae de subsidiis deterioribus collegi; nam perspicuitatis causa eam ab adparatu critico removenda erant, in quo iis tantum codicibus usus sum, quos supra commemoravi. eos his litteris significavi:

P — cod. Uatican. Gr. 190 Peyrardi saec. X, membran. hic illic manus recentissima litteras tempore euanidas renouauit, quam littera π significavi, ubi parum recte scripturam antiquam reddere uidebatur. libros IV—IX ipse contuli Romae 1881, librum II et partem tertii Mengius; primum et reliquam partem tertii Augustus Mau u. d. beneuolenter conferenda suscepit.

B — cod. Bodleian. Doruillian. X, 1 inf. 2, 30, scr. a.

888, membran. libros I—VII ipse contuli Oxoniae 1882.

F — cod. Florentin. Laurentian. XXVIII, 3 saec. X, membran. in hoc quoque codice scriptura antiqua saepe manu saeculi XVI renouata est, quae eadem multa folia foliorumue partes resarcinauit et ultimam partem codicis totam suppleuit. eam significauit littera φ , ubicunque antiquam scripturam uel uitiauit uel ita obscurauit, ut dignosci non posset. totum codicem ipse contuli Florentiae 1881.

V — cod. Uindobon. Gr. 103 saec. XI—XII, membran. partem ultimam in charta bombycina suppleuit manus saeculi XIII. totum contuli ipse Hauniae 1880.

b — cod. bibliothecae communalis Bononiensis numeris 18—19 signat., saec. XI, membran. librum I contuli et alios nonnullos locos inspexi Florentiae 1881.

p — cod. Parisin. Gr. 2466 saec. XII, membran. librum I contuli Parisiis 1880, libros II—VII Hauniae 1882.

Restat, ut grato officio fungar iis uiris gratias quam maximas agendi, qui labori meo fauerunt. primum ut itinera Parisios et in Italiam toties facere possem, effectum est eximia liberalitate summi Ministerii, quod cultui scholisque nostris praeest, et instituti Carlsbergici, litteras scientiamque largiter adiuuantis. etiam praefectis bibliothecarum Uin-

dobonensis, Parisinae, Bononiensis plurimum debeo, quod codices a se adservatos meum in usum alio transmitti siuerunt, item praefectis bibliothecae regiae Hauniensis et bibliothecae Laurentianae, quibus intercedentibus hunc fauorem adeptus sum. Carolo Graux, quocum magnam partem itineris Italici a. 1881 communiter feci, et qui me in codicum aetatibus definiendis ceterisque rebus palaeographicis, in quibus cedebat nemini, egregie adiuuabat, quominus hoc loco gratias debitas agerem, prohibuit fatum nobis amicis eius superstitionibus scientiaeque iniquissimum.

Scr. Hauniae mense Aprili MDCCCLXXXIII.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

α'.

Όροι.

α'. Σημείον ἐστίν, οὗ μέρος οὐθέν.

β'. Γραμμὴ δὲ μῆκος ἀπλατές.

γ'. Γραμμῆς δὲ πέρατα σημεία.

δ'. Εὐθεῖα γραμμὴ ἐστίν, ἣτις ἐξ ἴσου τοῖς ἐφ'
5 ἑαυτῆς σημείοις κεῖται.

ε'. Ἐπιφάνεια δὲ ἐστίν, ὃ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει.

ς'. Ἐπιφανείας δὲ πέρατα γραμμαί.

ζ'. Ἐπίπεδος ἐπιφανεία ἐστίν, ἣτις ἐξ ἴσου ταῖς
10 ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κεῖται.

η'. Ἐπίπεδος δὲ γωνία ἐστίν ἢ ἐν ἐπιπέδῳ δύο γραμμῶν ἀπτομένων ἀλλήλων καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας κειμένων πρὸς ἀλλήλας τῶν γραμμῶν κλίσις.

θ'. Ὅταν δὲ αἱ περιέχουσαι τὴν γωνίαν γραμμαὶ
15 εὐθεῖαι ᾧσιν, εὐθύγραμμος καλεῖται ἢ γωνία.

ι'. Ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφ-

1. Hero def. 2. Ammonius in categ. p. 43. 66. Psellus p. 34. cfr. Philoponus in phys. fol. 6^r. Martianus Capella VI, 708. Boetius p. 374, 1. 2. Sextus Emp. p. 466, 27. 470, 24. 704, 28. Hero def. 3. Philoponus in phys. fol. 6^r. Ammonius in cat. p. 66. Martianus Capella VI, 708. Boetius p. 374, 2. 3. Boetius p. 374, 3. 4. Hero def. 5. Sextus Emp. p. 716, 28. 717, 10. Philoponus in anal. II fol. 4^v, fol. 15. Psellus p. 34. Boetius p. 374, 5. 5. Hero def. 9. Boetius p. 374, 6. 6. Boetius p. 374, 7. 7. Hero def. 11. Psellus p. 35. Boetius p. 374, 7. 8. Hero def. 16. Psellus p. 35. cfr. Sextus Emp. p. 718, 12. Boetius p. 374, 10. Martianus Capella VI, 710.

I.

Definitiones.

I. Punctum est, cuius pars nulla est.

II. Linea autem sine latitudine longitudo.

III. Lineae autem extrema puncta.

IV. Recta linea est, quaecunque ex aequo punctis in ea sitis iacet.

V. Superficies autem est, quod longitudinē et latitudinem solum habet.

VI. Superficiei autem extrema lineae sunt.

VII. Plana superficies est, quaecunque ex aequo rectis in ea sitis iacet.

VIII. Planus autem angulus est duabus lineis in plano se tangentibus nec in eadem recta positus alterius lineae ad alteram inclinatio.

IX. Ubi uero lineae angulum continentes rectae sunt, rectilineus adpellatur angulus.

X. Ubi uero recta super rectam lineam erecta

9. Hero def. 17. Boetius p. 374, 12. 10. Hero def. 19. Ammonius in categ. p. 58. Simplicius in Aristot. de coelo fol. 131^v. Philoponus in phys. i IIII, in anal. II fol. 28^v, p. 65. Psellus p. 36. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 14.

Numeros definitionum om. PFBb. 1. οὐδέν F, Psellus, Ammonius p. 66. 6. ἔχει μόνον B. 11 δέ] supra comp. scriptum b. ἐπιπέδω] ἐπίπεδος π. 13. Ἀντὲ πρὸς ras. unius litterae PF. 14. δέ] δ' B. τὴν γωνίαν περιέχουσαι Proclus; τὴν εἰρημένην γωνίαν P. 15. ἡ γωνία καλεῖται Proclus.

εξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῆ, ὀρθῇ ἑκατέρω τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστι, καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα εὐθεῖα κάθετος καλεῖται, ἐφ' ἣν ἐφέστηκεν.

ια'. Ἀμβλεῖα γωνία ἐστὶν ἡ μείζων ὀρθῆς.

5 ιβ'. Ὄξεῖα δὲ ἡ ἐλάσσων ὀρθῆς.

ιγ'. Ὅρος ἐστὶν, ὃ τινός ἐστι πέρας.

ιδ'. Σχήμα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τινος ἢ τινῶν ὄρων περιεχόμενον.

ιε'. Κύκλος ἐστὶ σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ τριᾶς γραμ-
10 μῆς περιεχόμενον [ἢ καλεῖται περιφέρεια], πρὸς ἣν ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι [πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν] ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

ισ'. Κέντρον δὲ τοῦ κύκλου τὸ σημεῖον καλεῖται.

15 ιζ'. Διάμετρος δὲ τοῦ κύκλου ἐστὶν εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένη καὶ περατουμένη ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς τοῦ κύκλου περιφέρειας, ἣτις καὶ δίχα τέμνει τὸν κύκλον.

ιη'. Ἡμικύκλιον δὲ ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχῆμα
20 ὑπὸ τε τῆς διαμέτρου καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ'

11. Hero def. 21. Ammonius in categ. p. 58. Psellus p. 36. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 18. 12. Hero def. 20. Ammonius l. c. Psellus l. c. Martianus Capella l. c. Boetius p. 374, 19. 13. Philoponus in Aristot. de anima fol. a 2. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 22. 14. Hero def. 25. Schol. in Hermog. VII² p. 903. cfr. Philop. ad Aristot. de anim. h. 7. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 374, 21. 15. Hero def. 29. Taurus apud Philop. in Proclum VI, 21. Sextus Emp. p. 719, 16. Philopon. in anal. II fol. 28^v, cfr. fol. 4^v, 9^v, 29^r, 53^r. Psellus p. 38. Martianus Capella VI, 710. Boetius p. 375, 3. 16. Psellus p. 38. Martianus Capella VI, 711. Boetius p. 375, 6. 17. Hero def. 30. Psellus p. 38. Martianus Capella VI, 711. Boetius p. 375, 7. 18. Hero def. 31. Mart. Capella VI, 711. Boetius p. 375, 12.

angulos deinceps positos inter se aequales efficit, rectus est uterque angulus aequalis, et recta linea erecta perpendicularis adpellatur ad eam, super quam erecta est.

XI. Obtusus angulus est, qui maior est recto.

XII. Acutus uero, qui minor est recto.

XIII. Terminus est, quod alicuius rei extremum est.

XIV. Figura est, quod aliquo uel aliquibus terminis comprehenditur.

XV. Circulus est figura plana una linea comprehensa, ad quam quae ab uno puncto intra figuram posito educuntur rectae omnes aequales sunt.

XVI. Centrum autem circuli punctum illud adpellatur.

XVII. Diametrus autem circuli recta quaedam est linea per centrum ducta et terminata utrimque ambitu circuli, quae quidem linea circulum in duas partes aequales diuidit.

XVIII. Semicirculus autem ea est figura, quae

1. ὀρθή ἐστὶν ἑκατέρα omisso ἐστὶ lin. 2 BFV, Simplicius, Philoponus in anal. II p. 65, Psellus. scripturam receptam praebent Pbp, Proclus, Hero, Ammonius, Philoponus in phys. i III. cfr. prop. 11, 12. 2. ἴσων] om. Ammonius, Philoponus in phys. l. c., Psellus, Martianus Capella, Campanus. εὐθεία] γραμμὴ Proclus, BV; om. Ammonius. Def. XI—XII permittant Hero et Ammonius. 6. γ'] ιδ' V et sic deinceps. Def. XIII—XIV permutat Boetius. 7. ἐστὶ] δέ Fbp. 10. ἢ καλεῖται περιφέρεια] om. Proclus, Taurus, Sextus Emp., Philoponus, Boetius; habent praeter codd. Hero, Psellus, Capella, Campanus. 12. προπίπτουσαι b, corr. m. 2. πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν] om. Proclus, Taurus, Hero, Sextus Emp., Psellus, Capella, Boetius; habent codd. (in b erasa sunt), Philoponus, Campanus. 13. εἰσὶν] PF, εἰσὶ uulgo. 19. ἐστὶν PF. 20. τε] om. B. καὶ] τε καὶ B. ὑπολαμβάνομένης B.

αὐτῆς περιφερείας. κέντρον δὲ τοῦ ἡμικυκλίου τ
αὐτό, ὃ καὶ τοῦ κύκλου ἐστίν.

ιθ'. Σχήματα εὐθύγραμμά ἐστι τὰ ὑπὸ εὐθειῶν
περιεχόμενα, τρίπλευρα μὲν τὰ ὑπὸ τριῶν, τετρά
5 πλευρα δὲ τὰ ὑπὸ τεσσάρων, πολὺπλευρα δὲ τὰ ὑπ
πλειόνων ἢ τεσσάρων εὐθειῶν περιεχόμενα.

κ'. Τῶν δὲ τριπλεύρων σχημάτων ἰσόπλευρον μὲ
τρίγωνόν ἐστι τὸ τὰς τρεῖς ἴσας ἔχον πλευράς, ἰσο
σκελὲς δὲ τὸ τὰς δύο μόνας ἴσας ἔχον πλευράς, σκαληνὸ
10 δὲ τὸ τὰς τρεῖς ἀνίσους ἔχον πλευράς.

κα'. Ἐτι δὲ τῶν τριπλεύρων σχημάτων ὀρθογα
μιον μὲν τρίγωνόν ἐστι τὸ ἔχον ὀρθὴν γωνίαν, ἀμ
βλυγώνιον δὲ τὸ ἔχον ἀμβλεῖαν γωνίαν, ὀξυγώνιο
δὲ τὸ τὰς τρεῖς ὀξείας ἔχον γωνίας.

15 κβ'. Τῶν δὲ τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνο
μὲν ἐστίν, ὃ ἰσόπλευρόν τε ἐστὶ καὶ ὀρθογώνιον, ἐπι
ρόμηκες δέ, ὃ ὀρθογώνιον μὲν, οὐκ ἰσόπλευρον δ.
ῥόμβος δέ, ὃ ἰσόπλευρον μὲν, οὐκ ὀρθογώνιον δ.
ῥομβοειδὲς δὲ τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γα
20 νίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχον, ὃ οὔτε ἰσόπλευρόν ἐστι

19. Philop. in anal. II fol. 39^r; cf. in Arist. de anim. h. Boetius p. 375, 14—21. 20. Hero def. 43. 44. 45. Psellus p. 36. Boetius p. 376, 2. 21. Hero def. 46. 48. 47. Philop. in anal. II fol. 39^r. Psellus p. 37. Boetius p. 376, 6. 22. Psellus p. 37. Martianus Capella VI, 712. Boetius p. 376, 14. ῥόμβος Galenus XVIII¹ p. 466.

1. αὐτῆς] αὐτοῦ B. περιφερείας] τοῦ κύκλου περιφ
ρείας PBFV, sed τοῦ κύκλου om. bp, Proclus, Hero, Capell
Boetius. κέντρον δέ — 2. ἐστίν ex Proclo p. 160 addidit
August eiecta definitione III, 6, quam omnes codd. hoc quoque
loco sic praebent: τμήμα κύκλου ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχῆμα
ὑπὸ τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας ἢ μείζονος ἢ ἐλάττονος
ἡμικυκλίου (κύκλου ἐστὶ om. φ; pro priore ἢ in BFV est ἢ το
ἐλάσσονος P). eandem habet Campanus; contra Capella

diametro et arcu ab ea absciso comprehenditur. centrum uero semicirculi idem est, quod ipsius est circuli.

XIX. Figurae rectilineae sunt, quae rectis lineis comprehenduntur, trilaterae quae tribus, quadrilaterae quae quattuor, multilaterae quae plus quam quattuor rectis comprehenduntur.

XX. Ex figuris autem trilateris aequilaterus triangulus est, qui tria latera sua aequalia habet, aequicrurius uero, qui duo sola aequalia habet, scalenus autem, qui tria latera sua inaequalia habet.

XXI. Praeterea uero ex figuris trilateris rectangulus triangulus est, qui rectum angulum habet, obtusiangulus, qui obtusum habet, acutiangulus autem, qui tres angulos suos acutos habet.

XXII. Ex quadrilateris autem figuris quadratum est, quod simul aequilaterum est et rectangulum, parte altera longius est, quod rectangulum est neque uero aequilaterum, rhombus autem, quod aequilaterum est neque uero rectangulum, rhomboides autem, quod latera simul et angulos inter se opposita aequalia habet, sed neque aequilaterum est neque rectangulum; re-

Boetius et hanc et Procli omittunt; de Herone non liquet (Studien p. 192).

3. σχήματα εὐθύγραμμα] Pbp, Proclus; εὐ-
θύγρ. σχ. uulgo (εὐθείγραμμα φ). ἔστιν PF. Def. 19

uulgo in 4 diuiditur; V hinc numeros om. 3. εὐθειῶν γραμ-
μῶν Proclus, Boetius. 6. τετάρων B. εὐθειῶν] πλευρῶν
Proclus, Boetius. 8. ἔστιν PF. 9. τὰς δύο] δύο b, Pro-
clus. μόνον Proclus. 10. πλευράς] om. Proclus. Def. 20

uulgo in 3 diuiditur. 11. δέ] P, Proclus; om. b; τε uulgo.

12. ἔστιν PF. μίαν ἔχον V mg. m. 1?, Proclus, Psellus.

13. μίαν ἔχον Proclus, Psellus; γωνίαν μίαν V mg. m. 1?
τὸ ἔχον — 14. δέ mg. B eadem man. ὀξυγώνιον φ. 16. ὃ

ἔστιν ἰσόπλευρόν τε καὶ Proclus. ἔστιν, ὃ ἰσόπλευρόν τε om. φ.
ἑτερόμηκες bis φ. 17. ὃ] τό Proclus. 20. ὃ] om. Fbp.
οὔτε] οὔτε δέ Fbp. ἔστιν] om. Proclus.

οὔτε ὀρθογώνιον· τὰ δὲ παρὰ ταῦτα τετράπλευρα τραπέζια καλεῖσθω.

κγ'. Παράλληλοι εἰσιν εὐθεῖαι, αἵτινες ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὔσαι καὶ ἐκβαλλόμεναι εἰς ἄπειρον ἐφ' 5 ἐκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ μηδέτερα συμπίπτουσιν ἀλλήλαις.

Αἰτήματα.

α'. Ἡιτήσθω ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

β'. Καὶ πεπερασμένην εὐθεῖαν κατὰ τὸ συνεχές 10 ἐπ' εὐθείας ἐκβαλεῖν.

γ'. Καὶ παντὶ κέντρῳ καὶ διαστήματι κύκλον γράφεισθαι.

δ'. Καὶ πάσας τὰς ὀρθὰς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις εἶναι.

15 ε'. Καὶ ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο ὀρθῶν ἐλάσσονας ποιῇ, ἐκβαλλομένης τὰς δύο εὐθείας ἐπ' ἄπειρον συμπίπτειν, ἐφ' ἃ μέρη εἰδὼν αἱ τῶν δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες.

23. Hero def. 71. Philoponus in anal. II fol. 18^v. Psellus p. 35. Martianus Capella VI, 712. Boetius p. 376, 23. αἰτ. 1—5. Martianus Capella VI, 722. Boetius p. 377, 4. Aspasius apud Simplicium in Arist. de coelo fol. 149: τὰ πέντε αἰτήματα. 1. Philop. in anal. II fol. 9^v, 10. 29. 2. Simplicius in phys. fol. 119. 3. Philop. in anal. II fol. 10. 29. 4. Id. ibid. fol. 10. 5. Id. ib. fol. 10. 29. Proclus p. 364, 14.

1. τετράγωνα B. 2. τραπέζια b. Def. 21 vulgo in 3, def. 22 in 5 diuidunt. 3. παράλληλοι δέ B. εὐθεῖαί εἰσιν Proclus, Psellus. 4. ἐς V. 5. συμπίπτειν P. ἀλλήλαις om. F. 6. αἰτήματα πέντε V, αἰτ. ἐστι πέντε BF, b m. 2. Numeros om. F. 9. ἐπ' εὐθείας κατὰ τὸ συνεχές PBFb^p

liqua autem praeter haec quadrilatera trapezia appellentur.

XXIII. Parallelae sunt lineae, quae in eodem plano positae et in utramque partem productae in infinitum in neutra parte concurrunt.

Postulata.

I. Postuletur, ut a quouis puncto ad quoduis punctum recta linea ducatur.

II. Et ut recta linea terminata in directum educatur in continuum.

III. Et ut quouis centro radioque circulus describatur.

IV. Et omnes rectos angulos inter se aequales esse.

V. Et, si in duas lineas rectas recta incidens angulos interiores et ad eandem partem duobus rectis minores effecerit, rectas illas in infinitum productas concurrere ad eandem partem, in qua sint anguli duobus rectis minores.

receptum ordinem tuentur V, Proclus, Simplicius, Capella, Boetius, Campanus. 10. ἐκβάλλειν V. 11. γράφεσθαι] codd. omnes et Philoponus; γράψαι ex Proclo recepit August.

13. ἀλλήλαις] om. V. 15. εὐθείαι τις P. 17. ἐλάττονας Proclus p. 191, 18 (non p. 364). τὰς δύο] PBVbp, δύο om. F, Proclus bis, Martianus Capella, Boetius, fort. recte. 18. συμπίπτειν τὰς εὐθείας ἐκβαλλομένας ἐφ' Proclus p. 364. συμπίπτειν ἀλλήλαις PV (ἀλλήλαις corr. ex ἀλλήλας P). 19. ἐλάσσονες] Pp, Proclus p. 364; ἐλάττονας uulgo. Dein add. γωνίαί FBVb, Philoponus; om. Proclus bis et Pp. In ed. Basil. et apud Gregorium αἴτ. 4—5 inter communes notiones (10—11) leguntur (πᾶσαι αἱ ὀρθαὶ γωνίαί ἴσαι . . εἰσί; ἐκβαλλόμεναι αἰ . . εὐθεῖαι . . συμπεσοῦνται). Post αἴτ. 5 in PF et V m. 2 et apud Campanum sequitur: καὶ δύο εὐθείας χωρὶον μὴ περιέχειν.

Κοινὰ ἔννοιαι.

α'. Τὰ τῶ αὐτῶ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα.

β'. Καὶ ἐὰν ἴσοις ἴσα προστεθῆ, τὰ ὅλα ἐστὶν ἴσα.

γ'. Καὶ ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῆ, τὰ καταλει-
5 πόμενά ἐστὶν ἴσα.

[δ'. Καὶ ἐὰν ἀνίσοις ἴσα προστεθῆ, τὰ ὅλα ἐστὶν
ἀνισα.

ε'. Καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν.

ς'. Καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν.]

10 ζ'. Καὶ τὰ ἐφαρμοζόντα ἐπ' ἀλλήλα ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν.

η'. Καὶ τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζόν [ἐστὶν].

[θ'. Καὶ δύο εὐθεῖαι χωρίου οὐ περιέχουσιν.]

α'.

Ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας πεπερασμένης
15 τρίγωνον ἰσόπλευρον συστήσασθαι.

Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ AB .

Δεῖ δὴ ἐπὶ τῆς AB εὐθείας τρίγωνον ἰσόπλευρον
συστήσασθαι.

Κέντρῳ μὲν τῶ A διαστήματι δὲ τῶ AB κύκλος

Κοιν. ἔνν. 1—3. Martianus Capella VI, 723. 1. Philop.
in anal. II fol. 5. Boetius p. 378, 1. 2. Boetius p. 378, 5.
3. Philop. l. c. Boetius p. 378, 3. 4. Eutocius in Archim.
III p. 254, 27. 7. Philop. in anal. II fol. 5. Boetius p. 378, 7.
prop. I. Alexander Aphrod. in anal. I fol. 8^r, in top. p. 11.
Themistius phys. paraphr. fol. 35^v. Simplicius in phys. fol. 119.
Proclus p. 102, 14. 223, 22, Philop. in anal. II fol. 4^v. Marti-
anus Capella VI, 724. Boetius p. 380, 2 [p. 390, 6—25]. Proclus
p. 208—10 liberius proposit. repetit totam.

1. ἀξιώματα Proclus p. 193. κοιν. ἔνν. αἴθε BFV. nume-
ros om. PBF. 3. ἴσα ἴσοις Proclus. ἴσα ἐστὶν Proclus.
4. ἀπὸ ἴσων ἴσα] ἴσων Proclus. 5. ἴσα ἐστὶν Proclus.
αἴτ. 4 ex commentario Pappi irrepsisse uidetur; u. Proclus

Communes animi conceptiones.

I. Quae eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt.

II. Et, si aequalibus aequalia adduntur, tota aequalia sunt.

III. Et, si ab aequalibus aequalia subtrahuntur, reliqua sunt aequalia.

VII. Et quae inter se congruunt, aequalia sunt.

VIII. Et totum parte maius est.

I.

In data recta terminata triangulum aequilaterum construere.

Sit data recta terminata AB . oportet igitur in recta AB terminata triangulum aequilaterum construere.

centro A et radio AB circulus describatur $B\Gamma\Delta$,

p. 197, 6sq.; in omnibus codicibus legitur; quare iam ante Theonem receptum erat (P); om. Martianus Capella et Boetius.

Ante αἴτ. 5 vulgo in codd. et edd. legitur: καὶ ἐὰν ἀπὸ ἀντίστων ἴσα ἀφαιρεθῆ, τὰ λοιπὰ ἔστιν ἄνισα; om. B, mg. Fb, in ras. postea additum p; non agnoscunt Proclus (cfr. p. 198, 3), Capella, Boetius. αἴτ. 5—6 reiiicit Proclus p. 196, 25, om. Capella et Boetius.

αἴτ. 7—8 permutat Proclus p. 193, qui ea diserte contra Heronem sola αἴτ. 1—3 agnoscentem Euclidi uindicat p. 196, 17; om. Capella; αἴτ. 8 etiam Boetius om.

αἴτ. 9 om. Capella, Boetius, Proclus, qui diserte id improbat p. 184, 8. 196, 23. Hoc loco habent Vbp; cfr. Philop. ad phys. fol. 10; καὶ δύο εὐθείας χωρίον μὴ περιέχειν B; de ceteris u. ad p. 8, 19. 8. ἔστιν] PF, ἐστί vulgo; comp. b; item lin. 9. 10.

10. ἐπ' ἄλληλα] om. Proclus. ἔστιν] εἰσί B. 11. ἔστιν] om. Proclus; comp. b; //αι F, εἶναι P. 17. εὐθείας] om. BFbp. εὐθείας πεπερασμένης P. 19. μέν] om. bp. καὶ διασηματι Bp. δέ om. BFbp.

γεγράφθω ὁ $B\Gamma\Delta$, καὶ πάλιν κέντρον μὲν τῷ B δια-
 στήματι δὲ τῷ BA κύκλος γεγράφθω ὁ $ΑΓΕ$, καὶ
 ἀπὸ τοῦ Γ σημείου, καθ' ὃ τέμνουσιν ἀλλήλους οἱ
 κύκλοι, ἐπὶ τὰ A, B σημεία ἐπεξεύχθωσαν εὐθεΐαι αἱ
 5 $\Gamma A, \Gamma B$.

Καὶ ἐπεὶ τὸ A σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Gamma\Delta B$
 κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῇ AB . πάλιν, ἐπεὶ τὸ B
 σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Gamma A E$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ
 $B\Gamma$ τῇ BA . ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ΓA τῇ AB ἴση· ἕκα-
 10 τέρα ἄρα τῶν $\Gamma A, \Gamma B$ τῇ AB ἐστὶν ἴση. τὰ δὲ τῷ
 αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· καὶ ἡ ΓA ἄρα τῇ
 ΓB ἐστὶν ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα αἱ $\Gamma A, AB, B\Gamma$ ἴσαι ἀλ-
 λήλαις εἰσίν.

ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον. καὶ συν-
 15 ἔσταται ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας πεπερασμένης τῆς AB .

[Ἐπὶ τῆς δοθείσης ἄρα εὐθείας πεπερασμένης τρί-
 γωνον ἰσόπλευρον συνέσταται] ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

β'.

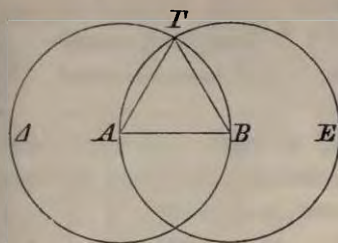
Πρὸς τῷ δοθέντι σημείῳ τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ
 20 ἴσην εὐθεΐαν θέσθαι.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A , ἡ δὲ δοθεῖσα
 εὐθεΐα ἡ $B\Gamma$. δεῖ δὴ πρὸς τῷ A σημείῳ τῇ δοθείσῃ
 εὐθείᾳ τῇ $B\Gamma$ ἴσην εὐθεΐαν θέσθαι.

Ἐπεξεύχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ A σημείου ἐπὶ τὸ B ση-
 25 μεῖον εὐθεΐα ἡ AB , καὶ συνεστάτω ἐπ' αὐτῆς τρίγω-
 νον ἰσόπλευρον τὸ ΔAB , καὶ ἐκβεβλήσθωσαν ἐπ'

II. Archimedes I p. 14, 1. Boetius p. 380, 3 [p. 391].

1. $B\Gamma\Delta$] P, V m. 1; $\Gamma\Delta B$ F b p, V e corr.; $\Gamma B\Delta$ in ras. B.
 μέν] om. b. τῷ] τό φ. 2. $ΑΓΕ$] P, V m. 1; $\Gamma A E$ B F b p,
 V e corr. 6. Post A ras. 10 litt. b. ἐστίν P. $\Gamma\Delta B$] Δ in

et rursus centro B radio autem BA circulus describatur $A\Gamma E$, et a puncto Γ , in quo circuli inter se secant, ad puncta A, B ducantur rectae $\Gamma A, \Gamma B$.

iam quoniam punctum A centrum est circuli $\Gamma\Delta B$,

erit $A\Gamma = AB$. rursus quoniam B punctum centrum est circuli $\Gamma A E$, est $B\Gamma = BA$. sed demonstratum est etiam $\Gamma A = AB$. quare utraque $\Gamma A, \Gamma B$ rectae AB aequalis est. quae autem eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt [α . $\xi\nu\nu$. 1]. itaque etiam $\Gamma A = \Gamma B$. itaque $\Gamma A, AB, B\Gamma$ aequales sunt. quare triangulus $AB\Gamma$ aequilaterus est; et in data recta terminata AB constructus est. quod oportebat fieri.

II.

Ad datum punctum datae rectae aequalem rectam constituere.

Sit datum punctum A , data autem recta $B\Gamma$. oportet igitur ad punctum A datae rectae $B\Gamma$ aequalem rectam constituere.

ducatur enim a puncto A ad B punctum recta AB [α τ. 1], et in ea construatur triangulus aequilaterus ΔAB [prop. I], et producantur in directum rectae

ras. est in V, ΔB in B; $B\Gamma\Delta$ P. 7. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$ BF. 8. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ P. $\Gamma A E$] in ras. B, $A\Gamma E$ P. 12. $\iota\sigma\eta$ $\xi\sigma\tau\iota\nu$ V. AB] ΓB φ. 14. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ P. $\sigma\nu\nu\lambda\omicron\sigma\tau\alpha\tau\alpha\iota$ PBV (in b non liquet). 16. $\xi\pi\lambda$ $\tau\eta\varsigma$ — 17. $\sigma\nu\nu\lambda\omicron\sigma\tau\alpha\tau\alpha\iota$ om. codd. omnes; e Proclo solo p. 210 recepit August; uix genuina sunt. 22. $\tau\eta$ $\delta\omicron\theta\delta\epsilon\iota\sigma\eta$ $\epsilon\upsilon\theta\delta\epsilon\iota\alpha$] P; om. Theon (BFVpb). 23. $B\Gamma$ $\epsilon\upsilon\theta\delta\epsilon\iota\alpha$ V. 24. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] om. F. 26. ΔAB] eras. F. Ante $\epsilon\kappa\beta\epsilon\beta\lambda$. in V add. supra: $\pi\rho\omicron\sigma$.

εὐθείας ταῖς ΔA , ΔB εὐθεῖαι αἱ AE , BZ , καὶ κέντρον μὲν τῷ B διαστήματι δὲ τῷ $B\Gamma$ κύκλος γεγράφθω ὁ $\Gamma H\Theta$, καὶ πάλιν κέντρον τῷ Δ καὶ διαστήματι τῷ ΔH κύκλος γεγράφθω ὁ $H\kappa\Lambda$.

- 5 Ἐπεὶ οὖν τὸ B σημείου κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Gamma H\Theta$, ἴση ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ BH . πάλιν, ἐπεὶ τὸ Δ σημείου κέντρον ἐστὶ τοῦ $H\kappa\Lambda$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $\Delta\Lambda$ τῇ ΔH , ὧν ἡ ΔA τῇ ΔB ἴση ἐστίν. λοιπὴ ἄρα ἡ AA λοιπῇ τῇ BH ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ $B\Gamma$
 10 τῇ BH ἴση· ἑκατέρα ἄρα τῶν AA , $B\Gamma$ τῇ BH ἐστὶν ἴση. τὰ δὲ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· καὶ ἡ AA ἄρα τῇ $B\Gamma$ ἐστὶν ἴση.

Πρὸς ἄρα τῷ δοθέντι σημείῳ τῷ A τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ $B\Gamma$ ἴση εὐθεῖα κείται ἡ AA · ὅπερ ἔδει
 15 ποιῆσαι.

γ'.

Δ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν ἀνίσων ἀπὸ τῆς μείζονος τῇ ἐλάσσονι ἴσην εὐθειαν ἀφελεῖν.

- Ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι ἄνισοι αἱ AB ,
 20 Γ , ὧν μείζων ἔστω ἡ AB · δεῖ δὴ ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς AB τῇ ἐλάσσονι τῇ Γ ἴσην εὐθειαν ἀφελεῖν.

Κείσθω πρὸς τῷ A σημείῳ τῇ Γ εὐθείᾳ ἴση ἡ AA · καὶ κέντρον μὲν τῷ A διαστήματι δὲ τῷ AA κύκλος γεγράφθω ὁ ΔEZ .

III. Boetius p. 380, 5 [p. 392].

1. εὐθείας FV. 3. κέντρον μὲν V. τῷ] bis B (in fine et initio linn.). καὶ διαστήματι] διαστήματι δὲ V. 5. $\Gamma H\Theta$ κύκλου BFV, P m. rec. 6. $B\Gamma$] ΓB F. καὶ πάλιν V; πάλιν δὲ (supra) p. 7. ἐστίν P. 8. ἐστίν] PF; ἐστι uulgo. 9. τῇ] om. b. 10. τῇ BH] (alt.) supra b. 11. ἴσα] (alt.) -a in ras. P. 12. $B\Gamma$] ΓB F. 13. Ante πρὸς ras. unius litt. b. 18. ἐλάττονι BF. εὐθειαν] om. Proclus. 19. δύο] om. F. ἄνισοι] ἀν- supra m. 1 F. 20. Post Γ ras. 1 litt.

ΔA , ΔB , ut fiant AE , BZ , et centro B radio autem $B\Gamma$ circulus describatur [αῖτ. 2] $\Gamma H\Theta$, et rursus centro Δ radio autem ΔH circulus describatur $HK\Lambda$.

iam quoniam B punctum centrum est circuli $\Gamma H\Theta$,

erit $B\Gamma = BH$. rursus quoniam Δ punctum centrum est circuli $HK\Lambda$, erit

$$\Delta\Lambda = \Delta H,$$

quarum partes ΔA , ΔB aequales. itaque $\Lambda\Lambda = BH$ [χ. ξνν. 3]. sed demonstratum est $B\Gamma = BH$. itaque utraque $\Lambda\Lambda$, $B\Gamma$ rectae BH aequalis

est. uerum quae eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt [χ. ξνν. 1]. ergo etiam $\Lambda\Lambda = B\Gamma$.

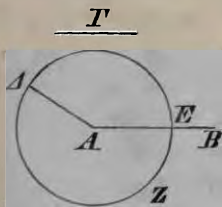
Ergo ad datum punctum A datae rectae $B\Gamma$ aequalis constituta est recta $\Lambda\Lambda$; quod oportebat fieri.

III.

Datis duabus rectis inaequalibus rectam minori aequalem a maiore abscindere.

Sint duae datae rectae inaequales AB , Γ , quarum

maior sit AB . oportet igitur a maiore AB minori Γ aequalem rectam abscindere. constituatur ad A punctum rectae Γ aequalis $A\Delta$ [propr. II], et centro A radio autem $A\Delta$ describatur circulus ΔEZ [αῖτ. 2].

P, ut lin. 21. 22. 22. Post κείσθω in P supra scr. m. 1 γάρ, idem V mg. 23. $\Delta\Delta$] (alt.) in ras. V; utrumque corr. ex AE P m. rec. 24. ΔEZ] ex EZI P m. rec.; $ZE\Delta$ B.

Καὶ ἐπεὶ τὸ A σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΔEZ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ AE τῇ $A\Delta$. ἀλλὰ καὶ ἡ Γ τῇ $A\Delta$ ἐστὶν ἴση. ἑκατέρω ἄρα τῶν AE, Γ τῇ $A\Delta$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ AE τῇ Γ ἐστὶν ἴση.

5 Δύο ἄρα δοθεισῶν εὐθειῶν ἀνίσων τῶν AB, Γ ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς AB τῇ ἐλάσσονι τῇ Γ ἴση ἀφήρηται ἡ AE . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

δ'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δυοῖ
10 πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρω καὶ τὴν
γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἴσην ἔχη τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων
εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει
ἴσην ἔξει, καὶ τὸ τρίγωνον τῷ τριγώνῳ ἴσον
ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γω-
15 νίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρω ἑκατέρω, ὑφ' ἧς αἱ
ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $AB\Gamma, \Delta EZ$ τὰς δύο πλευ-
ρὰς τὰς $AB, A\Gamma$ ταῖς δυοῖς πλευραῖς ταῖς $\Delta E, \Delta Z$
ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρω τὴν μὲν AB τῇ ΔE
20 τὴν δὲ $A\Gamma$ τῇ ΔZ καὶ γωνίαν τὴν ὑπὸ BAG γωνίᾳ
τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$ ἴσην. λέγω, ὅτι καὶ βάσις ἡ $B\Gamma$ βάσει
τῇ EZ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ ΔEZ
τριγώνῳ ἴσον ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοι-
παῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρω ἑκατέρω, ὑφ' ἧς
25 αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν, ἡ μὲν ὑπὸ $AB\Gamma$ τῇ
ὑπὸ ΔEZ , ἡ δὲ ὑπὸ $A\Gamma B$ τῇ ὑπὸ $\Delta Z E$.

Ἐφαρμοζομένου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου ἐπὶ τὸ

IV. Schol. in Pappum III p. 1183, 32. Boetius p. 380, 7.

Et quoniam punctum A centrum est circuli ΔEZ , est $AE = A\Delta$; uerum etiam $\Gamma = A\Delta$. itaque utraque AE , Γ rectae $A\Delta$ aequalis est; ergo etiam $AE = \Gamma$.

Ergo datis duabus rectis inaequalibus AB , Γ a maiore AB minori Γ aequalis abscisa est AE ; quod oportebat fieri.

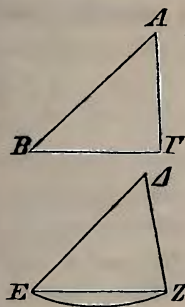
IV.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus alterum alteri aequalia habent et angulos rectis aequalibus comprehensos aequales, etiam basim basi aequalem habebunt, et triangulus triangulo aequalis erit, et reliqui anguli reliquis aequales alter alteri, ii scilicet, sub quibus aequalia latera subtendunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB , $A\Gamma$ duobus lateribus ΔE , ΔZ aequalia habentes alterum alteri,

$$AB = \Delta E \text{ et } A\Gamma = \Delta Z,$$

et $\angle B A \Gamma = E \Delta Z$. dico, etiam esse $B\Gamma = EZ$ et $\triangle AB\Gamma = \triangle EZ$, et reliquos angulos reliquis, alterum alteri, aequales, sub quibus aequalia latera subtendant, $\angle A B \Gamma = \Delta E Z$ et $A \Gamma B = \Delta Z E$.

Nam si triangulum $AB\Gamma$ triangulo ΔEZ adpli-

sertum m. 1 b. 6. AB] B supra scriptum m. 1 b. 9. $\tau\alpha\iota\varsigma$] om. Pp; supra b. 10. $\xi\chi\epsilon\iota$ (scr. $\xi\chi\eta$) $\delta\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\gamma\omega\nu\lambda\iota\alpha\nu$ $\gamma\omega\nu\lambda\iota\alpha$ $\iota\sigma\eta\nu$ Proclus, $\tau\eta\nu$ $\mu\iota\alpha\nu$ $\gamma\omega\nu\lambda\iota\alpha\nu$ $\tau\eta$ $\mu\iota\alpha$ $\gamma\omega\nu\lambda\iota\alpha$ BF. 12. $\epsilon\nu\theta\epsilon\iota\omega\nu$] $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\omega\nu$ Proclus. 15. $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$] om. Proclus. $\upsilon\varphi'$] $\acute{\epsilon}\varphi'$ b. $\alpha\iota$] om. V. 18. $\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ V. 19. $\xi\chi\omicron\nu\tau\iota$ φ . 20. $\kappa\alpha\iota$] comp. supra F. $B A \Gamma$] $A B \Gamma$ F, sed AB eras. 21. $E \Delta Z$] $E \Delta$ eras. F. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V. 24. $\upsilon\varphi'$] sic b m. 1, sed supra $\acute{\epsilon}\varphi'$.

ΔEZ τρίγωνον καὶ τιθεμένου τοῦ μὲν A σημείου ἐπὶ τὸ Δ σημεῖον τῆς δὲ AB εὐθείας ἐπὶ τὴν ΔE , ἐφαρμόσει καὶ τὸ B σημεῖον ἐπὶ τὸ E διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν AB τῇ ΔE . ἐφαρμοσάσης δὴ τῆς AB ἐπὶ τὴν ΔE ἐφαρμόσει καὶ ἡ AG εὐθεῖα ἐπὶ τὴν ΔZ διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν ὑπὸ BAG γωνίαν τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$. ὥστε καὶ τὸ Γ σημεῖον ἐπὶ τὸ Z σημεῖον ἐφαρμόσει διὰ τὸ ἴσην πάλιν εἶναι τὴν AG τῇ ΔZ . ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ B ἐπὶ τὸ E ἐφαρμόσει. ὥστε βάσις ἡ $B\Gamma$ ἐπὶ βά-
 10 σιν τὴν EZ ἐφαρμόσει. εἰ γὰρ τοῦ μὲν B ἐπὶ τὸ E ἐφαρμόσαντος τοῦ δὲ Γ ἐπὶ τὸ Z ἡ $B\Gamma$ βάσις ἐπὶ τὴν EZ οὐκ ἐφαρμόσει, δύο εὐθεῖαι χωρίον περιέξουσιν. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ἐφαρμόσει ἄρα ἡ $B\Gamma$ βάσις ἐπὶ τὴν EZ καὶ ἴση αὐτῇ ἔσται. ὥστε καὶ ὅλον τὸ $AB\Gamma$
 15 τρίγωνον ἐπὶ ὅλον τὸ ΔEZ τρίγωνον ἐφαρμόσει καὶ ἴσον αὐτῷ ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ἐπὶ τὰς λοιπὰς γωνίας ἐφαρμόσουσι καὶ ἴσαι αὐταῖς ἔσονται, ἡ μὲν ὑπὸ $AB\Gamma$ τῇ ὑπὸ ΔEZ ἡ δὲ ὑπὸ AGB τῇ ὑπὸ ΔZE .

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο
 20 πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρῃ καὶ τὴν γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἴσην ἔχη τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει ἴσην ἔξει, καὶ τὸ τρίγωνον τῷ τριγώνῳ ἴσον ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρῃ,
 25 ὅφ' ἂς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. προστιθεμένου V, sed προσ- punctis del. μὲν] supra m. 1 F. 2. Δ] in ras. b. τῆν] τῇ p. 4. δὴ] FVb̄p; δέ PB; cfr. prop. 8. 6. BAG] post ras. V; $AB\Gamma$ B. $E\Delta Z$] ΔEZ B. 8. εἶναι πάλιν B. 9. ἐφαρμόσει b. 13. ἐστίν] om. V. 16. ταῖς λοιπαῖς γωνίαις BF. 17. ἐφαρμόσουσιν P. αὐταῖς] ἀλλήλαις F. 19. δύο] (alt.) β F.

cuerimus et punctum A in Δ puncto posuerimus, rectam autem AB in ΔE , etiam B punctum in E cadet, quia $AB = \Delta E$. adplicata iam AB rectae ΔE etiam $A\Gamma$ recta cum ΔZ congruet, quia $\angle B A \Gamma = E \Delta Z$. quare etiam punctum Γ in Z punctum cadet, quia rursus $A\Gamma = \Delta Z$. uerum etiam B in E ceciderat; quare basis $B\Gamma$ in basim EZ cadet. nam, cum B in E , Γ uero in Z ceciderit, si ita basis $B\Gamma$ cum EZ non congruet, duae rectae spatium comprehendent; quod fieri non potest [κ . $\xi\nu\nu$. 9]. itaque basis $B\Gamma$ cum EZ congruet et aequalis ei erit [κ . $\xi\nu\nu$. 7]. quare etiam totus triangulus $AB\Gamma$ cum toto triangulo ΔEZ congruet et ei aequalis erit, et reliqui anguli cum reliquis congruent et aequales iis erunt, $\angle AB\Gamma = \Delta EZ$ et $\angle A\Gamma B = \Delta ZE$.

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus alterum alteri aequalia habent et angulos rectis aequalibus comprehensos aequales, etiam basim basi aequalem habebunt, et triangulus triangulo aequalis erit, et reliqui anguli reliquis aequales alter alteri, ii scilicet, sub quibus aequalia latera subtendunt; quod erat demonstrandum.

$\tau\alpha\iota\varsigma$] om. Pbp. $\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ V; in p $\delta\acute{\upsilon}\omicron$ $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\alpha\iota\varsigma$ deleta sunt m. 1. 22. $\xi\xi\epsilon\iota$ $\iota\sigma\eta\nu$ BF. 25. $\upsilon\varphi'$] corr. in $\xi\varphi'$ m. 1 b. $\upsilon\varphi'$ $\acute{\alpha}\varsigma$ — $\upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\nu\sigma\iota\nu$] mg. m. 1 P.

ε'.

Τῶν ἰσοσκελῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει
γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ προσεκβληθει-
σῶν τῶν ἴσων εὐθειῶν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν γω-
5 νίαι ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται.

Ἐστω τρίγωνον ἰσοσκελὲς τὸ $ABΓ$ ἴσην ἔχον τὴν
 AB πλευρὰν τῇ $ΑΓ$ πλευρᾷ, καὶ προσεκβεβλήσθωσαν
ἐπ' εὐθείας ταῖς AB , $ΑΓ$ εὐθεῖαι αἱ $BΔ$, $ΓΕ$. λέγω,
ὅτι ἡ μὲν ὑπὸ $ABΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΑΓB$ ἴση ἐστίν,
10 ἡ δὲ ὑπὸ $ΓBΔ$ τῇ ὑπὸ $BΓE$.

εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τῆς $BΔ$ τυχὸν σημεῖον τὸ Z ,
καὶ ἀφηρήσθω ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς $ΑE$ τῇ ἐλάσσονι
τῇ AZ ἴση ἡ AH , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ZΓ$, HB
εὐθεῖαι.

15 ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστίν ἡ μὲν AZ τῇ AH ἡ δὲ AB
τῇ $ΑΓ$, δύο δὴ αἱ ZA , $ΑΓ$ δυοὶ ταῖς HA , AB ἴσαι
εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνίαν κοινὴν περιέχουσι
τὴν ὑπὸ ZAH . βάσις ἄρα ἡ $ZΓ$ βάσει τῇ HB ἴση
ἐστίν, καὶ τὸ $AZΓ$ τρίγωνον τῷ AHB τριγώνῳ ἴσον
20 ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι
ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑπο-
τείνουσιν, ἡ μὲν ὑπὸ $ΑΓZ$ τῇ ὑπὸ ABH , ἡ δὲ ὑπὸ
 $AZΓ$ τῇ ὑπὸ AHB . καὶ ἐπεὶ ὅλη ἡ AZ ὅλη τῇ AH
ἐστίν ἴση, ὧν ἡ AB τῇ $ΑΓ$ ἐστίν ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ
25 BZ λοιπῇ τῇ $ΓH$ ἐστίν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ $ZΓ$
τῇ HB ἴση· δύο δὴ αἱ BZ , $ZΓ$ δυοὶ ταῖς $ΓH$, HB

2. πρὸς] πρὸ b, sed corr. m. 1. 3. ἀλλήλαις] om. Pro-
clus. εἰσίν] P, Proclus, comp. b; εἰσί uulgo. 5. ἀλλήλαις]
om. Proclus. ἔσονται] εἰσί Proclus. 7. πλευρᾷ] πλευρᾶν
φ. 8. εὐθείας] εὐθείαις B. 9. $ΑΓB$] $ABΓ$ F. 10.
 $ΓBΔ$ ἴση ἐστὶ p et V m. recentissima. 17. περιέχουσιν

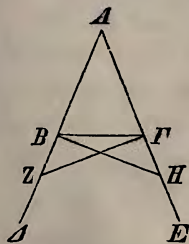
V.

In triangulis aequicruriis anguli ad basim positi inter se aequales sunt, et productis rectis aequalibus anguli sub basi positi inter se aequales erunt.

Sit triangulus aequicrurius $AB\Gamma$ habens $AB = A\Gamma$, et producantur $AB, A\Gamma$ in directum, ut fiant $B\Delta, \Gamma E$. dico, esse

$$\angle AB\Gamma = A\Gamma B$$

et $\angle \Gamma B\Delta = B\Gamma E$.

Sumatur enim in $B\Delta$ quoduis punctum Z , et a maiore AE minori AZ aequalis abscindatur AH [prop. III], et ducantur $Z\Gamma, HB$ rectae.

iam quoniam $AZ = AH$ et $AB = A\Gamma$, duae rectae $ZA, A\Gamma$ duabus HA, AB aequales sunt altera alteri; et angulum communem comprehendunt ZAH . itaque $Z\Gamma = HB$ et $\triangle AZ\Gamma = AHB$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt [prop. IV], $\angle A\Gamma Z = ABH$ et $\angle AZ\Gamma = AHB$. et quoniam $AZ = AH$, quarum partes $AB, A\Gamma$ aequales, erit $BZ = \Gamma H$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3]. sed demonstratum est etiam $Z\Gamma = HB$. itaque duae rectae $BZ, Z\Gamma$ duabus $\Gamma H, HB$ aequales sunt altera alteri; et $\angle BZ\Gamma = \Gamma HB$ et basis eorum communis

V. Simplicius in phys. fol. 14^v. Boetius p. 380, 13—15, ubi sic fere scribendum: si triangulus aequalia latera habeat, qui ad eius basim anguli sunt, aequales alter alteri sunt, et aequalibus lineis [productis] et sub basi eius anguli aequales utrimque erunt.

PVp. 19. $\xi\sigma\tau\nu$] PF, comp. b; $\xi\sigma\tau$ uulgo. 25. Ante BZ ras. est unius litt. in V. 26. HB] BH V, corr. m. 2. $\delta\nu\sigma\tau$] e corr. V.

ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρωρα ἑκατέρωρα· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΖΓ
 γωνία τῆ ὑπὸ ΓΗΒ ἴση, καὶ βάσεις αὐτῶν κοινὴ ἡ
 ΒΓ· καὶ τὸ ΒΖΓ ἄρα τρίγωνον τῷ ΓΗΒ τριγώνω
 ἴσον ἔσται, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις
 5 ἴσαι ἔσονται ἑκατέρωρα ἑκατέρωρα, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ
 ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΖΒΓ τῆ ὑπὸ
 ΗΓΒ ἢ δὲ ὑπὸ ΒΓΖ τῆ ὑπὸ ΓΒΗ. ἐπεὶ οὖν ὅλη ἡ
 ὑπὸ ΑΒΗ γωνία ὅλη τῆ ὑπὸ ΑΓΖ γωνία ἐδείχθη
 ἴση, ὧν ἡ ὑπὸ ΓΒΗ τῆ ὑπὸ ΒΓΖ ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ
 10 ὑπὸ ΑΒΓ λοιπῆ τῆ ὑπὸ ΑΓΒ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσι
 πρὸς τῆ βάσει τοῦ ΑΒΓ τριγώνου. ἐδείχθη δὲ καὶ
 ἡ ὑπὸ ΖΒΓ τῆ ὑπὸ ΗΓΒ ἴση· καὶ εἰσιν ὑπὸ τὴν
 βάσιν.

Τῶν ἄρα ἰσοσκελεῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῆ βάσει
 15 γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν, καὶ προσεκβληθεισῶν τῶν
 ἴσων εὐθειῶν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις
 ἔσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ς'.

Ἐὰν τριγώνου αἱ δύο γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις
 20 ᾧσιν, καὶ αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι
 πλευραὶ ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται.

Ἐστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ ἴσην ἔχον τὴν ὑπὸ ΑΒΓ
 γωνίαν τῆ ὑπὸ ΑΓΒ γωνία· λέγω, ὅτι καὶ πλευρὰ ἡ
 ΑΒ πλευρᾷ τῆ ΑΓ ἐστὶν ἴση.
 25 εἰ γὰρ ἄνισός ἐστὶν ἡ ΑΒ τῆ ΑΓ, ἡ ἑτέρα αὐτῶν
 μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ΑΒ, καὶ ἀφηρήσθω ἀπὸ
 τῆς μείζονος τῆς ΑΒ τῆ ἐλάττωι τῆ ΑΓ ἴση ἡ ΔΒ,
 καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΓ.

6. ἐστὶν ἄρα V. ΖΒΓ] in ras. V. 7. ΗΓΒ] corr. ex
 ΓΗΒ V. 9. ἴση] (alt.) ἐστὶν ἴση V e corr. 10. ὑπό] (alt.)

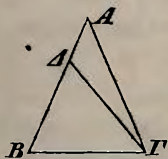
$B\Gamma$. itaque etiam $\triangle BZ\Gamma = \Gamma HB$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt. itaque $\angle ZB\Gamma = H\Gamma B$ et $B\Gamma Z = \Gamma B H$ [prop. IV]. iam quoniam $\angle ABH = A\Gamma Z$, ut demonstratum est, quorum partes $\Gamma B H$, $B\Gamma Z$ aequales, erit $\angle AB\Gamma = A\Gamma B$ [κ . $\epsilon\nu\nu$. 3]. et sunt ad basim positi trianguli $AB\Gamma$. uerum etiam demonstratum est $\angle ZB\Gamma = H\Gamma B$; et sub basi sunt.

Ergo in triangulis aequicruriis anguli ad basim positi inter se aequales sunt, et productis rectis aequalibus anguli sub basi positi inter se aequales erunt; quod erat demonstrandum.

VI.

Si in triangulo duo anguli inter se aequales sunt, etiam latera sub aequalibus angulis subtendentia inter se aequalia erunt.

Sit triangulus $AB\Gamma$ habens $\angle AB\Gamma = A\Gamma B$. dico, esse etiam $AB = A\Gamma$.

Si enim AB rectae $A\Gamma$ inaequalis est, alterutra earum maior est. sit AB maior, et a maiore AB minori $A\Gamma$ aequalis abscindatur ΔB [prop. III], et ducatur $\Delta\Gamma$.

VI. Boetius p. 380, 15.

supra m. 1 B. $\dot{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F; $\dot{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ B. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\sigma\iota\nu$ P. 11.
 $AB\Gamma$] $A\Gamma B$ B. 12. $H\Gamma B$] e corr. V. 15. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\sigma\iota\nu$] PF;
 comp. b; $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\sigma\iota$ uulgo. $\pi\rho\omicron\sigma\epsilon\kappa\beta\lambda\eta\sigma\theta\upsilon\epsilon\iota\sigma\omega\acute{\nu}$ P. 19. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\eta}\lambda\alpha\iota\varsigma$]
 om. Proclus. 20. $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$] Proclus, PF; $\acute{\omega}\sigma\iota$ uulgo. $\acute{\alpha}\iota$] om.
 F. 21. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\eta}\lambda\alpha\iota\varsigma$] om. Proclus. $\acute{\epsilon}\sigma\omicron\upsilon\tau\alpha\iota$] $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\sigma\iota$ Proclus.
 25. $\acute{\eta}$ $\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$] $\mu\acute{\iota}\alpha$ in ras. 6 litt. P m. recent., $\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ p et b m. 1
 ($\acute{\eta}$ supra insertum). 27. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu$ BFV.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΔB τῇ AG κοινὴ δὲ ἡ $B\Gamma$,
 δύο δὴ αἱ ΔB , $B\Gamma$ δύο ταῖς AG , ΓB ἴσαι εἰδὼν
 ἑκατέρα ἑκατέρα, καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $\Delta B\Gamma$ γωνία τῇ
 ὑπὸ AGB ἐστὶν ἴση· βάσις ἄρα ἡ $\Delta\Gamma$ βάσει τῇ AB
 5 ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $\Delta B\Gamma$ τρίγωνον τῷ AGB τριγώνῳ
 ἴσον ἔσται, τὸ ἔλασσον τῷ μείζονι· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ
 ἄρα ἄνισός ἐστιν ἡ AB τῇ AG · ἴση ἄρα.

Ἐὰν ἄρα τριγώνου αἱ δύο γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις
 ὦσιν, καὶ αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι πλευ-
 10 ραὶ ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ζ'.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο ταῖς αὐταῖς
 εὐθείαις ἄλλαι δύο εὐθεῖαι ἴσαι ἑκατέρα ἑκα-
 τέρα οὐ συσταθήσονται πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ
 15 σημεῖῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα
 ἔχουσαι ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς AB
 δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ταῖς AG , ΓB ἄλλαι δύο
 εὐθεῖαι αἱ $A\Delta$, ΔB ἴσαι ἑκατέρα ἑκατέρα συνεστά-
 20 τωσαν πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημεῖῳ τῷ τε Γ καὶ Δ
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι, ὥστε ἴσην
 εἶναι τὴν μὲν ΓA τῇ ΔA τὸ αὐτὸ πέρασ ἔχουσαν
 αὐτῇ τὸ A , τὴν δὲ ΓB τῇ ΔB τὸ αὐτὸ πέρασ ἔχου-
 σαν αὐτῇ τὸ B , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\Gamma\Delta$.

25 Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ $A\Delta$, ἴση ἐστὶ καὶ

2. δυσί V. 3. καί] bis B (in fine et init. linn.).

Post $\Delta B\Gamma$ ras. 3 litt. F. 4. $AG\Gamma$] $AB\Gamma$, sed B in ras. F.

5. $\Delta B\Gamma$] corr. ex $AB\Gamma$ V; $AB\Gamma$ b. $AG\Gamma$] corr. ex $\Delta\Gamma B$
 V; in ras. B; $\Delta\Gamma B$ b. 6. ἔλαττον B. 7. ἄνισος] supra

m. 2, in textu μείζων m. rec. in ras. P. 9. ὦσιν] PF; ὡσι
 uulgo. αἱ] supra P. 12. δυσί V. Post ταῖς ras. 5 litt.

P. 14. οὐ σταθῆσονται (scr. συσταθ.) ἑκατέρα ἑκατέρα Pro-

iam cum $\angle B = \angle \Gamma$, et $B\Gamma$ communis sit, duae rectae $\angle B$, $B\Gamma$ duabus $\angle \Gamma$, ΓB aequales sunt altera alteri, et $\angle \angle B\Gamma = \angle \Gamma B$. itaque $\angle \Gamma = \angle B$ et $\triangle \angle B\Gamma = \angle \Gamma B$ [prop. IV], minus maiori; quod absurdum est [κ. εἴνν. 8]. itaque $\angle B$ rectae $\angle \Gamma$ inaequalis non est; aequalis igitur.

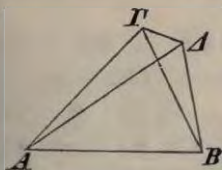
Ergo si in triangulo duo anguli inter se aequales sunt, etiam latera sub aequalibus angulis subtendentia inter se aequalia erunt; quod erat demonstrandum.

VII.

In eadem recta iisdem duabus rectis aliae duae rectae aequales altera alteri non constituentur ad aliud atque aliud punctum ad eandem partem eosdem terminos, quos priores rectae, habentes.

Nam si fieri potest, in eadem recta $\angle B$ duabus iisdem rectis $\angle \Gamma$, ΓB aliae duae rectae $\angle \Delta$, ΔB aequales altera alteri constituentur ad aliud atque aliud punctum Γ et Δ ad eandem partem eosdem terminos habentes, ita ut $\Gamma A = \Delta A$, quacum terminum habet communem A , et $\Gamma B = \Delta B$, quacum terminum habet communem B , et ducatur $\Gamma \Delta$.

Iam quoniam $\angle \Gamma = \angle \Delta$, etiam $\angle \angle \Gamma \Delta = \angle \Delta \Gamma$

VII. Boetius p. 380, 19.

clus. 19. α] om. P. συνεστάτως] corr. ex συνέστωσαν B. 21. Post μέρη add. τὰ Γ , Δ P m. rec., mg. m. 2 FVp.

Post ἔχουσαι in P m. rec., Vp m. 2 add. τὰ A , B ; in FB add. ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις; in F praeterea m. 2: ἤτοι τὰ A , B (post εὐθείαις). 22. $\angle \Delta$] $\angle \Delta$ BF. 24. $\Gamma \Delta$] $\angle \Gamma$ BF.

25. ἴση] postea add. P. Post $\angle \Gamma$ add. εὐθεία P m. rec. ἐστίν P.

γωνία ἢ ὑπὸ $ΑΓΔ$ τῆ ὑπὸ $ΑΔΓ$ · μείζων ἄρα ἢ ὑπὸ $ΑΔΓ$ τῆς ὑπὸ $ΔΓΒ$ · πολλῶ ἄρα ἢ ὑπὸ $ΓΔΒ$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $ΔΓΒ$. πάλιν ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ $ΓΒ$ τῆ $ΔΒ$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἢ ὑπὸ $ΓΔΒ$ γωνία τῆ ὑπὸ $ΔΓΒ$. ἐδείχθη δὲ αὐτῆς καὶ πολλῶ μείζων· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Οὐκ ἄρα ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ἄλλαι δύο εὐθεῖαι ἴσαι ἑκατέρα ἑκατέρα συσταθήσονται πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημείῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

η'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρα, ἔχη δὲ καὶ τὴν βάσιν τῆ βάσει ἴσην, καὶ τὴν γωνίαν τῆ γωνία ἴσην ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην.

Ἔστω δύο τρίγωνα τὰ $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$ τὰς δύο πλευρὰς τὰς $ΑΒ$, $ΑΓ$ ταῖς δύο πλευραῖς ταῖς $ΔΕ$, $ΔΖ$ ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρα, τὴν μὲν $ΑΒ$ τῆ $ΔΕ$ τὴν δὲ $ΑΓ$ τῆ $ΔΖ$ · ἐχέτω δὲ καὶ βάσιν τὴν $ΒΓ$ βάσει τῆ $ΕΖ$ ἴσην· λέγω, ὅτι καὶ γωνία ἢ ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῆ ὑπὸ $ΕΔΖ$ ἐστὶν ἴση.

Ἐφαρμοζομένου γὰρ τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου ἐπὶ τὸ $ΔΕΖ$ τρίγωνον καὶ τιθεμένου τοῦ μὲν $Β$ σημείου ἐπὶ τὸ $Ε$ σημεῖον τῆς δὲ $ΒΓ$ εὐθείας ἐπὶ τὴν $ΕΖ$ ἐφαρμόσει καὶ τὸ $Γ$ σημεῖον ἐπὶ τὸ $Ζ$ διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν $ΒΓ$ τῆ $ΕΖ$ · ἐφαρμοσάσης δὲ τῆς $ΒΓ$ ἐπὶ τὴν $ΕΖ$

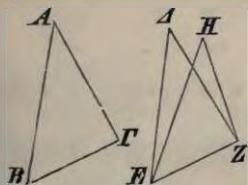
2. τῆς] corr. ex τῆ P. 3. ΓΒ] e corr. V; ΒΓΒF. 4. ἐστὶν P. ΓΔΒ] ΒΔΓ p. 5. ΔΓΒ] ΒΓΔ p. 13. ταῖς

[prop. V]. quare $\angle A\Delta\Gamma > \Delta\Gamma B$ [κ . $\xi\nu\nu$. 8]. itaque multo magis $\angle \Gamma\Delta B > \Delta\Gamma B$ [id.]. rursus quoniam $\Gamma B = \Delta B$, erit $\angle \Gamma\Delta B = \Delta\Gamma B$ [prop. V]. sed demonstratum est, eundem multo maiorem esse; quod fieri non potest.

Ergo in eadem recta iisdem duabus rectis aliae duae rectae aequales altera alteri non constituentur ad aliud atque aliud punctum ad eandem partem eisdem terminos, quos priores rectae, habentes; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et praeterea basim basi aequalem habent, etiam angulos aequalibus rectis comprehensos aequales habebunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB , $A\Gamma$ duobus lateribus ΔE , ΔZ aequalia habentes alterum alteri,

$$AB = \Delta E \text{ et } A\Gamma = \Delta Z,$$

et praeterea habeant $B\Gamma = EZ$.

dico, etiam esse $\angle B\Delta\Gamma = E\Delta Z$.

nam triangulo $AB\Gamma$ ad triangulum ΔEZ applicato et puncto B in E puncto posito recta autem $B\Gamma$ in EZ etiam Γ punctum in Z cadet, quia $B\Gamma = EZ$. applicata iam $B\Gamma$ rectae EZ etiam BA , ΓA cum $E\Delta$,

VIII. Boetius p. 380, 24.

$\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ V. 14. $\xi\chi\eta$ $\delta\acute{\epsilon}$] om. Proclus. 19. $\tau\acute{\alpha}\varsigma$] om. Pbp.
 $\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ V. 21. $B\Gamma$] $A\Gamma F$, sed A eras. 25. $\tau\omicron\upsilon\ \mu\acute{\epsilon}\nu$] $\mu\acute{\epsilon}\nu$
 $\tau\omicron\upsilon$ B. 29. $\delta\eta$] $\delta\acute{\epsilon}$ Bb. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$] in ras. m. 1 P.

ἐφαρμόσουσι καὶ αἱ $BA, ΓA$ ἐπὶ τὰς $EΔ, ΔZ$. εἰ γὰρ
 βάσις μὲν ἢ $BΓ$ ἐπὶ βάσιν τὴν EZ ἐφαρμόσει, αἱ δὲ
 $BA, AΓ$ πλευραὶ ἐπὶ τὰς $EΔ, ΔZ$ οὐκ ἐφαρμόσουσιν
 ἀλλὰ παραλλάξουσιν ὡς αἱ EH, HZ , συσταθήσονται
 5 ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ἄλλαι
 δύο εὐθεῖαι ἴσαι ἑκατέρω ἐκατέρω πρὸς ἄλλω καὶ ἄλλω
 σημείω ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι. οὐ
 συνίστανται δέ· οὐκ ἄρα ἐφαρμοζομένης τῆς $BΓ$ βά-
 σεως ἐπὶ τὴν EZ βάσιν οὐκ ἐφαρμόσουσι καὶ αἱ $BA,$
 10 $AΓ$ πλευραὶ ἐπὶ τὰς $EΔ, ΔZ$. ἐφαρμόσουσιν ἄρα·
 ὥστε καὶ γωνία ἢ ὑπὸ BAG ἐπὶ γωνίαν τὴν ὑπὸ
 $EΔZ$ ἐφαρμόσει καὶ ἴση αὐτῇ ἔσται.

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο
 πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρω καὶ τὴν βάσιν
 15 τῆς βάσει ἴσην ἔχη, καὶ τὴν γωνίαν τῆς γωνία ἴσην
 ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην· ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Τὴν δοθεῖσαν γωνίαν εὐθύγραμμον δίχα
 20 τεμεῖν.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἢ ὑπὸ BAG .
 δεῖ δὴ αὐτὴν δίχα τεμεῖν.

Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς AB τυχὸν σημείου τὸ $Δ$, καὶ
 ἀφηρήσθω ἀπὸ τῆς $AΓ$ τῆς $AΔ$ ἴση ἢ AE , καὶ ἐπε-
 25 ζεύχθω ἢ $ΔE$, καὶ συνεστάτω ἐπὶ τῆς $ΔE$ τρίγωνον
 ἰσόπλευρον τὸ $ΔEZ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἢ AZ . λέγω, ὅτι
 ἢ ὑπὸ BAG γωνία δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς AZ εὐ-
 θείας.

1. ἐφαρμόσουσιν P. $BA, ΓA$] PBbp; $BA, AΓ$ V e
 corr.; utrum praebeat F, discerni nequit. 8. συνίσταται p.
 9. ἐφαρμόσουσιν PF. αἱ] supra m. rec. P. 10. ἐφαρ-

ΔZ congruent. nam si basis $B\Gamma$ cum basi EZ congruet, latera autem $BA, A\Gamma$ cum $E\Delta, \Delta Z$ non congruent, uerum extra cadent, ut EH, HZ , in eadem recta iisdem duabus rectis aliae duae rectae aequales altera alteri constituentur ad aliud atque aliud punctum ad eandem partem eosdem terminos habentes. sed non constituuntur [prop. VII]. itaque fieri non potest, ut basi $B\Gamma$ ad basim EZ adplicata non congruant etiam latera $BA, A\Gamma$ cum $E\Delta, \Delta Z$. congruent igitur. quare etiam angulus BAG cum angulo $E\Delta Z$ congruet et ei aequalis erit [κ . $\xi\nu\nu$. 7].

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et basim basi aequallem habent, etiam angulos aequalibus rectis comprehensos aequales habebunt; quod erat demonstrandum.

IX.

Datum angulum rectilineum in duas partes aequales diuidere.

Sit datus angulus rectilineus BAG . oportet igitur eum in duas partes aequales diuidere.

sumatur in AB quoduis punctum Δ , et ab $A\Gamma$ rectae $A\Delta$ aequalis abscindatur AE [prop. III], et ducatur ΔE , et in ΔE construatur triangulus aequilaterus ΔEZ [prop. I], et ducatur AZ . dico, angulum BAG recta AZ in duas partes aequales diuisum esse.

IX. Simplicius in phys. fol. 14. Boetius p. 381, 1?.

$\mu\acute{o}\sigma\sigma\upsilon\sigma\iota$ V. 11. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$] supra F. 13. $\tau\alpha\iota\varsigma$] om. Pp. 14. $\tau\eta\ \beta\acute{\alpha}\sigma\epsilon\iota\ \tau\eta\nu\ \beta\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ P; corr. m. 1. 19. $\epsilon\nu\delta\nu\gamma\epsilon\alpha\mu\mu\omicron\nu\ \gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\nu$ Proclus. 23. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$] $\gamma\acute{\alpha}\rho\ \acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$ P; $\acute{\alpha}\pi\acute{\iota}$ V, corr. m. 1. 27. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. BF.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ AD τῇ AE , κοινὴ δὲ ἡ AZ , δύο δὴ αἰ DA, AZ δυσὶ ταῖς EA, AZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἐκατέρω. καὶ βάσις ἡ AZ βάσει τῇ EZ ἴση ἐστίν· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ DAZ γωνία τῇ ὑπὸ EAZ
5 ἴση ἐστίν.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ BAG δίχα τέτμηται ὑπὸ τῆς AZ εὐθείας· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ι'.

10 Τὴν δοθεῖσαν εὐθείαν πεπερασμένην δίχα τεμεῖν.

Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ AB · δεῖ δὴ τὴν AB εὐθείαν πεπερασμένην δίχα τεμεῖν.

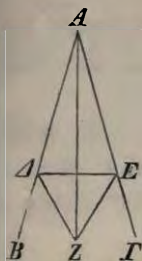
Συνεστιάτω ἐπ' αὐτῆς τρίγωνον ἰσόπλευρον τὸ
15 ABG , καὶ τετμήσθω ἡ ὑπὸ AGB γωνία δίχα τῇ GD εὐθείᾳ· λέγω, ὅτι ἡ AB εὐθεῖα δίχα τέτμηται κατὰ τὸ Δ σημεῖον.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ GB , κοινὴ δὲ ἡ GD , δύο δὴ αἰ AG, GD δύο ταῖς BG, GD ἴσαι εἰσὶν
20 ἑκατέρω ἐκατέρω· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ AGD γωνία τῇ ὑπὸ BGD ἴση ἐστίν· βάσις ἄρα ἡ AD βάσει τῇ BD ἴση ἐστίν.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ AB δίχα τέτμηται κατὰ τὸ Δ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

4. ἐστίν] PF (in b v eras.); ἐστὶ vulgo; comp. B. 12. ἡ] om. bp; m. 2 V. 13. εὐθεῖαν πεπερασμένην] P; om. Theon (BFVbp). 15. AGB] ante Γ ras. 1 litt. F; GB in ras. V. Ante et post τῇ ras. F, sicut post εὐθεία lin. 16. 17. τό] τόν comp. V. 19. δυσὶν V; δύο ταῖς BG, GD om. b (τῇ $\gamma\beta$ $\gamma\delta$ m. 2). 21. ἐστίν] ἐστὶ Vp; comp. Bb. BD] in ras. m. 1 P. 24. τέτμηται p. ποιῆσαι] δεῖξαι P, mg. m. 1 γρ. ποιῆσαι.

nam cum $AD = AE$, et AZ communis sit, duae rectae AD, AZ duabus EA, AZ aequales sunt altera alteri; et basis DZ basi EZ aequalis est. itaque $\angle DAZ = EAZ$ [prop. VIII].

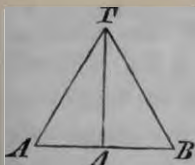

Ergo datus angulus rectilineus BAG recta AZ in duas partes aequales diuisus est; quod oportebat fieri.

X.

Datam rectam terminatam in duas partes aequales diuidere.

Sit data recta terminata AB . oportet igitur rectam terminatam AB in duas partes aequales diuidere.

construatur in ea triangulus aequilaterus $ABGamma$ [prop. I], et angulus AGB recta $Gamma Delta$ in duas partes aequales diuidatur [prop. IX]. dico, rectam AB in puncto $Delta$ in duas partes aequales diuisam esse.

nam cum $AG = GB$, et $Gamma Delta$ communis sit, duae rectae $AG, Gamma Delta$ duabus $BGamma, Gamma Delta$ aequales sunt altera alteri; et $\angle AG Delta = BGamma Delta$. quare $AD = BDelta$ [prop. IV].

Ergo data recta terminata AB in puncto $Delta$ in duas partes aequales diuisa est; quod oportebat fieri.

ια'.

Τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

- 5 Ἐστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον ἐπ' αὐτῆς τὸ Γ . δεῖ δὴ ἀπὸ τοῦ Γ σημείου τῇ AB εὐθείᾳ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

- 10 Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς AG τυχὸν σημεῖον τὸ Δ , καὶ κείσθω τῇ $\Gamma\Delta$ ἴση ἡ GE , καὶ συνεστήτω ἐπὶ τῆς ΔE τρίγωνον ἰσόπλευρον τὸ $Z\Delta E$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ZG . λέγω, ὅτι τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου τοῦ Γ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ZG .

- 15 Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ΔG τῇ GE , κοινὴ δὲ ἡ GZ , δύο δὴ αἱ $\Delta G, GZ$ δυοῖν ταῖς EG, GZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἐκατέρω· καὶ βάσις ἡ ΔZ βάσει τῇ ZE ἴση ἐστίν· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΔGZ γωνία τῇ ὑπὸ EGZ ἴση ἐστίν· καὶ εἰσὶν ἐφεξῆς. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρω τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστίν· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $\Delta GZ, ZGE$.

- 25 Τῇ ἄρα δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου τοῦ Γ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ZG . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

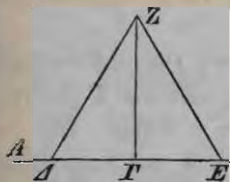
10. $\Gamma\Delta$] Δ in ras. est in b; ΔG in ras. V. 13. αὐτήν F et B m. 1 (corr. m. 2). δοθέντος] -έν- in ras. est in V.
 14. γραμμὴ] ex γραμμῆι V. ZG] GZ p et P corr. ex ZG .
 15. ἐπεὶ — GZ] mg. m. 2 P. ΔG] in ras. P. 16. $\Delta G, GZ$] Δ et Z eras. F; $ZG, \Gamma\Delta$ B. 17. ἐστίν] P; ἐστὶ uulgo, ut lin. 18. 19. ἐξῆς V; corr. m. 2. 23. τῇ] (alt.) ἡ V; corr. m. 2. AB] in ras. P.

XI.

Ad datam rectam a dato puncto in ea sito rectam perpendicularem erigere.

Sit data recta AB , punctum autem datum in ea situm Γ . oportet igitur a Γ puncto rectae AB perpendicularem rectam erigere.

sumatur in $A\Gamma$ quoduis punctum Δ , et ponatur

$\Gamma E = \Gamma \Delta$ [prop. II], et in ΔE triangulus aequilaterus construitur $Z\Delta E$. [prop. I], et ducatur $Z\Gamma$. dico, ad datam rectam AB a dato puncto in ea sito Γ perpendicularem erectam esse

rectam lineam $Z\Gamma$.

nam quoniam $\Delta\Gamma = \Gamma E$ et communis ΓZ , duae rectae $\Delta\Gamma$, ΓZ duabus $E\Gamma$, ΓZ aequales sunt altera alteri; et basis ΔZ basi ZE aequalis est. itaque $\angle \Delta\Gamma Z = E\Gamma Z$ [prop. VIII]; et deinceps sunt positi. ubi autem recta super rectam lineam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, rectus est uterque angulus aequalis [def. 10]. itaque $\Delta\Gamma Z$, $Z\Gamma E$ recti sunt.

Ergo ad datam rectam AB a dato puncto in ea sito Γ perpendicularis recta linea ducta est ΓZ ; quod oportebat fieri.

XI. Boetius p. 381, 4.

ιβ'.

Ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἄπειρον ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου, ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

5 Ἔστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἄπειρος ἡ AB τὸ δὲ δοθὲν σημείου, ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, τὸ Γ . δεῖ δὲ ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἄπειρον τὴν AB ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ , ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

10 Εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τὰ ἕτερα μέρη τῆς AB εὐθείας τυχὸν σημείου τὸ Δ , καὶ κέντρῳ μὲν τῷ Γ διαστήματι δὲ τῷ $\Gamma\Delta$ κύκλος γεγράφθω ὁ EZH , καὶ τετμήσθω ἡ EH εὐθεῖα δίχα κατὰ τὸ Θ , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $\Gamma H, \Gamma\Theta, \Gamma E$ εὐθεῖαι· λέγω, ὅτι ἐπὶ τὴν δοθεῖ-
15 σαν εὐθεῖαν ἄπειρον τὴν AB ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ , ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετος ἦνται ἡ $\Gamma\Theta$.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ $H\Theta$ τῇ ΘE , κοινὴ δὲ ἡ $\Theta\Gamma$, δύο δὲ αἱ $H\Theta, \Theta\Gamma$ δύο ταῖς $E\Theta, \Theta\Gamma$ ἴσαι εἰσὶν
20 ἑκατέρω ἑκατέρω· καὶ βάσις ἡ ΓH βάσει τῇ ΓE ἐστὶν ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $\Gamma\Theta H$ γωνία τῇ ὑπὸ $E\Theta\Gamma$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσὶν ἐφεξῆς. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρω τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστὶν, καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα εὐ-
25 θεῖα κάθετος καλεῖται ἐφ' ἣν ἐφέστηκεν.

Ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν ἄρα εὐθεῖαν ἄπειρον τὴν AB ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ , ὃ μὴ ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, κάθετος ἦνται ἡ $\Gamma\Theta$ ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

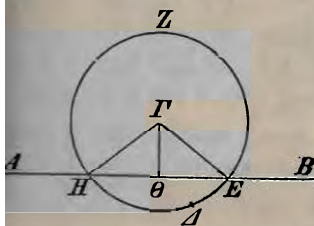
2. Ante ἀπό ras. 2 litt. P. 9. γραμμὴν] mg. m. recenti V. 11. μὲν] supra m. 1 P. κέντρῳ τῷ Γ καὶ διαστήματι BFbp. 13. εὐθεῖα] P; om. Theon (BFVbp). 14. ΓE] e

XII.

Ad datam rectam infinitam a dato puncto extra eam sito perpendiculararem rectam lineam ducere.

Sit data recta infinita AB punctum autem datum extra eam situm Γ . oportet igitur ad datam rectam infinitam AB a dato puncto extra eam sito Γ perpendiculararem rectam ducere.

sumatur enim in altera parte rectae AB quoduis punctum Δ , et centro Γ radio autem $\Gamma\Delta$ circulus describitur EZH [$\alpha\lambda\tau$. 3], et recta EH

in duas partes aequales secetur [prop. X] in Θ , et ducantur rectae $\Gamma H, \Gamma\Theta, \Gamma E$. dico, ad datam rectam infinitam AB a dato puncto Γ extra eam sito perpendiculararem ductam esse $\Gamma\Theta$.

nam cum $H\Theta = \Theta E$, et communis sit $\Theta\Gamma$, duae rectae $H\Theta, \Theta\Gamma$ duabus $E\Theta, \Theta\Gamma$ aequales sunt altera alteri. et basis ΓH basi ΓE aequalis est. itaque $\angle \Gamma\Theta H = E\Theta\Gamma$ [prop. VIII]. et deinceps positi sunt. ubi autem recta super rectam lineam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, rectus est uterque angulus aequalis, et recta linea erecta perpendicularis appellatur ad eam, super quam erecta est [def. 10].

Ergo ad datam rectam infinitam AB a dato puncto Γ extra eam sito perpendicularis ducta est $\Gamma\Theta$; quod oportebat fieri.

XII. Schol. in Archim. III p. 383. Boetius p. 381, 7.

corr. m. 2 P, E dub. in F. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\lambda\alpha\iota$] P; om. Theon (BFV bp). 16. $\kappa\acute{\alpha}\theta\epsilon\tau\omicron\varsigma$] ante τ ras. V, ut lin. 28. 19. $\Theta\Gamma$] $\Gamma\Theta$ BF. $H\Theta, \Theta\Gamma$] $\Theta\Gamma, \Theta H$ e corr. P; $\Gamma\Theta, \Theta H$ B; H et Γ eras. F. $\delta\nu\sigma\lambda$ BF.

ιγ'.

Ἐὰν εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα γωνίας ποιῇ, ἦτοι δύο ὀρθὰς ἢ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσει.

5 Εὐθεία γάρ τις ἢ AB ἐπ' εὐθείαν τὴν $ΓΔ$ σταθεῖσα γωνίας ποιείτω τὰς ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΑΒΔ$ · λέγω, ὅτι αἱ ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΑΒΔ$ γωνίαι ἦτοι δύο ὀρθαί εἰσιν ἢ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι.

Εἰ μὲν οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΓΒΑ$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΔ$,
 10 δύο ὀρθαί εἰσιν. εἰ δὲ οὐ, ἠχθῶ ἀπὸ τοῦ B σημείου τῇ $ΓΔ$ [εὐθείᾳ] πρὸς ὀρθὰς ἢ $ΒΕ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ δύο ὀρθαί εἰσιν· καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ $ΓΒΕ$ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΑΒΕ$ ἴση ἐστίν, κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $ΕΒΔ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ τρισὶ ταῖς ὑπὸ $ΓΒΑ$,
 15 $ΑΒΕ$, $ΕΒΔ$ ἴσαι εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ὑπὸ $ΔΒΑ$ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΔΒΕ$, $ΕΒΑ$ ἴση ἐστίν, κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΔΒΑ$, $ΑΒΓ$ τρισὶ ταῖς ὑπὸ $ΔΒΕ$, $ΕΒΑ$, $ΑΒΓ$ ἴσαι εἰσίν. ἐδείχθησαν δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ τρισὶ ταῖς αὐταῖς ἴσαι· τὰ δὲ τῶ
 20 αὐτῶ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα· καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ ἄρα ταῖς ὑπὸ $ΔΒΑ$, $ΑΒΓ$ ἴσαι εἰσίν· ἀλλὰ αἱ ὑπὸ $ΓΒΕ$, $ΕΒΔ$ δύο ὀρθαί εἰσιν· καὶ αἱ ὑπὸ $ΔΒΑ$, $ΑΒΓ$ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

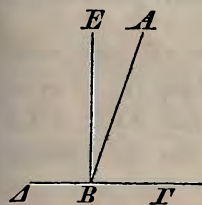
Ἐὰν ἄρα εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα γωνίας ποιῇ,

2. Ἐάν] P m. 2, Proclus p. 292, 15, Philop. in anal. II; in V ε rubro colore postea additum, ut saepe in hoc codice litterae initiales, α in ras. (sed lin. 24 ὡς ἄν); ὅταν P m. 1, Philop. in phys.; ὡς ἄν Theon (BF^bbp, Psellus et sine dubio V m. 1), Proclus errore librarii p. 291, 20. 3. δυσὶν] δύο Proclus. 10. οὐ] post ras. 1 litt. V. 11. εὐθείᾳ] P mg. m. 1; om. BFVbp. 12. εἰσιν] P, εἰσι uulgo. 13. ἐστίν] P, ἐστὶ uulgo. 14. τρισὶ] ex τρισίν m. 2 P. 15. εἰσίν]

XIII.

Si recta super rectam lineam erecta angulos efferit, aut duos rectos aut duobus rectis aequales angulos efficiet.

nam recta aliqua AB super rectam $\Gamma\Delta$ erecta angulos efficiat ΓBA , $AB\Delta$. dico, angulos ΓBA , $AB\Delta$ aut duos rectos esse aut duobus rectis aequales.

iam si $\Gamma BA = AB\Delta$, duo recti sunt [def. 10]. sin minus, a B puncto ad rectam $\Gamma\Delta$ perpendicularis ducatur BE [prop. XI]. itaque ΓBE , $EB\Delta$ duo recti sunt. et quoniam $\Gamma BE = \Gamma BA + ABE$, communis adiciatur $EB\Delta$. itaque $\Gamma BE + EB\Delta = \Gamma BA + ABE + EB\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. rursus quoniam $\Delta BA = \Delta BE + EBA$, communis adiciatur $AB\Gamma$. itaque $\Delta BA + AB\Gamma = \Delta BE + EBA + AB\Gamma$ [id.]. sed demonstratum est, etiam $\Gamma BE + EB\Delta$ iisdem tribus aequales esse. quae autem eidem aequalia sunt, etiam inter se aequalia sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. quare etiam

$$\Gamma BE + EB\Delta = \Delta BA + AB\Gamma.$$

uerum $\Gamma BE + EB\Delta$ duo recti sunt. itaque etiam $\Delta BA + AB\Gamma$ duobus rectis sunt aequales.

Ergo si recta super rectam lineam erecta angulos

XIII. Simplic. in phys. fol. 14. Philopon. in phys. h III, in anal. II p. 65. Psellus p. 36, 40. Boetius p. 381, 9.

$\epsilon\iota\sigma\iota$ PBV; comp. b. 16. $\iota\sigma\eta$] corr. ex $\iota\sigma\alpha$ V. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] PF, comp. b, $\epsilon\iota\sigma\iota$ uulgo. 17. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] $\acute{\alpha}\rho\alpha$ γωνία (in ras.) α] V. 20. $\kappa\alpha\iota$] (alt.) post ea add. V; in mg. add. m. 2: α] δύο. 21. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ $\iota\sigma\alpha\iota$ p. 22. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] PF; comp. Bb; $\epsilon\iota\sigma\iota$ uulgo. α] om. V. 23. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. BF. 24. $\epsilon\acute{\alpha}\nu$] $\acute{\omega}\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu$ PBFVbp.

ἦτοι δύο ὀρθὰς ἢ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐὰν πρὸς τινι εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ ση-
5 μείω δύο εὐθεῖαι μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κεί-
μεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας
ποιῶσιν, ἐπ' εὐθείας ἔσονται ἀλλήλαις αἱ εὐ-
θεῖαι.

Πρὸς γάρ τινι εὐθείᾳ τῇ AB καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
10 σημείω τῷ B δύο εὐθεῖαι αἱ $BΓ$, $BΔ$ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας τὰς ὑπὸ $ABΓ$, $ABΔ$
δύο ὀρθαῖς ἴσας ποιείωσαν· λέγω, ὅτι ἐπ' εὐθείας
ἐστὶ τῇ $ΓB$ ἢ $BΔ$.

Εἰ γὰρ μὴ ἐστὶ τῇ $BΓ$ ἐπ' εὐθείας ἡ $BΔ$, ἔστω
15 τῇ $ΓB$ ἐπ' εὐθείας ἡ BE .

Ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἡ AB ἐπ' εὐθεῖαν τὴν $ΓBE$
ἐφέστηκεν, αἱ ἄρα ὑπὸ $ABΓ$, ABE γωνίαι δύο ὀρ-
θαῖς ἴσαι εἰσὶν· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ABΓ$, $ABΔ$ δύο
ὀρθαῖς ἴσαι· αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓBA$, ABE ταῖς ὑπὸ $ΓBA$,
20 $ABΔ$ ἴσαι εἰσὶν. κοινὴ ἀφηγήσθω ἡ ὑπὸ $ΓBA$ · λοιπὴ
ἄρα ἡ ὑπὸ ABE λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ABΔ$ ἐστὶν ἴση, ἡ
ἐλάσσων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα
ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ἡ BE τῇ $ΓB$. ὁμοίως δὲ δείξομεν,
ὅτι οὐδὲ ἄλλη τις πλὴν τῆς $BΔ$ · ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν
25 ἡ $ΓB$ τῇ $BΔ$.

1. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] : ~ BFV; om. bp; δεῖξαι mg. m. 2
FV. 2. δεῖξαι] ποιῆσαι P, corr. m. 2. 4. εὐθεῖα γραμμῇ
F. 5. εὐθεῖαι ἐξῆς Proclus; cfr. p. 295, 17. κείμεναι] om.
Proclus. 6. δυσὶν] δύο Proclus. 13. ἐστὶν P, ut lin. 14.
14. $BΓ$] corr. ex $ΓB$ V. 15. $ΓB$] $BΓ$ b. 17. αἱ] ἡ e
corr. B. δυσὶν V. 18. εἰσὶν δέ P. δυσὶν V. 19. (ὀρ-
θαῖς — 20. εἰσὶν] postea add. in V in imo folio. 20. εἰσὶν]

effecerit, aut duos rectos aut duobus rectis aequales angulos efficiet; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si duae rectae ad rectam aliquam et punctum eius non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales effecerint, in eadem erunt linea recta.

Nam ad rectam aliquam AB et punctum eius B duae rectae $B\Gamma$, $B\Delta$ non in eadem parte positae angulos deinceps positos $AB\Gamma$, $AB\Delta$ duobus rectis aequales efficiant. dico, ΓB et $B\Delta$ in eadem recta esse.

nam si $B\Gamma$ et $B\Delta$ non sunt in eadem recta, ΓB et BE in eadem recta sint.

iam quoniam recta AB super rectam ΓBE erecta est, $\angle AB\Gamma + ABE$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. uerum etiam $AB\Gamma + AB\Delta$ duobus rectis aequales sunt. itaque $\Gamma BA + ABE = \Gamma BA + AB\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. subtrahatur, qui communis est, $\angle \Gamma BA$. itaque $\angle ABE = AB\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3], minor maiori; quod fieri non potest. quare BE et ΓB non sunt in eadem recta. similiter idem de quavis alia recta praeter $B\Delta$ demonstrabimus. itaque ΓB et $B\Delta$ in eadem recta sunt.

XIV. Simplic. ad Arist. de coel. fol. 131^v. Philop. ad anal. II fol. 4^v. Boetius p. 381, 11.

PF; $\epsilon\iota\sigma\iota$ uulgo. $\kappa\omicron\iota\nu\eta$ — 21. $\tau\eta\grave{\nu}$ $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] in ras. in summa pag. V. 21. $\lambda\omicron\iota\pi\eta\grave{\nu}$] $\lambda\omicron\iota$ V. 22. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\omega\nu$ F. 23. ΓB] $B\Gamma$ P, et V sed corr. 24. $\omicron\upsilon\delta'$ p. 25. $\tau\eta\grave{\nu}$] sequitur ras. 1 litt. in V, $\tau\eta\grave{\nu}$ comp. b.

Ἐὰν ἄρα πρὸς τινι εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ δύο εὐθεῖαι μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιῶσιν, ἐπ' εὐθείας ἔβονται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ιε'.

Ἐὰν δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιούσιν.

Δύο γὰρ εὐθεῖαι αἱ $AB, ΓΔ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ E σημεῖον· λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ μὲν
10 ὑπὸ $ΑΕΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΕΒ$, ἡ δὲ ὑπὸ $ΓΕΒ$ τῇ ὑπὸ $ΑΕΔ$.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἡ $ΑΕ$ ἐπ' εὐθεῖαν τὴν $ΓΔ$ ἐφέστηκε γωνίας ποιούσα τὰς ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$, αἱ ἄρα
15 ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ $ΔΕ$ ἐπ' εὐθεῖαν τὴν $ΑΒ$ ἐφέστηκε γωνίας ποιούσα τὰς ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$, αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. ἐδείχθησαν δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι· αἱ ἄρα ὑπὸ $ΓΕΑ, ΑΕΔ$ ταῖς ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$ ἴσαι
20 εἰσίν. κοινὴ ἀφηρησθῶ ἡ ὑπὸ $ΑΕΔ$ · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΓΕΑ$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΒΕΔ$ ἴση ἐστίν· ὁμοίως δὲ δειχθήσεται, ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $ΓΕΒ, ΔΕΑ$ ἴσαι εἰσίν.

Ἐὰν ἄρα δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιούσιν· ὅπερ ἔδει
25 δεῖξαι.

4. αἱ] om. V. 7. ποιούσιν] ποιούσι Proclus, ποιήσουσιν (uel -σι) codd.; cfr. lin. 24. 12. ἐφέστηκεν BF. 13. $ΓΕΑ$ — 18. ὀρθαῖς] in ras. V. 14. εἰσίν] PBF; comp. b; εἰσί vulgo. 15. ἐπ'] ἐπί Pb. ἐφέστηκεν PBF. 16. αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΕΔ, ΔΕΒ$] mg. m. 1 p. 19. ἄρα] om. F. ταῖς] ἄρα ταῖς F. 20. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί vulgo. ἀφηρησθῶ V. 21.

Ergo si duae rectae ad rectam aliquam et punctum eius non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales effecerint, in eadem erunt linea recta; quod erat demonstrandum.

XV.

Si duae rectae inter se secant, angulos ad uerticem positos inter se aequales efficiunt.

Nam duae rectae AB , $\Gamma\Delta$ inter se secant in puncto E . dico, esse $\angle AEG = \angle EBD$ et $\angle GEB = \angle AED$.

nam quoniam recta AE super rectam $\Gamma\Delta$ erecta est angulos efficiens ΓEA , $AE\Delta$, anguli ΓEA , $AE\Delta$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. rursus quoniam recta ΔE super rectam AB erecta est angulos efficiens $AE\Delta$, ΔEB , anguli $AE\Delta$, ΔEB duobus rectis aequales sunt [id.] sed demonstratum est, etiam angulos ΓEA , $AE\Delta$ duobus rectis aequales esse. quare $\Gamma EA + AE\Delta = AE\Delta + \Delta EB$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. subtrahatur, qui communis est, $\angle AE\Delta$. itaque $\Gamma EA = \Delta EB$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3]. similiter demonstrabimus, esse etiam $\angle GEB = \angle AEA$.

Ergo si duae rectae inter se secant, angulos ad uerticem positos inter se aequales efficiunt; quod erat demonstrandum.

XV. Boetius p. 381, 15.

ΓEA] litt. EA in ras. V. $BE\Delta$] ΔEB B et in ras. V.
 $\delta\eta$] $\delta\acute{\epsilon}$ b, et V m. 1 sed corr. 24. ποιῶσιν F.

[Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν ὅτι, ἐὰν δύο εὐθείαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς πρὸς τῇ τομῇ γωνίας τέτρασιν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσουσιν.]

5

ις'.

Παντὸς τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προσεκβληθείσης ἢ ἐκτὸς γωνία ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον γωνιῶν μείζων ἐστίν.

Ἔστω τρίγωνον τὸ $ΑΒΓ$, καὶ προσεκβεβλήσθω ἀπὸ τοῦ μία πλευρὰ ἢ $ΒΓ$ ἐπὶ τὸ $Δ$ · λέγω, ὅτι ἡ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $ΑΓΔ$ μείζων ἐστὶν ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῶν ὑπὸ $ΓΒΑ$, $ΒΑΓ$ γωνιῶν.

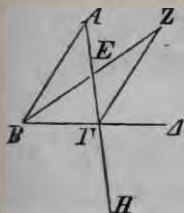
Τετμήσθω ἡ $ΑΓ$ δίχα κατὰ τὸ $Ε$, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἢ $ΒΕ$ ἐκβεβλήσθω ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τὸ $Ζ$, καὶ κείσθω τῇ $ΒΕ$ ἴση ἢ $ΕΖ$, καὶ ἐπεζεύχθω ἢ $ΖΓ$, καὶ διήχθω ἢ $ΑΓ$ ἐπὶ τὸ $Η$.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἢ μὲν $ΑΕ$ τῇ $ΕΓ$, ἢ δὲ $ΒΕ$ τῇ $ΕΖ$, δύο δὴ αἱ $ΑΕ$, $ΕΒ$ δυσὲ ταῖς $ΓΕ$, $ΕΖ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρα· καὶ γωνία ἢ ὑπὸ $ΑΕΒ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΖΕΓ$ ἴση ἐστίν· κατὰ κορυφὴν γάρ· βάσις ἄρα ἢ $ΑΒ$ βάσει τῇ $ΖΓ$ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $ΑΒΕ$ τρίγωνον τῷ $ΖΕΓ$ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρα, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἢ ὑπὸ $ΒΑΕ$ τῇ ὑπὸ $ΕΓΖ$. μείζων δέ ἐστὶν ἢ

1. πόρισμα — 4. ποιούσιν] om. PVb et alter codex Grynaei; in p legitur a m. 2; in B in imo mg. m. 1; habent F, Proclus, Psellus p. 36; in V mg. m. 2 legitur cum altero cod. Grynaei: ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ὁσαυδηποτοῦν εὐθείαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς πρὸς τῇ τομῇ γωνίας τέσσαρσιν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσουσι; idem mg. m. 1 praebent F (τέτρασιν, ποιήσουσιν) et b (τέτταρσιν, ποιήσουσιν) et habuit Psellus; Proclus

XVI.

In quouis triangulo uno latere producto angulus extrinsecus positus utrouis angulo interiore et opposito maior est.

Sit triangulus $AB\Gamma$, et producat unum latus eius $B\Gamma$ ad Δ punctum. dico esse $\angle A\Gamma\Delta > \Gamma B A$ et

$$A\Gamma\Delta > B A \Gamma.$$

secetur $A\Gamma$ in duas partes aequales in E [prop. X], et ducta BE producat in directum ad Z , et ponatur $EZ = BE$, et ducatur $Z\Gamma$, et educatur $A\Gamma$ ad H .

iam quoniam $AE = E\Gamma$ et $BE = EZ$, duae rectae AE , EB duabus ΓE , EZ aequales sunt altera alteri. et $\angle AEB = ZEG$ (nam ad uerticem eius est) [prop. XV]. itaque basis AB basi $Z\Gamma$ aequalis est et $\triangle ABE = ZEG$, et reliqui anguli reliquis aequales sunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt [prop. IV]. itaque $\angle BAE = E\Gamma Z$. uerum

XVI. Schol. in Pappum III p. 1183, 4. Boetius p. 381, 17.

p. 305, 4 de suo adiicit. praeterea in V mg. m. 1 reperitur: πόρισμα. ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ὁσαυδηποτοῦν εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιήσουσιν. Zambertus nullum omnino porisma habet, Campanus id, quod recepimus. 2. τέμνωσιν p. 3. πρὸς τῇ τομῇ] Bp; τέτταρας Proclus. αἱ πρὸς τῇ τομῇ γωνίαι F. τέτρασιν] BFp; τέτταρσιν Proclus. 4. ἴσας] ἴσαι F. ποιήσουσιν] Bp; ποιούσιν Proclus; εἰσίν F. 6. τῶν πλευρῶν] πλευρᾶς Proclus; τῶν πλευρᾶς V, sed corr. προσ- e corr. V. 7. τοῦ τριγώνου γωνία Proclus. 8. ἀπεναντίων B. γωνιῶν] P, Boetius, Campanus; om. Proclus et Theon (BFbp; in V comp. add. m. 2). 12. ἀπεναντίων B. 14. Post BE ras. 2 lift. P. ἐπ' εὐθείας] P; om. Theon (BFVbp). 16. H] K in ras. p. 20. ἐστίν] comp. b; ἐστὶ BF. 21. ἐστίν] PF; comp. b; ἐστὶ uulgo. 25. μείζω P, corr. m. 2.

ὑπὸ $ΕΓΔ$ τῆς ὑπὸ $ΕΓΖ$. μείζων ἄρα ἢ ὑπὸ $ΑΓΔ$ τῆς ὑπὸ $ΒΑΕ$. Ὁμοίως δὴ τῆς $ΒΓ$ τετμημένης δίχα δειχθήσεται καὶ ἢ ὑπὸ $ΒΓΗ$, τουτέστιν ἢ ὑπὸ $ΑΓΔ$, μείζων καὶ τῆς ὑπὸ $ΑΒΓ$.

- 5 Παντὸς ἄρα τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προσεκβληθείσης ἢ ἐκτὸς γωνία ἐκατέρως τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον γωνιῶν μείζων ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιζ'.

Παντὸς τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν
10 ὁθῶν ἐλάσσονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι.

Ἐστω τρίγωνον τὸ $ΑΒΓ$. λέγω, ὅτι τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάττονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἢ $ΒΓ$ ἐπὶ τὸ $Δ$.

- 15 Καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $ΑΒΓ$ ἐκτὸς ἐστὶ γωνία ἢ ὑπὸ $ΑΓΔ$, μείζων ἐστὶ τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῆς ὑπὸ $ΑΒΓ$. κοινὴ προσκείσθω ἢ ὑπὸ $ΑΓΒ$. αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΑΓΒ$ τῶν ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΑ$ μείζονές εἰσιν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΑΓΒ$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· αἱ
20 ἄρα ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΑ$ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $ΒΑΓ$, $ΑΓΒ$ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσι καὶ ἔτι αἱ ὑπὸ $ΓΑΒ$, $ΑΒΓ$.

Παντὸς ἄρα τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. $ΑΓΔ$] $ΑΓΔ$ καὶ F. 2. δὴ] BFbp; δέ P et V insertum m. 2. τετμημένης] τμηθείσης B. 6. ἀπεναντίον B. 7. γωνιῶν] P; om. Theon (BFVbp). δεῖξαι] PBr et e corr. V; ~ F; ποιῆσαι V m. 1, b. 10. εἰσιν P. μεταλαμβανόμεναι] -αι eras. V. 13. ἐλάσσονες BVb. εἰσιν PF. 15. $ΑΒΓ$] $ΒΓ$ euan. F. 16. ἐστίν P. ἀπεναντίον B, sed corr. m. 1. 19. δυσὶν B. εἰσιν ἴσαι B. 20. ἐλάττονες F. 21. ὑπό] om. Pp; m. 2 PF. 22. εἰσιν PF, comp. b.

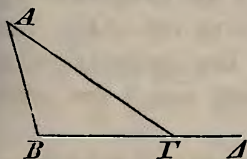
$\angle E\Gamma\Delta > E\Gamma Z$ [κ . $\xi\nu\nu$. 8]. quare $\angle A\Gamma\Delta > BAE$.
 similiter recta $B\Gamma$ in duas partes aequales secta demon-
 strabitur etiam $\angle B\Gamma H > AB\Gamma$, h. e.

$$\angle A\Gamma\Delta > AB\Gamma.$$

Ergo in quouis triangulo uno latere producto an-
 gulus extrinsecus positus utrouis angulo interiore et
 opposito maior est; quod erat demonstrandum.

XVII.

Cuiusuis trianguli duo anguli duobus rectis minores
 sunt quoquo modo coniuncti.

Sit triangulus $AB\Gamma$. dico,
 angulos duos trianguli $AB\Gamma$
 duobus rectis minores esse quo-
 quo modo coniunctos.

producatur enim $B\Gamma$ ad Δ . et quoniam in trian-
 gulo $AB\Gamma$ extrinsecus positus est angulus $A\Gamma\Delta$, ma-
 ior est angulo interiore et opposito $AB\Gamma$ [prop. XVI].
 communis adiiciatur $A\Gamma B$. itaque

$$A\Gamma\Delta + A\Gamma B > AB\Gamma + B\Gamma A \text{ } [\kappa. \xi\nu\nu. 4].$$

uerum $A\Gamma\Delta + A\Gamma B$ duobus rectis aequales sunt
 [prop. XIII]. itaque $AB\Gamma + B\Gamma A$ duobus rectis mi-
 nores sunt. similiter demonstrabimus, etiam $B\Gamma A +$
 $A\Gamma B$ et praeterea $\Gamma A B + AB\Gamma$ duobus rectis mi-
 nores esse.

Ergo cuiusuis trianguli duo anguli duobus rectis
 minores sunt quoquo modo coniuncti; quod erat de-
 monstrandum.

XVII. Proclus p. 184, 1. Boetius p. 381, 19.

24. ἐλάττωτες F. εἰσιν PF; comp. b. δεῖξαι] ποιῆσαι V,
 sed supra scr. δεῖξαι m. 1.

ιη'.

Παντὸς τριγώνου ἡ μείζων πλευρὰ τὴν μείζονα γωνίαν ὑποτείνει.

Ἔστω γὰρ τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ μείζονα ἔχον τὴν AG 5 πλευρὰν τῆς AB . λέγω, ὅτι καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $B\Gamma A$.

Ἐπεὶ γὰρ μείζων ἐστὶν ἡ AG τῆς AB , κείσθω τῇ AB ἴση ἡ $A\Delta$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $B\Delta$.

Καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $B\Gamma\Delta$ ἐκτός ἐστι γωνία ἡ 10 ὑπὸ $A\Delta B$, μείζων ἐστὶ τῆς ἐντός καὶ ἀπεναντίου τῆς ὑπὸ $\Delta\Gamma B$. ἴση δὲ ἡ ὑπὸ $A\Delta B$ τῇ ὑπὸ $AB\Delta$, ἐπεὶ καὶ πλευρὰ ἡ AB τῇ $A\Delta$ ἐστὶν ἴση· μείζων ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ $AB\Delta$ τῆς ὑπὸ $A\Gamma B$. πολλῶ ἄρα ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $A\Gamma B$.

15 Παντὸς ἄρα τριγώνου ἡ μείζων πλευρὰ τὴν μείζονα γωνίαν ὑποτείνει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Παντὸς τριγώνου ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει.

20 Ἔστω τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ μείζονα ἔχον τὴν ὑπὸ $AB\Gamma$ γωνίαν τῆς ὑπὸ $B\Gamma A$. λέγω, ὅτι καὶ πλευρὰ ἡ AG πλευρᾶς τῆς AB μείζων ἐστίν.

Εἰ γὰρ μή, ἦτοι ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ AB ἢ ἐλάσσων· ἴση μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἡ AG τῇ AB . ἴση 25 γὰρ ἂν ἦν καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ τῇ ὑπὸ $A\Gamma B$. οὐκ ἔστι δέ· οὐκ ἄρα ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ AB . οὐδὲ μὴν ἐλάσσων ἐστὶν ἡ AG τῆς AB . ἐλάσσων γὰρ ἂν ἦν

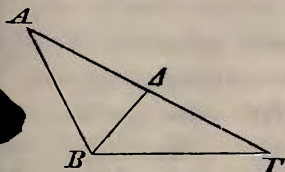
6. ἐστίν P. 8. καί — $B\Delta$] mg. m. 1 P. 9. $B\Gamma\Delta$] PBF; $B\Delta\Gamma$ vulgo. 10. $A\Delta B$] corr. ex $AB\Delta$ F. ἐστίν P. 11. $\Delta\Gamma B$] Pp; $A\Gamma B$ BF^b et e corr. V. 12. AB] supra scriptum Δ b m. 1. 13. πολλῶ — 14. $A\Gamma B$] mg. m. 1 P. 14. ἐστίν P. 16. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. Bbp; m. 2 add. V.

XVIII.

In quouis triangulo maius latus sub maiore angulo subtendit.

Sit enim triangulus $AB\Gamma$ habens $A\Gamma > AB$. dico, etiam esse $\angle AB\Gamma > B\Gamma A$.

nam quoniam $A\Gamma > AB$, ponatur $A\Delta = AB$

[prop. II], et ducatur $B\Delta$.

et quoniam in triangulo $B\Gamma\Delta$

extrinsecus positus est $\angle A\Delta B$,

erit $\angle A\Delta B > \Delta\Gamma B$, qui in-

terior est et oppositus [prop.

XVI]. sed $\angle A\Delta B = \angle AB\Delta$, quoniam etiam $AB = A\Delta$

[prop. V]. itaque etiam $\angle AB\Delta > \Delta\Gamma B$. quare multo

magis $\angle AB\Gamma > \Delta\Gamma B$ [κ . §vv. 8].

Ergo in quouis triangulo maius latus sub maiore angulo subtendit; quod erat demonstrandum.

XIX.

In quouis triangulo sub maiore angulo maius latus A subtendit.

Sit triangulus $AB\Gamma$ habens

$\angle AB\Gamma > B\Gamma A$.

dico, etiam esse $A\Gamma > AB$.

nam si minus, aut $A\Gamma = AB$ aut

$A\Gamma < AB$. iam non est $A\Gamma = AB$. tum

enim esset $\angle AB\Gamma = \Delta\Gamma B$ [prop. V];

uerum non est. itaque non est $A\Gamma = AB$.

neque uero $A\Gamma < AB$. tum enim esset $\angle AB\Gamma < \Delta\Gamma B$

καὶ γωνία ἢ ὑπὸ $ABΓ$ τῆς ὑπὸ $ΑΓΒ$ · οὐκ ἔστι δέ· οὐκ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶν ἢ $ΑΓ$ τῆς AB . ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ ἴση ἐστίν. μείζων ἄρα ἐστὶν ἢ $ΑΓ$ τῆς AB .

Παντὸς ἄρα τριγώνου ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν ἢ
5 μείζων πλευρὰ ὑποτείνει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κ'.

Παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι.

Ἔστω γὰρ τρίγωνον τὸ $ABΓ$ · λέγω, ὅτι τοῦ $ABΓ$
10 τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι, αἱ μὲν BA , $ΑΓ$ τῆς $BΓ$, αἱ δὲ AB , $BΓ$ τῆς $ΑΓ$, αἱ δὲ $BΓ$, $ΓΑ$ τῆς AB .

Διήχθω γὰρ ἢ BA ἐπὶ τὸ $Δ$ σημεῖον, καὶ κείσθω τῇ $ΓΑ$ ἴση ἢ $ΑΔ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἢ $ΔΓ$.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἢ $ΔΑ$ τῇ $ΑΓ$, ἴση ἐστὶ καὶ
15 γωνία ἢ ὑπὸ $ΑΔΓ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓΔ$ · μείζων ἄρα ἢ ὑπὸ $BΓΔ$ τῆς ὑπὸ $ΑΔΓ$ · καὶ ἐπεὶ τρίγωνόν ἐστι τὸ $ΔΓΒ$ μείζονα ἔχον τὴν ὑπὸ $BΓΔ$ γωνίαν τῆς ὑπὸ $BΔΓ$, ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἢ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει, ἢ
20 $ΔB$ ἄρα τῆς $BΓ$ ἐστὶ μείζων. ἴση δὲ ἢ $ΔΑ$ τῇ $ΑΓ$ · μείζονες ἄρα αἱ BA , $ΑΓ$ τῆς $BΓ$ · ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ αἱ μὲν AB , $BΓ$ τῆς $ΓΑ$ μείζονές εἰσιν, αἱ δὲ $BΓ$, $ΓΑ$ τῆς AB .

XX. Boetius p. 381, 25.

1. ἔστιν P. 2. τῆς] τῇ b. 3. ἐστίν] PFV; comp. b; ἐστί uulgo. 4. ἄρα] mg. V. 5. ταῖς λοιπαῖς V; corr. m. 1. 6. εἰσί] εἰσιν PF; comp. b. 7. ὅτι] om. F. 8. τοῦ] e corr. V. 9. τριγώνου] -ου e corr. V. 10. ταῖς λοιπαῖς V, sed corr. εἰσί] εἰσιν PF; comp. b. 11. $BΓ$] $ΓB$ BF, et V corr. ex $BΓ$. 12. $ΑΓ$] $ΔΓ$ F. 13. τῇ] corr. ex τῆς V. 14. $ΔΓ$] $ΓΔ$ F.

[prop. XVIII]. uerum non est. itaque non est $AG < AB$. demonstratum autem est, ne aequalem quidem esse. quare $AG > AB$.

Ergo in quouis triangulo sub maiore angulo maius latus subtendit; quod erat demonstrandum.

XX.

In quouis triangulo duo latera reliquo maiora sunt quoquo modo coniuncta.

Sit enim triangulus $AB\Gamma$. dico, in triangulo $AB\Gamma$ duo latera reliquo maiora esse quoquo modo coniuncta, $BA + A\Gamma > B\Gamma$, $AB + B\Gamma > A\Gamma$, $B\Gamma + \Gamma A > AB$.

educatur enim BA ad Δ punctum, et ponatur

$A\Delta = \Gamma A$, et ducatur $\Delta\Gamma$. iam quoniam $\Delta A = A\Gamma$, erit etiam $\angle A\Delta\Gamma = \angle A\Gamma\Delta$ [prop. V]. itaque $\angle B\Gamma\Delta > \angle A\Delta\Gamma$ [κ . $\xi\nu\nu$. 8]. et quoniam triangulus est $\Delta\Gamma B$ maiorem habens angulum $B\Gamma\Delta$ angulo $B\Delta\Gamma$, sub maiore autem angulo $\Delta B > B\Gamma$ [prop. XIX]. uerum $\Delta A = A\Gamma$. itaque

$$BA + A\Gamma > B\Gamma.^1)$$

similiter demonstrabimus, esse etiam

$$AB + B\Gamma > \Gamma A \text{ et } B\Gamma + \Gamma A > AB.$$

1) Nam $\Delta B = \Delta A + AB$.

15. $\xi\sigma\tau\iota$] comp. b; $\xi\sigma\tau\iota\nu$ PF. 16. Post $A\Gamma\Delta$ add. $\alpha\lambda\lambda' \eta \upsilon\pi\omicron$ $B\Gamma\Delta$ $\gamma\omega\nu\lambda\alpha$ $\tau\eta\varsigma$ $\upsilon\pi\omicron$ $A\Gamma\Delta$ $\mu\epsilon\lambda\iota\zeta\omega\nu$ $\xi\sigma\tau\iota$ mg. m. 1 V, mg. m. recenti p. 17. $A\Delta\Gamma$] corr. ex $A\Gamma\Delta$ F. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ P. 18. $B\Delta\Gamma$] corr. ex $A\Delta\Gamma$ V; ΔAB uel $\Delta A\Gamma$ F. seq. ras. magna P. 20. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ P. ΔA] $A\Delta$ F. ΔA $\tau\eta$ $A\Gamma$] ΔB $\tau\alpha\iota\varsigma$ AB , $A\Gamma$ e corr. p m. recenti (fuerat ΔA $\tau\eta$ $A\Gamma$), Campanus, Zambertus. V in mg. habet: $\iota\sigma\eta$ $\delta\epsilon$ η ΔB $\tau\alpha\iota\varsigma$ AB , $A\Gamma$ $\mu\epsilon\lambda\iota\zeta\omega\nu\epsilon\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\alpha\iota$ BA , $A\Gamma$ $\tau\eta\varsigma$ $B\Gamma$ ad $\iota\sigma\eta$ lin. 20 relata.

Παντὸς ἄρα τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς
μείζονές εἰσι πάντῃ μεταλαμβανόμεναι· ὅπερ ἔδει
δεῖξαι.

κα'.

Ἐὰν τριγώνου ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἀπὸ
5 τῶν περάτων δύο εὐθεῖαι ἐντὸς συσταθῶσιν,
αἱ συσταθεῖσαι τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο
πλευρῶν ἐλάττονες μὲν ἔσονται, μείζονα δὲ
γωνίαν περιέξουσιν.

Τριγώνου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν
10 τῆς $B\Gamma$ ἀπὸ τῶν περάτων τῶν B, Γ δύο εὐθεῖαι ἐν-
τὸς συνεστάτωσαν αἱ $B\Delta, \Delta\Gamma$. λέγω, ὅτι αἱ $B\Delta, \Delta\Gamma$
τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν τῶν $BA, A\Gamma$
ἐλάσσονες μὲν εἰσιν, μείζονα δὲ γωνίαν περιέχουσι τὴν
ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ τῆς ὑπὸ BAG .

15 Διήχθω γὰρ ἡ $B\Delta$ ἐπὶ τὸ E . καὶ ἐπεὶ παντὸς
τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσιν,
τοῦ ABE ἄρα τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ αἱ AB, AE
τῆς BE μείζονές εἰσιν· κοινὴ προσκείσθω ἡ $E\Gamma$.
αἱ ἄρα $BA, A\Gamma$ τῶν $BE, E\Gamma$ μείζονές εἰσιν. πά-
20 λιν, ἐπεὶ τοῦ $GE\Delta$ τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ αἱ $GE,$
 $E\Delta$ τῆς $\Gamma\Delta$ μείζονές εἰσιν, κοινὴ προσκείσθω ἡ ΔB .
αἱ $\Gamma E, EB$ ἄρα τῶν $\Gamma\Delta, \Delta B$ μείζονές εἰσιν. ἀλλὰ
τῶν $BE, E\Gamma$ μείζονες ἐδείχθησαν αἱ $BA, A\Gamma$. πολλῶν
ἄρα αἱ $BA, A\Gamma$ τῶν $B\Delta, \Delta\Gamma$ μείζονές εἰσιν.

XXI. Schol. in Pappum III p. 1183, 4. Boetius p. 381, 26.

2. εἰσιν P. 4. πλευρῶν δύο εὐθεῖαι συσταθῶσιν ἐντὸς
ἀπὸ τῶν περάτων ἀρξάμεναι αἱ Proclus. 6. δύο] om. Pro-
clus. 7. ἐλάττονες F, Proclus. 8. περιέξουσι Proclus, Vbp.
11. $\Delta\Gamma$ πλευραὶ τῶν P. 13. εἰσι Vbp. περιέχουσιν PF.

Ergo in quouis triangulo duo latera reliquo maiora sunt quoquo modo coniuncta; quod erat demonstrandum.

XXI.

Si in uno latere trianguli a terminis duae rectae intus coniunguntur, rectae coniunctae reliquis duobus lateribus trianguli minores erunt, maiorem autem angulum comprehendent.

In triangulo enim $AB\Gamma$ in uno latere $B\Gamma$ a terminis B, Γ duae rectae intus coniungantur $B\Delta, \Delta\Gamma$. dico, esse $B\Delta + \Delta\Gamma < BA + A\Gamma$ et $\angle B\Delta\Gamma > B\Delta\Gamma$.

educatur enim $B\Delta$ ad E . et quoniam in quouis triangulo duo latera reliquo maiora sunt [prop. XX],

in triangulo ABE erunt $AB + AE > BE$. communis adiiciatur $E\Gamma$. itaque $BA + A\Gamma > BE + E\Gamma$ [x. ἐνν.4]. rursus quoniam in $\Gamma E\Delta$ triangulo

$$\Gamma E + E\Delta > \Gamma\Delta,$$

communis adiiciatur ΔB . itaque

$$\Gamma E + EB > \Gamma\Delta + \Delta B.$$

sed demonstratum est $BA + A\Gamma > BE + E\Gamma$. itaque multo magis $BA + A\Gamma > B\Delta + \Delta\Gamma$.

14. $B\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta B$ F. 15. E] euan. F. 16. εἶσιν] PF; comp. b; εἶσι uulgo. 17. Post πλευραὶ in P del. τῆς λοιπῆς μετ. 18. εἶσιν] PF; comp. b; εἶσι uulgo. προσ- supra m. 2 b. $E\Gamma$] $B\Gamma$ P. 19. εἶσιν] FP, comp. b; εἶσι uulgo. 20. $\Gamma E\Delta$] Δ add. m. 2 F. 21. εἶσιν] PFV; εἶσι uulgo. ΔB] $B\Delta$ b. 22. ἄρα $\Gamma E, EB$ F. 23. BA] corr. in AB V. 24. $\Delta\Gamma$] $A\Gamma$ F. εἶσιν] PF; εἶσι uulgo.

Πάλιν, ἐπεὶ παντὸς τριγώνου ἢ ἐκτὸς γωνία τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον μείζων ἐστίν, τοῦ $\Gamma\Delta E$ ἄρα τριγώνου ἢ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $\Gamma E\Delta$. διὰ ταῦτα τοίνυν καὶ τοῦ ABE τρι-
 5 γώνου ἢ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $\Gamma E B$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $B A \Gamma$. ἀλλὰ τῆς ὑπὸ $\Gamma E B$ μείζων ἐδείχθη ἢ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$. πολλῶ ἄρα ἢ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $B A \Gamma$.

Ἐὰν ἄρα τριγώνου ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἀπὸ
 10 τῶν περάτων δύο εὐθεῖαι ἐντὸς συσταθῶσιν, αἱ συ-
 σταθεῖσαι τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ἐλάττονες μὲν εἰσιν, μείζονα δὲ γωνίαν περιέχουσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

Ἐκ τριῶν εὐθειῶν, αἷ εἰσιν ἴσαι τρισὶ ταῖς
 15 δοθεῖσαις [εὐθείαις], τρίγωνον συστήσασθαι·
 δεῖ δὲ τὰς δύο τῆς λοιπῆς μείζονας εἶναι πάν-
 τη μεταλαμβανομένας [διὰ τὸ καὶ παντὸς τρι-
 γώνου τὰς δύο πλευρὰς τῆς λοιπῆς μείζονας
 20 εἶναι πάντη μεταλαμβανομένας].

Ἐστῶσαν αἱ δοθεῖσαι τρεῖς εὐθεῖαι αἱ A, B, Γ ,
 ὧν αἱ δύο τῆς λοιπῆς μείζονες ἔστῶσαν πάντη μετα-
 λαμβανόμεναι, αἱ μὲν A, B τῆς Γ , αἱ δὲ A, Γ τῆς B ,
 καὶ ἔτι αἱ B, Γ τῆς A . δεῖ δὴ ἐκ τῶν ἴσων ταῖς A ,
 25 B, Γ τρίγωνον συστήσασθαι.

Ἐκκείσθω τις εὐθεῖα ἢ ΔE πεπερασμένη μὲν κατὰ

XXII. Proclus p. 102, 16. Eutocius in Apollonium p. 10. Boetius p. 382, 1 (male). partem demonstrationis habet Proclus p. 330 sq.

2. ἐντὸς] ἐν- in ras. b. ἐστίν] PF; ἐστὶ unlg. $\Gamma\Delta E$] e corr. F m. 2; mutat. in $\Gamma E\Delta$ V. ἄρα] supra F. 3.

rursus quoniam in quouis triangulo angulus extrinsecus positus maior est angulo interiore et opposito [prop. XVI], in triangulo $\triangle ADE$ erit $\angle B\Delta\Gamma > \angle GE\Delta$. eadem de causa igitur etiam in triangulo $\triangle ABE$ erit $\angle GEB > \angle BAG$. uerum demonstratum est $\angle B\Delta\Gamma > \angle GEB$. multo igitur magis $B\Delta\Gamma > \angle BAG$.

Ergo si in uno latere trianguli a terminis duae rectae intus coniunguntur, rectae coniunctae reliquis duobus lateribus trianguli minores erunt, maiorem autem angulum comprehendent; quod erat demonstrandum.

XXII.

Ex tribus rectis, quae tribus datis aequales sunt, triangulum construere (oportet autem duas reliqua maiores esse quoquo modo coniunctas [prop. XX]).

Sint tres datae rectae A, B, Γ , quarum duae reliqua maiores sint quoquo modo coniunctae, $A + B > \Gamma$, $A + \Gamma > B$, $B + \Gamma > A$. oportet igitur ex rectis aequalibus rectis A, B, Γ triangulum construere.

sumatur¹⁾ recta ΔE terminata in Δ , uersus E au-

1) Proclum non ipsa uerba Euclidis citare, adparet. cfr. idem p. 102, 19. Augustum perperam post $KA\Theta$ p. 54, 5. suppleuisse: *καὶ τεμνέτωσαν ἀλλήλους οἱ κύκλοι κατὰ τὸ K*, demonstrauit „Studien“ p. 185.

$B\Delta\Gamma$] Δ in ras. F. *ἔστιν* PV. 4. $\angle GE\Delta$] eras. F. *ταύτά*] *τὰ αὐτά* F; *ταῦτα* Vbp. 5. *ἔστιν* P, ut lin. 7. 6. *ἀλλὰ καὶ τῆς* F. 7. $B\Delta\Gamma$] (alt.) $B\Delta$ in ras. sunt V. 12. *εἶσιν*] P; *εἶσι* uulgo. 15. *αἷ εἶσιν τρισὶ ταῖς δοθείσαις εὐθείαις ἴσαι* Proclus p. 329; sed p. 102: *αἷ εἶσιν ἴσαι τρισὶ ταῖς δοθείσαις εὐθείαις*. 16. *εὐθείαις*] om. b; m. rec. P; supra p; mg. m. 2 V; om. Eutocius. 17. *δέ*] Proclus, Eutocius; *δή* codd. *τάς*] corr. ex *ταῖς* F. *δύο*] β b. 18. *διὰ τὸ* — 20. *μεταλαμβανομένης*] omnes codd., Boetius; om. Proclus, Campanus; contra Eutocius ea habuisse uidetur. 21. *τρεῖς*] om. p.

τὸ Δ ἄπειρος δὲ κατὰ τὸ E , καὶ κείσθω τῇ μὲν A
 ἴση ἢ ΔZ , τῇ δὲ B ἴση ἢ ZH , τῇ δὲ Γ ἴση ἢ $H\Theta$.
 καὶ κέντρῳ μὲν τῷ Z , διαστήματι δὲ τῷ $Z\Delta$ κύκλος
 γεγράφθω ὁ $\Delta K\Lambda$. πάλιν κέντρῳ μὲν τῷ H , διαστή-
 5 ματι δὲ τῷ $H\Theta$ κύκλος γεγράφθω ὁ $K\Lambda\Theta$, καὶ ἐπε-
 ζεύχθωσαν αἱ KZ , KH . λέγω, ὅτι ἐκ τριῶν εὐθειῶν
 τῶν ἴσων ταῖς A , B , Γ τριγώνον συνέσταται τὸ KZH .

Ἐπεὶ γὰρ τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Delta K\Lambda$
 κύκλου, ἴση ἐστὶν ἢ $Z\Delta$ τῇ ZK . ἀλλὰ ἢ $Z\Delta$ τῇ A
 10 ἐστὶν ἴση. καὶ ἢ KZ ἄρα τῇ A ἐστὶν ἴση. πάλιν,
 ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $\Lambda K\Theta$ κύκλου,
 ἴση ἐστὶν ἢ $H\Theta$ τῇ HK . ἀλλὰ ἢ $H\Theta$ τῇ Γ ἐστὶν ἴση.
 καὶ ἢ KH ἄρα τῇ Γ ἐστὶν ἴση. ἐστὶ δὲ καὶ ἢ ZH
 τῇ B ἴση. αἱ τρεῖς ἄρα εὐθεῖαι αἱ KZ , ZH , HK τρισι-
 15 ταῖς A , B , Γ ἴσαι εἰσίν.

Ἐκ τριῶν ἄρα εὐθειῶν τῶν KZ , ZH , HK , αἵ εἰ-
 σιν ἴσαι τρισι- ταῖς δοθείσαις εὐθείαις ταῖς A , B , Γ ,
 τριγώνον συνέσταται τὸ KZH . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

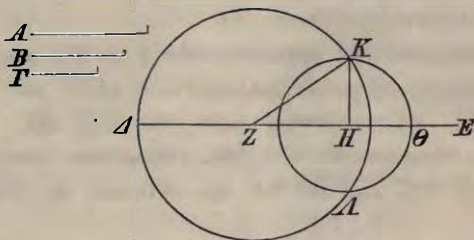
· κγ΄.

20 Πρὸς τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
 σημείῳ τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ ἴσην
 γωνίαν εὐθύγραμμον συστήσασθαι.

XXIII. Boetius p. 382, 5.

1. τῇ] postea insertum m. 1 V. 2. ἢ] (tert.) m. rec. P.
 3. μὲν] om. b, Proclus. 4. καὶ πάλιν V, Proclus. μὲν]
 om. V, Proclus. διαστήματι δέ] καὶ διαστήματι P. 7. συν-
 ἔστηκε V; συνίσταται p. τό] corr. ex τῷ b. 8. γάρ] οὖν
 P. ἐστίν P. 9. $Z\Delta$] ΔZ F. ἀλλ' F. $Z\Delta$] ΔZ V
 (ante Δ ras., Z mg. m. 2). 10. καὶ ἢ KZ ἄρα τῇ A ἐστὶν
 ἴση] mg. m. 2 V. 11. ἐστίν Bb. $\Lambda K\Theta$] $K\Lambda\Theta$ P, et in
 ras. V. 12. ἀλλ' F. 13. KH] corr. ex $K\Theta$ m. 2 P. 14.
 HK BF. ἐστὶν ἴση] mg. m. 2 V. ἐστίν δέ P. 16. τῶν]

tem infinita, et ponatur $\Delta Z = A$, $ZH = B$, $H\Theta = \Gamma$. et centro Z radio autem $Z\Delta$ circulus describatur $\Delta K\Lambda$. rursus centro H radio autem $H\Theta$ circulus describatur $K\Lambda\Theta$, et ducantur KZ , KH . dico, ex tribus rectis aequalibus rectis A, B, Γ triangulum constructum esse KZH .

nam quoniam Z punctum centrum est circuli $\Delta K\Lambda$, erit $Z\Delta = ZK$; uerum $Z\Delta = A$; quare etiam $KZ = A$ [*x. εἴς*. 1].¹⁾ rursus quoniam H punctum centrum est circuli $\Lambda K\Theta$, erit $H\Theta = HK$; uerum $H\Theta = \Gamma$; quare etiam $KH = \Gamma$. et praeterea $ZH = B$. itaque tres rectae KZ , ZH , HK tribus A, B, Γ aequales sunt.

Ergo ex tribus rectis KZ , ZH , HK , quae tribus datis rectis A, B, Γ aequales sunt, triangulus constructus est KZH ; quod oportebat fieri.

XXIII.

Ad datam rectam et punctum in ea datum angulum rectilineum dato angulo rectilineo aequalem construere.

1) Cfr. Alexander Aphrod. in anal. I fol. 8. Studien p. 195.

τοῦ *F.* 17. *τρισί]* om. *F.* *Γ]* om. *V.* 18. *συνίσταται* p.
21. *εὐδυνγράμμω γωνία* Proclus.

Ἐστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεία ἡ AB , τὸ δὲ πρὸς αὐτῇ σημεῖον τὸ A , ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ $\Delta ΓΕ$. δεῖ δὴ πρὸς τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ τῇ ὑπὸ $\Delta ΓΕ$ ἴσην γωνίαν εὐθύγραμμον συστήσασθαι.

Εἰλήφθω ἐφ' ἑκατέρας τῶν $\Gamma\Delta$, $\GammaΕ$ τυχόντα σημεῖα τὰ Δ , E , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΔE . καὶ ἐκ τριῶν εὐθειῶν, αἱ εἰσὶν ἴσαι τρισὶ ταῖς $\Gamma\Delta$, ΔE , $\GammaΕ$, τριῶν γωνον συνεστάτω τὸ AZH , ὥστε ἴσην εἶναι τὴν μὲν $\Gamma\Delta$ τῇ AZ , τὴν δὲ $\GammaΕ$ τῇ AH , καὶ ἔτι τὴν ΔE τῇ ZH .

Ἐπεὶ οὖν δύο αἱ $\Delta Γ$, $\GammaΕ$ δύο ταῖς ZA , AH ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρῃ, καὶ βάσις ἡ ΔE βάσει τῇ ZH ἴση, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $\Delta ΓΕ$ γωνία τῇ ὑπὸ ZAH ἔστιν ἴση.

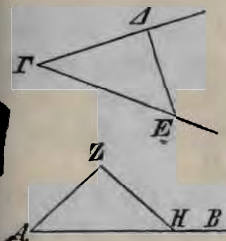
Πρὸς ἄρα τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ AB καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ A τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ τῇ ὑπὸ $\Delta ΓΕ$ ἴση γωνία εὐθύγραμμος συνέσταται ἡ ὑπὸ ZAH . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

κδ'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς [ταῖς] δύο πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρῃ, τὴν δὲ γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα ἔχη τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔξει.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, ΔEZ τὰς δύο πλευ-

Sit data recta AB et punctum in ea datum A et datus angulus rectilineus $\Delta\Gamma E$. oportet igitur ad datam rectam AB et punctum in ea datum A angulum rectilineum dato angulo rectilineo $\Delta\Gamma E$ aequalem construere.

sumantur in utraque $\Gamma\Delta$, ΓE quaelibet puncta Δ , E et ducatur ΔE . et ex tribus rectis, quae aequales sunt tribus rectis $\Gamma\Delta$, ΔE , ΓE , triangulus construatur AZH , ita ut sit $\Gamma\Delta = AZ$, $\Gamma E = AH$, $\Delta E = ZH$ [prop. XXII].

iam quoniam duae rectae $\Delta\Gamma$, ΓE duabus ZA , AH aequales sunt altera alteri, et basis ΔE basi ZH aequalis, erit $\angle \Delta\Gamma E = ZAH$ [prop. VIII].

Ergo ad datam rectam AB et punctum in ea datum A dato angulo rectilineo $\Delta\Gamma E$ aequalis constructus est angulus rectilineus ZAH ; quod oportebat fieri.

XXIV.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habent, etiam basim basi maiorem habebunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB ,

add. V m. 2: ταῖς δοθείσαις ἐνθέλαις. τριῶν P. ΓE] mutat. in $E\Gamma$ V. 13. δύο] (alt.) δύοί FB. ZA] AZ F. 14. ἐκατέρω] supra m. 1 F. 15. ἄρα] m. 2 P. 19. συνίσταται p. 22. ταῖς] om. Proclus. ταῖς] om. Proclus. δύο] (alt.) P, Proclus; δύοί uulgo. 23. ἔχῃ δὲ τὴν γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα τὴν Proclus.

ρὰς τὰς AB , AG ταῖς δύο πλευραῖς ταῖς DE , DZ ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, τὴν μὲν AB τῇ DE τὴν δὲ AG τῇ DZ , ἡ δὲ πρὸς τῷ A γωνία τῆς πρὸς τῷ D γωνίας μείζων ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ βάσις ἡ $BΓ$
5 βάσεως τῆς EZ μείζων ἐστίν.

Ἐπεὶ γὰρ μείζων ἡ ὑπὸ BAG γωνία τῆς ὑπὸ $EΔZ$ γωνίας, συνεστάτω πρὸς τῇ DE εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημεῖῳ τῷ D τῇ ὑπὸ BAG γωνία ἴση ἡ ὑπὸ $EΔH$, καὶ κείσθω ὁποτέρᾳ τῶν AG , DZ ἴση ἡ
10 $ΔH$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ EH , ZH .

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν AB τῇ DE , ἡ δὲ AG τῇ $ΔH$, δύο δὴ αἱ BA , AG δυσὶ ταῖς $EΔ$, $ΔH$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρᾳ ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ BAG γωνία τῇ ὑπὸ $EΔH$ ἴση· βάσις ἄρα ἡ $BΓ$ βάσει τῇ EH
15 ἐστὶν ἴση. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ DZ τῇ $ΔH$, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $ΔHZ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔZH$ · μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ $ΔZH$ τῆς ὑπὸ EHZ · πολλῶ ἄρα μείζων ἐστὶν ἡ ὑπὸ EZH τῆς ὑπὸ EHZ . καὶ ἐπεὶ τρίγωνόν ἐστι τὸ EZH μείζονα ἔχον τὴν ὑπὸ EZH γωνίαν τῆς ὑπὸ EHZ , ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει, μείζων ἄρα καὶ πλευρὰ ἡ EH τῆς EZ . ἴση δὲ ἡ EH τῇ $BΓ$ · μείζων ἄρα καὶ ἡ $BΓ$ τῆς EZ .

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρας δυσὶ
25 πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρᾳ, τὴν δὲ γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα ἔχη τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔξει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. δυσὶ BFV.

3. ἡ δὲ πρὸς τῷ A γωνία τῆς πρὸς τῷ D γωνίας] P; γωνία δὲ ἡ ὑπὸ BAG γωνίας τῆς ὑπὸ $EΔZ$ Theon (BFVbp).

4. ἔστω] -ω in ras. V.

6. ἐπεὶ] εἰ μὴ

B. μείζων] P; μείζων ἐστίν Theon (BFVbp).

ὑπὸ BAG

AG duobus lateribus AE , AZ aequalia habentes alterum alteri, $AB = AE$ et $AG = AZ$, et angulus ad A positus maior sit angulo ad A posito. dico, esse etiam $BG > EZ$.

nam quoniam $\angle BAG > EAZ$, ad rectam AE et punctum in ea positum A angulo BAG aequalis angulus EAH construatur [prop. XXIII], et ponatur $AH = AG = AZ$, et ducantur EH , ZH .

iam quoniam $AB = AE$ et $AG = AH$, duae rectae BA , AG duabus EA , AH aequales sunt altera alteri; et $\angle BAG = EAH$. itaque $BG = EH$ [prop. IV]. rursus quoniam $AZ = AH$, erit etiam $\angle AZH = AZH$. itaque $\angle AZH > EZH$ [κ. ξνν. 8]. multo igitur magis $\angle EZH > EHZ$ [id.].

et quoniam EZH triangulus est angulum EZH maiorem habens angulo EHZ , et sub maiore angulo maius latus subtendit [prop. XIX], erit etiam $EH > EZ$. uerum $EH = BG$. quare $BG > EZ$.

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri et angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habent, etiam basim basi maiorem habebunt; quod erat demonstrandum.

γωνία τῆς ὑπὸ $E\Delta Z$ γωνίας] $B\Gamma$ βάσις τῆς EZ βάσεως B. 8. αὐτῆ] -ῆ in ras. V; αὐτῶ P. 10. EH] PF; $HEBV$ pb. 14. ἴση ἐστὶ V. 15. ΔZ] P; ΔH BFVbp. ΔH] P; ΔZ BVbp et F corr. ex AZ m. 2. 16. ἐστὶν P, ut lin. 19. καὶ] καὶ γωνία Vp. ΔHZ] ΔZHP . ΔZH] ΔHZ P. 19. τὸ EZH] eras. F. γωνίαν] mg. m. 1 b. 20. EHZ] euan. F. 21. καὶ] om. F. πλευρά] eras. F. 22. ἡ EH τῆ] mutat. in τῆ EH ἢ V, id quod B habet. 24. ταῖς δυοῖ Vp. 28. δεῖξαι] ποιῆσαι bp et V m. 1 (corr. m. recens).

κε'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς δυοὶ πλευραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρα, τὴν δὲ βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔχη, καὶ τὴν γωνίαν
 5 τῆς γωνίας μείζονα ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐ-
 θειῶν περιεχομένην.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔEZ$ τὰς δύο πλευ-
 ρὰς τὰς AB , $ΑΓ$ ταῖς δύο πλευραῖς ταῖς $ΔE$, $ΔZ$
 ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρα, τὴν μὲν AB τῇ $ΔE$,
 10 τὴν δὲ $ΑΓ$ τῇ $ΔZ$. βάσις δὲ ἡ $BΓ$ βάσεως τῆς EZ
 μείζων ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $BΑΓ$ γωνίας
 τῆς ὑπὸ $EΔZ$ μείζων ἔστιν·

Εἰ γὰρ μὴ, ἦτοι ἴση ἔστιν αὐτῇ ἢ ἐλάσσων· ἴση
 μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ τῇ ὑπὸ $EΔZ$. ἴση
 15 γὰρ ἂν ἦν καὶ βάσις ἡ $BΓ$ βάσει τῇ EZ . οὐκ ἔστι
 δέ. οὐκ ἄρα ἴση ἔστι γωνία ἡ ὑπὸ $BΑΓ$ τῇ ὑπὸ $EΔZ$.
 οὐδὲ μὴν ἐλάσσων ἔστιν ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ τῆς ὑπὸ
 $EΔZ$. ἐλάσσων γὰρ ἂν ἦν καὶ βάσις ἡ $BΓ$ βάσεως
 τῆς EZ . οὐκ ἔστι δέ. οὐκ ἄρα ἐλάσσων ἔστιν ἢ ὑπο
 20 $BΑΓ$ γωνία τῆς ὑπὸ $EΔZ$. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ
 ἴση· μείζων ἄρα ἔστιν ἢ ὑπὸ $BΑΓ$ τῆς ὑπὸ $EΔZ$.

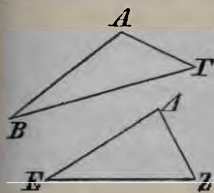
Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς δυοὶ πλευ-
 ραῖς ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκάτερα, τὴν δὲ βάσιν τῆς βά-
 σεως μείζονα ἔχη, καὶ τὴν γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα
 25 ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων εὐθειῶν περιεχομένην· ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

XXV. Boetius p. 382, 13.

2. τὰς] om. Proclus. δυοὶ] δύο Proclus; ταῖς δυοὶ V.
 3. τὴν δὲ βάσιν] καὶ τὴν βάσιν Proclus; τὴν βάσιν δέ V.
 4. ἔχη] om. P. 8. ταῖς δυοὶ πλευραῖς] om. p. δυοὶ Bp.
 9. ἑκατέρα ἑκατέραν p. 12. τῆς ὑπό] mg. m. 1 b. 14.

XXV.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri, basim autem basi maiorem habent, etiam angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habebunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duo latera AB , $A\Gamma$ duobus lateribus ΔE , ΔZ aequalia habentes alterum alteri, $AB = \Delta E$ et $A\Gamma = \Delta Z$,

basis autem $B\Gamma$ maior sit basi EZ . dico, etiam esse $\angle B A \Gamma > E \Delta Z$.

nam si minus, aut aequalis ei aut minor est. iam non est $\angle B A \Gamma = E \Delta Z$. tum enim esset $B\Gamma = EZ$ [prop. IV]. sed non est. itaque non est $\angle B A \Gamma = E \Delta Z$. neque uero est $\angle B A \Gamma < E \Delta Z$. tum enim esset

$$B\Gamma < EZ \text{ [prop. XXIV].}$$

sed non est. itaque non est $\angle B A \Gamma < E \Delta Z$. et demonstratum est, ne aequalem quidem eum esse. quare

$$\angle B A \Gamma > E \Delta Z.$$

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus aequalia habent alterum alteri, basim autem basi maiorem habent, etiam angulorum rectis aequalibus comprehensorum alterum altero maiorem habebunt; quod erat demonstrandum.

οὐν] om. F. $B A \Gamma$ γωνία Vp. 15. ἡ βάσις Pp. ἔστιν P. 16. ἴση ἐστὶ] ἴση ἐστίν PV; ἐστίν ἴση p. ἡ ὑπὸ $B A \Gamma$ γωνία V. 17. οὐδέ] οὐ V. ἐλάσσων] ἐλάττων PBVbp. 19. ἔστιν P. ἔστι δέ· οὐκ ἄρα] ἔστιν· οὐκ F. 20. γωνία] om. BFbp. οὐδ' Vbp. 21. $B A \Gamma$ γωνία V. 22. δυοί] ταῖς δυοί FV, ταῖς δύο P. 25. τήν — περιεχομένην] mg. m. 1 P. τήν] τῇ sequente ras. 1 litt. F.

κς'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο γωνίας δυσι γωνίαις ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρα καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην ἦτοι τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις
 5 γωνίαις ἢ τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν, καὶ τὰς λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει [ἑκατέραν ἑκατέρα] καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, ΔEZ τὰς δύο γωνίας τὰς ὑπὸ $AB\Gamma$, $B\Gamma A$ δυσι ταῖς ὑπὸ ΔEZ , $EZ\Delta$
 10 ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρα, τὴν μὲν ὑπὸ $AB\Gamma$ τῇ ὑπὸ ΔEZ , τὴν δὲ ὑπὸ $B\Gamma A$ τῇ ὑπὸ $EZ\Delta$ · ἐχέτω δὲ καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην, πρότερον τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γωνίαις τὴν $B\Gamma$ τῇ EZ · λέγω, ὅτι καὶ τὰς
 15 λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει ἑκατέραν ἑκατέρα, τὴν μὲν AB τῇ ΔE τὴν δὲ $A\Gamma$ τῇ ΔZ , καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ, τὴν ὑπὸ BAG τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$.

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ AB τῇ ΔE , μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ AB , καὶ κείσθω τῇ ΔE ἴση ἡ BH , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $H\Gamma$.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν BH τῇ ΔE , ἡ δὲ $B\Gamma$ τῇ EZ , δύο δὴ αἱ BH , $B\Gamma$ δυσι ταῖς ΔE , EZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρα· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $HB\Gamma$ γωνία
 25 τῇ ὑπὸ ΔEZ ἴση ἐστίν· βάσις ἄρα ἡ $H\Gamma$ βάσει τῇ ΔZ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $HB\Gamma$ τρίγωνον τῷ ΔEZ τρι-

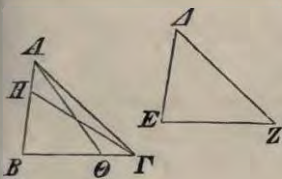
XXVI. Olympiod. in meteorol. II p. 110. Boetius p. 382, 17.

2. τὰς] om. Proclus. δυσι] δύο Proclus; ταῖς δυσι V, Olympiodorus. 3. καὶ] ἔχη δὲ καὶ Proclus. 7. ἑκατέραν ἑκατέρα] om. Proclus; cfr. p. 66, 15. 8. γωνία ἴσην ἔξει F;

XXVI.

Si duo trianguli duos angulos duobus angulis aequales habent alterum alteri et unum latus uni lateri aequale, siue quod ad angulos aequales positum est; siue quod sub altero angulorum aequalium subtendit, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt alterum alteri et reliquum angulum reliquo angulo.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ duos angulos $\angle AB\Gamma$, $\angle B\Gamma A$ duobus $\angle EZ\Delta$, $\angle Z\Delta E$ aequales habentes alterum alteri, $\angle AB\Gamma = \angle EZ\Delta$ et $\angle B\Gamma A = \angle Z\Delta E$, et habeant

etiam unum latus uni lateri aequale, prius quod ad angulos aequales positum est, $B\Gamma = EZ$. dico, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia eos habituros esse

alterum alteri, $AB = \Delta E$ et $A\Gamma = \Delta Z$, et reliquum angulum reliquo angulo, $\angle B\Gamma A = \angle Z\Delta E$.

nam si AB lateri ΔE inaequale est, alterutrum eorum maius est. sit maius AB , et ponatur $BH = \Delta E$, et ducatur $H\Gamma$.

iam quoniam $BH = \Delta E$ et $B\Gamma = EZ$, duae rectae BH , $B\Gamma$ duobus ΔE , EZ aequales sunt altera alteri; et $\angle H\Gamma B = \angle EZ\Delta$. itaque $H\Gamma = \Delta Z$ et $\triangle H\Gamma B = \triangle EZ\Delta$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt,

Proclus, Boetius (non Olympiodorus). 9. ἔστωσαν V. 11. $\eta\eta$] corr. ex $\eta\eta\nu$ m. rec. P, ut lin. 12. 12. ὑπό] (alt.) m. 2 b. 13. πλευρῶ] supra m. 1 p. 15. ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς τὰς λοιπὰς πλευρὰς F. 20. ἐστίν] ἔσται V. 21. BH] PB; HB FVbp. Post ἐπεξεύχθω ras. 4 litt. p. 25: ἐστίν] PF; comp. b; ἐστὶ uulgo. 26. ἐστίν] PF; ἐστὶ uulgo. HBG] PB; HGB FVbp.

γωνίῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς
 γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' ἄς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑπο-
 τείνουσιν· ἴση ἄρα ἢ ὑπὸ ΗΓΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΔΖΕ.
 ἀλλὰ ἢ ὑπὸ ΔΖΕ τῇ ὑπὸ ΒΓΑ ὑπόκειται ἴση· καὶ
 5 ἢ ὑπὸ ΒΓΗ ἄρα τῇ ὑπὸ ΒΓΑ ἴση ἐστίν, ἢ ἐλάσσων
 τῇ μείζονι· ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν ἢ
 ΑΒ τῇ ΔΕ. ἴση ἄρα. ἔστι δὲ καὶ ἢ ΒΓ τῇ ΕΖ ἴση·
 δύο δὴ αἱ ΑΒ, ΒΓ δυσὶ ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἴσαι εἰσὶν
 ἐκατέρω ἐκατέρω· καὶ γωνία ἢ ὑπὸ ΑΒΓ γωνία τῇ ὑπὸ
 10 ΔΕΖ ἐστίν ἴση· βάσις ἄρα ἢ ΑΓ βάσει τῇ ΔΖ ἴση
 ἐστίν, καὶ λοιπὴ γωνία ἢ ὑπὸ ΒΑΓ τῇ λοιπῇ γωνίᾳ
 τῇ ὑπὸ ΕΔΖ ἴση ἐστίν.

Ἄλλὰ δὴ πάλιν ἔστωσαν αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας
 πλευραὶ ὑποτείνουσαι ἴσαι, ὡς ἢ ΑΒ τῇ ΔΕ· λέγω
 15 πάλιν, ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ πλευραὶ ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς
 ἴσαι ἔσονται, ἢ μὲν ΑΓ τῇ ΔΖ, ἢ δὲ ΒΓ τῇ ΕΖ
 καὶ ἔτι ἢ λοιπὴ γωνία ἢ ὑπὸ ΒΑΓ τῇ λοιπῇ γωνίᾳ
 τῇ ὑπὸ ΕΔΖ ἴση ἐστίν.

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἢ ΒΓ τῇ ΕΖ, μία αὐτῶν
 20 μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων, εἰ δυνατόν, ἢ ΒΓ, καὶ
 κείσθω τῇ ΕΖ ἴση ἢ ΒΘ, καὶ ἐπεξεύχθω ἢ ΑΘ. καὶ
 ἐπεὶ ἴση ἐστίν ἢ μὲν ΒΘ τῇ ΕΖ ἢ δὲ ΑΒ τῇ ΔΕ,
 δύο δὴ αἱ ΑΒ, ΒΘ δυσὶ ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἴσαι εἰσὶν
 ἐκατέρω ἐκατέρω· καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσιν· βάσις
 25 ἄρα ἢ ΑΘ βάσει τῇ ΔΖ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ ΑΒΘ τρί-
 γωνον τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ
 γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' ἄς αἱ
 ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστίν ἢ ὑπὸ ΒΘΑ
 γωνία τῇ ὑπὸ ΕΖΔ. ἀλλὰ ἢ ὑπὸ ΕΖΔ τῇ ὑπὸ ΒΓΑ

1. ἐστίν] PF; comp. bp; ἐστί Β; ἔσται V. 2. ἔσονται
 ἐκατέρω ἐκατέρω V. 4. ἢ] supra V. ΔΖΕ] ΔΕΖ F;

sub quibus aequalia latera subtendunt [prop. IV].
 quare $\angle HGB = \angle ZE$. uerum $\angle \triangle ZE = BGA$, ut
 supposuimus. ergo etiam $\angle BGH = BGA$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1],
 minor maiori [κ . $\xi\nu\nu$. 8]; quod fieri non potest. ita-
 que AB lateri $\triangle E$ inaequale non est. aequale igitur.
 uerum etiam $BG = EZ$. duae rectae igitur AB ,
 BG duabus $\triangle E$, EZ aequales sunt altera alteri; et \angle
 $ABG = \triangle EZ$. quare $AG = \triangle Z$ et $\angle BAG = \triangle Z$
 [prop. IV].

Iam rursus latera sub aequalibus angulis sub-
 tendentia¹⁾ aequalia sint, uelut $AB = \triangle E$. dico rur-
 sus, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia
 fore, $AG = \triangle Z$ et $BG = EZ$, et praeterea reliquum
 angulum BAG reliquo angulo $\triangle Z$ aequalem esse.

nam si BG lateri EZ inaequale est, alterutrum eorum
 maius est. sit maius, si fieri potest, BG , et ponatur $B\Theta =$
 EZ , et ducatur $A\Theta$. et quoniam $B\Theta = EZ$ et $AB = \triangle E$,
 duae rectae AB , $B\Theta$ duabus $\triangle E$, EZ aequales sunt altera
 alteri. et aequales angulos comprehendunt. itaque $A\Theta$
 $= \triangle Z$ et $\triangle AB\Theta = \triangle EZ$, et reliqui anguli reliquis
 angulis aequales erunt, sub quibus aequalia latera sub-
 tendunt. quare $\angle B\Theta A = EZ \triangle$. uerum $\angle EZ \triangle = BGA$.

1) Ai et $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ lin. 13 abesse debebant.

corr. m. 2. BGA] corr. ex BGD m. 1 b. 5. BGA] corr.
 ex AGB F. 7. $\acute{\alpha}\rho\alpha$. $\xi\sigma\tau\iota$] $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\xi\sigma\tau\iota\nu$. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ P. 8. $\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ B.
 10. $\triangle EZ$] corr. ex $\triangle Z$ m. 2 b. 11. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] PF; $\xi\sigma\tau\iota$ uulgo.
 η λοιπή F et V m. 2. BAG] GAB F. $\tau\eta$ λοιπή] λοιπή
 V; corr. m. 2. 13. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\delta\eta$] bis b, semel punctis del. m.
 recens. 17. $\kappa\alpha\iota$] e corr. V. $\tau\eta$] om. b; postea insertum
 V. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. b. 20. $\epsilon\acute{\iota}$ $\delta\nu\nu\alpha\tau\acute{o}\nu$ $\mu\epsilon\acute{\iota}\zeta\omega\nu$ Theon? (BFV
 bp). $\epsilon\acute{\iota}$] add. m, recenti b. η BG $\tau\eta\varsigma$ EZ P. 24. $\pi\epsilon\rho\iota$ -
 $\acute{\epsilon}\chi\omega\sigma\iota\nu$] PBF; $\pi\epsilon\rho\iota\acute{\epsilon}\chi\omega\sigma\iota$ uulgo. 25. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] PF; $\xi\sigma\tau\iota$ uulgo.
 26. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] PF; comp. p; $\xi\sigma\tau\iota$ uulgo. 27. $\xi\sigma\tau\iota$ $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$
 $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ V. 29. $\acute{\alpha}\lambda\lambda$ F. η] postea add. m. 1 P.

- ἔστιν ἴση· τριγώνου δὲ τοῦ $A\Theta\Gamma$ ἢ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $B\Theta A$ ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $B\Gamma A$ · ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἀνισός ἐστιν ἡ $B\Gamma$ τῇ EZ · ἴση ἄρα. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ AB τῇ ΔE ἴση. δύο
 5 δὴ αἱ $AB, B\Gamma$ δύο ταῖς $\Delta E, EZ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω
 ἑκατέρω· καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσι· βάσις ἄρα ἡ
 $A\Gamma$ βάσει τῇ ΔZ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον
 τῷ ΔEZ τριγώνῳ ἴσον καὶ λοιπὴ γωνία ἢ ὑπὸ BAG
 τῇ λοιπῇ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $E\Delta Z$ ἴση.
- 10 Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς δύο γωνίας δυσὶ
 γωνίαις ἴσας ἔχη ἑκατέραν ἑκατέρω καὶ μίαν πλευ-
 ρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην ἦτοι τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γω-
 νίαις, ἢ τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν,
 καὶ τὰς λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας
 15 ἔξει καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ· ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

κζ'.

- Ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς
 ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, παράλλη-
 20 λοι ἔσονται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι.

- Εἰς γὰρ δύο εὐθείας τὰς $AB, \Gamma\Delta$ εὐθεῖα ἐμπί-
 πτουσα ἡ EZ τὰς ἐναλλάξ γωνίας τὰς ὑπὸ $AEZ, EZ\Delta$
 ἴσας ἀλλήλαις ποιείτω· λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ἡ
 AB τῇ $\Gamma\Delta$.
- 25 Εἰ γὰρ μή, ἐκβαλλόμεναι αἱ $AB, \Gamma\Delta$ συμπεσοῦν-
 ται ἦτοι ἐπὶ τὰ B, Δ μέρη ἢ ἐπὶ τὰ A, Γ . ἐκβεβλή-

XXVII. Philop. in anal. II fol. 18^v. Boetius p. 382, 23.

1. Post ἴση Theon add. καὶ ἡ ὑπὸ $B\Theta A$ ἄρα τῇ ὑπὸ $B\Gamma A$
 ἔστιν ἴση (BFVbp; in F ἄρα supra scr. et pro $B\Gamma A$ legitur
 $B\Gamma\Delta$); eadem P mg. manu rec. 2. ἐστίν P, ut lin. 4. 5.
 δυσὶ BFp. 7. ἐστίν] PF; ἐστὶ uulgo. 8. ἴσον ἐστὶ Theon

itaque in triangulo $A\Theta\Gamma$ angulus extrinsecus positus $B\Theta A$ aequalis est angulo interiori et opposito $B\Gamma A$; quod fieri non potest [prop. XVI]. quare $B\Gamma$ lateri EZ inaequale non est; aequale igitur. uerum etiam $AB = \Delta E$. itaque duae rectae AB , $B\Gamma$ duabus ΔE , EZ aequales sunt altera alteri. et angulos aequales comprehendunt. itaque basis $A\Gamma$ basi ΔZ aequalis est, et triangulus $AB\Gamma$ triangulo ΔEZ aequalis, et reliquus angulus $B A \Gamma$ reliquo angulo $E \Delta Z$ aequalis.

Ergo si duo trianguli duos angulos duobus angulis aequales habent alterum alteri et unum latus uni lateri aequale, siue quod ad angulos aequales positum est, siue quod sub altero angulorum aequalium subtendit, etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt et reliquum angulum reliquo angulo; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Si recta in duas rectas incidens alternos angulos inter se aequales effecerit, rectae inter se parallelae erunt.

Nam in duas rectas AB , $\Gamma\Delta$ recta incidens EZ angulos alternos $A EZ$, $E Z \Delta$ inter se aequales efficiat. dico, AB rectae $\Gamma\Delta$ parallelam esse.

nam si minus, AB , $\Gamma\Delta$ productae concurrent aut ad partes B , Δ aut ad A , Γ partes. producantur et

(BVbp; ἴσον ἐστίν F); ἐστὶ om. P. λοιπή] P, V m. 1; ἡ
 λοιπῆ BF, V m. 2, bp; cfr. p. 64, 11. 9. τῆ] supra m. 2 V.
 ἴση ἐστίν BFbp. 10. ἄρα] supra m. 1 P. ταῖς δυοί
 BVp 11. Ante καὶ m. recenti add. V: ἕχη δέ. 14. πλεν-
 ράς] in ras. m. 1 P. 15. γωνία] comp. insert. V. 16. δεῖ-
 ξαι] ras. p. 18. ἐμπροσθα F (supra m. 1: γρ. ἐμπόπουσα).
 20. αὐ] om. V. 24. $\Gamma\Delta$ εὐθεία V.

σθωσαν καὶ συμπιπέτωσαν ἐπὶ τὰ B, Δ μέρη κατὰ τὸ H . τριγώνου δὴ τοῦ HEZ ἢ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ $A EZ$ ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου τῇ ὑπὸ EZH . ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα αἱ $AB, \Gamma\Delta$ ἐκβαλλόμεναι
 5 συμπεσοῦνται ἐπὶ τὰ B, Δ μέρη. ὁμοίως δὴ δειχθή-
 σεται, ὅτι οὐδὲ ἐπὶ τὰ A, Γ αἱ δὲ ἐπὶ μηδέτερα τὰ
 μέρη συμπίπτουσαι παράλληλοι εἰσιν· παράλληλος ἄρα
 ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Ἐὰν ἄρα εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς
 10 ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, παράλληλοι ἔσου-
 νται αἱ εὐθεῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κη'.

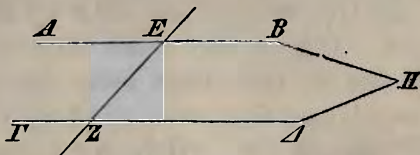
Ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὴν
 ἐκτὸς γωνίαν τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου καὶ ἐπὶ
 15 τὰ αὐτὰ μέρη ἴσην ποιῇ ἢ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ
 αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, παράλληλοι ἔσου-
 νται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι.

Εἰς γὰρ δύο εὐθείας τὰς $AB, \Gamma\Delta$ εὐθεῖα ἐμπί-
 πτούσα ἢ EZ τὴν ἐκτὸς γωνίαν τὴν ὑπὸ EHB τῇ ἐν-
 20 τὸς καὶ ἀπεναντίου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἴσην ποιείτω
 ἢ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ὑπὸ $BH\Theta$,

XXVIII. Boetius p. 382, 26.

2. Post H add. σημειῶν (comp.) V man. recenti. ἢ ἐκτός
 — $A EZ$] mg. m. 1 P. 3. ἴση] ras. FV (μεῖζον Grynaeus, μεί-
 ζων Gregorius). ἐστὶν P. τῇ] τῆς FV, Grynaeus.
 ἀπεναντίου] επενανγωνια φ, praeterea γωνίας (comp.) mg. m. 2
 F; m. 1 sine dubio fuit ἀπεναντίου. In V post hoc verbum
 γωνίας (comp.) inseruit m. recens.; γωνίας hab. Grynaeus.
 τῇ] τῆς FV. ὑπό] om. F. Post EZH in F. m. 2 et in V
 m. recentissima add. ἀλλὰ καὶ ἴση, quod habet Grynaeus. scrip-
 turam receptam habent PBbp, Campanus, Zambertus, alter
 codex Grynaei. 4. ἐστίν] om. p. 5. δὴ] δέ F. 6. οὐδ' p.

concurrent ad B , Δ partes in puncto H . in triangulo igitur HEZ angulus extrinsecus positus AEZ aequalis

est angulo interiori et opposito EZH ; quod fieri non potest [prop. XVI]. quare AB , $\Gamma\Delta$ rectae productae non concurrent ad B , Δ partes. similiter demonstrabimus, eas ne ad A , Γ quidem partes concurrere; quae autem ad neutras partes concurrunt, parallelae sunt [def. 23]. itaque AB rectae $\Gamma\Delta$ parallela est.

Ergo si recta in duas rectas incidens alternos angulos inter se aequales effecerit, rectae inter se parallelae erunt; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

Si recta in duas rectas incidens angulum exteriorem interiori et opposito et ad easdem partes sito angulo aequalem effecerit aut angulos interiores et ad easdem partes situs duobus rectis aequales, parallelae inter se erunt rectae.

nam recta EZ in duas rectas AB , $\Gamma\Delta$ incidens angulum exteriorem EHB angulo interiori et opposito $H\Theta\Delta$ aequalem efficiat aut angulos interiores et

$\delta\epsilon]$ δ' Pp. 7. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu]$ PF; $\epsilon\iota\sigma\iota$ uulgo. 9. $\epsilon\iota\varsigma]$ supra m. 2 V. 11. $\alpha\iota]$ om. b; eras. F. 15. Post $\epsilon\nu\tau\acute{o}\varsigma$ add. V m. 2 $\gamma\omega\nu\iota\alpha\varsigma$ (comp.). $\kappa\alpha\iota]$ supra m. 2 V. 16. $\delta\upsilon\sigma\iota\nu]$ $\delta\upsilon\acute{o}$ Proclus. 17. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\acute{\alpha}\iota\varsigma]$ om. Proclus. $\alpha\iota]$ om. V, Proclus. 20. $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\iota\omicron\nu$ φ , $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\iota\alpha\varsigma$ p. Post $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\iota\omicron\nu$ add. F: $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ (m. recenti) $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\pi\lambda$ $\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\epsilon}\rho\eta$; cfr. Campanus. $\gamma\omega\nu\iota\alpha]$ om. B F p. 21. Post $\mu\acute{\epsilon}\rho\eta$ m. 2 F V add. $\tau\acute{\alpha}$ $B\Delta$.

$H\Theta\Delta$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας· λέγω, ὅτι παράλληλος ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ EHB τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$, ἀλλὰ ἡ ὑπὸ EHB τῇ ὑπὸ $AH\Theta$ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ
5 ὑπὸ $AH\Theta$ ἄρα τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσὶν ἐναλλάξ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Πάλιν, ἐπεὶ αἱ ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν, εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $AH\Theta$, $BH\Theta$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι, αἱ ἄρα ὑπὸ $AH\Theta$, $BH\Theta$ ταῖς ὑπὸ
10 $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ ἴσαι εἰσὶν· κοινὴ ἀφηρησθῶ ἡ ὑπὸ $BH\Theta$ · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $AH\Theta$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσὶν ἐναλλάξ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$.

Ἐὰν ἄρα εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὴν
15 ἐκτὸς γωνίαν τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἴσην ποιῇ ἢ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, παράλληλοι ἔσονται αἱ εὐθεῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κθ'.

Ἡ εἰς τὰς παραλλήλους εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς τε ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιεῖ καὶ τὴν ἐκτὸς τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴσην καὶ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας.

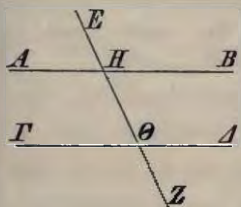
25 Εἰς γὰρ παραλλήλους εὐθείας τὰς AB , $\Gamma\Delta$ εὐθεῖα

3. Post EHB in V add. γωνία m. 2 (comp.). $H\Theta\Delta$] $HB\Delta$ F, sed B e corr. 4. ἴση ἐστὶν p. 5. Ante $H\Theta\Delta$ ras. 1 litt. F. ἴση ἐστὶν p. 7. δυσὶν Bp. 8. εἰσὶν ἴσαι p. εἰσὶν δέ P. αἱ] supra m. 1 b. 9. αἱ ἄρα] ἄρα αἱ F. 10. εἰσὶν] PBF, comp. b; εἰσὶ uulgo. 11. ἴση ἐστὶν p. 12. ἐστὶν] om. F. AB] e corr. F; in ras. b. 15. ἀπεναντίας p. 21. τε] om. F, supra m. 2 V. γωνίας] om. Proclus. ἀλλήλαις] om. Proclus. 22. ποιεῖ] corr. ex ποιῇ V. καὶ

ad easdem partes sitos $BH\theta$, $H\theta\Delta$ duobus rectis aequales. dico, parallelam esse AB rectae $\Gamma\Delta$.

nam quoniam $\angle EHB = H\theta\Delta$ et $\angle EHB = AH\theta$ [prop. XV], erit etiam $AH\theta = H\theta\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. et sunt alterni. itaque AB parallela est rectae $\Gamma\Delta$ [prop. XXVII].

rursus quoniam $BH\theta + H\theta\Delta$ duobus rectis aequales sunt, et etiam $AH\theta + BH\theta$ duobus rectis aequales [prop. XIII], erunt etiam

$AH\theta + BH\theta = BH\theta + H\theta\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. subtrahatur, qui communis est $\angle BH\theta$. itaque

$\angle AH\theta = H\theta\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3].

et sunt alterni. itaque AB parallela est rectae $\Gamma\Delta$ [prop. XXVII].

Ergo si recta in duas rectas incidens angulum exterioriorem interiori et opposito et ad easdem partes sito angulo aequalem effecerit aut angulos interiores et ad easdem partes sitos duobus rectis aequales, parallelae inter se erunt rectae; quod erat demonstrandum.

XXIX.

Recta in rectas parallelas incidens et angulos alternos inter se aequales efficit et angulum exterioriorem interiori et opposito aequalem et interiores ad easdemque partes sitos duobus rectis aequales.

nam in rectas parallelas AB , $\Gamma\Delta$ recta incidat

XXIX. Boetius p. 383, 1.

$\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\omicron\nu$ — 23. $\acute{\epsilon}\nu\tau\acute{\omicron}\varsigma$] apud Proclum exciderunt. $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\iota}\omicron\nu$ p. 23. $\acute{\iota}\sigma\eta\nu$] P, Campanus; $\kappa\alpha\iota \acute{\epsilon}\pi\lambda\iota \tau\acute{\alpha} \acute{\alpha}\nu\tau\acute{\alpha} \mu\acute{\epsilon}\rho\eta \acute{\iota}\sigma\eta\nu$ Theon (BFVbp, Boetius). $\delta\upsilon\sigma\acute{\iota}\nu$] $\delta\acute{\upsilon}\omicron$ Proclus.

ἐπιπέτω ἢ EZ · λέγω, ὅτι τὰς ἐναλλάξ γωνίας τὰς ὑπὸ $AH\Theta$, $H\Theta\Delta$ ἴσας ποιεῖ καὶ τὴν ἐκτὸς γωνίαν τὴν ὑπὸ EHB τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἴσην καὶ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας.

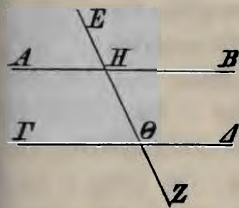
Εἰ γὰρ ἀνισός ἐστὶν ἢ ὑπὸ $AH\Theta$ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἢ ὑπὸ $AH\Theta$ · κοινὴ προσκείσθω ἢ ὑπὸ $BH\Theta$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $AH\Theta$, $BH\Theta$ τῶν ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ μείζονές εἰσιν. ἀλλὰ αἱ 10 ὑπὸ $AH\Theta$, $BH\Theta$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. [καὶ] αἱ ἄρα ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν. αἱ δὲ ἀπ' ἐλασσόνων ἢ δύο ὀρθῶν ἐκβαλλόμεναι εἰς ἄπειρον συμπίπτουσιν· αἱ ἄρα AB , $\Gamma\Delta$ ἐκβαλλόμεναι εἰς ἄπειρον συμπεσοῦνται· οὐ συμπίπτουσι δὲ διὰ τὸ παρ- 15 ἀλλήλους αὐτὰς ὑποκεῖσθαι· οὐκ ἄρα ἀνισός ἐστὶν ἢ ὑπὸ $AH\Theta$ τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ · ἴση ἄρα. ἀλλὰ ἢ ὑπὸ $AH\Theta$ τῇ ὑπὸ EHB ἐστὶν ἴση· καὶ ἢ ὑπὸ EHB ἄρα τῇ ὑπὸ $H\Theta\Delta$ ἐστὶν ἴση. κοινὴ προσκείσθω ἢ ὑπὸ $BH\Theta$ · αἱ ἄρα ὑπὸ EHB , $BH\Theta$ ταῖς ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ ἴσαι 20 εἰσίν. ἀλλὰ αἱ ὑπὸ EHB , $BH\Theta$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ $BH\Theta$, $H\Theta\Delta$ ἄρα δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Ἡ ἄρα εἰς τὰς παραλλήλους εὐθείας εὐθεῖα ἐπιπίπτουσα τὰς τε ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιεῖ 25 καὶ τὴν ἐκτὸς τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴσην καὶ τὰς

1. τὰς] PF et V m. 1; τὰς τε Bbp et V m. 2. 3. ἀπεναντίας p. τῇ] P; καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τῇ Theon (BFV bp), Campanus. $H\Theta\Delta$] H supra scr. m. 1 F. 4. ἴση V. 7. ἐστὶ F. $AH\Theta$] FVb; $AH\Theta$ τῆς ὑπὸ $H\Theta\Delta$ P; $AH\Theta$. καὶ ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ἢ ὑπὸ $AH\Theta$ τῆς ὑπὸ $H\Theta\Delta$ Bp, et mg. m. 2 V. 9. ἀλλ' F. 10. $BH\Theta$] ΘHB B et e corr. V. εἰσί V, comp. b. καί] om. P. 12. ἀπ'] ἐπ' b. 13. συμπίπτουσιν — 14. ἄπειρον] om. p. 16. τῇ] τῆς B. $H\Theta\Delta$]

EZ. dico, eam angulos alternos $AH\theta$, $H\theta\Delta$ aequales efficere et angulum exteriorem EHB interiori et opposito $H\theta\Delta$ aequalem et interiores ad easdemque partes sitos $BH\theta$, $H\theta\Delta$ duobus rectis aequales.

nam si $\angle AH\theta$ angulo $H\theta\Delta$ inaequalis est, alteruter eorum maior est. sit $\angle AH\theta$ maior. communis adiiciatur $\angle BH\theta$. itaque

$AH\theta + BH\theta > BH\theta + H\theta\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. uerum $AH\theta + BH\theta$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. quare $BH\theta + H\theta\Delta$ duobus rectis minores sunt. quae autem ex angulis minoribus,

quam sunt duo recti, producuntur rectae in infinitum, concurrent [$\alpha\iota\tau$. 5]. itaque AB , $\Gamma\Delta$ productae in infinitum concurrent. uerum non concurrunt, quia supponuntur parallelae. quare $\angle AH\theta$ angulo $H\theta\Delta$ inaequalis non est. aequalis igitur.

sed $\angle AH\theta = EHB$ [prop. XV]. quare etiam $\angle EHB = H\theta\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. communis adiiciatur $\angle BH\theta$. itaque $\angle EHB + BH\theta = BH\theta + H\theta\Delta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. uerum $EHB + BH\theta$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. quare etiam $BH\theta + H\theta\Delta$ duobus rectis aequales sunt.

Ergo recta in rectas parallelas incidens et angulos alternos inter se aequales efficit et angulum exteriorem angulo interiori et opposito aequalem et inte-

litt. $H\theta$ in ras. F. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$] $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F. 19. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] (prius) $\alpha\iota$ $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$ b.
 $BH\theta$, $H\theta\Delta$] H bis e corr. V. 20. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F. $\delta\nu\sigma\iota\nu$ Bp.
 21. $\epsilon\lambda\iota\sigma\iota\nu$] PBF; $\epsilon\lambda\iota\sigma\iota$ uulgo. $\delta\nu\sigma\iota\nu$ PBp. $\epsilon\lambda\iota\sigma\iota\nu$ $\lambda\sigma\alpha\iota$ BF.
 23. η] e corr. V. 24. $\tau\epsilon$] om. P. 25. $\acute{\epsilon}\kappa\tau\acute{o}\varsigma$ $\tau\eta$] m. 2 F.
 $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\iota\alpha\varsigma$ p. $\lambda\sigma\eta\nu$] om. P; $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\epsilon}\gamma\eta$ $\lambda\sigma\eta\nu$ BFVbp.

ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λ'.

Αἰ τῆ αὐτῆ εὐθεία παράλληλοι καὶ ἀλλήλαις
5 εἰσὶ παράλληλοι.

Ἔστω ἑκατέρα τῶν AB , $\Gamma\Delta$ τῆ EZ παράλληλος· λέγω, ὅτι καὶ ἡ AB τῆ $\Gamma\Delta$ ἐστὶ παράλληλος.

Ἐμπιπτέτω γὰρ εἰς αὐτὰς εὐθεῖα ἡ HK .

Καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους εὐθείας τὰς AB , EZ
10 εὐθεῖα ἐμπέπτωκεν ἡ HK , ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ AHK τῆ ὑπὸ $H\Theta Z$. πάλιν, ἐπεὶ εἰς παραλλήλους εὐθείας τὰς EZ , $\Gamma\Delta$ εὐθεῖα ἐμπέπτωκεν ἡ HK , ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $H\Theta Z$ τῆ ὑπὸ $HK\Delta$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ AHK τῆ ὑπὸ $H\Theta Z$ ἴση. καὶ ἡ ὑπὸ AHK ἄρα τῆ ὑπὸ
15 $HK\Delta$ ἐστὶν ἴση· καὶ εἰσὶν ἐναλλάξ. παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ AB τῆ $\Gamma\Delta$.

[Αἰ ἄρα τῆ αὐτῆ εὐθεία παράλληλοι καὶ ἀλλήλαις εἰσὶ παράλληλοι·] ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λα'.

20 Διὰ τοῦ δοθέντος σημείου τῆ δοθείσης εὐθεία παράλληλον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A , ἡ δὲ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ $B\Gamma$. δεῖ δὴ διὰ τοῦ A σημείου τῆ $B\Gamma$ εὐθεία παράλληλον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

XXX. Boetius p. 383, 5.

XXXI. Boetius p. 383, 7.

1. ἐντὸς καί] om. P. 6. AB] AE φ. 7. ἐστὶν P.
9. καί — 10. HK] mg. m. 1 P. 11. εἰς] εἰς τὰς V. εὐθείας]
δύο εὐθείας P. 12. ἐμπέπτωκεν] in ras. PF; dein add. κοινῆ
F. ἡ] (alt.) corr. ex τῆ P. 13. $HK\Delta$] corr. ex $\Theta K\Delta$ m.
rec. P. 14. ἄρα] supra comp. m. 1 b. 15. $\Theta K\Delta$ P, corr.
m. rec. 16. ἐστίν] om. F. AB] inter A et B ras. 1 litt.

riores ad easdemque partes sitos duobus rectis aequalibus; quod erat demonstrandum.

XXX.

Quae eidem rectae parallelae sunt, etiam inter se parallelae sunt.

sit utraque AB , $\Gamma\Delta$ rectae EZ parallela. dico, etiam AB rectae $\Gamma\Delta$ parallelam esse.

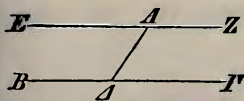
nam in eas incidat recta HK . et quoniam in rectas parallelas AB , EZ recta incidit HK , erit $\angle AHK = H\theta Z$ [prop. XXIX]. rursus quoniam in rectas parallelas EZ , $\Gamma\Delta$ recta incidit HK , erit $\angle H\theta Z = HK\Delta$ [prop. XXIX]. sed demonstratum est, esse etiam

$$\angle AHK = H\theta Z.$$

quare etiam $\angle AHK = HK\Delta$ [κ . $\epsilon\nu\nu$. 1]. et sunt alterni. itaque AB rectae $\Gamma\Delta$ parallela est [prop. XXVII]; quod erat demonstrandum.

XXXI.

Per datum punctum datae rectae parallelam rectam lineam ducere.

Sit datum punctum A , data autem recta $B\Gamma$. oportet igitur per A punctum rectae $B\Gamma$ parallelam rectam lineam ducere.

F. $\tau\eta\tilde{\eta}$ $\tau\eta\tilde{\varsigma}$ b. 17. $\alpha\tilde{\iota}$ $\alpha\tilde{\rho}\alpha$ — 18. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$] om. PBbp; mg. m. 2 FV. 17. $\alpha\tilde{\rho}\alpha$] om. FV. 20. Post $\sigma\eta\mu\epsilon\lambda\omicron\nu$ in P add. $\delta\ \mu\acute{\eta}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\alpha\nu\tau\eta\tilde{\varsigma}$; del. m. 1; similiter Campanus; sed Proclus non habuit p. 376, 5 sqq.

Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΒΓ τυχὸν σημεῖον τὸ Δ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΔ· καὶ συνεστᾶτω πρὸς τῇ ΔΑ εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημεῖω τῷ Α τῇ ὑπὸ ΑΔΓ γωνία ἴση ἢ ὑπὸ ΔΑΕ· καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπ' εὐθείας τῇ
5 ΕΑ εὐθεῖα ἢ ΑΖ.

Καὶ ἐπεὶ εἰς δύο εὐθείας τὰς ΒΓ, ΕΖ εὐθεῖα ἔμπίπτουσα ἢ ΑΔ τὰς ἐναλλὰξ γωνίας τὰς ὑπὸ ΕΑΔ, ΑΔΓ ἴσας ἀλλήλαις πεποίηκεν, παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἢ ΕΑΖ τῇ ΒΓ.

10 Διὰ τοῦ δοθέντος ἄρα σημείου τοῦ Α τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ τῇ ΒΓ παράλληλος εὐθεῖα γραμμὴ ἤκται ἢ ΕΑΖ· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

λβ'.

Παντὸς τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προσ-
15 εκβληθείσης ἢ ἐκτὸς γωνία δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴση ἐστίν, καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Ἐστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ, καὶ προσεκβεβλήσθω αὐτοῦ μία πλευρὰ ἢ ΒΓ ἐπὶ τὸ Δ· λέγω, ὅτι ἢ ἐκτὸς
20 γωνία ἢ ὑπὸ ΑΓΔ ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ταῖς ὑπὸ ΓΑΒ, ΑΒΓ, καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι αἱ ὑπὸ ΑΒΓ, ΒΓΑ, ΓΑΒ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Ἦχθω γὰρ διὰ τοῦ Γ σημείου τῇ ΑΒ εὐθείᾳ
25 παράλληλος ἢ ΓΕ.

XXXII. Alex. Aphrod. in top. p. 11. Simplic. in phys. fol. 14. Philop. in anal. II p. 65. Psellus p. 40. Boetius p. 383, 8.

3. αὐτῇ] αὐτήν F. τῷ] supra m. 1 P. 4. τῇ] B; τῆς uulgo. 5. ΕΑ] in ras. V. 6. ΒΓ] corr. ex ΓΒ V; ΓΒ Bbp. 7. ὑπό] mg. m. rec. P; supra m. 2 F. 8. ἀλλήλας b.

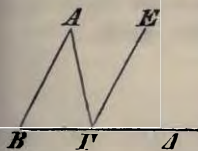
sumatur in $B\Gamma$ quoduis punctum Δ , et ducatur $A\Delta$. et ad ΔA rectam et punctum in ea situm A angulo $A\Delta\Gamma$ aequalis construat Γ ur ΔAE [prop. XXIII]. et producat Γ ur EA in directum, ut fiat AZ . et quoniam recta $A\Delta$ in duas rectas $B\Gamma$, EZ incidens angulos alternos $EAA\Delta$, $A\Delta\Gamma$ inter se aequales effecit, erit EAZ rectae $B\Gamma$ parallela [prop. XXVII].

Ergo per datum punctum A datae rectae $B\Gamma$ parallela recta linea EAZ ducta est; quod oportebat fieri.

XXXII.

In quouis triangulo quolibet laterum producto angulus extrinsecus positus duobus interioribus et oppositis aequalis est, et anguli interiores tres trianguli duobus rectis aequales sunt.

Sit triangulus $AB\Gamma$, et producat Γ ur quodlibet latus eius $B\Gamma$ ad Δ . dico, angulum extrinsecus positum $A\Gamma\Delta$ aequalem esse duobus angulis interioribus et oppositis ΓAB , $AB\Gamma$, et angulos interiores tres trianguli $AB\Gamma$, $B\Gamma A$, ΓAB duobus rectis aequales esse.

ducatur enim per Γ punctum rectae AB parallela

πεποίηκεν] BF; πεποίηκε uulgo. 9. EAZ] EA eras. F.
 $B\Gamma$] corr. ex $B\Delta$ V; $B\Gamma\Delta$ F. 12. EAZ] $\overset{II}{A}\overset{I}{E}\overset{III}{Z}$ F. 14.
 $\tau\acute{\omega}\nu$ πλευρῶν] supra m. 2 F; πλευρᾶς Proclus. προσεκβληθεί-
 $\sigma\eta\varsigma$] προσ- add. m. 2 V. 15. ἐκτὸς τοῦ τριγώνου γωνία δύο
Proclus. 16. ἀπεναντίας p. ἐστὶν ἴση Proclus. ἐστίν]
PF; comp. b; ἐστὶ uulgo. αὐ] m. 2 V. 17. τρεῖς] om.
Proclus. δυοῖν] δύο Proclus. 20. ἐστὶν P. δυοῖ] ταῖς
δυοῖ V. ἀπεναντίας p. 21. ΓAB] $A\Gamma B$ F. αὐ] om. F;
m. 2 V. 22. αὐ] m. rec. P. $B\Gamma A$] supra m. 2 F. 24.
εὐθείᾳ] mg. m. 2 V.

Καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ GE , καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ AG , αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ BAG , AGE ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ GE , καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν
 5 εὐθεῖα ἡ BD , ἡ ἐκτὸς γωνία ἡ ὑπὸ EGD ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου τῇ ὑπὸ ABG . ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ AGE τῇ ὑπὸ BAG ἴση· ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ AGD γωνία ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου ταῖς ὑπὸ BAG , ABG .

10 Κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ AGB · αἱ ἄρα ὑπὸ AGD , AGB τρισὶ ταῖς ὑπὸ ABG , BGA , GAB ἴσαι εἰσίν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ AGD , AGB δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ AGB , GBA , GAB ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

15 Παντὸς ἄρα τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προσεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς γωνία δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου ἴση ἐστίν, καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λγ'.

20 Αἱ τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιξευγνύουσαι εἰθεῖαι καὶ αὐταὶ ἴσαι τε καὶ παράλληλοί εἰσίν.

XXXIII. Boetius p. 383, 11.

3. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. 4. ἐστιν] om. B. EΓP. 5. εὐθεῖα] -υθ eras. V. ἴση] ἴση V (η in ras.). ἐστίν P, ut lin. 8. 6. ἀπεναντίας p. 7. BAG] corr. ex GAB m. 2 V; litt. BA in ras. B. 8. γωνία] P; ἐκτὸς γωνία Theon (BFVbp), Campanus. ἀπεναντίας p. 10. AGB] ABGF; corr. m. 2. 11. AGB] litt. GB e corr. F. ABG, BGA] in ras. F. GAB] om. F; BAG B et V m. 2. 12. εἰσίν] PBF; comp. b; εἰσί uulgo. 13. AGB] ABGF (euan.),

$ΓΕ$. et quoniam $ΑΒ$ rectae $ΓΕ$ parallela est, et in eas incidit $ΑΓ$, anguli alterni $ΒΑΓ$, $ΑΓΕ$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. rursus quoniam $ΑΒ$ rectae $ΓΕ$ parallela est, et in eas incidit recta $ΒΔ$, angulus extrinsecus positus $ΕΓΔ$ aequalis est angulo interiori et opposito $ΑΒΓ$ [prop. XXIX]. sed demonstratum est, esse etiam $ΑΓΕ = ΒΑΓ$. quare

$$ΑΓΔ = ΒΑΓ + ΑΒΓ$$

interioribus et oppositis [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. communis adiiicitur $ΑΓΒ$. itaque

$$ΑΓΔ + ΑΓΒ = ΑΒΓ + ΒΓΑ + ΓΑΒ [\kappa. \xi\nu\nu. 2].$$

uerum $ΑΓΔ + ΑΓΒ$ duobus rectis aequales sunt [prop. XIII]. itaque etiam $ΑΓΒ + ΓΒΑ + ΓΑΒ$ duobus rectis aequales sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1].

Ergo in quouis triangulo quolibet laterum producto angulus extrinsecus positus duobus interioribus et oppositis aequalis est, et anguli interiores tres trianguli duobus rectis aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XXXIII.

Rectae rectas aequales et parallelas ad easdem partes ¹⁾ coniungentes et ipsae aequales et parallelae sunt.

1) Hoc est: ne coniungantur B et Γ , Δ et A ; u. Proclus p. 386, 15.

b, V (eras.), p. $\GammaΒΑ$] $ΑΓΒ$ F; $ΒΓΑ$ V (eras), Pbp.
 $\alpha\rho\alpha$] mg. m. 2 V. $\epsilon\lambda\sigma\iota\nu$ $\lambda\sigma\alpha\iota$ p. 14. $\epsilon\lambda\sigma\iota\nu$] PFV; comp.
 b; $\epsilon\lambda\sigma\iota$ uulgo. 17. $\xi\sigma\iota\nu$] PF; comp. b; $\xi\sigma\iota$ uulgo. $\gamma\omega$
 $\nu\lambda\alpha\iota$ $\tau\rho\epsilon\iota\varsigma$ F. 18. $\delta\nu\sigma\iota\nu$] $\gamma\omega\nu\lambda\alpha\iota$ φ . 20. $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\nu\varsigma$ $\epsilon\nu$
 $\theta\epsilon\lambda\iota\alpha\varsigma$ Proclus. 21. $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\nu\tau\alpha\iota$] mg. m. 2 V.

"Ἐστῶσαν ἴσαι τε καὶ παράλληλοι αἱ AB , $\Gamma\Delta$, καὶ ἐπιξενγνύτωσαν αὐτὰς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη εὐθεΐαι αἱ $ΑΓ$, $B\Delta$. λέγω, ὅτι καὶ αἱ $ΑΓ$, $B\Delta$ ἴσαι τε καὶ παράλληλοί εἰσιν.

- 5 Ἐπεξεύχθω ἡ $B\Gamma$. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ $B\Gamma$, αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΒΓ$, $B\Gamma\Delta$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AB τῇ $\Gamma\Delta$ κοινὴ δὲ ἡ $B\Gamma$, δύο δὴ αἱ AB , $B\Gamma$ δύο ταῖς $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$
- 10 γωνία τῇ ὑπὸ $B\Gamma\Delta$ ἴση· βάσις ἄρα ἡ $ΑΓ$ βάσει τῇ $B\Delta$ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον τῷ $B\Gamma\Delta$ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρω ἑκατέρω, ὑφ' ἧς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ γωνία τῇ
- 15 ὑπὸ $\GammaΒ\Delta$. καὶ ἐπεὶ εἰς δύο εὐθείας τὰς $ΑΓ$, $B\Delta$ εὐθεΐα ἐμπίπτουσα ἡ $B\Gamma$ τὰς ἐναλλάξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις πεποίηκεν, παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ τῇ $B\Delta$. ἐδείχθη δὲ αὐτῇ καὶ ἴση.

Αἱ ἄρα τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιξενγνύουσαι εὐθεΐαι καὶ αὐταὶ ἴσαι τε καὶ παράλληλοί εἰσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λδ'.

Τῶν παραλληλογράμμων χωρίων αἱ ἀπεναν-

XXXIV. Boetius p. 383, 13. cfr. Psellus p. 46.

1. $\Gamma\Delta$] in ras. V. καὶ—2. εὐθεΐ-] in ras. b. 3. $B\Delta$] (prius) in ras. V. $ΑΓ$] $\Gamma\Delta$ BF, V m. 2. τε] om. FV, in ras. m. 1 P. 5. ἡ] γάρ ἡ V m. 2. 6. $\Gamma\Delta$] in ras. b. 7. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. 8. ἴση] η eras. V. 9. δυοί FBp. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. 10. ἴση ἐστὶ FV. 11. ἐστὶν ἴση] ἴση ἐστὶ V; ἴση p. $B\Gamma\Delta$] $B\Delta\Gamma$ p. 12. ἐστίν] PFV; comp. b; om. p; ἐστὶ B. 14. $ΑΓΒ$] $ΑΒΓ$ corr.

Sint aequales et parallelae AB , $\Gamma\Delta$, et coniungant eas ad easdem partes rectae $A\Gamma$, $B\Delta$. dico, etiam $A\Gamma$, $B\Delta$ aequales et parallelas esse.

ducatur $B\Gamma$. et quoniam AB rectae $\Gamma\Delta$ parallela est, et in eas incidit $B\Gamma$, anguli alterni $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. et quoniam $AB = \Gamma\Delta$, communis autem $B\Gamma$, duae rectae AB , $B\Gamma$ duabus $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ aequales sunt. et $\angle AB\Gamma = B\Gamma\Delta$. basis igitur $A\Gamma$ basi $B\Delta$ aequalis, et triangulus $AB\Gamma$ triangulo $B\Gamma\Delta$ aequalis est, et reliqui anguli reliquis angulis aequales erunt alter alteri, sub quibus aequalia latera subtendunt. itaque $\angle A\Gamma B = \Gamma B\Delta$ [prop. IV]. et quoniam in duas rectas $A\Gamma$, $B\Delta$ incidens recta $B\Gamma$ angulos alternos inter se aequales effecit, erit $A\Gamma$ rectae $B\Delta$ parallela [prop. XXVII]. sed demonstratum est, eandem aequalem ei esse.

Ergo rectae rectas aequales et parallelas ad easdem partes coniungentes et ipsae aequales et parallelae sunt; quod erat demonstrandum.

XXXIV.

Spatiorum parallelogrammorum¹⁾ latera angulique

1) H. e. rectis parallelis comprehensorum. nomen ab ipso Euclide ad similitudinem uocabuli $\epsilon\upsilon\theta\upsilon\gamma\epsilon\alpha\mu\mu\omicron\varsigma$ fictum est; u. Proclus p. 392, 20. Studien p. 35.

in $B\Gamma A$ m. rec. b. 15. Post $\Gamma B\Delta$ in p' add. $\eta\ \delta\epsilon\ \upsilon\pi\omicron\ \beta A\Gamma$
 $\tau\eta\ \upsilon\pi\omicron\ \beta\Delta\Gamma$. $A\Gamma$] AB in ras. F. 16. $\gamma\omega\nu\lambda\iota\alpha\varsigma$] P; $\gamma\omega\nu\lambda\iota\alpha\varsigma$
 $\tau\alpha\varsigma\ \upsilon\pi\omicron\ A\Gamma B$, $\Gamma B\Delta$ Theon? (BVbp); in F $\tau\alpha\varsigma\ \upsilon\pi\omicron\ A\Gamma B$,
 $\Gamma B\Delta$ in mg. sunt, sed m. 1; habet Campanus. 17. $\pi\epsilon\pi\omicron\lambda\eta\mu\epsilon$
 Vb. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu\ \acute{\alpha}\rho\alpha$ (comp.) b. 18. $\delta\acute{\epsilon}$] $\delta\epsilon\ \kappa\alpha\iota$ V. $\kappa\alpha\lambda$] m. 2 V.

τίον πλευραί τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ ἡ διάμετρος αὐτὰ δίχα τέμνει.

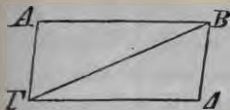
Ἔστω παραλληλόγραμμον χωρίον τὸ $ΑΓΔΒ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἡ $ΒΓ$. λέγω, ὅτι τοῦ $ΑΓΔΒ$ παραλληλογράμμου αἱ ἀπεναντίον πλευραί τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ ἡ $ΒΓ$ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει.

Ἐπεὶ γὰρ παράλληλός ἐστιν ἡ $ΑΒ$ τῇ $ΓΔ$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν εὐθεῖα ἡ $ΒΓ$, αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. πάλιν ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ $ΑΓ$ τῇ $ΒΔ$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ $ΒΓ$, αἱ ἐναλλάξ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΓΒ$, $ΓΒΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. δύο δὲ τριγώνω ἐστὶ τὰ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ τὰς δύο γωνίας τὰς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ δυοῖ ταῖς ὑπὸ $ΒΓΔ$, $ΓΒΔ$ ἴσας ἔχοντα ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γωνίαις κοινὴν αὐτῶν τὴν $ΒΓ$. καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς ἴσας ἔξει ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ γωνίᾳ ἴση ἄρα ἡ μὲν $ΑΒ$ πλευρὰ τῇ $ΓΔ$, ἡ δὲ $ΑΓ$ τῇ $ΒΔ$, καὶ ἔτι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΓΔΒ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ $ΑΒΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$, ἡ δὲ ὑπὸ $ΓΒΔ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓΒ$, ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ ὅλη τῇ ὑπὸ $ΑΓΔ$ ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ τῇ ὑπὸ $ΓΔΒ$ ἴση.

1. ἀλλήλοισ b; corr. m. recens. 2. εἰσίν] PBF; comp. b; εἰσί uulgo. αὐτὰ] -ά in ras. F. 3. $ΑΓΔΒ$] $ΓΔΒ$ litt. in ras. b; litt. $ΔΒ$ corr. ex $ΒΔ$ m. 2 V; $ΑΒΓΔ$ P; item PV lin. 4. 5. τε] om. p. 6. ἀλλήλοισ b; corr. m. rec. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. δίχα αὐτό p. 9. αὐτὰς] -υτὰ- absumpta ob pergam. ruptum in F. 10. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. 11. $ΒΔ$] $ΔΒ$ F; $ΒΔ$ post ras. 1 litt. ($Γ$?) V. 12.

opposita inter se aequalia sunt, et diametrus ea in duas partes aequales diuidit.

Sit spatium parallelogrammum $ΑΓΔΒ$, diametrus autem eius $ΒΓ$. dico, parallelogrammi $ΑΓΔΒ$ latera angulosque opposita inter se aequalia esse, et diametrum $ΒΓ$ in duas partes aequales id diuidere.

nam quoniam $ΑΒ$ rectae $ΓΔ$ parallela est, et in eas incidit recta $ΒΓ$, anguli alterni $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. rursus quoniam $ΑΓ$ rectae $ΒΔ$ parallela est, et in eas incidit $ΒΓ$, alterni anguli $ΑΓΒ$, $ΓΒΔ$ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. itaque duo trianguli sunt $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ duos angulos $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$ duobus $ΒΓΔ$, $ΓΒΔ$ aequales habentes alterum alteri et unum latus uni aequale, quod ad angulos aequales positum est $ΒΓ$ eorum commune. itaque etiam reliqua latera reliquis aequalia habebunt alterum alteri et reliquum angulum reliquo angulo [prop. XXVI]. quare $ΑΒ = ΓΔ$, $ΑΓ = ΒΔ$, $\sphericalangle ΒΑΓ = \sphericalangle ΓΔΒ$. et quoniam $\sphericalangle ΑΒΓ = \sphericalangle ΒΓΔ$ et $\sphericalangle ΓΒΔ = \sphericalangle ΑΓΒ$, erit $\sphericalangle ΑΒΔ = \sphericalangle ΑΓΔ$ [κ. εἰν. 2]. sed demonstratum est, esse etiam $\sphericalangle ΒΑΓ = \sphericalangle ΓΔΒ$. ergo spatiorum parallelogrammorum latera angulique opposita inter se aequalia sunt.

$ΑΓΒ$] $ΒΓΑ$ F. 13. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσί uulgo. εἶσιν PF; comp. b. τὰ] τό F. 14. $ΒΓΔ$] in ras. m. 2 V; $ΓΒΔ$ F. 16. τῆ μιᾶ V. 18. λοιπαῖς πλευραῖς FV. 21. εἶσι ἴση εἶσιν] P; om. Theon (BFVbp). $ΓΔΒ$] $ΒΓΔ$ p. καὶ ἐπέε — 22. $ΒΓΔ$] mg. m. recenti p. 23. $ΓΒΔ$] litt. $ΓΒ$ e corr. V m. 2. $ΑΓΒ$] litt. $ΓΒ$ e corr. V m. 2. 24. ἐδείχθη — 25. ἴση] mg. m. 2 V.

Τῶν ἄρα παραλληλογράμμων χωρίων αἱ ἀπεναντίον πλευραὶ τε καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἡ διάμετρος αὐτὰ δίχα τέμνει. ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ AB τῇ $ΓΔ$, κοινὴ δὲ ἡ $BΓ$,
 5 δύο δὴ αἱ AB , $BΓ$ δυσὶ ταῖς $ΓΔ$, $BΓ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ABΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $BΓΔ$ ἴση. καὶ βάσις ἄρα ἡ $ΑΓ$ τῇ $ΔB$ ἴση. καὶ τὸ $ABΓ$ [ἄρα] τρίγωνον τῷ $BΓΔ$ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν.

Ἡ ἄρα $BΓ$ διάμετρος δίχα τέμνει τὸ $ABΓΔ$
 10 παραλληλόγραμμον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λε'.

Τὰ παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

15 Ἔστω παραλληλόγραμμα τὰ $ABΓΔ$, $EBΓZ$ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς $BΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς AZ , $BΓ$. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ABΓΔ$ τῷ $EBΓZ$ παραλληλογράμῳ.

Ἐπεὶ γὰρ παραλληλόγραμμὸν ἐστὶ τὸ $ABΓΔ$, ἴση
 20 ἐστὶν ἡ $AΔ$ τῇ $BΓ$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ EZ τῇ $BΓ$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ $AΔ$ τῇ EZ ἐστὶν ἴση· καὶ κοινὴ ἡ $ΔE$. ὅλη ἄρα ἡ AE ὅλη τῇ $ΔZ$ ἐστὶν ἴση. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ AB τῇ $ΔΓ$ ἴση· δύο δὴ αἱ EA , AB δύο ταῖς $ZΔ$, $ΔΓ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν· καὶ
 25 γωνία ἡ ὑπὸ $ZΔΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ EAB ἐστὶν ἴση ἢ

XXXV. Psellus p. 45. Boetius p. 383, 17.

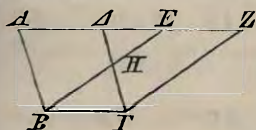
2. εἰσί B. 3. δι'] om. P; corr. ex δέ m. 2 V. 5. $ΓΔ$] $BΓ$] BF, in ras. m. 2 V; $ΔΓ$, $ΓB$ P ($ΔΓ$ in ras.); $BΓ$, $ΓΔ$ bp.
 7. καί] om. p. ἄρα] om. P. τῇ] βάσει τῇ p. $ΔB$] $BΔ$ P et V, sed corr. m. 2. ἴση] P; ἐστὶν ἴση Theon (BFVbp).

iam dico, diametrum ea in duas partes aequales diuidere. nam quoniam $AB = \Gamma\Delta$ et $B\Gamma$ communis, duae rectae $AB, B\Gamma$ duabus $\Gamma\Delta, B\Gamma$ aequales sunt altera alteri; et $\angle AB\Gamma = B\Gamma\Delta$ [prop. XXIX]. itaque etiam [$A\Gamma = \Delta B$, et]¹⁾ $\triangle AB\Gamma = B\Gamma\Delta$ [prop. IV].

Ergo diametrus $B\Gamma$ parallelogrammum $AB\Gamma\Delta$ in duas partes aequales diuidit; quod erat demonstrandum.

XXXV.

Parallelogramma in eadem basi posita et in iisdem parallelis inter se aequalia sunt.

Sint $AB\Gamma\Delta, EB\Gamma Z$ parallelogramma in eadem basi $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $AZ, B\Gamma$. dico, esse $AB\Gamma\Delta = EB\Gamma Z$.

nam quoniam parallelogrammum est $AB\Gamma\Delta$, erit $A\Delta = B\Gamma$ [prop. XXXIV]. eadem de causa etiam $EZ = B\Gamma$ [id.]. quare $A\Delta = EZ$ [κ . ξνν. 1]. et communis est ΔE . itaque $AE = \Delta Z$ [κ . ξνν. 2]. uerum etiam $AB = \Delta\Gamma$ [prop. XXXIV]. itaque duae rectae EA, AB duabus $Z\Delta, \Delta\Gamma$ aequales sunt altera alteri; et $\angle Z\Delta\Gamma = EAB$ exterior interiori [prop. XXIX].

1) Fortasse potius $\kappa\alpha\iota$ βάσις ἄρα η $A\Gamma$ τῆ ΔB ἴση lin. 7 delenda sunt quam ἄρα lin. 8 cum Augusto.

8. ἄρα] del. August. $B\Gamma\Delta$] $B\Delta\Gamma$ P; $B\Delta\Gamma$ b, sed A eras. ἴσον ἐστίν] PB b (comp.); ἴσον ἐστὶν FV ; ἐστὶν ἴσον p.
 10. Post παραλληλόγραμμον in V add. χωρίον, sed punctis del. m. 2. 13. ὄντα] om. Proclus solus. 17. ἐστίν P, ut lin. 19, 23. 18. παραλληλογράμμω] P; om. Theon (BFV bp).
 20. δῆ] mg. γρ. τοίνυν F. ἦ] m. 2 F. 22. ἐστὶν] om. F.
 23. EA] AE F. 24. δὲ BV p. $Z\Delta$] ΔZ F. 25. ἦ] (alt.) supra m. 1 P.

ἐκτὸς τῆ ἐντός· βάσις ἄρα ἡ EB βάσει τῆ $ZΓ$ ἴση ἐστίν, καὶ τὸ EAB τρίγωνον τῷ $\Delta ZΓ$ τριγώνῳ ἴσον ἐσται· κοινὸν ἀφηγήσθω τὸ ΔHE · λοιπὸν ἄρα τὸ $ABH\Delta$ τραπέζιον λοιπῷ τῷ $EHGZ$ τραπεζίῳ ἐστίν
 5 ἴσον· κοινὸν προσκείσθω τὸ HBG τρίγωνον· ὅλον ἄρα τὸ $ABG\Delta$ παραλληλόγραμμον ὅλω τῷ $EBGZ$ παραλληλογράμμῳ ἴσον ἐστίν.

Τὰ ἄρα παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλή-
 10 λοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λς'.

Τὰ παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

15 Ἔστω παραλληλόγραμμα τὰ $ABG\Delta$, $EZH\Theta$ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα τῶν $BΓ$, ZH καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $A\Theta$, BH · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ABG\Delta$ παραλληλόγραμμον τῷ $EZH\Theta$.

Ἐπεξενύχθωσαν γὰρ αἱ BE , $\Gamma\Theta$ · καὶ ἐπεὶ ἴση
 20 ἐστίν ἡ $BΓ$ τῆ ZH , ἀλλὰ ἡ ZH τῆ $E\Theta$ ἐστίν ἴση, καὶ ἡ $BΓ$ ἄρα τῆ $E\Theta$ ἐστίν ἴση. εἰσὶ δὲ καὶ παράλληλοι· καὶ ἐπιξενυνύουσιν αὐτὰς αἱ EB , $\Theta\Gamma$ · αἱ δὲ τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπιξενυνύουσαι ἴσαι τε καὶ παράλληλοι εἰσι [καὶ αἱ EB ,
 25 $\Theta\Gamma$ ἄρα ἴσαι τέ εἰσι καὶ παράλληλοι]. παραλληλό-

XXXVI. Boetius p. 383, 19.

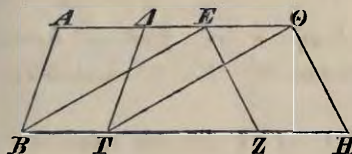
1. $ZΓ$] mutat. in ΓZ m. 2 V. 2. ἐστίν] PF (in B ν eras.); comp. b; ἐστὶ vulgo; ἐστίν ἴση p. $\Delta ZΓ$] BF, V m. 2; $\Delta \Gamma Z$ P; $Z\Delta\Gamma$ bp, V m. 1. 3. ἐσται] PBFp; ἐστὶ Vb. τό] postea add. P. ΔHE] corr. ex $\Delta H P$; ὑπὸ ΔHE F; ὑπὸ

itaque $EB = Z\Gamma$ et $\triangle EAB = \triangle Z\Gamma$ [prop. IV].
 subtrahatur, qui communis est, triangulus $\triangle H\Theta E$. itaque
 $ABH\Delta = EHGZ$ [κ . $\xi\nu\nu$. 3]. communis adiciatur
 triangulus $H\Theta\Gamma$. itaque $AB\Gamma\Delta = EB\Gamma Z$.

Ergo parallelogramma in eadem basi posita et in
 iisdem parallelis inter se aequalia sunt; quod erat demon-
 strandum.

XXXVI.

Parallelogramma in aequalibus basibus posita et
 in iisdem parallelis inter se aequalia sunt.

Sint parallelogramma
 $AB\Gamma\Delta$, $EZH\Theta$ in ae-
 qualibus basibus $B\Gamma$,
 ZH et in iisdem par-
 allelis $A\Theta$, BH . dico,
 esse $AB\Gamma\Delta = EZH\Theta$.

ducantur enim BE , $\Gamma\Theta$. et quoniam $B\Gamma = ZH$
 et $ZH = E\Theta$, erit etiam $B\Gamma = E\Theta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. uerum
 etiam parallelae sunt. et coniungunt eas EB , $\Theta\Gamma$;
 quae autem rectas aequales et parallelas ad easdem
 partes coniungunt, aequales et parallelae sunt [prop.
 XXXIII]. itaque parallelogrammum est $EB\Gamma\Theta$ [prop.

eras. Vb. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\lambda\omicron\iota\pi\omicron\nu$ P. 4. $EZ\Gamma H$ F. 5. $H\Theta\Gamma$] $BH\Gamma$
 F. 7. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; comp. b; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo; om. p. 8. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ V; corr. m. 1. 13. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota\varsigma$ p. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ Pro-
 clus. 17. BH] $H\Theta$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PF; comp. b. 18. $EZH\Theta$] Pb , V (E e corr.); $ZH\Theta E$ BFp; in V sequitur ras. 1 litt.
 19. BE] EB P. $\Gamma\Theta$] in ras. P. 20. $B\Gamma$] Pb , V e corr.
 m. 2; ΓB BFp, V m. 1. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\grave{\alpha}$ η] mg. m. 2 V.
 21. $\acute{\epsilon}\iota\sigma\acute{\iota}\nu$ P. 22. BE , $\Gamma\Theta$ b, V e corr. m. 2. 23. $\tau\epsilon$] om.
 P. 24. $\tau\acute{\epsilon}$ $\acute{\epsilon}\iota\sigma\acute{\iota}$ $\kappa\alpha\iota$ $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$ F. $\kappa\alpha\iota$] (alt.) om. F.
 $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\iota$ — 25. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$] $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\iota$ EB , $\Theta\Gamma$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\pi\alpha\rho$ -
 $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\iota$ $\acute{\epsilon}\iota\sigma\acute{\iota}$ P. m. rec. 24. EB] E insert. m. 1 V. 25.
 $\Theta\Gamma$] V m. 1; $\Gamma\Theta$ V m. 2.

γραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ $EBΓΘ$. καὶ ἐστὶν ἴσον τῷ $ABΓΔ$.
 βάσειν τε γὰρ αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔχει τὴν $BΓ$, καὶ ἐν
 ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστὶν αὐτῷ ταῖς $BΓ$, $ΑΘ$.
 διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $EZHΘ$ τῷ αὐτῷ τῷ $EBΓΘ$
 5 ἐστὶν ἴσον· ὥστε καὶ τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον
 τῷ $EZHΘ$ ἐστὶν ἴσον.

Τὰ ἄρα παραλληλόγραμμα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων
 ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις
 ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

λξ'.

Τὰ τρίγωνα τα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα
 καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις
 ἐστίν.

Ἐστω τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔBΓ$ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βά-
 15 σεως τῆς $BΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς
 $AΔ$, $BΓ$. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ
 $ΔBΓ$ τριγώνῳ.

Ἐκβεβλήσθω ἡ $AΔ$ ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ τὰ
 E , Z , καὶ διὰ μὲν τοῦ B τῆ $ΓA$ παράλληλος ἦχθω
 20 ἡ BE , διὰ δὲ τοῦ $Γ$ τῆ $BΔ$ παράλληλος ἦχθω ἡ $ΓZ$.
 παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶν ἐκάτερον τῶν $EBΓA$,
 $ΔBΓZ$ · καὶ εἰσιν ἴσα· ἐπὶ τε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως
 εἰσι τῆς $BΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς
 $BΓ$, EZ · καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν $EBΓA$ παραλληλογράμ-
 25 μου ἡμισυ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον· ἡ γὰρ AB διάμετρος
 αὐτὸ δίχα τέμνει· τοῦ δὲ $ΔBΓZ$ παραλληλογράμμου

XXXVII. Boetius p. 383, 22. Apud Proclum excidit.

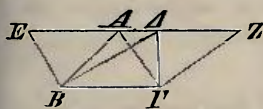
1. ἐστίν PF; comp. b. τῷ] corr. ex τό m. 1 V. 3.
 ἐστὶν παραλλήλοις p. 4. αὐτῷ τῷ] mg. m. 1 F; om. p.

XXXIV]. et $EB\Gamma\Theta = AB\Gamma\Delta$; nam et eandem basim habent $B\Gamma$ et in iisdem parallelis sunt $B\Gamma$, $A\Theta$ [prop. XXXV]. eadem de causa etiam $EZH\Theta = EB\Gamma\Theta$ [id.]. quare etiam $AB\Gamma\Delta = EZH\Theta$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1].

Ergo parallelogramma in aequalibus basibus posita et in iisdem parallelis inter se aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XXXVII.

Trianguli in eadem basi positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt.

Sint trianguli $AB\Gamma$, $\Delta B\Gamma$ in eadem basi $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $A\Delta$, $B\Gamma$. dico, esse $\Delta AB\Gamma = \Delta B\Gamma$.

producatur $A\Delta$ in utramque partem ad E , Z , et per B rectae ΓA parallela ducatur BE , per Γ autem rectae $B\Delta$ parallela ducatur ΓZ [prop. XXXI]. itaque $EB\Gamma A$, $\Delta B\Gamma Z$ parallelogramma sunt; et sunt aequalia. nam et in eadem basi sunt $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $B\Gamma$, EZ [prop. XXXV]. et dimidia pars parallelogrammi $EB\Gamma A$ est triangulus $AB\Gamma$; nam diameter AB id in duas partes aequales diuidit [prop. XXXIV]. parallelogrammi autem $\Delta B\Gamma Z$ dimidia pars

8. ἀλλήλοισ] -λοισ corr. m. 1 V. 9. ἐστίν] εἰσιν F. 16. ἐστίν P et eraso ν V. In F hic uerba nonnulla euan. 19. E, Z] Z, E F. καὶ διὰ — 20. BE] mg. m. rec. p. 19. ΓA] A in ras. b. 21. τῶν] ν postea add. m. 1 V. 22. ΔBΓZ] BΔΓZ F. εἰσιν ἴσα] P; ἴσον τὸ EBΓA τῶν ΔBΓZ Theon (BFVb ρ ; BΔΓZ F; in EBΓA litt. EB m. 2 V). τει] om. B ρ (in F non liquet). 23. εἰσι] Bb ρ ; εἰσιν P; ἐστι V; ἐστιν F. ταῖς] (alt.) ἐστίν ταῖς F. 24. BΓ, EZ καί] absumpta ob ruptum pergam. F. ἐστίν P. 25. τό] τὰ in ras. P. 26. παραλληλογράμμου] mg. m. 2 V.

ἡμισυ τὸ $\triangle AB\Gamma$ τρίγωνον· ἡ γὰρ $\triangle\Gamma$ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει. [τὰ δὲ τῶν ἴσων ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν]. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\triangle B\Gamma$ τριγώνῳ.

5 Τὰ ἄρα τρίγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λη'.

10 Τὰ τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

Ἔστω τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, $\triangle EZ$ ἐπὶ ἴσων βάσεων τῶν $B\Gamma$, EZ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς BZ , $A\Delta$ · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\triangle EZ$ τριγώνῳ.

15 Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ $A\Delta$ ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ τὰ H , Θ , καὶ διὰ μὲν τοῦ B τῆ ΓA παράλληλος ἤχθω ἡ BH , διὰ δὲ τοῦ Z τῆ $\triangle E$ παράλληλος ἤχθω ἡ $Z\Theta$. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶν ἐκάτερον τῶν $HB\Gamma A$, $\triangle EZ\Theta$ · καὶ ἴσον τὸ $HB\Gamma A$ τῷ $\triangle EZ\Theta$ · ἐπί
20 τε γὰρ ἴσων βάσεων εἰσι τῶν $B\Gamma$, EZ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς BZ , $H\Theta$ · καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν $HB\Gamma A$ παραλληλογράμμου ἡμισυ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον· ἡ γὰρ AB διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει· τοῦ δὲ $\triangle EZ\Theta$ παραλληλογράμμου ἡμισυ τὸ $ZE\Delta$ τρίγωνον· ἡ γὰρ

XXXVIII. Boetius p. 383, 24.

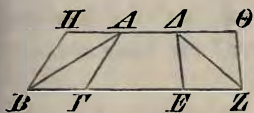
1. $\triangle B\Gamma$] $\triangle \Gamma B$ F. τρίγωνον] supra m. 2 V. $\triangle\Gamma$] absumptum in F. 2. ἀλλήλοις] supra m. 2 V. 3. ἐστίν P. 9. ἴσων] PBV, Proclus; τῶν ἴσων F^bp; cfr. p. 86, 12. ἴσων in ras. p. 10. ἐστίν] PVp, Proclus; εἰσίν BF^b. 11. $\triangle EZ$] corr. ex $Z\Delta E$ F. βάσεων] PBp; βάσεων ὄντα F^b, V (sed ὄντα punctis del. m. 2). 12. EZ] corr. ex ZE F. 13. ἐστίν P. 15. ἐπί] κατά P. 16. τῆ] corr. ex τῆς V.

est triangulus $\triangle B\Gamma$; nam diameter $\triangle\Gamma$ id in duas partes aequales diuidit. itaque¹⁾ $\triangle AB\Gamma = \triangle B\Gamma$.

Ergo trianguli in eadem basi positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XXXVIII.

Trianguli in aequalibus basibus positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt.

Sint trianguli $\triangle B\Gamma$, $\triangle EZ$ in aequalibus basibus $B\Gamma$, EZ et in iisdem parallelis BZ , AA' . dico, esse $\triangle AB\Gamma = \triangle EZ$.

producatur enim AA' ad utramque partem ad H , Θ , et per B rectae ΓA parallela ducatur BH , per Z autem rectae $\triangle E$ parallela ducatur $Z\Theta$ [prop. XXXI].

parallelogramma igitur sunt $HB\Gamma A$, $\triangle EZ\Theta$. et $HB\Gamma A = \triangle EZ\Theta$; nam et in aequalibus basibus sunt $B\Gamma$, EZ et in iisdem parallelis BZ , $H\Theta$ [prop. XXXVI]. et parallelogrammi $HB\Gamma A$ dimidia pars est triangulus $\triangle B\Gamma$; nam diameter AB id in duas partes aequales diuidit [prop. XXXIV]. parallelogrammi autem $\triangle EZ\Theta$ dimidia pars est triangulus $\triangle ZE\triangle$; nam diameter $\triangle Z$

1) Cum constet, κ. ξνν. 6 ab Euclide non profectam esse (cfr. Proclus p. 196, 25), quamquam tempore satis antiquo (ante Theonem saltem) interpolata est, ueri simile est, uerba τὰ δὲ τῶν ἴσων ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν lin. 2 et p. 92, 1 eodem tempore irrepsisse. Euclides usus erat κ. ξνν. 3.

17. $HB P.$ $Z] E F.$ $\triangle E] E\triangle F.$ 18. $Z\Theta] E\Theta F.$
 19. $\triangle EZ\Theta]$ (prius) $\triangle GE\Theta F.$ 20. $\tau\epsilon]$ om. p. τῶν ἴσων
 p. εἶσιν $PB.$ τῶν] corr. ex τῶι m. 2 V. $EZ] ZE$ e
 corr. F. 21. $BZ, H\Theta] BH, Z\Theta V;$ corr. m. 2. ἐστίν P.
 23. τοῦ δὲ — p. 92, 1: τέμνει] mg. m. 2 V ad hunc locum re-
 lata. $\triangle EZ\Theta]$ $\triangle GE\Theta,$ E in Z corr. F. 24. $ZE\triangle] E\triangle$
 F; $\triangle EZ$ b.

ΔZ διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει [τὰ δὲ τῶν ἴσων ἡμίση ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν]. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ ΔEZ τριγώνῳ.

Τὰ ἄρα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λθ'.

Τὰ ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν.

Ἔστω ἴσα τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, $\Delta B\Gamma$ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τῆς $B\Gamma$. λέγω, ὅτι καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν.

Ἐπεξεύχθω γὰρ ἡ $A\Delta$. λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ἡ $A\Delta$ τῇ $B\Gamma$.

Εἰ γὰρ μὴ, ἤχθω διὰ τοῦ A σημείου τῇ $B\Gamma$ εὐθεία παράλληλος ἡ AE , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $E\Gamma$. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $EB\Gamma$ τριγώνῳ· ἐπιτε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεώς ἐστιν αὐτῷ τῆς $B\Gamma$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἀλλὰ τὸ $AB\Gamma$ τῷ $\Delta B\Gamma$ ἐστίν ἴσον· καὶ τὸ $\Delta B\Gamma$ ἄρα τῷ $EB\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τὸ μείζον τῷ ἐλάσσονι· ὅπερ ἐστίν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα παράλληλός ἐστιν ἡ AE τῇ $B\Gamma$. ὁμοίως δὴ

XXXIX. Boetius p. 384, 1.

1. ΔZ] Pb, F e corr.; $Z\Delta$ BVp. ἴσων γωνιῶν F. 2. ἐστίν] PVp; εἰσίν BFb. ἐστὶ] ἐστίν PF; comp. b. 3. ΔEZ] corr. ex $Z\Delta E$ F. 5. ἐστίν] εἰσίν BFb. 8. τὰ] (alt.) om. b. 9. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] P, F (del. m. 1), V m. 2, Boetius, Proclus, Campanus; om. Bb, V m. 1, p. καί] (alt.) om. Proclus. 11. γρ. δύο mg. V. 12. ὄντα] om. p. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] P, Campanus; om. Theon (BFVb p).

id in duas partes aequales diuidit [id.]. itaque

$$\triangle AB\Gamma = \triangle EZ.$$

Ergo trianguli in aequalibus basibus positi et in iisdem parallelis inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

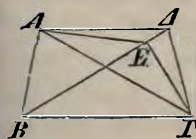
XXXIX.

Aequales trianguli in eadem basi positi et ad eadem partes in iisdem parallelis sunt.

Sint aequales trianguli $AB\Gamma$, $\triangle B\Gamma$ in eadem basi positi $B\Gamma$ et ad eadem partes. dico, eos etiam in iisdem parallelis esse.

ducatur enim AA . dico, AA parallelam esse rectae $B\Gamma$.

nam si minus, ducatur per A punctum rectae $B\Gamma$ parallela AE [prop. XXXI], et ducatur

EF , itaque $\triangle AB\Gamma = \triangle EB\Gamma$; nam in eadem basi sunt $B\Gamma$ et in iisdem parallelis [prop. XXXVII]. uerum $\triangle AB\Gamma = \triangle B\Gamma$. quare etiam

$$\triangle \triangle B\Gamma = \triangle EB\Gamma \text{ [κ. ἔνν. 1],}$$

maior minori; quod fieri non potest. itaque AE rectae $B\Gamma$ parallela non est. similiter demonstrabimus, ne

13. ἐστίν] εἰσίν p. 16. σημεῖον] om. p. εὐθεία] om. p.
 18. ἄρα] δὴ P. ἐστίν P. 19. ἐστίν αὐτῶ] εἰσὶ p. $B\Gamma$
 $\Gamma B F$. 20. ἀλλά] PB, F m. 1, V m. 1, b m. 1; ταῖς $B\Gamma$,
 AE . ἀλλά p, V m. 2, b m. 2; in F pro ἀλ- scripsit φ: ταῖς,
 sed -λά relictum est. Post $AB\Gamma$ add. τρίγωνον P m. rec.,
 $V B p$; comp. supra scr. m. 1 F. 21. ἴσον ἐστὶ τῷ $\triangle B\Gamma$ τρι-
 γώνῳ p. ἐστίν] euan. F. $\triangle B\Gamma$] (alt.) $\triangle \Gamma B F$. ἄρα]
 om. P; ἄρα τρίγωνον P m. rec., p. ἴσον ἐστὶ τῷ $EB\Gamma$ τρι-
 γώνῳ p. 22. ἐστὶ] ἐστίν PF b ἐστίν] PB b; om. V p; in
 F est: ἀδύνατον φ, sequente νατον m. 1 (fuit sine dub. ἐστίν
 ἀδύν.). 23. ὁμοίως] mg. m. 2 V.

δειξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλη τις πλὴν τῆς AD ἢ AD ἄρα τῆ $BΓ$ ἐστι παράλληλος.

Τὰ ἄρα ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παρα-
5 λήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μ'.

Τὰ ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παρα-
αλλήλοις ἐστίν.

10 Ἔστω ἴσα τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΓΔE$ ἐπὶ ἴσων βά-
σεων τῶν $BΓ$, $ΓE$ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη. λέγω, ὅτι
καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν.

Ἐπεζεύχθω γὰρ ἡ AD . λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν
ἡ AD τῆ BE .

15 Εἰ γὰρ μή, ἦχθω διὰ τοῦ A τῆ BE παράλληλος
ἡ AZ , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ZE . ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $ABΓ$
τρίγωνον τῷ $ZΓE$ τριγώνῳ· ἐπί τε γὰρ ἴσων βάσεών
εἰσι τῶν $BΓ$, $ΓE$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις
ταῖς BE , AZ . ἀλλὰ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ
20 $ΔΓE$ [τριγώνῳ]· καὶ τὸ $ΔΓE$ ἄρα [τρίγωνον] ἴσον
ἐστὶ τῷ $ZΓE$ τριγώνῳ τὸ μείζον τῷ ἐλάσσονι· ὅπερ
ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα παράλληλος ἡ AZ τῆ BE .
ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλη τις πλὴν τῆς AD
ἢ AD ἄρα τῆ BE ἐστι παράλληλος.

· XL. Boetius p. 384, 4.

1. οὐδέ FVbp. 2. ἐστίν P. 4. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη]
om. BFVbp. 7. ἴσων] PBVbp, Proclus; τῶν ἴσων F, sed
τῶν punctis del. 8. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] P (del.), V mg.
m. 2 (καὶ m. 1), Proclus, Boetius, Campanus; om. B, V m. 1,
bp; in F: καὶ ἐπί φ, dein post lacunam βάσεις ὄντα m. 1,
punctis del. καί] (alt.) om. Proclus, V. 9. ἐστίν] ἐστὶ

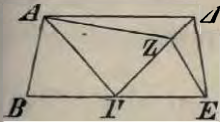
aliam quidem ullam praeter AD parallelam esse. itaque AD rectae $B\Gamma$ parallela est.

Ergo aequales trianguli in eadem basi positi et ad easdem partes etiam in iisdem parallelis sunt; quod erat demonstrandum.

XL.

Aequales trianguli in aequalibus basibus positi et ad easdem partes etiam in iisdem parallelis sunt.

Sint aequales trianguli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ in aequalibus basibus $B\Gamma$, ΓE et ad easdem partes. dico, eos etiam in iisdem parallelis esse.

ducatur enim AD . dico, AD rectae BE parallelam esse.

nam si minus, per A rectae BE parallela ducatur AZ , et ducatur ZE . itaque $\triangle AB\Gamma = Z\Gamma E$; nam in aequalibus basibus sunt $B\Gamma$, ΓE et in iisdem parallelis BE , AZ [prop. XXXVIII]. sed $\triangle AB\Gamma = \triangle \Gamma E$. quare etiam $\triangle \Delta \Gamma E = Z\Gamma E$ [α . $\xi\nu\nu$. 1], maior minori; quod fieri non potest. itaque AZ rectae BE parallela non est. similiter demonstrabimus, ne aliam quidem ullam praeter AD parallelam esse. itaque AD rectae BE parallela est.

Proclus; εἰσὶν p. 10. $\Gamma\Delta E$] $\Delta \Gamma E$ P. 11. ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] punctis del. P; om. Theon (BFVbp). 12. ἐστίν] P; εἰσὶν Theon (BFVbp); cfr. p. 92, 13. 14. EB P. 16. ZE] ZΓ P. ἄρα] δὴ P. ἐστίν P. 17. τρίγωνον τῶν ZΓE] om. P; τρίγωνον τριγώνων τῶν ZΓE m. rec. 18. εἰσὶν PF. 19. AZ, BE p. ἐστίν P. 20. $\Delta \Gamma E$] litt. Δ in ras. m. 2 V; $\Delta E\Gamma$ F. τριγώνων] om. P. τρίγωνον] om. P. 21. ἐστίν P. ZΓE] ZEΓ F. 22. ἐστίν] om. p. ἐστίν ἢ p. Post AZ lacunam V. 23. οὐδέ p. 24. ἦ] in ras. m. 1 b. ἐστίν P. παράλληλος ἐστι Vb.

Τὰ ἄρα ἴσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἴσων βάσεων ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μα'.

5 Ἐὰν παραλληλόγραμμον τριγώνῳ βάσιν τε ἔχη τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἦ, διπλάσιόν ἐστὶ τὸ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου.

10 Παραλληλόγραμμον γὰρ τὸ $ABΓΔ$ τριγώνῳ τῷ $EBΓ$ βάσιν τε ἔχέτω τὴν αὐτὴν τὴν $BΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἔστω ταῖς $BΓ, AE$. λέγω, ὅτι διπλάσιόν ἐστὶ τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον τοῦ $BEΓ$ τριγώνου.

Ἐπεξεύχθω γὰρ ἡ AG . ἴσον-δὴ ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρι-
15 γωνον τῷ $EBΓ$ τριγώνῳ· ἐπὶ τε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως ἐστὶν αὐτῷ τῆς $BΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $BΓ, AE$. ἀλλὰ τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον διπλάσιόν ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ τριγώνου· ἡ γὰρ AG διάμετρος αὐτὸ δίχα τέμνει· ὥστε τὸ $ABΓΔ$
20 παραλληλόγραμμον καὶ τοῦ $EBΓ$ τριγώνου ἐστὶ διπλάσιον.

Ἐὰν ἄρα παραλληλόγραμμον τριγώνῳ βάσιν τε ἔχη τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἦ, διπλάσιόν ἐστὶ τὸ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου· ὅπερ
25 ἔδει δεῖξαι.

XLI. Boetius p. 384, 7.

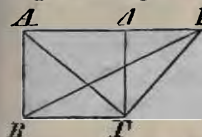
1. τὰ ἐπὶ — 3. δεῖξαι] mg. m. 1 b. καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] om. PBFVbp. 2. ἐστὶ παραλλήλοις V. 7. ἦ] supra m. 1 F. ἐστὶ] Proclus; ἐστὶν P; cfr. lin. 24; ἔσται BFFVbp; cfr. Boetius, Campanus. 9. τῷ] m. rec. P. 10. τε] om. P. τῆν] (alt.) τῆι BV, corr. m. 2. τὴν $BΓ$] supra m. 1 b. 11. ἔστω παραλλήλοις V. 12. ἐστὶν P. $BEΓ$] $EBΓ$ P.

Ergo aequales trianguli in aequalibus basibus positi et ad easdem partes, etiam in iisdem parallelis sunt; quod erat demonstrandum.

XLI.

Si parallelogrammum et eandem basim habet, quam triangulus aliquis, et in iisdem parallelis est, duplo maius est parallelogrammum triangulo.

parallelogrammum enim $AB\Gamma\Delta$ eandem basim habeat $B\Gamma$, quam triangulus $EB\Gamma$, et in iisdem parallelis sit $B\Gamma, AE$. dico, parallelogrammum $AB\Gamma\Delta$ duplo maius esse triangulo $BE\Gamma$.

ducatur enim $A\Gamma$. itaque $\triangle AB\Gamma = EB\Gamma$; nam in eadem basi sunt $B\Gamma$ et in iisdem parallelis $B\Gamma, AE$ [prop. XXXVII]. sed $AB\Gamma\Delta = 2 AB\Gamma$; nam diameter $A\Gamma$ id in duas partes aequales diuidit [prop. XXXIV]. quare etiam

$$AB\Gamma\Delta = 2 EB\Gamma.^1)$$

Ergo si parallelogrammum et eandem basim habet, quam triangulus aliquis, et in iisdem parallelis est, duplo maius est parallelogrammum triangulo; quod erat demonstrandum.

1) Hoc ita ex axiomatis colligitur:

$$AB\Gamma = EB\Gamma, 2 AB\Gamma = 2 EB\Gamma \text{ [κ. ἔνν. 2].}$$

$$2 AB\Gamma = AB\Gamma\Delta; \text{ ergo } 2 EB\Gamma = AB\Gamma\Delta \text{ [κ. ἔνν. 1].}$$

14. $A\Gamma$] corr. ex AB m. 1 F. ἔστιν P. τρίγωνον] om. V
 15. $EB\Gamma$] E supra m. 2 V. 16. παραλλήλοις] -οις in ras.,
 seq. ras. 6 litt. V. ἔστιν P. 20. καὶ τοῦ $EB\Gamma$ τριγώνου]
 τριγώνου τοῦ $EB\Gamma$ V. $EB\Gamma$] corr. ex $AB\Gamma$ m. 1 F. ἔστιν
 F; comp: b. 23. ἦ] supra m. 1 F. 24. ἔστι] BFb ; ἔστιν
 P; ἔσται Vp.

μβ'.

Τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

5 Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν τρίγωνον τὸ $ABΓ$, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ Δ . δεῖ δὴ τῷ $ABΓ$ τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ Δ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

Τετμήσθω ἡ $BΓ$ δίχα κατὰ τὸ E , καὶ ἐπεξέχθω
 10 ἡ AE , καὶ συνεστάτω πρὸς τῇ $EΓ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ E τῇ Δ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $ΓEZ$, καὶ διὰ μὲν τοῦ A τῇ $EΓ$ παράλληλος ἦχθω ἡ AH , διὰ δὲ τοῦ $Γ$ τῇ EZ παράλληλος ἦχθω ἡ $ΓH$. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ $ZEGH$. καὶ ἐπεὶ ἴση
 15 ἐστὶν ἡ BE τῇ $EΓ$, ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ABE τρίγωνον τῷ $AEΓ$ τριγώνῳ· ἐπὶ τε γὰρ ἴσων βάσεων εἰσι τῶν BE , $EΓ$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $BΓ$, AH . διπλάσιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τοῦ $AEΓ$ τριγώνου. ἔστι δὲ καὶ τὸ $ZEGH$ παραλληλόγραμμον
 20 διπλάσιον τοῦ $AEΓ$ τριγώνου· βάσιν τε γὰρ αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔχει καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐστὶν αὐτῷ παραλλήλοις· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $ZEGH$ παραλληλόγραμμον τῷ $ABΓ$ τριγώνῳ. καὶ ἔχει τὴν ὑπὸ $ΓEZ$ γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ τῇ Δ .

25 Τῷ ἄρα δοθέντι τριγώνῳ τῷ $ABΓ$ ἴσον παρα-

XLII. Boetius p. 384, 13. Apud Proclum excidit in codd.; Boetius prop. XLII—XLIII permutavit.

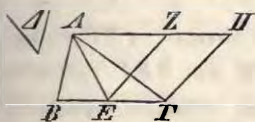
3. συστήσασθαι] συστήσεται φ (F συστήσασθαι). ἐν] ἐν γωνίᾳ, ἢ ἐστὶν ἴση ex Proclo in prop. XLIV recepit August suadente Gregorio; cfr. Campanus. 7. τῇ] P m. 1, Fb, V

XLII.

Dato triangulo aequale parallelogrammum construere in dato angulo rectilineo.

Sit datus triangulus $AB\Gamma$, datus autem angulus rectilineus Δ . oportet igitur triangulo $AB\Gamma$ aequale parallelogrammum in angulo rectilineo Δ construere.

secetur $B\Gamma$ in duas partes aequales in E [prop. X], et ducatur AE , et ad $E\Gamma$ rectam et punctum in ea situm E angulo Δ aequalis construatür $\angle \Gamma EZ$ [prop. XXIII], et per A rectae $E\Gamma$ parallela ducatur AH [prop. XXXI], per Γ autem rectae EZ parallela

ducatur ΓH . itaque parallelogrammum est $ZEGH$. et quoniam $BE = E\Gamma$, erit

$$\triangle ABE = AEG;$$

nam in aequalibus basibus sunt BE , $E\Gamma$ et in iisdem parallelis $B\Gamma$, AH [prop. XXXVIII]. itaque

$$AB\Gamma = 2 AEG.$$

uerum etiam $ZEGH = 2 AEG$; nam basim eandem habent et in iisdem parallelis sunt [prop. XLI]. quare $ZEGH = AB\Gamma$. et angulum ΓEZ dato angulo Δ aequalem habet.

Ergo dato triangulo $AB\Gamma$ aequale parallelogram-

- m. 1; $\lambda\eta$ $\tau\eta$ Bp, PV m. 2. 9. $\tau\epsilon\mu\nu\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega$ p. κατὰ τὸ E
 $\delta\acute{\iota}\lambda\alpha$ F. καὶ] om. φ . 11. ΓEZ] ZEG F. 12. $\tau\eta$] om.
 F. $E\Gamma$] om. F; mutat. in $B\Gamma$ m. 2 V. 13. EZ] ZE Bp,
 V m. 2. ΓH] litt. Γ in ras. V. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P F. 15.
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ F. $\acute{\epsilon}\lambda\sigma\iota\nu$ P. 17. Post $\alpha\nu\tau\alpha\acute{\iota}\varsigma$ F habet
 $\lambda\omicron\iota\pi\alpha\acute{\iota}\varsigma$ delet. punctis. $\tau\alpha\acute{\iota}\varsigma$] insert. m. 2 F. $B\Gamma$] corr.
 ex $BE\Gamma$ P. 18. $\tau\epsilon\lambda\acute{\iota}\omega\nu\omicron\nu\omicron\nu$] P, V m. 2; om. Theon (BFbp, V
 m. 1). 19. $ZEGH$] Γ in F dubium est. 20. AEG] $A\Gamma E$ F.
 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\alpha\nu\tau\acute{\omega}$] mg. m. 1 P. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P.
 23. ΓEZ] ΓE e corr. m. 2 F. 24. $\tau\eta$ Δ] $\tau\acute{\omega}$ Δ F. 25.
 $\tau\acute{\omega}$ $AB\Gamma$] om. B, mg. m. rec. F; $\tau\acute{\omega}$ corr. ex τὸ m. 1 b.

ληλόγραμμον συνέσταται τὸ ΖΕΓΗ ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΓΕΖ, ἣτις ἐστὶν ἴση τῇ Δ· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

μγ'.

Παντὸς παραλληλογράμμου τῶν περὶ τὴν
5 διάμετρον παραλληλογράμμων τὰ παραπληρώ-
ματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

Ἐστω παραλληλόγραμμον τὸ ΑΒΓΔ, διάμετρος δὲ
αὐτοῦ ἡ ΑΓ, περὶ δὲ τὴν ΑΓ παραλληλόγραμμο μὲν
ἔστω τὰ ΕΘ, ΖΗ, τὰ δὲ λεγόμενα παραπληρώματα τὰ
10 ΒΚ, ΚΔ· λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΒΚ παραπλήρωμα
τῷ ΚΔ παραπληρώματι.

Ἐπεὶ γὰρ παραλληλόγραμμὸν ἐστὶ τὸ ΑΒΓΔ, διά-
μετρος δὲ αὐτοῦ ἡ ΑΓ, ἴσον ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον
τῷ ΑΓΔ τριγώνῳ. πάλιν, ἐπεὶ παραλληλόγραμμὸν
15 ἐστὶ τὸ ΕΘ, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ΑΚ, ἴσον
ἐστὶ τὸ ΑΕΚ τρίγωνον τῷ ΑΘΚ τριγώνῳ. διὰ τὰ
αὐτὰ δὴ καὶ τὸ ΚΖΓ τρίγωνον τῷ ΚΗΓ ἐστὶν
ἴσον. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν ΑΕΚ τρίγωνον τῷ ΑΘΚ τρι-
γώνῳ ἐστὶν ἴσον, τὸ δὲ ΚΖΓ τῷ ΚΗΓ, τὸ ΑΕΚ
20 τρίγωνον μετὰ τοῦ ΚΗΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΘΚ τρι-
γώνῳ μετὰ τοῦ ΚΖΓ· ἔστι δὲ καὶ ἕλον τὸ
ΑΒΓ τρίγωνον ὅλω τῷ ΑΔΓ ἴσον· λοιπὸν ἄρα τὸ

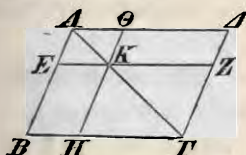
XLIII. Boetius p. 384, 10. Apud Proclum excidit.

1. συνέσταται] PBFb p; συνίσταται V; συνεστάθη φ.
ΖΕΓΗ] e corr. φ. ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΓΕΖ] om. F (mg. m.
rec. ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΖΕΓ ἢ ἐστίν). 2. ΓΕΖ] seq. ras. 1
litt. P; ΖΕΓ Β, V m. 2. ἣτις] PV p; ἢ BFb. ποιῆσαι]
in ras. p; δεῖξαι P (ἐν ἄλλῳ δεῖξαι mg. b). 3. διάμετρον
αὐτοῦ p. 8. Post τῆν ΑΓ in V m. 2 add. διάμετρον. 9.
ΖΗ] HZ F. παραπληρώματα] -πληρώματα in ras. m. 2 V.
τά] m. rec. P. 10. ἐστίν P. 11. παραπληρώματι] παρα-
supra V m. 2. 13. ἡ] ἐστὶν ἡ F. ἴσον] ἴσον ἄρα F.

num constructum est $ZEGH$ in angulo ΓEZ , qui aequalis est angulo Δ ; quod oportebat fieri.

XLIII.

In quouis parallelogrammo complementa parallelogrammorum circum diametrum positorum inter se aequalia sunt.

Sit parallelogrammum $AB\Gamma\Delta$,
diametrus autem eius $A\Gamma$, et
circum $A\Gamma$ parallelogramma sint
 $E\Theta$, ZH , et complementa, quae
uocantur, BK , $K\Delta$. dico, esse
 $BK = K\Delta$.

nam quoniam parallelogrammum est $AB\Gamma\Delta$, dia-
metrus autem eius $A\Gamma$, erit $\triangle AB\Gamma = A\Gamma\Delta$ [prop.
XXXIV]. rursus quoniam parallelogrammum est $E\Theta$,
diametrus autem eius AK , erit $\triangle AEK = A\Theta K$.
eadem de causa etiam $KZ\Gamma = KH\Gamma$ [id.]. iam quo-
niam $\triangle AEK = A\Theta K$ et $KZ\Gamma = KH\Gamma$, erit

$$AEK + KH\Gamma = A\Theta K + KZ\Gamma \text{ [}\alpha. \text{ ἔνν. 2].}$$

14. ἔστιν P. 15. $E\Theta$] P m. 1, Bp, V m. 2; $AKE\Theta$ P m.
rec.; $AEK\Theta$ F (AEK in ras.), V m. 1, b, Zambertus. ἔστιν]
PFB; om. Vbp. ἴσον ἄρα ἔστιν P. 16. AEK] $A\Gamma E$ F;
corr. in AKE m. 2. $A\Theta K$] ΘK litt. in ras. V. τὰ αὐτὰ]
ταῦτα BVb. 17. $KZ\Gamma$] $KH\Gamma$ p. $KH\Gamma$] $K\Gamma Z$ p.
Dein add. $\tau\rho\iota\gamma\acute{\omega}\nu\omega$ P m. 2, FVbp. ἴσον ἔστιν Vb. 18.
 AEK] E litt. e corr. F. $\tau\rho\iota\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] supra m. 2 V. $A\Theta K$]
litt. ΘK in ras. V. $\tau\rho\iota\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] om. p. 19. ἴσον ἔστι Vb.
 $KZ\Gamma$] $KH\Gamma$ p. $KH\Gamma$] litt. H eras. F; $K\Gamma Z$ p. Post
 $\tau\acute{o}$ add. b ἄρα comp. m. 1. AEK] E litt. in ras. F. τὸ
 AEK — 21. $KZ\Gamma$] mg. m. 1 P. 20. $\tau\rho\iota\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] comp. supra
m. 2 V. $KH\Gamma$] corr. ex $KE\Gamma$ m. 2 F. ἔστιν Fp. ἔστιν
ἴσον b. 22. $A\Delta\Gamma$] litt. Δ e corr. F.

ΒΚ παραπλήρωμα λοιπῶ τῶ ΚΔ παραπληρώματί ἐστίν ἴσον.

Παντὸς ἄρα παραλληλογράμμου χωρίου τῶν περὶ τὴν διάμετρον παραλληλογράμμων τὰ παραπληρώματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μδ'.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθείαν τῶ δοθέντι τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

10 Ἐστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ ΑΒ, τὸ δὲ δοθὲν τρίγωνον τὸ Γ, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ Δ· δεῖ δὴ παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθείαν τὴν ΑΒ τῶ δοθέντι τριγώνῳ τῶ Γ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν ἴσῃ τῇ Δ γωνίᾳ.

15 Συνεστάτω τῶ Γ τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΒΕΖΗ ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΕΒΗ, ἣ ἐστίν ἴση τῇ Δ· καὶ κείσθω ὥστε ἐκ' εὐθείας εἶναι τὴν ΒΕ τῇ ΑΒ, καὶ διήχθω ἡ ΖΗ ἐκὶ τὸ Θ, καὶ διὰ τοῦ Α ὁποῦτέρα τῶν ΒΗ, ΕΖ παράλληλος ἦχθω ἡ ΑΘ, καὶ ἐπεξείχθω ἡ ΘΒ, καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους τὰς ΑΘ, ΕΖ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ ΘΖ, αἱ ἄρα ὑπὸ ΑΘΖ, ΘΖΕ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς εἰσὶν ἴσαι. αἱ ἄρα ὑπὸ ΒΘΗ, ΗΖΕ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν· αἱ δὲ ἀπὸ ἐλασσόνων ἡ δύο ὀρθῶν εἰς ἄπειρον ἐκβαλλόμεναι συμπίπτουσιν·

XLIV. Boetius p. 334, 14.

1. ἴσον ἐστίν p. 3. χωρίου] om. BVp; cfr. p. 100, 4.
 διάμετρον αὐτοῦ p. 8. παραβαλεῖν] -βαλ- in ras. m. 1 B.
 ἐν] ἐν γωνίᾳ, ἣ ἐστίν ἴση Proclus; cfr. Campanus. 12. εὐ-
 θεῖαν] mg. m. 1 F. 17. ὥστ' V. 18. ΑΒ] ΑΘ z. 19.
 ΒΗ] seq. ras. 1 litt. F. ΑΘ] ΑΒ F. καί — 20. ΘΒ]
 mg. m. 1 P. 20. ΘΒ] ΒΘ F. 21. εὐθείας BVp. ἐν-

uerum etiam $AB\Gamma = A\Delta\Gamma$. itaque etiam

$$BK = K\Delta \text{ [}\alpha. \xi\nu\nu. 3\text{].}$$

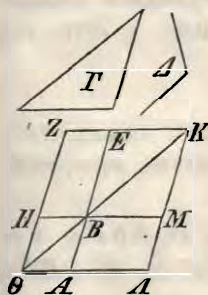
Ergo in quouis parallelogrammo complementa parallelogrammorum circum diametrum positurum inter se aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XLIV.

Datae rectae parallelogrammum dato triangulo aequale adplicare in dato angulo rectilineo.

Sit data recta AB , datus autem triangulus Γ , datus autem angulus rectilineus Δ . oportet igitur datae rectae AB parallelogrammum dato triangulo Γ aequale adplicare in angulo aequali angulo Δ .

construatur parallelogrammum $BEZH$ triangulo

Γ aequale in angulo EBH , qui aequalis est angulo Δ [prop. XLII], et ponatur ita, ut BE, AB in eadem recta sint, et educatur ZH ad Θ , et per A utrique BH, EZ parallela ducatur $A\Theta$ [prop. XXXI], et ducatur ΘB . et quoniam in parallelas $A\Theta, EZ$ recta incidit ΘZ ,

$$\angle A\Theta Z + \Theta ZE$$

duobus rectis aequales erunt [prop. XXIX]. itaque

$$\angle B\Theta H + HZE$$

duobus rectis minores erunt; quae autem ex angulis minoribus, quam sunt duo recti, in infinitum producuntur,

ἐπεσειν] P; ἐμπέπτωκεν Theon (BFVbp); cfr. p. 106, 14. 108, 25. ἄρα] om. P. $A\Theta Z$] $BH\Theta$ p; corr. m. rec. ΘZE — 22. $B\Theta H$] mg. m. rec. p. 22. εἰσιν ἴσαι] PBF; ἴσαι εἰσιν Vbp. Ante αὐ insert. comp. καὶ B. $B\Theta Z, \Theta ZE$ P. 23. ἀπό] ἀπ' p. 24. ἐκβαλλόμενα εἰς ἄπειρον p. ἐκβαλλόμενα P.

αί ΘB , $Z E$ ἄρα ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται. ἐκβεβλή-
 σθωσαν καὶ συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ K , καὶ διὰ τοῦ
 K σημείου ὁποτέρᾳ τῶν $E A$, $Z \Theta$ παράλληλος ἤχθω
 ἢ $K A$, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ ΘA , $H B$ ἐπὶ τὰ A , M
 5 σημεῖα. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ $\Theta A K Z$, διά-
 μετρος δὲ αὐτοῦ ἢ ΘK , περὶ δὲ τὴν ΘK παραλλη-
 λόγραμμα μὲν τὰ $A H$, $M E$, τὰ δὲ λεγόμενα παρα-
 πληρώματα τὰ $A B$, $B Z$: ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $A B$ τῷ
 $B Z$. ἀλλὰ τὸ $B Z$ τῷ Γ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον· καὶ τὸ
 10 $A B$ ἄρα τῷ Γ ἐστὶν ἴσον. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ ὑπὸ
 $H B E$ γωνία τῇ ὑπὸ $A B M$, ἀλλὰ ἢ ὑπὸ $H B E$ τῇ Δ
 ἐστὶν ἴση, καὶ ἢ ὑπὸ $A B M$ ἄρα τῇ Δ γωνία ἐστὶν ἴση.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν ἄρα εὐθείαν τὴν $A B$ τῷ δο-
 θέντι τριγώνῳ τῷ Γ ἴσον παραλληλόγραμμον παραβέ-
 15 βληται τὸ $A B$ ἐν γωνία τῇ ὑπὸ $A B M$, ἢ ἐστὶν ἴση
 τῇ Δ : ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

με'.

Τῷ δοθέντι εὐθυγράμμῳ ἴσον παραλληλό-
 γραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ δοθείσῃ γωνία εὐ-
 20 θυγράμμου.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν εὐθύγραμμον τὸ $A B \Gamma \Delta$, ἢ δὲ
 δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἢ E : δεῖ δὴ τῷ $A B \Gamma \Delta$
 εὐθυγράμμῳ ἴσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν
 τῇ δοθείσῃ γωνία τῇ E .

25 Ἐπεξεύχθω ἢ ΔB , καὶ συνεστάτω τῷ $A B \Delta$ τρι-
 γώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ $Z \Theta$ ἐν τῇ ὑπὸ $\Theta K Z$

XLV. Boetius p. 384, 17.

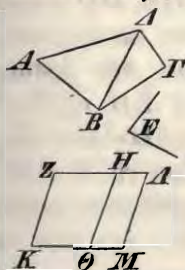
1. ΘB] $A B$ π. 4. ἐκβεβλήσθω φ. $H B$] $H \Theta$ φ.
 M] seq. lacuna 3 litt. φ. 5. ἐστὶν P F. $\Theta A K Z$] e corr.
 F. 6. ΘK] (prius) ΘH φ. δέ] supra m. 2 F. 7. δὲ
 λεγόμενα] αη με φ, seq. μενα euan. m. 1. 8. τὰ] om. B.
 ἐστὶν P. 9. ἀλλὰ καὶ τό V. 10. $A B$] corr. ex $A B$ m. 2 F.

concurrunt [αἰτ. 5]. itaque ΘB , ZE productae concurrunt. producantur et concurrant in K , et per K punctum utrique EA , $Z\Theta$ parallela ducatur KA , et producantur ΘA , HB ad puncta A , M . itaque ΘAKZ parallelogrammum est, diametrus autem eius ΘK , et circum ΘK parallelogramma AH , ME , complementa autem, quae uocantur, AB , BZ . itaque erit $AB = BZ$ [prop. XLIII]. uerum $BZ = \Gamma$. quare etiam $AB = \Gamma$ [κ. ἔνν. 1]. et quoniam $\angle HBE = ABM$ [prop. XV], uerum $\angle HBE = \Delta$, erit etiam $\angle ABM = \Delta$.

Ergo datae rectae AB parallelogrammum AB dato triangulo Γ aequale adplicatum est in angulo ABM , qui ato angulo Δ aequalis est; quod oportebat fieri.

XLV.

Datae figurae rectilineae aequale parallelogrammum construere in dato angulo rectilineo.

Sit data figura rectilinea $AB\Gamma\Delta$, datus autem angulus rectilineus E . oportet igitur figurae rectilineae $AB\Gamma\Delta$ aequale parallelogrammum construere in dato angulo E .

ducatur ΔB , et triangulo $AB\Delta$ aequale construat^r parallelogrammum $Z\Theta$ in angulo ΘKZ , qui ae-

$\tau\tilde{\omega}$] τό F. $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\acute{\iota}$] del. August. 11. HBE] litt. H in ras. m. 1 B. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F. 12. ABM] in ras. m. 2 V. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. B; mg. m. 2 V. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. p. 13. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] om. φ. 15. $\tau\acute{o}$ AB $\acute{\epsilon}\nu$ $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ $\tau\tilde{\eta}$] mg. m. 1 P. $\tau\tilde{\eta}$] bis φ. 24. $\tau\tilde{\eta}$ $\delta\omicron$ - $\delta\epsilon\acute{\iota}\sigma\eta$] $\acute{\iota}\sigma\eta$ Bp. 25. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\xi\epsilon\nu\gamma\nu\acute{\sigma}\theta\omega$ FVb (in b supra scr. m. 1 ε χ). $\tilde{\eta}$] $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\tilde{\eta}$ P. ΔB] mutat. in $B\Delta$ m. 2 V; $A\Gamma P$, mg. γρ. $\kappa\alpha\acute{\iota}$ $\tilde{\eta}$ ΔB . $AB\Delta$] BA supra scripto ΔF ; $AB\Gamma P$. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\acute{\omega}\nu\omega$] $\acute{\epsilon}\nu\theta\nu$ F, seq. $\gamma\rho\acute{\alpha}\mu\mu\omega\nu$ φ. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\acute{\omega}\nu\omega$ $\acute{\iota}\sigma\omega$] corr. m. 1 ex $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omega$ $\acute{\iota}\sigma\omega$ P.

γωνία, ἥ ἐστὶν ἴση τῇ E . καὶ παραβεβλήσθω παρὰ
τὴν $H\Theta$ εὐθείαν τῷ $\Delta B\Gamma$ τριγώνῳ ἴσον παραλληλό-
γραμμον τὸ HM ἐν τῇ ὑπὸ $H\Theta M$ γωνίᾳ, ἥ ἐστὶν
ἴση τῇ E . καὶ ἐπεὶ ἡ E γωνία ἐκατέρᾳ τῶν ὑπὸ ΘKZ ,
5 $H\Theta M$ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΘKZ ἄρα τῇ ὑπὸ $H\Theta M$
ἐστὶν ἴση. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $K\Theta H$. αἱ ἄρα
ὑπὸ $ZK\Theta$, $K\Theta H$ ταῖς ὑπὸ $K\Theta H$, $H\Theta M$ ἴσαι εἰσίν.
ἀλλ' αἱ ὑπὸ $ZK\Theta$, $K\Theta H$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.
καὶ αἱ ὑπὸ $K\Theta H$, $H\Theta M$ ἄρα δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰ-
10 σίν. πρὸς δὴ τιμὴν εὐθείᾳ τῇ $H\Theta$ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
σημείῳ τῷ Θ δύο εὐθεῖαι αἱ $K\Theta$, ΘM μὴ ἐπὶ τὰ
αὐτὰ μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας δύο ὀρθαῖς
ἴσας ποιοῦσιν· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ $K\Theta$ τῇ ΘM .
καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους τὰς KM , ZH εὐθεῖα ἐν-
15 ἐπεσεν ἡ ΘH , αἱ ἐναλλαξὶ γωνίαι αἱ ὑπὸ $M\Theta H$, ΘHZ
ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $\Theta H\Lambda$.
αἱ ἄρα ὑπὸ $M\Theta H$, $\Theta H\Lambda$ ταῖς ὑπὸ ΘHZ , $\Theta H\Lambda$ ἴσαι
εἰσίν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ $M\Theta H$, $\Theta H\Lambda$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι
εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ ΘHZ , $\Theta H\Lambda$ ἄρα δύο ὀρθαῖς
20 ἴσαι εἰσίν· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ ZH τῇ $H\Lambda$.
καὶ ἐπεὶ ἡ ZK τῇ ΘH ἴση τε καὶ παράλληλός ἐστὶν,
ἀλλὰ καὶ ἡ ΘH τῇ $M\Lambda$, καὶ ἡ KZ ἄρα τῇ $M\Lambda$ ἴση
τε καὶ παράλληλός ἐστὶν· καὶ ἐπιξυγνύουσιν αὐτὰς
εὐθεῖαι αἱ KM , $Z\Lambda$. καὶ αἱ KM , $Z\Lambda$ ἄρα ἴσαι τε

1. γωνία] mg. m. 1 P. ἴση ἐστίν P. 2. $H\Theta$] ΘH P.
εὐθεῖαν] corr. ex εὐθεῖα F. $\Delta\Lambda\Gamma$ P. ἴση ἐστίν p.
 $H\Theta M$] H supra F. 7. εἰσίν ἴσαι V. 8. ἀλλὰ PB. δυ-
σίν] δύο F; corr. m. 2. ἴσαι εἰσίν] εἰσίν ἴσαι p; ἴσαι εἰσί
V b. 9. δύο] P, F m. 1; δυσὶν BVbp, F m. 2. εἰσίν] εἰσί
V; comp. b. 11. $K\Theta$] ΘK P. 12. δυσὶν BVbp. 13.
 ΘM] e corr. m. 2 F. 14. ZH] ZK φ; $Z\Lambda$ p; H in ras. m. 2
V. εὐθείας P. Supra ἐπέπεσεν in F scr. ἐμπέπτωκεν.
16. εἰσίν] PF; εἰσί uulgo. 17. Post ἄρα ras. 1 litt. F.

qualis sit angulo E [prop. XLII]. et rectae $H\Theta$ parallelogrammum HM triangulo $\triangle B\Gamma$ aequale adplicetur in angulo $H\Theta M$, qui aequalis sit angulo E [prop. XLIV]. et quoniam angulus E utrique ΘKZ , $H\Theta M$ aequalis est, erit etiam $\angle \Theta KZ = H\Theta M$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. communis adiiciatur $\angle K\Theta H$. itaque $ZK\Theta + K\Theta H = K\Theta H + H\Theta M$. uerum $ZK\Theta + K\Theta H$ duobus rectis aequales sunt [prop. XXIX]. itaque etiam $K\Theta H + H\Theta M$ duobus rectis aequales sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. itaque ad rectam quandam $H\Theta$ et punctum eius Θ duae rectae $K\Theta$, ΘM non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales efficiunt; in eadem igitur sunt recta $K\Theta$ et ΘM [prop. XIV]. et quoniam in parallelas KM , ZH recta incidit ΘH , anguli alterni $M\Theta H$, ΘHZ inter se aequales sunt [prop. XXIX]. communis adiiciatur $\angle \Theta H\Lambda$. itaque $M\Theta H + \Theta H\Lambda = \Theta HZ + \Theta H\Lambda$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2]. uerum $M\Theta H + \Theta H\Lambda$ duobus rectis aequales sunt [prop. XXIX]. itaque etiam $\Theta HZ + \Theta H\Lambda$ duobus rectis aequales sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1]. quare ZH , $H\Lambda$ in eadem sunt recta [prop. XIV]. et quoniam ZK rectae ΘH aequalis et parallela est [prop. XXXIV], uerum etiam ΘH rectae $M\Lambda$ [id.], etiam KZ rectae $M\Lambda$ aequalis et parallela est. et coniungunt eas rectae KM , $Z\Lambda$.

$M\Theta H$] Θ e corr. V. $\Theta H\Lambda$] e corr. F. ΘHZ] e corr. V; $\Theta H\Lambda$ P. $\Theta H\Lambda$] ΘHZ P. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ $\iota\sigma\alpha\iota$ p. $\iota\sigma\alpha\iota$] $\iota\sigma\eta$ φ ($\iota\sigma\alpha\iota$ F). 18. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ PB. $M\Theta H$] litt. ΘH in ras. b. $\delta\nu\sigma\iota\nu$ BVbp. 19. $\epsilon\iota\sigma\iota$ V, comp. b. $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\iota$ — 20. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] mg. m. 1 BF. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. Fb; mg. m. 2 V. $\delta\acute{\upsilon}\sigma\iota$] P, $\delta\nu\sigma\iota\nu$ uulgo. 20. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ $\iota\sigma\alpha\iota$ p. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] $\epsilon\sigma\iota\nu$ $\kappa\alpha\iota$ P. 21. ZK] KZ P. 22. η ΘH] om. F; corr. ex η $E\Theta$ m. 2 V. $\kappa\alpha\iota$ η KZ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\tau\eta$ $M\Lambda$] om. b. 23. $\epsilon\sigma\iota\nu$] $\epsilon\sigma\iota$ BV. 24. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] bp, et V sed punctis delet.; coni. August II p. 317; om. PBF.

καὶ παράλληλοί εἰσιν· παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ $KZΛΜ$. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν $ΑΒΔ$ τρίγωνον τῷ $ZΘ$ παραλληλογράμῳ, τὸ δὲ $ΔΒΓ$ τῷ $ΗΜ$, ὅλον ἄρα τὸ $ΑΒΓΔ$ εὐθύγραμμον ὅλῳ τῷ $KZΛΜ$ παραλληλογράμῳ ἐστὶν ἴσον.

Τῷ ἄρα δοθέντι εὐθύγραμῳ τῷ $ΑΒΓΔ$ ἴσον παραλληλόγραμμον συνέσταται τὸ $KZΛΜ$ ἐν γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $ZΚΜ$, ἣ ἐστὶν ἴση τῇ δοθείσῃ τῇ $Ε$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

10

μς'.

Ἀπὸ τῆς δοθείσης εὐθείας τετράγωνον ἀναγράψαι.

Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ $ΑΒ$. δεῖ δὴ ἀπὸ τῆς $ΑΒ$ εὐθείας τετράγωνον ἀναγράψαι.

15 Ἦχθω τῇ $ΑΒ$ εὐθείᾳ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ σημείου τοῦ $Α$ πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΑΓ$, καὶ κείσθω τῇ $ΑΒ$ ἴση ἡ $ΑΔ$. καὶ διὰ μὲν τοῦ $Δ$ σημείου τῇ $ΑΒ$ παράλληλος ἤχθω ἡ $ΔΕ$, διὰ δὲ τοῦ $Β$ σημείου τῇ $ΑΔ$ παράλληλος ἤχθω ἡ $ΒΕ$. Παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ

20 $ΑΔΕΒ$. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν $ΑΒ$ τῇ $ΔΕ$, ἡ δὲ $ΑΔ$ τῇ $ΒΕ$. ἀλλὰ ἡ $ΑΒ$ τῇ $ΑΔ$ ἐστὶν ἴση· αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ $ΒΑ$, $ΑΔ$, $ΔΕ$, $ΕΒ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΔΕΒ$ παραλληλόγραμμον. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ εἰς παραλλήλους

25 τὰς $ΑΒ$, $ΔΕ$ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ $ΑΔ$, αἱ ἄρα ὑπὸ $ΒΑΔ$, $ΑΔΕ$ γωνίαι δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. ὀρθῇ

XLVI. Ammonius in Porphyrg. fol. 48^v. Boetius p. 384, 19.

1. εἰσίν] P F p; εἰσι uulgo. Seq. ras. 2 litt. F. ἐστὶ] ἐστίν F V. 2. καὶ — μὲν] mg. m. 1 P; $ΑΒΔ$] $ΑΔΒ$ p; $ΑΒΓ$ P, et F, corr. m. rec. 3. $ΔΒΓ$] $ΔΑΓ$ P. 5. ἐστὶν ἴσον] P F p; ἴσον ἐστίν V; ἴσον ἐστὶ B et comp. b. 6. τῷ]

quare etiam KM , $Z\Lambda$ aequales et parallelae sunt [κ . $\xi\nu\nu$. 1; prop. XXX]. parallelogrammum igitur est $KZ\Lambda M$. et quoniam $\triangle AB\Delta = Z\Theta$, $\triangle B\Gamma = HM$, erit $AB\Gamma\Delta = KZ\Lambda M$ [κ . $\xi\nu\nu$. 2].

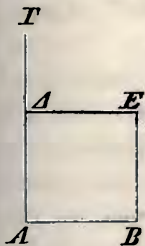
Ergo datae figurae rectilineae $AB\Gamma\Delta$ aequale parallelogrammum constructum est $KZ\Lambda M$ in angulo ZKM , qui dato angulo E aequalis est; quod oportebat fieri.

XLVI.

In data recta quadratum construere.

Sit data recta AB . oportet igitur in recta AB quadratum construere.

ducatur ad rectam AB a puncto in ea sito A perpendicularis $A\Gamma$ [prop. XI], et ponatur $A\Delta = AB$ [prop. II]. et per punctum Δ rectae AB parallela ducatur ΔE , per B autem punctum rectae $A\Delta$ parallela ducatur BE [prop. XXXI]. parallelogrammum igitur est $A\Delta EB$. itaque $AB = \Delta E$ et $A\Delta = BE$ [prop. XXXIV]. uerum $AB = A\Delta$. ergo

$BA = A\Delta = \Delta E = EB$ [κ . $\xi\nu\nu$. 1].

quare aequilaterum est parallelogrammum $A\Delta EB$. dico, idem rectangulum esse. nam quoniam in parallelas $AB, \Delta E$ recta incidit $A\Delta$, $B\Delta\Delta + A\Delta E$ duobus rectis aequales sunt

(alt.) corr. ex τό m. 1 b. 7. συνίσταται FVp. τό corr. ex τῆ m. rec. P. 8. τῆ] (alt.) om. b. 9. ἐν ἄλλῳ δεῖξαι mg. m. 1 b. 12. Post prius ἡ ras. p. 16. ἡ] (alt.) corr. ex τῆ V. 18. ΔE] corr. ex ΔE m. 2 p. 19. ἐστίν P. 21. ἀλλά] ἀλλ' F; ἀλλὰ καὶ Vb. 24. δῆ] δέ Vb; om. F (δέ supra comp. m. 2). 25. εὐθείας V, εὐθείας V m. 2 et b. ἡ] τῆ φ. Post ἄρα lacun. 3 litt. φ. 26. BAΔ] litt. BA in ras. m. 1 B. AΔE] litt. ΔE e corr. F. δυοῖν BVbp.

δὲ ἢ ὑπὸ $ΒΑΔ$ ὀρθὴ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΔΕ$. τῶν δὲ
 παραλληλογράμμων χωρίων αἱ ἀπεναντίον πλευραὶ τε
 καὶ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὀρθὴ ἄρα καὶ ἑκατέρω-
 5 τῶν ἀπεναντίον τῶν ὑπὸ $ΑΒΕ$, $ΒΕΔ$ γωνιῶν· ὀρθο-
 γώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΔΕΒ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσό-
 πλευρον.

Τετράγωνον ἄρα ἐστίν· καὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς $ΑΒ$ εὐ-
 θείας ἀναγεγραμμένον· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

μζ'.

10 Ἐν τοῖς ὀρθογώνιοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς
 τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσας πλευρᾶς τε-
 τράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τὴν ὀρθὴν
 γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνοις.

Ἔστω τρίγωνον ὀρθογώνιον τὸ $ΑΒΓ$ ὀρθὴν ἔχον
 15 τὴν ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνίαν· λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $ΒΓ$ τε-
 τράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $ΒΑ$, $ΑΓ$ τετραγώ-
 νοις.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ μὲν τῆς $ΒΓ$ τετράγωνον
 τὸ $ΒΔΕΓ$, ἀπὸ δὲ τῶν $ΒΑ$, $ΑΓ$ τὰ $ΗΒ$, $ΘΓ$, καὶ διὰ
 20 τοῦ $Α$ ὁποτέρω τῶν $ΒΔ$, $ΓΕ$ παράλληλος ἤχθω ἡ $ΑΔ$
 καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ $ΑΔ$, $ΖΓ$. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν
 ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $ΒΑΓ$, $ΒΑΗ$ γωνιῶν, πρὸς δὴ τινι
 εὐθείᾳ τῇ $ΒΑ$ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ $Α$ δύο
 εὐθεῖαι αἱ $ΑΓ$, $ΑΗ$ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κείμεναι
 25 τὰς ἐφεξῆς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ποιούσιν· ἐπ'
 εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ $ΓΑ$ τῇ $ΑΗ$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ

XLVII. Pappus I p. 178, 11. Schol. in Archim. III p. 383.
 Boetius p. 384, 21.

[prop. XXIX]. uerum $\angle B A \Delta$ rectus est. itaque etiam $\angle A \Delta E$ rectus. sed in spatiis parallelogrammis latera angulique opposita inter se aequalia sunt [prop. XXXIV]. itaque etiam uterque angulus oppositus ABE , $BE \Delta$ rectus est. rectangulum igitur est $A \Delta E B$. demonstratum autem est, idem aequilaterum esse. ergo quadratum est [def. 22]. et in recta AB constructum est; quod oportebat fieri.

XLVII.

In triangulis rectangulis quadratum in latere sub recto angulo subtendenti constructum aequale est quadratis in lateribus rectum angulum comprehendentibus constructis.

Sit triangulus rectangulus $AB \Gamma$ rectum habens $\angle B A \Gamma$. dico, esse $B \Gamma^2 = B A^2 + A \Gamma^2$.

construatur enim in $B \Gamma$ quadratum $B \Delta E \Gamma$, in $B A$, $A \Gamma$ uero $H B$, $\Theta \Gamma$ [prop. XLVI], et per A utriusque $B \Delta$, ΓE parallela ducatur $A \Delta$ [prop. XXXI]; et ducantur $A \Delta$, $Z \Gamma$. et quoniam rectus est uterque angulus $B A \Gamma$, $B A H$, ad rectam quandam $B A$ et punctum in ea situm A duae rectae $A \Gamma$, $A H$ non in eadem parte positae angulos deinceps positos duobus rectis aequales efficiunt; itaque in eadem recta sunt ΓA , $A H$ [prop. XIV]. eadem igitur de causa etiam

$\tau \acute{o}$ $A \Delta E B$] mg. m. 2 V; in F supra E scr. H. 7. $\acute{\epsilon}$ στίν] (prius) PF; $\acute{\epsilon}$ στὶ uulgo. 12. τήν] περὶ τήν Proclus. 13. περιεχοσῶν] om. Proclus. 15. $B A \Gamma$] corr. ex $B \Gamma A$ m. 2 F. Ante $B \Gamma$ eras. $A P$. 16. ἴσον] supra m. 2 (comp.) F. $\acute{\epsilon}$ στίν P. $B A$] $A B$ F. 18. μὲν] om. F. 19. $B \Gamma \Delta E$ F. $H B$] corr. ex $B H$ m. 2 F. $\Theta \Gamma$] Γ in ras. est in F; seq. in V m. 2: τετράγωνα. 20. ἤχθω παράλληλος p. $A \Delta$] Δ in ras. P m. 1. 23. $B A$] $A B$ p. 26. τὰ αὐτὰ] ταῦτα Bp.

ἡ BA τῆ $A\Theta$ ἐστὶν ἐπ' εὐθείας. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν
 ἡ ὑπὸ $\Delta B\Gamma$ γωνία τῆ ὑπὸ ZBA . ὀρθὴ γὰρ ἑκατέρω·
 κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΔBA
 ὅλη τῆ ὑπὸ $ZB\Gamma$ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
 5 μὲν ΔB τῆ $B\Gamma$, ἡ δὲ ZB τῆ BA , δύο δὴ αἱ ΔB ,
 BA δύο ταῖς ZB , $B\Gamma$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω·
 καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΔBA γωνία τῆ ὑπὸ $ZB\Gamma$ ἴση·
 βάσις ἄρα ἡ $A\Delta$ βάσει τῆ $Z\Gamma$ [ἐστὶν] ἴση, καὶ τὸ
 $AB\Delta$ τρίγωνον τῶ $ZB\Gamma$ τριγώνω ἐστὶν ἴσον· καί
 10 [ἐστὶ] τοῦ μὲν $AB\Delta$ τριγώνου διπλάσιον τὸ BA παρ-
 αλληλόγραμμον· βάσιν τε γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχουσι τὴν
 $B\Delta$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς εἰσι παραλλήλοις ταῖς $B\Delta$,
 AA . τοῦ δὲ $ZB\Gamma$ τριγώνου διπλάσιον τὸ HB τετρά-
 γωνον· βάσιν τε γὰρ πάλιν τὴν αὐτὴν ἔχουσι τὴν
 15 ZB καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς εἰσι παραλλήλοις ταῖς ZB , $H\Gamma$.
 [τὰ δὲ τῶν ἴσων διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν·] ἴσον
 ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ BA παραλληλόγραμμον τῶ HB τε-
 τραγώνω. ὁμοίως δὲ ἐπιζευγνυμένων τῶν AE , BK
 δειχθήσεται καὶ τὸ ΓA παραλληλόγραμμον ἴσον τῶ
 20 $\Theta\Gamma$ τετραγώνω· ὅλον ἄρα τὸ $B\Delta E\Gamma$ τετράγωνον δυσὶ
 τοῖς HB , $\Theta\Gamma$ τετραγώνοις ἴσον ἐστίν. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν
 $B\Delta E\Gamma$ τετράγωνον ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ ἀναγραφέν, τὰ δὲ
 HB , $\Theta\Gamma$ ἀπὸ τῶν BA , $A\Gamma$. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ πλευ-

1. ἐπ' εὐθείας ἐστίν V. 2. $\Delta B\Gamma$] $\Delta\Gamma B$ F; corr. m. 2.

4. $ZB\Gamma$] litt. Γ e corr. F. ἐστὶν ἴση] ἴση ἐστίν p. ἴση
 ἐστὶν ἡ μὲν ΔB τῆ $B\Gamma$ ἡ δὲ ZB τῆ BA] P; om. Theon (BF
 Vbp). 5. δὴ] P; om. Theon (BFVbp). ΔB , BA] in ras.
 m. 2 V; AB , BA F, corr. m. 2; AB , $B\Delta$ b. 6. δυσὶ Bbp,
 δυσὶν V. BZ , $B\Gamma$ BFp, V m. 2. 7. $ZB\Gamma$] litt. ZB e
 corr. p. ἴση ἐστὶ V. 8. ἐστὶν ἴση] ἴση P; ἴση ἐστίν p.
 καί] comp. supra m. 1 b. 9. $AB\Delta$] $A\Delta B$ F. ἴσον ἐστίν
 V. 10. ἐστὶ] om. P. $B\Delta$] $B\Delta$ F, et b, corr. m. 1.
 11. αὐτῶ τὴν αὐτὴν ἔχει p. ἔχουσιν P. τὴν] corr. ex τῆ

$BA, A\Theta$ in eadem recta sunt [prop. XIV]. et quoniam

$\angle \Delta B\Gamma = \angle ZBA$ (nam, uterque
rectus est), communis adiciatur
 $\angle AB\Gamma$. itaque

$$\angle \Delta BA = \angle B\Gamma [\kappa. \xi\nu\nu. 2].$$

et quoniam $\Delta B = B\Gamma$,

$$ZB = BA [\text{def. 22}],$$

duae rectae $\Delta B, BA$ duabus $ZB, B\Gamma$ aequales sunt altera alteri;
et $\angle \Delta BA = \angle B\Gamma$. itaque

$\Delta \Delta = Z\Gamma, \Delta AB\Delta = \angle B\Gamma$ [prop. IV]. et

$$B\Delta = 2 \Delta B\Delta;$$

nam eandem basim habent $B\Delta$ et in iisdem parallelis
sunt $B\Delta, \Delta\Delta$ [prop. XLI]. et $HB = 2 \angle B\Gamma$; nam
rursus eandem basim habent ZB et in iisdem sunt
parallelis $ZB, H\Gamma$. itaque¹⁾ $B\Delta = HB$. similiter
ductis rectis AE, BK demonstrabimus, esse etiam
 $\Gamma\Delta = \Theta\Gamma$. itaque $B\Delta E\Gamma = HB + \Theta\Gamma$ [$\kappa. \xi\nu\nu. 2$].

et $B\Delta E\Gamma$ in $B\Gamma$ constructum est, $HB, \Theta\Gamma$ autem

1) Ex comm. concept. 2; nam uerba τὰ δὲ τῶν ἴσων δι-
πλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν lin. 16 cum $\kappa. \xi\nu\nu. 5$ interpolata
sunt; cfr. p. 91 not. 1.

m. 2 F. 12. εἰσι] ἐστι p. BΔ, ΔΔ τοῦ] mg. m. 1 P.
13. HB] BH P. τετράγωνον] comp. b; supra hoc uerbum
in F scr. παραλληλόγραμμον m. rec.; item lin. 17 et 20. 14.
γάρ] γὰρ αὐτῷ p. ἔχουσι] ἔχουσιν PF; ἔχει p. 15. ZB]
BZ p. εἰσι] ἐστι p; om. V; εἰσιν F; comp. b. 16. ἐστίν]
εἰσίν V. 17. ἐστίν P. 18. δῆ] m. 2 P. 19. ΓΔ] ΔΔ,
ut uidetur, F; corr. m. 2; ΔΓ V, corr. m. 2. 20. BΔEΓ]
ΔEBΓ p. δυσίν P. 21. ἴσον ἐστίν] PF, comp. b; ἐστίν
ἴσον p; ἴσον ἐστί uulgo. καὶ ἐστίν P. 22. ΔEBΓ p.
ἀναγεγράφ seq. ras. 2 litt. F, ἀναγεγραμμένον p. τὰ] supra
F. 23. Ante HB ras. 1 litt. F. Ante BA ras. 2–3 litt. F.
BA] BΔ φ (BA F).

ρᾶς τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AG πλευρῶν τετραγώνοις.

Ἐν ἄρα τοῖς ὀρθογωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτεينوῦσης πλευρᾶς τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τὴν ὀρθὴν [γωνίαν] περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνοις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

μη'.

Ἐὰν τριγώνου τὸ ἀπὸ μιᾶς τῶν πλευρῶν τετράγωνον ἴσον ἢ τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν τετραγώνοις, ἢ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ὀρθὴ ἐστίν.

Τριγώνου γὰρ τοῦ $ABΓ$ τὸ ἀπὸ μιᾶς τῆς $BΓ$ πλευρᾶς τετράγωνον ἴσον ἔστω τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AG πλευρῶν τετραγώνοις· λέγω, ὅτι ὀρθὴ ἐστίν ἢ ὑπὸ $BAΓ$ γωνία.

Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ A σημείου τῆ AG εὐθεία πρὸς ὀρθὰς ἢ AD καὶ κείσθω τῆ BA ἴση ἢ AD , καὶ ἐπέξεύθω ἢ $ΔΓ$. ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ $ΔA$ τῆ AB , ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΔA$ τετράγωνον τῷ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς AG τετράγωνον· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΔA$, AG τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AG τετραγώνοις. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΔA$, AG ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΔΓ$ · ὀρθὴ γὰρ ἐστίν ἢ ὑπὸ $ΔAG$ γωνία· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν BA , AG ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $BΓ$ · ὑπόκειται γὰρ τὸ ἄρα

XLVIII. Boetius p. 384, 26.

1. ἐστίν ἴσον F. ἐστίν P. BA] $BΔ$ φ. 3. ἐν] ἐάν F; corr. m. rec. ὀρθογώνοις p. 4. ἐπιτεينوῦσης V; corr.

in BA , AG . itaque quadratum lateris $B\Gamma$ aequale est quadratis laterum BA , AG .

Ergo in triangulis rectangulis quadratum in latere sub recto angulo subtendenti constructum aequale est quadratis in lateribus rectum angulum comprehendentibus constructis; quod erat demonstrandum.

XLVIII.

Si in triangulo quadratum unius lateris aequale est quadratis reliquorum duorum laterum trianguli, angulus reliquis duobus lateribus trianguli comprehensus rectus est.

nam in triangulo $AB\Gamma$ sit $B\Gamma^2 = BA^2 + A\Gamma^2$. dico, $\angle B A \Gamma$ rectum esse.

ducatur enim a puncto A ad rectam $A\Gamma$ perpendicularis $A\Delta$ [prop. XI], et ponatur $A\Delta = BA$, et ducatur $\Delta\Gamma$. iam quoniam $\Delta A = AB$, erit¹⁾ etiam $\Delta A^2 = AB^2$. commune addiciatur $A\Gamma^2$. itaque

$$\Delta A^2 + A\Gamma^2 = BA^2 + A\Gamma^2 \text{ [x. ξνν. 2].}$$

uerum $\Delta\Gamma^2 = \Delta A^2 + A\Gamma^2$; nam $\angle \Delta A \Gamma$ rectus est [prop. XLVII]; et $B\Gamma^2 = BA^2 + A\Gamma^2$; hoc enim suppositum est. itaque

1) Hoc ex definitione quadrati (22) sequitur.

m. 1. 5. ἐστίν PF. γωνίαν] om. PBF. 12. ἐστίν] PFV, Proclus, comp. b; ἐστι Bp. 15. Post πλευρῶν ras. 5—6 litt. b. 19. $\Delta\Gamma$] Δ in ras. b. ἐπέι] PBVb; ἐπέι οὖν Fp; καὶ ἐπέι P m. rec. ἐστίν] comp. supra m. 2 F. $A\Delta$ P. 20. ἐστίν P. τό] supra m. 1 b. AB] BA p. 21. κοινή B. 23. ἐστίν P. $A\Gamma$] om. φ. 24. ἐστίν P. $\Delta\Gamma$] $\Delta\Gamma$ τετράγωνον p. 25. $\Gamma A \Delta$ P. BA] AB B. 26. ἐστίν P. ὑπόκειται φ, seq. ται m. 1.

ἀπὸ τῆς $\Delta\Gamma$ τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ τετραγώνῳ· ὥστε καὶ πλευρὰ ἢ $\Delta\Gamma$ τῆ $B\Gamma$ ἐστὶν ἴση· καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ ΔA τῆ AB , κοινὴ δὲ ἢ AG , δύο δὲ αἱ ΔA , AG δύο ταῖς BA , AG ἴσαι εἰσίν·
 5 καὶ βάσις ἢ $\Delta\Gamma$ βάσει τῆ $B\Gamma$ ἴση· γωνία ἄρα ἢ ὑπὸ ΔAG γωνία τῆ ὑπὸ BAG [ἐστὶν] ἴση. ὀρθὴ δὲ ἢ ὑπὸ ΔAG · ὀρθὴ ἄρα καὶ ἢ ὑπὸ BAG .

Ἐὰν ἄρα τριγώνου τὸ ἀπὸ μιᾶς τῶν πλευρῶν τετράγωνον ἴσον ἢ τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου
 10 δύο πλευρῶν τετραγώνοις, ἢ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ὀρθὴ ἐστὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. ἐστίν P. τῷ] τὸ b; corr. m. 2. 4. δὴ] absumptum ob pergam. ruptum in F. δυσὶ BVbp, F m. 2. εἰσίν] PF; comp. b; εἰσὶ uulgo. 5. τῆ] ἢ φ. ἴση] PBbp; ἴση ἐστίν F; ἴση ἐστὶ V, sed ἐστὶ punctis del. m. 2. ἢ] supra P. ὑπό] om. P. 6. ἐστὶν] BFVbp; om. P. 8. τριγώνῳ p. 10. In περιεχομένη ante χ ras. 1 litt. b. γωνία om. p. In fine: Εὐκλείδου στοιχείων α' PB; Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως β' F.

$$\Delta\Gamma^2 = B\Gamma^2 \text{ [}\kappa. \xi\nu\nu. 1\text{].}$$

quare etiam $\Delta\Gamma = B\Gamma$. et quoniam $\Delta A = AB$, et communis est $A\Gamma$, duae rectae ΔA , $A\Gamma$ duabus BA , $A\Gamma$ aequales sunt; et basis $\Delta\Gamma$ basi $B\Gamma$ aequalis est. itaque $\sphericalangle \Delta A\Gamma = B A\Gamma$ [prop.VIII]. sed $\sphericalangle \Delta A\Gamma$ rectus est. itaque etiam $\sphericalangle B A\Gamma$ rectus.

Ergo si in triangulo quadratum unius lateris aequale est quadratis reliquorum duorum laterum trianguli, angulus reliquis duobus lateribus trianguli comprehensus rectus est; quod erat demonstrandum.

β'.

Ὅροι.

α'. Πᾶν παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον περιέχεσθαι λέγεται ὑπὸ δύο τῶν τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχοσῶν εὐθειῶν.

5 β'. Παντὸς δὲ παραλληλογράμμου χωρίου τῶν περὶ τὴν διάμετρον αὐτοῦ παραλληλογράμμων ἕν ὁποιοιοῦν σὺν τοῖς δυσὶ παραπληρώμασι γνώμων καλείσθω.

α'.

10 Ἐὰν ᾧσι δύο εὐθεῖαι, τμηθῆ δὲ ἡ ἑτέρα αὐτῶν εἰς ὀσαδηποτοῦν τμήματα, τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῶν δύο εὐθειῶν ἴσον ἐστὶ τοῖς ὑπὸ τε τῆς ἀτμήτου καὶ ἐκάστου τῶν τμημάτων περιεχομένοις ὀρθογωνίοις.

15 Ἔστωσαν δύο εὐθεῖαι αἱ $A, B\Gamma$, καὶ τετμήσθω ἡ $B\Gamma$, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὰ Δ, E σημεῖα· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A, B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῶν $A, B\Delta$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ὑπὸ τῶν $A, \Delta E$ καὶ ἔτι τῷ ὑπὸ τῶν $A, E\Gamma$.

Def. 1. Hero def. 57. Boetius p. 378, 8. Def. 2. Hero def. 58. Proclus in Tim. 83d. Boetius p. 378, 11. Prop. I. Eutocius in Archim. III p. 40, 29. 256, 7. Boetius p. 385, 4.

Εὐκλείδου στοιχείων δεύτερον Β; Εὐκλείδου ἐκ τῆς Θέω-
νος ἐκδόσεως στοιχείων δεύτερον V; Εὐκλείδου στοιχείων τῆς

II.

Definitiones.

1. Quoduis parallelogrammum rectangulum comprehendi dicitur duabus rectis rectum angulum comprehendentibus.

2. In quouis autem parallelogrammo spatio utrumvis parallelogrammorum circum diametrum positorum cum duobus supplementis gnomon uocetur.

I.

Si sunt duae rectae, et altera earum in quotlibet partes secatur, rectangulum duabus rectis comprehensum aequale est rectangulis recta non secta et singulis partibus comprehensis.¹⁾

Sint duae rectae A , $B\Gamma$, et secetur $B\Gamma$ utcumque in punctis Δ , E . dico, esse

$$A \times B\Gamma = A \times B\Delta + A \times \Delta E + A \times E\Gamma.$$

1) Arithmetice $a \times (b + c + d) = ab + ac + ad$.

Θέωνος ἐκδόσεως β̄ F. 1. ὄροι] om. P|BF. Numeros om. PBF. 10. ἐάν] seq. ras. 2 litt. F. ὡσιν B. 13. ἐστίν P. τοῖς] corr. ex τῶ P. ὑπό τε] τε ὑπό P, τε ἀπό F. 14. περιεχομένοις ὀρθογωνίοις] corr. ex περιεχομένων ὀρθογωνίων P. 16. ἔτυχε] PBF; ἔτυχε Vp. σημεία] supra m. 2 V. τό] in ras. V. 17. ἐστίν P. 18. τῶ] in ras. V. τε ὑπό] PF; ὑπό V; ὑπό τε Bp. 19. τῶν] PVp; F insert. m. 2; om. B, F m. 1. ἔτι] om. P. τῶ] corr. ex τῶν V.

"Ηχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Β τῆ ΒΓ πρὸς ὀρθὰς ἢ ΒΖ, καὶ κείσθω τῆ Α ἴση ἢ ΒΗ, καὶ διὰ μὲν τοῦ Η τῆ ΒΓ παράλληλος ἤχθω ἢ ΗΘ, διὰ δὲ τῶν Δ, Ε, Γ τῆ ΒΗ παράλληλοι ἤχθωσαν αἱ ΔΚ, ΕΔ, ΓΘ.

- 5 "Ἴσον δὴ ἔστι τὸ ΒΘ τοῖς ΒΚ, ΔΑ, ΕΘ. καὶ ἔστι τὸ μὲν ΒΘ τὸ ὑπὸ τῶν Α, ΒΓ· περιέχεται μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν ΗΒ, ΒΓ, ἴση δὲ ἢ ΒΗ τῆ Α· τὸ δὲ ΒΚ τὸ ὑπὸ τῶν Α, ΒΔ· περιέχεται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ΗΒ, ΒΔ, ἴση δὲ ἢ ΒΗ τῆ Α. τὸ δὲ ΔΑ τὸ ὑπὸ τῶν
- 10 Α, ΔΕ· ἴση γὰρ ἢ ΔΚ, τουτέστιν ἢ ΒΗ, τῆ Α. καὶ ἔτι ὁμοίως τὸ ΕΘ τὸ ὑπὸ τῶν Α, ΕΓ· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν Α, ΒΓ ἴσον ἔστι τῷ τε ὑπὸ Α, ΒΔ καὶ τῷ ὑπὸ Α, ΔΕ καὶ ἔτι τῷ ὑπὸ Α, ΕΓ.

- Ἐὰν ἄρα ὡς εὐθεῖαι, τμηθῆ δὲ ἢ ἑτέρα αὐ-
- 15 τῶν εἰς ὀσαδηποτοῦν τμήματα, τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῶν δύο εὐθειῶν ἴσον ἔστι τοῖς ὑπὸ τε τῆς ἀτμήτου καὶ ἑκάστου τῶν τμημάτων περιεχομένοις ὀρθογωνίοις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

β'.

- 20 Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑκατέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἔστι τῷ ἀπὸ τῆς ὅλης τετραγώνῳ.

- Εὐθεῖα γὰρ ἢ ΑΒ τετμήσθω, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ
- 25 Γ σημεῖον· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ περιεχό-

1. BZ] corr. ex ZB V m. 2. 4. ΔΚ] ΚΔ Β. 5. ΔΑ] Δ ε corr. m. 2 F. 6. τό] (alt.) in ras. V (supra τῷ m. rec.).
7. ΗΒ] ΒΗ p. 8. τό] τῷ PV. 9. Post Α ras. paullo maior linea F. τό] (alt.) τῷ PV. 10. ΒΗ] in ras. m. 2 V.
11. τό] (alt.) τῷ PV. 12. ἐστίν P. τῷ τε ὑπό] τοῖς ὑπό τε F; τῷ corr. ex τοῖς m. 2 et post ὑπό ras. V; τῷ τε ὑπὸ τῶν

ducatur enim a B ad rectam $B\Gamma$ perpendicularis BZ [I, 11], et ponatur $BH = A$, et per H rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $H\Theta$ [I, 31], per puncta autem Δ , E , Γ rectae BH parallelae ducantur ΔK , $E\Lambda$, $\Gamma\Theta$ [id.].

itaque $B\Theta = BK + \Delta\Lambda + E\Theta$. et $B\Theta = A \times B\Gamma$; nam rectis HB , $B\Gamma$ comprehenditur, et $BH = A$. sed $BK = A \times B\Delta$; nam rectis HB , $B\Delta$ comprehenditur, et $BH = A$. et $\Delta\Lambda = A \times \Delta E$; nam $\Delta K = BH$ [I, 34] $= A$. et praeterea similiter $E\Theta = A \times E\Gamma$. itaque

$$A \times B\Gamma = A \times B\Delta + A \times \Delta E + A \times E\Gamma.$$

Ergo si sunt duae rectae, et altera earum in quotlibet partes secatur, rectangulum duabus rectis comprehensum aequale est rectangulis recta non secta et singulis partibus comprehensis; quod erat demonstrandum.

II.

Si recta linea utcumque secatur, rectangulum comprehensum tota et utraque parte aequale est quadrato totius.¹⁾

nam recta AB utcumque secetur in puncto Γ . dico, esse $AB \times B\Gamma + BA \times A\Gamma = AB^2$.

1) Arithmetice: si $b + c = a$, erit $ab + ac = a^2$.

p. τῶ] om. F, m. 2 V. ὑπὸ] ὑπὸ τῶν p. 13. τῶ] m. 2 V, τοῖς F. ὑπὸ] ὑπὸ τῶν p. EΓ] EΓ περιεχομένοις ὀρθογωνίοις FV. γρ. τῶ τε ὑπὸ A, BΔ καὶ τῶ ὑπὸ A, ΔE καὶ εἶτι τῶ ὑπὸ A, EΓ F mg. m. 1. 14. ὁσιν P. 16. τοῖς] τῶ P. ὑπὸ τε] ὑ- in ras. p; τε ὑπὸ F. 17. περιεχομένου ὀρθογωνίου P. 20. ἔτυχε Vp. τό] P, F m. 1, V m. 1; τὰ Bp, F m. 2, V m. 2. 21. περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον] P, F m. 1, V m. 1; περιεχόμενα ὀρθογώνια ἴσα Bp, PV m. 2; in F -on ter eras. 24. ἔτυχε Vp.

μενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ὑπὸ BA , AG περιεχομένου ὀρθογωνίου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνου τὸ
5 $A\Delta EB$, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ Γ ὁποτέρῳ τῶν $A\Delta$, BE παράλληλος ἡ ΓZ .

Ἴσον δὴ ἐστὶ τὸ AE τοῖς AZ , GE . καὶ ἐστὶ τὸ μὲν
 AE τὸ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνου, τὸ δὲ AZ τὸ ὑπὸ
τῶν BA , AG περιεχόμενον ὀρθογώνιον· περιέχεται
10 μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ΔA , AG , ἴση δὲ ἡ $A\Delta$ τῇ AB · τὸ
δὲ GE τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ · ἴση γὰρ ἡ BE τῇ AB .
τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BA , AG μετὰ τοῦ ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ὑπὸ
15 τῆς ὅλης καὶ ἑκατέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον
ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ὅλης τετραγώνῳ·
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

γ΄.

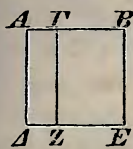
Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ
20 ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑνὸς τῶν τμημάτων περιε-
εχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ
τῶν τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ
ἀπὸ τοῦ προειρημένου τμήματος τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γὰρ ἡ AB τετμήσθω, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ
25 Γ · λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρ-
θογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῶν AG , ΓB περι-
εχομένῳ ὀρθογωνίῳ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ τετραγώνου.

III. Pappus V p. 378, 8. 380, 14. 420, 11, 19. Eutocius in Archim. III p. 256, 5. Boetius p. 385, 9.

construatur enim in AB quadratum $A\Delta EB$ [I, 46], et ducatur per Γ utrique $A\Delta$, BE parallella ΓZ [I, 31].

itaque $AE = AZ + \Gamma E$. et $AE = AB^2$, et

$$AZ = BA \times A\Gamma;$$

nam comprehenditur rectis ΔA , $A\Gamma$, et $A\Delta = AB$ [I def. 23]. praeterea

$$\Gamma E = AB \times B\Gamma;$$

nam $BE = AB$. itaque

$$BA \times A\Gamma + AB \times B\Gamma = AB^2.$$

Ergo si recta linea utcumque secatur, rectangulum tota et utraque parte comprehensum aequale est quadrato totius; quod erat demonstrandum.

III.

Si recta linea utcumque secatur, rectangulum tota et alterutra parte comprehensum aequale est rectangulo partibus comprehenso et quadrato partis nominatae.¹⁾

recta enim AB utcumque secetur in puncto Γ . dico, esse $AB \times B\Gamma = A\Gamma \times \Gamma B + B\Gamma^2$.

1) Arithmetice: $(a + b)a = ab + a^2$.

8. AZ] ἀπὸ τῆς AZ F. 10. $A\Delta$] ΔA F. 13. ἐστίν P.
 14. γραμμῆ] del. in P. ἔτυχε Vp. τό] τά Bp, F m. 2, V
 m. 2. 15. περιεχόμενα ὀρθογώνια ἴσα Bp, F m. 2, V m. 2.
 19. ἔτυχε Vp. 21. ἐστίν P. τε] supra m. rec. F. 23.
 ἀπό] corr. ex ὑπό p. προσηρημένου] προ- m. 2 V. 24.
 ἔτυχε Vp. 25. Γ σημείον Vp. 26. τε] om. Pp. $A\Gamma$] Γ in ras. V. περιεχομένων ὀρθογωνίων] om. Bp.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς $ΓΒ$ τετράγωνον τὸ $ΓΔΕΒ$, καὶ διήχθω ἡ $ΕΔ$ ἐπὶ τὸ Z , καὶ διὰ τοῦ A ὁποτέρου τῶν $ΓΔ$, $ΒΕ$ παράλληλος ἤχθω ἡ AZ . ἴσον δὴ ἔστι τὸ $ΑΕ$ τοῖς $ΑΔ$, $ΓΕ$. καὶ ἔστι τὸ μὲν $ΑΕ$
 5 τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον· περιέχεται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΕ$, ἴση δὲ ἡ $ΒΕ$ τῇ $ΒΓ$. τὸ δὲ $ΑΔ$ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΓ$, $ΓΒ$. ἴση γὰρ ἡ $ΔΓ$ τῇ $ΓΒ$. τὸ δὲ $ΔΒ$ τὸ ἀπὸ τῆς $ΓΒ$ τετράγωνον· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον
 10 ἴσον ἔστι τῷ ὑπὸ τῶν $ΑΓ$, $ΓΒ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $ΒΓ$ τετραγώνου.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἔστι τῷ τε ὑπὸ τῶν τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ προειρημένου τμήματος τετραγώνῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δ'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης τετράγωνον ἴσον ἔστι τοῖς τε
 20 ἀπὸ τῶν τμημάτων τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

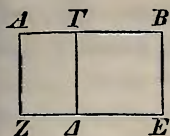
Εὐθεῖα γὰρ γραμμὴ ἡ $ΑΒ$ τετμήσθω, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ $Γ$. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΒ$ τετράγωνον ἴσον ἔστι τοῖς τε ἀπὸ τῶν $ΑΓ$, $ΓΒ$ τετραγώνοις καὶ
 25 τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΑΓ$, $ΓΒ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς $ΑΒ$ τετράγωνον τὸ

IV. Theon in Ptolem. p. 184. Boetius p. 385, 13.

1. τῆς] τοῦ P. ΓΒ] ΒΓ Fp. 2. ΓΔΒΕ Β, m. 2 V.
 7. ΓΒ] Β e corr. p. γάρ] corr. ex ἄρα m. 2 F. 8. ΓΒ]

construatur enim in ΓB quadratum $\Gamma \Delta E B$ [I, 46],
et educatur $E \Delta$ ad Z , et per A utrique $\Gamma \Delta$, $B E$ par-
allela ducatur $A Z$ [I, 31]. itaque $A E = A \Delta + \Gamma E$.

et $A E = A B \times B \Gamma$; nam comprehen-
ditur rectis $A B$, $B E$, et $B E = B \Gamma$.
et $A \Delta = A \Gamma \times \Gamma B$; nam $\Delta \Gamma = \Gamma B$.
et $\Delta B = \Gamma B^2$. itaque

$$A B \times B \Gamma = A \Gamma \times \Gamma B + B \Gamma^2.$$

Ergo si recta linea utcumque secatur, rectangulum
tota et alterutra parte comprehensum aequale est rect-
angulo partibus comprehenso et quadrato partis no-
minatae; quod erat demonstrandum.

IV.

Si recta linea utcumque secatur, quadratum totius
aequale est quadratis partium et duplo rectangulo par-
tibus comprehenso.¹⁾

nam recta linea $A B$ secetur utcumque in Γ . dico,
esse $A B^2 = A \Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A \Gamma \times \Gamma B$.

construatur enim in $A B$ quadratum $A \Delta E B$ [I, 46],

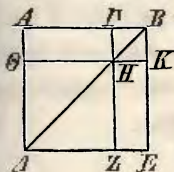
1) $(a + b)^2 = a^2 + b^2 + 2ab$.

$B \Gamma F$. $\Gamma B]$ e corr. p. 11. $B \Gamma]$ ΓB Pp; corr. ex $A \Gamma F$
m. 2. 12. $\xi \tau \upsilon \chi \epsilon \nu]$ $P \bar{F}$, B sed ν eras.; $\xi \tau \upsilon \chi \epsilon$ Vp. 13. $\dot{\upsilon} \rho \acute{o}]$
 $\dot{\upsilon}$ - e corr. p. 15. $\rho \rho \omicron \iota \eta \mu \acute{\epsilon} \nu \omicron \nu]$ $\rho \rho \omicron$ - m. 2 V. 18. $\xi \tau \upsilon \chi \epsilon$
Vp, B e corr. 22. $\gamma \acute{\alpha} \rho]$ m. 2 F. $\xi \tau \upsilon \chi \epsilon$ Vp, B e corr.
23. Γ $\sigma \eta \mu \epsilon \dot{\iota} \omicron \nu$ V. 24. $\acute{\epsilon} \sigma \tau \acute{\iota} \nu$ P. $\tau \epsilon]$ om. V. $\tau \epsilon \tau \rho \alpha \gamma \acute{\omega}$ -
 $\nu \omicron \iota \varsigma$ - 25. $\Gamma B]$ mg. m. 1 P. 25. $\tau \acute{\omega} \nu]$ om. P.

$A\Delta EB$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $B\Delta$, καὶ διὰ μὲν τοῦ Γ
ὀποτέρᾳ τῶν $A\Delta$, EB παράλληλος ἦχθω ἡ ΓZ , διὰ
δὲ τοῦ H ὀποτέρᾳ τῶν AB , ΔE παράλληλος ἦχθω ἡ
 ΘK . καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστὶν ἡ ΓZ τῇ $A\Delta$, καὶ
5 εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ $B\Delta$, ἡ ἐκτὸς γωνία ἰ ὑπὸ
 ΓHB ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $A\Delta B$.
ἀλλ' ἡ ὑπὸ $A\Delta B$ τῇ ὑπὸ $AB\Delta$ ἐστὶν ἴση, ἐπεὶ καὶ
πλευρὰ ἡ BA τῇ $A\Delta$ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΓHB
ἄρα γωνία τῇ ὑπὸ $H\Delta\Gamma$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ
10 ἡ $B\Gamma$ πλευρᾶ τῇ ΓH ἐστὶν ἴση· ἀλλ' ἡ μὲν ΓB τῇ
 HK ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΓH τῇ KB · καὶ ἡ HK ἄρα τῇ
 KB ἐστὶν ἴση· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓHKB . λέγω
δὴ, ὅτι καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ παράλληλός ἐστὶν
ἡ ΓH τῇ BK [καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν εὐθεῖα ἡ
15 ΓB], αἱ ἄρα ὑπὸ $KB\Gamma$, $H\Gamma B$ γωνίαι δύο ὀρθαῖς
εἰσὶν ἴσαι. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $KB\Gamma$ · ὀρθὴ ἄρα καὶ ἡ
ὑπὸ $B\Gamma H$ · ὥστε καὶ αἱ ἀπεναντίον αἱ ὑπὸ ΓHK ,
 HKB ὀρθαὶ εἰσὶν. ὀρθογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓHKB .
ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον· τετράγωνον ἄρα ἐστίν·
20 καὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΓB . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ ΘZ
τετράγωνόν ἐστίν· καὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΘH , τουτέστιν
[ἀπὸ] τῆς $A\Gamma$ · τὰ ἄρα ΘZ , $K\Gamma$ τετράγωνα ἀπὸ τῶν
 $A\Gamma$, ΓB εἰσὶν. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ AH τῷ HE ,
καὶ ἐστὶ τὸ AH τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB · ἴση γὰρ ἡ $H\Gamma$
25 τῇ ΓB · καὶ τὸ HE ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ $A\Gamma$, ΓB .
τὰ ἄρα AH , HE ἴσα ἐστὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB .

2. ΓZ] $Z\Gamma Z$ P. διὰ δέ] καὶ διὰ p. 3. AB] B in
ras. p. Post παράλληλος in P est γραμμον punctis delet.
4. ΓZ] corr. ex $Z\Gamma F$. 5. $B\Delta$] ΔB p. 7. ἀλλά V p.
10. ἀλλά P V p. 11. KB] B e corr. p; BK P. 12.
ἐστὶν ἴση] om. p. ἐστὶ] ἐστίν P. 13. δὴ] om. F. 14.

et ducatur $B\Delta$, et per Γ utrique $A\Delta$, EB parallela ducatur ΓZ [I, 30 et 31], per H autem utrique AB , ΔE parallela ducatur ΘK . et quoniam ΓZ rectae $A\Delta$ parallela est, et in eas incidit $B\Delta$, angulus exterior ΓHB aequalis est angulo interiori et opposito $A\Delta B$ [I, 29]. verum $\angle A\Delta B = AB\Delta$, quoniam $BA = A\Delta$ [I, 5]. quare etiam $\angle \Gamma HB = HB\Gamma$. itaque etiam $B\Gamma = \Gamma H$ [I, 6]. sed etiam $\Gamma B = HK$

[I, 34] et $\Gamma H = KB$ [id.]. quare etiam $HK = KB$. itaque aequilaterum est ΓHKB . dico, idem rectangulum esse. nam quoniam ΓH rectae BK parallela est, erunt $KB\Gamma + H\Gamma B$ duobus rectis aequales [I, 29]. verum $\angle KB\Gamma$

rectus est. itaque etiam $\angle B\Gamma H$ rectus. quare etiam oppositi anguli ΓHK , HKB recti sunt [I, 34]. ergo ΓHKB rectangulum est. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse. ergo quadratum est; et in ΓB constructum est. eadem de causa etiam ΘZ quadratum est; et in ΘH , hoc est $A\Gamma$ [I, 34] constructum est. itaque quadrata ΘZ , $K\Gamma$ in $A\Gamma$, ΓB constructa sunt. et quoniam $AH = HE$ [I, 43], et $AH = A\Gamma \times \Gamma B$

καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν εὐθεία ἢ ΓB] add. Theon? (BFVp);
 mg. m. 2 P. ἐμπέπτωκεν] euan. F; ἐνέπεσεν B. εὐθεία]
 om. BF. 15. ΓB] B eras. p. $H\Gamma B$] $B\Gamma H$ P. δύο]
 δυοῖν Vp. 16. ἴσαι εἰσὶν Vp. 17. αἶ] (prius) om. F.
 18. ἐστὶ] ἐστίν P. 19. ἐστίν] PF; ἐστὶ uulgo. 20. ΓB]
 corr. ex $B\Gamma$ m. 2 V; $B\Gamma$ p. ΘZ] e corr. p. 21. ἐστίν]
 (prius) PF; ἐστὶ uulgo. ΘH] $H\Theta$ F. 22. ἀπό] om. P;
 in F eras. $K\Gamma$] ΓK Pp. 23. εἰσὶν] F; ἐστίν P; εἰσι
 uulgo. ἐστὶ] ἐστίν P. 24. ἐστίν P. Ante $H\Gamma$ ras. 1
 litt. F. 25. Post ἄρα ras. V. ἐστίν PF. $A\Gamma$] τῶν $A\Gamma$
 Vp, F m. 2. 26. AH] corr. ex AB p. ἐστίν P.

ἔστι δὲ καὶ τὰ ΘZ , ΓK τετράγωνα ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB .
 τὰ ἄρα τέσσαρα τὰ ΘZ , ΓK , AH , HE ἴσα ἐστὶ τοῖς
 τε ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ
 τῶν $A\Gamma$, ΓB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ. ἀλλὰ τὰ ΘZ ,
⁵ ΓK , AH , HE ὅλον ἐστὶ τὸ $A\Delta EB$, ὃ ἐστὶν ἀπὸ
 τῆς AB τετράγωνον· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον
 ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB τετραγώνοις καὶ
 τῷ δις ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ἀπὸ
¹⁰ τῆς ὅλης τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν τμη-
 μάτων τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν τμημάτων
 περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

[Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐν τοῖς τετραγώνοις
¹⁵ χωρίοις τὰ περὶ τὴν διάμετρον παραλληλόγραμμα τε-
 τράγωνα ἐστίν].

ε'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ
 ἄνισα, τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων
²⁰ περιεχόμενον ὀρθογωνίου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
 μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ
 ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γὰρ τις ἢ AB τεμησθῶ εἰς μὲν ἴσα κατὰ

IV. πόρ. De Proclo p. 304 u. ad IV, 15.
 p. 385, 17.

V. Boetius

1. ἔστιν P. τὰ] τό F; corr. m. 2. τετράγωνον F;
 corr. m. 2. 2. τὰ] (alt.) om. F. ἐστίν P. 3. τε] m. 2
 V. 4. ὀρθογώνια φ. τὰ] τὰ τέσσαρα P. ΘZ] Θ in
 ras. V; $Z\Theta$ B. 5. HE] $H e$ corr. p. ἐστίν P. $A\Delta EB$

(nam $H\Gamma = \Gamma B$), erit etiam $HE = A\Gamma \times \Gamma B$. itaque $AH + HE = 2 A\Gamma \times \Gamma B$. uerum etiam quadrata ΘZ , ΓK in $A\Gamma$, ΓB constructa sunt. ergo $\Theta Z + \Gamma K + AH + HE = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$. sed $\Theta Z + \Gamma K + AH + HE = A\Delta EB = AB^2$. itaque $AB^2 = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$.

Ergo si recta linea utcunque secatur, quadratum totius aequale est quadratis partium et duplo rectangulo partibus comprehenso; quod erat demonstrandum.¹⁾

V.

Si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, rectangulum inaequalibus partibus totius comprehensum cum quadrato rectae inter sectiones positae aequale est quadrato dimidia.²⁾

nam recta quaelibet AB in aequales partes sece-

1) Etiam Campanus hic duas demonstrationes habet, quarum prior reiectae, altera neque huic neque reiectae similis est. de hac habet: „sed hac uia non patet correlarium, sicut uia praecedenti patet, unde prima est auctori magis consona.“ nam corollarium et ipse habet. itaque fortasse Theone antiqius est.

$$2) ab + \left(\frac{a+b}{2} - b\right)^2 = \left(\frac{a+b}{2}\right)^2.$$

τετράγωνον V. 6. AB τετράγωνον] (prius) mg. m. 2 V; in textu ras. 2—3 litt. τετράγωνον] mg. m. 2 F. 7. ἐστίν P. τε] om. p. τῶν] m. 2 F. 9. ἐτυχεν] B; ἐτυχε uulgo. 10. ἐστίν P. τε] om. p. 12. Sequitur alia demonstratio, quam Augustum secutus in appendicem reieci. 13. πόρισμα — 16. ἐστίν] add. Theon? (BFVp); mg. m. rec. P. 14. τούτων P. φανερόν ἐστίν V. 18. εἰς] supra m. 1 V. 19. εἰς ἄνισα p. 21. ἐστίν P.

τὸ Γ , εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Δ · λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓB τετραγώνῳ.

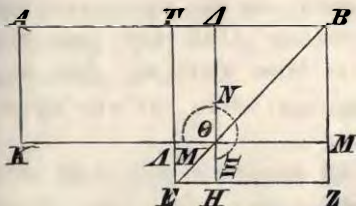
Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΓB τετραγώνου τὸ
 5 $\Gamma E Z B$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $B E$, καὶ διὰ μὲν τοῦ Δ ὁποτέρῳ τῶν ΓE , $B Z$ παράλληλος ἤχθω ἡ ΔH , διὰ δὲ τοῦ Θ ὁποτέρῳ τῶν $A B$, $E Z$ παράλληλος πάλιν ἤχθω ἡ $K M$, καὶ πάλιν διὰ τοῦ A ὁποτέρῳ τῶν ΓA , $B M$ παράλληλος ἤχθω ἡ $A K$. καὶ ἐπεὶ ἴσον
 10 ἐστὶ τὸ $\Gamma\Theta$ παραπλήρωμα τῷ ΘZ παραπληρώματι, κοινὸν προσκείσθω τὸ ΔM · ὅλον ἄρα τὸ ΓM ὅλω τῷ ΔZ ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ τὸ ΓM τῷ $A A$ ἴσον ἐστίν, ἐπεὶ καὶ ἡ $A \Gamma$ τῇ ΓB ἐστὶν ἴση· καὶ τὸ $A A$ ἄρα τῷ ΔZ ἴσον ἐστίν. κοινὸν προσκείσθω τὸ $\Gamma\Theta$ · ὅλον ἄρα
 15 τὸ $A\Theta$ τῷ $M N \Xi$ γνώμωνι ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ τὸ $A\Theta$ τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB ἐστίν· ἴση γὰρ ἡ $\Delta\Theta$ τῇ ΔB · καὶ ὁ $M N \Xi$ ἄρα γνώμων ἴσος ἐστὶ τῷ ὑπὸ $A\Delta$, ΔB κοινὸν προσκείσθω τὸ ΔH , ὃ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ · ὁ ἄρα $M N \Xi$ γνώμων καὶ τὸ ΔH ἴσα ἐστὶ τῷ
 20 ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ τετραγώνῳ. ἀλλὰ ὁ $M N \Xi$ γνώμων καὶ τὸ ΔH ὅλον ἐστὶ τὸ $\Gamma E Z B$ τετραγώνου, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΓB · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ
 25 τῷ ἀπὸ τῆς ΓB τετραγώνῳ.

3. ἐστίν P. τετραγώνῳ] om. B; comp. add. m. 2 F.
 5. $\Gamma E Z B$] in ras. p. BE] B in ras. F. 6. BZ] ZB F.
 διὰ δέ] καὶ διὰ V. 7. πάλιν] om. p, m. 2 V. 8. καὶ πάλιν
 — 9. ἡ AK] mg. m. rec. P. 10. ΘZ] $Z\Theta$ F. 12. ἴσον ἐστίν]
 (alt.) ἐστὶν ἴσον V. 13. ἐπεὶ — ἴση] mg. m. 2 V (ἴση ἐστὶ).
 14. ἐστὶν ἴσον V. ἐστίν] P, comp. m. 2 F; ἐστὶ Bp. 15.

tur in I' ; in inaequales autem in Δ . dico, esse

$$A\Delta \times \Delta B + \Gamma\Delta^2 = \Gamma B^2.$$

construatur enim in ΓB quadratum $\Gamma E Z B$ [I, 46], et ducatur BE , et per Δ utrique ΓE , BZ parallela ducatur ΔH , per Θ autem utrique AB , EZ parallela ducatur KM [I, 30. 31], et rursus per A utrique ΓA , BM parallela ducatur AK . et quoniam $\Gamma\Theta = \Theta Z$ [I, 43], commune adiiciatur ΔM . itaque $\Gamma M = \Delta Z$. uerum

$\Gamma M = A\Delta$, quoniam $A\Gamma = \Gamma B$. quare etiam $A\Delta = \Delta Z$. commune adiiciatur $\Gamma\Theta$. itaque $A\Theta = MN\xi$ gnomoni.¹⁾ uerum

$$A\Theta = A\Delta \times \Delta B$$

(nam $\Delta\Theta = \Delta B$); quare etiam $MN\xi = A\Delta \times \Delta B$. commune adiiciatur ΔH , quod aequale est $\Gamma\Delta^2$. itaque $MN\xi + \Delta H = A\Delta \times \Delta B + \Gamma\Delta^2$. sed

$$MN\xi + \Delta H = \Gamma E Z B = \Gamma B^2.$$

itaque $A\Delta \times \Delta B + \Gamma\Delta^2 = \Gamma B^2$.

1) Cum littera M in figura, quam ex ed. Basil. recepimus, bis usurpetur, non sine causa pro $MN\xi$ a Gregorio scriptum est $N\xi O$, ut prop. VI. sed non audeo contra codd. mutare.

$MN\xi$ γνώμωνι] P; Campanus; ΔZ καὶ ΔA Theon (BFV; pro ΔA in F ΔA ; ΔA καὶ ΔZ p). τὸ $A\Theta$] τὸ μὲν $A\Theta$ Bp.
 16. γὰρ ἡ] ἡ γὰρ P. $\Delta\Theta$] ΔB p. ΔB] $\Delta\Theta$ ἐστὶ p.
 Post ΔB add. Theon: τὰ δὲ $Z\Delta$, ΔA ἐστὶν ὁ $MN\xi$ γνώμων B ($Z\Delta A$), F, V (prius Δ in ras.), p (ὁ $MN\xi$ ἐστὶ); om. P.
 17. καὶ] om. p. τῶ] τὸ F. ὑπὸ τῶν p. 19. ἐστὶν P.
 20. περιεχομένων ὀρθογωνίων F. 21. ἀλλὰ] ἀλλ' F; ἀλλὰ καὶ V. 23. ΓB] post ras. 1 litt. V; $B\Gamma$ p. 24. ἀπὸ τῆς] supra m. 2 F; ἀπὸ P. ἐστὶν PV.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ ἄνισα,
τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων περιεχόμενον
ὀρθογώνιου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τε-
τραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ.
5 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ε'.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ
δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ὑπὸ τῆς
ὅλης σὺν τῇ προσκειμένῃ καὶ τῆς προσκειμένης
10 περιεχόμενον ὀρθογώνιου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
ἡμισείας τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς
συγκειμένης ἔκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσ-
κειμένης τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γὰρ τις ἢ AB τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Γ
15 σημείου, προσκείσθω δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας
ἢ $B\Delta$ · λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, ΔB περιεχόμενον
ὀρθογώνιου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓB τετραγώνου ἴσον
ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ τετραγώνου τὸ
20 $\Gamma EZ\Delta$, καὶ ἐπεξεύχθω ἢ ΔE , καὶ διὰ μὲν τοῦ B
σημείου ὁποτέρῳ τῶν $E\Gamma$, ΔZ παράλληλος ἦχθω ἢ
 BH , διὰ δὲ τοῦ Θ σημείου ὁποτέρῳ τῶν AB , EZ
παράλληλος ἦχθω ἢ KM , καὶ ἔτι διὰ τοῦ A ὁποτέρῳ
τῶν ΓA , ΔM παράλληλος ἦχθω ἢ AK .

25 Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἢ $A\Gamma$ τῇ ΓB , ἴσον ἐστὶ καὶ
τὸ AA τῷ $\Gamma\Theta$. ἀλλὰ τὸ $\Gamma\Theta$ τῷ ΘZ ἴσον ἐστίν. καὶ

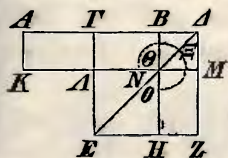
VI. Schol. in Archim. III p. 383. Boetius p. 385, 22.

1. γραμμή P. εἰς ἄνισα p. 4. ἐστίν PV. 8. ἐπ'
εὐθείας, τὸ ὑπό] in ras. V. 9. προσκειμένη] -σ- supra p.
προκειμένης V, et p sed corr. m. 1. 11. ἐστίν V. 12.
προκειμένης] -σ- insert. p. Post hoc verbum legitur ὡς ἀπὸ

Ergo si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, rectangulum partibus inaequalibus totius comprehensum cum quadrato rectae inter sectiones positae aequale est quadrato dimidia; quod erat demonstrandum.

VI.

Si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia quaedam recta ei in directum adiicitur, rectangulum tota cum adiecta et adiecta comprehensum cum quadrato dimidia aequale est quadrato in dimidia adiectaue descripto.¹⁾

nam recta aliqua AB in duas partes aequales secetur in puncto Γ , et alia quaedam recta $B\Delta$ ei in directum adiiciatur. dico, esse $A\Delta \times \Delta B + \Gamma B^2 = \Gamma \Delta^2$.

construatur enim in $\Gamma\Delta$ quadratum $\Gamma EZ\Delta$, et ducatur ΔE , et per B punctum utrique $E\Gamma$, ΔZ parallela ducatur BH , per Θ autem punctum utrique AB , EZ parallela ducatur KM , et praeterea per A utrique $\Gamma\Delta$, ΔM parallela ducatur AK . iam quoniam $A\Gamma = \Gamma B$, erit etiam $A\Delta = \Gamma\Theta$. sed $\Gamma\Theta = \Theta Z$ [I, 43]. quare etiam $A\Delta = \Theta Z$. commune adiiciatur ΓM .

$$1) (2a + b)b + a^2 = (a + b)^2.$$

μῖς ἀναγραφέντι in p, P mg. m. rec., Zamberto; om. Boetius, Campanus, P m. 1, B, V m. 1; in F fuit a m. 1 (restant.. ἀγραφέντι), sed τετραγώνω φ; ὡς ἀπὸ μῖς V mg. m. 2.
 18. ἐστίν V. 20. ἐπεξευχθῶ — 21. ΔZ] mg. m. rec. P.
 21. $E\Gamma$] ΓE Pp. ΔZ] $Z\Delta$ φ. 22. σημείον] om. p.
 AB] $AB\Delta$ p, $A\Delta$ P. 25. $A\Gamma$] in ras. V. ἐστίν V.
 26. ἀλλά] ἀλλὰ καὶ F. ἴσον ἐστίν] P; ἴσον F, ἴσον ἐστὶ B; ἴσιν ἴσον Vp.

- τὸ AA ἄρα τῷ ΘZ ἴσον. κοινὸν προσκείσθω
τὸ GM . ὅλον ἄρα τὸ AM τῷ $NΞO$ γνώμονι ἴσον
ἴσον. ἀλλὰ τὸ AM ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν $AD, \Delta B$. ἴση
γάρ ἐστὶν ἡ ΔM τῇ ΔB . καὶ ὁ $NΞO$ ἄρα γνώμων
5 ἴσος ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $AD, \Delta B$ [περιεχομένῳ ὀρθο-
γωνίῳ]. κοινὸν προσκείσθω τὸ AH , ὃ ἐστὶν ἴσον τῷ
ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ τετραγώνῳ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $AD, \Delta B$
περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς GB τε-
τραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ $NΞO$ γνώμονι καὶ τῷ AH .
10 ἀλλὰ ὁ $NΞO$ γνώμων καὶ τὸ AH ὅλον ἐστὶ τὸ $GEZ\Delta$
τετράγωνον, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν
 $AD, \Delta B$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ
τῆς GB τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $\Gamma\Delta$ τετρα-
γώνῳ.
- 15 Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ
δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης σὺν
τῇ προσκειμένῃ καὶ τῆς προσκειμένης περιεχόμενον
ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνου
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς συγκειμένης ἕκ τε τῆς ἡμισείας
20 καὶ τῆς προσκειμένης τετραγώνῳ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ζ'.

- Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ, ὡς ἔτυχεν, τὸ
ἀπὸ τῆς ὅλης καὶ τὸ ἀφ' ἐνὸς τῶν τμημάτων
τὰ συναμφοτέρα τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις
25 ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος περι-
εχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ
τμήματος τετραγώνῳ.

Εὐθεῖα γάρ τις ἢ AB τεμήσθω, ὡς ἔτυχεν, κατὰ

itaque $AM = NΞO$. uerum $AM = AΔ \times ΔB$; nam $ΔM = ΔB$. quare etiam $NΞO = AΔ \times ΔB$. commune adiiciatur $ΔH$, quod est $BΓ^2$. itaque

$$AΔ \times ΔB + ΓB^2 = NΞO + ΔH.$$

sed $NΞO + ΔH = ΓEZΔ = ΓΔ^2$. erit igitur

$$AΔ \times ΔB + ΓB^2 = ΓΔ^2.$$

Ergo si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia quaedam recta ei in directum adiicitur, rectangulum tota cum adiecta et adiecta comprehensum cum quadrato dimidiaae aequale est quadrato in dimidia adiectaque descripto; quod erat demonstrandum.

VII.

Si recta linea utcunque secatur, quadratum totius et quadratum alterutrius partis simul sumpta aequalia sunt duplo rectangulo tota et parte nominata comprehenso cum quadrato reliquae partis.¹⁾

$$1) (a + b)^2 + a^2 = 2(a + b)a + b^2.$$

2. $ΓM$] in ras. V. $NΞO$] N in ras. V. $γνώμωνι$ F.
 3. $έστιν$ FV. 4. $ΔB$] B eras. V. $NΞO$] N corr. ex M V
 5. $έστιν$ V. $περιεχομένω$ $όρθογωνίω$] om. Pp. 8. $ΓB$] $BΓ$ V.
 $τετραγώνωι$ φ. 9. $έστιν$ FV. 10. $έστιν$ V.
 $ΓEZΔ$] Z in ras. V. 11. $ΓΔ$] in ras. V. 12. $όρθογώνιον$] $όρθο-$ in ras. m. 1 p.
 13. $ΓB$] $BΓ$ Vp. $έστιν$ V. $άπό$ $της$ $ΓΔ$] $ΓB$ φ seq. lacuna. 15. $γραμμή$] seq. ras. 4
 litt. V. $προσθή$ P. 17. $προσκειμένη$] $σ$ insert. m. 1 p, ut breui post et lin. 20. 19. $έστιν$ V. 20. Ante $τετραγώνω$ in Fp: $ώς$ $άπό$ $μιας$ $άναγραφέντι$; idem post $τετραγώνω$ insert. in V m. 1? $όπερ$ $έδει$ $δειξαι$] :~ BF; om. V. 22. $έτυχε$ p. 24. $έστιν$ F. $τε$] $δέ$ P; corr. m. 1. 28. $έτυχε$ Fp.

τὸ Γ σημείον· λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν AB , $BΓ$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῶν AB , $BΓ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΓΑ$ τετραγώνῳ.

Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον τὸ
5 $AΔEB$ · καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα.

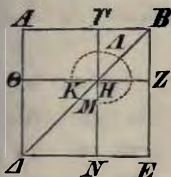
Ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ AH τῷ HE , κοινὸν προσκείσθω τὸ $ΓΖ$ · ὅλον ἄρα τὸ $AΖ$ ὅλῳ τῷ $ΓΕ$ ἴσον ἐστίν· τὰ ἄρα $AΖ$, $ΓΕ$ διπλάσιά ἐστι τοῦ $AΖ$. ἀλλὰ τὰ $AΖ$, $ΓΕ$ ὁ $KΛM$ ἐστὶ γνώμων καὶ τὸ $ΓΖ$ τετρά-
10 γωνον· ὁ $KΛM$ ἄρα γνώμων καὶ τὸ $ΓΖ$ διπλάσιά ἐστὶ τοῦ $AΖ$. ἐστὶ δὲ τοῦ $AΖ$ διπλάσιόν καὶ τὸ δις ὑπὸ τῶν AB , $BΓ$ · ἴση γὰρ ἡ $BΖ$ τῇ $BΓ$ · ὁ ἄρα $KΛM$ γνώμων καὶ τὸ $ΓΖ$ τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν AB , $BΓ$. κοινὸν προσκείσθω τὸ $ΔH$, ὃ
15 ἐστὶν ἀπὸ τῆς $AΓ$ τετράγωνον· ὁ ἄρα $KΛM$ γνώμων καὶ τὰ BH , $HΔ$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῶν AB , $BΓ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς $AΓ$ τετραγώνῳ. ἀλλὰ ὁ $KΛM$ γνώμων καὶ τὰ BH , $HΔ$ τετράγωνα ὅλον ἐστὶ τὸ $AΔEB$ καὶ τὸ $ΓΖ$,
20 ἃ ἐστὶν ἀπὸ τῶν AB , $BΓ$ τετράγωνα· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν AB , $BΓ$ τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ [τε] δις ὑπὸ τῶν AB , $BΓ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $AΓ$ τετραγώνου.

Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ
25 ἀπὸ τῆς ὅλης καὶ τὸ ἀφ' ἐνὸς τῶν τμημάτων τὰ συναμφοτέρα τετράγωνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

2. ἐστίν PFV. 3. ΓΑ] AΓ BV. 6. ἐπεὶ οὖν] Pp;
ἐπεὶ BF, V m. 1; καὶ add. V m. 2. 7. ἐστὶν ἴσον p. 8.

nam recta AB secetur utcunque in puncto Γ . dico, esse $AB^2 + B\Gamma^2 = 2 AB \times B\Gamma + \Gamma A^2$.

construatur enim in AB quadratum $A\Delta EB$, et describatur figura.¹⁾ iam quoniam $AH = HE$ [I, 43], commune adiiciatur ΓZ . itaque $AZ = \Gamma E$. quare

$AZ + \Gamma E = 2 AZ$. uerum

$$AZ + \Gamma E = K\Lambda M + \Gamma Z.$$

itaque $K\Lambda M + \Gamma Z = 2 AZ$. sed

$2 AB \times B\Gamma = 2 AZ$; nam $BZ = B\Gamma$.

itaque $K\Lambda M + \Gamma Z = 2 AB \times B\Gamma$.

commune adiiciatur ΔH , quod est $A\Gamma^2$.

itaque $K\Lambda M + BH + H\Delta = 2 AB \times B\Gamma + A\Gamma^2$.

sed $K\Lambda M + BH + H\Delta = A\Delta EB + \Gamma Z = AB^2$

+ $B\Gamma^2$. erunt igitur

$$AB^2 + B\Gamma^2 = 2 AB \times B\Gamma + A\Gamma^2.$$

Ergo si recta linea utcunque secatur, quadratum totius et quadratum alterutrius partis aequalia sunt rectangulo tota et parte nominata comprehenso cum quadrato reliquae partis; quod erat demonstrandum.

1) Sc. eadem, quae in praecedentibus propositionibus, ita ut ducatur diametrus $B\Delta$ et per Γ rectis $A\Delta$, BE parallela ΓN , per H rectis AB , ΔE parallela ΘZ .

ἐστὶ B. τὰ] τό p. διπλάσιον p. ἐστὶν PV. AZ] corr. ex BZ m. 1 p. 9. τὰ] τό p et post ras. 2 litt. F. ἐστὶ] ἐστὶν V, supra m. 2 F. 10. διπλάσιον p. 11. ἐστὶν FV. Post ἐστὶ 1 litt. eras. V. τοῦ] e corr. p. 12. BZ] ZB p. 13. ἐστὶν V. τῶ] corr. ex τό m. 2 V. 14. BΓ] BΓ περιεχομένων ὀρθογωνίων p. 16. ἐστὶν FV. τε] δέ P; corr. m. 1. 18. ἀλλ' F. 19. ἐστὶν V. 20. ᾧ] supra m. 1 F. ἀπό] τὰ ἀπό F. τῶν] τῆς comp. p. BΓ] om. P; corr. m. rec. 21. ἐστὶν V (ν eras.). τε] om. P. 22. περιεχόμενα φ. μετὰ τοῦ] καὶ τῶ p. 23. τετραγώνων p. 24. ἔτυχε p. 26. ἐστὶν V. 27. προσηρημένου P.

η'.

Ἐὰν εὐθεία γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ τετράκις ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ
5 λοιποῦ τμήματος τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τε τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰρημένου τμήματος ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ.

Εὐθεία γάρ τις ἢ AB τεμήσθω, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ Γ σημεῖον· λέγω, ὅτι τὸ τετράκις ὑπὸ τῶν AB ,
10 $B\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς AB , $B\Gamma$ ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἐπ' εὐθείας [τῆ AB εὐθεία] ἢ $B\Delta$, καὶ κείσθω τῆ ΓB ἴση ἢ $B\Delta$, καὶ ἀναγεγράφθω
15 ἀπὸ τῆς $A\Delta$ τετραγώνου τὸ $AEZ\Delta$, καὶ καταγεγράφθω διπλοῦν τὸ σχῆμα.

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἢ ΓB τῆ $B\Delta$, ἀλλὰ ἢ μὲν ΓB τῆ HK ἐστὶν ἴση, ἢ δὲ $B\Delta$ τῆ KN , καὶ ἢ HK ἄρα τῆ KN ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἢ PP τῆ PO
20 ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ $B\Gamma$ τῆ $B\Delta$, ἢ δὲ HK τῆ KN , ἴσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ μὲν ΓK τῷ $K\Delta$, τὸ δὲ HP τῷ PN . ἀλλὰ τὸ ΓK τῷ PN ἐστὶν ἴσον· παραπληρώματα γὰρ τοῦ ΓO παραλληλογράμμου· καὶ τὸ $K\Delta$ ἄρα τῷ HP ἴσον ἐστίν· τὰ τέσσαρα ἄρα τὰ
25 ΔK , ΓK , HP , PN ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν. τὰ τέσ-

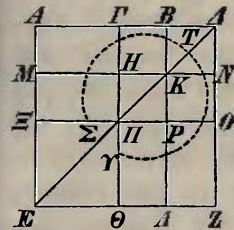
2. ἔτυχε p. 3. τετράκης V, corr. m. 2. 5. ἐστίν FV.
ἀπὸ τε] BV; τε ἀπὸ Pp; ἀπὸ F. 7. ἀναγραφέντι] -τι
postea add. F. 8. ἔτυχε p. 9. τετράκης V; corr. m. 2.
11. τετραγώνῳ p. ἐστίν V. 13. γάρ] om. F. τῆ AB
εὐθεία] Theon? (BFVp; εὐθεία B); m. rec. P. 14. ἴση τῆ
 ΓB P. ΓB] $B\Gamma$ F. $B\Delta$] ΔB V; corr. m. 2. 17. ΓB]
 $B\Gamma$ P. ἀλλ' F. 18. $B\Delta$] ΔB V, corr. m. 2. KN]

VIII.

Si recta linea utcunque secatur, quadruplum rectangulum tota et alterutra parte comprehensum cum quadrato reliquae partis aequale est quadrato in tota simul cum parte nominata constructo.¹⁾

nam recta AB utcunque secetur in puncto Γ . dico, esse $4 AB \times B\Gamma + A\Gamma^2 = (AB + B\Gamma)^2$.

producatur enim in directum AB , ut fiat $B\Delta$, et ponatur $B\Delta = \Gamma B$, et in $A\Delta$ construatur quadratum $AEZ\Delta$, et figura duplex describatur.²⁾

iam quoniam $\Gamma B = B\Delta$, et $\Gamma B = HK$, $B\Delta = KN$, erit etiam $HK = KN$. eadem de causa etiam $\Pi P = PO$. et quoniam $B\Gamma = B\Delta$, $HK = KN$, erit $\Gamma K = K\Delta$, $HP = PN$. uerum $\Gamma K = PN$; nam supplementa sunt parallelogrammi ΓO [I, 43]. quare etiam $K\Delta = HP$. ergo quattuor ΔK , ΓK , HP , PN

VIII. Pappus V p. 428, 21.

1) $4(a+b)a + b^2 = [(a+b) + a]^2$.

2) H. e. ducta diametro ΔE , ducantur $B\Delta$, $\Gamma\Theta$ rectis ΔZ , AE parallelae, MN et ΞO rectis $A\Delta$, EZ ; u. p. 137 not. 1; sed ibi duae tantum parallelae ducuntur, hic quattuor; quare figura duplex uocatur.

KH V, corr. m. 2. HK] e corr. V. $\alpha\gamma\alpha$] PFp; om. BV. 19. KN] KHV ; corr. m. 2. $\kappa\alpha\lambda\ \eta\ \Pi P$] in ras. V. 20. $\eta\]\ \eta\ \mu\acute{\epsilon}\nu$ Bp. $B\Gamma$] ΓB p. 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PFV. $\kappa\alpha\lambda\]$ om. B. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] om. P. $K\Delta$] $B\Delta$ P; in ras. est in V. 22. $P\acute{N}$] (prius) NP Pp. Dein add. $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu$ in ras. V. 23. $\gamma\grave{\alpha}\rho\ \acute{\epsilon}\lambda\omicron\iota$ p. 24. $\tau\acute{o}\]$ corr. ex $\tau\acute{\omega}$ F. $K\Delta$] $B\Delta$ P. $\alpha\gamma\alpha$] supra F. HP] $P\acute{N}$ p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu$ p. $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\gamma\alpha$] om p. $\tau\acute{\alpha}\]$ om. p, $\tau\acute{o}$ B. 25. ΔK] ΓK Pp. ΓK] in ras. V; $K\Delta$ Pp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ Bp; $\acute{\epsilon}\lambda\omicron\iota$ V.

σαρα ἄρα τετραπλάσιά ἐστι τοῦ ΓΚ. πάλιν ἐπεὶ ἴση
 ἐστὶν ἢ ΓΒ τῇ ΒΔ, ἀλλὰ ἢ μὲν ΒΔ τῇ ΒΚ, τουτ-
 ἐστι τῇ ΓΗ ἴση, ἢ δὲ ΓΒ τῇ ΗΚ, τουτέστι τῇ ΗΠ,
 ἐστὶν ἴση, καὶ ἢ ΓΗ ἄρα τῇ ΗΠ ἴση ἐστίν. καὶ ἐπεὶ
 5 ἴση ἐστὶν ἢ μὲν ΓΗ τῇ ΗΠ, ἢ δὲ ΠΡ τῇ ΡΟ, ἴσον
 ἐστὶ καὶ τὸ μὲν ΑΗ τῷ ΜΠ, τὸ δὲ ΠΔ τῷ ΡΖ.
 ἀλλὰ τὸ ΜΠ τῷ ΠΔ ἐστὶν ἴσον· παραπληρώματα γὰρ
 τοῦ ΜΑ παραλληλογράμμον· καὶ τὸ ΑΗ ἄρα τῷ ΡΖ
 ἴσον ἐστίν· τὰ τέσσαρα ἄρα τὰ ΑΗ, ΜΠ, ΠΔ, ΡΖ
 10 ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· τὰ τέσσαρα ἄρα τοῦ ΑΗ ἐστὶ
 τετραπλάσια. ἐδείχθη δὲ καὶ τὰ τέσσαρα τὰ ΓΚ, ΚΔ,
 ΗΡ, ΡΝ τοῦ ΓΚ τετραπλάσια· τὰ ἄρα ὀκτώ, ἃ περι-
 ἔχει τὸν ΣΤΥ γνώμονα, τετραπλάσιά ἐστι τοῦ ΑΚ.
 καὶ ἐπεὶ τὸ ΑΚ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ ἐστὶν· ἴση γὰρ
 15 ἢ ΒΚ τῇ ΒΔ· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ
 τετραπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΚ. ἐδείχθη δὲ τοῦ ΑΚ τε-
 τραπλάσιος καὶ ὁ ΣΤΥ γνώμων· τὸ ἄρα τετράκις
 ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ΣΤΥ γνώμονι. κοι-
 νὸν προσκεισθῶ τὸ ΞΘ, ὃ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ
 20 τετραγώνῳ· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ περι-
 εχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΓ τετραγώνου
 ἴσον ἐστὶ τῷ ΣΤΥ γνώμονι καὶ τῷ ΞΘ. ἀλλὰ ὁ ΣΤΥ
 γνώμων καὶ τὸ ΞΘ ὅλον ἐστὶ τὸ ΑΕΖΔ τετράγωνον,
 ὃ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΑΔ· τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν ΑΒ,
 25 ΒΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΑΔ τετρα-
 γώνῳ· ἴση δὲ ἢ ΒΔ τῇ ΒΓ. τὸ ἄρα τετράκις ὑπὸ τῶν
 ΑΒ, ΒΓ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΓ
 τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΔ, τουτέστι τῷ
 ἀπὸ τῆς ΑΒ καὶ ΒΓ ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ.

1. ἐστὶ] ἐστὶν ΡV; εἰσι p. 2. ΓB] ΒΓ F. ἀλλ' F.
 B K] supra scr. Δ m. 2 V; mg. ἢ ΒΓ ἄρα τῇ ΓΗ ἐστὶν ἴση V.

inter se aequalia sunt. ergo

$$\Delta K + \Gamma K + HP + PN = 4 \Gamma K.$$

rursus quoniam $\Gamma B = B\Delta$ et $B\Delta = BK = \Gamma H$ et $\Gamma B = HK = H\Pi$, erit etiam $\Gamma H = H\Pi$. et quoniam $\Gamma H = H\Pi$ et $\Pi P = PO$, erit etiam $AH = M\Pi$ [I, 36] et $\Pi A = PZ$ [id.]. uerum $M\Pi = \Pi A$; nam supplementa sunt parallelogrammi $M\Delta$ [I, 43]. quare etiam $AH = PZ$. itaque quattuor $AH, M\Pi, \Pi A, PZ$ inter se aequalia sunt. quare $AH + M\Pi + \Pi A + PZ = 4 AH$. sed demonstratum est etiam

$$\Gamma K + K\Delta + HP + PN = 4 \Gamma K.$$

ergo octo spatia gnomonem ΣTT efficientia = $4 AK$. et quoniam $AK = AB \times B\Delta$ (nam $BK = B\Delta$), erit $4 AB \times B\Delta = 4 AK$. sed demonstratum est etiam $\Sigma TT = 4 AK$. quare $4 AB \times B\Delta = \Sigma TT$. commune adiiciatur $\Xi\Theta$, quod aequale est $A\Gamma^2$. itaque $4 AB \times B\Delta + A\Gamma^2 = \Sigma TT + \Xi\Theta$. sed

$$\Sigma TT + \Xi\Theta = AEZ\Delta = A\Delta^2.$$

itaque $4 AB \times B\Delta + A\Gamma^2 = A\Delta^2$. sed $B\Delta = B\Gamma$. itaque $4 AB \times B\Gamma + A\Gamma^2 = A\Delta^2 = (AB + B\Gamma)^2$.

3. ΓH] H eras. V. $\iota\eta$] PF, $\iota\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ B, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\iota\eta$. p et in ras. V. $\tau\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ $\tau\eta$ $H\Pi$ $\iota\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ mg. m. 2 V. $\tau\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ B. 4. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\iota\eta$ V p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] (alt.) $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ B. 6. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PV. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] om. P. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\iota\sigma\omicron\nu$ V p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] F; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ PB. $\tau\acute{\alpha}$] (alt.) $\tau\omicron$ P. 10. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ B. $\tau\epsilon\tau\omicron\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\iota\acute{\alpha}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ $\tau\omicron\upsilon$ AH p; $\tau\omicron\upsilon$ AH $\tau\epsilon\tau\omicron\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\iota\acute{\alpha}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. 12. $\acute{\alpha}$ $\pi\epsilon\tau\epsilon\acute{\iota}\chi\omicron\upsilon\sigma\iota$ p; $\acute{\alpha}\pi\epsilon\tau\epsilon$ $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ F. 13. $\gamma\nu\acute{\omega}\mu\omicron\nu\alpha$ $\tau\acute{\alpha}$ F, V. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P; om. V. AK $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 14. $\acute{\upsilon}\pi\omicron$] $\acute{\alpha}\pi\omicron$ F. $B\Delta$] BK P. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$ V. 15. BK] KB P. 16. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PV; om. B. AK $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ B. $\tau\epsilon\tau\omicron\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\iota\omega\nu$ p. 18. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\tau\tilde{\omega}$] corr. ex $\tau\omicron$ m. 2 B. 21. $A\Gamma$] PB, F m. 1; $\tau\eta\varsigma$ $A\Gamma$ V p, m. 2 F. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ FV. $\tau\tilde{\omega}$] (alt.) corr. ex $\tau\omicron$ F. $\acute{\alpha}\lambda\lambda$ ' F. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PFV. 25. $A\Gamma$] $\tau\eta\varsigma$ $A\Gamma$ p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $A\Delta$] $\tau\eta\varsigma$ $A\Delta$ V p. 27. $B\Gamma$] $B\Delta$ B, corr. m. 2. $A\Gamma$] $\tau\eta\varsigma$ $A\Gamma$ V p, $\tau\eta\varsigma$ ϕ . 28. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PV. $\tau\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 29. $\kappa\alpha\acute{\iota}$] om. p.

Ἐὰν ἄρα εὐθεία γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ τετράκις ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τε τῆς ὅλης καὶ 5 τοῦ εἰρημένου τμήματος ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντι τετραγώνῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Ἐὰν εὐθεία γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ ἄνισα, τὰ ἀπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων 10 τετράγωνα διπλάσιά ἐστὶ τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου.

Εὐθεία γάρ τις ἢ AB τετμησθῶ εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ Γ , εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Δ · λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν 15 $A\Delta$, ΔB τετράγωνα διπλάσιά ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $A\Gamma$, $\Gamma\Delta$ τετραγώνων.

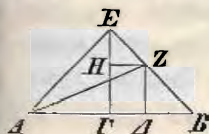
Ἦχθῶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Γ τῆ AB πρὸς ὀρθὰς ἢ ΓE , καὶ κείσθῶ ἴση ἑκατέρᾳ τῶν $A\Gamma$, ΓB , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ EA , EB , καὶ διὰ μὲν τοῦ Δ τῆ $E\Gamma$ παρ- 20 ἄλληλος ἦχθῶ ἢ ΔZ , διὰ δὲ τοῦ Z τῆ AB ἢ ZH , καὶ ἐπεξεύχθῳ ἢ AZ . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ $A\Gamma$ τῆ ΓE , ἴση ἐστὶ καὶ ἢ ὑπὸ EAG γωνία τῆ ὑπὸ $AE\Gamma$. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἢ πρὸς τῷ Γ , λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ EAG , $AE\Gamma$ μιᾶ ὀρθῆ ἴσαι εἰσὶν· καὶ εἰσιν ἴσαι· ἡμί- 25 σεια ἄρα ὀρθῆς ἐστὶν ἑκατέρᾳ τῶν ὑπὸ GEA , GAE .

1. ἐὰν ἄρα — 6. τετραγώνῳ] om. p. 1. ἔτυχε V. 2. τε-
 τράκις] mg. m. 2 V. 4. ἐστίν F. ἀπὸ τε] τε ἀπὸ PBV;
 ἀπὸ F. 5. προειρημένου P. 9. εἰς ἄνισα p. 10. ἐστὶν
 FV. τε] postea add. m. 2 F. ἡμισείας] corr. ex μεταξὺ
 m. 2 F. 11. καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ] om. F; corr. m. rec.,
 sed euan. 15. ἐστὶν V. ἀπὸ τῶν] om. F. 18. τῶν] in

Ergo si recta linea utcumque secatur, quadruplum rectangulum tota et alterutra parte comprehensum cum quadrato reliquae partis aequale est quadrato in tota simul cum parte nominata descripto; quod erat demonstrandum.

IX.

Si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, quadrata in partibus inaequalibus totius descripta duplo maiora sunt quadrato dimidiaie cum quadrato rectae inter sectiones positae.¹⁾

nam recta aliqua AB in aequales partes secetur in Γ , in inaequales uero in Δ . dico, esse

$$A\Delta^2 + \Delta B^2 = 2(A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

ducatur enim a Γ ad rectam AB perpendicularis ΓE [I, 11], et ponatur aequalis utrique $A\Gamma$, ΓB , et ducantur EA , EB , et per Δ rectae $E\Gamma$ parallela ducatur ΔZ , per Z autem rectae AB parallela ZH , et ducatur AZ . et quoniam $A\Gamma = \Gamma E$, erit etiam $\angle EAG = AEG$ [I, 5]. et quoniam angulus ad Γ situs rectus est, reliqui $EAG + AEG$ uni recto aequales erunt [I, 32]. et sunt aequales. itaque uterque angulus

IX. Boetius p. 386, 3.

$$1) a^2 + b^2 = 2 \left[\left(\frac{a+b}{2} \right)^2 + \left(\frac{a+b}{2} - b \right)^2 \right].$$

ras. FV. ΓB] B eras. V, B e corr. F. 19. EA] AE P.
 20. AB] PBF; AB παράλληλος ἡχθω Vp. ἡ ZH] om. F
 (lacun. 4—5 litt.). 22. ἐστὶ] ἐστὶν PFV. EAG] E
 supra scr. m. 1 V. γωνία] om. p. AEG] ΓEA p. 23.
 τῶ] τό F, corr. m. 2. 24. εἰσὶν] (prius) εἰσὶ BVp. 25. ἐκα-
 τέρα (in ras. V) ἄρα τῶν ὑπὸ AEG, EAG ἡμισειά ἐστιν ὀρ-
 θῆς Vp.

διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $ΓΕΒ$, $ΕΒΓ$
 ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς· ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΕΒ$ ὀρθή
 ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ $ΗΕΖ$ ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς,
 ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $ΕΗΖ$ · ἴση γάρ ἐστι τῇ ἐντὸς καὶ
 5 ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $ΕΓΒ$ · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΕΖΗ$
 ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς· ἴση ἄρα [ἐστίν] ἡ ὑπὸ $ΗΕΖ$
 γωνία τῇ ὑπὸ $ΕΖΗ$ · ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ $ΕΗ$ τῇ $ΗΖ$
 ἐστίν ἴση. πάλιν ἐπεὶ ἡ πρὸς τῷ $Β$ γωνία ἡμίσειά
 ἐστίν ὀρθῆς, ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $ΖΔΒ$ · ἴση γάρ πάλιν
 10 ἐστὶ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τῇ ὑπὸ $ΕΓΒ$ · λοιπὴ
 ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΖΔ$ ἡμίσειά ἐστίν ὀρθῆς· ἴση ἄρα ἡ
 πρὸς τῷ $Β$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΖΒ$ · ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ
 $ΖΔ$ πλευρὰ τῇ $ΔΒ$ ἐστίν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστίν ἡ
 $ΑΓ$ τῇ $ΓΕ$, ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ $ΑΓ$ τῷ ἀπὸ $ΓΕ$ ·
 15 τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΑΓ$, $ΓΕ$ τετράγωνα διπλάσιά ἐστι
 τοῦ ἀπὸ $ΑΓ$. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΑΓ$, $ΓΕ$ ἴσον ἐστὶ
 τὸ ἀπὸ τῆς $ΕΑ$ τετράγωνον· ὀρθὴ γάρ ἡ ὑπὸ $ΑΓΕ$
 γωνία· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΕΑ$ διπλάσιόν ἐστὶ τοῦ ἀπὸ
 τῆς $ΑΓ$. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστίν ἡ $ΕΗ$ τῇ $ΗΖ$, ἴσον
 20 καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΕΗ$ τῷ ἀπὸ τῆς $ΗΖ$ · τὰ ἄρα ἀπὸ
 τῶν $ΕΗ$, $ΗΖ$ τετράγωνα διπλάσιά ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς
 $ΗΖ$ τετραγώνου. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΕΗ$, $ΗΖ$ τετρα-
 γώνοις ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΕΖ$ τετράγωνον· τὸ ἄρα
 ἀπὸ τῆς $ΕΖ$ τετράγωνον διπλάσιόν ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς
 25 $ΗΖ$. ἴση δὲ ἡ $ΗΖ$ τῇ $ΓΔ$ · τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΕΖ$ δι-
 πλάσιόν ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς $ΓΔ$. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ
 τῆς $ΕΑ$ διπλάσιον τοῦ ἀπὸ τῆς $ΑΓ$ · τὰ ἄρα ἀπὸ
 τῶν $ΑΕ$, $ΕΖ$ τετράγωνα διπλάσιά ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν

1. διὰ τὰ — 2. ὀρθῆς] mg. in ras. V. 1. ὑπό] supra m. 2
 F. ΕΒΓ, ΓΕΒ p. 4. ἐστίν P; comp. supra V. 5. ἀπεναν-
 τίας p. 6. ἐστίν] om. P. 7. ΕΗ] ΗΕ p. τῇ] πλευρὰ τῇ
 V p; πλευρὰ add. mg. m. 1 F. 9. πάλιν ἐστὶ] ἐστὶ πάλιν P; ἐστὶ

GEA , $ΓAE$ dimidius recti est. eadem de causa etiam uterque angulus $ΓEB$, $EBΓ$ dimidius est recti. quare $\angle AEB$ rectus est. et quoniam $\angle HEZ$ dimidius est recti, rectus autem est EHZ (nam aequalis est angulo interiori et opposito $EΓB$ [I, 29]), reliquus $\angle EZH$ dimidius est recti. ergo $\angle HEZ = EZH$. quare etiam $EH = HZ$ [I, 6]. rursus quoniam angulus ad B situs dimidius est recti, angulus autem ZAB rectus (nam rursus angulo interiori et opposito $EΓB$ aequalis est [I, 29]), erit reliquus angulus BZA dimidius recti. itaque angulus ad B situs aequalis est angulo ZAB . quare etiam $ZA = AB$ [I, 6]. et quoniam $AΓ = ΓE$, erit etiam $AΓ^2 = ΓE^2$. itaque $AΓ^2 + ΓE^2 = 2 AΓ^2$. sed $EA^2 = AΓ^2 + ΓE^2$ (nam $\angle AΓE$ rectus est) [I, 47]. itaque $EA^2 = 2 AΓ^2$. rursus quoniam $EH = HZ$, erit etiam $EH^2 = HZ^2$. quare $EH^2 + HZ^2 = 2 HZ^2$. uerum $EZ^2 = EH^2 + HZ^2$ [I, 47]. itaque $EZ^2 = 2 HZ^2$. sed $HZ = ΓA$ [I, 34]. itaque $EZ^2 = 2 ΓA^2$. uerum etiam $EA^2 = 2 AΓ^2$. itaque $AE^2 + EZ^2 = 2 (AΓ^2 + ΓA^2)$. sed $AZ^2 = AE^2 + EZ^2$

supra F. 11. BZA ZAB P. 12. ZB] BZA p. 13. ZA] PF; ZB Vp. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] om. B, supra F. $AΓ$] PB, F m. 1; $\tau\eta\varsigma AΓ$ Vp, F m. 2 ($ΓA$, sed corr.). $ΓE$] $\tau\eta\varsigma ΓE$ Vp, F m. 2. 15. $\tau\acute{\alpha} \acute{\alpha}\rho\alpha \acute{\alpha}\nu\theta\acute{\iota} \tau\omega\acute{\nu} AΓ$] $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$ seq. lac. 3 litt. φ. $\tau\omega\acute{\nu}$] $\tau\eta\varsigma$ comp. p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 16. $AΓ$] $\tau\eta\varsigma AΓ$ Vp, F m. 2. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ FV. 17. $\tau\acute{o}$] om. F. EA] AE Pp. 18. $\acute{\alpha}\nu\theta\acute{\iota}$] $\acute{\nu}\pi\acute{o}$ φ (non F). EA] AE P et V m. 1. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ PV. 19. $\tau\eta\varsigma$] om. P. EH] in ras. V. $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu$] PBF; $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ Vp. 20. EH] HE P et F, sed corr. 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] supra V. $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] PF; om. BVp. 24. $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] punctis del. P. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 25. HZ] Z in ras. m. 2 V. $\acute{\iota}\sigma\eta \delta\acute{\epsilon}$ — 26. $ΓA$] mg. m. 2 V. $\acute{\iota}\sigma\eta \delta\acute{\epsilon} \eta HZ \tau\eta\ \GammaA$] $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha} \tau\acute{o} \acute{\alpha}\nu\theta\acute{\iota} \tau\eta\varsigma HZ \acute{\iota}\sigma\omicron\nu \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota \tau\acute{\omega} \acute{\alpha}\nu\theta\acute{\iota} \tau\eta\varsigma ΓA$ P. 26. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 27. EA] in ras. V; AE p. $\tau\omicron\upsilon$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ (comp.) $\tau\omicron\upsilon$ φ. 28. AE] inter A et E ras. 1 litt. F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V.

- $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΑΕ, ΕΖ$ ἴσον
 ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΖ$ τετράγωνον· ὁρθὴ γὰρ ἐστὶν ἡ
 ὑπὸ $ΑΕΖ$ γωνία· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΑΖ$ τετράγωνον
 διπλάσιόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$. τῷ δὲ ἀπὸ
 5 τῆς $ΑΖ$ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΖ$ · ὁρθὴ γὰρ ἡ πρὸς
 τῷ $Δ$ γωνία· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΖ$ διπλάσιά
 ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων. ἴση δὲ ἡ
 $ΔΖ$ τῇ $ΔΒ$ · τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΒ$ τετράγωνα
 διπλάσιά ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων.
 10 Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ ἄνισα,
 τὰ ἀπὸ τῶν ἀνίσων τῆς ὅλης τμημάτων τετράγωνα
 διπλάσιά ἐστὶ τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ
 τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ι'.

- 15 Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῇ δίχα, προστεθῇ
 δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ἀπὸ τῆς
 ὅλης σὺν τῇ προσκειμένῃ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσ-
 κειμένης τὰ συναμφοτέρα τετράγωνα διπλάσιά
 ἐστὶ τοῦ τε ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ
 20 τῆς συγκειμένης ἕκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς
 προσκειμένης ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντος τε-
 τραγώνου.

Εὐθεῖα γὰρ τις ἡ $ΑΒ$ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ $Γ$,
 προσκεισθω δέ τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας ἡ $ΒΔ$.
 25 λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν $ΑΔ, ΔΒ$ τετράγωνα διπλάσιά
 ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $ΑΓ, ΓΔ$ τετραγώνων.

Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ $Γ$ σημείου τῇ $ΑΒ$ πρὸς ὁρθὰς

2. ἐστίν V. τετράγωνον] om. p. ἐστίν] om. B, supra
 m. 1 F. 4. ἐστίν V. τῶν] (alt.) τῆς BF. 5. ἴσα ἐστὶ p.
 $ΔΖ$] corr. ex $ΑΖ$ F. 7. ἐστίν FV. τῶν ἀπό] om. F.

(nam AEZ rectus est) [I, 47]. ergo

$$AZ^2 = 2 (AG^2 + GD^2).$$

uerum $AD^2 + DZ^2 = AZ^2$ (nam angulus ad D situs rectus est). itaque $AD^2 + DZ^2 = 2 (AG^2 + GD^2)$.

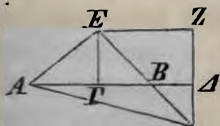
uerum $DZ = DB$. itaque

$$AD^2 + DB^2 = 2 (AG^2 + GD^2).$$

Ergo si recta linea in partes aequales et inaequales secatur, quadrata in partibus inaequalibus totius descripta duplo maiora sunt quadrato dimidiae cum quadrato rectae inter sectiones positae; quod erat demonstrandum.

X.

Si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia recta ei in directum adiicitur, quadratum totius simul cum adiecta et quadratum adiectae simul sumpta duplo maiora sunt quadrato dimidiae et quadrato rectae ex dimidia et adiecta compositae.¹⁾

nam recta aliqua AB in duas partes aequales secatur in G , et alia recta BD ei in directum adiicitur. dico, esse

$$AD^2 + DB^2 = 2 (AG^2 + GD^2).$$

ducatur enim a puncto G ad rectam AB perpen-

X. Boetius p. 386, 7.

$$1) (2a + b)^2 + b^2 = 2[a^2 + (a + b)^2].$$

8. ΔZ] Z in ras. V. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 12. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. $\tau\omicron\upsilon\tilde{\nu}$] (alt.)
 add. m. 2 V. 18. $\tau\acute{\alpha}$] om. F. 19. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ PV. 20. $\tau\epsilon$] insert. m. 2 F.
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 21. $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\gamma\alpha\phi\acute{\epsilon}\nu\tau\iota$ $\tau\epsilon\tau\rho\alpha\gamma\acute{\omega}\nu\phi$ P. 26.

ἡ ΓΕ, καὶ κείσθω ἴση ἑκατέρα τῶν ΑΓ, ΓΒ, καὶ
 ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΕΑ, ΕΒ· καὶ διὰ μὲν τοῦ Ε τῆ
 ΑΔ παράλληλος ἦχθω ἡ ΕΖ, διὰ δὲ τοῦ Δ τῆ ΓΕ
 παράλληλος ἦχθω ἡ ΖΔ. καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους
 5 εὐθείας τὰς ΕΓ, ΖΔ εὐθεῖά τις ἐνέπεσεν ἡ ΕΖ, αἱ
 ὑπὸ ΓΕΖ, ΕΖΔ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν· αἱ
 ἄρα ὑπὸ ΖΕΒ, ΕΖΔ δύο ὀρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν· αἱ
 δὲ ἀπ' ἐλασσόνων ἢ δύο ὀρθῶν ἐκβαλλόμεναι συμπί-
 πτουςιν· αἱ ἄρα ΕΒ, ΖΔ ἐκβαλλόμεναι ἐπὶ τὰ Β, Δ
 10 μέρη συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν καὶ συμπιπτέω-
 σαν κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΗ. καὶ ἐπεὶ ἴση
 ἐστὶν ἡ ΑΓ τῆ ΓΕ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΕΑΓ
 τῆ ὑπὸ ΑΕΓ· καὶ ὀρθὴ ἡ πρὸς τῷ Γ· ἡμίσεια ἄρα
 ὀρθῆς [ἐστίν] ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΕΑΓ, ΑΕΓ. διὰ τὰ
 15 αὐτὰ δὴ καὶ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΓΕΒ, ΕΒΓ ἡμίσειά
 ἐστὶν ὀρθῆς· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΕΒ. καὶ ἐπεὶ
 ἡμίσεια ὀρθῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΕΒΓ, ἡμίσεια ἄρα ὀρθῆς
 καὶ ἡ ὑπὸ ΔΒΗ. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΔΗ ὀρθή·
 ἴση γάρ ἐστι τῆ ὑπὸ ΔΓΕ· ἐναλλάξ γάρ· λοιπὴ ἄρα
 20 ἡ ὑπὸ ΔΗΒ ἡμίσειά ἐστὶν ὀρθῆς· ἡ ἄρα ὑπὸ ΔΗΒ
 τῆ ὑπὸ ΔΒΗ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ ΒΔ
 πλευρᾶ τῆ ΗΔ ἐστὶν ἴση. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ὑπὸ ΕΗΖ
 ἡμίσειά ἐστὶν ὀρθῆς, ὀρθὴ δὲ ἡ πρὸς τῷ Ζ· ἴση γάρ
 ἐστὶ τῆ ἀπεναντίον τῆ πρὸς τῷ Γ· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ
 25 ΖΕΗ ἡμίσειά ἐστὶν ὀρθῆς· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΕΗΖ
 γωνία τῆ ὑπὸ ΖΕΗ· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ ΗΖ πλευρᾶ

3. τοῦ Δ τῆ ΓΕ] τοῦ Δ ΓΕ φ. ΓΕ] ΓΕ πάλιν P.
 4. ΖΔ] PF; ΔΖ BVp. 5. ΕΓ, ΖΔ] in ras. V, ΓΕ, ΔΖ p.
 7. ΖΕΒ] in ras. m. 2 F. ΕΖΔ] Δ in ras. V. ἐλάττονες
 p. 8. ἀπ'] PV; ἀπό BFp. 12. ἐστίν PV. ΕΑΓ] PB,
 in ras. V; ΑΕΓ p, in ras. F. 13. ΑΕΓ] PB, in ras. V;
 ΕΑΓ Fp. 14. ἐστίν] om. P, supra F. 16. ΑΕΒ] ΕΒ et

dicularis ΓE , et ponatur utrique $A\Gamma$, ΓB aequalis, et ducantur EA , EB . et per E rectae $A\Delta$ parallela ducatur EZ , per Δ autem rectae ΓE parallela ducatur $Z\Delta$. et quoniam in rectas parallelas $E\Gamma$, $Z\Delta$ recta aliqua incidit EZ , anguli $\Gamma EZ + EZ\Delta$ duobus rectis aequales sunt [I, 29]. itaque $ZEB + EZ\Delta$ duobus rectis minores sunt. quae autem ex angulis minoribus, quam sunt duo recti, educuntur rectae, concurrunt [αλτ. 5]. itaque EB , $Z\Delta$ ad partes B , Δ educatae concurrent. educantur et concurrant in H , et ducatur AH . et quoniam $A\Gamma = \Gamma E$, erit $\angle EAG = AEG$ [I, 5]. et angulus ad Γ positus rectus est. itaque uterque angulus EAG , AEG dimidius est recti [I, 32]. eadem de causa etiam uterque angulus ΓEB , EBG dimidius est recti. ergo $\angle AEB$ rectus est. et quoniam $\angle EBG$ dimidius recti est, etiam $\angle ABH$ dimidius est recti [I, 15]. sed $\angle B\Delta H$ rectus est; nam aequalis est angulo $\Delta\Gamma E$ (alternus enim est) [I, 29]. itaque qui relinquitur angulus ΔHB dimidius est recti. erit igitur $\angle \Delta HB = \Delta BH$; quare etiam $B\Delta = H\Delta$ [I, 6]. rursus quoniam $\angle EHZ$ dimidius recti est et angulus ad Z positus rectus (nam aequalis est opposito angulo ad Γ [I, 34]), erit, qui relinquitur, angulus ZEH dimidius recti [I, 32]. itaque $\angle EHZ = ZEH$. quare etiam $HZ = EZ$ [I, 6]. et quoniam

inter has litt. 1 litt. eras. F. 17. ἄρα] ἄρα ἐστίν p et supra F. 18. ἐστίν V. καὶ] om. p. 19. ἐστίν V. γὰρ] supra m. 2 F. 20. ΔHB] ΔBH V, corr. m. 2. ἡμίσεια — ΔHB] om. P. ΔHB] litt. HB e corr. V. 21. ΔBH] H e corr. V. ἴση ἐστίν p. BΔ] ΔB p. 22. HΔ] ΔH Pp. 24. ἐστίν PFV. 25. EZH] ZEH p. 26. ZEH] EZH p. HZ] in ras. m. 2 V; ZE p et F m. 2.

- τῆς EZ ἴσιν ἴση. καὶ ἐπεὶ [ἴση ἐστὶν ἢ EG τῆς GA ,]
 ἴσον ἐστὶ [καὶ] τὸ ἀπὸ τῆς EG τετραγώνου τῷ ἀπὸ
 τῆς GA τετραγώνῳ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν EG , GA τετραγ-
 5 γωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς GA τετραγώνου.
 τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν EG , GA ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς EA .
 τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς EA τετραγώνου διπλάσιόν ἐστι τοῦ
 ἀπὸ τῆς AG τετραγώνου. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ
 ZH τῆς EZ , ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ZH τῷ ἀπὸ
 τῆς ZE . τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν HZ , ZE διπλάσιά ἐστι
 10 τοῦ ἀπὸ τῆς EZ . τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν HZ , ZE ἴσον
 ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς EH . τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς EH διπλάσιόν
 ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς EZ . ἴση δὲ ἢ EZ τῆς GD . τὸ ἄρα
 ἀπὸ τῆς EH τετραγώνου διπλάσιόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς
 GD . ἐδείχθη δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς EA διπλάσιον τοῦ
 15 ἀπὸ τῆς AG . τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν AE , EH τετραγωνα
 διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν AG , GD τετραγώνων.
 τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν AE , EH τετραγώνοις ἴσον ἐστὶ τὸ
 ἀπὸ τῆς AH τετραγώνου· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς AH δι-
 πλάσιόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν AG , GD . τῷ δὲ ἀπὸ τῆς
 20 AH ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν AD , DH . τὰ ἄρα ἀπὸ
 τῶν AD , DH [τετραγωνα] διπλάσιά ἐστι τῶν ἀπὸ
 τῶν AG , GD [τετραγώνων]. ἴση δὲ ἢ DH τῆς DB .
 τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν AD , DB [τετραγωνα] διπλάσιά ἐστι
 τῶν ἀπὸ τῶν AG , GD τετραγώνων.
- 25 Ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ διχα, προστεθῆ δέ
 τις αὐτῇ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης σὺν
 τῇ προσκειμένῃ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσκειμένης τὰ συν-
 αμφοτέρα τετραγωνα διπλάσιά ἐστι τοῦ τε ἀπὸ τῆς

1. EZ] ZE P; ZH p et F m. 2. ἴση ἐστὶν ἢ EG τῆς
 GA] om. P. EG] AG p. GA] in ras. m. 2 V; GE p.
 2. ἐστὶν V. καὶ] om. P. τῆς] om. P. EG] E in ras.

$E\Gamma^2 = \Gamma A^2$, erunt $E\Gamma^2 + \Gamma A^2 = 2 \Gamma A^2$. sed

$$EA^2 = E\Gamma^2 + \Gamma A^2 \text{ [I, 47].}$$

itaque $EA^2 = 2 A\Gamma^2$. rursus quoniam $ZH = EZ$, erit $ZH^2 = ZE^2$. itaque $HZ^2 + ZE^2 = 2 EZ^2$. sed

$EH^2 = HZ^2 + ZE^2$ [I, 47]. itaque $EH^2 = 2 EZ^2$.

uerum $EZ = \Gamma\Delta$ [I, 34]. ergo $EH^2 = 2 \Gamma\Delta^2$. et demonstratum est etiam $EA^2 = 2 A\Gamma^2$. itaque

$$AE^2 + EH^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

sed $AH^2 = AE^2 + EH^2$ [I, 47]. itaque

$$AH^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

sed $AH^2 = A\Delta^2 + \Delta H^2$ [id.]. ergo

$$A\Delta^2 + \Delta H^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

uerum $\Delta H = \Delta B$. itaque

$$A\Delta^2 + \Delta B^2 = 2 (A\Gamma^2 + \Gamma\Delta^2).$$

Ergo si recta linea in duas partes aequales secatur, et alia recta ei in directum adiicitur, quadratum totius simul cum adiecta et quadratum adiectae simul

V; $A\Gamma$ p. τετράγωνον] om. p. 3. ΓA] ΓE p. τετρα-
 γώνω] om. p. $A\Gamma$, ΓE p. τετράγωνα] om. p. 4. ΓA]
 corr. ex $A\Gamma$ V; $A\Gamma$ p. 5. $E\Gamma$, ΓA] $A\Gamma$, ΓE p. EA] AE
 P; AE τετράγωνον p. 6. τῆς] τῶν F. EA τετράγωνον]
 AE p. ἔστιν V. 8. ZH] PF , V m. 2; HZ B, V m. 1;
 EZ p. EZ] ZE P; ZH p. ZH] HZ P, EZ p; ZH
 τετράγωνον V et m. 2 F (comp.). 9. ZE] ZH p, ZE
 τετραγώνω V et F m. 2 (comp.). HZ] PF , V m. 1; ZH B,
 V m. 2; EZ p. ZE] ZH τετράγωνα p. ἔστιν V. 10.
 EZ , ZH p. 11. $E\Gamma$ τετράγωνον V p, comp. supra F. 12.
 ἔστιν V. 13. τετράγωνον] om. p. ἔστιν V. 14. EA]
 corr. ex $E\Delta$ m. 1 P; AE p. 15. ἄρα ἀπό] φ , seq. -πο m. 1
 (del. φ). EH] HE F. τετράγωνα] om. p. 16. ἔστιν V.
 τετραγώνων] om. p. 17. τετραγώνοις] om. p. ἔστιν V.
 18. τετράγωνον] om. p. 19. ἔστιν V. 20. ἔστιν V.
 21. τετράγωνα] om. P. διπλάσιον φ (non F). ἔστιν V.
 22. $\Gamma\Delta$] in ras. V. τετραγώνων] om. P. 23. τετράγωνα]
 P; om. BFV p. ἔστιν V. 26. ὅλλης φ . 27. τὸ ἀπό]
 om. PB; m. 2 insert. F. 28. ἔστιν V.

ἡμισείας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς συγκειμένης ἔκ τε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσκειμένης ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφέντος τετραγώνου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

5 Τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τεμεῖν ὥστε τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνῳ.

10 Ἐστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB . δεῖ δὴ τὴν AB τεμεῖν ὥστε τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνῳ.

15 Ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον τὸ $AB\Delta\Gamma$, καὶ τεμησθῶ ἡ $A\Gamma$ δίχα κατὰ τὸ E σημείον, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ BE , καὶ διήχθω ἡ ΓA ἐπὶ τὸ Z , καὶ κείσθω τῇ BE ἴση ἡ EZ , καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς AZ τετράγωνον τὸ $Z\Theta$, καὶ διήχθω ἡ $H\Theta$ ἐπὶ τὸ K . λέγω, ὅτι ἡ AB τέτμηται κατὰ τὸ Θ , ὥστε τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Theta$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον
20 ποιεῖν τῷ ἀπὸ τῆς $A\Theta$ τετραγώνῳ.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἡ $A\Gamma$ τέτμηται δίχα κατὰ τὸ E , πρόσκειται δὲ αὐτῇ ἡ ZA , τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓZ , ZA περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς AE τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς EZ τετραγώνῳ. ἴση
25 δὲ ἡ EZ τῇ EB . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓZ , ZA μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς AE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ EB . ἀλλὰ τῷ ἀπὸ

2. ἀναγραφέντος τετραγώνου] corr. ex ἀναγραφέντι τετραγώνῳ m. 1 P. Prop. XI cum praecedenti coniunxit V; corr. et numerum add. m. 2. 5. -σαν εὐθεῖ- in ras. p. 6. τμημάτων] seq. ras. 3 litt. V. 8. τετραγώνου F. 14. $AB\Delta\Gamma$]

sumpta duplo maiora sunt quadrato dimidiae et quadrato rectae ex dimidia et adiecta compositae; quod erat demonstrandum.

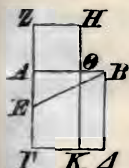
XI.

Datam rectam ita secare, ut rectangulum tota et alterutra parte comprehensum quadrato reliquae partis aequale sit.

Sit data recta AB . oportet igitur rectam AB ita secare, ut rectangulum tota et alterutra parte comprehensum quadrato reliquae partis aequale sit.

construatur enim in AB quadratum $AB\Delta\Gamma$ [I, 46], et $A\Gamma$ in duas partes aequales secetur in puncto E ,

et ducatur BE , et ΓA ad Z educatur, et ponatur $EZ = BE$, et construatur in AZ quadratum $Z\Theta$ [id.], et educatur $H\Theta$ ad K . dico, rectam AB ita sectam esse in Θ , ut faciat $AB \times B\Theta = A\Theta^2$.

nam quoniam recta $A\Gamma$ in duas partes aequales secta est in E , et ei adiecta est ZA , erit

$$\Gamma Z \times ZA + AE^2 = EZ^2 \text{ [prop. VI].}$$

sed $EZ = EB$. itaque $\Gamma Z \times ZA + AE^2 = EB^2$.

XI. Boetius p. 386, 15.

$AB\Gamma\Delta B$, AB , insertis $\Gamma\Delta$ m. 2 F, $A\Gamma\Delta B$ p. 17. $Z\Theta$ $ZH\Theta A$ p; in FV post Z et post Θ 1 litt. eras. $\delta\iota\eta\chi\theta\omega$ $\delta\iota$ - supra m. 2 F. 20. ποιεῖν] PF; εἶναι Bp et post ras. 2 litt. V. $\tau\omega$] mg. m. 2 p. 24. ἔστι] comp. supra m. 1 V. $\alpha\pi\acute{o}$] φ , seq. $\pi\acute{o}$ m. 1. EZ] in ras. F. 25. ΓZ , ZA] in ras. F. seq. $\acute{o}\varphi\theta\gamma\acute{o}\nu\iota\omicron\nu$ φ , quod cum seq. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ in mg. transit. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$] PB et sine dubio F m. 1; $\text{περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ}$ Vp, et P m. 2. 26. $\alpha\pi\acute{o}$ $\tau\eta\varsigma$] om. P. AE τετραγώνου Vp, F m. 2. ἔστιν V. EB] PB, $\tau\eta\varsigma$ EB F, τετραγώνου add. m. 2; $\tau\eta\varsigma$ EB τετραγώνου Vp.

EB ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν BA , AE . ὁρίτη γὰρ ἡ πρὸς
 τῷ A γωνία· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓZ . ZA μετὰ τοῦ
 ἀπὸ τῆς AE ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , AE . κοι-
 νὸν ἀφηγήσθω τὸ ἀπὸ τῆς AE . λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ
 5 τῶν ΓZ , ZA περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ
 ἀπὸ τῆς AB τετραγώνῳ. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ὑπὸ τῶν
 ΓZ , ZA τὸ ZK . ἴση γὰρ ἡ AZ τῇ ZH . τὸ δὲ ἀπὸ
 τῆς AB τὸ AD . τὸ ἄρα ZK ἴσον ἐστὶ τῷ AD . κοι-
 νὸν ἀφηγήσθω τὸ AK . λοιπὸν ἄρα τὸ $Z\Theta$ τῷ ΘA ἴσον
 10 ἐστίν. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ΘA τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Theta$. ἴση γὰρ ἡ
 AB τῇ $B\Delta$. τὸ δὲ $Z\Theta$ τὸ ἀπὸ τῆς $A\Theta$. τὸ ἄρα ὑπὸ
 τῶν AB , $B\Theta$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ
 ἀπὸ ΘA τετραγώνῳ.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB τέτμηται κατὰ τὸ
 15 Θ ὥστε τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Theta$ περιεχόμενον ὀρθογώ-
 νιον ἴσον ποιεῖν τῷ ἀπὸ τῆς ΘA τετραγώνῳ· ὅπερ
 ἔδει ποιῆσαι.

ιβ'.

Ἐν τοῖς ἀμβλυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς
 τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν ὑποτεινούσης πλευρᾶς
 20 τετράγωνον μεῖζόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ἀμ-
 βλεῖαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετρα-
 γώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς τῶν
 περὶ τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος
 πίπτει, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐκτὸς ὑπὸ
 25 τῆς καθέτου πρὸς τῇ ἀμβλεῖα γωνία.

Ἐστω ἀμβλυγώνιον τρίγωνον το $AB\Gamma$ ἀμβλεῖαν

1. τῆς EB V p, F m. 2 (EB corr. ex $E\Delta$). ἐστίν V.
 3. ἐστίν V, comp. supra F. 4. τῆς AE τετράγωνον p. 5.
 ὀρθογώνιον] om. P. ἐστίν V. 6. ἐστίν V. 7. AZ] ZA
 p, et V sed corr. m. 2. 8. ἐστίν V. 9. ΘA] $\Delta\Theta$ B et V

sed $BA^2 + AE^2 = EB^2$; nam angulus ad A positus rectus est [I, 47]. itaque

$$\Gamma Z \times ZA + AE^2 = BA^2 + AE^2.$$

subtrahatur, quod commune est, AE^2 . itaque

$$\Gamma Z \times ZA = AB^2.$$

et $\Gamma Z \times ZA = ZK$; nam $AZ = ZH$. et $AB^2 = A\Delta$.

itaque $ZK = A\Delta$. subtrahatur, quod commune est,

AK . itaque $Z\Theta = \Theta\Delta$. et $\Theta\Delta = AB \times B\Theta$; nam

$AB = B\Delta$. et $Z\Theta = A\Theta^2$. itaque $AB \times B\Theta = \Theta A^2$.

Ergo data recta AB in Θ ita secta est, ut faciat

$$AB \times B\Theta = \Theta A^2.$$

quod oportebat fieri.

XII.

In triangulis obtusiangulis quadratum lateris sub obtuso angulo subtendentis quadratis laterum obtusum angulum comprehendentium maius est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum obtusum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum obtusum extrinsecus abscisa.

Sit triangulus obtusiangulus $AB\Gamma$ obtusum habens

XII. Boetius p. 386, 18.

e corr. m. 2. 10. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] FV, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\acute{\iota}\sigma\sigma\acute{o}\nu$ p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\Theta\Delta$ τὸ ὑπὸ — 11. τῆς $A\Theta$] $Z\Theta$ τὸ ἀπὸ τῆς $A\Theta$ τὸ δὲ $\Theta\Delta$ τὸ ὑπὸ AB , $B\Theta$ P, Campanus; fort. recipiendum. 11. AB] BA p. 12. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 13. ΘA] τῆς ΘA F, V (ΘA in ras.), τῆς $A\Theta$ p. 15. περιεχόμενον ὀρθογώνιον] om. p. 16. ποιεῖν] PF; εἶναι Bp et post ras. 3 litt. V. ΘA] in ras. m. 2 V; $A\Theta$ p. τετραγώνω] om. p. 17. ποιῆσαι] δεῖξαι p, corr. mg. m. 2. 20. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 22. τῆ] insert. m. 1 F. 23. ἦν] ἦν ἐκβληθεῖσαν p, et B m. recenti.

ἔχον τὴν ὑπὸ $ΒΑΓ$, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ $Β$ σημείου ἐπὶ τὴν $ΓΑ$ ἐκβληθεῖσαν κάθετος ἢ $ΒΔ$. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $ΒΓ$ τετραγώνου μείζον ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $ΒΑ$, $ΑΓ$ τετραγώνων τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἢ $ΓΔ$ τέτμηται, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ $Α$ σημεῖον, τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΔΓ$ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $ΓΔ$, $ΔΒ$ ἴσα ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$, $ΔΒ$ τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ [περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ]. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΓΔ$, $ΔΒ$ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΓΒ$. ὀρθὴ γὰρ ἢ πρὸς τῷ $Δ$ γωνία. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΑΔ$, $ΔΒ$ ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς $ΑΒ$. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΓΒ$ τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΒ$ τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ. ὥστε τὸ ἀπὸ τῆς $ΓΒ$ τετραγώνου τῶν ἀπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΒ$ τετραγώνων μείζον ἐστὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν $ΓΑ$, $ΑΔ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐν ἄρα τοῖς ἀμβλυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν ὑποτεϊνούσης πλευρᾶς τετραγώνου μείζον ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς τῶν περὶ τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἢ κάθετος πίπτει, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐκτὸς ὑπὸ τῆς καθέτου πρὸς τῇ ἀμβλείᾳ γωνίᾳ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. τὴν] bis P. $ΒΑΓ$ γωνίαν V. 2. ἐκβληθεῖσα p.
 3. ἐστὶν V. 4. τῶν] om. B. 6. ἔτυχε Vp. $ΔΓ$] $ΓΔ$ P
 et V m. 1. 8. τῷ] τῶν V. 9. ὀρθογώνιον V; corr. m. 2.
 10. $ΔΒ$] $ΒΔ$ F. ἐστὶν FV. 11. τετραγώνοις] om. BF.

angulum BAG , et ducatur a puncto B ad GA productam perpendicularis BD . dico, esse

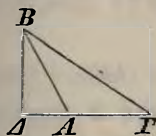
$$BG^2 = BA^2 + AG^2 + 2 GA \times AD.$$

nam quoniam recta GD utcunque secta est in puncto A , erit $GD^2 = GA^2 + AD^2 + 2 GA \times AD$ [prop. IV]. commune adiiciatur DB^2 . itaque

$$GD^2 + DB^2 = GA^2 + AD^2 + DB^2 + GA \times AD.$$

sed $GB^2 = GD^2 + DB^2$; nam angulus ad D positus rectus est [I, 47]. et

$$AB^2 = AD^2 + DB^2 \text{ [id.]}$$

itaque

$$GB^2 = GA^2 + AB^2 + 2 GA \times AD.$$

quare quadratum rectae GB quadratis rectorum GA , AB maius est duplo rectangulo rectis GA , AD comprehenso.

Ergo in triangulis obtusiangulis quadratum lateris sub obtuso angulo subtendentis quadratis laterum obtusum angulum comprehendentium maius est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum obtusum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum obtusum extrinsecus abscisa; quod erat demonstrandum.

12. περιεχομένω ὀρθογωνίῳ] om. P. 13. GA , AD φ.
 ἐστίν V. 14. AD] GD φ (non F). 15. ἴσον] PBF; ἴσον
 ἐστίν V et p (ἐστίν). AB] BA p. GB] BI p. 16. ἐστίν
 V. 18. τετράγωνον μείζον ἐστίν p. 19. μείζον ἐστίν] om. p.
 ἐστίν PV et B (ν in ras.). 21. ἐν] ἐάν φ. τριγώνοις]
 om. P. 22. γωνίαν] om. P. 23. ἐστίν V. ἀπὸ τῶν]
 supra F. 25. τε] insert. F. ἦν ἐκβληθεῖσαν p. 26.
 ἐκτός] ἐκτός τῆς φ.

ιγ'.

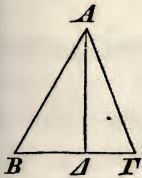
Ἐν τοῖς ὀξυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν ὀξεῖαν γωνίαν ὑποτεينوῦσης πλευρᾶς τετραγώνου ἑλαττόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν τὴν ὀξεῖαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν τετραγώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς τῶν περὶ τὴν ὀξεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος πίπτει, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐντὸς ὑπὸ τῆς καθέτου πρὸς τῇ ὀξειᾷ γωνίᾳ.

10 Ἔστω ὀξυγώνιον τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ ὀξεῖαν ἔχον τὴν πρὸς τῷ B γωνίαν, καὶ ἴχθω ἀπὸ τοῦ A σημείου ἐπὶ τὴν $B\Gamma$ κάθετος ἡ AD . λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ τετραγώνου ἑλαττόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν ΓB , BA τετραγώνων τῷ δις ὑπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$ περιεχομένῳ
15 ὀρθογωνίῳ.

Ἐπεὶ γὰρ εὐθεῖα ἡ ΓB τέμνεται, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ Δ , τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$ τετραγῶνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς $\Delta\Gamma$ τετραγῶνῳ. κοινὸν προσκείσθω
20 τὸ ἀπὸ τῆς ΔA τετραγώνου. τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$, ΔA τετραγῶνα ἴσα ἐστὶ τῷ τε δις ὑπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ τετραγῶνοις. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $B\Delta$, ΔA ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς AB . ὀρθὴ γὰρ ἡ πρὸς τῷ Δ γωνία· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$.
25 τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΓB , BA ἴσα ἐστὶ τῷ τε ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$. ὥστε μόνον τὸ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ ἑλαττόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν ΓB , BA τετραγῶνων τῷ δις ὑπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.
30

XIII.

In triangulis acutiangulis quadratum lateris sub acuto angulo subtendentis quadratis laterum acutum angulum comprehendentium minus est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum acutum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum acutum intra abscisa.

Sit triangulus acutiangulus $AB\Gamma$ acutum habens angulum ad B positum, et ducatur ab A puncto ad $B\Gamma$ perpendicularis $A\Delta$. dico, esse

$$A\Gamma^2 = \Gamma B^2 + B\Delta^2 \div 2 \Gamma B \times B\Delta.$$

nam quoniam recta ΓB utcunque secta est in Δ , erunt $\Gamma B^2 + B\Delta^2 = 2 \Gamma B \times B\Delta + \Delta\Gamma^2$ [prop. VII]. commune adiiciatur ΔA^2 . itaque

$$\Gamma B^2 + B\Delta^2 + \Delta A^2 = 2 \Gamma B \times B\Delta + \Delta A^2 + \Delta\Gamma^2.$$

sed $AB^2 = B\Delta^2 + \Delta A^2$; nam angulus ad Δ positus rectus est [I, 47]. et $A\Gamma^2 = \Delta A^2 + \Delta\Gamma^2$ [I, 47]. itaque $\Gamma B^2 + B\Delta^2 = A\Gamma^2 + 2 \Gamma B \times B\Delta$. quare

$$A\Gamma^2 = \Gamma B^2 + B\Delta^2 \div 2 \Gamma B \times B\Delta.$$

XIII. Pappus V p. 376, 21.

- $\tau\eta\varsigma$] om. P. 13. ἔλασσον F. ἔστιν V. τῶν ἀπὸ τῶν]
 τῶ ὑπὸ F; corr. m. 2; τῶν ἀπὸ B. 14. περιεχόμενον φ.
 16. ΓB] in ras. FV, $B\Gamma$ p. ἔτυχε Vp. 17. ἔστιν FV.
 19. $\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta$ p. τετραγώνων φ. 21. ἔστιν FV. 22.
 περιεχόμενων φ. 23. τῶν] add. m. 2 F. 24. ἴσον ἔστιν V
 et p (ἔστ). 25. ἴσον ἔστιν Vφ, p (ἔστ). τό] om. φ.
 26. ἔστιν V. 27. τῶν] om. P. 28. ἔλασσον F. ἔστιν V.
 Post BA ras. unius fere lin. F. 29. $B\Delta$] BA φ.

Ἐν ἄρα τοῖς ὀξυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τῆν ὀξεῖαν γωνίαν ὑποτεينوῦσης πλευρᾶς τετράγωνον ἔλατ-
τόν ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν τῆν ὀξεῖαν γωνίαν περιεχοσῶν
πλευρῶν τετραγώνων τῷ περιεχομένῳ δις ὑπὸ τε μιᾶς
5 τῶν περὶ τῆν ὀξεῖαν γωνίαν, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος πίπτει,
καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐντὸς ὑπὸ τῆς καθέτου πρὸς
τῇ ὀξειᾷ γωνίᾳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Τῷ δοθέντι εὐθύγραμμῳ ἴσον τετράγωνον
10 συστήσασθαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν εὐθύγραμμον τὸ A · δεῖ δὴ τῷ A
εὐθύγραμμῳ ἴσον τετράγωνον συστήσασθαι.

Συνεστιάτω γὰρ τῷ A εὐθύγραμμῳ ἴσον παραλλη-
λόγραμμον ὀρθογώνιον τὸ $B\Delta$ · εἰ μὲν οὖν ἴση ἐστὶν
15 ἡ BE τῇ $E\Delta$, γεγονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν. συν-
έσταιται γὰρ τῷ A εὐθύγραμμῳ ἴσον τετράγωνον τὸ
 $B\Delta$ · εἰ δὲ οὐ, μία τῶν BE , $E\Delta$ μείζων ἐστὶν. ἔστω
μείζων ἡ BE , καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Z , καὶ κείσθω
τῇ $E\Delta$ ἴση ἡ EZ , καὶ τετμήσθω ἡ BZ δίχα κατὰ
20 τὸ H , καὶ κέντρῳ τῷ H , διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν HB ,
 HZ ἡμικύκλιον γεγράφθω τὸ $B\Theta Z$, καὶ ἐκβεβλήσθω
ἡ ΔE ἐπὶ τὸ Θ , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $H\Theta$.

Ἐπεὶ οὖν εὐθεία ἡ BZ τέτμηται εἰς μὲν ἴσα κατὰ

1. ἐν] inter ε et ν ras. 1 litt. V. 2. ἔλασσον F. 3. ἐστὶν V. 4. τε] om. F. 6. ἐντός] om. P. 11. τὸ μὲν δοθέν p. 13. γὰρ] om. p. 14. $B\Delta$] $B\Gamma\Delta E$ p; in ras. V. 15. συνεστιάται] PBF, V m. 2; συνεστιάτω V m. 1; συνίσταται p. 17. οὐ] postea add. F. Post μία 1 litt. (1?) eras. F. 18. ἐκβεβλήσθαι φ. 19. EZ] ZE BF. 20. καί] postea add. F. κέντρῳ] PB, F m. 1; κέντρῳ μὲν Vp, F m. 2. HB] BH BF. 23. οὖν] om. F. Seq. ras. 1 litt. V. BZ] in ras. V. εἰς] -ς supra m. 1 V.

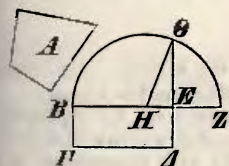
Ergo in triangulis acutiangulis quadratum lateris sub acuto angulo subtendentis quadratis laterum acutum angulum comprehendentium minus est duplo rectangulo comprehenso ab altero laterum acutum angulum comprehendentium, eo scilicet, in quod perpendicularis cadit, et recta a perpendiculari ad angulum acutum intra abscisa; quod erat demonstrandum.

XIV.

Quadratum datae figurae rectilineae aequale construere.

Sit data figura rectilinea A . oportet igitur figurae rectilineae A aequale quadratum construere.

construatur enim figurae rectilineae A aequale parallelogrammum rectangulum $B\Delta$ [I, 45]. si igitur $BE = E\Delta$, effectum erit, quod propositum erat. constructum enim est quadratum $B\Delta$ datae figurae rectilineae A aequale. sin minus, alterutra rectarum

$BE, E\Delta$ maior est. sit maior BE , et producatum ad Z , et ponatur $EZ = E\Delta$, et BZ in H in duas partes aequales secetur [I, 10], et centro H radio autem alterutra rectarum HB, HZ semicirculus describatur $B\Theta Z$, et producatum ΔE ad Θ , et ducatur $H\Theta$.

iam quoniam recta BZ in partes aequales secta

XIV. Simplic. in Arist. de coel. fol. 101; id. in phys. fol. 12^u; 14. Boetius p. 386, 23.

τὸ H , εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ E , τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BE , EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς EH τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς HZ τετραγώνῳ. ἴση δὲ ἢ HZ τῇ $H\Theta$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BE , EZ μετὰ
 5 τοῦ ἀπὸ τῆς HE ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $H\Theta$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $H\Theta$ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΘE , EH τετράγωνα. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν BE , EZ μετὰ τοῦ ἀπὸ HE ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΘE , EH . κοινὸν ἀφηγήσθω τὸ ἀπὸ τῆς HE τετράγωνον. λοιπὸν ἄρα το ὑπὸ τῶν
 10 BE , EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Theta$ τετραγώνῳ. ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τῶν BE , EZ τὸ $B\Delta$ ἐστίν. ἴση γὰρ ἢ EZ τῇ $E\Delta$. τὸ ἄρα $B\Delta$ παραλληλόγραμμον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΘE τετραγώνῳ. ἴσον δὲ τὸ $B\Delta$ τῷ A εὐθύγραμμῳ. καὶ τὸ A
 15 ἄρα εὐθύγραμμον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Theta$ ἀναγραφησομένῳ τετραγώνῳ.

Τῷ ἄρα δοθέντι εὐθύγραμμῳ τῷ A ἴσον τετράγωνον συνέσταται τὸ ἀπὸ τῆς $E\Theta$ ἀναγραφησόμενον ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

1. τό] (tert.) supra m. 1 V. 2. EH] HE P. 3. ἴσον — 5. $H\Theta$] mg. m. 2 V; in textu ras. tertiae partis lineae. ἐστίν φ. 4. ὑπὸ τῶν BE , EZ] ὑπὸ τῶν BE , EZ ὀρθογώνιον in mg. transiens m. 1 F, seq. τῶν BE , EZ φ; τῶν BE , EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον p. 5. HE] HE τετραγώνου p; τετραγώνου add. comp. m. 1 F. δὲ ἀπό] euan. F. 6. ἐστίν V φ. EH] Pp; HE BF, in ras. V. 7. EZ περιεχόμενον ὀρθογώνιον p. HE] PB; τῆς HE V φ, τῆς EH p. 8. ἴσα] ἴσον φ. ἐστίν V. τοῖς] in ras. V. ΘE , EH] Pp; ΘE , HE BF, V in ras. 9. HE] EH p. τῶν] supra m. 2 V. 10. περιεχόμενον ὀρθογώνιον] om. p. ἐστίν V. τῷ] τό φ. 11. τὸ $B\Delta$] BFVp, Campanus; τὸ ὑπὸ τῶν BE , $E\Delta$ P. 12. EZ] ZE P. 13. ἐστίν V. 14. καί] postea add. comp. F; om. V. A] insert. m. 1 p. 15. ἐστίν PV. ἀναγραφησομένῳ] PBF; ἀναγραφομένῳ V, ἀναγραφέντι p. 18. συνέσταται] BF; συνίσταται Pp et V in ras. ἀναγραφέν

est in H in inaequales autem in E , erunt

$$BE \times EZ + EH^2 = HZ^2 \text{ [prop. V].}$$

sed $HZ = H\Theta$. itaque $BE \times EZ + HE^2 = H\Theta^2$.

uerum $\Theta E^2 + EH^2 = H\Theta^2$ [I, 47]. itaque

$$BE \times EZ + HE^2 = \Theta E^2 + EH^2.$$

subtrahatur, quod commune est, HE^2 . itaque

$$BE \times EZ = E\Theta^2.$$

uerum $BE \times EZ = B\Delta$; nam $EZ = E\Delta$. itaque $B\Delta = \Theta E^2$. sed $B\Delta = A$. itaque etiam figura rectilinea A quadrato, quod in $E\Theta$ construi poterit, aequale est.

Ergo datae figurae rectilineae A aequale quadratum constructum est, id quod in $E\Theta$ describi poterit; quod oportebat fieri.

p. 19. ποιῆσαι] δεῖξαι FV. Εὐκλείδου στοιχ. β Β, Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως β F, τέλος τοῦ δευτέρου στοιχείου τοῦ Εὐκλείδου τοῦ γεωμέτρου V.

γ'.

Ὅροι.

α'. Ἴσοι κύκλοι εἰσίν, ὧν αἱ διάμετροι ἴσαι εἰσίν, ἢ ὧν αἱ ἐκ τῶν κέντρων ἴσαι εἰσίν.

β'. Εὐθεῖα κύκλου ἐφάπτεσθαι λέγεται, ἣτις
5 ἀπομένῃ τοῦ κύκλου καὶ ἐκβαλλομένη οὐ τέμνει τὸν κύκλον.

γ'. Κύκλοι ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων λέγονται οἵτινες ἀπτόμενοι ἀλλήλων οὐ τέμνουσιν ἀλλήλους.

δ'. Ἐν κύκλῳ ἴσου ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ κέντρου
10 εὐθεῖαι λέγονται, ὅταν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπ' αὐτὰς κάθεται ἀγόμεναι ἴσαι ὦσιν.

ε'. Μειζον δὲ ἀπέχειν λέγεται, ἐφ' ἣν ἡ μείζων κάθετος πίπτει.

ς'. Τμήμα κύκλου ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχῆμα
15 ὑπὸ τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας.

ζ'. Τμήματος δὲ γωνία ἐστὶν ἡ περιεχομένη ὑπὸ τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας.

η'. Ἐν τμήματι δὲ γωνία ἐστίν, ὅταν ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ τμήματος ληφθῇ τι σημεῖον καὶ ἀπ'

Def. 1. Hero def. 117, 3. Boetius p. 378, 15. 2. Hero def. 115, 1. Boetius p. 378, 17. 3. Hero ib. Boetius p. 378, 19. 4—5. Hero def. 117, 4. Boetius p. 379, 1. 6. Hero def. 33. Boetius p. 379, 5. 7. Boetius p. 379, 9. 8. Hero def. 34. Boetius p. 379, 6.

1. ὄροι] om. PBFp; numeros om. PBFV. 2. εἰσίν] om.

III.

Definitiones.

I. Aequales circuli sunt, quorum diametri aequales sunt, vel quorum radii aequales.

II. Recta circulum contingere dicitur, quaecunque circulum tangens et producta non secat circulum.

III. Circuli inter se contingere dicuntur, quicumque inter se tangentes non secant inter se.

IV. In circulo rectae aequali spatio a centro distare dicuntur, si rectae a centro ad eas perpendiculares ductae aequales sunt.

V. Maiore autem spatio distare ea dicitur, in quam maior perpendicularis cadit.

VI. Segmentum circuli est figura a recta aliqua et arcu circuli comprehensa.¹⁾

VII. Segmenti autem angulus is est, qui a recta et arcu circuli comprehenditur.

VIII. Angulus autem in segmento positus is est, qui sumpto in arcu segmenti puncto aliquo et ab eo

1) Cfr. not. crit. ad p. 6, 1.

p. 3. αί] insert. m. 1 P. ἴσαι εἰσίν] εὐ...σιν intercedente ras.
10 litt. F. 5. τέμνη V, sed corr. 6. Post κύκλον add. ἐπὶ
μηδέτερα μέρη P; idem loco uocabuli οὐ Hero, Boetius, Cam-
panus. 7. Ante κύκλοι ras. 2 litt. V. 9. ἀπό] om. V, Hero.
11. ὡσι p. 12. ε'] cum def. 4 coniunxit p. 14. ἐστίν V.
15. Post περιφερείας p mg. m. 1 pro scholio add. ἢ μείζονος
ἢ μικκυκλίον ἢ ἐλάττονος ἢ μικκυκλίον; cfr. Hero. 19. ἀπ'] ἀπό P.

αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς εὐθείας, ἥ ἐστι βάσις τοῦ τμήματος, ἐπιξενυχθῶσιν εὐθεῖαι, ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν ἐπιξενυχθειῶν εὐθειῶν.

θ'. Ὄταν δὲ αἱ περιέχουσαι τὴν γωνίαν εὐθεῖαι ἀπολαμβάνωσιν τινὰ περιφέρειαν, ἐπ' ἐκείνης λέγεται βεβηκέναι ἡ γωνία.

ι'. Τομεὺς δὲ κύκλου ἐστίν, ὅταν πρὸς τῷ κέντρῳ τοῦ κύκλου συσταθῇ γωνία, τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπὸ τε τῶν τὴν γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῶν περιφέρειας.

ια'. Ὅμοια τμήματα κύκλων ἐστὶ τὰ δεχόμενα γωνίας ἴσας, ἥ ἐν οἷς αἱ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

α'.

Τοῦ δοθέντος κύκλου τὸ κέντρον εἶρεῖν.

15 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓ$. δεῖ δὴ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου τὸ κέντρον εὑρεῖν.

Διήχθω τις εἰς αὐτόν, ὡς ἔτυχεν, εὐθεῖα ἡ $ΑΒ$, καὶ τεμηθῶ δίχα κατὰ τὸ $Δ$ σημείου, καὶ ἀπὸ τοῦ $Δ$ τῆ $ΑΒ$ πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ $ΔΓ$ καὶ διήχθω ἐπὶ τὸ $Ε$, καὶ τεμηθῶ ἡ $ΓΕ$ δίχα κατὰ τὸ $Ζ$. λέγω, ὅτι τὸ $Ζ$ κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ [κύκλου].

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ $Η$, καὶ ἐπέξέχθωσαν αἱ $ΗΑ$, $ΗΔ$, $ΗΒ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΔ$ τῆ $ΔΒ$, κοινὴ δὲ ἡ $ΔΗ$, δύο δὴ αἱ $ΑΔ$, $ΔΗ$ 25 δύο ταῖς $ΗΔ$, $ΔΒ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρῃ· καὶ βάσις ἡ $ΗΑ$ βάσει τῆ $ΗΒ$ ἐστὶν ἴση· ἐκ κέντρου γάρ·

Def. 9. Boetius p. 379, 10. 10. Hero def. 35. Boetius p. 379, 13. 11. Hero def. 118, 2. Simplicius in phys. fol. 14. Boetius p. 379, 16. I. Proclus p. 302, 5.

rectis ad terminos ductis rectae, quae basis est segmenti, a rectis ductis comprehenditur.

IX. Ubi uero rectae angulum comprehendentes arcum aliquem abscidunt, angulus in eo consistere dicitur.

X. Sector autem circuli est figura, quae angulo ad centrum circuli constructo a rectis angulum comprehendentibus et arcu ab iis absciso continetur.

XI. Similia segmenta circularum sunt, quae angulos aequales capiunt, uel in quibus anguli aequales sunt [cfr. def. 8].

I.

Dati circuli centrum inuenire.

Sit datus circulus $AB\Gamma$. oportet igitur circuli $AB\Gamma$ centrum inuenire.

producatur in eum utcumque recta AB , et in puncto Δ in duas partes aequales secetur, et a Δ ad rectam AB perpendicularis ducatur $\Delta\Gamma$ [I, 11], et producatur ad E , et ΓE in duas partes aequales secetur in Z . dico, Z centrum esse circuli $AB\Gamma$.

Ne sit enim, sed, si fieri potest, sit H , et ducantur HA , $H\Delta$, HB . et quoniam $A\Delta = \Delta B$, et ΔH communis est, duae rectae $A\Delta$, ΔH duabus $H\Delta$, ΔB aequales sunt altera alteri. et $HA = HB$; nam

V. $\acute{\epsilon}\pi'$] $\acute{\epsilon}\pi\iota$ B. 7. $\delta\acute{\epsilon}$] om. p. 11. $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$] PBp, Hero, Simplicius, Boetius; $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ Vp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 17. $\eta\chi\theta\omega$ P.
 19. Post AB ras. 1 litt. V. $\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta$ P. 21. $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$] om. P. 22. $\acute{\epsilon}\pi\iota\zeta\acute{\epsilon}\upsilon\chi\theta\omega\sigma\alpha\nu$ P. 23. $\kappa\alpha\iota$] om. p. 25. $\delta\upsilon\omicron$] $\delta\upsilon\sigma\iota$ Vp. $H\Delta$, ΔB] ΔH , $B\Delta$ P. 26. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V.
 $\gamma\acute{\alpha}\rho$] PB; $\gamma\acute{\alpha}\rho$ τοῦ $H F V$ p.

γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $A\Delta H$ γωνία τῇ ὑπὸ $H\Delta B$ ἴση ἐστίν.
 ὅταν δὲ εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γω-
 νίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρα τῶν ἴσων γω-
 νιῶν ἐστίν· ὀρθὴ ἄρα ἐστίν ἡ ὑπὸ $H\Delta B$. ἐστὶ δὲ καὶ
 5 ἡ ὑπὸ $Z\Delta B$ ὀρθή· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $Z\Delta B$ τῇ ὑπὸ
 $H\Delta B$, ἡ μείζων τῇ ἐλάττωι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.
 οὐκ ἄρα τὸ H κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ὁμοίως
 δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλο τι πλὴν τοῦ Z .

Τὸ Z ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ [κύ-
 10 κλου].

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθεῖά
 τις εὐθεῖάν τινα δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνη, ἐπὶ τῆς
 τεμνούσης ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. — ὅπερ ἔδει
 15 ποιῆσαι.

β'.

Ἐὰν κύκλου ἐπὶ τῆς περιφερείας ληφθῇ δύο
 τυχόντα σημεῖα, ἡ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιξεννυμένη
 εὐθεῖα ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου.

20 Ἔστω κύκλος ὁ $AB\Gamma$, καὶ ἐπὶ τῆς περιφερείας
 αὐτοῦ εἰλήφθω δύο τυχόντα σημεῖα τὰ A, B . λέγω,
 ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ A ἐπὶ τὸ B ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα ἐν-
 τὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, πιπέτω ἐκτὸς ὡς ἡ
 25 AEB , καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου, καὶ

Prop. I πόρ. Proclus p. 304 6. Simplicius in phys. fol. 14^u.

1. ἐστίν ἴση p. 3. ὀρθὴ ἐστίν p. ἴσων] om. P. 4.
 ἐστίν] om. p. $H\Delta B$] ΔHB φ. 6. $H\Delta B$] in ras. F.
 ἐλάττων τῇ μείζωνι P. 7. ἐστίν V. $AB\Gamma$] $HB\Gamma$ φ (non
 F). 8. οὐδ'] οὐδέ P. 9. ἄρα] om. F. ἐστίν PV.
 κύκλου] om. P. 11. πόρισμα] om. F. 12. τις εὐθεῖα V.

radii sunt. itaque $\angle A\Delta H = H\Delta B$ [I, 8]. ubi uero recta super rectam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, uterque angulus aequalis rectus est [I def. 10]. itaque $\angle H\Delta B$ rectus est. sed etiam $\angle Z\Delta B$ rectus est. itaque $\angle Z\Delta B = H\Delta B$ maior minori; quod fieri non potest. quare H centrum non est circuli $AB\Gamma$. similiter demonstrabimus ne aliud quidem ullum punctum. centrum esse praeter Z .

Ergo Z punctum centrum est circuli $AB\Gamma$.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si in circulo recta aliqua aliam rectam in duas partes aequales et ad angulos rectos secet, centrum circuli in recta secanti esse.¹⁾ — quod oportebat fieri.

II.

Si in ambitu circuli duo quaelibet puncta sumpta erunt, recta puncta coniungens intra circulum cadet.

Sit circulus $AB\Gamma$, et in ambitu eius duo quaelibet puncta sumantur A , B . dico, rectam ab A ad B ductam intra circulum casuram esse.

Ne cadat enim, sed, si fieri potest, cadat extra ut

1) Nam in $\Gamma\Delta$ in media AB perpendiculari erecta. centrum erat positum; ceterum hoc corollarium quasi parenthetice ponitur, ita ut uerba $\delta\pi\epsilon\rho\ \xi\delta\epsilon\iota\ \pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$ lin. 14 ad ipsum problema I referuntur; cfr. III, 16, al.

14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. $\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ P. $\delta\pi\epsilon\rho\ \xi\delta\epsilon\iota\ \pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] om.
p. 18. $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\alpha\ \tau\upsilon\chi\acute{o}\nu\tau\alpha$ p. $\tau\acute{\alpha}$] P B p, V m. 1; $\tau\acute{\alpha}\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$ F,
V m. 2.

ἔστω τὸ Δ , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΔA , ΔB , καὶ δι-
ήχθω ἡ ΔZE .

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ ΔB , ἴση ἄρα καὶ
γωνία ἡ ὑπὸ ΔAE τῇ ὑπὸ ΔBE · καὶ ἐπεὶ τριγώνου
5 τοῦ ΔAE μία πλευρὰ προσεκβέβληται ἡ AEB , μείζων
ἄρα ἡ ὑπὸ ΔEB γωνία τῆς ὑπὸ ΔAE . ἴση δὲ ἡ ὑπὸ
 ΔAE τῇ ὑπὸ ΔBE · μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ ΔEB τῆς
ὑπὸ ΔBE . ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ
ὑποτείνει· μείζων ἄρα ἡ ΔB τῆς ΔE . ἴση δὲ ἡ ΔB
10 τῇ ΔZ . μείζων ἄρα ἡ ΔZ τῆς ΔE ἡ ἐλάττω τῆς
μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ
 A ἐπὶ τὸ B ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐκτὸς πεσεῖται τοῦ
κύκλου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι οὐδὲ ἐπ' αὐτῆς τῆς
περιφερείας· ἐντὸς ἄρα.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐπὶ τῆς περιφερείας ληφθῇ δύο
τυχόντα σημεῖα, ἡ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα
ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

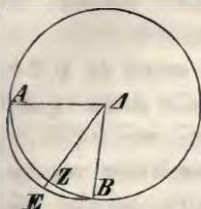
γ'.

Ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθειά τις διὰ τοῦ κέντρου
20 εὐθειάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου δίχα τέμνη,
καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· καὶ ἐὰν πρὸς
ὀρθὰς αὐτὴν τέμνη, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει.

Ἔστω κύκλος ὁ $AB\Gamma$, καὶ ἐν αὐτῷ εὐθειά τις διὰ
τοῦ κέντρου ἡ $\Gamma\Delta$ εὐθειάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου

1. ΔA] $A\Delta$ V. 2. ΔZE] PBp; V m. 1; ΔZ ἐπὶ τὸ E
V m. 2; in F post ΔZ eras. E et ἐπὶ τό supra scr. m. 2.
3. ἐπεὶ οὖν] καὶ ἐπεὶ P. 4. ἡ γωνία ἡ P. τριγώνου] in ras.
comp. m. 2 V. 5. AEB] PB, p (ἡ A- in ras.); EB supra
scr. A m. 2 F; AE ἐπὶ τὸ B V e corr. 10. τῇ] τῆς F.
ἄρα καὶ p. 13. δῆ] corr. ex δέ m. 2 V. 14. ἄρα πεσεῖ-
ται P. 15. κύκλου ἄρα p. 16. σημεῖα τυχόντα p. τὰ]

AEB , et sumatur centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I], et sit Δ , et ducantur ΔA , ΔB , et producat ΔZE .

iam quoniam $\Delta A = \Delta B$, erit

$$\angle \Delta AE = \angle BE [I, 5].$$

et quoniam in triangulo ΔAE unum
latus productum est AEB , erit

$$\angle \Delta EB > \Delta AE [I, 16].$$

uerum

$$\angle \Delta AE = \angle BE.$$

itaque $\angle \Delta EB > \Delta BE$. sub maiore autem angulo
maius latus subtendit [I, 19]. itaque $\Delta B > \Delta E$. sed
 $\Delta B = \Delta Z$. itaque $\Delta Z > \Delta E$ minus maiore; quod
fieri non potest. ergo recta ab A ad B ducta extra
circulum non cadet. iam similiter demonstrabimus,
ne in ipsum quidem ambitum eam cadere; intra igitur
cadet.

Ergo si in ambitu circuli duo quaelibet puncta
sumpta erunt, recta puncta coniungens intra circulum
cadet; quod erat demonstrandum.

III.

Si in circulo recta aliqua per centrum ducta aliam
rectam non per centrum ductam in duas partes ae-
quales secat, etiam ad rectos angulos eam secat. et
si ad rectos angulos eam secat, etiam in duas partes
aequales secat.

Sit circulus $AB\Gamma$, et in eo recta aliqua per cen-
trum ducta $\Gamma\Delta$ aliam rectam non per centrum ductam

$\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$ φ (in mg. transit), V m. 2. 17. $\delta\epsilon\acute{\iota}\xi\alpha\iota$] supra add.
 $\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$ F m. 1. 21. $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\epsilon\iota$] P, $\tau\epsilon\mu\epsilon\acute{\iota}$ BFVp; sed cfr.
p. 174, 19. 22. $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\epsilon\iota$] P; $\tau\epsilon\mu\epsilon\acute{\iota}$ BFVp.

τὴν AB δίχα τεμνέτω κατὰ τὸ Z σημεῖον· λέγω, ὅτι καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει.

Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ $ABΓ$ κύκλου, καὶ ἔστω τὸ E , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ EA , EB .

5 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AZ τῇ ZB , κοινὴ δὲ ἡ ZE , δύο δυσὶν ἴσαι [εἰσὶν]· καὶ βάσις ἡ EA βάσει τῇ EB ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ AZE γωνία τῇ ὑπὸ BZE ἴση ἐστίν. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφ-
 10 ἴσων γωνιῶν ἐστίν· ἑκατέρω ἄρα τῶν ὑπὸ AZE , BZE ὀρθὴ ἐστίν. ἡ $ΓΔ$ ἄρα διὰ τοῦ κέντρον οὖσα τὴν AB μὴ διὰ τοῦ κέντρον οὖσαν δίχα τέμνουσα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει.

Ἄλλὰ δὴ ἡ $ΓΔ$ τὴν AB πρὸς ὀρθὰς τεμνέτω· λέγω,
 15 ὅτι καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει, τουτέστιν, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ AZ τῇ ZB .

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ EA τῇ EB , ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ EAZ τῇ ὑπὸ EBZ . ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ AZE ὀρθῇ τῇ
 20 ὑπὸ BZE ἴση· δύο ἄρα τρίγωνά ἐστι τὰ EAZ , EZB τὰς δύο γωνίας δυσὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην κοινήν αὐτῶν τὴν EZ ὑπο-
 25 ἑτείνουσιν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν· καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει· ἴση ἄρα ἡ AZ τῇ ZB .

2. τεμεῖ F. 5. ZB] corr. ex BZ m. 2 V; BZ B. 6.

δύο δὴ $BV\rho$, in B seq. »—~~χ~~—« εἰσὶν] om. P; εἰσὶ p.

EA] AE φ. 7. BZE] EZB P. 9. ὀρθὴ ἐστίν Bp.

10. ἐστίν] om. Bp; supra comp. m. 2 V. 10. ὀρθὴ ἄρα ἐστίν

ἑκατέρω τῶν ὑπὸ AZE , BZE P. AZE , BZE] in ras. F.

11. ἐστίν] comp. supra scr. F. $ΓΔ$] $Γ$ postea insert. V.

13. αὐτὴν τέμνει V. 14. δὴ καὶ V. $ΓΔ$] $Γ$ postea insert.

AB in duas partes aequales secet in puncto Z . dico, eandem eam ad rectos angulos secare.

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I], et sit E , et ducantur EA , EB .

et quoniam $AZ = ZB$, communis autem est ZE , duae rectae duabus aequales sunt. et $EA = EB$. itaque $\angle AZE = BZE$ [I, 8]. ubi uero recta super rectam erecta angulos deinceps positos inter se aequales efficit, uterque angulus aequalis rectus est [I def. 10]. itaque uterque angulus AZE , BZE rectus est. ergo ΓA per centrum ducta rectam AB non per centrum ductam in duas partes aequales secans eadem ad rectos angulos secat.

Uerum ΓA rectam AB ad rectos angulos secet. dico, eandem eam in duas partes aequales secare, h. e. esse $AZ = ZB$.

nam iisdem comparatis quoniam $EA = EB$, erit etiam $\angle EAZ = EBZ$ [I, 5]. uerum etiam $\angle AZE = BZE$,

quia recti sunt. itaque¹⁾ duo trianguli sunt EAZ , EZB duos angulos duobus aequales habentes et unum latus uni lateri aequale EZ , quod commune est eorum, sub altero angulorum aequalium subtendens. itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt [I, 26]. ergo $AZ = ZB$.

1) Cum $\acute{\alpha}\rho\alpha$ lin. 20 in omnibus bonis codicibus omissum sit, fortasse potius pro $\acute{\iota}\sigma\eta \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota} \kappa\alpha\lambda$ lin. 18 scribendum: $\acute{\iota}\sigma\eta \delta\acute{\epsilon} \kappa\alpha\lambda$.

V. 18. $\acute{\epsilon}\kappa \kappa\acute{\epsilon}\nu\tau\rho\omicron\nu$ mg. V (schol.).
 litt. BZ in ras. V; corr. ex EZB F.
 om. PBF; comp. supra scr. V m. 2.
 B. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V.

$\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 19. EBZ]
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ V. 20. $\acute{\alpha}\rho\alpha$]
 $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\alpha$] $-\gamma\omega\nu\alpha$ eras.

Ἐὰν ἄρα ἐν κύκλῳ εὐθειά τις διὰ τοῦ κέντρου εὐθειάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου δίχα τέμνη, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· καὶ ἔαν πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνη, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

δ'.

Ἐὰν ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσαι, οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας δίχα.

Ἔστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, καὶ ἐν αὐτῷ δύο εὐθεῖαι αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ $Ε$ μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσαι· λέγω, ὅτι οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας δίχα.

Εἰ γὰρ δυνατόν, τεμνέτωσαν ἀλλήλας δίχα ὥστε ἴσην εἶναι τὴν μὲν $ΑΕ$ τῇ $ΕΓ$, τὴν δὲ $ΒΕ$ τῇ $ΕΔ$ · καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, καὶ ἔστω τὸ $Ζ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΖΕ$.

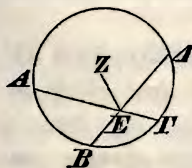
Ἐπεὶ οὖν εὐθειά τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ $ΖΕ$ εὐθειάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $ΑΓ$ δίχα τέμνει, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΖΕΑ$ · πάλιν, ἐπεὶ εὐθειά τις ἡ $ΖΕ$ εὐθειάν τινα τὴν $ΒΔ$ δίχα τέμνει, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνει· ὀρθὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΖΕΒ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΖΕΑ$ ὀρθή· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $ΖΕΑ$ τῇ ὑπὸ $ΖΕΒ$ ἢ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$ τέμνουσιν ἀλλήλας δίχα.

1. ἐν κύκλῳ] om. p; κύκλῳ comp. V, ἐν add. m. 2. 2. εὐθειάν τινα — 4. τέμνει] καὶ τὰ ἐξῆς P B V. μὴ διὰ — 4. τέμνει] καὶ τὰ ἐξῆς F. 4. τέμνη] -μνη in ras. p. 10. Ε σημεῖον P. 13. εἰ γὰρ — 14. τῇ ΕΓ] in ras. F. 14. εἶναι ἴσην p. 18. μὴ διὰ τοῦ κέντρου] P p; om. B F V. 19. τέμνει] P B p φ; τεμει V. ἐστὶ P. 20. ἐπεὶ] P p; m. 2 supra

Ergo si in circulo recta aliqua per centrum ducta aliam rectam non per centrum ductam in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat; et si ad rectos angulos eam secat, etiam in duas partes aequales secat; quod erat demonstrandum.

IV.

Si in circulo duae rectae inter se secant non per centrum ductae, in duas partes aequales inter se non secant.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$ et in eo duae rectae $A\Gamma$, $B\Delta$ non per centrum ductae inter se secant in E . dico, eas in duas partes aequales inter se non secare.

nam si fieri potest, in duas partes aequales inter se secant, ita ut sit $AE = E\Gamma$ et $BE = E\Delta$, et sumatur centrum circuli $AB\Gamma\Delta$ [prop. I], et sit Z , et ducatur ZE . iam quoniam recta per centrum ducta ZE aliam rectam non per centrum ductam $A\Gamma$ in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat [prop. III]. itaque $\angle ZEA$ rectus est. rursus quoniam recta ZE aliam rectam $B\Delta$ in duas partes aequales secat, etiam ad rectos angulos eam secat [id.]. itaque $\angle ZEB$ rectus est. sed demonstratum est, etiam $\angle ZEA$ rectum esse. quare

$$\angle ZEA = ZEB;$$

minor maiori; quod fieri non potest. itaque rectae $A\Gamma$, $B\Delta$ in duas partes aequales inter se non secant.

V; $\acute{\epsilon}\pi'$ F, corr. m. 2; om. B. 21. $B\Delta$ μή διὰ τοῦ κέντρου
 F, V m. 2. $\tau\acute{\epsilon}\muνει$] (alt.) PBVP; $\tau\epsilon\mu\epsilon\acute{\iota}$ F. 23. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\nu$
 F. 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PBp; om. Vφ.

Ἐὰν ἄρα ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὔσαι, οὐ τέμνουσιν ἀλλήλας δίχα· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ε'.

5 Ἐὰν δύο κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ΑΒΓ$, $ΓΔΗ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλους κατὰ τὰ $Β$, $Γ$ σημεῖα. λέγω, ὅτι οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

10 Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τὸ $Ε$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΕΓ$, καὶ διήχθω ἡ $ΕΖΗ$, ὡς ἔτυχεν. καὶ ἐπεὶ τὸ $Ε$ σημείον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΓ$ τῇ $ΕΖ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $Ε$ σημείον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΓΔΗ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΓ$ τῇ $ΕΗ$. ἐδείχθη
15 δὲ ἡ $ΕΓ$ καὶ τῇ $ΕΖ$ ἴση· καὶ ἡ $ΕΖ$ ἄρα τῇ $ΕΗ$ ἐστὶν ἴση ἢ ἐλάσσων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ $Ε$ σημείον κέντρον ἐστὶ τῶν $ΑΒΓ$, $ΓΔΗ$ κύκλων.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, οὐκ ἔστιν
20 αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ς'.

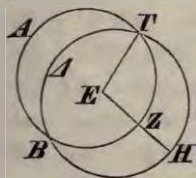
Ἐὰν δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων, οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

2. μὴ διὰ — δίχα] καὶ τὰ ἐξῆς BFV. 7. $ΓΔΗ$] $ΔΗ$
V. 8. $Β$, $Γ$] $Γ$, $Β$ p. 10. $ΕΓ$] $ΓΕ$ p. 11. ἔτυχεν p.
12. ἐστὶν V. τοῦ] bis P. 13. ἐστὶν V. 14. $ΕΓ$] $ΓΕ$
P. 15. Post δέ 1 litt. eras. V. $ΕΖ$] (alt.) $ΖΕ$ P. 16.
ἴση ἐστὶν p. ἐλάττων BVp. ἐστὶν] om. V. 17. ἐστὶν
V. 19. ἔσται Vp. 22. ἀλλήλων ἐντός V et F m. 2.

Ergo si in circulo duae rectae inter se secant non per centrum ductae, in duas partes aequales inter se non secant; quod erat demonstrandum.

V.

Si duo circuli inter se secant, non habebunt idem centrum.

nam duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta H$ inter se secant in punctis B, Γ . dico, eos idem centrum habituros non esse.

nam si fieri potest, sit E , et ducatur $E\Gamma$, et educatur EZH utcunque. et quoniam E punctum centrum est circuli $AB\Gamma$, erit $E\Gamma = EZ$. rursus quoniam punctum E centrum est circuli $\Gamma\Delta H$, erit $E\Gamma = EH$. sed demonstratum est etiam $E\Gamma = EZ$. itaque etiam $EZ = EH$, minor maiori; quod fieri non potest. itaque punctum E centrum circulorum $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta H$ non est.

Ergo si duo circuli inter se secant, non habebunt idem centrum; quod erat demonstrandum.

VI.

Si duo circuli inter se contingunt, non habebunt idem centrum.¹⁾

1) Euclides eum casum, quo circuli intra contingunt, ut obscuriorem sibi demonstrandum sumpsit; nam ubi circuli extrinsecus se contingunt, propositio per se patet. ceterum demonstratio Euclidis de hoc quoque casu ualet. quare ἐντός lin. 22 mera interpolatio est, ut etiam e codicum ratione adparet (om. Campanus).

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ΑΒΓ$, $ΓΔΕ$ ἐφαπτιέσθωσαν ἀλλήλων κατὰ τὸ $Γ$ σημεῖον· λέγω, ὅτι οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τὸ Z , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ZΓ$,
5 καὶ διήχθω, ὡς ἔτυχεν, ἡ $ZΕΒ$.

Ἐπεὶ οὖν τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ZΓ$ τῇ ZB . πάλιν, ἐπεὶ τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΓΔΕ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ZΓ$ τῇ $ZΕ$. ἐδείχθη δὲ ἡ $ZΓ$ τῇ ZB ἴση· καὶ ἡ $ZΕ$ ἄρα
10 τῇ ZB ἐστὶν ἴση, ἡ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῶν $ΑΒΓ$, $ΓΔΕ$ κύκλων.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι ἐφάπτωνται ἀλλήλων, οὐκ ἔσται αὐτῶν τὸ αὐτὸ κέντρον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ζ'.

15

Ἐὰν κύκλου ἐπὶ τῆς διαμέτρου ληφθῇ τι σημεῖον, ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσιν εὐθεῖαι ἄξιαι, μεγίστη μὲν ἔσται, ἐφ' ἧς τὸ
20 κέντρον, ἐλαχίστη δὲ ἡ λοιπή, τῶν δὲ ἄλλων αἰεὶ ἡ ἔγγιον τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερου μείζων ἐστίν, δύο δὲ μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ σημείου προσπεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἐλαχίστης.

25 Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ $ΑΔ$, καὶ ἐπὶ τῆς $ΑΔ$ εἰλήφθω τι σημεῖον τὸ Z , ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, κέντρον δὲ τοῦ κύκλου

1. ἀπτιέσθωσαν P et F m. 1 (corr. m. 2). 2. ἔσται] ἔστιν Vp. 6. ἐστίν V. 7. ZB] BZ P. πάλιν — 8. ΓΔΕ] in ras. p. 8. ἐστίν V. 9. δὲ καὶ p et F m. 2. 10. ἐλάσ-

nam duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ in puncto Γ inter se contingant. dico, eos idem centrum habituros non esse.

nam si fieri potest, sit Z , et ducatur $Z\Gamma$, et educatur ZEB utcunque. iam quoniam punctum Z centrum est circuli $AB\Gamma$, erit $Z\Gamma = ZB$. rursus quoniam punctum Z centrum est circuli $\Gamma\Delta E$, erit $Z\Gamma = ZE$. sed demonstratum est $Z\Gamma = ZB$. quare etiam $ZE = ZB$ minor maiori; quod fieri non potest. itaque Z punctum centrum circulorum $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ non est.

Ergo si duo circuli inter se contingunt, non habebunt idem centrum; quod erat demonstrandum.

VII.

Si in diametro circuli punctum aliquod sumitur, quod centrum circuli non est, et ab hoc puncto ad circumulum rectae aliquot addidunt, maxima erit ea, in qua est centrum, minima autem reliqua, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum ducta est, remotiore maior est, et duae solae aequales ad circumulum addident a puncto illo in utraque parte minimae.

sit circulus $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem eius sit $A\Delta$, et in $A\Delta$ sumatur punctum aliquod Z , quod non est centrum circuli, centrum autem circuli sit E , et a Z

σων Fp. ἐστίν] om. p. 11. ἐστίν V. 13. ἐφάπτονται] ἐφ- add. m. 2 F. ἀλλήλων ἐντός V. 17. ἐστίν FV.
 19. τινες, ὧν μία μὲν διὰ τοῦ κέντρον αἱ δὲ λοιπαὶ ὡς ἔτυχεν F. 20. δὲ ἡ] supra m. 2 F. δέ] δ' FV p. 21. ἕγγειον P. ἀπωτέρω P. 22. ἐστὶ P B p. εὐθεῖαι ἴσαι B p, V m. 2. τοῦ αὐτοῦ BV p. 25. ὁ] postea add. V. δέ] om. p. ἔστω] om. p. 27. ἐστίν F. κέντρον] (pr.) in ras. p. δέ] insert. p.

ἔστω τὸ E , καὶ ἀπὸ τοῦ Z πρὸς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον
προσπιπτέτωσαν εὐθεῖαι τινες αἱ $ZB, ZΓ, ZH$. λέγω,
ὅτι μεγίστη μὲν ἐστὶν ἡ ZA , ἐλαχίστη δὲ ἡ $ZΔ$,
τῶν δὲ ἄλλων ἡ μὲν ZB τῆς $ZΓ$ μείζων, ἡ δὲ $ZΓ$
5 τῆς ZH .

Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $BE, ΓE, HE$. καὶ ἐπεὶ
παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές
εἰσιν, αἱ ἄρα EB, EZ τῆς BZ μείζονές εἰσιν. ἴση
δὲ ἡ AE τῇ BE [αἱ ἄρα BE, EZ ἴσαι εἰσὶ τῇ AZ].
10 μείζων ἄρα ἡ AZ τῆς BZ . πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
 BE τῇ $ΓE$, κοινὴ δὲ ἡ ZE , δύο δὴ αἱ BE, EZ δυσεῖ
ταῖς $ΓE, EZ$ ἴσαι εἰσίν. ἀλλὰ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ BEZ
γωνίας τῆς ὑπὸ $ΓEZ$ μείζων· βάσις ἄρα ἡ BZ βά-
σεως τῆς $ΓZ$ μείζων ἐστίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ
15 $ΓZ$ τῆς ZH μείζων ἐστίν.

Πάλιν, ἐπεὶ αἱ HZ, ZE τῆς EH μείζονές εἰσιν,
ἴση δὲ ἡ EH τῇ $EΔ$, αἱ ἄρα HZ, ZE τῆς $EΔ$ μεί-
ζονές εἰσιν. κοινὴ ἀφηρήσθω ἡ EZ . λοιπὴ ἄρα ἡ HZ
λοιπῆς τῆς $ZΔ$ μείζων ἐστίν. μεγίστη μὲν ἄρα ἡ ZA ,
20 ἐλαχίστη δὲ ἡ $ZΔ$, μείζων δὲ ἡ μὲν ZB τῆς $ZΓ$, ἡ
δὲ $ZΓ$ τῆς ZH .

Λέγω, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ Z σημείου δύο μόνον ἴσαι
προσπεσοῦνται πρὸς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον ἐφ' ἐκάτερα
τῆς $ZΔ$ ἐλαχίστης. συνεστήτω γὰρ πρὸς τῇ EZ εὐ-
25 θεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ E τῇ ὑπὸ HEZ
γωνία ἴση ἡ ὑπὸ $ZEΘ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ZΘ$. ἐπεὶ

1. κύκλου φ. 3. ἐστίν] om. FV. $ZΔ$] φ (eras. $ZΔ$).
4. $ZΓ$] corr. m. 2 ex $HΓ$ V; $ΓZ$ P. $ZΓ$] $ΓZ$ F et m. 2
V. 5. τῇ φ. 8. εἰσιν, ἴση δὲ ἡ AE τῇ BE . αἱ ἄρα BE
F. αἱ EB, EZ ἄρα P. τῆς BZ — 9. EZ] om. F. 9.
 AE] in ras. m. 2 V. αἱ ἄρα — AZ] mg. m. 2 P. εἰσίν
B. 10. Ante BZ ras. 1 litt. V. 11. δέ] om. PB. δυσεῖ]

ad circulum $AB\Gamma\Delta$ adcidant rectae aliquot ZB , $Z\Gamma$, ZH . dico, maximam esse $Z\Delta$, minimam autem $Z\Delta$, ceterarum autem esse $ZB > Z\Gamma$ et $Z\Gamma > ZH$.

ducantur enim BE , ΓE , HE .
et quoniam cuiusvis trianguli duo
latera reliquo maiora sunt [I, 20],
erunt $EB + EZ > BZ$. sed
 $AE = BE$.

quare $AZ > BZ$. rursus quoniam
 $BE = \Gamma E$, communis autem ZE ,
duae rectae BE , EZ duabus ΓE ,
 EZ aequales sunt. uerum etiam $\angle BEZ > \Gamma EZ$.
itaque $BZ > \Gamma Z$ [I, 24]. eadem de causa etiam
 $\Gamma Z > ZH$.

rursus quoniam $HZ + ZE > EH$ [I, 20], et
 $EH = E\Delta$,

erunt $HZ + ZE > E\Delta$. subtrahatur, quae communis
est, EZ . itaque $HZ > Z\Delta$.¹⁾ itaque $Z\Delta$ maxima
est, $Z\Delta$ autem minima, et $ZB > Z\Gamma$, $Z\Gamma > ZH$.

dico etiam, duas solas aequales a puncto Z ad
circulum $AB\Gamma\Delta$ adcidere in utraque parte rectae
minimae $Z\Delta$. construatur enim ad rectam EZ et
punctum eius E angulo HEZ aequalis $\angle ZE\Theta$ [I, 23],

1) Hoc Euclides ita demonstrauit:

$$HZ + ZE = E\Delta + x.$$

$EZ = EZ$. ergo $HZ = Z\Delta + x$ [κ. ξ'νν. 3], h. e. $HZ > Z\Delta$.

δύο FV. 14. ἐστίν] PBF; comp. p; ἐστί V. 15. ZH] HZ
P. ἐστίν] PFP; ἐστί BV. 18. εἶσιν] PF; εἶσι BVp.
19. λοιπῇ τῇ p. ZΔ] supra m. 1 V. ἐστίν] PF; ἐστί BVp.
μέγ] supra m. 1 F. 20. τῶν δ' ἄλλων μελλῶν μὲν ἢ ZB
p. 21. τῆς] τῆ V. 22. ἴσαι] PF; εὐθείαι ἴσαι BVp.
23. ABΓΔ] Δ add. m. 2 V. 24. ZΔ] om. p.

οὖν ἴση ἐστὶν ἢ HE τῇ $E\Theta$, κοινὴ δὲ ἢ EZ , δύο
 δὴ αἱ HE , EZ δυσὲ ταῖς ΘE , EZ ἴσαι εἰσίν· καὶ
 γωνία ἢ ὑπὸ HEZ γωνία τῇ ὑπὸ ΘEZ ἴση· βάσις
 ἄρα ἢ ZH βάσει τῇ $Z\Theta$ ἴση ἐστίν. λέγω δὴ, ἔτι τῇ
 5 ZH ἄλλη ἴση οὐ προσπεσεῖται πρὸς τὸν κύκλον ἀπὸ
 τοῦ Z σημείου. εἰ γὰρ δυνατόν, προσπιπτέτω ἢ ZK .
 καὶ ἐπεὶ ἢ ZK τῇ ZH ἴση ἐστίν, ἀλλὰ ἢ $Z\Theta$ τῇ ZH
 [ἴση ἐστίν], καὶ ἢ ZK ἄρα τῇ $Z\Theta$ ἐστὶν ἴση, ἢ ἔγγιον
 τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῇ ἀπώτερον ἴση· ὅπερ ἀδύνατον.
 10 οὐκ ἄρα ἀπὸ τοῦ Z σημείου ἑτέρα τις προσπεσεῖται
 πρὸς τὸν κύκλον ἴση τῇ HZ · μία ἄρα μόνη.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐπὶ τῆς διαμέτρου ληφθῆ τι ση-
 μεῖον, ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ ση-
 μεῖου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσιν εὐθεῖαί τινες,
 15 μεγίστη μὲν ἔσται, ἐφ' ἧς τὸ κέντρον, ἐλαχίστη δὲ ἢ
 λοιπή, τῶν δὲ ἄλλων αἰεὶ ἢ ἔγγιον τῆς διὰ τοῦ κέν-
 τρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν, δύο δὲ μόνον ἴσαι
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου προσπεσοῦνται πρὸς τὸν κύ-
 κλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἐλαχίστης· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

20

η'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῆ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ
 δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον διαχθῶσιν
 εὐθεῖαί τινες, ὧν μία μὲν διὰ τοῦ κέντρου, αἱ
 δὲ λοιπαί, ὡς ἔτυχεν, τῶν μὲν πρὸς τὴν κοίλην
 25 περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεγίστη

2. HE] EH F. εἰσίν] PBF; εἰσί Vp. 4. ἐστὶν ἴση
 p. ἐστίν] ἐστί V. δὴ] om. V (γὰρ add. m. 2), δέ F.
 5. ZH] H eras. V. 6. ἢ] ὡς ἢ BFP. 7. ἢ ZK] e
 corr. m. 1 V. ἐστὶν ἴση Pp. ἀλλά] ἀλλ' BF; ἀλλὰ μὴν
 καὶ P. ZH] corr. ex ZE V m. 1. 8. ἴση ἐστίν] om. P;
 ἴση F; ἐστὶν ἴση Vp. ἄρα] om. F. $Z\Theta$] ΘZ P. ἴση

et ducatur Z^\ominus . iam quoniam $HE = E^\ominus$, et EZ communis est, duae rectae HE , EZ duabus $^\ominus E$, EZ aequales sunt. et $\angle HEZ = ^\ominus EZ$. itaque $ZH = Z^\ominus$. dico igitur, nullam aliam rectae ZH aequalem a puncto Z ad circulum adcidere. si enim fieri potest, adcidat ZK . et quoniam $ZK = ZH$ et $Z^\ominus = ZH$, erit etiam $ZK = Z^\ominus$, propior remotiori; quod fieri non potest [u. supra]. itaque a puncto Z nulla alia rectae HZ aequalis ad circulum adcidet. ergo una sola.

Ergo si in diametro circuli punctum aliquod sumitur, quod centrum circuli non est, et ab hoc puncto ad circulum rectae aliquot adcidunt, maxima erit ea, in qua est centrum, minima autem reliqua, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum ducta est, remotiore maior est, et duae solae aequales ad circulum adcident a puncto illo in utraque parte minimae; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si extra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto ad circulum rectae aliquot educuntur, quarum una per centrum, ceterae autem utcunque ductae sunt, earum rectarum, quae ad cauam partem am-

VIII. Eutocius in Apollon. p. 12.

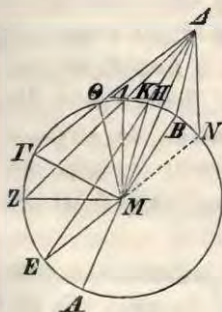
ἔστιν V. ἦ] om. F. ἔγγειον P. 9. τῆ] τῆς PBV φ.
 ἴση] del. August. ἀδύνατον] hic seq. demonstratio alia, quam
 in app. recepi. 10. σημείου] corr. ex σημεία m. 1 V. 11.
 HZ] EZ F. 13. ὃ μὴ — 19. ἐλαχίστης] καὶ τὰ ἐξῆς PBV
 et F post ras. 1 litt. 16. δέ] δ' p. 17. ἀπωτέρω p.
 ἔστι p. εὐθειῶν ἴσαι p. 19. δεῖξαι] seq. ἐξῆς τὸ θεώρημα
 V. 22 διαχθῶσι V. 24. ἔτυχε V p. κοίλην] λ eras. B;
 κοί- in ras. m. 1 P.

μέν ἐστὶν ἢ διὰ τοῦ κέντρου, τῶν δὲ ἄλλων ἀεὶ
 ἢ ἔγγιον τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερον
 μείζων ἐστίν, τῶν δὲ πρὸς τὴν κυρτὴν περι-
 φέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλαχίστη μὲν
 5 ἐστὶν ἢ μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς δια-
 μέτρου, τῶν δὲ ἄλλων ἀεὶ ἢ ἔγγιον τῆς ἐλα-
 χίστης τῆς ἀπώτερόν ἐστιν ἐλάττων, δύο δὲ
 μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ σημείου προσπεσοῦνται
 πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἐλαχίστης.

10 "Ἐστω κύκλος ὁ $ABΓ$, καὶ τοῦ $ABΓ$ εἰλήφθω τι
 σημεῖον ἐκτὸς τὸ Δ , καὶ ἀπ' αὐτοῦ διήχθωσαν εὐ-
 θεῖαι τινες αἱ ΔA , ΔE , ΔZ , $\Delta Γ$, ἔστω δὲ ἡ ΔA
 διὰ τοῦ κέντρου. λέγω, ὅτι τῶν μὲν πρὸς τὴν $A E Z Γ$
 κοίλην περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεγίστη
 15 μὲν ἐστὶν ἢ διὰ τοῦ κέντρου ἢ ΔA , μείζων
 δὲ ἢ μὲν ΔE τῆς ΔZ ἢ δὲ ΔZ τῆς $\Delta Γ$, τῶν
 δὲ πρὸς τὴν $\Theta A K H$ κυρτὴν περιφέρειαν προσ-
 πιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλαχίστη μὲν ἐστὶν ἢ ΔH ἢ
 μεταξὺ τοῦ σημείου καὶ τῆς διαμέτρου τῆς $A H$, ἀεὶ

1. ἐστίν] ἔσται B. Post κέντρον add. P: ἐλαχίστη δὲ ἢ
 μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου προσπίπτουσα; idem
 p, omissio προσπίπτουσα; del. m. 2; ἐλαχίστη μὲν ἐστὶν (huc-
 usque φ) ἢ μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου F, supra
 scripto β m. 2; supra τῶν lin. 1 scr. α m. 2. δέ] δ' B. 2.
 ἔγγιον P. ἀπώτερον P, ἀπωτέρω p. 3. ἐστίν] PF; comp.
 p; ἐστὶ V; ἔσται B. 4. ἐλαχίστη — 5. διαμέτρου] mg. m. 2 P;
 om. p et F, supra εὐθειῶν est β m. 2. 5. ἐστίν] PV, ἔσται
 B. 6. τῶν δὲ ἄλλων] om. p, add. m. 2 PF. δ' B.
 ἔγγιον P. 7. ἀπωτέρω Pp. ἐλάττων (in ras. m. 1) ἐστίν
 p. ἐστίν] ἔσται B. ἐλάσσων F. 8. ἴσαι] P m. 1, F;
 om. p; εὐθεῖαι ἴσαι B; ἴσαι εὐθεῖαι V, P m. 2. τοῦ] τοῦ
 αὐτοῦ B. 9. πρὸς] ἴσαι πρὸς p. 10. Post ἔστω ras. 1 litt.
 V. καὶ τοῦ $ABΓ$] om. F. εἰλήφω φ. 12. τινες] P, F
 m. 1, V m. 1; τινες πρὸς τὸν κύκλον Bp, F m. 2, V m. 2.
 In ipsa propositione Augustus suo arbitrio ordinem uerborum

bitus accidunt, maxima est, quae per centrum ducta est, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum est, remotiore maior est, rectorum autem ad conuexam partem ambitus accidantium minima est, quae inter punctum et diametrum posita est, ceterarum autem proxima quaeque minimae remotiore minor, et duae solae rectae a puncto illo ad circulum accidunt in utraque parte minimae.

Sit circulus $AB\Gamma$, et extra $AB\Gamma$ sumatur aliquod Δ , et ab eo rectae aliquot educantur ΔA , ΔE , ΔZ , $\Delta \Gamma$, et ΔA per centrum ducta sit. dico, rectorum ad cauam partem ambitus $AEZ\Gamma$ accidantium maximam esse eam, quae per centrum ducta sit, ΔA , et $\Delta E > \Delta Z$, $\Delta Z > \Delta \Gamma$, earum autem, quae ad conuexam partem ambitus ΘAKH accidant, minimam esse ΔH , quae inter punctum et diametrum AH posita sit, et proximam

mutauit, sed parum recte; neque enim Euclides demonstrat ΔA maximam, ΔH minimam esse omnium rectorum a Δ accidantium, quod tamen inde facile sequitur, quod rectae ad ΘAKH accidentes omnino minores sunt ceteris. Campanus omisit p. 182 l. 23: ὄν μία — 25. εὐθειῶν, cetera ut nos praebet. Eutocius p. 182, 24—25 et p. 184, 3—4 ut nos legit.

15. Post ΔA add. ἐλαχίστη δὲ ἡ μεταξὺ τοῦ Δ σημείου καὶ τῆς διαμέτρου τῆς AH $B\Gamma V$; idem P (ΔH pro AH) et p addito $\tau\epsilon$ ante Δ et supra μεταξὺ scripto ἡ ΔH ; ἐλαχίστη δὲ ἡ μεταξὺ τοῦ σημείου καὶ τῆς διαμέτρου τῆς AH ed. Basil.

16. τῆς] (alt.) τῆ FV . 17. ΘAKH] K corr. ex $H V$ m. 1.

18. ἐλαχίστη — 19. AH] om. $PBFV$ p, ed. Basil.; corr. Gregorius. 19. ἀεὶ] αἰεὶ F .

δὲ ἡ ἔγγιον τῆς ΔH ἐλαχίστης ἐλάττων ἐστὶ τῆς ἀπώ-
τερον, ἡ μὲν ΔK τῆς ΔA , ἡ δὲ ΔA τῆς $\Delta \Theta$.

· Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου καὶ
ἔστω τὸ M · καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ME, MZ, M\Gamma, MK,$
5 $MA, M\Theta$.

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AM τῇ EM , κοινὴ προσ-
κεισθῶ ἡ MA · ἡ ἄρα AA ἴση ἐστὶ ταῖς EM, MA .
ἀλλ' αἱ EM, MA τῆς EA μείζονές εἰσιν· καὶ ἡ AA
ἄρα τῆς EA μείζων ἐστίν. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ
10 ME τῇ MZ , κοινὴ δὲ ἡ MA , αἱ EM, MA ἄρα ταῖς
 ZM, MA ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $EM\Delta$ γω-
νίας τῆς ὑπὸ $ZM\Delta$ μείζων ἐστίν. βάσις ἄρα ἡ EA
βάσεως τῆς $Z\Delta$ μείζων ἐστίν. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν,
ὅτι καὶ ἡ $Z\Delta$ τῆς $\Gamma\Delta$ μείζων ἐστίν· μεγίστη μὲν
15 ἄρα ἡ ΔA , μείζων δὲ ἡ μὲν ΔE τῆς ΔZ , ἡ δὲ ΔZ
τῆς $\Delta \Gamma$.

Καὶ ἐπεὶ αἱ MK, KA τῆς MA μείζονές εἰσιν, ἴση
δὲ ἡ MH τῇ MK , λοιπὴ ἄρα ἡ KA λοιπῆς τῆς HA
μείζων ἐστίν· ὥστε ἡ HA τῆς KA ἐλάττων ἐστίν·
20 καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ MAA ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν
τῆς MA δύο εὐθεῖαι ἐντὸς συνεστάθησαν αἱ $MK,$
 KA , αἱ ἄρα MK, KA τῶν MA, AA ἐλάττονές εἰσιν·

1. δέ] om. PBFVp, ed. Basil.; corr. Gregorius. ἔγ-
γειον P, sed corr. ἐλάσσων ἐστίν PF. ἀπωτέρω p. 4.
ME] corr. ex EM m. 2 V. MΓ] ME? φ (non F). 7.
ΔM P. ἐστίν P. ταῖς] corr. ex τά m. 1 F. 8. ἀλλ' αἱ]
αἱ δέ P. τῆς] supra m. 1 P. εἰσιν] PBF; εἰσι Vp.
9. ἐστίν] PF; ἐστὶ uulgo. 10. EM τῇ ZM P. δέ] cum
Gregorio; προσκεισθῶ PBFVp. ἡ] om. V. 11. εἰσίν]
PBF; εἰσι Vp. καὶ γωνία] mutat. in γωνία δέ m. rec. F.
EMΔ] E supra m. 1 F. 12. ἐστίν] comp. p; ἐστὶ uulgo.
13. ἐστὶ P. 14. ΔZ P. ΓΔ] Δ in ras. V. ἐστίν] P;
comp. p; ἐστὶ uulgo. 15. μὲν ΔE] litt. μὲν Δ in ras. p.
19. ὥστε καὶ p. ΔH τῆς ΔK P. ἐλάττων] ἐλαχίστη F;

quamque minimae ΔH remotiore minorem, $\Delta K < \Delta A$,
 $\Delta A < \Delta \Theta$.¹⁾

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I], et
 sit M . et ducantur ME , MZ , $M\Gamma$, MK , MA , $M\Theta$.
 et quoniam $AM = EM$, communis adiiciatur $M\Delta$.
 itaque $A\Delta = EM + M\Delta$. uerum .

$$EM + M\Delta > E\Delta \text{ [I, 20].}$$

quare etiam $A\Delta > E\Delta$. rursus quoniam $ME = MZ$,
 et communis est $M\Delta$, erunt EM , $M\Delta$ et ZM , $M\Delta$
 aequales.²⁾ et $\angle EM\Delta > ZM\Delta$. itaque $E\Delta > Z\Delta$
 [I, 24]. similiter demonstrabimus, esse etiam $Z\Delta > \Gamma\Delta$.
 ergo maxima est ΔA , et $\Delta E > \Delta Z$, $\Delta Z > \Delta \Gamma$.

et quoniam $MK + K\Delta > M\Delta$ [I, 20], et

$$MH = MK,$$

erit $K\Delta > H\Delta$. quare etiam $H\Delta < K\Delta$. et quoniam
 in triangulo $M\Delta\Delta$ in uno latere $M\Delta$ duae rectae
 MK , $K\Delta$ intra constitutae sunt, erunt

$$MK + K\Delta < M\Delta + \Delta\Delta \text{ [I, 21].}$$

1) Ne hic quidem emendationes Augusti a mutationibus
 ab eodem in propositione factis pendentes recipiendas esse
 duxi, sed emendatione Gregorii leniore, quamquam et ipsa ob
 consensum codicum incertissima, usus uerba *ἐλαχίστη μὲν —*
διαμέτρον τῆς AH transposui a p. 184, 16 ad lin. 19 et huic loco
 adcommodaui. eodem ducit tenor et propositionis et demon-
 strationis. sine dubio et transpositio omnium codicum hoc loco
 et interpolatio nonnullorum p. 184, 1 (cfr. 4) satis antiquo tem-
 pore a mathematico imperito ad similitudinem prop. VII factae
 sunt, in quam rursus p. 178, 19 in F ex prop. VIII quaedam
 irrepserunt.

2) Lin. 10 error codicum iam ante Theonem ex lin. 6 or-
 tus erat.

ἐλάσσων Bp. *ἐστὶ* B.
 PV; om. BFP, Augustus.
ἄρα MK, KΔ ἄρα P.
ἐλάττους P, *ἐλάσσονες* F.

Post *ἐστὶν* add. *ἐλαχίστη ἄρα ἐστὶν*
 21. *συνεστήμεσαν* p. 22. *αἱ*
 Ante *τῶν* in F lacun. 3 litt.

ἴση δὲ ἢ MK τῇ MA . λοιπὴ ἄρα ἢ $ΔK$ λοιπῆς τῆς $ΔA$ ἐλάττων ἐστίν. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ $ΔA$ τῆς $ΔΘ$ ἐλάττων ἐστίν. ἐλαχίστη μὲν ἄρα ἢ $ΔH$, ἐλάττων δὲ ἢ μὲν $ΔK$ τῆς $ΔA$ ἢ δὲ $ΔA$ τῆς $ΔΘ$.

5 Λέγω, ὅτι καὶ δύο μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ $Δ$ σημείου προσπεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς $ΔH$ ἐλαχίστης· συνεσιτάω πρὸς τῇ MA εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ M τῇ ὑπὸ KMA γωνίᾳ ἴση γωνία ἢ ὑπὸ AMB , καὶ ἐπεξεύχθω ἢ $ΔB$. καὶ ἐπεὶ
10 ἴση ἐστίν ἢ MK τῇ MB , κοινὴ δὲ ἢ MA , δύο δὲ αἱ KM , MA δύο ταῖς BM , MA ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἢ ὑπὸ KMA γωνία τῇ ὑπὸ BMA ἴση· βάσις ἄρα ἢ $ΔK$ βάσει τῇ $ΔB$ ἴση ἐστίν. λέγω [δὴ], ὅτι τῇ $ΔK$ εὐθείᾳ ἄλλη ἴση οὐ προσπεσεῖται
15 πρὸς τὸν κύκλον ἀπὸ τοῦ $Δ$ σημείου. εἰ γὰρ δυνατόν, προσπιπτέτω καὶ ἔστω ἢ $ΔN$. ἐπεὶ οὖν ἢ $ΔK$ τῇ $ΔN$ ἐστίν ἴση, ἀλλ' ἢ $ΔK$ τῇ $ΔB$ ἐστίν ἴση, καὶ ἢ $ΔB$ ἄρα τῇ $ΔN$ ἐστίν ἴση, ἢ ἔγγιον τῆς $ΔH$ ἐλαχίστης τῇ ἀπώτερον [ἐστίν] ἴση· ὅπερ ἀδύνατον ἐδείχθη.
20 οὐκ ἄρα πλείους ἢ δύο ἴσαι πρὸς τὸν $ABΓ$ κύκλον ἀπὸ τοῦ $Δ$ σημείου ἐφ' ἑκάτερα τῆς $ΔH$ ἐλαχίστης προσπεσοῦνται.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον διαχθῶσιν εὐθεῖαί τινες,
25 ὧν μία μὲν διὰ τοῦ κέντρου αἱ δὲ λοιπαί, ὡς ἔτυχεν,

1. ἴση δέ] PF; ὧν ἐστίν ἴση BV; ὧν p. MA] MA ἴση ἐστίν p. 2. ἐλάσσων F, ut lin. 3. 3. ΔH] ΔH τῆς ΔK Fp et V eras. 4. ἐλάσσων Bp. ἐλάττων δὲ ἢ μὲν] ἢ δέ F. 5. καί] om. Bp. ἴσαι] P, F m. 1; ἴσαι εὐθεῖαι V, F m. 2; εὐθεῖαι ἴσαι Bp. 7. γὰρ πρὸς F. 9. γωνία] om. p. 10. MK] BM B, MB p et V e corr. MB] MK Bp et V e corr. 11. δυοί BVp. ἑκατέρᾳ] ἑκατέραι V. 13. ἴση]

uerum $MK = MA$. itaque $\angle K < \angle A$. similiter demonstrabimus, esse etiam $\angle A < \angle \Theta$. ergo minima est $\angle H$, et $\angle K < \angle A$, $\angle A < \angle \Theta$.

dico etiam, duas solas aequales a puncto A ad circulum adcidere in utraque parte minimae $\angle H$. construaturs ad rectam MA et punctum eius M , angulo KMA aequalis $\angle AMB$ [I, 23], et ducatur AB . et quoniam $MK = MB$, et communis est MA , duae rectae KM, MA duabus BM, MA aequales sunt altera alteri; et $\angle KMA = \angle MBA$. itaque $\angle K = \angle B$ [I, 4]. dico, rectae AK aequalem aliam rectam non adcidere ad circulum a puncto A . nam, si fieri potest, adcidat et sit AN . iam quoniam $\angle K = \angle N$, et $\angle K = \angle B$, erit etiam $\angle B = \angle N$, propior minimae $\angle H$ remotiori; quod fieri non potest [u. supra]. quare plures quam duae aequales non adcidunt ad circulum $AB\Gamma$ a A puncto in utraque parte minimae $\angle H$.

Ergo si extra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto ad circulum rectae aliquot educun-

(prius) P, F m. 1, p; $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V, F m. 2; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$ B. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] P, comp. p, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ uulgo. 14. $\delta\eta$] om. Pp. $\angle K$] K in ras. V, $B\Delta F$; $\angle B$ φ . 15. $\pi\rho\acute{o}\varsigma$] post $\kappa\acute{\alpha}$ m. 1 $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ φ ; mg. ' $\gamma\rho$. $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\tau\acute{o}\nu$ $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ F. 16. $-\pi\iota\pi\tau\acute{\epsilon}\tau\omega$ in ras. V. 17. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ P. $\angle K$] $K\Delta F$. $\angle B$] B e corr. V. 18. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] supra comp. F m. 2. $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\epsilon\iota\omicron\nu$ P, sed corr. 19. $\acute{\alpha}\pi\omega\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$ p. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] deleo; cfr. p. 182, 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$] om. p, August. $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\lambda\chi\theta\eta$] om. B, August. Post hoc uerbum legitur alia demonstratio; u. append. 20. η $\delta\acute{\upsilon}\omicron$ $\iota\sigma\alpha\iota$] P et sine dubio F m. 1; $\acute{\alpha}\delta\acute{\upsilon}\nu\alpha\tau$ φ seq. ai m. 1 (pro $\acute{\alpha}\delta\acute{\upsilon}\nu$ habuit F η $\delta\acute{\upsilon}\omicron$), supra scr. $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$ $\epsilon\acute{\upsilon}\theta\epsilon\iota\alpha\iota$ m. 2; η $\delta\acute{\upsilon}\omicron$ $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$ $\epsilon\acute{\upsilon}\theta\epsilon\iota\alpha\iota$ $\iota\sigma\alpha\iota$ B, et V, sed $\mu\acute{o}\nu\omicron\nu$ m. 2 supra scr. est; η $\delta\acute{\upsilon}\omicron$ $\epsilon\acute{\upsilon}\theta\epsilon\iota\alpha\iota$ $\pi\rho\sigma\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon\acute{\nu}\tau\alpha\iota$ p. $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ — 21. $\sigma\eta\mu\epsilon\lambda\omicron\nu$] $\acute{\alpha}\pi\omicron$ $\tau\omicron\upsilon$ Δ $\sigma\eta\mu\epsilon\lambda\omicron\nu$ $\pi\rho\sigma\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon\acute{\nu}\tau\alpha\iota$ $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\tau\omicron\nu$ $AB\Gamma$ $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ B. 21. $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$] m. 2 F. Δ] corr. ex Γ V. 22. $\pi\rho\sigma\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon\acute{\nu}\tau\alpha\iota$] om. Bp. 23. $\acute{\alpha}\pi\omicron$ $\delta\acute{\epsilon}$ — p. 190, 9: $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\eta\varsigma$] $\kappa\alpha\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\acute{\epsilon}\xi\eta\varsigma$ PBFV. 25. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\chi\epsilon$ p.

τῶν μὲν πρὸς τὴν κοίλην περιφέρειαν προσπιπτουσῶν
 εὐθειῶν μεγίστη μὲν ἐστὶν ἢ διὰ τοῦ κέντρου, τῶν δὲ
 ἄλλων ἀεὶ ἢ ἔγγιον τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῆς ἀπώ-
 5 τερον μείζων ἐστίν, τῶν δὲ πρὸς τὴν κυρτὴν περιφέ-
 ρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλαχίστη μὲν ἐστὶν ἢ
 μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς διαμέτρου, τῶν δὲ
 ἄλλων ἀεὶ ἢ ἔγγιον τῆς ἐλαχίστης τῆς ἀπώτερόν ἐστὶν
 ἐλάττων, δύο δὲ μόνον ἴσαι ἀπὸ τοῦ σημείου προσ-
 πεσοῦνται πρὸς τὸν κύκλον ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἐλαχίστης·
 10 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐντός, ἀπο
 δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι
 πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι, τὸ ληφθὲν σημεῖον
 15 κέντρον ἐστὶ τοῦ κύκλου.

Ἔστω κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, ἐντός δὲ αὐτοῦ σημεῖον τὸ
 $Δ$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Δ$ πρὸς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον προσπιπτε-
 τωσαν πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι αἱ $ΔΑ$, $ΔΒ$, $ΔΓ$.
 λέγω, ὅτι τὸ $Δ$ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου.
 20 Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$ καὶ τετμήσθωσαν
 δίχα κατὰ τὰ $Ε$, $Ζ$ σημεῖα, καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αἱ $ΕΔ$,
 $ΖΔ$ διήχθωσαν ἐπὶ τὰ $Η$, $Κ$, $Θ$, $Α$ σημεῖα.

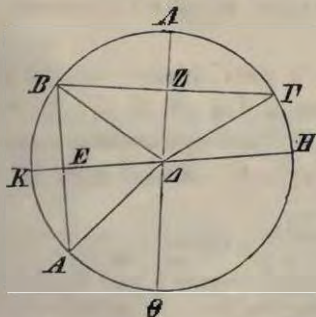
Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΕ$ τῇ $ΕΒ$, κοινὴ δὲ ἡ $ΕΔ$,
 δύο δὴ αἱ $ΑΕ$, $ΕΔ$ δύο ταῖς $ΒΕ$, $ΕΔ$ ἴσαι εἰσίν·
 25 καὶ βάσις ἡ $ΔΑ$ βάσει τῇ $ΔΒ$ ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ

2. τῶν δὲ ἄλλων — 10. δεῖξαι] καὶ τὰ ἐξῆς p. 13. προσ-
 πίπτωσι] προσπίπτουσι Vp. 14. εὐθεῖαι ἴσαι BV. 18.
 εὐθεῖαι ἴσαι BVp. 22. $ZΔ$] PBF, V m. 2; $ΔZ$ p, V m. 1.
 K, H, A, Θ P. 24. δυοί Bφp. εἰσίν] PFV; εἰσί Bp.
 25. καί] m. 2 V. βάσις ἄρα V. ἴση] P et postea inserto
 ἐστὶ F; ἴση ἐστὶ V; ἐστὶν ἴση Bp.

tur, quarum una per centrum, ceterae autem utcunque ductae sunt, earum rectarum, quae ad cauam partem ambitus adcidunt, maxima est, quae per centrum ducta est, ceterarum autem proxima quaeque ei, quae per centrum est, remotiore maior est, rectarum autem ad conuexam partem ambitus adcidentium minima est, quae inter punctum et diametrum posita est, ceterarum autem proxima quaeque minimae remotiore minor, et duae solae rectae a puncto illo ad circulum adcident in utraque parte minimae; quod erat demonstrandum.

IX.

Si intra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto ad circulum plures quam duae rectae aequales ad circulum adcident, sumptum punctum centrum est circuli.

Sit circulus $AB\Gamma$, et intra eum punctum Δ , et a Δ ad $AB\Gamma$ circulum plures quam duae rectae aequales adcident ΔA , ΔB , $\Delta \Gamma$. dico, punctum Δ centrum esse circuli $AB\Gamma$.

ducantur enim AB , $B\Gamma$ et secentur in duas partes aequales in punctis E , Z , et ductae $E\Delta$, $Z\Delta$ educantur ad puncta H , K , Θ , A .

iam quoniam $AE = EB$, et communis est $E\Delta$, duae rectae AE , $E\Delta$ duabus BE , $E\Delta$ aequales sunt. et $\Delta A = \Delta B$. itaque $\angle A E \Delta = B E \Delta$ [I, 8]. itaque

$AE\Delta$ γωνία τῇ ὑπὸ $BE\Delta$ ἴση ἐστίν· ὀρθὴ ἄρα ἑκα-
 τέρα τῶν ὑπὸ $AE\Delta$, $BE\Delta$ γωνιῶν· ἢ HK ἄρα τὴν
 AB τέμνει δίχα καὶ πρὸς ὀρθάς. καὶ ἐπεὶ, ἐὰν ἐν κύ-
 κλῳ εὐθεῖά τις εὐθεϊάν τινα δίχα τε καὶ πρὸς ὀρθάς
 5 τέμνη, ἐπὶ τῆς τεμνούσης ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου,
 ἐπὶ τῆς HK ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. διὰ
 τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ΘA ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ
 $AB\Gamma$ κύκλου. καὶ οὐδὲν ἕτερον κοινὸν ἔχουσιν αἱ
 HK , ΘA εὐθεῖαι ἢ τὸ Δ σημεῖον· τὸ Δ ἄρα σημεῖον
 10 κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐντός, ἀπὸ δὲ
 τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι πλείους ἢ
 δύο ἴσαι εὐθεῖαι, τὸ ληφθὲν σημεῖον κέντρον ἐστὶ
 τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

ι'.

Κύκλος κύκλον οὐ τέμνει κατὰ πλείονα ση-
 μεῖα ἢ δύο.

Εἰ γὰρ δυνατόν, κύκλος ὁ $AB\Gamma$ κύκλον τὸν ΔEZ
 τεμνέτω κατὰ πλείονα σημεία ἢ δύο τὰ B , H , Z , Θ ,
 20 καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αἱ $B\Theta$, BH δίχα τεμνέσθωσαν κατὰ
 τὰ K , A σημεία· καὶ ἀπὸ τῶν K , A ταῖς $B\Theta$, BH

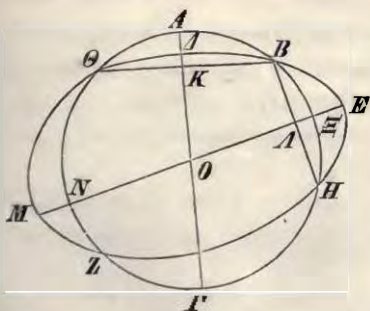
1. ἐστὶ V. ἄρα] PB, F in ras.; γὰρ p in ras., V m. 1;
 ἐστὶν ἄρα V m. 2. 2. ἢ] καὶ ἢ p. ἄρα] om. p. 3.
 τέμνει δίχα] P; δίχα τέμνει B, δίχα τέμνονσα V (sed -νονσα et
 seq. καὶ in ras.), p, F (δίχα τέμνουσι φ). ὀρθάς] ὀρθάς
 τέμνει Vp et F in ras. καὶ ἐπέ] in ras. F, seq. in mg.
 transeunt. καὶ ἐπέ — 5. τέμνη] mg. m. rec. P. τε] in
 fine lin., in mg. add. μνη m. 2 B. 5. τέμνη] τέμνει F V.
 τῆς] om. F? ἐστίν F. 6. ἐστίν B. 7. ἐστὶν P. 8.
 $AB\Gamma$] om. p. κύκλου] m. 2 F; om. B. 12. προσπίπτωσι
 — 14 κύκλου] καὶ τὰ ἐξῆς p. 12. -πίπτωσι in ras. F.
 13. εὐθεῖαι ἴσαι B. 14. Seq. alia demonstratio, de qua u.
 appendix. 15. ια' F, sed α eras. 18. ΔEZ] corr. ex

uterque angulus $AE\Delta$, $BE\Delta$ rectus est [I, def. 10]. ergo HK rectam AB et in duas partes aequales et ad angulos rectos secat. et quoniam, si in circulo recta aliqua aliam rectam et in duas partes aequales et ad angulos rectos secat, in secanti erit centrum circuli [prop. I coroll.], centrum circuli in HK erit. eadem de causa etiam in ΘA erit centrum circuli $AB\Gamma$. nec ullum aliud commune punctum habent HK , ΘA rectae ac Δ punctum. itaque Δ centrum est circuli $AB\Gamma$.

Ergo si intra circulum punctum aliquod sumitur, et ab hoc puncto plures quam duae rectae aequales ad circulum adcidunt, sumptum punctum centrum est circuli; quod erat demonstrandum.

X.

Circulus circulum non secat in pluribus punctis quam duobus.

nam, si fieri potest, circulus $AB\Gamma$ circulum ΔEZ in pluribus secet punctis quam duobus B , H , Z , Θ , et ductae $B\Theta$, BH in punctis K , L in duas partes aequales secantur, et a K , L ad $B\Theta$, BH perpendicu-

ΔEH m. 2 V. 19. Z , Θ] corr. ex Θ , Z m. 2 V. 20. $B\Theta$, BH] P; $B\Theta$, HB F m. 1; BH , ΘB F m. 2; BH , $B\Theta$ BVp. $\tau\epsilon\tau\mu\acute{\eta}\sigma\theta\omega\sigma\alpha\upsilon\ \delta\iota\chi\alpha$ p. $\tau\epsilon\tau\mu\acute{\eta}\sigma\theta\omega\sigma\alpha\upsilon$ P. 21. $B\Theta$, BH] BF , V m. 2; BH , $B\Theta$ Pp, V m. 1.

πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσαι αἱ $KΓ$, $ΛΜ$ διήχθωσαν ἐπὶ τὰ A , E σημεῖα.

Ἐπεὶ οὖν ἐν κύκλῳ τῷ $ΑΒΓ$ εὐθεῖά τις ἢ $ΑΓ$ εὐθεῖάν τινα τὴν $BΘ$ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει, 5 ἐπὶ τῆς $ΑΓ$ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου. πάλιν, ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τῷ αὐτῷ τῷ $ΑΒΓ$ εὐθεῖά τις ἢ $NΞ$ εὐθεῖάν τινα τὴν $BΗ$ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει, ἐπὶ τῆς $NΞ$ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου. ἐδείχθη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς $ΑΓ$, καὶ κατ' οὐδὲν 10 συμβάλλουσιν αἱ $ΑΓ$, $NΞ$ εὐθεῖαι ἢ κατὰ τὸ O . τὸ O ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ τοῦ $ΔΕΖ$ κύκλου κέντρον ἐστὶ τὸ O . δύο ἄρα κύκλων τεμνόντων ἀλλήλους τῶν $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$ τὸ αὐτὸ ἐστὶ κέντρον τὸ O . ὅπερ ἐστὶν 15 ἀδύνατον.

Οὐκ ἄρα κύκλος κύκλον τέμνει κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο· ὅπερ ἔδει δείξαι.

ια'.

Ἐὰν δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων ἐν- 20 τὸς, καὶ ληφθῇ αὐτῶν τὰ κέντρα, ἢ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπιξευγνυμένη εὐθεῖα καὶ ἐκβαλλομένη ἐπὶ τὴν συναφὴν πεσεῖται τῶν κύκλων.

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ΑΒΓ$, $ΑΔΕ$ ἐφαπτέσθωσαν 25 ἀλλήλων ἐντὸς κατὰ τὸ A σημεῖον, καὶ εἰλήφθω τοῦ

1. $KΓ$, $ΛΜ$] litt. $Γ$, $Λ$ in ras. m. 2 F; $KΛ$, $ΓΜ$ V, sed corr. m. 1. 2. A , E] in ras. p; $ΛΕ$, $ΗΑ$ P. 3. τῷ] e corr. V m. 2. 4. δίχα τε BVp. καί] supra m. 2 F. 7. δίχα τέμνει καὶ πρὸς ὀρθὰς p. Ante ὀρθὰς ras. 1 litt. V. 8. τὸ κέντρον ἐστὶ BVp. 9. καί] (prius) m. 2 V. 10. εὐθεῖαι] om. p. ἦ] P, F m. 1; ἀλλήλαις ἢ BVp, F m. 2.

lares ducantur $K\Gamma$, AM et educantur ad A , E puncta. iam quoniam in circulo $AB\Gamma$ recta aliqua AF aliam rectam $B\Theta$ in duas partes aequales et ad angulos rectos secat, in $A\Gamma$ erit centrum circuli $AB\Gamma$ [prop. I coroll.]. rursus quoniam in circulo eodem $AB\Gamma$ recta quaedam $NΞ$ aliam rectam BH in duas partes aequales et ad angulos rectos secat, in $NΞ$ erit centrum circuli $AB\Gamma$ [id.]. sed demonstratum est, idem in $A\Gamma$ esse, nec usquam concurrunt rectae $A\Gamma$, $NΞ$ excepto puncto O . O igitur centrum est circuli $AB\Gamma$. similiter demonstrabimus, O etiam circuli ΔEZ centrum esse. itaque duo circuli inter se secantes $AB\Gamma$, ΔEZ idem habent centrum O ; quod fieri non potest [prop. V].

Ergo circulus circulum non secat in pluribus punctis quam duobus; quod erat demonstrandum.

XI.

Si duo circuli intra contingunt inter se, et sumpta erunt centra eorum, recta centra eorum coniungens producta etiam¹⁾ in punctum contactus circulorum cadet.

nam duo circuli $AB\Gamma$, $A\Delta E$ intra contingant inter se in A puncto, et sumatur circuli $AB\Gamma$ cen-

1) Minus recte in B post *ἐμβαλλομένη* interpungitur; quamquam usus Euclidis potius *ἐμβαλλομένη καὶ* postulat; καὶ de- lenit Gregorius.

13. δύο ἄρα — 14. τὸ O] om. P. 14. ἐστίν] om. p. 17. ἡ δύο] om. P. Sequitur alia demonstratio, u. appendix. 18. α'] om. φ. 19. ἐντός] mg. m. 1 P. 20. καὶ ληφθῆ ἀντῶν τὰ κέντρα] om. B. 21. καὶ] om. V. 22. πεσεῖται] litt. σειτ- in ras. m. 2 V. 24. ἀπίσθωσαν Theon (BF V p).

μὲν $ΑΒΓ$ κύκλου κέντρον τὸ Z , τοῦ δὲ $ΑΔΕ$ τὸ H . λέγω, ὅτι ἢ ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ Z ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα ἐκβαλλομένη ἐπὶ τὸ A πεσεῖται.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, πιπτέτω ὡς ἡ $ZHΘ$,
5 καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ AZ , AH .

Ἐπεὶ οὖν αἱ AH , HZ τῆς ZA , τουτέστι τῆς $ZΘ$, μείζονές εἰσιν, κοινὴ ἀφηρήσθω ἡ ZH . λοιπὴ ἄρα ἡ AH λοιπῆς τῆς $HΘ$ μείζων ἐστίν. ἴση δὲ ἡ AH τῇ $HΔ$ · καὶ ἡ $HΔ$ ἄρα τῆς $HΘ$ μείζων ἐστίν ἢ ἐλάττων
10 τῆς μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἢ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ H ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα ἐκτὸς πεσεῖται· κατὰ τὸ A ἄρα ἐπὶ τῆς συναφῆς πεσεῖται.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων ἐντός, [καὶ ληφθῇ αὐτῶν τὰ κέντρα], ἢ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν
15 ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα [καὶ ἐκβαλλομένη] ἐπὶ τὴν συναφὴν πεσεῖται τῶν κύκλων· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιβ'.

Ἐὰν δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων ἐκτός, ἢ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπιξεννυμένη δια
20 τῆς ἐπαφῆς ἐλεύσεται.

Δύο γὰρ κύκλοι οἱ $ΑΒΓ$, $ΑΔΕ$ ἐφαπτέσθωσαν ἀλλήλων ἐκτὸς κατὰ τὸ A σημεῖον, καὶ εἰλήφθω τοῦ μὲν $ΑΒΓ$ κέντρον τὸ Z , τοῦ δὲ $ΑΔΕ$ τὸ H . λέγω,

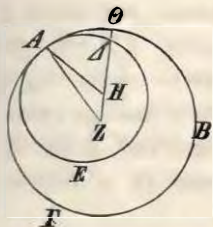
1. μέν] om. B. τὸ κέντρον τό P. 3. Α σημεῖον FV, P m. rec. 4. $ZHΘ$] $ZΘ$ F, H supra scr. m. 2. 6. αἱ] ἢ. P. ZA] in ras. m. 1 V. τῆς ZA] mg. m. 1 P. τουτέστιν P. 7. εἰσιν] P; εἰσι uulgo. ZH] H in ras. V. 8. ἴση δέ — 9. ἐστίν] mg. m. 2 B (ἔστι). ἴση δὲ ἡ AH τῇ $HΔ$] in ras. p. AH] PB, F m. 1, V m. 1; $ΔH$ p, F m. 2, V m. 2. 9. $HΔ$] PB, F m. 1, V m. 1; $ΔH$ p, F m. 2, V m. 2. ἐλάσσαν Fp. 10. ἐστίν] PF; om. B Vp. ἡ] supra m. 1 P. 11. Post ἐντός add. τῆς κατὰ τὸ A συναφῆς Theon (BFVp),

trum Z , circuli autem $A\Delta E$ centrum H [prop. I]. dico, rectam H, Z coniungentem productam in A casuram esse.

ne cadat enim, sed si fieri potest, cadat ut $ZH\Theta$ et ducantur AZ, AH . iam quoniam

$$AH + HZ > ZA \text{ [I, 20]},$$

h. e. $AH + HZ > Z\Theta$, subtrahatur, quae communis est, ZH . itaque $AH > H\Theta$. sed $AH = H\Delta$. itaque etiam $H\Delta > H\Theta$, minor maiore; quod fieri non potest. itaque recta Z, H coniungens extra non cadet. quare in A in punctum contactus cadet.

Ergo si duo circuli intra contingunt inter se, et sumpta erunt centra eorum, recta centra eorum coniungens producta etiam in punctum contactus circulo- rum cadet; quod erat demonstrandum.

XII.

Si duo circuli extrinsecus contingunt inter se, recta centra eorum coniungens per punctum contactus ibit.

nam duo circuli $AB\Gamma, A\Delta E$ extrinsecus contingant inter se in puncto A , et sumatur circuli $AB\Gamma$ centrum Z , circuli autem $A\Delta E$ centrum H [prop. I].

P m. rec. 12. κατὰ τὸ A ἄρα ἐπὶ τῆς συναφῆς πεσεῖται] P; ἐπ' αὐτῆς ἄρα p; ἐπ' αὐτῆς B, ἄρα add. m. 2; ἐπ' αὐτὴν ἄρα V; ἐπ' αὐτοῖς ἄρα F. 13. ἐφάπτονται] ἄπτονται PB, et F, sed ἐφ- supra m. 1. 14. καὶ ληφθῆ αὐτῶν τὰ κέντρα] mg. m. 2 F; om. PVP. 15. καὶ ἐμβαλλομένῃ] om. PFP. 16. τῶν κύκλων] om. p. Seq. alia demonstratio; u. appendix. 17. $\iota\beta'$] om. φ. 18. ἄπτονται Theon (BFVp). 19. εὐθεῖα διὰ BV, F m. 2. 23. $AB\Gamma$] e corr. F. Dein κύκλον add. pφ, V m. 2.

ὅτι ἢ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ H ἐπιξενυγνυμένη εὐθεῖα διὰ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς ἐλεύσεται. ✕

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἐρχέσθω ὡς ἡ $ZΓΔH$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ AZ , AH .

5 Ἐπεὶ οὖν τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ABΓ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ ZA τῇ $ZΓ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AΔE$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ HA τῇ $HΔ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ZA τῇ ZF ἴση· αἱ ἄρα ZA , AH ταῖς $ZΓ$, $HΔ$ ἴσαι εἰσὶν· ὥστε ὅλη ἡ
10 ZH τῶν ZA , AH μείζων ἐστίν· ἀλλὰ καὶ ἐλάττων· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἢ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ H ἐπιξενυγνυμένη εὐθεῖα διὰ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς οὐκ ἐλεύσεται· δι' αὐτῆς ἄρα.

Ἐὰν ἄρα δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων ἐκτός,
15 ἢ ἐπὶ τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπιξενυγνυμένη [εὐθεῖα] διὰ τῆς ἐπαφῆς ἐλεύσεται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

Κύκλος κύκλου οὐκ ἐφάπτεται κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ καθ' ἓν, εἴαν τε ἐντὸς εἴαν τε ἐκτὸς
20 ἐφάπτηται.

Εἰ γὰρ δυνατόν, κύκλος ὁ $ABΓΔ$ κύκλου τοῦ $EBZΔ$ ἐφαπτέσθω πρότερον ἐντὸς κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν τὰ $Δ$, B .

2. κατὰ τὸ A] supra m. 2 V. 4. AZ] ZA P. 6. ZA] A V. 8. AH F. Ante $HΔ$ 1 litt. eras. F. 9. $ZΓ$] Z V, corr. ex $Γ$ m. 1. $HΔ$] $ΔH$ Pp. 10. ἐλάττων] ἐλάσσων F; ἡ ἐλάττων V. 11. ἐστίν] om. p. τοῦ] τό B. 12. H] M φ (non F). 13. αὐτὴν φ. ἄρα] om. B. 14. Ἐάν] ἄν V. 15. ἢ ἐπὶ] in ras. m. 2 V. εὐθεῖα διὰ] PBF V. 14. εἴαν ἄρα — 16. ἐλεύσεται] om. p. 16. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] :~ BF. 17. ιγ'] ιε' F; corr. m. 2.

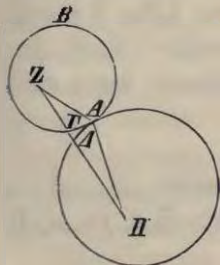
dico, rectam Z, H coniungentem per punctum contactus A ire.

ne eat enim, sed si fieri potest, cadat ut $Z\Gamma\Delta H$, et ducantur AZ, AH . iam quoniam Z punctum centrum est circuli $AB\Gamma$, erit $ZA = Z\Gamma$. rursus quoniam H punctum centrum est circuli $A\Delta E$, erit
 $AH = H\Delta$.

sed demonstratum est, etiam
 $ZA = Z\Gamma$. itaque

$$ZA + AH = Z\Gamma + H\Delta.$$

quare $ZH > ZA + AH$. uerum etiam $ZH < ZA + AH$ [I, 20]; quod fieri non potest. itaque recta Z, H coniungens extra punctum contactus A non ibit. quare per A ibit.

Ergo si duo circuli extrinsecus contingunt inter se reeta centra eorum coniungens per punctum contactus ibit; quod erat demonstrandum.

XIII.

Circulus circulum non contingit in pluribus punctis quam in uno, siue intra siue extrinsecus contingit.

nam si fieri potest, circulus $AB\Gamma\Delta$ circulum $EBZ\Delta$ prius intra contingat in pluribus punctis quam

18. οὐκ] supra m. 2 P V: κατὰ τὰ V, sed corr. 19. ἐντός] ἐντός ἐφάπτεται P; ἐκτός B et V m. 2 (ἐντός m. 1). ἐκτός] ἐντός BV. 20. ἐφάπτεται] om. P. 21. $AB\Gamma\Delta$] $AB\Gamma$ lac. 1 litt. φ. 22. EZ, ZΔ P, corr. m. rec. ἀπὸ τοῦ Bp et F m. 1 (corr. m. 2). 23. Δ, B] B, Δ Pp.

Καὶ εἰλίφθω τοῦ μὲν $ΑΒΓΔ$ κύκλου κέντρον τὸ H , τοῦ δὲ $ΕΒΖΔ$ τὸ $Θ$.

Ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ $Θ$ ἐπιζευγνυμένη ἐπὶ τὰ B , $Δ$ πεσεῖται. πιπτέτω ὡς ἡ $BHΘΔ$. καὶ ἐπεὶ τὸ
 5 H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ BH τῇ $HΔ$. μείζων ἄρα ἡ BH τῆς $ΘΔ$. πολλῶν ἄρα μείζων ἡ $BΘ$ τῆς $ΘΔ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $Θ$ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΕΒΖΔ$ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $BΘ$ τῇ $ΘΔ$. ἐδείχθη δὲ αὐτῆς καὶ πολλῶν μείζων. ὅπερ ἀδύ-
 10 νατον· οὐκ ἄρα κύκλος κύκλου ἐφάπτεται ἐντὸς κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν.

Λέγω δὴ, ὅτι οὐδὲ ἐκτός.

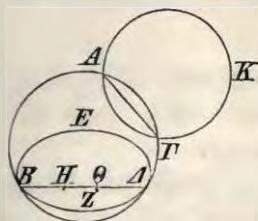
Εἰ γὰρ δυνατόν, κύκλος ὁ $ΑΓΚ$ κύκλου τοῦ $ΑΒΓΔ$ ἐφαπτέσθω ἐκτός κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν τὰ A , $Γ$,
 15 καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΑΓ$.

Ἐπεὶ οὖν κύκλων τῶν $ΑΒΓΔ$, $ΑΓΚ$ εἴληπται ἐπὶ τῆς περιφερείας ἑκατέρου δύο τυχόντα σημεῖα τὰ A , $Γ$, ἡ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐντὸς ἑκατέρου πεσεῖται· ἀλλὰ τοῦ μὲν $ΑΒΓΔ$ ἐντὸς ἔπεσεν,
 20 τοῦ δὲ $ΑΓΚ$ ἐκτός· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ ἄρα κύκλος κύκλου ἐφάπτεται ἐκτός κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ ἓν. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ ἐντός.

Κύκλος ἄρα κύκλου οὐκ ἐφάπτεται κατὰ πλείονα

1. $ΑΒΓΔ$] P, F in ras., V m. 2 ($Δ$ in ras.), p m. 2; $ΑΒΓ$ B, V m. 1, p m. 1. 3. $Θ$] in ras. F. ἐπὶ] PB, F m. 1; εὐθεῖα ἐπὶ Vp, F m. 2. 4. πιπτέτω φ. 6. BH] (alt.) $ΔH$ P, corr. m. rec. τῆς] corr. ex τῇ m. 2 P. $ΘΔ$] post ras. 1 litt., $Δ$ postea insert. m. 1 V. 8. ἐστὶν ἴση V. 9. ὅπερ ἐστὶν F. 12. δὴ] m. 2 V. 13. δυνατόν γάρ p. $ΑΓΚ$] $ΑΚΓ$ Fp, $ΑΓΚΑ$ B, P m. 2. $ΑΒΔΓ$ Bp; $ΔΓ$ litt. in ras. V, eras. F. $ΑΓΚ$] $ΑΚΓ$ p, $ΑΓΚΑ$ B, P m. 2, V in ras. m. 2. 17. δύο] supra scr. m. 1 F. τὰ A — 18: σημεῖα] mg. m. 1 P. 18. ἢ ἄρα P. τὰ αὐτά B. 19. $ΑΒΔΓ$

uno Δ , B . et sumatur circuli $AB\Gamma\Delta$ centrum H , circuli autem $EBZ\Delta$ centrum Θ .

itaque recta H, Θ coniungens in B, Δ cadet [prop. XI]. cadat ut $BH\Theta\Delta$. et quoniam H punctum centrum est circuli $AB\Gamma\Delta$, erit $BH = H\Delta$. itaque $BH > \Theta\Delta$. quare multo magis $B\Theta > \Theta\Delta$.

rursus quoniam Θ punctum centrum est circuli $EBZ\Delta$, erit $B\Theta = \Theta\Delta$. sed demonstratum est, eandem multo maiorem esse; quod fieri non potest. itaque circulus circulum intra non contingit in pluribus punctis quam uno.

dico igitur, ne extrinsecus quidem hoc fieri. nam si fieri potest, circulus $A\Gamma K$ circulum $AB\Gamma\Delta$ extrinsecus contingat in pluribus punctis quam uno A, Γ , et ducatur $A\Gamma$. iam quoniam in ambitu utriusque circuli $AB\Gamma\Delta, A\Gamma K$ duo quaelibet puncta sumpta sunt A, Γ , recta ea coniungens intra utrumque cadet [prop. II]. sed intra circulum $AB\Gamma\Delta$ et extra circulum $A\Gamma K$ cecidit [def. 3]; quod absurdum est. itaque circulus circulum extrinsecus non contingit in pluribus punctis quam uno. demonstratum autem, ne intra quidem hoc fieri.

Ergo circulus circulum non contingit in pluribus

Fr. $\xi\pi\epsilon\sigma\epsilon$ V p. 20. $A\Gamma K$] K in ras. m. 1 P. 21. $\xi\phi\acute{\alpha}\psi\epsilon\tau\alpha\iota$ B, V supra scr. m. 2. 23. $\sigma\upsilon\kappa\iota$] supra scr. F. $\xi\phi\acute{\alpha}\psi\epsilon\tau\alpha\iota$ BF, V e corr. m. 2.

σημεῖα ἢ [καθ'] ἔν, εἴαν τε ἐντός εἴαν τε ἐκτός ἐφάπτηται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐν κύκλῳ αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσον ἀπέχουσιν
5 ἀπὸ τοῦ κέντρου, καὶ αἱ ἴσον ἀπέχουσαι ἀπὸ
τοῦ κέντρου ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Ἔστω κύκλος ὁ $AB\Gamma\Delta$, καὶ ἐν αὐτῷ ἴσαι εὐθεῖαι
ἔστωσαν αἱ AB , $\Gamma\Delta$. λέγω, ὅτι αἱ AB , $\Gamma\Delta$ ἴσον
ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου.

10 Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου
καὶ ἔστω τὸ E , καὶ ἀπὸ τοῦ E ἐπὶ τὰς AB , $\Gamma\Delta$ κά-
θειτοι ἤχθωσαν αἱ EZ , EH , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ
 AE , EG .

Ἐπεὶ οὖν εὐθειά τις διὰ τοῦ κέντρου ἢ EZ εὐ-
15 θεῖάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν AB πρὸς ὀρθὰς
τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει. ἴση ἄρα ἢ AZ τῇ ZB .
διπλῇ ἄρα ἢ AB τῆς AZ . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἢ $\Gamma\Delta$
τῆς ΓH ἐστὶ διπλῇ· καὶ ἐστὶν ἴση ἢ AB τῇ $\Gamma\Delta$.
ἴση ἄρα καὶ ἢ AZ τῇ ΓH . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ AE
20 τῇ EG , ἴσον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς AE τῷ ἀπὸ τῆς EG .
ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς AE ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν AZ , EZ .
ὀρθὴ γὰρ ἢ πρὸς τῷ Z γωνία· τῷ δὲ ἀπὸ τῆς EG
ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν EH , $H\Gamma$. ὀρθὴ γὰρ ἢ πρὸς τῷ H
γωνία· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν AZ , ZE ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ

1. καθ'] om. PBFVp; ἐντός] ἐκτός BV. ἐκτός] ἐντός
BV. Post ἐντός in F est ἦ. 2. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] :~ BF,
om. P. 3. ιδ'] ις' F; corr. m. 2. 4. ἐν] inter ε et ν 1 litt.
eras. P. 7. $AB\Delta\Gamma$ p. 8. ὅτι αἱ AB , $\Gamma\Delta$] P; ὅτι Theon
(BFVp). 10. $AB\Delta\Gamma$ p. 12. αἱ EZ — ἐπεξεύχθωσαν] mg m. 1 P.
13. AE] litt. A in ras. m. 2 V. EG] GE Pp. 16. τέμνει]
(alt.) τεμεῖ FV. ZB] BZ P, $Z\Theta$ φ (non F). 18. ἐστὶ]

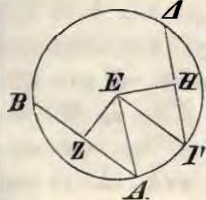
punctis quam in uno, siue intra siue extrinsecus contingit; quod erat demonstrandum.

XIV.

In circulo aequales rectae aequali spatio a centro distant, et aequali spatio distantes a centro inter se aequales sunt.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$, et in eo aequales rectae sint $AB, \Gamma\Delta$. dico, $AB, \Gamma\Delta$ aequali spatio a centro distare.

sumatur enim centrum circuli $AB\Gamma\Delta$ [prop. I], et sit E , et ab E ad $AB, \Gamma\Delta$ perpendiculares ducantur EZ, EH , et ducantur $AE, E\Gamma$.

iam quoniam recta quaedam per centrum ducta EZ aliam rectam non per centrum ductam AB ad angulos rectos secat, etiam in duas partes aequales eam secat [prop. III]. itaque $AZ = ZB$. ergo $AB = 2 AZ$.

eadem de causa erit etiam $\Gamma\Delta = 2 \Gamma H$. et

$$AB = \Gamma\Delta.$$

itaque etiam $AZ = \Gamma H$.¹⁾ et quoniam $AE = E\Gamma$, erit $AE^2 = E\Gamma^2$. uerum $AZ^2 + EZ^2 = AE^2$ (nam angulus ad Z positus rectus est) [I, 47], et

$$EH^2 + H\Gamma^2 = E\Gamma^2$$

(nam angulus ad H positus rectus est) [id.]. quare

1) I κοιν. ἔνν. 6, quae cum genuina non sit, Euclides usus erat I κοιν. ἔνν. 3.

ἔστιν B. 19. ἐπι] ἐπί φ (non F). 20. AE] mutat. in ΓE V, m. 2, ΓE in ras. B; eras. F, in quo seq. γωνον (post lacun.) τριώνω. EΓ] AE B et e corr. V; in F euan. 21. μέν] om. B. ἴσα ἐστὶ B. EZ] ZE Pp. 23. ἴσα ἐστὶ B. HΓ] corr. ex ΓH V. H] Z φ (non F). 24. ἐστὶν P.

τῶν ΓΗ, ΗΕ, ὧν τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΗ· ἴση γάρ ἐστιν ἡ ΑΖ τῇ ΓΗ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἴσον ἐστίν· ἴση ἄρα ἡ ΕΖ τῇ ΕΗ. ἐν δὲ κύκλῳ ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ
 5 κέντρου εὐθεῖαι λέγονται, ὅταν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπ' αὐτάς κάθεται ἀγόμεναι ἴσαι ὧσιν· αἱ ἄρα ΑΒ, ΓΔ ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου.

Ἄλλὰ δὴ αἱ ΑΒ, ΓΔ εὐθεῖαι ἴσον ἀπεχέτωσαν ἀπὸ τοῦ κέντρου, τουτέστιν ἴση ἔστω ἡ ΕΖ τῇ ΕΗ. λέγω,
 10 ὅτι ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΑΒ τῇ ΓΔ.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δεῖ-
 ξομεν, ὅτι διπλῆ ἐστὶν ἡ μὲν ΑΒ τῆς ΑΖ, ἡ δὲ ΓΔ τῆς ΓΗ· καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΓΕ, ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΕ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ
 15 τῆς ΑΕ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΑ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΓΕ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΓ. τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΑ ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΕΗ, ΗΓ· ὧν τὸ ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΗ ἐστὶν ἴσον· ἴση γὰρ ἡ ΕΖ τῇ ΕΗ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ ἴσον ἐστὶ τῷ
 20 ἀπὸ τῆς ΓΗ· ἴση ἄρα ἡ ΑΖ τῇ ΓΗ· καὶ ἐστὶ τῆς μὲν ΑΖ διπλῆ ἡ ΑΒ, τῆς δὲ ΓΗ διπλῆ ἡ ΓΔ· ἴση ἄρα ἡ ΑΒ τῇ ΓΔ.

Ἐν κύκλῳ ἄρα αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου, καὶ αἱ ἴσον ἀπέχουσαι ἀπὸ τοῦ κέντρου
 25 ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

3. τῷ] P, V m. 1; λοιπῷ τῷ BFr, V m. 2. Ante τῷ in V est ἴσον ἐστὶ. ἴσον ἐστίν] om. V, ἐστὶν ἴσον Pp. ἄρα καὶ ἡ P. 4. ΕΖ] ΖΕ P. 5. αἱ] om. p. 8. ἀλλὰ δὴ] πάλιν Bp. 9. ΕΖ] corr. ex ΑΖ m. 2 P. 10. ἐστίν P. 11. ὁμοίως δὴ BFr. 13. ἐστὶ] om. BV, καὶ p, ἐστίν P. 14. ἀλλά] m. 2 V. 15. ἐστίν P. 17. ἴσα] ἴσαι φ. ἐστίν P. τὸ ἀπὸ τῆς] mg. m. 2 V. 18. ΕΖ] P, F m. 1; ΕΗ Bp, F m. 2, V mg. m. 2. Deinde in p seq. ἴσον ἐστὶ. τῷ]

$$AZ^2 + ZE^2 = \Gamma H^2 + HE^2.$$

sed $AZ^2 = \Gamma H^2$; nam $AZ = \Gamma H$. itaque

$$ZE^2 = EH^2.$$

quare $EZ = EH$. in circulo autem aequali spatio a centro distare dicuntur rectae, si rectae a centro ad eas perpendiculares ductae aequales sunt [def. 4]. ergo $AB, \Gamma\Delta$ aequali spatio distant a centro.

Uerum rectae $AB, \Gamma\Delta$ aequali spatio distent a centro, h. e. sit $EZ = EH$. dico, esse $AB = \Gamma\Delta$.

nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus esse $AB = 2 AZ, \Gamma\Delta = 2 \Gamma H$. et quoniam

$$AE = \Gamma E,$$

erit etiam $AE^2 = \Gamma E^2$. uerum

$$EZ^2 + ZA^2 = AE^2 \text{ [I, 47]},$$

et $EH^2 + H\Gamma^2 = \Gamma E^2$ [id.]. itaque

$$EZ^2 + ZA^2 = EH^2 + H\Gamma^2.$$

sed $EZ^2 = EH^2$; nam $EZ = EH$. itaque

$$AZ^2 = \Gamma H^2.$$

quare $AZ = \Gamma H$. et erat

$$AB = 2 AZ, \Gamma\Delta = 2 \Gamma H.$$

ergo $AB = \Gamma\Delta$.¹⁾

Ergo in circulo aequales rectae aequali spatio a centro distant, et aequali spatio distantes a centro inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

1) I κοιν. ἔνν. 5. Euclides ad I κοιν. ἔνν. 2 prouocare poterat.

corr. ex τό m. 2 V. EH] P, F m. 1; EZ BVp, F m. 2. ἔστιν ἴσον] PBF; om. p; ἴσον ἔστί V. Deinde seq. in V: τῶ ἀπὸ τῆς EH punctis deletum (itaque V a m. prima habuit idem quod P). EZ] ZE p. 19. ἔστίν P. 20. ἄρα] corr. ex γάρ m. 2 V. ἔστίν P. 21. ἦ] (prius) supra m. 1 V. ΓΔ] ΑΔ φ (non F). 23. αὐ] om. P. 25. ἀλλήλοισι P.

ι ε'.

Ἐν κύκλῳ μεγίστη μὲν ἡ διάμετρος τῶν δὲ ἄλλων ἀεὶ ἡ ἔγγιον τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν.

5 Ἔστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ $ΑΔ$, κέντρον δὲ τὸ $Ε$, καὶ ἔγγιον μὲν τῆς $ΑΔ$ διαμέτρου ἔστω ἡ $ΒΓ$, ἀπώτερον δὲ ἡ $ΖΗ$. λέγω, ὅτι μεγίστη μὲν ἐστὶν ἡ $ΑΔ$, μείζων δὲ ἡ $ΒΓ$ τῆς $ΖΗ$.

10 Ἦχθωσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ $Ε$ κέντρου ἐπὶ τὰς $ΒΓ$, $ΖΗ$ κάθετοι αἱ $ΕΘ$, $ΕΚ$. καὶ ἐπεὶ ἔγγιον μὲν τοῦ κέντρου ἐστὶν ἡ $ΒΓ$, ἀπώτερον δὲ ἡ $ΖΗ$, μείζων ἄρα ἡ $ΕΚ$ τῆς $ΕΘ$. κείσθω τῇ $ΕΘ$ ἴση ἡ $ΕΛ$, καὶ διὰ τοῦ $Α$ τῇ $ΕΚ$ πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσα ἡ $ΑΜ$ διήχθω ἐπὶ τὸ $Ν$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΜΕ$, $ΕΝ$, $ΖΕ$, $ΕΗ$.

15 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΘ$ τῇ $ΕΛ$, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ $ΒΓ$ τῇ $ΜΝ$. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν $ΑΕ$ τῇ $ΕΜ$, ἡ δὲ $ΕΔ$ τῇ $ΕΝ$, ἡ ἄρα $ΑΔ$ ταῖς $ΜΕ$, $ΕΝ$ ἴση ἐστίν. ἀλλ' αἱ μὲν $ΜΕ$, $ΕΝ$ τῆς $ΜΝ$ μείζονές εἰσιν [καὶ ἡ $ΑΔ$ τῆς $ΜΝ$ μείζων ἐστίν], ἴση δὲ ἡ $ΜΝ$ τῇ $ΒΓ$.
20 ἡ $ΑΔ$ ἄρα τῆς $ΒΓ$ μείζων ἐστίν. καὶ ἐπεὶ δύο αἱ $ΜΕ$, $ΕΝ$ δύο ταῖς $ΖΕ$, $ΕΗ$ ἴσαι εἰσίν, καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΜΕΝ$ γωνίας τῆς ὑπὸ $ΖΕΗ$ μείζων [ἐστίν], βάσις ἄρα ἡ $ΜΝ$ βάσεως τῆς $ΖΗ$ μείζων ἐστίν. ἀλλὰ

1. ι ε' eras. F. 2. μὲν ἐστὶν BVp. 3. δέ] δ' Bp.
ἔγγιον P, sed corr., ut lin. 6. 10. τῆς διὰ τοῦ V. ἀπώ-
τερον p. 5. ἔστω] om. p. 7. Post διαμέτρου ras. 3 litt. F.
9. Ε] supra m. 2 V. 12. ΕΘ. κείσθω τῇ ΕΘ] mg. m. 2
V. καὶ κείσθω B. ἴση ἡ ΕΛ] in ras. ante lacunam 4 litt.
V. 14. ΕΜ BVp. ΕΖ p. ΗΕ P. 15. ἐστὶ] ἐστίν
PBF. 16. μὲν] m. 2 V. 17. ΕΔ] Δ m. 2 V. ΕΝ]
(alt.) N e corr. V m. 2. 18. ἀλλὰ P. μὲν] om. BVp.
ΕΝ, ΕΜ F; ΕΜ, ΕΝ p. μείζους p. εἰσιν] PBF; εἰσι
Vp. 19. ἄρα τῆς p. ἐστὶ V. ἴση δὲ ἡ — 20: μείζων

XV.

In circulo maxima est diameter, ceterarum autem proxima quaeque centro remotiore maior est.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$, et diameter eius sit $A\Delta$, centrum autem E , et diametro $A\Delta$ propior sit $B\Gamma$, remotior autem ZH . dico, maximam esse $A\Delta$, et $B\Gamma > ZH$.

ducantur enim a centro E ad $B\Gamma$, ZH perpendiculares $E\Theta$, $E\kappa$. et quoniam $B\Gamma$ centro propior est, remotior autem ZH , erit $E\kappa > E\Theta$ [def. 4]. ponatur $E\Lambda = E\Theta$, et per Λ ad $E\kappa$ perpendicularis ducta AM educatur ad N , et ducantur ME , EN , ZE , EH . et quoniam $E\Theta = E\Lambda$, erit

etiam $B\Gamma = MN$ [prop. XIV]. rursus quoniam $AE = EM$ et $E\Lambda = EN$, erit $A\Delta = ME + EN$. sed

$$ME + EN > MN \text{ [I, 20],}$$

et $MN = B\Gamma$. itaque¹⁾ $A\Delta > B\Gamma$. et quoniam duae rectae ME , EN duabus ZE , EH aequales sunt, et

$$\angle MEN > ZEH,$$

erit $MN > ZH$ [I, 24]. sed demonstrandum est

1) Cum ἄρα lin. 19 in deterrimo solo codice seruatum sit, coniecturae deberi uidetur; quare puto, uerba καὶ ἡ $A\Delta$ τῆς MN μείζων ἐστὶν glossema antiquum esse. idem de uerbis καὶ ἡ $B\Gamma$ τῆς ZH μείζων ἐστὶν p. 208, 1-2 iudico.

ἐστὶν] om. BVp. 20. τῆς] τῆι F. 21. ME] EM p.
 εἰσὶν] PF; εἰσὶ vulgo. 22. ἐστὶν] om. P; comp. Fp; ἐστὶ
 BV. 23. ἀλλ' F.

ἡ MN τῆ $BΓ$ ἐδείχθη ἴση [καὶ ἡ $BΓ$ τῆς ZH μείζων ἐστίν]. μεγίστη μὲν ἄρα ἡ $ΑΔ$ διάμετρος, μείζων δὲ ἡ $BΓ$ τῆς ZH .

Ἐν κύκλῳ ἄρα μεγίστη μὲν ἐστὶν ἡ διάμετρος, 5 τῶν δὲ ἄλλων ἀεὶ ἡ ἔγγιον τοῦ κέντρου τῆς ἀπώτερον μείζων ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ις'.

Ἡ τῆ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐκτὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου, καὶ 10 εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς τε εὐθείας καὶ τῆς περιφερείας ἐτέρα εὐθεῖα οὐ παρεμπεσεῖται, καὶ ἡ μὲν τοῦ ἡμικυκλίου γωνία ἀπάσης γωνίας ὀξείας εὐθυγράμμου μείζων ἐστίν, ἡ δὲ λοιπὴ ἐλάττων.

Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓ$ περὶ κέντρον τὸ $Δ$ καὶ 15 διάμετρον τὴν $ΑΒ$. λέγω, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ $Α$ τῆ $ΑΒ$ πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐκτὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, πιπτέτω ἐντὸς ὡς ἡ $ΓΑ$, 20 καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΔΓ$.

Ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΔΑ$ τῆ $ΔΓ$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΔΑΓ$ γωνία τῆ ὑπὸ $ΑΓΔ$. ὀρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ $ΔΑΓ$. ὀρθὴ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΔ$. τριγώνου δὴ τοῦ $ΑΓΔ$ αἱ δύο γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΔΑΓ$, $ΑΓΔ$ δύο ὀρθαῖς 25 ἴσαι εἰσίν· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ

XVI. Eutocius in Apollonium p. 44. 59.

1. ἐδείχθη] in ras. V. BΓ] ΓΒ Β; ΒΓ ἄρα p. 2.
 ἐστὶ ΒV. μὲν] m. 2 V. 4. δέ] δ' ΒF. 5. αἰεὶ FV.
 ἔγγιον P, sed corr. τοῦ κέντρου] τῆς διαμέτρου P. 7.
 ις'] ιη' F; corr. m. 2. 9. ἀγομένη εὐθεῖα F et B m. rec.

$MN = B\Gamma$. itaque maxima est diametrus AA , et
 $B\Gamma > ZH$.

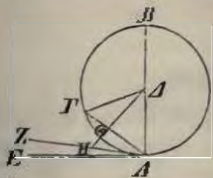
Ergo in circulo maxima est diametrus, ceterarum autem proxima quaeque centro remotiore maior est; quod erat demonstrandum.

XVI.

Recta, quae ad diametrum circuli in termino perpendicularis erigitur, extra circulum cadet, nec in spatium inter rectam et ambitum ulla alia recta interponetur, et angulus semicirculi quouis acuto angulo rectilineo maior est, reliquus autem minor.

Sit circulus $AB\Gamma$ circum centrum Δ et diametrum AB descriptus. dico, rectam ad AB in A termino perpendicularem erectam extra circulum cadere.

ne cadat enim, sed, si fieri potest, intra cadat ut AG , et ducatur $\Delta\Gamma$. quoniam $\Delta A = \Delta\Gamma$, erit etiam $\angle \Delta A\Gamma = \Delta\Gamma\Delta$ [I, 5]. uerum $\angle \Delta A\Gamma$ rectus est. itaque etiam $\angle \Delta\Gamma\Delta$ rectus. ergo trianguli $\Delta\Gamma\Delta$ duo anguli $\Delta A\Gamma + \Delta\Gamma\Delta$ duobus rectis aequales sunt; quod fieri non potest [I, 17]. itaque recta ad BA in

12. πάσης B. 13. ἐστίν] ἔσται in ras. V. 16. AB] (prius) inter A et B 1 litt. eras. in V. 19. ὡς] supra m. 2 F. AG p. 21. ἐπεὶ] ἐπεὶ οὖν p, ante ἐπεὶ add. καὶ m. 2 FV. ἴση ἐστὶ] om. P. γωνία] om. BVp. 22. $\Delta\Gamma\Delta$ ἐστὶν ἴση P. 23. $\Delta A\Gamma$] Δ eras. p. ἄρα] om. B. ἡ] supra m. 1 F. $\tauριγωνου$ δὴ τοῦ $\Delta\Gamma\Delta$ αἱ δύο γωνίαι αἱ] P (AG pro $\Delta\Gamma\Delta$); αἱ ἄρα Theon? (BFVp; ἄρα et seq. ὑπό supra m. 2 F). 24. $\deltaυσὶν$ V. 25. εἰσὶν ἴσαι B. ἐστίν] om. p. τοῦ] om. V.

A σημείου τῆ BA πρὸς ὀρθὰς ἀγομένη ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῆς περιφερείας ἔκτος ἄρα.

Πιπτέτω ὡς ἡ AE . λέγω δὴ, ὅτι εἰς τὸν μεταξὺ
5 τόπον τῆς τε AE εὐθείας καὶ τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας ἕτερα εὐθεῖα οὐ παρεμπεσεῖται.

Εἰ γὰρ δυνατόν, παρεμπιπτέτω ὡς ἡ ZA , καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Δ σημείου ἐπὶ τὴν ZA κάθετος ἡ ΔH . καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ ὑπὸ $AH\Delta$, ἐλάττων δὲ ὀρθῆς ἡ
10 ὑπὸ ΔAH , μείζων ἄρα ἡ $A\Delta$ τῆς ΔH . ἴση δὲ ἡ ΔA τῆ $\Delta\Theta$. μείζων ἄρα ἡ $\Delta\Theta$ τῆς ΔH , ἡ ἐλάττων τῆς μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς τε εὐθείας καὶ τῆς περιφερείας ἕτερα εὐθεῖα παρεμπεσεῖται.

15 Λέγω, ὅτι καὶ ἡ μὲν τοῦ ἡμικυκλίου γωνία ἡ περιεχομένη ὑπὸ τε τῆς BA εὐθείας καὶ τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας ἀπάσης γωνίας ὀξείας εὐθυγράμμου μείζων ἐστίν, ἡ δὲ λοιπὴ ἡ περιεχομένη ὑπὸ τε τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας καὶ τῆς AE εὐθείας ἀπάσης γωνίας ὀξείας
20 εὐθυγράμμου ἐλάττων ἐστίν.

Εἰ γὰρ ἐστί τις γωνία εὐθύγραμμος μείζων μὲν τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς BA εὐθείας καὶ τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας, ἐλάττων δὲ τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας καὶ τῆς AE εὐθείας, εἰς τὸν
25 μεταξὺ τόπον τῆς τε $\Gamma\Theta A$ περιφερείας καὶ τῆς AE εὐθείας εὐθεῖα παρεμπεσεῖται, ἣτις ποιήσει μείζονα μὲν τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς BA εὐθείας καὶ τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας ὑπὸ εὐθειῶν περιεχομένην,

1. ἀπ' ἄκρας ἀγομένη p. 2. οὐδέ BFr. 4. δὴ] om. V. 4. $\Gamma\Theta A$] corr. ex ΓBA m. 2 V. 6. οὐκ ἐμπεσεῖται F; παρ- add. m. 2. 7. παρεπιπτέτω, add. μ m. 1, F. ἦ]

A puncto perpendicularis erecta intra circulum non cadet. similiter demonstrabimus, eam ne in ambitum quidem cadere. extra igitur cadet.

cadat ut AE . dico, in spatium inter rectam AE et ambitum $\Gamma\Theta A$ aliam rectam interponi non posse.

nam, si fieri potest, interponatur ut ZA , et a Δ puncto ad ZA perpendicularis ducatur ΔH . et quoniam $\angle AHD$ rectus est, et $\angle DAH$ minor recto, erit $AD > DH$ [I, 19]. sed $DA = D\Theta$. ergo $D\Theta > DH$, minor maiore; quod fieri non potest. itaque in spatium inter rectam et ambitum positum alia recta non interponetur.

dico etiam, angulum semicirculi recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ comprehensum quovis acuto angulo rectilineo maiorem esse, reliquum autem arcu $\Gamma\Theta A$ et recta AE comprehensum quovis acuto angulo rectilineo minorem esse.

nam si quis erit angulus rectilineus angulo comprehenso recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ maior, et idem minor angulo comprehenso arcu $\Gamma\Theta A$ et recta AE , in spatium inter arcum $\Gamma\Theta A$ et rectam AE positum recta interponetur, quae angulum efficiat rectis comprehensum maiorem angulo comprehenso recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ et alium minorem angulo comprehenso arcu

in ras. m. 2 V. 9. ἐλάσσων p. 10. ΔA] AD P. 11. $\tau\eta$] $\tau\eta\varsigma$ φ. $\Delta\Theta$] Θ in ras. p. ἄρα] ἄρα καὶ p. ἐλάσσων p φ. 12. ἐστίν] om. Bp. 13. $\tau\epsilon$] om. V. 16. $\tau\epsilon$] om. BVp. $\Gamma\Theta A$] Γ om. B; m. 2 V. 17. ὀξείας γωνίας p. 18. η] (alt.) om. P, m. rec. B. $\tau\epsilon$] om. Bp. 19. ὀξείας γωνίας p. ὀξείας] om. B; m. 2 V. 21. ἐστίν P. $\tau\iota\varsigma$] om. p; m. rec. B. 22. $\tau\epsilon$] om. p. BA] AB p. 23. ἐλάσσων F. 24. $\tau\epsilon$ $\tau\eta\varsigma$] om. B; $\tau\eta\varsigma$ p. 25. τόπον] supra m. 1 P. 26. εὐθεία] om. p; m. rec. B. εὐθεία, ἥτις p. 28. ὑπό] τὴν ὑπό B, ὑπό $\tau\epsilon$ F ($\tau\epsilon$ eras.). ὑπὸ εὐθειῶν περιεχομένην] om. p. περιεχομένην] -v m. 2 V; περιελομένην P.

ἐλάττωνα δὲ τῆς περιεχομένης ὑπὸ τε τῆς $\Gamma\Theta A$ περι-
 φερείας καὶ τῆς AE εὐθείας. οὐ παρεμπίπτει δέ·
 οὐκ ἄρα τῆς περιεχομένης γωνίας ὑπὸ τε τῆς BA
 εὐθείας καὶ τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας ἔσται μείζων ὀξεῖα
 5 ὑπὸ εὐθειῶν περιεχομένη, οὐδὲ μὴν ἐλάττων τῆς περι-
 εχομένης ὑπὸ τε τῆς $\Gamma\Theta A$ περιφερείας καὶ τῆς AE
 εὐθείας.

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἡ τῆ διαμέτρῳ τοῦ
 10 κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐφάπτεται
 τοῦ κύκλου [καὶ ὅτι εὐθεῖα κύκλου καθ' ἓν μόνον
 ἐφάπτεται σημείου, ἐπειδήπερ καὶ ἡ κατὰ δύο αὐτῶ
 συμβάλλουσα ἐντὸς αὐτοῦ πίπτουσα ἐδείχθη]. ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

15

ιξ'.

Ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ δοθέντος
 κύκλου ἐφαπτομένην εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A , ὁ δὲ δοθεὶς
 κύκλος ὁ $B\Gamma\Delta$. δεῖ δὴ ἀπὸ τοῦ A σημείου τοῦ $B\Gamma\Delta$
 20 κύκλου ἐφαπτομένην εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ E , καὶ
 ἐπεξεύχθω ἡ AE , καὶ κέντρῳ μὲν τῷ E διαστήματι
 δὲ τῷ EA κύκλος γεγράφθω ὁ AZH , καὶ ἀπὸ τοῦ

XVI. πόρισμα. Simplicius in phys. fol. 12^v.

1. ἐλάττωνα p. τε] m. 2 V. 3. τε] om. Bp. 5. ἡ
 ὑπὸ V m. 2. οὐ μὴν οὐδέ F. 6. τε] om. p. 8. πόρισμα]
 comp. Bp, V m. 2; om. PF, V m. 1. 9. τούτων p. ἡ]
 supra m. 1 P. 11. καὶ ὅτι — 14. δεῖξαι] mg. m. rec. P. 12.

$\Gamma\Theta A$ et recta AE . uerum non interponitur recta [u. supra]. itaque nullus angulus acutus rectis comprehensus maior erit angulo comprehenso recta BA et arcu $\Gamma\Theta A$ nec minor angulo comprehenso arcu $\Gamma\Theta A$ et recta AE .

Corollarium.

Hinc manifestum est, rectam ad diametrum circuli in termino perpendicularem erectam circulum contingere [def. 2].¹⁾ — quod erat demonstrandum.

XVII.

A dato puncto datum circulum contingentem rectam lineam ducere.

Sit datum punctum A , datus autem circulus $B\Gamma\Delta$. oportet igitur a puncto A circulum $B\Gamma\Delta$ contingentem rectam lineam ducere.

sumatur enim centrum circuli E , et ducatur AE , et centro E radio autem EA describatur circulus AZH ,

1) Pars altera corollarii, per se quoque suspecta, sine dubio a Theone addita est; om. praeter P m. 1 etiam Campanus. et re uera corollarium genuinum eodem redit. itaque e uerbis Simplicii concludi nequit, eum partem alteram legisse.

$\alpha\pi\tau\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ FV. 13. $\delta\pi\epsilon\rho$ $\xi\delta\epsilon\iota$ $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$] postea insert. F. 15. $\iota\zeta'$] $\iota\theta'$ F; corr. m. 2. 18. $\xi\sigma\tau\omega$ — 20. $\acute{\alpha}\gamma\alpha\gamma\epsilon\iota\nu$] $\epsilon\lambda\lambda\eta\phi\theta\omega$ γάρ τοῦ δοθέντος κύκλου τοῦ $B\Gamma\Delta$ τὸ δοθὲν σημεῖον τὸ A , καὶ $\xi\sigma\tau\omega$ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ E . V; in mg. m. 2: ἐν ἄλλῳ οὕτως γράφεται. $\xi\sigma\tau\omega$ τὸ μὲν δοθὲν σημεῖον τὸ A ὁ δὲ δοθεὶς κύκλος ὁ $B\Gamma\Delta$. δεῖ δὲ ἀπὸ δοθέντος σημείου τοῦ A τοῦ δοθέντος κύκλου τοῦ $B\Gamma\Delta$ ἐφαπτομένην εὐθείαν γραμμὴν ἀγαγεῖν, et ita B, et p (ἀπὸ τοῦ δοθέντος). 19. A] om. φ. 21. $\epsilon\lambda\lambda\eta\phi\theta\omega$ — τὸ E] mg. m. 2 V. 22. κέντρον φ. 23. EA] P in ras. m. 1; F; AE BVp.

Δ τῆ EA πρὸς ὀρθὰς ἤχθῳ ἢ ΔZ , καὶ ἐπέξεύχθωσαν αἱ EZ , AB . λέγω, ὅτι ἀπὸ τοῦ A σημείου τοῦ $B\Gamma\Delta$ κύκλου ἐφαπτομένη ἦκται ἢ AB .

Ἐπεὶ γὰρ τὸ E κέντρον ἐστὶ τῶν $B\Gamma\Delta$, AZH
 5 κύκλων, ἴση ἄρα ἐστὶν ἢ μὲν EA τῆ EZ , ἢ δὲ $E\Delta$
 τῆ EB . δύο δὲ αἱ AE , EB δύο ταῖς ZE , $E\Delta$ ἴσαι
 εἰσίν· καὶ γωνίαν κοινὴν περιέχουσι τὴν πρὸς τῷ E .
 βάσεις ἄρα ἢ ΔZ βάσει τῆ AB ἴση ἐστίν, καὶ τὸ ΔEZ
 τρίγωνον τῷ EBA τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ αἱ λοιπαὶ
 10 γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις· ἴση ἄρα ἢ ὑπὸ $E\Delta Z$
 τῆ ὑπὸ EBA . ὀρθὴ δὲ ἢ ὑπὸ $E\Delta Z$. ὀρθὴ ἄρα καὶ
 ἢ ὑπὸ EBA . καὶ ἐστὶν ἢ EB ἐκ τοῦ κέντρον· ἢ δὲ
 τῆ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγο-
 μένη ἐφάπτεται τοῦ κύκλου· ἢ AB ἄρα ἐφάπτεται τοῦ
 15 $B\Gamma\Delta$ κύκλου.

Ἀπὸ τοῦ ἄρα δοθέντος σημείου τοῦ A τοῦ δο-
 θέντος κύκλου τοῦ $B\Gamma\Delta$ ἐφαπτομένη εὐθεῖα γραμμὴ
 ἦκται ἢ AB . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ιη'.

20 Ἐὰν κύκλου ἐφάπτηταί τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
 τοῦ κέντρον ἐπὶ τὴν ἀφήν ἐπιξευχθῆ τις εὐ-
 θεῖα, ἢ ἐπιξευχθεῖσα κάθετος ἔσται ἐπὶ τὴν
 ἐφαπτομένην.

Κύκλου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἢ
 25 ΔE κατὰ τὸ Γ σημεῖον, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον

XVIII. Simplicius in Aristot. de coelo fol. 131^u.

1. EA] AE p. 2. $B\Delta\Gamma$ F. 3. κύκλου] m. 2 post ἐφαπτομένη F, sed add. β—α. 4. ἐστὶ] ἐντί P. AZH] Z e corr. F. 6. AE] EA F. δύοσί V. ZE] EZ B et V m. 2. 7. εἰσίν] PF, εἰσί uulgo. περιέχουσιν P. τήν]

et a Δ ad EA perpendicularis ducatur ΔZ , et ducantur EZ , AB . dico, ab A puncto circulum $B\Gamma\Delta$ contingentem ductam esse AB .

nam quoniam E centrum est circulorum $B\Gamma\Delta$, AZH , erit $EA = EZ$, et $E\Delta = EB$.

itaque duae rectae AE , EB duabus ZE , $E\Delta$ aequales sunt. et communem angulum comprehendunt eum, qui ad E positus est. itaque $\Delta Z = AB$, et

$$\Delta \Delta EZ = EBA,$$

et reliqui anguli reliquis angulis aequales [I, 4]. itaque $\angle E\Delta Z = EBA$. uerum $\angle E\Delta Z$ rectus est. itaque etiam $\angle EBA$ rectus. et EB radius est; quae autem ad diametrum circuli in termino perpendicularis erigitur, circulum contingit [prop. XVI coroll.]. ergo AB circulum $B\Gamma\Delta$ contingit.

Ergo a dato puncto A datum circulum $B\Gamma\Delta$ contingens ducta est recta linea AB ; quod oportebat fieri.

XVIII.

Si recta circulum contingit, et a centro ad punctum contactus ducitur recta, ducta recta ad contingentem perpendicularis est.

nam circulum $AB\Gamma$ contingat recta ΔE in puncto

om. P. 8. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; comp. p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$. BV ΔEZ] $E\Delta Z$
 P. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; om. p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ BV. 10. $\acute{\eta}$] $\tau\acute{\eta}$ B. $E\Delta Z$] EBA
 e corr. V; EBA p. 11. $\tau\acute{\eta}$] $\acute{\eta}$ B; corr. ex $\tau\acute{\eta}\varsigma$ F. EBA] $E\Delta Z$
 e corr. V; EBA $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F; $E\Delta Z$ p. $\delta\omicron\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\acute{\eta}$ $\acute{\upsilon}\pi\omicron$ $E\Delta Z$] EBA
 om. p. $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$] om. p. 13. $\acute{\alpha}\pi$ $\acute{\alpha}\nu\kappa\omicron\alpha\varsigma$] om. B. 14. $\acute{\eta}$ AB
 $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\acute{\epsilon}\varphi\acute{\alpha}\pi\tau\epsilon\tau\alpha\iota$] om. F. 15. $B\Gamma A$ P. $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\upsilon$] om. F.
 16. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\delta\omicron\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma$] PF; $\delta\omicron\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ BV p. 18. $\acute{\eta}$] m. rec.
 P. 19. $\iota\eta'$] κ' F, euan. 24. $\acute{\alpha}\pi\tau\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega$ p.

τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου τὸ Z , καὶ ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὸ Γ
ἐπεξεύχθω ἡ $Z\Gamma$. λέγω, ὅτι ἡ $Z\Gamma$ κάθετός ἐστιν ἐπὶ
τὴν ΔE .

Εἰ γὰρ μή, ἤχθω ἀπὸ τοῦ Z ἐπὶ τὴν ΔE κάθετος
5 ἡ ZH .

Ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ZHG γωνία ὀρθή ἐστιν, ὀξεῖα
ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ZGH . ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν
ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει· μείζων ἄρα ἡ $Z\Gamma$ τῆς ZH .
ἴση δὲ ἡ $Z\Gamma$ τῇ ZB . μείζων ἄρα καὶ ἡ ZB τῆς ZH
10 ἡ ἐλάττων τῆς μείζονος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ
ἄρα ἡ ZH κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν ΔE . ὁμοίως δὲ
δειξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλη τις πλὴν τῆς $Z\Gamma$. ἡ $Z\Gamma$ ἄρα
κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν ΔE .

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
15 τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπιξευχθῆ τις εὐθεῖα, ἡ
ἐπιξευχθεῖσα κάθετος ἔσται ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην.
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐὰν κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
20 τῆς ἀφῆς τῇ ἐφαπτομένην πρὸς ὀρθᾶς [γωνίας]
εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ, ἐπὶ τῆς ἀχθείσης ἔσται
τὸ κέντρον τοῦ κύκλου.

Κύκλου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἡ
 ΔE κατὰ τὸ Γ σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ Γ τῇ ΔE πρὸς
25 ὀρθᾶς ἤχθω ἡ ΓA . λέγω, ὅτι ἐπὶ τῆς AG ἐστὶ τὸ
κέντρον τοῦ κύκλου.

1. τὸ Z] καὶ ἔστω τὸ Z V.

6. ὑπό] supra m. 2 F.

7. ZGH] PB, $\tilde{Z}\tilde{\Gamma}\tilde{H}$ F; $H\Gamma Z$ Vp. Seq. μείζων ἄρα ἐστὶν
ἡ ὑπὸ ZHG τῆς ὑπὸ ZGH V et om. ἐστὶν F (in mg. transit);
in V in ras. sunt $H\Gamma$ et ΓH .

9. καί] m. 2 V, om. p.

10. ἡ] postea add. V.

ἐλάσσων F.

ἐστίν] om. p.

11.

δῆ] corr. ex δεῖ m. 2 F.

12. οὐδέ Bp.

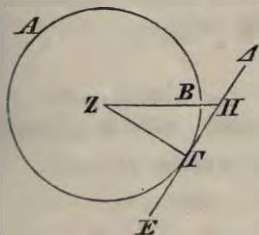
13. τήν] τῆς F.

Γ , et sumatur circuli $AB\Gamma$ centrum Z , et a Z ad Γ ducatur $Z\Gamma$. dico, $Z\Gamma$ ad ΔE perpendicularem esse.

nam si minus, a Z ad ΔE perpendicularis ducatur ZH .

iam quoniam $\angle ZH\Gamma$ rectus est, erit $\angle Z\Gamma H$ acutus [I, 17]. et sub maiore angulo maius latus subtendit [I, 19]. itaque $Z\Gamma > ZH$. uerum $Z\Gamma = ZB$.

itaque etiam $ZB > ZH$, minor maiore; quod fieri non potest. itaque ZH ad ΔE perpendicularis non est. similiter demonstrabimus, ne aliam quidem perpendicularem esse praeter $Z\Gamma$. itaque $Z\Gamma$ ad ΔE perpendicularis est.

Ergo si recta circulum contingit, et a centro ad punctum contactus ducitur recta, ducta recta ad contingentem perpendicularis est; quod erat demonstrandum.

XIX.

Si recta circulum contingit, et a puncto contactus ad contingentem perpendicularis ducitur recta linea, centrum circuli in ducta recta positum est.

nam circulum $AB\Gamma$ contingat recta ΔE in puncto Γ , et a Γ ad ΔE perpendicularis ducatur ΓA . dico, centrum circuli in $A\Gamma$ positum esse.

14. ἐφάπτεται φ, sed corr. 15. ἐπαφήν p. 16. ἀπτομένην p.
 18. ιθ'] x seq. ras. 1 litt. F. 20. τῆς] in ras. m. 1 p.
 γωνίας] Theon? (BFVp); om. P. 21. ἔσται] in ras. φ;
 antecedunt uestigia uocabuli ἔσται m. 1. 23. ἀπίεσθω PB
 FVp; corr. Simson (Glasguae 1756. 4°) p. 353. in V ἄ- in ras.
 est. 24. Ante τῆ ras. 1 litt. F.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ Z , καὶ ἐπέξεύχθω ἡ ΓZ .

Ἐπεὶ [οὖν] κύκλου τοῦ $ΑΒΓ$ ἐφάπτεται τις εὐθεΐα ἡ $\Delta Ε$, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπέξενκται ἡ $ZΓ$, ἡ $ZΓ$ ἄρα κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν $\Delta Ε$ · ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZΓΕ$. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΕ$ ὀρθή· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZΓΕ$ τῇ ὑπὸ $ΑΓΕ$ ἢ ἐλάττω τῇ μείζουσι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ Z κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλο τι πλὴν ἐπὶ τῆς $ΑΓ$.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεΐα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀφῆς τῇ ἐφαπτομένη πρὸς ὀρθὰς εὐθεΐα γραμμὴ ἀχθῆ, ἐπὶ τῆς ἀχθείσης ἔσται τὸ κέντρον τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

κ'.

Ἐν κύκλῳ ἡ πρὸς τῷ κέντρῳ γωνία διπλασίων ἐστὶ τῆς πρὸς τῇ περιφερείᾳ, ὅταν τὴν αὐτὴν περιφέρεια βᾶσιν ἔχωσιν αἱ γωνίαι.

Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, καὶ πρὸς μὲν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ γωνία ἔστω ἡ ὑπὸ $ΒΕΓ$, πρὸς δὲ τῇ περιφερείᾳ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$, ἐχέτωσαν δὲ τὴν αὐτὴν περιφέρεια βᾶσιν τὴν $ΒΓ$ · λέγω, ὅτι διπλασίων ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΕΓ$ γωνία τῆς ὑπὸ $ΒΑΓ$.

Ἐπιξενχθεῖσα γάρ ἡ $ΑΕ$ διήχθω ἐπὶ τὸ Z .

Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $ΕΑ$ τῇ $ΕΒ$, ἴση καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΕΑΒ$ τῇ ὑπὸ $ΕΒΑ$ · αἱ ἄρα ὑπὸ $ΕΑΒ$, $ΕΒΑ$

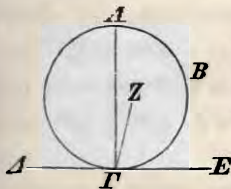
1. ἔστω τὸ Z] in ras. F. 2. ΓZ] Z e corr. V; $Z\Gamma$ p.
 3. οὖν] om. P. κύκλου] -λου in ras. F. 6. $Z\Gamma E$] $Z\Gamma\Delta$
 P. ἐστὶν P. $ΑΓ\Delta$ P. ὀρθή — 7. $ΑΓ E$] mg. m. 1 P
 (ἐστὶν om., $Z\Gamma\Delta$, $ΑΓ\Delta$). 7. $Z\Gamma E$] $Z E\Gamma$ F m. 1, $E\Gamma$ eras.
 ἐλάσσων p. 8. ἐστίν] om. Bp. Z] Z σημειὸν V. 9.

ne sit enim, sed, si fieri potest, sit Z , et ducatur ΓZ .

quoniam circulum $AB\Gamma$ contingit recta ΔE , et a centro ad punctum contactus ducta est $Z\Gamma$, $Z\Gamma$ ad ΔE perpendicularis est [prop. XVIII]. itaque $\angle Z\Gamma E$ rectus est. uerum etiam $\angle A\Gamma E$ rectus. quare

$$\angle Z\Gamma E = A\Gamma E,$$

minor maiori; quod fieri non potest. itaque Z centrum circuli $AB\Gamma$ non est. similiter demonstrabimus, ne aliud quidem ullum punctum extra $A\Gamma$ positum centrum esse.

Ergo si recta circulum contingit, et a puncto contactus ad contingentem perpendicularis ducitur recta linea, centrum circuli in ducta recta positum est; quod erat demonstrandum.

XX.

In circulo angulus ad centrum positus duplo maior est angulo ad ambitum posito, si anguli eundem arcum basim habent.

Sit circulus $AB\Gamma$, et ad centrum eius angulus sit BEG , ad ambitum autem BAG , et eundem arcum basim habeant $B\Gamma$. dico, esse $\angle BEG = 2 BAG$.

ducta enim AE ad Z educatur. iam quoniam

$$EA = EB,$$

erit $\angle EAB = EBA$ [I, 5]. itaque

$\delta\eta]$ corr. ex $\delta\epsilon\iota$ m. rec. P. οὐδέ Bp. 10. $\acute{\epsilon}\pi\lambda]$ om. Bp. 11. $\acute{\alpha}\pi\eta\tau\alpha\iota$ F m. 1; corr. m. 2. 12. $\acute{\omicron}\rho\theta\acute{\alpha}\varsigma$ $\gamma\omega\nu\iota\alpha\varsigma$ Vp. 15. $\kappa\beta'$ F. 16. $\pi\rho\acute{\omicron}\varsigma]$ $\acute{\epsilon}\nu$ p. 17. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ B. 22. $B\Gamma]$ ΓB F. BEG $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ $\tau\eta\varsigma]$ $B\Gamma$ $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$ $\acute{\omicron}\tau\iota$ seq. ras. 3 litt. ϕ . 24. $\gamma\alpha\rho]$ $\delta\acute{\epsilon}$ F; corr. m. 2. 25. $\lambda\sigma\eta$ $\kappa\alpha\lambda]$ $\lambda\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ $\kappa\alpha\lambda$ p.

γωνίαι τῆς ὑπὸ EAB διπλασίους εἰσίν. ἴση δὲ ἡ ὑπὸ BEZ ταῖς ὑπὸ EAB , EBA · καὶ ἡ ὑπὸ BEZ ἄρα τῆς ὑπὸ EAB ἐστὶ διπλῆ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ ZEG τῆς ὑπὸ EAG ἐστὶ διπλῆ. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ BEG ὅλης
5 τῆς ὑπὸ BAG ἐστὶ διπλῆ.

Κεκλάσθω δὴ πάλιν, καὶ ἔστω ἑτέρα γωνία ἡ ὑπὸ BAG , καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ AE ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ H . ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι διπλῆ ἐστὶν ἡ ὑπὸ HEG γωνία τῆς ὑπὸ EAG , ὧν ἡ ὑπὸ HEB διπλῆ ἐστὶ τῆς
10 ὑπὸ EAB · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ BEG διπλῆ ἐστὶ τῆς ὑπὸ BAG .

Ἐν κύκλῳ ἄρα ἡ πρὸς τῷ κέντρῳ γωνία διπλασίον ἐστὶ τῆς πρὸς τῇ περιφερείᾳ, ὅταν τὴν αὐτὴν περιφέρειαν βάσιν ἔχωσιν [αἱ γωνίαι]· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

κα'.

Ἐν κύκλῳ αἱ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Ἔστω κύκλος ὁ $ABGD$, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι τῷ $BAED$ γωνίαι ἔστωσαν αἱ ὑπὸ BAD , BED ·
20 λέγω, ὅτι αἱ ὑπὸ BAD , BED γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

Εἰλήφθω γὰρ τοῦ $ABGD$ κύκλου τὸ κέντρον, καὶ ἔστω τὸ Z , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ BZ , ZD .

Καὶ ἐπεὶ ἡ μὲν ὑπὸ BZD γωνία πρὸς τῷ κέντρῳ
25 ἐστίν, ἡ δὲ ὑπὸ BAD πρὸς τῇ περιφερείᾳ, καὶ ἔχουσι

1. διπλασῖαι εἰσίν FV; in διπλασῖαι ult. i e corr. V; εἰσι διπλασῖαι p. 2. ἡ] om. p. 3. ἐστὶν P. διπλῆ ἐστὶ V. 4. EAG] in ras. V; corr. ex EZG m. 2 F. ἐστὶν F. BEG] litt. BE in ras. F. 5. ἐστὶν P. 6. γωνία ἑτέρα Bp. 8. ἡ ὑπὸ HEG — 9. ἐστὶ] mg. m. 1 P. 9. EAG] EAG γωνίας F. ὧν] supra m. 2 F. HEB] e corr. V. 10.

$$\angle EAB + EBA = 2 EAB.$$

sed $\angle BEZ = EAB + EBA$ [I, 32]. quare

$$\angle BEZ = 2 EAB.$$

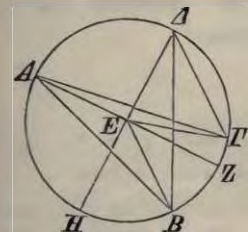
eadem de causa etiam $\angle ZEG = 2 EAG$. itaque

$$\angle BEG = 2 BAG.$$

rursus infringatur recta, et sit alius angulus BAG , et ducta AE producat ad H . similiter demonstrabimus, esse

$$\angle HEG = 2 EAG,$$

quorum $\angle HEB = 2 EAB$. itaque $\angle BEG = 2 BAG$.

Ergo in circulo angulus ad centrum positus duplo maior est angulo ad ambitum posito, si anguli eundem arcum basim habent; quod erat demonstrandum.

XXI.

In circulo anguli in eodem segmento positi inter se aequales sunt.

Sit circulus $ABCD$, et in eodem segmento $BAED$ anguli sint BAD , BED . dico, esse $\angle BAD = BED$.

sumatur enim centrum circuli $ABCD$, et sit Z , et ducantur BZ , ZD .

et quoniam $\angle BZD$ ad centrum positus est, et $\angle BAD$ ad ambitum, et eundem arcum BD basim

ἐστι] comp. supra scr. F. 11. ὑπό] om. B; add. m. rec.
 12. διπλασίων] -ν supra scr. m. 1 P. 14. αὐ γωνίαι] m. rec.
 P; m. 2 V; om. B; in ras. F. 15. καὶ] euan. F. 16. αὐ]
 om. φ. 19. $BAED$] E supra scr. P. 20. ἀλλήλαις ἐῖσιν
 ἔσται F m. 1. 24. BZD] B om. φ, Z e corr. m. 2 V. 25.
 ἔχουσιν PB.

τὴν αὐτὴν περιφέρειαν βάσιν τὴν $B\Gamma\Delta$, ἢ ἄρα ὑπὸ $BZ\Delta$ γωνία διπλασίων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $BA\Delta$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ἢ ὑπὸ $BZ\Delta$ καὶ τῆς ὑπὸ $BE\Delta$ ἐστὶ διπλασίων· ἴση ἄρα ἢ ὑπὸ $BA\Delta$ τῇ ὑπὸ $BE\Delta$.

5 Ἐν κύκλῳ ἄρα αἱ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

Τῶν ἐν τοῖς κύκλοις τετραπλεύρων αἱ ἀπεναντίον γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

10 Ἐστω κύκλος ὁ $AB\Gamma\Delta$, καὶ ἐν αὐτῷ τετράπλευρον ἔστω τὸ $AB\Gamma\Delta$. λέγω, ὅτι αἱ ἀπεναντίον γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

Ἐπεξεύχθωσαν αἱ $A\Gamma$, $B\Delta$.

Ἐπεὶ οὖν παντὸς τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι δυσὶν
15 ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν, τοῦ $AB\Gamma$ ἄρα τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι αἱ ὑπὸ ΓAB , $AB\Gamma$, $B\Gamma A$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν. ἴση δὲ ἢ μὲν ὑπὸ ΓAB τῇ ὑπὸ $B\Delta\Gamma$. ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι εἰσι τῷ $BA\Delta\Gamma$. ἢ δὲ ὑπὸ $A\Gamma B$ τῇ ὑπὸ $A\Delta B$. ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι εἰσι τῷ $A\Delta\Gamma B$.
20 ὅλη ἄρα ἢ ὑπὸ $A\Delta\Gamma$ ταῖς ὑπὸ $BA\Gamma$, $A\Gamma B$ ἴση ἐστίν. κοινὴ προσκείσθω ἢ ὑπὸ $AB\Gamma$. αἱ ἄρα ὑπὸ $AB\Gamma$, $BA\Gamma$, $A\Gamma B$ ταῖς ὑπὸ $AB\Gamma$, $A\Delta\Gamma$ ἴσαι εἰσὶν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ $AB\Gamma$, $BA\Gamma$, $A\Gamma B$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν. καὶ αἱ ὑπὸ $AB\Gamma$, $A\Delta\Gamma$ ἄρα δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.

XXII. Boetius p. 388, 3?

3. ἢ] om. p. $BZ\Delta$] corr. ex $\Gamma Z\Delta$ m. 1 V. 5. αἱ] αἱ εἰσὶν B. αὐτῷ] om. B; supra scr. m. rec. 6. εἰσὶν] om. B. 7. καδ' F, eras. 8. ἀπεναντίων P, sed corr. 11. Ante γωνίαι add. αὐτοῦ BVp, P m. rec. 13. $A\Gamma$, $B\Delta$] litt. Γ , $B\Delta$ p corr. F. 14. ἐπεὶ οὖν] καὶ ἐπεὶ p. 15. εἰσί Vp.

habent, erit [prop. XX] $\angle BZ\Delta = 2 B A \Delta$. eadem de causa etiam $\angle BZ\Delta = 2 B E \Delta$. quare

$$\angle B A \Delta = B E \Delta.$$

Ergo in circulo anguli in eodem segmento positi inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

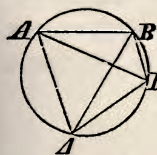
XXII.

In quadrilateris in circulis positis anguli oppositi duobus rectis aequales sunt.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$, et in eo quadrilaterum sit $AB\Gamma\Delta$. dico, angulos eius oppositos duobus rectis aequales esse.

ducantur $A\Gamma$, $B\Delta$. iam quoniam cuiusvis trianguli tres anguli duobus rectis aequales sunt [I, 32], trianguli $AB\Gamma$ tres anguli $\Gamma A B + A B \Gamma + B \Gamma A$ duobus rectis aequales sunt. sed $\angle \Gamma A B = B \Delta \Gamma$; nam in eodem sunt segmento $B A \Delta \Gamma$ [prop. XXI], et

$$\angle A \Gamma B = A \Delta B;$$

nam in eodem sunt segmento $A \Delta \Gamma B$.

quare $\angle A \Delta \Gamma = B A \Gamma + A \Gamma B$. communis adiiciatur $\angle A B \Gamma$. itaque

$$A B \Gamma + B A \Gamma + A \Gamma B = A B \Gamma + A \Delta \Gamma.$$

uerum $A B \Gamma + B A \Gamma + A \Gamma B$ duobus rectis aequales sunt. quare etiam $A B \Gamma + A \Delta \Gamma$ duobus rectis sunt

τριγώνου] om. B. 16. γωνίαι δυοιν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν αἱ ὑπὸ $\Gamma A B$, $A B \Gamma$, $B \Gamma A$ V. 17. εἰσὶν] euan. F. $\Gamma A B$] $\Gamma \Delta B$ P.

$B \Delta \Gamma$] $B A \Gamma$ P (ante Γ ras. 1 litt.). 18. εἰσὶν PBF.

19. γάρ] supra m. 2 euan. F. εἰσί] supra m. 2 euan. F;

εἰσὶν PB. 20. εἰσὶν] PF; comp. p; εἰσὶ BV. 21. Post προσ-

κείσθω in B* add. ταῖς δύο ὁμοῦ τῆ πρὸς τὸ A καὶ Γ καὶ χω-

ρὸς τῆ μιᾶ τῆ πρὸς τὸ Δ. ὑπὸ] (alt.) om. φ, m. rec. B.

22. $A B \Gamma$] $B \Gamma$ e corr. V. εἰσί B. ἀλλὰ P. ἀλλ' αἱ —

23. εἰσὶν] om. B. 23. $B A \Gamma$, $A \Gamma B$] $B \Gamma A$, $\Gamma A B$ p. εἰσὶν]

PF; εἰσί uulgo.

24. ἄρα] om. BFV.

ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $ΒΑΔ$, $ΔΓΒ$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Τῶν ἄρα ἐν τοῖς κύκλοις τετραπλεύρων αἱ ἀπεναντίον γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· ὅπερ ἔδει
5 δεῖξαι.

κγ'.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο τμήματα κύκλων ὅμοια καὶ ἄνισα οὐ συσταθήσεται ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη.

10 Εἰ γὰρ δυνατόν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς $ΑΒ$ δύο τμήματα κύκλων ὅμοια καὶ ἄνισα συνεστάτω ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ $ΑΓΒ$, $ΑΔΒ$, καὶ διήχθω ἡ $ΑΓΔ$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΓΒ$, $ΔΒ$.

Ἐπεὶ οὖν ὅμοιόν ἐστὶ τὸ $ΑΓΒ$ τμήμα τῷ $ΑΔΒ$
15 τμήματι, ὅμοια δὲ τμήματα κύκλων ἐστὶ τὰ δεχόμενα γωνίας ἴσας, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΑΔΒ$ ἢ ἐκτὸς τῇ ἐντός· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Οὐκ ἄρα ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο τμήματα κύκλων ὅμοια καὶ ἄνισα συσταθήσεται ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη·
20 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κδ'.

Τὰ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ἴμοια τμήματα κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

Ἔστωσαν γὰρ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν τῶν $ΑΒ$, $ΓΔ$ ὅμοια
25 τμήματα κύκλων τὰ $ΑΕΒ$, $ΓΖΔ$ · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ΑΕΒ$ τμήμα τῷ $ΓΖΔ$ τμήματι.

1. αἱ] ἡ V, corr. m. 2. 2. εἰσίν] PFP; εἰσὶ BV. 6. κγ'] non liquet in F. 7. κύκλου F. 8. συσταθήσεται] PBFp; συσταθήσονται Vφ. ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη] mg. m. 2 V. 11. ἄνισα] -σα eras. F. 12. ΑΓΒ] corr. ex ΑΒΓ p m. 1. 13. ΓΒ] corr. ex ΓΔ V m. 2. 14. ἐστὶν P. 16.

aequales. similiter demonstrabimus, etiam

$$\angle BAA + \angle \Gamma B$$

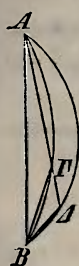
duobus rectis aequales esse.

Ergo in quadrilateris in circulis positis anguli oppositi duobus rectis aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XXIII.

In eadem recta duo segmenta circulorum similia et inaequalia in eandem partem construi nequeunt.

nam si fieri potest, in eadem recta AB duo seg-

menta circulorum similia et inaequalia in eandem partem construantur $A\Gamma B$, $A\Delta B$, et educatur $A\Gamma\Delta$, et ducantur ΓB , ΔB .

iam quoniam segmentum $A\Gamma B$ simile est segmento $A\Delta B$, similia autem segmenta circulorum sunt, quae aequales angulos capiunt [def. 11], erit $\angle A\Gamma B = \angle A\Delta B$, exterior interiori; quod fieri non potest [I, 16].

Ergo in eadem recta duo segmenta circulorum similia et inaequalia in eandem partem construi nequeunt; quod erat demonstrandum.

XXIV.

Similia segmenta circulorum in aequalibus rectis posita inter se aequalia sunt.

nam in aequalibus rectis AB , $\Gamma\Delta$ similia segmenta circulorum sint AEB , $\Gamma Z\Delta$. dico, esse

$$AEB = \Gamma Z\Delta.$$

[σας] seq. spatium 3 litt. F. [ἐστίν] om. B. [γωνία] m. 2 V.
 17. ἢ ἐντὸς τῆ ἐντὸς p. [ἐστίν] om. p. 24. γὰρ
 supra m. 2 F. [ΓΔ] Δ e corr. m. 1 F. 25. κύκλου φ.
 ἐστίν P.

Ἐφαρμοζομένου γὰρ τοῦ $ΑΕΒ$ τμήματος ἐπὶ τὸ $ΓΖΔ$ καὶ τιθεμένου τοῦ μὲν $Α$ σημείου ἐπὶ τὸ $Γ$ τῆς δὲ $ΑΒ$ εὐθείας ἐπὶ τὴν $ΓΔ$, ἐφαρμόσει καὶ τὸ $Β$ σημείου ἐπὶ τὸ $Δ$ σημείον διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν $ΑΒ$
 5 τῆ $ΓΔ$. τῆς δὲ $ΑΒ$ ἐπὶ τὴν $ΓΔ$ ἐφαρμοσάσης ἐφαρμόσει καὶ τὸ $ΑΕΒ$ τμήμα ἐπὶ τὸ $ΓΖΔ$. εἰ γὰρ ἡ $ΑΒ$ εὐθεῖα ἐπὶ τὴν $ΓΔ$ ἐφαρμόσει, τὸ δὲ $ΑΕΒ$ τμήμα ἐπὶ τὸ $ΓΖΔ$ μὴ ἐφαρμόσει, ἦτοι ἐντὸς αὐτοῦ πεσεῖται ἢ ἐκτὸς ἢ παραλλάξει ὡς τὸ $ΓΗΔ$, καὶ κύκλος κύ-
 10 κλον τέμνει κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἐφαρμοζομένης τῆς $ΑΒ$ εὐθείας ἐπὶ τὴν $ΓΔ$ οὐκ ἐφαρμόσει καὶ τὸ $ΑΕΒ$ τμήμα ἐπὶ τὸ $ΓΖΔ$. ἐφαρμόσει ἄρα, καὶ ἴσον αὐτῷ ἔσται.

Τὰ ἄρα ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ὅμοια τμήματα κύκλων
 15 ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

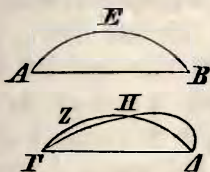
κε'.

Κύκλου τμήματος δοθέντος προσαναγράψαι τὸν κύκλον, οὐπὲρ ἐστὶ τμήμα.

Ἔστω τὸ δοθὲν τμήμα κύκλου τὸ $ΑΒΓ$. δεῖ δὴ
 20 τοῦ $ΑΒΓ$ τμήματος προσαναγράψαι τὸν κύκλον, οὐπὲρ ἐστὶ τμήμα.

1. ἐφαρμοζομένου B, sed corr.; alt. o in ras. V. 3. καὶ] om. B. 5. τῆ] τὴν V; corr. m. 2. ἐφαρμοσάσης δὲ (δὴ B) τῆς $ΑΒ$ εὐθείας ἐπὶ τὴν $ΓΔ$ BFVp; sed in F ante ἐφαρμοσάσης legitur: ἡ δὲ $ΑΒ$ ἐπὶ τὴν $ΓΔ$; idem in mg. m. 1: εἰ δὲ τῆς $ΑΒ$ εὐθείας ἐπὶ τὴν $ΓΔ$ ἐφαρμοσάσης καὶ τὸ $ΑΕ$ τμήμα ἐπὶ τὸ $ΓΖ$ μὴ ἐφαρμόση. 6. $ΓΖΔ$] $ΖΔ$ in ras. F. εἰ] in ras. P. ἡ $ΑΒ$ εὐθεῖα — 8. $ΓΖΔ$] om. B. 7. $ΓΔ$] $Δ$ e corr. V m. 2. 8. τὸ $ΓΖΔ$] in ras. m. 1 p. ἐφαρμόση PF. ἦτοι ἐντὸς αὐτοῦ πεσεῖται ἢ ἐκτὸς ἢ] P; ἀλλὰ Theon (BF Vp). 9. παραλλάξη F. καὶ κύκλος κύκλον τέμνει] P; κύκλος δὲ κύκλον οὐ τέμνει Theon (BFVp; in V δὲ supra scr. m. 1). Campanus hic prorsus aberrat. 10. δύο] P; δύο, ἀλλὰ καὶ τέμνει ὁ $ΓΗΔ$ τὸν $ΓΖΔ$ κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο

adplicato enim segmento AEB ad segmentum $\Gamma Z \Delta$ et posito A puncto in Γ , recta autem AB in $\Gamma \Delta$, etiam B punctum in Δ cadet, quia $AB = \Gamma \Delta$. adplicata autem recta AB rectae $\Gamma \Delta$ etiam segmentum AEB in $\Gamma Z \Delta$ cadet. nam si recta AB cum $\Gamma \Delta$ congruet, segmentum autem AEB cum $\Gamma Z \Delta$ non congruet,

aut intra id cadet aut extra¹⁾, aut excedet ut $\Gamma H \Delta$, et circulus circum in pluribus punctis quam duobus secabit; quod fieri non potest [prop. X]. itaque recta AB cum $\Gamma \Delta$ congruente fieri non potest, quin etiam segmentum AEB cum $\Gamma Z \Delta$ congruat. congruet igitur, et aequale ei erit [I κοιν. εἰν. 8].

Ergo similia segmenta circulorum in aequalibus rectis posita inter se aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XXV.

Segmento circuli dato circum suppleri, cuius est segmentum.

Sit datum segmentum circuli $AB\Gamma$. oportet igitur segmenti $AB\Gamma$ circum suppleri, cuius est segmentum.

1) Id quod ob prop. XXIII fieri non potest. et hoc adicere debuit Euclides; sed non dubito, quin ipse ita scripserit, ut praebet cod. P. nam haec ipsa forma imperfecta Theoni ansam dedit emendationis parum felicitis.

$\tau\acute{\alpha}$ Γ , H , Δ Theon (BFVp; καί m. 2 V; \acute{o} e corr. p). $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] P; om. BV; πάλιν F; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ πάλιν p. 13. τό] τήν p. $\Gamma Z \Delta$] ΓZ litt. in ras. V. Dein in FV add. $\tau\mu\tilde{\eta}\mu\alpha$ m. 2. αὐτό V. 14. τὰ ἄρα] ἄρα τὰ F; ante ἄρα m. 2 add. τὰ. τῶν ἴσων p. 16. κξ] F; corr. m. 2. 18. τὸ $\tau\mu\tilde{\eta}\mu\alpha$ Fp. 19. τὸ δοθέν] om. B, m. 2 V. κύκλον $\tau\mu\tilde{\eta}\mu\alpha$ B. 21. τὸ $\tau\mu\tilde{\eta}\mu\alpha$ PF.

Τετμήσθω γὰρ ἡ $ΑΓ$ δίχα κατὰ τὸ $Δ$, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ $Δ$ σημείου τῇ $ΑΓ$ πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΔΒ$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΑΒ$. ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνία ἄρα τῆς ὑπὸ $ΒΑΔ$ ἦτοι μείζων ἐστὶν ἢ ἴση ἢ ἐλάττων.

- 5 Ἔστω πρότερον μείζων, καὶ συνεστάτω πρὸς τῇ $ΒΑ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ $Α$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνία ἴση ἢ ὑπὸ $ΒΑΕ$, καὶ διήχθω ἡ $ΔΒ$ ἐπὶ τὸ $Ε$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $ΕΓ$. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΑΒΕ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΑΕ$, ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ
- 10 $ΕΒ$ εὐθεῖα τῇ $ΕΑ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΔ$ τῇ $ΔΓ$, κοινὴ δὲ ἡ $ΔΕ$, δύο δὲ αἱ $ΑΔ$, $ΔΕ$ δύο ταῖς $ΓΔ$, $ΔΕ$ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἐκατέρω· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΔΕ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΓΔΕ$ ἐστὶν ἴση· ὀρθὴ γὰρ ἑκατέρω· βάσις ἄρα ἡ $ΑΕ$ βάσει τῇ $ΓΕ$ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ
- 15 ἡ $ΑΕ$ τῇ $ΒΕ$ ἐδείχθη ἴση· καὶ ἡ $ΒΕ$ ἄρα τῇ $ΓΕ$ ἐστὶν ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα αἱ $ΑΕ$, $ΕΒ$, $ΕΓ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ὁ ἄρα κέντρον τῷ $Ε$ διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν $ΑΕ$, $ΕΒ$, $ΕΓ$ κύκλος γραφόμενος ἤξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἔσται προσαναγεγραμμένος.
- 20 κύκλου ἄρα τμήματος δοθέντος προσαναγράφεται ὁ κύκλος. καὶ δῆλον, ὡς τὸ $ΑΒΓ$ τμήμα ἐλαττόν ἐστὶν ἡμικυκλίου διὰ τὸ τὸ $Ε$ κέντρον ἐκτὸς αὐτοῦ τυγχάνειν.

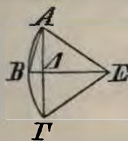
- Ὀμοίως [δὲ] κἂν ἢ ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνία ἴση τῇ ὑπὸ
- 25 $ΒΑΔ$, τῆς $ΑΔ$ ἴσης γενομένης ἑκατέρω τῶν $ΒΔ$, $ΔΓ$ αἱ τρεῖς αἱ $ΔΑ$, $ΔΒ$, $ΔΓ$ ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται,

1. γὰρ] om. p. διήχθω F. 3. ἄρα γωνία p. τῆς] τῇ p. 7. Post $ΔΒ$ eras. καὶ V. 8. ἐστίν] comp. supra F m. 2. 9. ὑπὸ $ΑΒΕ$ — 10. ἴση ἐστὶν ἢ] om. B. $ΒΑΕ$] B in ras. p. ἐστίν F. 10. $ΕΒ$] $ΒΕ$ P. τῇ] εὐθεία τῇ P. $ΕΑ$] P, F m. 1, V m. 1; $ΑΕ$ F m. 2, V m. 2, p. 11. δύο] (alt.) δυοί V. 14. βάσις] P; καὶ βάσις BVp; in F καὶ supra

nam AG in duas partes aequales secetur in Δ , et a Δ puncto ad AG perpendicularis ducatur ΔB , et ducatur AB . ergo $\angle AB\Delta$ aut maior est angulo $B\Delta\Delta$ aut aequalis aut minor.

Sit prius maior, et ad rectam BA et punctum eius A construatür $\angle BAE = AB\Delta$ [I, 23], et educatur ΔB ad E , et ducatur EG . iam quoniam

$$\angle ABE = BAE,$$

erit etiam $EB = EA$ [I, 6]. et quoniam $AD = \Delta G$, et ΔE communis est, duae rectae AD , ΔE duabus $\Gamma\Delta$, ΔE aequales sunt altera alteri; et $\angle A\Delta E = \Gamma\Delta E$;

nam uterque rectus est. itaque $AE = \Gamma E$ [I, 4]. uerum demonstratum est, esse $AE = BE$. quare etiam $BE = \Gamma E$. itaque tres rectae AE, EB, EG inter se aequales sunt. ergo circulus centro E , radio autem qualibet rectarum AE, EB, EG descriptus etiam per reliqua puncta ibit et erit suppletus [prop. IX]. ergo dato segmento circuli suppletus est circulus; et adparet, segmentum $AB\Gamma$ minus esse semicirculo, quia centrum E extra id positum est.

Similiter si $\angle AB\Delta = B\Delta\Delta$, tres rectae $\Delta A, \Delta B, \Delta G$ inter se aequales erunt, cum $AD = B\Delta$

scr. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$] P, V m. 1; $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ F; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ καί Bp, V m. 2. 15. AE] AB F. BE] (prius) bis F (semel m. 2). 16. ἴση ἐστίν p. EA P. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\eta}\lambda\alpha\iota\varsigma$] om. V. 18. καί] om. P. 19. προσαναγραφόμενος F; mg. m. 1: γρ. προσαναγεγραμμένος. 20. κύκλου] ὁ κύκλος. κύκλου P. In B mg. lin. 5: ἔλαττον ἡμικυκλίου, lin. 24: ἡμικύκλιον, p. 230, 3: μείζον ἡμικυκλίου. 21. ἔλαττον] mg. m. 1 P. 22. τὸ E] in ras. p; E P m. 1, B. 24. δέ] in ras. V; om. P. καὶ ἂν ἦ] καὶ ἔάν P; καὶ seq. ἦ in spatio 4 litt. φ. $AB\Delta$] corr. ex $AB\Gamma$ m. 1 P; $B\Delta$ in ras. V. ἴση ἦ P. 25. $\Delta\Gamma$] Δ in ras. p. 26. τρεῖς] P m. 1, F, V seq. ras.; τρεῖς ἄρα Bp, P m. rec.

καὶ ἔσται τὸ Δ κέντρον τοῦ προσαναπεπληρωμένου κύκλου, καὶ δηλαδὴ ἔσται τὸ $ΑΒΓ$ ἡμικύκλιον.

Ἐὰν δὲ ἡ ὑπὸ $ΑΒΔ$ ἐλάττων ἢ τῆς ὑπὸ $ΒΑΔ$, καὶ συστησώμεθα πρὸς τῇ $ΒΑ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς 5 αὐτῇ σημείῳ τῷ $Α$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΔ$ γωνίᾳ ἴσην, ἐντὸς τοῦ $ΑΒΓ$ τμήματος πεσεῖται τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς $ΔΒ$, καὶ ἔσται δηλαδὴ τὸ $ΑΒΓ$ τμήμα μείζον ἡμικυκλίου.

Κύκλου ἄρα τμήματος δοθέντος προσαναγέγραπται ὁ κύκλος· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

10

κς'.

Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, εἴαν τε πρὸς τοῖς κέντροις εἴαν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὅσι βεβηκυῖαι.

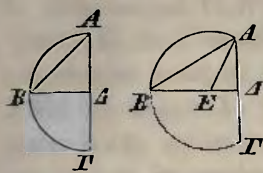
15 Ἔστωσαν ἴσοι κύκλοι οἱ $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$ καὶ ἐν αὐτοῖς ἴσαι γωνίαι ἔστωσαν πρὸς μὲν τοῖς κέντροις αἱ ὑπὸ $ΒΗΓ$, $ΕΘΖ$, πρὸς δὲ ταῖς περιφερείαις αἱ ὑπὸ $ΒΑΓ$, $ΕΔΖ$. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΚΓ$ περιφέρεια τῇ $ΕΛΖ$ περιφερείᾳ.

20 Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $ΒΓ$, $ΕΖ$.

Καὶ ἐπεὶ ἴσοι εἰσὶν οἱ $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$ κύκλοι, ἴσαι εἰσὶν αἱ ἐκ τῶν κέντρων· δύο δὲ αἱ $ΒΗ$, $ΗΓ$ δύο ταῖς $ΕΘ$, $ΘΖ$ ἴσαι· καὶ γωνία ἡ πρὸς τῷ $Η$ γωνία

3. $ΑΒΔ$] seq. spatium 3 litt. φ. 4. συστησώμεθα P; συστησώμεθα BFVp; corr. B m. rec. πρὸς αὐτῇ] P; A Theon (BFVp). 5. τῷ A] P; om. Theon (BFVp). γωνίαν FVp. ἴσην] corr. ex ἴση m. rec. B. 6. ΔB] B in ras. p. Dein add. ὡς τὸ E mg. m. 2 P; ὡς τὸ Θ supra m. rec. B, mg. m. 2 V. 7. ἡμικυκλίου] seq. spat. 2 litt. φ. 8. κύκλου] om. Bp. τμήματος ἄρα Bp. προσ- om. BVp. 9. κύκλος

[I, 6] et $A\Delta = \Delta\Gamma$; et Δ centrum erit circuli suppleti, et $AB\Gamma$ semicirculus erit.

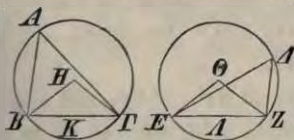
Sin $\angle AB\Delta < B\Delta\Delta$, et ad rectam BA et punctum eius A construimus angulum aequalem angulo $AB\Delta$ [I, 23], centrum in recta ΔB intra segmentum $AB\Gamma$ cadet, et segmentum $AB\Gamma$

maius erit semicirculo.

Ergo segmento circuli dato suppletus est circulus; quod oportebat fieri.

XXVI.

In aequalibus circulis aequales anguli in aequalibus arcibus consistunt, siue ad centra siue ad ambitus consistunt.

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et in iis aequales anguli sint ad centra $BH\Gamma$, $E\Theta Z$, ad ambitus autem $B\Delta\Gamma$, $E\Delta Z$. dico, aequales esse arcus $BK\Gamma$, $E\Delta Z$.

ducantur enim $B\Gamma$, EZ . et quoniam aequales sunt circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , etiam radii aequales sunt. ergo duae rectae BH , $H\Gamma$ duabus $E\Theta$, ΘZ aequales sunt;

οὐπὲρ ἔστι τὸ τμήμα V. ποιῆσαι] δεῖξαι PF; in F mg. m. 1: γρ. ποιῆσαι. 10. κς'] sic φ. 13. ὅσιν B. 14. βεβηκνῖαι] postea add. m. 1 F; m. rec. P. 15. ἔστωσαν γὰρ P. καὶ πρὸς μὲν τοῖς κέντροις ἴσαι γωνίαι ἔστωσαν P. 17. $BH\Gamma$] post ras. 1 litt. F. 22. BH] HB BVp. δύο] (alt.) δυοί V; δυοῖν p. 23. $E\Theta$] ΘE V, corr. m. 2. ἴσαι] P, F m. 1; ἴσαι εἰσὶ BVp, F m. 2. τῶ] τό B.

- τῆ πρὸς τῷ Θ ἴση· βάσις ἄρα ἢ ΒΓ βάσει τῆ ΕΖ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ πρὸς τῷ Α γωνία τῆ πρὸς τῷ Δ, ὁμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΒΑΓ τμήμα τῷ ΕΔΖ τμήματι· καὶ εἰσιν ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν [τῶν ΒΓ, ΕΖ].
 5 τὰ δὲ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ὅμοια τμήματα κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ἴσον ἄρα τὸ ΒΑΓ τμήμα τῷ ΕΔΖ. ἔστι δὲ καὶ ὅλος ὁ ΑΒΓ κύκλος ὅλω τῷ ΔΕΖ κύκλω ἴσος· λοιπὴ ἄρα ἢ ΒΚΓ περιφέρεια τῆ ΕΔΖ περιφέρειά ἐστὶν ἴση.
- 10 Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὧσι βεβηκυῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κξ'.

- 15 Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβηκυῖαι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὧσι βεβηκυῖαι.

- Ἐν γὰρ ἴσοις κύκλοις τοῖς ΑΒΓ, ΔΕΖ ἐπὶ ἴσων
 20 περιφερειῶν τῶν ΒΓ, ΕΖ πρὸς μὲν τοῖς Η, Θ κέντροις γωνίαι βεβηκέτωσαν αἱ ὑπὸ ΒΗΓ, ΕΘΖ, πρὸς δὲ ταῖς περιφερείαις αἱ ὑπὸ ΒΑΓ, ΕΔΖ· λέγω, ὅτι ἢ μὲν ὑπὸ ΒΗΓ γωνία τῆ ὑπὸ ΕΘΖ ἐστὶν ἴση, ἢ δὲ ὑπὸ ΒΑΓ τῆ ὑπὸ ΕΔΖ ἐστὶν ἴση.

XXVII. Boetius p. 388, 5.

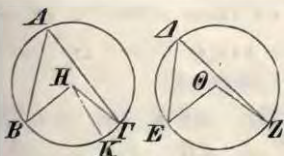
1. τῶ] τό B. ἴση] PV, F m. 1; ἐστὶν ἴση Bp; ἴση ἐστὶ F m. 2. 2. τῶ] τό B. 3. τῶ] (prius) τό B. ἐστὶν P.
 4. τῶν ΒΓ, ΕΖ] mg. m. rec. P. 5. τὰ δέ — εὐθειῶν] mg. m. 1 P.
 6. ΒΑΓ] litt. ΒΑ e corr. p. τῶ] τῶ seq. ras. 1 litt. F.
 ΕΔΖ] mutat. in ΕΖΔ m. 2 V. 7. ἐστὶν PB. ΔΕΖ] E insert. m. 1 F; ΕΔΖ Bp; ΔΕΖ mg. m. 2 V.

et angulus ad H positus angulo ad Θ posito aequalis est. itaque $B\Gamma = EZ$ [I, 4]. et quoniam angulus ad A positus angulo ad Δ posito aequalis est, segmentum BAG segmento $E\Delta Z$ simile est [def. 11]. et in aequalibus rectis posita sunt. segmenta autem similia in aequalibus rectis posita inter se aequalia sunt [prop. XXIV]. itaque $BAG = E\Delta Z$. uerum etiam totus circulus $AB\Gamma$ toti circulo ΔEZ aequalis est. quare qui relinquitur arcus $BK\Gamma$ arcui $E\Delta Z$ aequalis est.

Ergo in aequalibus circulis aequales anguli in aequalibus arcibus consistunt, siue ad centra siue ad ambitus consistunt; quod erat demonstrandum.

XXVII.

In aequalibus circulis anguli in aequalibus arcibus consistentes inter se aequales sunt, siue ad centra siue ad ambitus consistunt.

nam in aequalibus circulis $AB\Gamma$, ΔEZ in aequalibus arcibus $B\Gamma$, EZ ad centra H , Θ anguli consistant BHG , $E\Theta Z$, ad ambitus autem BAG , $E\Delta Z$. dico, esse $\sphericalangle BHG = E\Theta Z$, et $\sphericalangle BAG = E\Delta Z$.

$\kappa\upsilon\chi\lambda\phi$] in ras. m. 2 V. 8. $\tau\eta\eta$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu\ \acute{\iota}\sigma\eta\ \tau\eta\eta$ P. $E\Delta Z$] litt. ΔZ in ras. V. 9. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu\ \acute{\iota}\sigma\eta$] om. P. 10. $\epsilon\nu$] inter ϵ et ν 1 litt. eras. V. 12. $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$ F. 14. $\kappa\zeta'$] sic ϕ . 18. $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$ P. 19. $\kappa\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\pi\iota$ F. 23. $\gamma\omega\nu\lambda\alpha$] P; om. Theon (BFVp). $E\Theta Z$] corr. ex EBZ m. rec. P; BHG ϕ . 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu\ \acute{\iota}\sigma\eta$] P; om. Theon (BFVp).

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ὑπὸ ΒΗΓ τῆ ὑπὸ ΕΘΖ, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ὑπὸ ΒΗΓ, καὶ συνεστάτω πρὸς τῆ ΒΗ εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημεῖω τῷ Η τῆ ὑπὸ ΕΘΖ γωνία ἴση ἡ ὑπὸ ΒΗΚ·
 5 αἱ δὲ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, ὅταν πρὸς τοῖς κέντροις ᾧσιν· ἴση ἄρα ἡ ΒΚ περιφέρεια τῆ ΕΖ περιφερείᾳ. ἀλλὰ ἡ ΕΖ τῆ ΒΓ ἐστίν ἴση· καὶ ἡ ΒΚ ἄρα τῆ ΒΓ ἐστίν ἴση ἡ ἐλάττων τῆ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν
 10 ἡ ὑπὸ ΒΗΓ γωνία τῆ ὑπὸ ΕΘΖ· ἴση ἄρα. καὶ ἐστὶ τῆς μὲν ὑπὸ ΒΗΓ ἡμίσεια ἡ πρὸς τῷ Α, τῆς δὲ ὑπὸ ΕΘΖ ἡμίσεια ἡ πρὸς τῷ Δ· ἴση ἄρα καὶ ἡ πρὸς τῷ Α γωνία τῆ πρὸς τῷ Δ.

Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβηκυῖαι γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ᾧσι βεβηκυῖαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κη'.

Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσας 20 περιφερείας ἀφαιροῦσι τὴν μὲν μείζονα τῆ μείζονι τὴν δὲ ἐλάττονα τῆ ἐλάττονι.

Ἔστωσαν ἴσοι κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΔΕΖ, καὶ ἐν τοῖς κύκλοις ἴσαι εὐθεῖαι ἔστωσαν αἱ ΑΒ, ΔΕ τὰς μὲν ΑΓΒ, ΔΖΕ περιφερείας μείζονας ἀφαιροῦσαι τὰς δὲ

1. εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ὑπὸ ΒΗΓ τῆ ὑπὸ ΕΘΖ] PF; om. V; εἰ μὲν οὖν ἡ ὑπὸ ΒΗΓ ἴση ἐστὶ (ἐστίν Β) τῆ ὑπὸ ΕΘΖ, φανερόν, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ ΒΑΓ ἴση ἐστὶ (ἐστίν Β, om. V) τῆ ὑπὸ ΕΔΖ· εἰ δὲ οὐ Βρ; in V eadem mg. m. 2 exceptis εἰ δὲ οὐ, quae in textu sunt m. 1 (εἰ δ' οὐ). γρ. καὶ οὕτως· εἰ μὲν — ΒΑΓ τῆ ὑπὸ ΕΔΖ ἴση ἐστίν· εἰ δὲ οὐ, μία αὐτῶν μείζων ἡ ὑπὸ ΒΗΓ, καὶ συνεστάτω καὶ καθέξῃς ὡς ἐν τῷ κειμένῳ mg. m. rec. P. Campanus cum PF concordat. 2. μείζων ἐστίν] Βρ; ἐστὶ μείζων FV; μείζων ἔσται P. ἔστω μείζων] om. F,

nam si $\angle BH\Gamma$ angulo $E\Theta Z$ inaequalis est, alteruter eorum maior est. sit maior $\angle BH\Gamma$, et ad rectam BH et punctum eius H angulo $E\Theta Z$ aequalis construatur BHK [I, 23]. et aequales anguli in aequalibus arcibus consistent, si ad centra sunt positi [prop. XXVI]. ergo arc. $BK = EZ$. sed $EZ = B\Gamma$. quare etiam $BK = B\Gamma$, minor maiori; quod fieri non potest. itaque $\angle BH\Gamma$ angulo $E\Theta Z$ inaequalis non est; aequalis igitur. et angulus ad A positus dimidius est anguli $BH\Gamma$, angulus autem ad A positus dimidius anguli $E\Theta Z$ [prop. XX]. itaque angulus ad A positus angulo ad A posito aequalis est.

Ergo in aequalibus circulis anguli in aequalibus arcibus consistentes inter se aequales sunt, siue ad centra siue ad ambitus consistent; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

In aequalibus circulis aequales rectae aequales arcus abscindunt maiorem maiori, minorem autem minori.

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et in circulis aequales rectae sint AB , ΔE , arcus $A\Gamma B$, ΔZE

add. \sim , cui nunc nihil respondet. 3. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\iota\alpha$] om. p; mg. m. 2 V. 4. $E\Theta Z$] in ras. m. 2 V. 7. $\alpha\lambda\lambda'$ Bp. $\iota\sigma\eta$
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V φ . 8. $B\Gamma$ $\tau\eta$ BK B m. 1, Fp, V m. 1. 10. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$
P. 12. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ — 13. $\tau\tilde{\omega}$ Δ] om. F. 13. $\tau\tilde{\omega}$] $\tau\acute{o}$ B.
14. $\acute{\epsilon}\nu$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$] e corr. m. 2 V. 15. $\beta\epsilon\beta\eta\kappa\nu\acute{\iota}\alpha\iota$ $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\iota$] φ , seq.
ai m. 1; in P $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\iota$ supra scr. m. 1. 16. $\beta\epsilon\beta\eta\kappa\nu\acute{\iota}\alpha\iota$ $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$ P.
18. λ' F. 19. $\iota\sigma\alpha\varsigma$] $\iota\sigma\alpha\iota$ φ (non F). 20. $\acute{\alpha}\varphi\alpha\iota\rho\acute{\upsilon}\sigma\iota\nu$ P,
 $\acute{\alpha}\varphi\epsilon\rho\acute{\upsilon}\sigma\iota$ φ . 21. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\alpha$ $\tau\eta$ $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\iota$ V. 22. $\tau\omicron\iota\varsigma$ $\kappa\acute{\upsilon}\nu\lambda\omicron\iota\varsigma$] P;
 $\acute{\alpha}\nu\tau\omicron\iota\varsigma$ Theon (BFVp). 23. AB , ΔE] P; $B\Gamma$, EZ Theon (BFVp).
24. $A\Gamma B$] P, F m. 1; $BA\Gamma$ BV p, F m. 2. ΔZE] P; $E\Delta Z$ Bp, V e corr. m. 2; ΔZ inter duas ras. F.
 $\acute{\alpha}\varphi\epsilon\rho\acute{\upsilon}\sigma\alpha\iota$ P; $\varphi\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota$ V, corr. m. 2.

AHB, $\Delta\Theta E$ ἐλάττουας· λέγω, ὅτι ἡ μὲν *ΑΓΒ* μείζων περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ $\Delta Z E$ μείζονι περιφερείᾳ, ἡ δὲ *AHB* ἐλάττων περιφέρεια τῇ $\Delta\Theta E$.

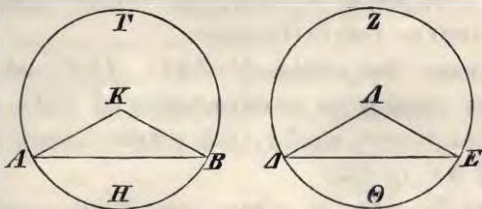
Εὐλήφθω γὰρ τὰ κέντρα τῶν κύκλων τὰ *K*, *A*, καὶ
5 ἐπεξεύχθωσαν αἱ *AK*, *KB*, ΔA , ΔE .

Καὶ ἐπεὶ ἴσοι κύκλοι εἰσίν, ἴσαι εἰσὶ καὶ αἱ ἐκ τῶν κέντρων· δύο δὴ αἱ *AK*, *KB* δυσὶ ταῖς ΔA , ΔE ἴσαι εἰσίν· καὶ βάσις ἡ *AB* βάσει τῇ ΔE ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ *AKB* γωνία τῇ ὑπὸ $\Delta A E$ ἴση ἐστίν. αἱ δὲ
10 ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, ὅταν πρὸς τοῖς κέντροις ᾧσιν· ἴση ἄρα ἡ *AHB* περιφέρεια τῇ $\Delta\Theta E$. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλος ὁ *ΑΒΓ* κύκλος ὅλω τῷ $\Delta E Z$ κύκλω ἴσος· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ *ΑΓΒ* περιφέρεια λοιπῇ τῇ $\Delta Z E$ περιφερείᾳ ἴση ἐστίν.

15 Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσας περιφερείας ἀφαιροῦσι τὴν μὲν μείζονα τῇ μείζονι τὴν δὲ ἐλάττονα τῇ ἐλάττονι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. *AHB*] P; *BHG* BVp, F in ras. $\Delta\Theta E$] P; *E\Theta Z* BFVp. *ΑΓΒ*] PF; *ΒΑΓ* BVp. 2. ἐστὶ] om. B. $\Delta Z E$ — 3. τῇ] om. B; τῇ *E\Delta Z* μείζονι περιφερείᾳ ἡ δὲ *AHB* (euan.) ἐλάττων περιφέρεια ἴση τῇ mg. m. rec. $\Delta Z E$] PF; *E\Delta Z* BVpφ. 3. *AHB*] P (B?); *BHG* Vp, F in ras. ἴση τῇ BFp, ἴση ἐστὶ τῇ V. $\Delta\Theta E$] P; *E\Theta Z* ἐλάττονι Bp; *E\Theta Z* ἐλάττονι περιφερεία V, F (*E\Theta Z* in ras.). 5. ἐπιξεύχθωσαν φ. *AK*] P; *KB* BV, F in ras., p (*K* in ras). *KB*] P; *KΓ* BVp, F in ras. ΔA] P; ΔE V e corr. m. 2, F in ras.; *E A* Bp. ΔE] P; ΔZ BVp, F in ras. 6. ἴσαι εἰσὶ] m. rec. P. αἱ] supra m. 1 P, m. 2 B. 7. *AK*, *KB*] P; *BK*, *KΓ* BVp, F in ras. δυσὶ] δύο F, corr. m. 2; δυσὶν p. ΔA , ΔE] P (ΔA corr. ex *AA* m. rec.); *E A*, ΔZ BVp, F in ras. 8. ἴσαι εἰσίν] PF; ἴσαι εἰσὶ V et add. m. 2 Bp. *AB*] P; *BΓ* BFVp. ΔE] P; *E Z* BVpφ. 9. ὑπὸ] om. Bp. *AKB*] P; *BKΓ* BVp, F in ras. $\Delta A E$] P; *E A Z* BVp, F in ras. 11. *AHB*] *BHG* V, in ras. Fp; ὑπὸ *BHG* B, ὑπὸ del. περιφερεία] om. B; in ras. p. 12. $\Delta\Theta E$] P; *E\Theta Z* p, post ras. V, in ras. F; ὑπὸ *E\Theta Z*, del. ὑπὸ et add. m. rec.

maiores abscondentes, AHB , $\Delta\Theta E$ autem minores. dico, esse arc. $A\Gamma B = \Delta Z E$, $AHB = \Delta\Theta E$.

sumantur enim centra circulorum K , A , et ducantur AK , KB , ΔA , ΔE . et quoniam aequales circuli sunt, etiam radii aequales sunt [def. 1]. itaque duae rectae AK , KB duabus ΔA , ΔE aequales sunt; et $AB = \Delta E$. itaque $\angle AKB = \Delta A E$ [I, 8]. sed aequales anguli in aequalibus arcibus consistunt, si ad centra sunt positi [prop. XXVI]. itaque arc.

$$AHB = \Delta\Theta E.$$

uerum etiam totus circulus $AB\Gamma$ toti circulo ΔEZ aequalis est. quare etiam qui relinquitur arcus $A\Gamma B$ reliquo arcui $\Delta Z E$ aequalis est.

Ergo in aequalibus circulis aequales rectae aequales arcus abscondunt maiorem maiori minorem autem minori; quod erat demonstrandum.

περιφέρεια B. ἐστίν P. $AB\Gamma$] in ras. F. 13. ΔEZ] E
 supra m. 1 F; $EZ\Delta$ P. ἴσος] insert. m. 2 F. καί] PF;
 om. BVp. $A\Gamma B$] F; $AB\Gamma$ P; $BA\Gamma$ BVp. περιφέρεια]
 om. V. 14. λοιπὴ τῆ] in mg. transit, antecedit ἴση in spatio
 plurium litt. φ. ΔZE] scripsi; ΔEZ PF; $E\Delta Z$ BVp.
 15. [αὶ ἴσαι εὐθείαι] in ras. F. 16. ἀφαιροῦσιν F, -φα- e
 corr. V m. 2. μελζονι] post lac. 8 litt. in mg. transiens φ.

κθ'.

Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις τὰς ἴσας περιφερείας ἴσαι εὐθείαι ὑποτείνουσιν.

Ἔστωσαν ἴσοι κύκλοι οἱ $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$, καὶ ἐν αὐ-
5 τοῖς ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν αἱ $ΒΗΓ$, $ΕΘΖ$,
καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $ΒΓ$, $ΕΖ$ εὐθείαι· λέγω, ὅτι ἴση
ἐστὶν ἡ $ΒΓ$ τῇ $ΕΖ$.

Εἰλήφθω γὰρ τὰ κέντρα τῶν κύκλων, καὶ ἔστω
τὰ $Κ$, $Λ$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $ΒΚ$, $ΚΓ$, $ΕΛ$, $ΛΖ$.

10 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΗΓ$ περιφέρεια τῇ $ΕΘΖ$
περιφερείᾳ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΚΓ$ τῇ ὑπὸ
 $ΕΛΖ$. καὶ ἐπεὶ ἴσοι εἰσὶν οἱ $ΑΒΓ$, $ΔΕΖ$ κύκλοι, ἴσαι
εἰσὶ καὶ αἱ ἐκ τῶν κέντρων· δύο δὴ αἱ $ΒΚ$, $ΚΓ$ δυοῖ
ταῖς $ΕΛ$, $ΛΖ$ ἴσαι εἰσὶν· καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσιν·
15 βάσις ἄρα ἡ $ΒΓ$ βάσει τῇ $ΕΖ$ ἴση ἐστίν.

Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις τὰς ἴσας περιφερείας
ἴσαι εὐθείαι ὑποτείνουσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λ'.

Τὴν δοθεῖσαν περιφέρειαν δίχα τεμεῖν.

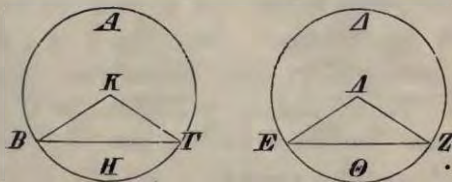
XXX. Proclus p. 272, 15. Boetius p. 388, 8.

1. λα' F; corr. m. 2. 2. ὑπὸ τὰς FV. 3. ἴσαι εὐ-
θεῖαι] εὐθείαι V, ζῆσαι F, quod in εὐθείαι corrigere conata
est m. 2. ὑποτείνουσιν] ὑποτείνουσιν ἴσαι V; ὑποτείνουσι
(in ras. m. 2, punctis del.) εὐθείαι ὑπο (mg. m. 2), dein τελ-
νουσιν m. 1 F. 4. ἴσοι] supra m. 2 V. ἐν] ἀπειλήφθωσαν
ἐν V. 5. ἴσαι περιφε- in mg. m. 2 post 7 litt. euan. F.
ἀπειλήφθωσαν] om. V. 6. $ΒΓ$, $ΕΖ$ εὐθείαι] e corr. m. 2 F.
7. $ΒΓ$] $ΒΓ$ εὐθείαι BVp; εὐθείαι in P add. m. rec., in F in
mg. m. 1. $ΕΖ$ εὐθείαι V m. 2. 8. εἰλήφθω — 9. $ΛΖ$] om.
V. εἰλήφθωσαν p. καὶ ἔστω] P, ἔστω F (sed κύκλων re-
nouatum); om. BVp. 10. καὶ ἐπεὶ] ἐπεὶ Bp; εἰ γὰρ V m. 1,
ἐπεὶ γὰρ V m. 2. 11. ἐστίν P. $ΒΚΓ$] $Κ$ e corr. m. 2 V.

XXIX.

In aequalibus circulis sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt.

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et in iis aequales arcus abscindantur $BH\Gamma$, $E\Theta Z$, et ducantur rectae $B\Gamma$, EZ . dico, esse $B\Gamma = EZ$.

sumantur enim centra circulorum et sint K , Λ , et ducantur BK , $K\Gamma$, $E\Lambda$, ΛZ . et quoniam arc.

$$B\overset{H}{\Gamma} = E\overset{\Theta}{Z},$$

erit etiam $\angle BKH = \angle E\Lambda Z$ [prop. XXVII]. et quoniam circuli $AB\Gamma$, ΔEZ aequales sunt, etiam radii aequales sunt [def. 1]. itaque duae rectae BK , $K\Gamma$ duabus $E\Lambda$, ΛZ aequales sunt; et aequales angulos comprehendunt. itaque $B\Gamma = EZ$ [I, 4].

Ergo in aequalibus circulis sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt; quod erat demonstrandum.

XXX.

Datum arcum in duas partes aequales secare.

13. εἰσὶν PF. αἱ] om. P. ἐκ] om. p. 14. εἰσὶν] PBF;
 εἰσὶ Vp. ἴσας γωνίας Bp. περιέχουσιν] PB, περιέχουσι
 pφ, περιφέρουσιν V. 16. ὑπὸ τὰς BFVp. 17. αἱ ἴσαι V.
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι] m. 2 F. 18. λ'] non liquet F.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα περιφέρεια ἡ $A\Delta B$. δεῖ δὴ τὴν $A\Delta B$ περιφέρειαν δίχα τεμεῖν.

Ἐπεζεύχθω ἡ AB , καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Γ , καὶ ἀπὸ τοῦ Γ σημείου τῇ AB εὐθείᾳ πρὸς ὀρθὰς
5 ἤχθω ἡ $\Gamma\Delta$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $A\Delta$, ΔB .

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $A\Gamma$ τῇ ΓB , κοινὴ δὲ ἡ $\Gamma\Delta$, δύο δὴ αἱ $A\Gamma$, $\Gamma\Delta$ δυοὶ ταῖς $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $A\Gamma\Delta$ γωνία τῇ ὑπὸ $B\Gamma\Delta$ ἴση· ὀρθὴ γὰρ ἑκατέρα· βάσις ἄρα ἡ $A\Delta$ βάσει τῇ
10 ΔB ἴση ἐστίν. αἱ δὲ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσας περιφερείας ἀφαιροῦσι τὴν μὲν μείζονα τῇ μείζονι τὴν δὲ ἐλάττονα τῇ ἐλάττονι· καὶ ἐστὶν ἑκατέρα τῶν $A\Delta$, ΔB περιφερειῶν ἐλάττων ἡμικυκλίου· ἴση ἄρα ἡ $A\Delta$ περιφέρεια τῇ ΔB περιφερείᾳ.

15 Ἡ ἄρα δοθεῖσα περιφέρεια δίχα τέτμηται κατὰ τὸ Δ σημεῖον· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

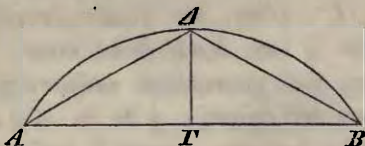
λα'.

Ἐν κύκλῳ ἡ μὲν ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ γωνία ὀρθὴ ἐστίν, ἡ δὲ ἐν τῷ μείζονι τμήματι ἐλάττων ὀρθῆς, ἡ δὲ ἐν τῷ ἐλάττονι τμήματι μείζων ὀρθῆς· καὶ ἔτι ἡ μὲν τοῦ μείζονος τμήματος γωνία μείζων ἐστὶν ὀρθῆς, ἡ δὲ τοῦ ἐλάττουτος τμήματος γωνία ἐλάττων ὀρθῆς.

XXXI. [Euclid.] opt. 47 (Studien p. 122). Alexander Aphrod. in metaph. p. 318. Simplicius in phys. fol. 14^u. Philop. in anal. II fol. 85^u. Boetius p. 388, 10.

1. $A\Delta B$] litt. ΔB in ras. V; AB corr. ex $A\Gamma P$. 2. $AB\Delta Bp$; $AB P$. 3. $\deltaίχα$] ἡ AB $\deltaίχα$ V. 5. $\Gamma\Delta$] sic φ , e corr. m. 2 V. $καί$] om. φ . ΔB] B corr. ex Θ m. 1 F. 8. $εἰσίν$] PBF; $εἰσί$ Vp. 9. $καὶ$ $βάσις$ Bp, V m. 2. $ἄρα$] om. V. 10. $ἐστί$ V. δ' ἴσαι V. 11. $ἀφαιροῦσιν$ B; in

Sit datus arcus $A\Delta B$. oportet igitur arcum $A\Delta B$ in duas partes aequales secare.

ducatur AB et in duas partes aequales secetur in Γ [I, 10], et a puncto Γ ad rectam AB perpendicularis ducatur $\Gamma\Delta$, et ducantur $A\Delta$, ΔB . et quoniam $A\Gamma = \Gamma B$, et communis est $\Gamma\Delta$, duae rectae $A\Gamma$, $\Gamma\Delta$ duabus $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ aequales sunt; et

$$\angle A\Gamma\Delta = B\Gamma\Delta;$$

nam uterque rectus est. itaque $A\Delta = \Delta B$ [I, 4].
 uerum aequales rectae aequales arcus abscindunt maiorem maiori minorem autem minori [prop. XXVIII].
 et uterque arcus $A\Delta$, ΔB minor est semicirculo.
 itaque arc. $A\Delta = \Delta B$.

Ergo datus arcus in duas partes aequales sectus est in puncto Δ ; quod oportebat fieri.

XXXI.

In circulo angulus in semicirculo positus rectus est, qui autem in segmento maiore positus est, minor recto, qui autem in segmento minore positus est, maior recto, et praeterea angulus segmenti maioris maior est recto, minoris autem segmenti angulus minor recto.

ras. m. 1 P. 12. ἐλάττονι P. ἑκατέρων φ. τῶν] τοῦ φ.
 ΔB] om. F. 14. ΔB] in ras. V. περιφερεία] om. V, περι-
 φέρειαν φ. 15. ἦ] in ras. V. 16. ποιῆσαι] δεῖξαι P.
 17. λγ' F. 18. ἐν] post ras. 1 litt. V. 22. γωνία] m. 2
 V. 23. ὀρθῆς] PF; ἐστὶν ὀρθῆς Bp; ὀρθῆς ἐστὶν V.

"Ἐστω κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἔστω ἡ $ΒΓ$, κέντρον δὲ τὸ $Ε$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΒΑ$, $ΑΓ$, $ΑΔ$, $ΔΓ$. λέγω, ὅτι ἡ μὲν ἐν τῷ $ΒΑΓ$ ἡμικυκλίῳ γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ ὀρθή ἐστίν, ἡ δὲ ἐν τῷ $ΑΒΓ$ μείζονι τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ ἐλάττων ἐστίν ὀρθῆς, ἡ δὲ ἐν τῷ $ΑΔΓ$ ἐλάττονι τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΔΓ$ μείζων ἐστίν ὀρθῆς.

'Ἐπεξεύχθω ἡ $ΑΕ$, καὶ διήχθω ἡ $ΒΑ$ ἐπὶ τὸ $Ζ$.

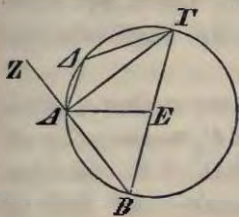
10 Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστίν ἡ $ΒΕ$ τῇ $ΕΑ$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΒΕ$ τῇ ὑπὸ $ΒΑΕ$. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστίν ἡ $ΓΕ$ τῇ $ΕΑ$, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΕ$ τῇ ὑπὸ $ΓΑΕ$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΑΓΒ$ ἴση ἐστίν. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΖΑΓ$ ἐκτὸς τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΑΓΒ$ γωνίαις ἴση· ἴση ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΖΑΓ$. ὀρθῆ ἄρα ἑκατέρα· ἡ ἄρα ἐν τῷ $ΒΑΓ$ ἡμικυκλίῳ γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ ὀρθή ἐστίν.

20 Καὶ ἐπεὶ τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου δύο γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΑΓ$ δύο ὀρθῶν ἐλάττονές εἰσιν, ὀρθῆ δὲ ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$, ἐλάττων ἄρα ὀρθῆς ἐστίν ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ γωνία· καὶ ἐστίν ἐν τῷ $ΑΒΓ$ μείζονι τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι.

Καὶ ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τετραπλευρόν ἐστι τὸ $ΑΒΓΔ$,

1. ἔστω] (alt.) om. V. 2. Post δέ add. αὐτοῦ m. rec. P. E] supra hanc litt. eras. Γ V; seq. in F: καὶ (m. 1) εἰλήφθω ἐπὶ τῆς περιφερείας (in ras. m. 2) δύο τυχόντα σημεῖα τὰ Α, Δ (in mg. transit m. 1); eadem omnia B mg. m. rec. καί—ΒΑ] in mg. transit m. 1 F. 3. ΑΓ, ΑΔ, ΔΓ] φ, seq. uestig. Α m. 1. 4. ἡ ὑπὸ ΒΑΓ] P; om. Theon (BFVp). 5. μείζονι] -ονι in ras. V; corr. ex μείζων m. 2 B. 6. ΑΒΓ] B in ras. V. 7. ἡ ὑπὸ ΑΔΓ] om. p; mg. m. rec. B. 10. ἐστὶ] ἐστίν P. 11. ΑΒΕ] P, F m. 1, V m. 1; ΕΑΒ Bp, F m. 2, V m. 2.

Sit circulus $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem eius sit $B\Gamma$, centrum autem E , et ducantur BA , $A\Gamma$, $A\Delta$, $\Delta\Gamma$. dico, angulum in BAG semicirculo positum $\angle BAG$

rectum esse, qui autem in segmento $AB\Gamma$ maiore, quam est semicirculus, positus est, $\angle AB\Gamma$ minorem recto, qui autem in segmento $A\Delta\Gamma$ minore, quam est semicirculus, positus est, $\angle A\Delta\Gamma$ maiorem recto esse.

ducatur AE , et educatur BA ad Z . et quoniam $BE = EA$, erit etiam $\angle ABE = BAE$ [I, 5]. rursus quoniam $\Gamma E = EA$, erit etiam $\angle AGE = \Gamma AE$. ergo $\angle BAG = AB\Gamma + A\Gamma B$. uerum etiam angulus exterior trianguli $AB\Gamma$, $\angle ZAG = AB\Gamma + A\Gamma B$ [I, 32]. itaque $\angle BAG = ZAG$. rectus igitur est uterque [I, def. 10]. ergo angulus BAG in semicirculo BAG positus rectus est.

et quoniam trianguli $AB\Gamma$ duo anguli $AB\Gamma$, BAG duobus rectis minores sunt [I, 17], et $\angle BAG$ rectus est, $\angle AB\Gamma$ minor est recto; et in segmento $AB\Gamma$ maiore, quam est semicirculus, positus est.

et quoniam in circulo quadrilaterum est $AB\Gamma\Delta$,

BAE] P; EBA Bp, e corr. FV. 12. ΓE] P; AE F, V in ras. m. 2; EA Bp. EA] P; $E\Gamma$ Bp, in ras. m. 2 FV. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ PB. $\kappa\alpha\lambda\iota$] om P. $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ η] FV (supra $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ in V ras. est). 13. ΓAE] in ras. m. 2 V. 15. $AB\Gamma$] (alt.) Γ in ras. m. 2 V. $\gamma\omega\nu\iota\alpha\iota\varsigma$] m. 2 V. 16. $\acute{\iota}\sigma\eta$] (prius) m. 2 F. 17. $AB\Gamma$ P. 18. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] PB, comp. p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ FV. 19. $\delta\upsilon\omicron$] supra add. $\alpha\iota$ m. 1 F. 20. $AB\Gamma$, BAG] $AB\Gamma$ in spatio 6 litt. m. 2 F. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\epsilon\varsigma$ FV. 21. BAG] PFV; BAG $\gamma\omega\nu\iota\alpha$ Bp. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu$ V.

τῶν δὲ ἐν τοῖς κύκλοις τετραπλεύρων αἱ ἀπεναντίον
γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν [αἱ ἄρα ὑπὸ $AB\Gamma$,
 $A\Delta\Gamma$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν], καὶ ἐστὶν ἡ ὑπὸ
 $AB\Gamma$ ἐλάττων ὀρθῆς· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $A\Delta\Gamma$ γωνία
5 μείζων ὀρθῆς ἐστὶν· καὶ ἐστὶν ἐν τῷ $A\Delta\Gamma$ ἐλάττονι
τοῦ ἡμικυκλίου τμήματι.

Λέγω, ὅτι καὶ ἡ μὲν τοῦ μείζονος τμήματος γωνία
ἡ περιεχομένη ὑπὸ [τε] τῆς $AB\Gamma$ περιφερείας καὶ
τῆς $A\Gamma$ εὐθείας μείζων ἐστὶν ὀρθῆς, ἡ δὲ τοῦ ἐλάτ-
10 τος τμήματος γωνία ἡ περιεχομένη ὑπὸ [τε] τῆς
 $A\Delta[\Gamma]$ περιφερείας καὶ τῆς $A\Gamma$ εὐθείας ἐλάττων ἐστὶν
ὀρθῆς. καὶ ἐστὶν αὐτόθεν φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἡ ὑπὸ
τῶν BA , $A\Gamma$ εὐθειῶν ὀρθὴ ἐστὶν, ἡ ἄρα ὑπὸ τῆς
 $AB\Gamma$ περιφερείας καὶ τῆς $A\Gamma$ εὐθείας περιεχομένη
15 μείζων ἐστὶν ὀρθῆς. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, AZ
εὐθειῶν ὀρθὴ ἐστὶν, ἡ ἄρα ὑπὸ τῆς ΓA εὐθείας καὶ
τῆς $A\Delta[\Gamma]$ περιφερείας περιεχομένη ἐλάττων ἐστὶν
ὀρθῆς.

Ἐν κύκλῳ ἄρα ἡ μὲν ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ γωνία ὀρθὴ
20 ἐστὶν, ἡ δὲ ἐν τῷ μείζονι τμήματι ἐλάττων ὀρθῆς, ἡ
δὲ ἐν τῷ ἐλάττονι [τμήματι] μείζων ὀρθῆς, καὶ ἔτι ἡ
μὲν τοῦ μείζονος τμήματος [γωνία] μείζων [ἐστὶν] ὀρθῆς,

2. αἱ ἄρα — 3. εἰσὶν] mg. m. rec. P. 3. γωνίαι] om.
Bp. εἰσὶν] BF; εἰσί PVp. 4. λοιπὴ] m. 2 F. γωνία]
PF; om. BVp. 5. ὀρθῆς ἐστὶν] PF; ὀρθῆς ἐστι V; ἐστὶν
ὀρθῆς Bp. ἐστὶν] (alt.) om. V (supra καὶ ἐν ras.). $A\Delta\Gamma$
P, F, V (ras. supra); om. Bp. ἐλάττονι P. 7. ὅτι] P, F
m. 1; δὴ, ὅτι BVp, F m. 2 (euan.). 8. τε] P; om. BFVp.
 $AB\Gamma$] P; AHB P m. rec., BF, V m. 2, p m. 1; $AB\Gamma$ cum
ras. 1 litt. inter A et B V m. 1; Γ add. p m. rec. 9. $A\Gamma$
 Γ in ras. m. rec. B. μείζων] μείζ- in ras. m. rec. B. 10.
τε] P; om. BFVp. 11. $A\Delta\Gamma$] Γ insert. m. 1 F. ἐλάττων]
in ras. m. rec. B. 12. ἢ] ἢ περιεχομένη γωνία V. 13.
ὀρθῆ] PFV (in F ante ὀρθῆ inser. περιεχομένη γωνία mg. m.

et in quadrilateris in circulis positis oppositi anguli duobus rectis aequales sunt [prop. XXII], et angulus $AB\Gamma$ minor est recto, reliquus angulus $A\Delta\Gamma$ maior est recto; et in $A\Delta\Gamma$ segmento minore, quam est semicirculus, positus est.

dico etiam, angulum maioris segmenti arcu $AB\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensum maiorem esse recto, minoris autem segmenti angulum arcu $A\Delta\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensum minorem esse recto. et hoc statim adparet. nam quoniam angulus rectis BA , $A\Gamma$ comprehensus rectus est, angulus arcu $AB\Gamma$ et recta $A\Gamma$ comprehensus maior est recto. rursus quoniam angulus rectis $A\Gamma$, AZ comprehensus rectus est, angulus recta ΓA et arcu $A\Delta\Gamma$ comprehensus minor est recto.

Ergo in circulo angulus in semicirculo positus rectus est, qui autem in segmento maiore positus est, minor recto, qui autem in segmento minore positus est, maior recto, et praeterea angulus segmenti ma-

1; idem mg. m. rec. P); περιεχομένη ὀρθή γωνία Bp. 14. $AB\Gamma$] $AH\Gamma$ P; AHB BF, V m. 2, p m. 1; Γ add. p m. rec., $AB\Theta$ cum ras. inter A et B V m. 1. $A\Gamma$] Γ in ras. m. rec. B. 15. μελζων] μειζ- in ras. m. rec. B. 16. $A\Gamma$] ΓA V. εὐθειῶν περιεχομένη in ras. m. 2 V. 17. $A\Delta\Gamma$] $A\Delta$ P. ἐλάττων] e corr. B m. rec., praeced. ε m. 1; post ras. 1 litt. V. 20. ἐλάττων ἐστίν BV. 21. τμήματι] om. PB FVp. μελζων ἐστίν BVp. 22. γωνία] om. P, m. 2 F. ἐστίν] om. P; m. 2 F.

ἡ δὲ τοῦ ἐλάττονος τμήματος [γωνία] ἐλάττων ὀρθῆς ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

[Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν [ἡ] μία γωνία τρι-
5 γώνου ταῖς δυσὶν ἴση ἦ, ὀρθή ἐστὶν ἡ γωνία διὰ
τὸ καὶ τὴν ἐκείνης ἐκτὸς ταῖς αὐταῖς ἴσην εἶναι· ἐὰν
δὲ αἱ ἐφεξῆς ἴσαι ᾧσιν, ὀρθαί εἰσιν.]

λβ'.

Ἐὰν κύκλου ἐφάπτηται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ
10 τῆς ἀφῆς εἰς τὸν κύκλον διαχθῆ τις εὐθεῖα
τέμνουσα τὸν κύκλον, ἄς ποιεῖ γωνίας πρὸς τῇ
ἐφαπτομένη, ἴσαι ἔσονται ταῖς ἐν τοῖς ἐναλλάξ
τοῦ κύκλου τμήμασι γωνίαις.

Κύκλου γὰρ τοῦ $ΑΒΓΔ$ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα
15 ἡ EZ κατὰ τὸ B σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ B σημείου
διήχθω τις εὐθεῖα εἰς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον τέμνουσα
αὐτὸν ἡ $BΔ$. λέγω, ὅτι ἄς ποιεῖ γωνίας ἡ $BΔ$ μετὰ
τῆς EZ ἐφαπτομένης, ἴσαι ἔσονται ταῖς ἐν τοῖς ἐναλ-
λάξ τμήμασι τοῦ κύκλου γωνίαις, τουτέστιν, ὅτι ἡ μὲν
20 ὑπὸ $ZBΔ$ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ $BAΔ$ τμήματι
συνισταμένη γωνία, ἡ δὲ ὑπὸ $EBΔ$ γωνία ἴση ἐστὶ
τῇ ἐν τῷ $ΔΓB$ τμήματι συνισταμένη γωνία.

Ἦχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ B τῇ EZ πρὸς ὀρθὰς ἡ BA ,

XXXII. Boetius p. 388, 16.

1. γωνία] om. PBFVp. 2. Seq. alia demonstratio; u.
appendix. 3. πόρισμα — 7. εἰσιν] mg. m. 1 PFb; eras. V.
4. ὅτι] /. F. ἡ] om. P. τριγώνου ἡ μία γωνία Bp. 5.
δύο P. ἐστὶ B. ἡ γωνία] Pb; om. BFp. 6. καί] e corr.
F. ἐκτός] Pb, B m. rec.; ἐφεξῆς Fp, B m. 1. ἐάν] Pb; ὅταν
F Bp. 7. αἱ] om. Pb. γωνίαι ἴσαι F. 8. λδ' F; corr.
m. 2. 9. ἐφ- m. 2 F. 10. εἰς τὸν κύκλον] om. FV.

ioris maior est recto minoris autem segmenti angulus minor recto; quod erat demonstrandum.¹⁾

XXXII.

Si recta circulum contingit, et a puncto contactus in circulum producitur recta secans circulum, anguli, quos haec cum contingenti efficit, aequales erunt angulis in alternis segmentis circuli positis.

nam circulum $AB\Gamma\Delta$ contingat recta EZ in puncto B , et a B puncto recta $B\Delta$ circulum $AB\Gamma\Delta$ secans in eum producat. dico, angulos, quos $B\Delta$ cum contingenti EZ efficiat, aequales fore angulis in alternis segmentis circuli positis, h. e. $\angle ZB\Delta$ aequalem esse angulo in segmento $B\Delta\Delta$ constructo, et $\angle EB\Delta$ angulo in segmento $\Delta\Gamma B$ constructo aequalem.

ducatur enim a B ad EZ perpendicularis $B\dot{A}$, et

1) Corollarium per se parum necessarium hic prorsus prae collocatur, cum minime e propositione pendeat. si Euclides id adiciere uoluisset, post I, 32 ponere debuit. etiam collocatio uerborum ὅπερ δεῖται δεῖξαι et ratio codicum interpolatorem arguunt; omisit Campanus. post Theonem demum additum esse uidetur.

διαχθῆ] -α- in ras. V. 11. τὴν ἐφαπτομένην V; corr. m. 2.
 17. αὐτό φ. 18. ἐφαπτομένης] -s postea add. F. 19: τοῦ
 κύκλου τμήμασι V. τμήμασιν P. ὅτι] om. p. 20. $ZB\Delta$
 ΔBZ F; corr. m. 2. γωνία] om. Bp. ἐστίν P. ἐν τῷ]
 in ras. V m. 2. $BA\Delta$] PF, V e corr. m. 2; ΔAB Bp.
 21. γωνία] seq. τῆ ὑπὸ ΔAB , sed eras. V. $EB\Delta$] Δ in ras.
 V; ΔBE F, corr. m. 2. γωνία] PF, V in ras. m. 2; om.
 Bp. ἐστίν P. 22. $\Delta\Gamma B$] Γ e corr. m. 2 V. γωνία]
 seq. τῆ ὑπὸ $\Delta\Gamma B$ V (eras.), idem mg. m. 2 F.

καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς $B\Delta$ περιφερείας τυχόν σημείου τὸ Γ , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $A\Delta$, $\Delta\Gamma$, ΓB .

Καὶ ἐπεὶ κύκλου τοῦ $AB\Gamma\Delta$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα ἢ EZ κατὰ τὸ B , καὶ ἀπὸ τῆς ἀφῆς ἦκται τῇ ἐφαπτομένῃ πρὸς ὀρθὰς ἢ BA , ἐπὶ τῆς BA ἄρα τὸ κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου. ἢ BA ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου· ἢ ἄρα ὑπὸ $A\Delta B$ γωνία ἐν ἡμικυκλίῳ οὕσα ὀρθή ἐστίν. λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ $B\Delta\Delta$, $AB\Delta$ μιᾶ ὀρθῇ ἴσαι εἰσίν. ἐστὶ δὲ καὶ ἢ ὑπὸ ABZ ὀρθή· ἢ ἄρα ὑπὸ ABZ ἴση ἐστὶ ταῖς ὑπὸ $B\Delta\Delta$, $AB\Delta$. κοινὴ ἀφηρησθῶ ἢ ὑπὸ $AB\Delta$ · λοιπὴ ἄρα ἢ ὑπὸ ΔBZ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τμήματι τοῦ κύκλου γωνία τῇ ὑπὸ $B\Delta\Delta$. καὶ ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τετράπλευρόν ἐστὶ τὸ $AB\Gamma\Delta$, αἱ ἀπεναντίον αὐτοῦ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ ΔBZ , ΔBE δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι· αἱ ἄρα ὑπὸ ΔBZ , ΔBE ταῖς ὑπὸ $B\Delta\Delta$, $B\Gamma\Delta$ ἴσαι εἰσίν, ὧν ἢ ὑπὸ $B\Delta\Delta$ τῇ ὑπὸ ΔBZ ἐδείχθη ἴση· λοιπὴ ἄρα ἢ ὑπὸ ΔBE τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι τῷ $\Delta\Gamma B$ τῇ ὑπὸ $\Delta\Gamma B$ γωνία ἐστὶν ἴση.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ἐφάπτεται τις εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀφῆς εἰς τὸν κύκλον διαχθῆ τις εὐθεῖα τέμνουσα τὸν κύκλον, ἅς ποιεῖ γωνίας πρὸς τῇ ἐφαπτομένῃ, ἴσαι ἔσονται ταῖς ἐν τοῖς ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήμασι γωνίαις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. $B\Delta$] in ras. m. 1 P; inter B et Δ insert. Γ m. 2 F.

2. $\Delta\Gamma$, ΓB] litt. $\Gamma\Gamma B$ in ras. m. 2 p. 4. καὶ ἀπό] ἀπὸ δὲ P. τῆς] P; τῆς κατὰ τὸ B Theon (BFVp). 5. BA] (bis) AB F. 6. ἐστίν P. 6. ἢ BA — 7. κύκλου] om. Bp. 7. ἐστίν P, ut lin. 9. 10. 12. 14. ἢ ἄρα ἢ V. 8. ἐστίν] PV, comp. p; ἐστὶ BF. 9. μιᾶ ὀρθῇ] mg. P. 14. αἱ] καὶ αἱ FV. 15. γωνίαι] post hoc uocabulum in FV mg. m. 2 add.

in arcu $B\Delta$ sumatur quodlibet punctum Γ , et ducantur $A\Delta$, $\Delta\Gamma$, ΓB . et quoniam circulum $AB\Gamma\Delta$ contingit recta EZ in B , et a puncto contactus ad contingentem perpendicularis ducta est BA , in BA centrum erit circuli $AB\Gamma\Delta$ [prop. XIX]. itaque BA diametrus est circuli $AB\Gamma\Delta$. quare $\angle A\Delta B$, qui in semicirculo positus est, rectus est [prop. XXXI]. ergo reliqui

$$B\Delta\Delta + AB\Delta$$

uni recto aequales sunt [I, 32]. uerum etiam $\angle ABZ$ rectus est. itaque $\angle ABZ = B\Delta\Delta + AB\Delta$. subtrahatur, qui communis est, $\angle AB\Delta$. itaque

$$\angle \Delta BZ = B\Delta\Delta,$$

qui in alterno segmento circuli positus est. et quoniam quadrilaterum in circulo positum est $AB\Gamma\Delta$, oppositi anguli eius duobus rectis aequales sunt [prop. XXII]. sed etiam $\angle \Delta BZ + \Delta BE$ duobus rectis sunt aequales [I, 13]. itaque

$$\Delta BZ + \Delta BE = B\Delta\Delta + B\Gamma\Delta,$$

quorum $\angle B\Delta\Delta = \Delta BZ$, ut demonstratum est. itaque $\angle \Delta BE = \Delta\Gamma B$, qui in alterno segmento circuli $\Delta\Gamma B$ positus est.

Ergo si recta circulum contingit, et a puncto contactus in circulum producitur recta secans circulum, anguli, quos haec cum contingenti efficit, aequales erunt angulis in alternis segmentis circuli positis; quod erat demonstrandum.

$\alpha\lambda$ ὑπὸ $B\Delta\Delta$, $\Delta\Gamma B$. 15. εἰσὶ δέ — 16. ἴσαι] P (εἰσὶν); om. Theon (BFVp). 17. ΔBZ] litt. ΔB e corr. m. 1 F. In p seq. mg. m.1: $\alpha\lambda$ εἰσὶ δυὸν ὀρθαῖς ἴσαι διὰ τὸ εὐθείαν τὴν ΔB ἐπ' εὐθείαν (-αν non liquet) τὴν EZ ὡς ἔτυχε εἶσταναι. 24. τοῖς] insert. m. 2 F.

λγ'.

Ἐπι τῆς δοθείσης εὐθείας γράψαι τμημα κύκλου δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμω.

5 Ἔστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB , ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ πρὸς τῷ Γ . δεῖ δὴ ἐπι τῆς δοθείσης εὐθείας τῆς AB γράψαι τμημα κύκλου δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ .

Ἡ δὴ πρὸς τῷ Γ [γωνία] ἦτοι ὀξεῖά ἐστιν ἢ ὀρθὴ ἢ ἀμβλεῖα· ἔστω πρότερον ὀξεῖα, καὶ ὡς ἐπι τῆς πρώτης καταγραφῆς συνεστάτω πρὸς τῇ AB εὐθείᾳ καὶ τῷ A σημειῶ τῇ πρὸς τῷ Γ γωνίᾳ ἴση ἢ ὑπὸ $BA\Delta$. ὀξεῖα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $BA\Delta$. ἤχθω τῇ ΔA πρὸς ὀρθὰς ἢ AE , καὶ τετμήσθω ἡ AB δίχα κατὰ τὸ Z , καὶ
15 ἤχθω ἀπὸ τοῦ Z σημείου τῇ AB πρὸς ὀρθὰς ἢ ZH , καὶ ἐπεξεύχθω ἢ HB .

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AZ τῇ ZB , κοινὴ δὲ ἢ ZH , δύο δὴ αἱ AZ , ZH δύο ταῖς BZ , ZH ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἢ ὑπὸ AZH [γωνία] τῇ ὑπὸ BZH ἴση·
20 βάσις ἄρα ἢ AH βάσει τῇ BH ἴση ἐστίν. ὁ ἄρα κέντρον μὲν τῷ H διαστήματι δὲ τῷ HA κύκλος γραφόμενος ἤξει καὶ διὰ τοῦ B . γεγράφθω καὶ ἔστω ὁ ABE , καὶ ἐπεξεύχθω ἢ EB . ἐπεὶ οὖν ἀπ' ἄκρας τῆς AE διαμέτρου ἀπὸ τοῦ A τῇ AE πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν

XXXIII. [Euclid.] opt. 47 (Studien p. 122). Simplicius in phys. fol. 14. Boetius p. 388, 20—21?

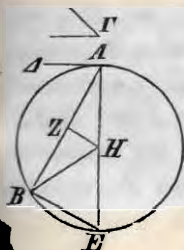
1. λ ε' F. 5. ἦ] (primum) om. p. 8. τῷ] τῇ PF. Γ] P; Γ γωνία Theon (BFVp). 9. δὴ] scripsi; δέ P; ἄρα m. 2 FV; γὰρ Bp, F m. 1. γωνία] P; om. BFVp; in F add. m. rec. ἦ] supra scr. m. 2 V. 10. πρότερον] πρώτον V. καὶ ὡς] P, F (καί del. m. 2); ὡς Bp, e corr. V.

XXXIII.

In data recta segmentum circuli construere, quod angulum capiat aequalem dato angulo rectilineo.

Sit data recta AB , et datus angulus rectilineus is, qui ad Γ positus est. oportet igitur in data recta AB segmentum circuli construere, quod angulum capiat aequalem angulo ad Γ posito.

angulus igitur ad Γ positus aut acutus est aut rectus aut obtusus. sit prius acutus, et, ut in prima

figura, ad AB rectam et punctum A construaturs angulus aequalis angulo ad Γ posito $\angle BAA\Delta$ [I, 23]. itaque $\angle BAA\Delta$ acutus est. ducatur ad ΔA perpendicularis AE , et AB in duas partes aequales secetur in Z , et a Z puncto ad AB perpendicularis ducatur ZH , et ducatur HB .

et quoniam $AZ = ZB$, et communis est ZH , duae rectae AZ , ZH duabus BZ , ZH aequales sunt; et $\angle AZH = BZH$. itaque $AH = BH$ [I, 4]. quare circulus centro H radio autem HA descriptus etiam per B ueniet. describatur et sit ABE , et ducatur EB . iam quoniam ab A termino diametri AE ad AE per-

11. καταστροφῆς φ. καὶ συνεστάτω Βρφ; καὶ om. P, m. 2 V. 12. Α σημείω] πρὸς αὐτῇ σημείω τῷ Α V. 13. ἐστὶν PF. καὶ ἤχθω Βρ. ΔΑ] ΑΔ ΒVρ. Dein add. ἀπὸ τοῦ Α σημείου Βρ, P m. rec. 14. ΑΕ] Ε in ras. V. καὶ τετμήσθω ἢ ΑΒ] mg. m. 2 F. 18. δύο] (alt.) δυοί Vρ. ΒΖ] ΖΒ Βρ, FV m. 2. εἰσὶ Vρ. 19. γωνία] P; om. BFVρ. ΒΖΗ] P; ΗΖΒ Βρ, V (sed Η et Β in ras.); ΖΒ supra scr. H m. 1 F. ἴση ἐστὶ V. 20. ΒΗ] ΗΒ F. 23. ΕΒ] ΒΕ P.

ἡ AD , ἡ AD ἄρα ἐφάπτεται τοῦ ABE κύκλου· ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ ABE ἐφάπτεται τις εὐθεΐα ἡ AD , καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ A ἀφῆς εἰς τὸν ABE κύκλον διῆκται τις εὐθεΐα ἡ AB , ἡ ἄρα ὑπὸ LAB γωνία ἴση ἐστὶ
 5 τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι γωνία τῇ ὑπὸ AEB . ἀλλ' ἡ ὑπὸ LAB τῇ πρὸς τῷ Γ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ πρὸς τῷ Γ ἄρα γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ AEB .

Ἐπὶ τῆς δοθείσης ἄρα εὐθείας τῆς AB τμήμα κύκλου γέγραπται τὸ AEB δεχόμενον γωνίαν τὴν ὑπὸ
 10 AEB ἴσην τῇ δοθείσῃ τῇ πρὸς τῷ Γ .

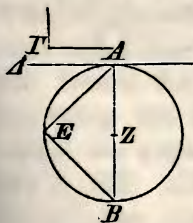
Ἄλλὰ δὴ ὀρθὴ ἔστω ἡ πρὸς τῷ Γ · καὶ δεῖον πάλιν ἔστω ἐπὶ τῆς AB γράψαι τμήμα κύκλου δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ ὀρθῇ [γωνία]. συνεστάτω [πάλιν] τῇ πρὸς τῷ Γ ὀρθῇ γωνία ἴση ἢ ὑπὸ BAD ,
 15 ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς δευτέρας καταγραφῆς, καὶ τετμήσθω ἡ AB δίχα κατὰ τὸ Z , καὶ κέντρῳ τῷ Z , διαστήματι δὲ ὁποτέρῳ τῶν ZA , ZB , κύκλος γεγράφθω ὁ AEB .

Ἐφάπτεται ἄρα ἡ AD εὐθεΐα τοῦ ABE κύκλου
 20 διὰ τὸ ὀρθὴν εἶναι τὴν πρὸς τῷ A γωνίαν. καὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ BAD γωνία τῇ ἐν τῷ AEB τμήματι· ὀρθὴ γὰρ καὶ αὐτὴ ἐν ἡμικυκλίῳ οὔσα. ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ BAD τῇ πρὸς τῷ Γ ἴση ἐστίν. καὶ ἡ ἐν τῷ AEB ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ πρὸς τῷ Γ .

1. AEB] om. Bp; supra est ras. in V. ἐπεὶ οὖν] PFV (γρ. καὶ ἐπεὶ F mg.), καὶ ἐπεὶ Bp. 2. τοῦ ABE κύκλου Bp. ABE] AEB e corr. V. 4. ἐστίν PB. 5. ἐν τῷ] om. P. 6. ἀλλὰ P. LAB] litt. LA in ras. m. 1 P, dein add. τῇ ὑπὸ AEB , del. m. 1. 7. ἐστίν P. 8. ἐπί] -ι e corr. m. 2 V. AB] A eras. p. τμήμα κύκλου F. 9. EAB F. 10. τῇ] (alt.) om. F. 11. ἔστω πάλιν P. 13. γωνία] P; om. BFVp. 14. πάλιν] F; om. P; γὰρ πάλιν BVp. 16. μὲν τῷ V. 19. ABE] corr. ex $AB\Gamma$ m. 1 P. 20. γωνίαν]

pendicularis ducta est $A\Delta$, recta $A\Delta$ circulum ABE contingit [prop. XVI πρόρ.]. iam quoniam circulum ABE contingit recta $A\Delta$, et ab A puncto contactus in circulum ABE producta est recta AB , erit $\angle \Delta AB = AEB$, qui in alterno segmento circuli positus est [prop. XXXII]. uerum $\angle \Delta AB$ angulo ad Γ posito aequalis est. itaque angulus ad Γ positus angulo AEB aequalis est. ergo in data recta AB segmentum circuli AEB descriptum est, quod capiat AEB angulo dato, qui ad Γ positus est, aequalem.

iam uero angulus ad Γ positus rectus sit. et rursus propositum sit, ut in recta AB segmentum circuli describatur, quod capiat angulum recto angulo ad Γ posito aequalem. construatur rursus angulus $B\Delta\Gamma$ recto angulo ad Γ posito aequalis, ut in secunda figura factum est, et AB in Z in duas partes aequales secetur, et centro Z radio autem alterutra rectarum ZA, ZB circulus describatur AEB . itaque recta

$A\Delta$ circulum ABE contingit, quia angulus ad A positus rectus est [prop. XVI πρόρ.]. et $\angle B\Delta\Gamma$ angulo in segmento AEB posito aequalis est; nam hic et ipse rectus est, quia in semicirculo positus est [prop. XXXI]. uerum $\angle B\Delta\Gamma$ etiam angulo ad Γ posito aequalis est. ergo etiam angulus in segmento AEB positus aequalis est an-

m. 2 V. ἴση] PF; om. BVp. 21. τμήματι ἴση BVp; supra τμήματι in F duae litt. eras. (γω?). 22. ἐν] m. rec. P. καί] PF; om. BVp. 23. ἐστὶν ἴση BVp. καί — 24. τῶ Γ] om. Bp; supra est ras. in V. 24. AEB] in ras. m. 2 V. Dein add. τμήματι P m. rec. ἴση ἐστὶ] P (ἐστὶν); om. V; ras. 6 litt. F. Γ] P, F m. 1; ἴση ἐστὶν add. F m. 2; Γ ἐστὶν ἴση V.

Γέγραπται ἄρα πάλιν ἐπὶ τῆς AB τμήμα κύκλου τὸ AEB δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ πρὸς τῷ Γ .

Ἄλλὰ δὴ ἡ πρὸς τῷ Γ ἀμβλεία ἔστω· καὶ συν-
εστάτω αὐτῇ ἴση πρὸς τῇ AB εὐθεία καὶ τῷ A ση-
5 μείω ἢ ὑπὸ BAD , ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς τρίτης καταγραφῆς,
καὶ τῇ AD πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἢ AE , καὶ τετμησθῶ
πάλιν ἢ AB δίχα κατὰ τὸ Z , καὶ τῇ AB πρὸς ὀρθὰς
ἤχθω ἢ ZH , καὶ ἐπεζεύχθω ἢ HB .

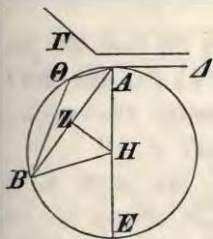
Καὶ ἐπεὶ πάλιν ἴση ἐστὶν ἢ AZ τῇ ZB , καὶ κοινὴ
10 ἢ ZH , δύο δὴ αἱ AZ , ZH δύο ταῖς BZ , ZH ἴσαι
εἰσίν· καὶ γωνία ἢ ὑπὸ AZH γωνία τῇ ὑπὸ BZH
ἴση· βάσις ἄρα ἢ AH βάσει τῇ BH ἴση ἐστίν· ὁ ἄρα
κέντρον μὲν τῷ H διαστήματι δὲ τῷ HA κύκλος γρα-
φόμενος ἦξει καὶ διὰ τοῦ B . ἐρχέσθω ὡς ὁ AEB .
15 καὶ ἐπεὶ τῇ AE διαμέτρῳ ἀπ' ἄκρας πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν
ἢ AD , ἢ AD ἄρα ἐφάπτεται τοῦ AEB κύκλου. καὶ
ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ A ἐπαφῆς διηκται ἢ AB · ἢ ἄρα ὑπὸ
 BAD γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου
τμήματι τῷ $A\odot B$ συνισταμένῃ γωνία. ἀλλ' ἢ ὑπὸ
20 BAD γωνία τῇ πρὸς τῷ Γ ἴση ἐστίν. καὶ ἢ ἐν τῷ
 $A\odot B$ ἄρα τμήματι γωνία ἴση ἐστὶ τῇ πρὸς τῷ Γ .

Ἐπὶ τῆς ἄρα δοθείσης εὐθείας τῆς AB γέγραπται
τμήμα κύκλου τὸ $A\odot B$ δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ
πρὸς τῷ Γ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

2. ABE P. Γ ὀρθῆ V , F m. rec. 4. ἴση] m. rec. P.
A] ἐπ' αὐτῇ m. 2 supra scr. F. 9. ZB] in ras. F. καὶ
κοινῇ] κοινὴ δέ FV. 10. ZH] (alt.) H in ras. m. 1 B.

δύο] PB, δυοῖ F m. 1; δυοί Vp. 11. εἰσί V]p. 12. Post
ἴση add. ἐστὶ V, F m. 2. 13. HA] corr. ex A m. rec. P.
15. ἐπεὶ] corr. ex ἐπί m. 2 F. ἐστὶν] P; cfr. p. 250, 24;
ἦκται Theon (BFVp). 16. AEB] litt. EB in ras. F. 17. ἢ]
(prius) in ras. m. 2 V. 18. ἐστίν P. 19. $A\odot B$] litt. $\odot B$

gulo ad Γ posito. ergo rursus in AB segmentum circuli descriptum est AEB , quod angulum capiat aequalem angulo ad Γ posito.

iam uero angulus ad Γ positus obtusus sit, et ad rectam AB et punctum A ei aequalis construat^r $\angle BAA\Delta$, ut in tertia figura factum est, et ad $A\Delta$ perpendicularis ducatur AE , et rursus AB in Z in duas partes aequales secetur, et ad AB perpendicularis ducatur ZH , et ducatur HB . et quoniam rursus $AZ = ZB$, et ZH communis est, duae rectae AZ , ZH duabus BZ , ZH aequales sunt; et $\angle AZH = BZH$. itaque $AH = BH$ [I, 4]. itaque circulus centro H et radio HA descriptus etiam per B ueniet. cadat ut AEB . et quoniam ad diametrum AE in termino perpendicularis ducta est $A\Delta$, recta $A\Delta$ circulum AEB contingit [prop. XVI πρόρ.]. et ab A puncto contactus producta est AB . itaque $\angle BAA\Delta$ angulo in alterno segmento circuli, $A\theta B$, constructo aequalis est [prop. XXXII]. sed $\angle BAA\Delta$ angulo ad Γ posito aequalis est. quare etiam angulus in $A\theta B$ segmento positus angulo ad Γ posito aequalis est.

Ergo in data recta AB segmentum circuli constructum est $A\theta B$, quod angulum angulo ad Γ posito aequalem capiat; quod oportebat fieri.

in ras. m. 2 V. $\sigma\nu\nu\epsilon\sigma\tau\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$ PF. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ P. 20. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V.
 21. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. V. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. 22. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\delta\omicron\theta\epsilon\iota\sigma\eta\varsigma$] PF;
 $\delta\omicron\theta\epsilon\iota\sigma\eta\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ BVp. AB] in ras. FV. 23. $\delta\epsilon\chi\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$] corr.
 ex $\acute{\epsilon}\chi\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ m. 1 P.

λδ'.

Ἀπὸ τοῦ δοθέντος κύκλου τμήμα ἀφελεῖν δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ.

5 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $AB\Gamma$, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ πρὸς τῷ Δ . δεῖ δὴ ἀπὸ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου τμήμα ἀφελεῖν δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ τῇ πρὸς τῷ Δ .

10 Ἦχθω τοῦ $AB\Gamma$ ἐφαπτομένη ἡ EZ κατὰ τὸ B σημεῖον, καὶ συνεστάτω πρὸς τῇ ZB εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ B τῇ πρὸς τῷ Δ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ $ZB\Gamma$.

15 Ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ $AB\Gamma$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα ἡ EZ , καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ B ἐπαφῆς διῆκται ἡ $B\Gamma$ ἡ ὑπὸ $ZB\Gamma$ ἄρα γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ $BA\Gamma$ ἐναλλάξ τμήματι συνισταμένη γωνία. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $ZB\Gamma$ τῇ πρὸς τῷ Δ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ἐν τῷ $BA\Gamma$ ἄρα τμήματι ἴση ἐστὶ τῇ πρὸς τῷ Δ [γωνίᾳ].

20 Ἀπὸ τοῦ δοθέντος ἄρα κύκλου τοῦ $AB\Gamma$ τμήμα ἀφήρηται τὸ $BA\Gamma$ δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ τῇ πρὸς τῷ Δ . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι

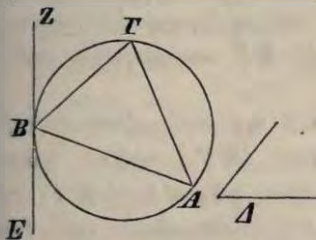
λε'.

Ἐὰν ἐν κύκλῳ δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὸ ὑπὸ τῶν τῆς μιᾶς τμημάτων περιεχό-

1. λς' F. 6. δεῖ δὴ — 7. ἀφελεῖν] om. F; add. m. 2 mg. 7. γωνία φ. τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθύγραμμῳ] P; om Theon (BFVp). 8. Δ] Δ γωνία Bp, F m. 2, V m. 2. 9 $AB\Gamma$ κύκλου V, sed κύκλου punctis notat. ἡ] εὐθεῖα ἡ V F m. rec. B] corr. ex Γ m. 2 F. 10. ZB] BZ P. 11 τῷ] (alt.) τῇ p; corr. m. 2. 13. $AB\Gamma$ κατὰ τὸ B V, F m rec. τις] m. 2 F. 15. γωνίᾳ] om. Bp. ἴση ἐστὶ] om

XXXIV.

A dato circulo segmentum auferre, quod angulum capiat dato angulo rectilineo aequalem.

Sit datus circulus $AB\Gamma$, et datus angulus rectilineus is, qui ad Δ positus est. oportet igitur a circulo $AB\Gamma$ segmentum circuli auferre, quod capiat angulum aequalem dato angulo rectilineo, qui ad Δ positus est.

ducatur EZ circulum $AB\Gamma$ contingens in puncto B , et ad rectam ZB et punctum eius B angulo ad Δ posito aequalis construatür $ZB\Gamma$ [I, 23].

iam quoniam circulum $AB\Gamma$ contingit recta EZ , et a puncto contactus B producta est $B\Gamma$, $\angle ZB\Gamma$ aequalis est angulo in $BA\Gamma$ alterno segmento constructo [prop. XXXII]. uerum $\angle ZB\Gamma$ angulo ad Δ posito aequalis est. quare etiam angulus in segmento $BA\Gamma$ positus aequalis est angulo ad Δ posito.

Ergo a dato circulo $AB\Gamma$ segmentum ablatum est $BA\Gamma$, quod capiat angulum aequalem dato angulo rectilineo, qui ad Δ positus est; quod oportebat fieri.

XXXV.

Si in circulo duae rectae inter se secant, rectan-

V. $BA\Gamma$] BA e corr. m. 2 V; $AB\Gamma$ F. 16. *συνεσταμένη*
 F. *γωνία ἴση ἐστίν* V. *τῆ] γωνία ἴση ἐστὶ τῆ* V. 17. *ἐστὶν ἴση*] om. V. *τμήματι*] P; *τμήματι γωνία* Theon (BFVp).
 18. *ἐστίν* P. *γωνία*] P; om. BFVp. 19. *τοῦ]* (alt.) om. F.
 F. *τμήμα τι* V et corr. ex *τμήματι* F. 22. *λε'*] euan. F.

μενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν τῆς
 ἐτέρας τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐν γὰρ κύκλῳ τῷ $ΑΒΓΔ$ δύο εὐθεΐαι αἱ $ΑΓ$,
 $ΒΔ$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ $Ε$ σημεῖον· λέγω,
 5 ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον
 ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $ΔΕ$, $ΕΒ$ περιεχομένῳ ὀρθο-
 γωνίῳ.

Εἰ μὲν οὖν αἱ $ΑΓ$, $ΒΔ$ διὰ τοῦ κέντρου εἰδὼν
 ὥστε τὸ $Ε$ κέντρον εἶναι τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, φανε-
 10 ρόν, ὅτι ἴσων οὐσῶν τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$, $ΔΕ$, $ΕΒ$ καὶ τὸ
 ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ
 τῷ ὑπὸ τῶν $ΔΕ$, $ΕΒ$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Μὴ ἔστωσαν δὲ αἱ $ΑΓ$, $ΔΒ$ διὰ τοῦ κέντρου, καὶ
 εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓΔ$, καὶ ἔστω τὸ $Ζ$, καὶ
 15 ἀπὸ τοῦ $Ζ$ ἐπὶ τὰς $ΑΓ$, $ΔΒ$ εὐθείας κάθετοι ἤχθωσαν
 αἱ $ΖΗ$, $ΖΘ$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $ΖΒ$, $ΖΓ$, $ΖΕ$.

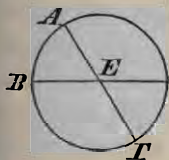
Καὶ ἐπεὶ εὐθεΐά τις διὰ τοῦ κέντρου ἢ $ΗΖ$ εὐ-
 θεϊάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $ΑΓ$ πρὸς ὀρθὰς
 τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει· ἴση ἄρα ἢ $ΑΗ$ τῇ $ΗΓ$.
 20 ἐπεὶ οὖν εὐθεΐα ἢ $ΑΓ$ τέμνεται εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ
 $Η$, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ $Ε$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$
 περιεχόμενον ὀρθογώνιον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $ΕΗ$ τε-
 τραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΗΓ$. [κοινὸν] προσ-
 κείσθω τὸ ἀπὸ τῆς $ΗΖ$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΕ$, $ΕΓ$
 25 μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν $ΗΕ$, $ΗΖ$ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
 $ΓΗ$, $ΗΖ$. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν $ΕΗ$, $ΗΖ$ ἴσον
 ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $ΖΕ$, τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν $ΓΗ$, $ΗΖ$ ἴσον

3. γὰρ] γὰρ τῷ ΒFVp. $ΑΓ$, $ΒΔ$] litt. $Γ$, $Β$ in ras. m. 2 V;
 $Γ$, $ΒΔ$ in ras. m. 1 B; $ΑΓ$, $ΔΒ$ F. 6. τῶν] om. P. 8. $ΒΔ$]
 $ΔΒ$ F. εἰδὼν] ὥσιν V. 10. $ΕΓ$] in ras. m. 2 V. 13. μὴ
 ἔστωσαν δὲ] P, F (mg. m. 2: γρ. ἔστωσαν δὲ); ἔστωσαν δὲ ΒVp.
 $ΑΓ$, $ΔΒ$] litt. $Γ$, $ΔΒ$ in ras. m. 2 V. διά] PF, V m. 1, p

gulum comprehensum partibus alterius aequale est rectangulo comprehenso partibus alterius.

nam in circulo $AB\Gamma\Delta$ duae rectae $A\Gamma$, $B\Delta$ inter se secant in E puncto. dico, esse

$$AE \times E\Gamma = \Delta E \times EB.$$

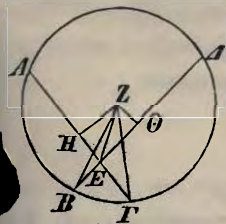

iam si $A\Gamma$, $B\Delta$ per centrum ductae sunt, ita ut E centrum sit circuli $AB\Gamma\Delta$, manifestum est, esse

$$AE \times E\Gamma = \Delta E \times EB,$$

cum aequales sint AE , $E\Gamma$, ΔE , EB .

ne sint igitur $A\Gamma$, ΔB per centrum ductae. et sumatur centrum circuli $AB\Gamma\Delta$, et sit Z , et a Z ad rectas $A\Gamma$, ΔB perpendiculares ducantur ZH , $Z\Theta$ et ducantur ZB , $Z\Gamma$, ZE . et quoniam recta per centrum ducta HZ aliam rectam $A\Gamma$

non per centrum ductam ad rectos angulos secat, eadem eam in duas partes aequales secat [prop. III]. itaque $AH = H\Gamma$. iam quoniam recta $A\Gamma$ in partes aequales diuisa est in H , in inaequaliss autem in

E , erit $AE \times E\Gamma + HE^2 = H\Gamma^2$ [II, 5]. commune adiciatur HZ^2 . itaque

$$AE \times E\Gamma + HE^2 + HZ^2 = \Gamma H^2 + HZ^2.$$

uerum $ZE^2 = EH^2 + HZ^2$ et

m. 1; $\mu\eta$ διά B, V m. 2, p m. 2. $\kappa\alpha\lambda$] mg. m. 2 F. 14.
 $AB\Gamma\Delta$] litt. $\Gamma\Delta$ in ras. m. 2 V. Dein add. $\kappa\upsilon\kappa\lambda\omicron\nu$ P m. rec., F
 postea insert., V m. 2. 17. HZ] ZH P. 18. $\mu\eta$] postea
 insert. F. 19. $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\nu\epsilon\iota$] (alt.) PFV; $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ Bp (F m. 2). 22.
 HE V m. 1, corr. m. 2. 23. $H\Gamma$ $\tau\epsilon\tau\rho\alpha\gamma\acute{\omega}\nu\omega$ V. $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\omicron}\nu$
 om. P, post $\pi\rho\omicron\sigma\kappa\epsilon\lambda\acute{\omicron}\theta\omega$ add. m. rec. 25. $H\epsilon$, HZ] alt. H
 e corr. m. 2 V; ZH , HE P (ZH corr. ex ZE m. rec.). $\lambda\sigma\alpha$
 P. $\lambda\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PB.

ἔστι τὸ ἀπὸ τῆς $ZΓ$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AE , $EΓ$ μετὰ
 τοῦ ἀπὸ τῆς ZE ἴσον ἔστι τῷ ἀπὸ τῆς $ZΓ$. ἴση δὲ
 ἡ $ZΓ$ τῇ ZB . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AE , $EΓ$ μετὰ τοῦ
 ἀπὸ τῆς EZ ἴσον ἔστι τῷ ἀπὸ τῆς ZB . διὰ τὰ
 5 αὐτὰ δὴ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν $ΔE$, EB μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
 ZE ἴσον ἔστι τῷ ἀπὸ τῆς ZB . ἐδείχθη δὲ καὶ τὸ
 ὑπὸ τῶν AE , $EΓ$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ZE ἴσον τῷ
 ἀπὸ τῆς ZB . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AE , $EΓ$ μετὰ τοῦ ἀπὸ
 τῆς ZE ἴσον ἔστι τῷ ὑπὸ τῶν $ΔE$, EB μετὰ τοῦ
 10 ἀπὸ τῆς ZE . κοινὸν ἀφηγήσθω τὸ ἀπὸ τῆς ZE .
 λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν AE , $EΓ$ περιεχόμενον ὀρ-
 θογώνιον ἴσον ἔστι τῷ ὑπὸ τῶν $ΔE$, EB περιεχο-
 μένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐὰν ἄρα ἐν κύκλῳ εὐθεῖαι δύο τέμνωσιν ἀλλήλας,
 15 τὸ ὑπὸ τῶν τῆς μιᾶς τμημάτων περιεχόμενον ὀρθο-
 γώνιον ἴσον ἔστι τῷ ὑπὸ τῶν τῆς ἑτέρας τμημάτων
 περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λς'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῆ τι σημεῖον ἐκτός, καὶ
 20 ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο
 εὐθεῖαι, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνη τὸν κύκλον,
 ἡ δὲ ἐφάπτηται, ἔσται τὸ ὑπὸ ὅλης τῆς τεμνού-
 σης καὶ τῆς ἐκτός ἀπολαμβανομένης μεταξὺ
 τοῦ τε σημείου καὶ τῆς κυρτῆς περιφερείας
 25 ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης τετραγώνῳ.

Κύκλου γὰρ τοῦ $ABΓ$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐκτός
 τὸ $Δ$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Δ$ πρὸς τὸν $ABΓ$ κύκλον προσ-

6. ἐδείχθη δέ] ὥστε P; mg. m. rec.: γο. ἐδείχθη δέ.
 ἐδείχθη — 8. ZB] om. p. 11. περιεχόμενον ὀρθογώνιον] mg.
 m. 2 V. 12. τῷ] τό φ. 15. ὑπὸ τῆς μιᾶς τῶν P. 16.

$$Z\Gamma^2 = \Gamma H^2 + HZ^2 \text{ [I, 47].}$$

itaque $AE \times E\Gamma + ZE^2 = Z\Gamma^2$. sed $Z\Gamma = ZB$.
itaque $AE \times E\Gamma + ZE^2 = ZB^2$. eadem de causa¹⁾
erit $AE \times EB + ZE^2 = ZB^2$. sed demonstratum est
etiam $AE \times E\Gamma + ZE^2 = ZB^2$. itaque

$$AE \times E\Gamma + ZE^2 = AE \times EB + ZE^2.$$

subtrahatur, quod commune est, ZE^2 . itaque

$$AE \times E\Gamma = AE \times EB.$$

Ergo si in circulo duae rectae inter se secant,
rectangulum comprehensum partibus alterius aequale
est rectangulo comprehenso partibus alterius; quod
erat demonstrandum.

XXXVI.

Si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad
circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circu-
lum secat, altera contingit, rectangulum comprehensum
tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punc-
tum et partem ambitus conuexam abscisa aequale erit
quadrato contingentis.

Nam extra circulum $AB\Gamma$ sumatur punctum Δ ,
et a Δ ad circulum $AB\Gamma$ adcidant duae rectae $\Delta\Gamma A$,

$$1) B\Theta = \Theta\Delta \text{ (prop. III). } BE \times E\Delta + E\Theta^2 = B\Theta^2 \text{ (II, 5).}$$

$$BE \times E\Delta + E\Theta^2 + Z\Theta^2 = B\Theta^2 + Z\Theta^2 = BZ^2 \\ = BE \times E\Delta + ZE^2 \text{ (I, 47).}$$

τμημάτων] τῶν τμημάτων p. 17. ὅπερ εἶδει δεῖξαι] ὅπερ φ.
18. λη' F; corr. m. 2. 20. προσπίπτωσιν P. 22. ἔσται]
om. FV. τῆς ὅλης τῆς p, F m. 2. 24. περιφερείας] PBFp;
add. περιεχόμενον ὀρθογώνιον V, F mg. m. 1. 25. ἴσον
ἔστί FV.

πιπτέτωσαν δύο εὐθεῖαι αἱ $\Delta\Gamma[A]$, ΔB · καὶ ἡ μὲν $\Delta\Gamma A$ τεμνέτω τὸν $AB\Gamma$ κύκλον, ἡ δὲ $B\Delta$ ἐφαπτέσθω· λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔB τετραγώνῳ.

- 5 Ἡ ἄρα $[\Delta]\Gamma A$ ἦτοι διὰ τοῦ κέντρου ἐστὶν ἡ οὖ· ἐστὼ πρότερον διὰ τοῦ κέντρου, καὶ ἔστω τὸ Z κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ZB · ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ZB\Delta$. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ $A\Gamma$ δίχα τέμνεται κατὰ τὸ Z , πρόσκειται δὲ αὐτῇ ἡ $\Gamma\Delta$, τὸ
 10 ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $Z\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$. ἴση δὲ ἡ $Z\Gamma$ τῇ ZB · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ZB ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ZB , $B\Delta$ · τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ
 15 τοῦ ἀπὸ τῆς ZB ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ZB , $B\Delta$. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ τῆς ZB · λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔB ἐφαπτομένης.

- ἀλλὰ δὴ ἡ $\Delta\Gamma A$ μὴ ἔστω διὰ τοῦ κέντρου τοῦ
 20 $AB\Gamma$ κύκλου, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τὸ E , καὶ ἀπὸ τοῦ E ἐπὶ τὴν $A\Gamma$ κάθετος ἤχθω ἡ EZ , καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ EB , $E\Gamma$, $E\Delta$ · ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $EB\Delta$. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ EZ εὐθεῖάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν $A\Gamma$ πρὸς ὀρ-
 25 θὰς τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τέμνει· ἡ AZ ἄρα τῇ $Z\Gamma$ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ $A\Gamma$ τέμνεται δίχα

1. $\Delta\Gamma A]$ $\Delta\Gamma F$, P (postea insert. A). 2. $\Delta B B$. 3. $A\Delta]$ in ras. p; Δ in ras. m. 2 V, insert. m. 2 B, m. rec. P. $\Delta\Gamma]$ ΓF ; corr. m. 2; $\Gamma\Delta$ in ras. p. 5. ἄρα] om. B F V p. $\Delta\Gamma A]$ ΓA P, $\Delta A\Gamma F$, sed corr. 8. $A\Gamma]$ Γe corr. m. 2 V. 10. $A\Delta]$ Δ in ras. m. 2 V. $\Delta\Gamma]$ supra m. 2 F; ΓP , corr. m. rec. τοῦ ἀπὸ τῆς] τὸ ὑπὸ F; corr. m. 2. 11. $Z\Delta]$ $Z A F$?

$\triangle AB$, et $\triangle \Gamma A$ circulum $AB\Gamma$ secet, $B\Delta$ autem contingat. dico, esse $A\Delta \times \triangle \Gamma = \triangle B^2$.

recta $\triangle \Gamma A$ igitur aut per centrum ducta est aut non per centrum. sit prius per centrum ducta, et centrum circuli $AB\Gamma$ sit Z , et ducatur ZB . itaque $\angle ZB\Delta$ rectus est [prop. XVIII]. et quoniam recta $A\Gamma$ in Z in duas partes aequales diuisa est, et ei adiecta est $\Gamma\Delta$, erit

$A\Delta \times \triangle \Gamma + Z\Gamma^2 = Z\Delta^2$ [II, 6]. sed $Z\Gamma = ZB$. quare

$$A\Delta \times \triangle \Gamma + ZB^2 = Z\Delta^2.$$

est autem $Z\Delta^2 = ZB^2 + B\Delta^2$ [I, 47].

itaque $A\Delta \times \triangle \Gamma + ZB^2 = ZB^2 + B\Delta^2$.

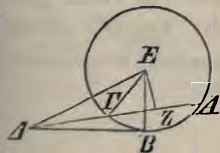
subtrahatur, quod commune est, ZB^2 .

itaque $A\Delta \times \triangle \Gamma = \triangle B^2$.

iam ne sit $\triangle \Gamma A$ per centrum ducta circuli $AB\Gamma$, et sumatur centrum E , et ab E ad $A\Gamma$ perpendicularis ducatur EZ , et ducantur EB , $E\Gamma$, $E\Delta$. itaque $\angle EB\Delta$ rectus est [prop. XVIII]. et quoniam recta per centrum ducta EZ rectam non per centrum ductam $A\Gamma$ ad rectos angulos secat, eadem eam in duas partes aequales secat [prop. III]. quare $AZ = Z\Gamma$.

et quoniam recta $A\Gamma$ in duas partes aequales secta est in Z puncto

et ei adiecta est $\Gamma\Delta$, erit

12. $\triangle \Gamma$] in ras. m. 2 V. ZB] $Z\Gamma$ P, corr. m. rec. 13. $\tau\phi$ $\delta\acute{\epsilon}$] P; $\acute{\iota}\sigma\omicron\nu$ $\delta\grave{\epsilon}$ $\tau\acute{o}$ Theon (BFVp). $\acute{\iota}\sigma\alpha$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ $\tau\acute{\alpha}$] P; $\tau\omicron\iota\varsigma$ Theon (BFVp). 14. ZB , $B\Delta$] $\triangle B$, ZB P. Post $B\Delta$ Theon add. $\sigma\phi\theta\eta$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ η $\upsilon\pi\acute{o}$ $ZB\Delta$ (BVp et F, ubi Δ postea insertum est). 20. $\tau\acute{o}$] (pr.) m. 2 F. 22. EB] corr. ex EZ F. 23. $\delta\iota\acute{\alpha}$] η $\delta\iota\acute{\alpha}$ BV. 25. $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\epsilon\iota$] (alt.) $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$ Bp. 26. $Z\Gamma$] in ras. m. 2 V; ΓZ F.

κατὰ τὸ Z σημεῖον, πρόσκειται δὲ αὐτῇ ἢ $\Gamma\Delta$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $Z\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $Z\Delta$. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ZE . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν ΓZ , ZE ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $Z\Delta$, ZE . τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ΓZ , ZE ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $E\Gamma$. ὀρθὴ γὰρ [ἐστίν] ἢ ὑπὸ $EZ\Gamma$ [γωνία]. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ΔZ , ZE ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς $E\Delta$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $E\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Delta$. ἴση δὲ ἢ $E\Gamma$ τῇ EB . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς EB ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $E\Delta$. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς $E\Delta$ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν EB , $B\Delta$. ὀρθὴ γὰρ ἢ ὑπὸ $EB\Delta$ γωνία. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς EB ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν EB , $B\Delta$. κοινὸν ἀφηγήσθω τὸ ἀπὸ τῆς EB . λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $\Delta\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔB .

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο εὐθεῖαι, καὶ ἢ μὲν αὐτῶν τέμνη τὸν κύκλον, ἢ δὲ ἐφάπτηται, ἔσται τὸ ὑπὸ ὅλης τῆς τεμνούσης καὶ τῆς ἐκτός ἀπολαμβανομένης μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς κυρτῆς περιφερείας ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης τετραγώνῳ ἥπερ ἔδει δεῖξαι.

λξ'.

Ἐὰν κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο εὐθεῖαι, καὶ ἢ μὲν αὐτῶν τέμνη τὸν κύ-

1. σημεῖον] om. Bp. 2. $Z\Gamma$] ΓZ P. 4. τό] corr. in τὰ m. 1 B, τὰ p. $A\Delta$] in ras. m. 2 V. 5. τῶν] (prius) τῆς F. ἴσον] P; ἴσα BFVp. ἐστίν F. ἀπὸ τῶν] insert. m. 1

$$A\Delta \times \Delta\Gamma + Z\Gamma^2 + Z\Delta^2 \text{ [II, 6].}$$

commune adiciatur ZE^2 . quare

$$A\Delta \times \Delta\Gamma + \Gamma Z^2 + ZE^2 = Z\Delta^2 + ZE^2.$$

sed $E\Gamma^2 = \Gamma Z^2 + ZE^2$ [I, 47]; nam $\angle EZ\Gamma$ rectus est. et $E\Delta^2 = \Delta Z^2 + ZE^2$ [id.]. itaque

$$A\Delta \times \Delta\Gamma + E\Gamma^2 = E\Delta^2.$$

sed $E\Gamma = EB$. quare $A\Delta \times \Delta\Gamma + EB^2 = E\Delta^2$.

sed $EB^2 + B\Delta^2 = E\Delta^2$ [I, 47]; nam $\angle EB\Delta$ rectus est. itaque $A\Delta \times \Delta\Gamma + EB^2 = EB^2 + B\Delta^2$. subtrahatur, quod commune est, EB^2 . itaque

$$A\Delta \times \Delta\Gamma = \Delta B^2.$$

Ergo si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circulum secat, altera contingit, rectangulum comprehensum tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punctum et partem ambitus conuexam abscisa aequale erit quadrato contingentis; quod erat demonstrandum.

XXXVII.

Si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circulum secat, altera adcidit tantum, et rectangulum

F. $Z\Delta$] ΔZ P. τοῖς δέ] ἀλλὰ τοῖς P. 6. ΓZ] P; ΔZ F; $Z\Delta$ BVp. $E\Gamma$] P; ΓE p m. 1; $E\Delta$ BFV, p e corr. 7. ὀρθὴ γὰρ — 8. τῆς $E\Delta$] mg. p. 7. ἐστίν] P, om. BFVp. $EZ\Gamma$] supra Γ scr. Δ m. 2 V. γωνία] P; om. BFVp. ΔZ] P; ΓZ BFVp. 8. ἐστὶ] om. V. $E\Delta$] P; ΓE BFVp. 9.

$\tau\tilde{\omega}$] F, τό φ. 10. $E\Gamma$] ΓE F. 11. ἐστίν P, ut lin. 12. $E\Delta$] E corr. in A m. rec. F. 12. $\tau\tilde{\omega}\nu$] ins. m. rec. F. 13. γωνία] m. 2 V. 17. 'καὶ ἀπ' αὐτοῦ — 22. τετραγώνω] καὶ τὰ ἐξῆς PBFV. 20. τῆς ὅλης τῆς p. 24. λθ' F. 27. τέμνει F, corr. m. 1.

κλον, ἢ δὲ προσπίπτῃ, ἢ δὲ τὸ ὑπὸ [τῆς] ὅλης
 τῆς τεμνούσης καὶ τῆς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένης
 μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τῆς κυρτῆς περιφε-
 ρείας ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς προσπιπτούσης, ἢ προσ-
 5 πίπτουσα ἐφάπεται τοῦ κύκλου.

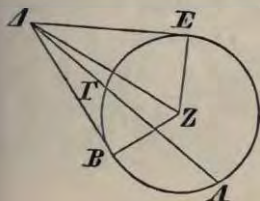
κύκλου γὰρ τοῦ $ΑΒΓ$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐκτὸς
 τὸ $Δ$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Δ$ πρὸς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον προσ-
 πιπτέτωσαν δύο εὐθεῖαι αἱ $ΔΓΑ$, $ΔΒ$, καὶ ἢ μὲν
 $ΔΓΑ$ τεμνέτω τὸν κύκλον, ἢ δὲ $ΔΒ$ προσπιπτέτω, ἔστω
 10 δὲ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $ΔΓ$ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. λέγω,
 ὅτι ἢ $ΔΒ$ ἐφάπτεται τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου.

Ἦχθω γὰρ τοῦ $ΑΒΓ$ ἐφαπτομένη ἢ $ΔΕ$, καὶ εἰ-
 λήφθω τὸ κέντρον τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου, καὶ ἔστω τὸ $Ζ$,
 καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΖΕ$, $ΖΒ$, $ΖΔ$. ἢ ἄρα ὑπὸ $ΖΕΔ$
 15 ὀρθὴ ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἢ $ΔΕ$ ἐφάπτεται τοῦ $ΑΒΓ$ κύ-
 κλου, τέμνει δὲ ἢ $ΔΓΑ$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΔ$, $ΔΓ$
 ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΕ$. ἦν δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν
 $ΑΔ$, $ΔΓ$ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς $ΔΕ$
 ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΔΒ$. ἴση ἄρα ἢ $ΔΕ$ τῇ $ΔΒ$.
 20 ἐστὶ δὲ καὶ ἢ $ΖΕ$ τῇ $ΖΒ$ ἴση. δύο δὴ αἱ $ΔΕ$, $ΕΖ$
 δύο ταῖς $ΔΒ$, $ΒΖ$ ἴσαι εἰσίν. καὶ βάσις αὐτῶν κοινὴ
 ἢ $ΖΔ$. γωνία ἄρα ἢ ὑπὸ $ΔΕΖ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΒΖ$
 ἐστίν ἴση. ὀρθὴ δὲ ἢ ὑπὸ $ΔΕΖ$. ὀρθὴ ἄρα καὶ ἢ ὑπὸ
 $ΔΒΖ$. καὶ ἐστίν ἢ $ΖΒ$ ἐκβαλλομένη διάμετρος. ἢ δὲ
 25 τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγο-

1. τῆς] deleo; m. 2 V. ὅλ- in ras. m. 2 V. 2. τῆς]
 (prius) PF, V in ras., B m. rec.; om. p. 6. κύκλου] supra m. 1
 F. 10. $ΑΔ$] A F m. 1, V m. 1; $Δ$ supra scr. FV m. 2.
 $ΔΓ$] Γ P; corr. m. rec. 13. κέντρον] P, F m. 1, post ras.
 V; Ζ κέντρον Bp, F m. 2 (euan.). κύκλου] m. 2 V. καὶ
 ἔστω τὸ Ζ] PFV; om. Bp. 14. ὑπό] ἢ ὑπό V, del. ἢ m. 1.
 15. ἐστι V. 17. ἦν δὲ καὶ] P; ὑπόκειται δέ Theon (BFVp).

comprehensum tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punctum et partem ambitus conuexam abscisa aequale est quadrato adcidentis, recta adcidens circulum continget.

nam extra circulum $AB\Gamma$ sumatur punctum Δ , et a Δ ad circulum $AB\Gamma$ adcidant duae rectae $\Delta\Gamma A$, ΔB , et $\Delta\Gamma A$ circulum secet, ΔB autem adcidat, et sit

$$\Delta\Delta \times \Delta\Gamma = \Delta B^2.$$

dico, rectam ΔB circulum $AB\Gamma$ contingere.

ducatur enim circulum $AB\Gamma$ contingens ΔE [prop. XVII], et sumatur centrum circuli $AB\Gamma$, et sit Z , et ducantur ZE , ZB , $Z\Delta$. itaque $\angle ZE\Delta$ rectus est [prop. XVIII]. et quoniam ΔE circulum $AB\Gamma$ contingit, secat autem $\Delta\Gamma A$, erit $\Delta\Delta \times \Delta\Gamma = \Delta E^2$ [prop. XXXVI]. erat autem etiam $\Delta\Delta \times \Delta\Gamma = \Delta B^2$. itaque $\Delta E^2 = \Delta B^2$; quare $\Delta E = \Delta B$. uerum etiam $ZE = ZB$. itaque duae rectae ΔE , EZ duabus ΔB , BZ aequales sunt; et basis earum communis est $Z\Delta$. itaque $\angle \Delta EZ = \Delta BZ$ [I, 8]. uerum $\angle \Delta EZ$ rectus est. quare etiam $\angle \Delta BZ$ rectus; et ZB producta diametrus est; quae autem ad diametrum circuli in

19. $\alpha\alpha$] $\delta\epsilon$ $\alpha\alpha$, del. $\delta\epsilon$ m. 1 F. 20. $\epsilon\sigma\tau\nu$ B. ZE] litt. Z in ras. F. 21. $\delta\nu\sigma\lambda$ V p. ΔB , BZ] corr. ex ΔE , EZ m. 2 F. $\epsilon\lambda\sigma\lambda$ V p. 22. $Z\Delta$] litt. Δ in ras. m. 2 V. 23. $\lambda\sigma\eta$ $\epsilon\sigma\tau\nu$ V. 24. ZB] B, F post ras. 1 litt. (mg. m. 1: $\gamma\epsilon$. η ΔZ); BZ P, et V corr. ex ZB m. 2; EZB in ras. p.

μένη ἐφάπτεται τοῦ κύκλου· ἡ ΔB ἄρα ἐφάπτεται τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, κἄν τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς $A\Gamma$ τυγχάνη.

Ἐὰν ἄρα κύκλου ληφθῇ τι σημεῖον ἐκτός, ἀπὸ δὲ
 5 τοῦ σημείου πρὸς τὸν κύκλον προσπίπτωσι δύο εὐ-
 θεῖαι, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνη τὸν κύκλον, ἡ δὲ προσ-
 πίπτῃ, ἣ δὲ τὸ ὑπὸ ὅλης τῆς τεμνούσης καὶ τῆς
 ἐκτός ἀπολαμβανομένης μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ
 τῆς κυρτῆς περιφερείας ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς προσπιπτού-
 10 σης, ἡ προσπίπτουσα ἐφάπτεται τοῦ κύκλου· ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

1. τοῦ] τοῦ $AB\Gamma$ Vp, F m. 2. τοῦ κύκλου· ἡ ΔB ἄρα ἐφάπτεται] mg. m. 1 B; item P, addito καὶ ante τοῦ. ἡ ΔB — 2. κύκλου] om. p; mg. m. 2 V. 2. δὴ] δέ V, corr. m. 2. 3. $A\Gamma$] Γ in ras. m. 1 B. τυγχάνει P, corr. m. 1. 4. ἀπὸ δὲ — 10. κύκλου] καὶ τὰ ἐξῆς PBFVp. 11. Εὐκλείδου στοιχείων γ PB, Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως γ F.

termino perpendicularis ducta est, circulum contingit [prop. XVI $\pi\acute{o}\rho$]. itaque ΔB circulum $AB\Gamma$ contingit. similiter demonstrabitur, etiam si centrum in $A\Gamma$ cadit.

Ergo si extra circulum punctum sumitur, et ab eo ad circulum adcidunt duae rectae, et altera harum circulum secat, altera adcidit tantum, et rectangulum comprehensum tota recta secanti et parte eius extrinsecus inter punctum et partem ambitus conuexam abs-cisa aequale est quadrato adcidentis, recta adcidens circulum continget; quod erat demonstrandum.

δ'.

Ὅροι.

α'. Σχήμα εὐθύγραμμον εἰς σχῆμα εὐθύγραμμον ἐγγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη τῶν τοῦ ἐγγραφομένου σχήματος γωνιῶν ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ,
5 εἰς ὃ ἐγγράφεται, ἄπτηται.

β'. Σχήμα δὲ ὁμοίως περὶ σχῆμα περιγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη πλευρὰ τοῦ περιγραφομένου ἐκάστης γωνίας τοῦ, περὶ ὃ περιγράφεται, ἄπτηται.

10 γ'. Σχήμα εὐθύγραμμον εἰς κύκλον ἐγγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη γωνία τοῦ ἐγγραφομένου ἄπτηται τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας.

δ'. Σχήμα δὲ εὐθύγραμμον περὶ κύκλον περιγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἐκάστη πλευρὰ τοῦ
15 περιγραφομένου ἐφάπτηται τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας.

ε'. Κύκλος δὲ εἰς σχῆμα ὁμοίως ἐγγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἢ τοῦ κύκλου περιφέρεια ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ, εἰς ὃ ἐγγράφεται, ἄπτηται.

20 ς'. Κύκλος δὲ περὶ σχῆμα περιγράφεσθαι λέγεται, ὅταν ἢ τοῦ κύκλου περιφέρεια ἐκάστης γωνίας τοῦ, περὶ ὃ περιγράφεται, ἄπτηται.

1. ὄροι] om. BFr.
post ras. 1 litt. V.

Numeros om. PBF.

4. γωνιῶν]

8. περιγράφεται] inter ι et γ 2 litt.

IV.

Definitiones.

1. Figura rectilinea in figuram rectilineam inscribi dicitur, cum singuli anguli figurae inscriptae singula latera eius, in quam inscribitur, tangunt.

2. Similiter figura circum figuram circumscribi dicitur, cum singula latera circumscriptae singulos angulos eius, circum quam circumscribitur, tangunt.

3. Figura rectilinea in circulum inscribi dicitur, cum singuli anguli inscriptae ambitum circuli tangunt.

4. Figura autem rectilinea circum circulum circumscribi dicitur, cum singula latera circumscriptae ambitum circuli contingunt.

5. Similiter autem circulus in figuram inscribi dicitur, cum ambitus circuli singula latera eius, in quam inscribitur, tangit.

6. Circulus autem circum figuram circumscribi dicitur, cum ambitus circuli singulos angulos eius, circum quam circumscribitur, tangit.

Def. 1. Boetius p. 379, 19.

2. Boetius p. 379, 22.

eras. F. 11. ἐπιγραφόμενον P. 15. ἐφάπτεται] Bp; ἐφ-
άπτεται P; ἄπτεται FV. 17. δέ] δὲ ὁμοίως p. ὁμοίως]
PB; om. p; εὐθύγραμμον, supra scr. ὁμοίως m. 2, FV. 20.
σχήμα εὐθύγραμμον FV.

ξ'. Εὐθεία εἰς κύκλον ἐναρμόζεσθαι λέγεται, ὅταν τὰ πέρατα αὐτῆς ἐπὶ τῆς περιφερείας ἢ τοῦ κύκλου.

α'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ
5 μὴ μείζονι οὔσῃ τῆς τοῦ κύκλου διαμέτρου ἴσην εὐθεῖαν ἐναρμόσαι.

Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, ἡ δὲ δοθεῖσα εὐ-
θεῖα μὴ μείζων τῆς τοῦ κύκλου διαμέτρου ἡ $Δ$. δεῖ
δὴ εἰς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον τῇ $Δ$ εὐθείᾳ ἴσην εὐθεῖαν
10 ἐναρμόσαι.

Ἦχθω τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου διάμετρος ἡ $ΒΓ$. εἰ μὲν
οὖν ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΓ$ τῇ $Δ$, γεγονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπι-
ταχθέν· ἐνήρμοσται γὰρ εἰς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον τῇ $Δ$
εὐθείᾳ ἴση ἡ $ΒΓ$. εἰ δὲ μείζων ἐστὶν ἡ $ΒΓ$ τῆς $Δ$,
15 κείσθω τῇ $Δ$ ἴση ἡ $ΓΕ$, καὶ κέντρῳ τῷ $Γ$ διαστήματι
δὲ τῷ $ΓΕ$ κύκλος γεγράφθω ὁ $ΕΑΖ$, καὶ ἐπεξεύχθω
ἡ $ΓΑ$.

Ἐπεὶ οὖν το $Γ$ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $ΕΑΖ$
κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ $ΓΑ$ τῇ $ΓΕ$. ἀλλὰ τῇ $Δ$ ἡ $ΓΕ$
20 ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ $Δ$ ἄρα τῇ $ΓΑ$ ἐστὶν ἴση.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον τὸν $ΑΒΓ$ τῇ δο-
θείσῃ εὐθείᾳ τῇ $Δ$ ἴση ἐνήρμοσται ἡ $ΓΑ$ · ὅπερ ἔδει
ποιῆσαι.

β'.

25 Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον τῷ δοθέντι τρι-
γώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον ἐγγράψαι.

I. Boetius p. 388, 23.

II. Boetius p. 388, 26.

1. εἰς] e corr. m. 2 P. ἐναρμόζεσθαι] ἐν- m. 2 V.
2. ἐπὶ τῆς περιφερείας ἢ τοῦ κύκλου] P B p, V mg. m. rec.;
συμβάλλῃ τῇ τοῦ κύκλου περιφερείᾳ F, V m. 1. 8. μῆ] ἡ $Δ$

7. Recta in circulum aptari dicitur, cum termini eius in ambitu circuli sunt.

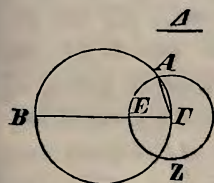
I.

In datum circulum datae rectae non maiori, quam est diameter circuli, aequalem rectam aptare.

Sit datus circulus $AB\Gamma$, data autem recta non maior diametro circuli sit Δ . oportet igitur in $AB\Gamma$ circulum rectae Δ aequalem rectam aptare.

ducatur circuli $AB\Gamma$ diameter $B\Gamma$. iam si

$$B\Gamma = \Delta,$$

effectum erit, quod propositum est; nam in circulum $AB\Gamma$ rectae Δ aequalis aptata est $B\Gamma$. sin $B\Gamma > \Delta$, ponatur $\Gamma E = \Delta$, et centro Γ , radio autem ΓE circulus describatur EAZ ,

et ducatur ΓA .

iam quoniam Γ punctum centrum est circuli EAZ , erit $\Gamma A = \Gamma E$. sed $\Gamma E = \Delta$. quare etiam $\Delta = \Gamma A$.

Ergo in datum circulum $AB\Gamma$ datae rectae Δ aequalis aptata est ΓA ; quod oportebat fieri.

II.

- In datum circulum triangulum dato triangulo aequiangulum inscribere.

$\mu\eta$ V. η Δ] om. V; in F euan. 13. $\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota\rho\mu\sigma\tau\alpha\iota$ B.
 $\gamma\acute{\alpha}\rho$] supra m. 1 P. Δ] F; B φ . 14. $\delta\acute{\epsilon}$] P, Campanus;
 $\delta\acute{\epsilon}$ οὐ Theon (BFp; δ' οὐ V). 15. $\kappa\epsilon\iota\sigma\theta\omega$] $\kappa\alpha\iota$ $\kappa\epsilon\iota\sigma\theta\omega$ Bp.
 $\kappa\acute{\epsilon}\nu\tau\rho\omega$ μὲν BVp. 16. EAZ] PF; in ras. m. 2 V; AZ Bp.
 18. EAZ] AEZ P. 19. $\tau\eta$ Δ] PF, V m. 2; η Δ Bp, V m. 1;
 Δ in ras. V. η ΓE] PF, V m. 2; $\tau\eta$ ΓE Bp, V m. 1; ΓE
 in ras. V. 20. Δ] seq. ras. 1 litt. F. ΓA] $A\Gamma$ FV.
 $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F. 22. Post $\acute{\epsilon}\nu\theta\epsilon\iota\alpha$ add. $\mu\eta$ $\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\iota$ οὐση τῆς τοῦ
 $\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\nu$ $\delta\iota\alpha\mu\acute{\epsilon}\tau\rho\upsilon$ Bp, m. 2 mg. FV. $\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota\rho\mu\sigma\tau\alpha\iota$ B.

"Ἐστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, τὸ δὲ δοθὲν τριγωνον τὸ $ΔΕΖ$. δεῖ δὴ εἰς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον τῷ $ΔΕΖ$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον ἐγγράψαι.

"Ἦχθω τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου ἐφαπτομένη ἡ $ΗΘ$ κατὰ
5 τὸ $Α$, καὶ συνεστιάτω¹ πρὸς τῇ $ΑΘ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς
αὐτῇ σημείῳ τῷ $Α$ τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ γωνίᾳ ἴση ἢ ὑπὸ
 $ΘΑΓ$, πρὸς δὲ τῇ $ΑΗ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ
σημείῳ τῷ $Α$ τῇ ὑπὸ $ΔΖΕ$ [γωνίᾳ] ἴση ἢ ὑπὸ $ΗΑΒ$,
καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΒΓ$.

10 Ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ $ΑΒΓ$ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα
ἡ $ΑΘ$, καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ $Α$ ἐπαφῆς εἰς τὸν κύ-
κλον διῆκται εὐθεῖα ἡ $ΑΓ$, ἡ ἄρα ὑπὸ $ΘΑΓ$ ἴση
ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι γωνίᾳ τῇ
ὑπὸ $ΑΒΓ$. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $ΘΑΓ$ τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ ἐστὶν ἴση.
15 καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ ἄρα γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ ἐστὶν ἴση.
διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ τῇ ὑπὸ $ΔΖΕ$ ἐστὶν
ἴση· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΕΔΖ$
ἐστὶν ἴση [ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον τῷ
 $ΔΕΖ$ τριγώνῳ, καὶ ἐγγέγραπται εἰς τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον].
20 Εἰς τὸν δοθέντα ἄρα κύκλον τῷ δοθέντι τριγώνῳ
ἰσογώνιον τρίγωνον ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

γ'.

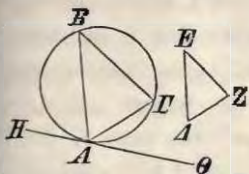
Περὶ τὸν² δοθέντα κύκλον τῷ δοθέντι τρι-
γώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον περιγράψαι.

III. Boetius p. 388, 28.

1. δέ] m. rec. F. 3. ΔΕΖ] Z postea insert. m. 1 F.
4. ΗΘ] P (H in ras.), F, V m. 1; ΗΑΘ Bp, V m. 2. 5.
πρὸς] πρὸς μὲν Bp. ΑΘ] ΗΘ F. 6. ΔΕΖ] Δ in ras. P.
ὑπό] m. 2 F. 7. πρὸς δέ] πάλιν πρὸς P. ΑΗ] ΗΑ P.
8. γωνία] om. P. 10. ἄπτεται BV. 11. ΑΘ] P; ΗΑΘ F
et V (H in ras.); ΘΑ Bp. καὶ ἀπό] ἀπὸ δέ Bp. κατὰ

Sit datus circulus $AB\Gamma$, datus autem triangulus ΔEZ . oportet igitur in $AB\Gamma$ circulum triangulo ΔEZ aequiangulum triangulum inscribere.

ducatur circulum $AB\Gamma$ in A contingens $H\Theta$ [III, 17], et ad $A\Theta$ rectam et punctum eius A angulo ΔEZ aequalis construatur $\angle \Theta A\Gamma$, et ad AH rectam et punctum eius A angulo ΔZE aequalis $\angle HAB$ [I, 23], et ducatur $B\Gamma$.

iam quoniam circulum $AB\Gamma$ contingit recta $A\Theta$, et ab A puncto contactus in circulum producta est recta $A\Gamma$, erit $\angle \Theta A\Gamma = AB\Gamma$, qui in alterno segmento positus est [III, 32]. sed $\angle \Theta A\Gamma = \Delta EZ$. quare etiam $\angle AB\Gamma = \Delta EZ$. eadem de causa etiam

$$\angle A\Gamma B = \Delta ZE.$$

itaque etiam $\angle B A\Gamma = E\Delta Z$ [I, 32]. itaque triangulus $AB\Gamma$ aequiangulus est triangulo ΔEZ , et in circulum $AB\Gamma$ inscriptus est.

Ergo in datum circulum dato triangulo aequiangulus triangulus inscriptus est; quod oportebat fieri.

III.

Circum datum circulum dato triangulo aequiangulum triangulum circumscribere.

τὸ A ἐπαφῆς εἰς τὸν κύκλον] ἀφῆς Bp. 12. εὐθεῖα] τις Bp.
 Post $\Theta A\Gamma$ in B ins. γωνία m. rec. 14. ἀλλὰ P. 15.
 ἄρα γωνία] in ras. m. 2 V; γωνία ἄρα F. ΔEZ] litt. ΔE
 in ras. m. 2 V. 16. διὰ τὰ αὐτά — 17. ἴση] mg. m. 1 F.
 16. $A\Gamma B$] ΓB e corr. m. 1 p. ΔZE] E in ras. m. 2 V. 17.
 λοιπῆ] m. 2 V. $E\Delta Z$] E ins. m. 1 p; ΔEZ F. 18. ἴση
 ἐστίν Bp. ἰσογώνιον — 19. κύκλον] om. P. 21. ἰσόγωνον F; corr. m. 1. ποιῆσαι] δεῖξαι BV; ἐν ἄλλῳ δεῖξαι m. 1 mg. F.

Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓ$, τὸ δὲ δοθὲν τρίγωνον τὸ $ΔΕΖ$. δεῖ δὴ περὶ τὸν $ΑΒΓ$ κύκλον τῷ $ΔΕΖ$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον περιγράψαι.

Ἐκβεβλήσθω ἡ $ΕΖ$ ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη κατὰ
 5 τὰ $Η$, $Θ$ σημεία, καὶ εἰλήφθω τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου κέντρον
 τὸ $Κ$, καὶ διήχθω, ὡς ἔτυχεν, εὐθεῖα ἡ $ΚΒ$, καὶ συνε-
 στατῶ πρὸς τῇ $ΚΒ$ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ
 τῷ $Κ$ τῇ μὲν ὑπὸ $ΔΕΗ$ γωνίᾳ ἴση ἢ ὑπὸ $ΒΚΑ$, τῇ
 δὲ ὑπὸ $ΔΖΘ$ ἴση ἢ ὑπὸ $ΒΚΓ$, καὶ διὰ τῶν $Α$, $Β$, $Γ$
 10 σημείων ἤχθωσαν ἐφαπτόμεναι τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου αἱ
 $ΑΜ$, $ΜΝ$, $ΝΓ$.

Καὶ ἐπεὶ ἐφαπτόνται τοῦ $ΑΒΓ$ κύκλου αἱ $ΑΜ$,
 $ΜΝ$, $ΝΓ$ κατὰ τὰ $Α$, $Β$, $Γ$ σημεία, ἀπὸ δὲ τοῦ $Κ$
 κέντρον ἐπὶ τὰ $Α$, $Β$, $Γ$ σημεία ἐπεζευγμέναι εἰσὶν
 15 αἱ $ΚΑ$, $ΚΒ$, $ΚΓ$, ὀρθαὶ ἄρα εἰσὶν αἱ πρὸς τοῖς $Α$, $Β$,
 $Γ$ σημείοις γωνίαι. καὶ ἐπεὶ τοῦ $ΑΜΒΚ$ τετραπλεύ-
 ρου αἱ τέσσαρες γωνίαι τέτρασιν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν,
 ἐπειδήπερ καὶ εἰς δύο τρίγωνα διαιρεῖται τὸ $ΑΜΒΚ$,
 καὶ εἰσὶν ὀρθαὶ αἱ ὑπὸ $ΚΑΜ$, $ΚΒΜ$ γωνίαι, λοιπαὶ
 20 ἄρα αἱ ὑπὸ $ΑΚΒ$, $ΑΜΒ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν.
 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ $ΔΕΗ$, $ΔΕΖ$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι.
 αἱ ἄρα ὑπὸ $ΑΚΒ$, $ΑΜΒ$ ταῖς ὑπὸ $ΔΕΗ$, $ΔΕΖ$
 ἴσαι εἰσὶν, ὧν ἡ ὑπὸ $ΑΚΒ$ τῇ ὑπὸ $ΔΕΗ$ ἐστὶν ἴση.
 λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΜΒ$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΔΕΖ$ ἐστὶν
 25 ἴση. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΝΒ$

1. δέ] om. p, supra F. 4. κατὰ] PBFp; ἐπί V. 5.
 Η, Θ] in ras. P; Η in ras. m. 2 V. 6. ΚΒ] ΒΚ F. 8.
 ΒΚΑ] litt. ΚΑ in ras. m. 2 V. 9. ἴση] m. 2 V. 13. ΜΝ]
 Ν add. m. 2 post ras. V. ΝΑ] Α add. m. 2 post ras. V.
 σημεία] supra F; om. Bp. ἀπὸ δὲ τοῦ — 14. σημεία] καὶ
 P. 14. ἐπεζευγμέναι] P; ἐπιζευγνύμεναι BFVp. 19. καὶ
 εἰσὶν ὀρθαί] P; τετράπλευρον, ὧν Theon (BFV; corr. ex τε-
 τράγωνον ὧν m. 1 p). αἱ] supra m. 1 P. ΜΑΚ P.

Sit datus circulus $AB\Gamma$, datus autem triangulus ΔEZ ; oportet igitur circum $AB\Gamma$ circum triangulo ΔEZ aequiangulum triangulum circumscribere.

educatur EZ in utramque partem ad puncta H , Θ , et sumatur K centrum circuli $AB\Gamma$, et producatut utcunque recta KB , et ad rectam KB et punctum eius K angulo ΔEH aequalis construatur $\angle BKA$,

angulo autem $\Delta Z\Theta$ aequalis $\angle BK\Gamma$ [I, 23]. et per puncta A, B, Γ ducantur circulum $AB\Gamma$ contingentes $\Delta AM, MBN, N\Gamma A$ [III, 17]. et quoniam $\Delta AM, MN, NA$

circulum $AB\Gamma$ contingunt in punctis A, B, Γ et a centro K ad puncta A, B, Γ ductae sunt $KA, KB, K\Gamma$, anguli ad A, B, Γ puncta positi recti sunt [III, 18]. et quoniam quadrilateri $AMBK$ quattuor anguli quattuor rectis aequales sunt, quoniam $AMBK$ in duos triangulos diuiditur [cfr. I, 32], et anguli KAM, KBM recti sunt, reliqui $\angle AKB + \angle AMB$ duobus rectis aequales sunt. uerum etiam $\Delta EH + \Delta EZ$ duobus rectis aequales sunt [I, 13]. itaque

$$\angle AKB + \angle AMB = \Delta EH + \Delta EZ,$$

quorum $\angle AKB = \Delta EH$. quare $\angle AMB = \Delta EZ$. similiter demonstrabimus, esse etiam $\angle ANB = \Delta ZE$.

$\gamma\omega\nu\lambda\alpha\iota$] P; $\gamma\omega\nu\lambda\alpha\iota$ δύο ὀρθαί εἰσιν B et p (εἰσι); $\gamma\omega\nu\lambda\alpha\iota$ δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσιν F et V (δυσὸν et εἰσι). λοιπαί
 — 20. εἰσὶν] bis F. 20. εἰσιν ἴσαι p. 21. εἰσὶ] εἰσὶν P.
 εἰσὶ δέ — ἴσαι] mg. m. 2 V. 23. ἴσαι εἰσὶν, ὧν ἡ ὑπό] in
 ras. m. 1 B. 25. δῆ] δέ F (corr. m. 1), V (corr. m. 2).
 ΔNB] Bp; ΓNB P; ΔNM V (N corr. ex H); ΔNB F seq.
 spatio 2 litt.; A corr. m. 2 ex A.

τῆ ὑπὸ $\Delta Z E$ ἔστιν ἴση· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $M \Lambda N$ [λοιπῆ] τῆ ὑπὸ $E \Delta Z$ ἔστιν ἴση. ἰσογώνιον ἄρα ἔστι τὸ $\Lambda M N$ τρίγωνον τῷ $\Delta E Z$ τριγώνῳ· καὶ περιγέγραπται περὶ τὸν $A B \Gamma$ κύκλον.

5 Περὶ τὸν δοθέντα ἄρα κύκλον τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον περιγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

δ'.

Εἰς τὸ δοθὲν τρίγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

10 Ἔστω τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $A B \Gamma$ · δεῖ δὴ εἰς τὸ $A B \Gamma$ τρίγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

Τετμήσθωσαν αἱ ὑπὸ $A B \Gamma$, $A \Gamma B$ γωνίαι διχα ταῖς $B \Delta$, $\Gamma \Delta$ εὐθείαις, καὶ συμβαλλέτωσαν ἀλλήλαις κατὰ τὸ Δ σημεῖον, καὶ ἤχθωσαν ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὰς
15 $A B$, $B \Gamma$, $\Gamma \Delta$ εὐθείας κάθετοι αἱ ΔE , ΔZ , ΔH .

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἔστιν ἡ ὑπὸ $A B \Delta$ γωνία τῆ ὑπὸ $\Gamma B \Delta$, ἔστι δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ $B E \Delta$ ὀρθῆ τῆ ὑπὸ $B Z \Delta$ ἴση, δύο δὴ τρίγωνά ἐστι τὰ $E B \Delta$, $Z B \Delta$ τὰς δύο γωνίας ταῖς δυσὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν
20 πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν κοινὴν αὐτῶν τὴν $B \Delta$ · καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξουσιν· ἴση ἄρα ἡ ΔE τῆ ΔZ . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΔH τῆ ΔZ ἔστιν ἴση. αἱ τρεῖς ἄρα εὐθεῖαι αἱ ΔE ,

IV. Pappus VII p. 646, 7. Boetius p. 389, 1?

1. $\Delta Z E$] $\Delta E Z$ F. 2. λοιπῆ] om. P; γωνία λοιπῆ FV.
 $E \Delta Z$] $\Delta E Z$ F. ἔστιν P. 12. $A \Gamma B$] PF, V m. 2; $B \Gamma A$
 Bp, V m. 1. 13. συμβαλλέτωσαν] alt. λ supra m. 1 P.
 15. ΓA] A in ras. p, corr. ex ΔB . 16. $A B \Delta$] B in ras. P.
 17. $\Gamma B \Delta$] $\Gamma \Delta B$, corr. m. 2 in $\Delta B Z$ P. τέτμηται γὰρ διχα
 mg. p. ἔστιν B. 18. ἔστι] ἔστιν P; εἰσι V. $Z B \Delta$] PF,
 V m. 2 in ras.; $\Delta B Z$ Bp. 19. ταῖς] mg. m. 2 F; om. Bp.

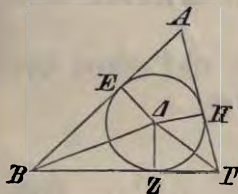
quare etiam $\angle MAN = EAZ$. itaque triangulus AMN triangulo AEZ aequiangulus est; et circum $AB\Gamma$ circumscriptus est.

Ergo circum datum circum dato triangulo aequiangulus triangulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

IV.

In datum triangulum circum inscribere.

Sit datus triangulus $AB\Gamma$. oportet igitur in triangulum $AB\Gamma$ circum inscribere.

secentur enim anguli $AB\Gamma$, $A\Gamma B$ in duas partes aequales rectis $B\Delta$, $\Gamma\Delta$ [I, 9], quae concurrant in Δ puncto [I *alt.* 5], et a Δ ad rectas AB , $B\Gamma$, ΓA perpendiculares ducantur ΔE , ΔZ , ΔH . et quoniam

$$\angle AB\Delta = \Gamma B\Delta,$$

et $\angle BE\Delta = BZ\Delta$, quia recti sunt, duo trianguli $EB\Delta$, $ZB\Delta$ duos angulos duobus angulis aequales habent, et unum latus uni lateri aequale, quod sub altero aequalium angulorum subtendit commune utriusque $B\Delta$. itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt [I, 26]. itaque $\Delta E = \Delta Z$. eadem de causa etiam $\Delta H = \Delta Z$.¹⁾ ergo tres rectae ΔE , ΔZ , ΔH inter se aequales sunt. itaque qui centro

1) Nam $\angle \Delta\Gamma H = \Delta\Gamma Z$, $\Delta H\Gamma = \Delta Z\Gamma$, $\Delta\Gamma = \Delta\Gamma$; tum u. I, 26.

ἐχοντες V, corr. m. 2. 20. τήν] om. Bp. 24. τῆ] seq. ras. 1 litt. B. Post ἴση add. Theon: ὥστε καὶ ἡ ΔE τῆ ΔH ἔστιν ἴση (BFp et om. ἔστιν V); om. P, Campanus. αὐτρεῖς — 280, 1: ἀλλήλαις εἰσίν] om. p; mg. m. rec. B. εὐθεῖαι] om. V.

ΔZ , ΔH ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὁ ἄρα κέντρον τῷ Δ
καὶ διαστήματι ἐνὶ τῶν E , Z , H κύκλος γραφόμενος
ἦξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἐφάπεται τῶν
 AB , $B\Gamma$, ΓA εὐθειῶν διὰ τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς
5 τοῖς E , Z , H σημείοις γωνίας. εἰ γὰρ τεμεῖ αὐτάς,
ἔσται ἢ τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ'
ἄκρας ἀγομένη ἐντὸς πίπτουσα τοῦ κύκλου· ὅπερ ἄτο-
πον ἐδείχθη· οὐκ ἄρα ὁ κέντρον τῷ Δ διαστήματι δὲ
ἐνὶ τῶν E , Z , H γραφόμενος κύκλος τεμεῖ τὰς AB ,
10 $B\Gamma$, ΓA εὐθείας· ἐφάπεται ἄρα αὐτῶν, καὶ ἔσται ὁ
κύκλος ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον. ἐγγε-
γράφθω ὡς ὁ ZHE .

Εἰς ἄρα τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ κύκλος ἐγγέ-
γραπται ὁ EZH · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

15

ε'.

Περὶ τὸ δοθὲν τρίγωνον κύκλον περι-
γράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ · δεῖ δὲ περὶ
τὸ δοθὲν τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ κύκλον περιγράψαι.

20 Τετμήσθωσαν αἱ AB , $A\Gamma$ εὐθεῖαι δίχα κατὰ τὰ
 Δ , E σημεία, καὶ ἀπὸ τῶν Δ , E σημείων ταῖς AB ,
 $A\Gamma$ πρὸς ὀρθὰς ἤχθωσαν αἱ ΔZ , EZ · συμπεσοῦνται
δὴ ἦτοι ἐντὸς τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου ἢ ἐπὶ τῆς $B\Gamma$ εὐ-
θείας ἢ ἐκτὸς τῆς $B\Gamma$.

V. Pappus VII p. 646, 7. Simplicius in phys. fol. 14^u.

1. ἴσαι] εὐθεῖαι ἴσαι V. εἰσί V. 2. καί] m. 2 V.
ἐνί] δὲ ἐνί V et m. rec. B. E, Z, H] PBr; ΔH , ΔZ , ΔE
in ras. V et, ut uidetur, F; γρ. καί· καὶ ἐνὶ τῶν ΔH , ΔZ , ΔE
mg. m. rec. B. γραφόμεμενος P. 5. γωνίας] m. 2 V.
τέμνη B. 6. ἀπ'] litt. ἀ- in ras. m. 2 V. 7. ὅπερ ἔστί V p.
8. ἐδείχθη] P, B m. rec.; om. V p; κἄν ἐδείχθη F. ὁ] om. P.

Δ et radio qualibet rectarum ΔE , ΔZ , ΔH ¹⁾ describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet et rectas AB , $B\Gamma$, ΓA continget, quia recti sunt anguli ad puncta E , Z , H positi. nam si eas secat, recta ad diametrum circuli in termino perpendicularis ducta intra circulum cadet; quod demonstratum est absurdum esse [III, 16]. itaque circulus centro Δ et radio qualibet rectarum ΔE , ΔZ , ΔH descriptus rectas AB , $B\Gamma$, ΓA non secabit. itaque eas continget, et circulus in triangulum $AB\Gamma$ inscriptus erit. inscribatur ut ZHE .

Ergo in datum triangulum $AB\Gamma$ circulus inscriptus est EZH ; quod oportebat fieri.

V.

Circum datum triangulum circulum circumscribere.

Sit datus triangulus $AB\Gamma$. oportet igitur circum datum triangulum $AB\Gamma$ circulum circumscribere.

secentur rectae AB , $A\Gamma$ in duas partes aequales in punctis Δ , E [I, 10], et a punctis Δ , E ad AB , $A\Gamma$ perpendiculares ducantur ΔZ , EZ . concurrent igitur aut intra triangulum $AB\Gamma$ aut in recta $B\Gamma$ aut ultra $B\Gamma$.

1) Graecam locutionem satis miram et negligentem saepius (p. 280, 9. 282, 8. 290, 22. 292, 3) praebent boni codd., quam ut corrigere audeam.

9. E , Z , H] PBFVp, ed. Basil.; ΔE , ΔZ , ΔH Gregorius.
 δ κύκλος P. $\tau\epsilon\mu\epsilon\acute{\iota}$] PV, F m. 2; $\tau\acute{\epsilon}\mu\upsilon\upsilon\epsilon\iota$ Bp, F m. 1. 10.
 ΓA] $\Gamma \Delta$ e corr. m. 2 V. δ] om. Bp. 11. $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\epsilon\gamma\rho\acute{\alpha}\varphi\theta\omega$ $\acute{\omega}\varsigma$
 δ ZHE] P; om. Theon (BFVp). 13. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\varsigma$] $\sigma\sigma$ post ras. 2 litt.
F; corr. m. 1. $\delta\omicron\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\iota$ P, corr. m. 1. $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\pi\tau\alpha\iota$ F.
14. δ] om. P. 20. AB] BA P. $\tau\acute{\alpha}$] $\tau\acute{o}$ F, sed corr. 22.
 $A\Gamma$] A e corr. P; $A\Gamma$ $\acute{\epsilon}\nu\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\iota\varsigma$ F m. rec. EZ] ZE P.
23. $\delta\eta$] P; $\delta\acute{\epsilon}$ BFVp. η] supra m. 1 F.

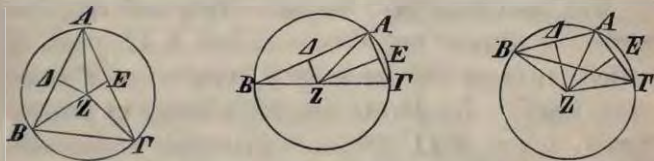
Συμπιπτεύωσαν πρότερον ἐντὸς κατὰ τὸ Z, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ZB, ZΓ, ZA. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AΔ τῇ ΔB, κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΔZ, βάσις ἄρα ἡ AZ βάσει τῇ ZB ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΓZ τῇ AZ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ZB τῇ ZΓ ἐστὶν ἴση· αἱ τρεῖς ἄρα αἱ ZA, ZB, ZΓ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. ὁ ἄρα κέντρον τῷ Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν A, B, Γ κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων, καὶ ἔσται περιγεγραμμένος ὁ κύκλος περὶ τὸ ABΓ τρίγωνον. περιγεγράφθω ὡς ὁ ABΓ.

ἀλλὰ δὴ αἱ ΔZ, EZ συμπιπτεύωσαν ἐπὶ τῆς BΓ εὐθείας κατὰ τὸ Z, ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς δευτέρας καταγραφῆς, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ AZ. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι τὸ Z σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ περὶ τὸ ABΓ τρίγωνον περιγεγραφομένου κύκλου.

Ἄλλὰ δὴ αἱ ΔZ, EZ συμπιπτεύωσαν ἐκτὸς τοῦ ABΓ τριγώνου κατὰ τὸ Z πάλιν, ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς τρίτης καταγραφῆς, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ AZ, BZ, ΓZ. καὶ ἐπεὶ πάλιν ἴση ἐστὶν ἡ AΔ τῇ ΔB, κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΔZ, βάσις ἄρα ἡ AZ βάσει τῇ BZ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΓZ τῇ

1. συμπίπτωσαν F. πρότερον ἐντός] οὖν ἐντὸς πρότερον P. 2. ZΓ] litt. Z in ras. m. 2 V, in Γ mutat. m. 2 F. 3. ΔB] BΔ P. ΔZ] AZ? F. 4. ZB] in ras. p. ἐστὶν ἴση] PF; ἴση ἐστὶν BVp. 5. ΓZ] ZΓ Bp. 6. ἐστὶν] om. V. Post ἴση ras. 6 litt. F. 8. A, B, Γ] P; ZA, ZB, ZΓ Theon (BFVp). καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων] om. p; mg. m. rec. B. 9. ὁ] insert. m. 1 V. 10. καὶ περιγεγράφθω V; καὶ etiam in F add. m. 2 (euan.). 12. BΓ] AΓ F; corr. m. 2. 14. AZ] Z in ras. p. 19. AZ] AZ F. BZ, ΓZ] P; BZ, ΓZ F; ZB, ZΓ BVp. 20. καί] eras. V. 22. BZ] PF, V m. 1; ZB Bp, V m. 2. ΓZ] ZΓ P.

prius igitur intra concurrant in Z , et ducantur ZB , $Z\Gamma$, ZA . et quoniam $A\Delta = \Delta B$, communis autem et perpendicularis ΔZ , erit $AZ = ZB$ [I, 4]. similiter demonstrabimus, esse etiam $\Gamma Z = AZ$; quare etiam $ZB = Z\Gamma$. ergo tres rectae ZA , ZB , $Z\Gamma$ inter se aequales sunt. itaque qui centro Z et radio quolibet rectarum ZA , ZB , $Z\Gamma$ describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet et erit circum triangulum $AB\Gamma$ circumscriptus. circumscribatur ut $AB\Gamma$.

iam uero ΔZ , EZ in recta $B\Gamma$ concurrant in Z , sicut factum est in figura altera, et ducatur AZ . similiter demonstrabimus, punctum Z centrum esse circuli circum triangulum $AB\Gamma$ circumscripti.¹⁾

iam uero ΔZ , EZ ultra triangulum $AB\Gamma$ concurrant²⁾ in Z , sicut factum est in figura tertia, et ducantur AZ , BZ , ΓZ . et quoniam rursus $A\Delta = \Delta B$, et ΔZ communis est et perpendicularis, erit [I, 4] $AZ = BZ$. similiter demonstrabimus, esse etiam

$$\Gamma Z = AZ.$$

1) Hunc casum segregauit Euclides, quia hic sola AZ duenda est.

2) Quamquam offensionis non nihil habet inconstantia, qua modo ἐκτός τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου (p. 282, 17. 284, 15) scribitur modo ἐκτός τῆς $B\Gamma$ (p. 280, 24), tamen τῆς $B\Gamma$ contra codices p. 280, 24 uix cum Gregorio in τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου corrigendum est (p. 282, 15 iam ex P correctum est), cum optime intellegi possit, modo ἐκτός uertamus: ultra.

AZ ἔστιν ἴση· ὥστε καὶ ἡ BZ τῆ $ZΓ$ ἔστιν ἴση· ὁ ἄρα [πάλιν] κέντρον τῷ Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν ZA , ZB , $ZΓ$ κύκλος γραφόμενος ἤξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων, καὶ ἔσται περιγεγραμμένος περὶ τὸ $ABΓ$
5 τρίγωνον.

Περὶ τὸ δοθὲν ἄρα τρίγωνον κύκλος περιγέγραπται ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

[Πόρισμα.]

Καὶ φανερόν, ὅτι, ὅτε μὲν ἐντὸς τοῦ τριγώνου
10 πίπτει τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, ἢ ὑπὸ BAG γωνία ἐν μείζονι τμήματι τοῦ ἡμικυκλίου τυγχάνουσα ἐλάττων ἔστιν ὀρθῆς· ὅτε δὲ ἐπὶ τῆς $BΓ$ εὐθείας τὸ κέντρον πίπτει, ἢ ὑπὸ BAG γωνία ἐν ἡμικυκλίῳ τυγχάνουσα ὀρθή ἐστιν· ὅτε δὲ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου ἐκτὸς
15 τοῦ τριγώνου πίπτει, ἢ ὑπὸ BAG ἐν ἐλάττονι τμήματι τοῦ ἡμικυκλίου τυγχάνουσα μείζων ἔστιν ὀρθῆς. [ὥστε καὶ ὅταν ἐλάττων ὀρθῆς τυγχάνῃ ἢ διδομένη γωνία, ἐντὸς τοῦ τριγώνου πεσοῦνται αἱ AZ , EZ , ὅταν δὲ ὀρθή, ἐπὶ τῆς $BΓ$, ὅταν δὲ μείζων ὀρθῆς,
20 ἐκτὸς τῆς $BΓ$ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.]

ς'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον τετραγώνον ἐγγράψαι.

VI. Boetius p. 389, 3.

1. AZ] in ras. m. 2 V. BZ] ZB P. $ZΓ$] $ΓZ$ BFp. Post ἴση in F insert. in ras. αἱ τρεῖς ἄρα ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν; idem B mg. m. rec. 2. πάλιν] om. P. 5. Post τρίγωνον Theon add. περιγεγράφθω ὡς ὁ $ABΓ$ (BFVp; γεγράφθω F m. 1, p; καὶ γεγράφθω V, F m. 2; ἢ $ABΓ$ F, corr. m. 2). 8. πό-

quare etiam $BZ = Z\Gamma$. itaque qui centro Z et radio qualibet rectorum ZA , ZB , $Z\Gamma$ describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet, et circum triangulum $AB\Gamma$ circumscriptus erit.

Ergo circum datum triangulum circulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

Et adparet, si centrum circuli intra triangulum ceciderit, angulum BAG in segmento maiore, quam est semicirculus, positum minorem esse recto, sin centrum in recta $B\Gamma$ ceciderit, angulum BAG in semicirculo positum rectum esse, sin centrum circuli ultra triangulum ceciderit, angulum BAG in segmento minore, quam est semicirculus, positum maiorem esse recto¹⁾ [III, 31].

VI.

In datum circulum quadratum inscribere.

1) Finem (lin. 17—20) genuinum esse uix putauerim; parum enim necessarius uidetur, et ἡ διδομένη γωνία lin. 17 falsum est, ut obseruauit Simsonus p. 353, cui obsecuti locum corrigere conati sunt Gregorius et Augustus. haec uerba ideo quoque suspecta sunt, quod speciem corollarii efficiunt, cum tamen uerba lin. 9 sqq. non corollarium sint, sed additio ei similis, quam in III, 25 inuenimus; nam neque in optimis codd. titulum *πόρισμα* habent, neque a Proclo ut corollarium agnoscii uidentur (u. ad IV, 15 *πόρισμα*).

ρισμα] om. P; mg. m. 2 BF; mg. m. 1 Vp. 9. ὅτι, ὅτε] ὅταν F. 10. πίπτει] πίπτῃ F; πίπτοι P. γωνία] m. 2 V. 12. εὐθείας — 13. γωνία] P; om. Theon (BFVp). 14. ἐστίν] P, F supra m. 1; ἐστὶ BVP. τὸ κέντρον τοῦ κύκλου] P; om. Theon (BFVp). 15. τοῦ τριγώνου] August; τριγώνου P; τῆς BΓ εὐθείας τὸ κέντρον BVP; τοῦ BΓ τὸ κέντρον, postea addito εὐθείας et τοῦ in τῆς mutato m. 2 F. πίπτῃ F. Post BAG in BFp add. γωνία; idem V m. 2. 18. τοῦ] om. F. πεσοῦνται] P; συμπεσοῦνται BVP, et F, sed del. συμ-. 20. ποιῆσαι] PF; δεῖξαι BVP; γρ. δεῖξαι mg. m. 1 F.

"Ἐστω ἡ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$. δεῖ δὴ εἰς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον τετράγωνον ἐγγράψαι.

"Ἠχθωσαν τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου δύο διαμέτροι πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις αἰ $ΑΓ$, $ΒΔ$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἰ $ΑΒ$,
5 $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΑ$.

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΒΕ$ τῇ $ΕΔ$. κέντρον γὰρ τὸ $Ε$. κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ $ΕΑ$, βάσις ἄρα ἡ $ΑΒ$ βάσει τῇ $ΑΔ$ ἴση ἐστίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκατέρω τῶν $ΒΓ$, $ΓΔ$ ἑκατέρω τῶν $ΑΒ$, $ΑΔ$ ἴση ἐστίν.
10 ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔ$ τετράπλευρον. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ ἡ $ΒΔ$ εὐθεῖα διάμετρος ἐστὶ τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου, ἡμικύκλιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΒΑΔ$. ὀρθὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΑΔ$ γωνία. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$, $ΓΔΑ$ ὀρθὴ
15 ἐστίν. ὀρθογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔ$ τετράπλευρον. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον. τετράγωνον ἄρα ἐστίν. καὶ ἐγγέγραπται εἰς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον τετράγωνον ἐγγέγραπται τὸ $ΑΒΓΔ$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

20

ξ'.

Περὶ τὸν δοθέντα κύκλον τετράγωνον περιγράψαι.

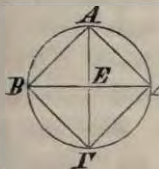
"Ἐστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$. δεῖ δὴ περὶ τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον τετράγωνον περιγράψαι.

25 "Ἠχθωσαν τοῦ $ΑΒΓΔ$ κύκλου δύο διαμέτροι πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις αἰ $ΑΓ$, $ΒΔ$, καὶ διὰ τῶν $Α$, $Β$, $Γ$, $Δ$

3. ἡ ἠχθωσαν p. τοῦ] γὰρ τοῦ Bp; εἰς τόν F. κύκλον F. δύο] om. BVp. 5. $ΔΑ$] corr. ex $ΓΑ$ m. 1 F.
7. ἄρα] om. Bp. 8. ἐστίν] F; comp. p; ἐστί PVB. 10. ἐστίν P, comp. p. 12. ἐστί] ἐστίν P. 13. γωνία] m. 2 V.
16. ἐστίν] P, comp. p; ἐστί BFV. 18. ἄρα] om. V. δο-

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur in circulum $AB\Gamma\Delta$ quadratum inscribere.

ducantur circuli $AB\Gamma\Delta$ duae diametri inter se perpendiculares $A\Gamma$, $B\Delta$, et ducantur AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA .

et quoniam $BE = E\Delta$ (nam E centrum est), et EA communis est et perpendicularis, erit $AB = A\Delta$ [I, 4]. eadem de causa $B\Gamma = AB$ et $\Gamma\Delta = A\Delta$. itaque quadrilaterum $AB\Gamma\Delta$ aequilaterum est. dico, idem rectangulum esse.

nam quoniam recta $B\Delta$ diameter est circuli $AB\Gamma\Delta$, semicirculus est $B\Delta\Delta$. itaque $\angle B\Delta\Delta$ rectus est [III, 31]. eadem de causa etiam singuli anguli $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ recti sunt. itaque rectangulum est quadrilaterum $AB\Gamma\Delta$. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse. itaque quadratum est [I def. 22]. et in circulum $AB\Gamma\Delta$ inscriptum est.

Ergo in datum circulum quadratum inscriptum est $AB\Gamma\Delta$; quod oportebat fieri.

VII.

Circum datum circulum quadratum circumscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta$ circulum quadratum circumscribere.

ducantur circuli $AB\Gamma\Delta$ duae diametri inter se perpendiculares $A\Gamma$, $B\Delta$. et per A , B , Γ , Δ puncta du-

$\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$] $AB\Gamma\Delta$ Bp; $\delta\omicron\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$ ἄρα V. Post κύκλον add. τὸν $AB\Gamma\Delta$ V et F m. 2. 19. ποιῆσαι] in ras. p. 24. τετραπλευρον P. 25. γὰρ τοῦ Bp. δύο] om. p. 26. αἰ] om. P.

σημείων ἤχθωσαν ἐφαπτόμεναι τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου αἱ ZH , $H\Theta$, ΘK , KZ .

Ἐπεὶ οὖν ἐφάπτεται ἡ ZH τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ E κέντρου ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ A ἐπαφήν
 5 ἐπέξενκται ἡ EA , αἱ ἄρα πρὸς τῷ A γωνίαι ὀρθαί
 εἰσιν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ πρὸς τοῖς B , Γ , Δ
 σημείοις γωνίαι ὀρθαί εἰσιν. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ
 ὑπὸ AEB γωνία, ἐστὶ δὲ ὀρθὴ καὶ ἡ ὑπὸ EBH ,
 παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ $H\Theta$ τῇ AG . διὰ τὰ αὐτὰ
 10 δὴ καὶ ἡ AG τῇ ZK ἐστὶ παράλληλος. ὥστε καὶ ἡ
 $H\Theta$ τῇ ZK ἐστὶ παράλληλος. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν,
 ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν HZ , ΘK τῇ $BE\Delta$ ἐστὶ παραλ-
 ληλος. παραλληλόγραμμα ἄρα ἐστὶ τὰ HK , $H\Gamma$, AK ,
 ZB , BK . ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν HZ τῇ ΘK , ἡ δὲ
 15 $H\Theta$ τῇ ZK . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AG τῇ $B\Delta$, ἀλλὰ
 καὶ ἡ μὲν AG ἑκατέρα τῶν $H\Theta$, ZK , ἡ δὲ $B\Delta$ ἑκα-
 τέρα τῶν HZ , ΘK ἐστὶν ἴση [καὶ ἑκατέρα ἄρα τῶν
 $H\Theta$, ZK ἑκατέρα τῶν HZ , ΘK ἐστὶν ἴση], ἰσόπλευρον
 ἄρα ἐστὶ τὸ $ZH\Theta K$ τετράπλευρον. λέγω δὴ, ὅτι
 20 καὶ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ γὰρ παραλληλόγραμμόν ἐστὶ
 τὸ $HBEA$, καὶ ἐστὶν ὀρθὴ ἡ ὑπὸ AEB , ὀρθὴ ἄρα
 καὶ ἡ ὑπὸ AHB . ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ αἱ
 πρὸς τοῖς Θ , K , Z γωνίαι ὀρθαί εἰσιν. ὀρθογώνιον
 ἄρα ἐστὶ τὸ $ZH\Theta K$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον·

2. KZ] in ras. F; mutat. in ZK m. 2 V. 4. ἐπαφήν] ἐπιφάνειαν p et B m. 1 (corr. m. rec.). 5. τῷ] τό B. 6. εἰσι BVp. 7. εἰσι Vp. 8. AEB] B in ras. F. EBH] B in ras. F. 10. παράλληλος ἐστὶν V. ὥστε — 11. παρ-
 ἄλληλος] Pp (in ZK litt. Z in ras. p); om. V; mg. m. 1 F, m. 2 B; habet Campanus. 13. Post παράλληλος add. ὥστε καὶ ἡ HZ τῇ ΘK ἐστὶ παράλληλος Fp, B m. rec. HK] eras. F. 14. ZB] in ras. F; B e corr. m. 2 V. BK] in ras. F. 15. ἀλλὰ καί] P; ἀλλ' BFVp. 16. ZK] ZK ἐστὶν ἴση

cantur circulum $AB\Gamma\Delta$ contingentes ZH , $H\Theta$, ΘK , KZ [III, 17].

iam quoniam ZH circulum $AB\Gamma\Delta$ contingit, et ab E centro ad punctum contactus A ducta est EA , anguli ad A positi recti sunt [III, 18]. eadem de causa anguli ad puncta B , Γ , Δ positi recti sunt. et quoniam $\angle AEB$ rectus est, et $\angle EBH$ et ipse rectus, erit $H\Theta$ rectae $A\Gamma$ parallela [I, 29]. eadem de causa etiam $A\Gamma$ rectae ZK parallela est. quare etiam $H\Theta$ rectae ZK parallela est [I, 30]. similiter demonstra-

lulam esse. itaque parallelogramma sunt HK , $H\Gamma$, AK , ZB , BK . itaque [I, 34]

$$HZ = \Theta K, H\Theta = ZK.$$

et quoniam $A\Gamma = B\Delta$, et

$$A\Gamma = H\Theta = ZK$$

et $B\Delta = HZ = \Theta K$ [I, 34], aequilate-

rum est quadrilaterum $ZH\Theta K$. dico, idem rectangulum esse. nam quoniam parallelogrammum est $HBEA$, et $\angle AEB$ rectus est, etiam $\angle AHB$ rectus est [I, 34]. similiter demonstrabimus, etiam angulos ad Θ , K , Z , positos rectos esse. itaque $ZH\Theta K$ rectangulum est. et demonstratum est, idem aequilaterum esse. ergo

BFVp. 17. καὶ ἑκατέρω — 18. ἴση] om. P. 17. καί] om. p. ἀρα] supra F. 18. $H\Theta$] Θ e corr. p. 20. ἐστι] ἐστίν P. 21. $HBEA$] $H\Delta EA$, sed Δ e corr. m. 1 F. AEB] B in ras. F. ὀρθή — 22. AHB] mg. m. 1 P. 22. AHB] B in ras. F. 23. Θ , Z, K F. 24. ἐστίν PB, comp. p. τὸ $ZH\Theta K$] P, F m. 1; om. Bp; τὸ $ZH\Theta K$ τετράπλευρον V, F m. 2.

τετράγωνον ἄρα ἐστίν. καὶ περιγέγραπται περὶ τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον.

Περὶ τὸν δοθέντα ἄρα κύκλον τετράγωνον περιγέγραπται ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

5

η'.

Εἰς τὸ δοθὲν τετράγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν τετράγωνον τὸ $ΑΒΓΔ$. δεῖ δὴ εἰς τὸ $ΑΒΓΔ$ τετράγωνον κύκλον ἐγγράψαι.

Τετμήσθω ἑκατέρα τῶν $ΑΔ$, $ΑΒ$ δίχα κατὰ τὰ
 10 $Ε$, $Ζ$ σημεία, καὶ διὰ μὲν τοῦ $Ε$ ὁποτέρᾳ τῶν $ΑΒ$, $ΓΔ$ παράλληλος ἤχθω ὁ $ΕΘ$, διὰ δὲ τοῦ $Ζ$ ὁποτέρᾳ τῶν $ΑΔ$, $ΒΓ$ παράλληλος ἤχθω ἡ $ΖΚ$. παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶν ἕκαστον τῶν $ΑΚ$, $ΚΒ$, $ΑΘ$, $ΘΔ$, $ΑΗ$, $ΗΓ$, $ΒΗ$, $ΗΔ$, καὶ αἱ ἀπεναντίον αὐτῶν πλευ-
 15 ραὶ δηλονότι ἴσαι [εἰσίν]. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $ΑΔ$ τῇ $ΑΒ$, καὶ ἐστὶ τῆς μὲν $ΑΔ$ ἡμίσεια ἡ $ΑΕ$, τῆς δὲ $ΑΒ$ ἡμίσεια ἡ $ΑΖ$, ἴση ἄρα καὶ ἡ $ΑΕ$ τῇ $ΑΖ$. ὥστε καὶ αἱ ἀπεναντίον ἴση ἄρα καὶ ἡ $ΖΗ$ τῇ $ΗΕ$. ἰμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν $ΗΘ$, $ΗΚ$
 20 ἑκατέρα τῶν $ΖΗ$, $ΗΕ$ ἐστὶν ἴση· αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ $ΗΕ$, $ΗΖ$, $ΗΘ$, $ΗΚ$ ἴσαι ἀλλήλαις [εἰσίν]. ὁ ἄρα κέντρον μὲν τῶν $Η$ διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν $Ε$, $Ζ$, $Θ$, $Κ$ κύκλος γραφόμενος ἤξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων· καὶ ἐφάπεται τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΑ$ εὐθειῶν διὰ
 25 τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς τοῖς $Ε$, $Ζ$, $Θ$, $Κ$ γωνίας· εἰ γὰρ τεμεῖ ὁ κύκλος τὰς $ΑΒ$, $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΑ$, ἡ τῇ

VIII. Boetius p. 389, 5.

1. ἐστίν] comp. p; ἐστί PBFV. 5. η'] m. 2 V. 12. ἡ $ΖΚ$ ἤχθω p. 13. $ΚΒ$] B mutat. in E m. 2 F; BK Bp. 14. BH , $ΗΔ$] e corr. F. 15. εἰσίν] F; εἰσί BVp; om. P.

quadratum est [I, def. 22]. et circum $AB\Gamma\Delta$ circumscriptum est.

Ergo circum datum circumscriptum est; quod oportebat fieri.

VIII.

In datum quadratum circum inscribere.

Sit datum quadratum $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur in $AB\Gamma\Delta$ quadratum circum inscribere.

secetur utraque $A\Delta$, AB in duas partes aequales in E , Z punctis, et per E utrique AB , $\Gamma\Delta$ parallela ducatur $E\Theta$ [I, 31 et 30], per Z autem utrique $A\Delta$, $B\Gamma$ parallela ducatur ZK . itaque parallelogramma sunt

AK , KB , $A\Theta$, $\Theta\Delta$, AH , $H\Gamma$, BH , $H\Delta$, et latera eorum opposita inter se aequalia sunt [I, 34]. et quoniam $A\Delta = AB$, et $AE = \frac{1}{2} A\Delta$, $AZ = \frac{1}{2} AB$, erit $AE = AZ$. ergo etiam opposita. quare $ZH = HE$. similiter demon-

strabimus, etiam esse $H\Theta = ZH$, $HK = HE$. itaque quattuor rectae HE , HZ , $H\Theta$, HK inter se aequales sunt. quare qui centro H radio autem qualibet rectarum HE , HZ , $H\Theta$, HK describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet. et rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA continget, quia recti sunt anguli ad E , Z , Θ , K positi. nam si circulus rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA secabit, recta ad diametrum circuli in termino

16. AB] B in ras. F. 18. ἀπεναντίον P; ἀπεναντίον ἴσαι F (sed ἴσαι postea insert. comp.); ἀπεναντίον ἴσαι εἰσίν BVp. ἴση ἄρα] in ras. m. 2 seq. lacuna 3 litt. F. HE] EH F, et V corr. m. 2 ex HE. 20. ZH] HZ F. αἱ] (alt.) seq. ras. 2 litt. F. 21. εἰσίν] om. P. 22. HE, HZ, HΘ, HK Gregorius. 24. ΔA] mutat. in ΔΓ m. 2 FV. 26. τέμνη B.

διαμέτρῳ τοῦ κύκλου πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένη ἐντὸς πεσεῖται τοῦ κύκλου· ὅπερ ἄτοπον ἐδείχθη. οὐκ ἄρα ὁ κέντρον τῷ H διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν E, Z, Θ, K κύκλος γραφόμενος τεμεῖ τὰς $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta A$ 5 εὐθείας. ἐφάπεται ἄρα αὐτῶν καὶ ἔσται ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ $AB\Gamma\Delta$ τετράγωνον.

Εἰς ἄρα τὸ δοθὲν τετράγωνον κύκλος ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

θ'.

10 Περὶ τὸ δοθὲν τετράγωνον κύκλον περιγράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν τετράγωνον τὸ $AB\Gamma\Delta$. δεῖ δὴ περὶ τὸ $AB\Gamma\Delta$ τετράγωνον κύκλον περιγράψαι.

Ἐπιξευχθεῖσαι γὰρ αἱ $A\Gamma, B\Delta$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ E . 15

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔA τῇ AB , κοινὴ δὲ ἡ $A\Gamma$, δύο δὴ αἱ $\Delta A, A\Gamma$ δυσὶ ταῖς $BA, A\Gamma$ ἴσαι εἰσὶν· καὶ βάσις ἡ $\Delta\Gamma$ βάσει τῇ $B\Gamma$ ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $\Delta A\Gamma$ γωνία τῇ ὑπὸ $B A\Gamma$ ἴση ἐστίν· ἡ ἄρα ὑπὸ $\Delta A B$ γωνία δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς $A\Gamma$. ὁμοίως δὴ 20 δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἐκάστη τῶν ὑπὸ $AB\Gamma, B\Gamma\Delta, \Gamma\Delta A$ δίχα τέμνεται ὑπὸ τῶν $A\Gamma, \Delta B$ εὐθειῶν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\Delta A B$ γωνία τῇ ὑπὸ $AB\Gamma$, καὶ ἔστι τῆς μὲν ὑπὸ $\Delta A B$ ἡμίσεια ἡ ὑπὸ $E A B$, τῆς

2. ἐδείχθη] PF; om. BVp. 3. κέντρον μὲν P. HE, HZ, HΘ, HK ed. Basil. 4. Post K add. σημείων F m. rec. τεμεῖ] PF; τέμνει BVp. ΔA] $\Delta\Delta$ P. 6. $AB\Gamma$ P. 7. ἄρα τὸ δοθὲν] P; τὸ δοθὲν ἄρα Theon (BFVp). 9. θ'] om. φ; θ' et litt. initialis postea add. in V, ut in sequentibus semper fere. 14. ἐπεξευχθεῖσαι Vp; ἐπιξευχθηῖσαι φ. $B\Delta$] ΔB P. 15. E] Θ P. 16. ΔA] $\Delta\Delta$ F. 18. εἰσὶν] PF; εἰσί BVp. Dein mg. in V add. ἐκατέρω ἐκατέρω. καὶ βάσις]

perpendicularis intra circulum cadet; quod demonstratum est absurdum esse [III, 16]. itaque circulus centro H et radio qualibet rectarum HE , HZ , $H\Theta$, HK descriptus rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔA non secabit. quare eas continget, et in quadratum $AB\Gamma\Delta$ inscriptus erit.

Ergo in datum quadratum circulus inscriptus est; quod oportebat fieri.

IX.

Circum datum quadratum circulum circumscribere.

Sit datum quadratum $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur circulum $AB\Gamma\Delta$ quadratum circulum circumscribere.

ductae enim $A\Gamma$, $B\Delta$ inter se secant in E . et quoniam $\Delta A = AB$, et $A\Gamma$ communis est, duae rectae ΔA , $A\Gamma$ duabus BA , $A\Gamma$ aequales sunt; et $\Delta\Gamma = B\Gamma$.

itaque $\angle \Delta A\Gamma = B A\Gamma$. ergo $\angle \Delta A B$ recta $A\Gamma$ in duas partes aequales diuisus est. similiter demonstrabimus, etiam angulos $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ rectis $A\Gamma$, ΔB in duas partes aequales diuisos esse. et quoniam $\angle \Delta A B = AB\Gamma$, et $\angle E A B = \frac{1}{2} \Delta A B$, $\angle E B A = \frac{1}{2} AB\Gamma$,

$\xi\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ in ras. m. 2 F, supra scr. $\xi\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ $\xi\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ m. 1 F. $\acute{\epsilon}\sigma\iota\nu$ $\iota\sigma\eta$ FV. 19. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$] (tert.) m. 2 F. 20. $\Delta A B$] B in ras. m. 2 V. 21. $AB\Gamma$] P m. 1, F m. 2, V (Γ in ras. m. 2), p (Γ in ras.); AB , $B\Gamma B$, P m. 2, F m. 1. $B\Gamma\Delta$] P m. 1, F m. 2, V (B in ras. m. 2), p (B in ras.); $B\Gamma$, $\Gamma\Delta B$ (punctis del. m. 2; $B\Gamma$ in ras. m. 1); $\Gamma\Delta$ P m. 2, F m. 1. $\Gamma\Delta A$] Γ in ras. m. 2 V, Γ insert. Fp; ΓA P m. 1; ΔA P m. 2; $\Gamma\Delta$, $\Delta A B$; in B mg. m. rec. $\gamma\rho$. $\kappa\alpha\acute{\iota}$. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}$ $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$. 22. ΔB] ΓB φ (non F). 24. $\acute{\epsilon}\sigma\iota\nu$ P. $\Delta A B$] $A\Delta B$ F. $\eta\mu\iota\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$ P, corr. m. 1. $E A B$] litt. AB e corr. m. 2 V; $A E B$ P; corr. m. 2.

δὲ ὑπὸ $AB\Gamma$ ἡμίσεια ἢ ὑπὸ EBA , καὶ ἢ ὑπὸ EAB
 ἄρα τῆ ὑπὸ EBA ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἢ
 EA τῆ EB ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ
 ἑκατέρα τῶν EA , EB [εὐθειῶν] ἑκατέρα τῶν $E\Gamma$,
 $E\Delta$ ἴση ἐστίν. αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ EA , EB , $E\Gamma$,
 $E\Delta$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ὁ ἄρα κέντρον τῷ E καὶ
 διαστήματι ἐνὶ τῶν A , B , Γ , Δ κύκλος γραφόμενος
 ἦξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἔσται περιγε-
 γραμμένος περὶ τὸ $AB\Gamma\Delta$ τετράγωνον. περιγεγράφθω
 ὡς ὁ $AB\Gamma\Delta$.

Περὶ τὸ δοθὲν ἄρα τετράγωνον κύκλος περιγέ-
 γραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ι'.

Ἴσοσκελὲς τρίγωνον συστήσασθαι ἔχον ἑκα-
 15 τέραν τῶν πρὸς τῆ βάσει γωνιῶν διπλασίονα
 τῆς λοιπῆς.

Ἐκκείσθω τις εὐθεῖα ἢ AB , καὶ τετμήσθω κατὰ
 τὸ Γ σημεῖον, ὥστε τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ περιεχό-
 μενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τῆς ΓA τετρα-
 20 γώνῳ· καὶ κέντρον τῷ A καὶ διαστήματι τῷ AB κύ-
 κλος γεγράφθω ὁ $B\Delta E$, καὶ ἐνηρμόσθω εἰς τὸν $B\Delta E$
 κύκλον τῆ $A\Gamma$ εὐθεία μὴ μείζονι οὕση τῆς τοῦ $B\Delta E$
 κύκλου διαμέτρου ἴση εὐθεῖα ἢ $B\Delta$ · καὶ ἐπεξεύχθωσαν

X. Proclus p. 204, 1.

1. ἡμίσεια] e corr. m. 2 P. EAB] EBA F. 2. ἄρα] om. p. ὥστε καὶ πλευρὰ] καὶ Bp. 3. EA] A in ras. m. 2 V; AE F; EB ἄρα Bp. Post EA in V add. πλευρᾶ; idem F m. 2. EB] B in ras. m. 2 V; EA Bp. 4. EA , EB] P, F m. 2, V in ras. m. 2; $E\Gamma$, $E\Delta$ B, F m. 1, p. εὐθειῶν] om. P. $E\Gamma$, $E\Delta$] P, F m. 2, V in ras. m. 2; EA , EB B,

erit $\angle EAB = EBA$. quare etiam $EA = EB$ [I, 6].
similiter demonstrabimus, esse etiam $EA = EA$,

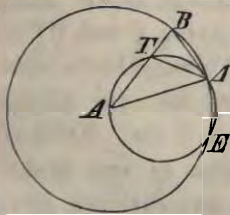
$$EB = EG.^1)$$

itaque quattuor rectae EA, EB, EG, EA inter se
aequales sunt. quare qui centro E et radio qualibet
rectarum EA, EB, EG, EA describitur circulus, etiam
per reliqua puncta ueniet, et circum quadratum $AB\Gamma\Delta$
circumscribitur ut $AB\Gamma\Delta$.

Ergo circum datum quadratum circulus circum-
scriptus est; quod oportebat fieri.

X.

Triangulum aequicurium construere utrumque
angulum ad basim positum duplo maiorem habentem
reliquo.

Ponatur recta aliqua AB , et in
puncto Γ ita secetur, ut sit

$$AB \times B\Gamma = \Gamma A^2 \text{ [II, 11].}$$

et centro A radio autem AB cir-
culus describitur $B\Delta E$, et in
 $B\Delta E$ circulum aptetur recta $B\Delta$
rectae $A\Gamma$ aequalis, quae diametro
circuli $B\Delta E$ maior non est [prop. I];

1) Uidetur enim scribendum esse EA, EG pro EG, EA
lin. 4.

F m. 1, p. 5. $\zeta\eta - EB$] om. B, in ras. insert. p. 7.
 EA, EB, EG, EA Gregorius. Post Δ mg. add. σημείων F.
9. περιγεγράφω ὡς ὁ $AB\Gamma\Delta$] om. Bp. 11. γέγραπται p.
18. $AB, B\Gamma$] F; alterum B om. B, in ras. m. 2 V; prius B
add. m. 2 Pp. 20. κέντρον μὲν τῷ A διαστήματι δὲ V.
22. $A\Gamma$] Γ in ras. m. 2 V. εὐθείᾳ] om. p; m. 2 B. $B\Delta E$] E
supra m. 1 P; ΔBE Bp, V (ΔB in ras. m. 2); $B\Delta E$ F.

αἱ $ΑΔ$, $ΔΓ$, καὶ περιγεγράφθω περὶ τὸ $ΑΓΔ$ τρίγωνον κύκλος ὁ $ΑΓΔ$.

Καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΑΓ$, ἴση δὲ ἡ $ΑΓ$ τῇ $ΒΔ$, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $ΑΒ$,
 5 $ΒΓ$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $ΒΔ$. καὶ ἐπεὶ κύκλου τοῦ $ΑΓΔ$ εἴληπται τι σημεῖον ἐκτὸς τὸ $Β$, καὶ ἀπὸ τοῦ $Β$ πρὸς τὸν $ΑΓΔ$ κύκλον προσπεπτώκασι δύο εὐθεῖαι αἱ $ΒΑ$, $ΒΔ$, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν τέμνει, ἡ δὲ προσπίπτει, καὶ ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν $ΑΒ$, $ΒΓ$ ἴσον τῷ ἀπὸ
 10 τῆς $ΒΔ$, ἡ $ΒΔ$ ἄρα ἐφάπτεται τοῦ $ΑΓΔ$ κύκλου. ἐπεὶ οὖν ἐφάπτεται μὲν ἡ $ΒΔ$, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τὸ $Δ$ ἐπαφῆς διῆκται ἡ $ΔΓ$, ἡ ἄρα ὑπὸ $ΒΔΓ$ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλάξ τοῦ κύκλου τμήματι γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΑΓ$. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΔΓ$ τῇ ὑπὸ
 15 $ΔΑΓ$, κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ $ΓΔΑ$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $ΒΔΑ$ ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ὑπὸ $ΓΔΑ$, $ΔΑΓ$. ἀλλὰ ταῖς ὑπὸ $ΓΔΑ$, $ΔΑΓ$ ἴση ἐστὶν ἡ ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $ΒΓΔ$. καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΔΑ$ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ $ΒΔΑ$ τῇ ὑπὸ $ΓΒΔ$ ἐστὶν ἴση, ἐπεὶ καὶ πλευρὰ
 20 ἡ $ΑΔ$ τῇ $ΑΒ$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ $ΔΒΑ$ τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$ ἐστὶν ἴση. αἱ τρεῖς ἄρα αἱ ὑπὸ $ΒΔΑ$, $ΔΒΑ$, $ΒΓΔ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΔΒΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΒΓΔ$, ἴση ἐστὶ καὶ πλευρὰ ἡ $ΒΔ$ πλευρᾷ τῇ $ΔΓ$. ἀλλὰ ἡ $ΒΔ$ τῇ $ΓΑ$ ὑπόκειται

1. $ΑΔ$] in ras. m. 2 V. $ΔΓ$] $ΓΔ$ P. $ΑΓΔ$] $ΓΔ$ in ras. m. 1 B, ut etiam supra quaedam. 3. $ΑΒΓ$ $ΡΒ$ $Ρρ$, in $ΡΡρ$ m. 1 insert. B. 4. τῆς $ΑΓ$ — 5. τῷ ἀπό] bis P, sed corr. 4. Post prius $ΑΓ$ in F add. $□$ m. 2 et in mg. τετραγώνω m. 1. $ΒΔ$] $ΔΒ$ F. $ΑΒ$, $ΒΓ$] $Ρρ$, prius B m. 2 in ras. V; $ΑΒΓ$ B, corr. m. 2; F, corr. m. 1. 6. τὸ B] corr. ex τῇ B seq. ras. 3 litt. V. 7. προσπεπτώκασιν B. 8. $ΒΑ$] P; $ΒΓΑ$ $Βρ$, V ($Α$ in ras. m. 2), F ($ΓΑ$ in ras. intercedente ras. 1 litt.). 9. ἐστὶν P. τῶν] om. P. $ΑΒ$, $ΒΓ$] alt. B

et ducantur AD , AG , et circum AGD triangulum circumscribatur circulus AGD [prop. V].

et quoniam $AB \times BG = AG^2$, et $AG = BD$, erit $AB \times BG = BD^2$. et quoniam extra circulum AGD sumptum est punctum quoddam B , et a B ad circulum AGD adcidunt duae rectae BA , BD , et altera earum secat, altera adcidit tantum, et $AB \times BG = BD^2$, recta BD contingit circulum AGD [III, 37]. iam quoniam BD contingit, et a D puncto contactus producta est AG , erit $\angle BDA = \angle DAG$, qui in alterno segmento positus est [III, 32]. iam quoniam

$$\angle BDA = \angle DAG,$$

communis adiiciatur $\angle GDA$. itaque

$$\angle BDA = \angle GDA + \angle DAG.$$

sed $\angle GDA + \angle DAG = \angle BGD$ extrinsecus posito [I, 32]. quare etiam $\angle BDA = \angle BGD$. uerum

$$\angle BDA = \angle BGD,$$

quia $AD = AB$ [I, 5]. quare etiam $\angle DBA = \angle BGD$. itaque tres anguli BDA , DBA , BGD inter se aequales sunt. et quoniam $\angle DBG = \angle BGD$, erit etiam

$$BD = DG \text{ [I, 6].}$$

in ras. m. 2 V; ABG PB (corr. m. 2), Fp (corr. m. 1). 10. BD] D e corr. F. η BD] supra m. rec. F. 11. $\epsilon\pi\epsilon\iota$ $\omicron\upsilon\nu$] $\kappa\alpha\iota$ $\epsilon\pi\epsilon\iota$ P. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] PF (του κύκλου η BD εὐθεία κατὰ τὸ D mg. F); om. V; του κύκλου Bp. 12. ἀφ᾽ ἧς Theon (BFVp). 13. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $\tau\eta$ $\acute{\epsilon}\nu$] m. 2 V. 14. BDA] P, V m. 1; GD B Bp, V m. 2, F in ras. 15. $\angle DAG$] Γ in ras. m. 2 V. 16. BDA] BD in ras. m. 1 B. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. 16. $\angle DAG$] $\angle AHD$ φ (non F). 17. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ η] in ras. m. 1 p. $\acute{\epsilon}\kappa\tau\acute{o}\varsigma$] om. p. 18. $\kappa\alpha\iota$ η] η ἄρα P. BDA] ADB P. ἄρα] om. P, m. rec. F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ $\iota\sigma\eta$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PB. ἄλλ' FV. 19. ΓBD] V m. 1; ABD V m. 2. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ BFp. 20. $\iota\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ p. $\angle DBA$] BDA P, F m. 1 (corr. m. 2). 22. $\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] PF; $\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\iota}$ BVp. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V, sed ν eras. 24. $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\alpha$] om. p., m. 2 B. ἄλλ' F.

ἴση· καὶ ἡ ΓA ἄρα τῆ $\Gamma \Delta$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ γωνία
 ἡ ὑπὸ $\Gamma \Delta A$ γωνία τῆ ὑπὸ $\Delta A \Gamma$ ἐστὶν ἴση· αὐτὴ ἄρα
 ὑπὸ $\Gamma \Delta A$, $\Delta A \Gamma$ τῆς ὑπὸ $\Delta A \Gamma$ εἰσι διπλασίους.
 ἴση δὲ ἡ ὑπὸ $B \Gamma \Delta$ ταῖς ὑπὸ $\Gamma \Delta A$, $\Delta A \Gamma$ · καὶ
 5 ἡ ὑπὸ $B \Gamma \Delta$ ἄρα τῆς ὑπὸ $\Gamma \Delta A$ ἐστὶ διπλῆ. ἴση
 δὲ ἡ ὑπὸ $B \Gamma \Delta$ ἑκατέρᾳ τῶν ὑπὸ $B \Delta A$, $\Delta B A$ · καὶ
 ἑκατέρᾳ ἄρα τῶν ὑπὸ $B \Delta A$, $\Delta B A$ τῆς ὑπὸ $\Delta A B$
 ἐστὶ διπλῆ.

Ἰσοσκελὲς ἄρα τρίγωνον συνέσταται τὸ $A B \Delta$ ἔχον
 10 ἑκατέραν τῶν πρὸς τῆ ΔB βάσει γωνιῶν διπλασίονα
 τῆς λοιπῆς· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ια'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
 πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

15 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $A B \Gamma \Delta E$ · δεῖ δὴ εἰς τὸν
 $A B \Gamma \Delta E$ κύκλον πεντάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσο-
 γώνιον ἐγγράψαι.

Ἐκκείσθω τρίγωνον ἰσοσκελὲς τὸ $Z H \Theta$ διπλασίονα
 ἔχον ἑκατέραν τῶν πρὸς τοῖς H , Θ γωνιῶν τῆς πρὸς
 20 τῷ Z , καὶ ἐγγεγράψθω εἰς τὸν $A B \Gamma \Delta E$ κύκλον τῷ
 $Z H \Theta$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τρίγωνον τὸ $A \Gamma \Delta$, ὥστε
 τῆ μὲν πρὸς τῷ Z γωνία ἴσην εἶναι τὴν ὑπὸ $\Gamma A \Delta$,
 ἑκατέραν δὲ τῶν πρὸς τοῖς H , Θ ἴσην ἑκατέρᾳ τῶν

XI. Boetius p. 389, 10.

1. ΓA] Pφ, V in ras. m. 2; $A \Gamma$ Bp. 2. γωνία] om. V.
 3. $\Delta A \Gamma$] (alt.) P, F (supra m. 2: $\Gamma \Delta A$), V in ras. m. 2; $\Gamma A \Delta$
 Bp. διπλάσιοι F. 4. δέ] δὲ καὶ V. ἡ] supra m. 2 P.
 $\Gamma \Delta A$] Pφ; in ras. m. 2 V; $\Gamma A \Delta$ Bp. $\Delta A \Gamma$] $\Gamma \Delta A$ Bp.
 καὶ] διπλῆ ἄρα Bp. 5. ἄρα] om. Bp. $\Gamma A \Delta$] in ras. V,
 Γ e corr. F. ἐστὶν PB, comp. p. διπλῆ] om. Bp. 6.
 καὶ] om. P. 7. $\Delta A B$] $B A \Delta$ P. 9. συνίσταται V. $A B \Delta$]

uerum supposuimus, esse $B\Delta = \Gamma A$. itaque etiam

$$\Gamma A = \Gamma \Delta;$$

quare etiam $\angle \Gamma \Delta A = \Delta A \Gamma$ [I, 5]. itaque

$$\Gamma \Delta A + \Delta A \Gamma = 2 \Delta A \Gamma.$$

sed $B\Gamma \Delta = \Gamma \Delta A + \Delta A \Gamma$. itaque etiam

$$B\Gamma \Delta = 2 \Gamma A \Delta.$$

sed $B\Gamma \Delta = B\Delta A = \Delta B A$. ergo uterque $B\Delta A$, $\Delta B A$ duplo maior est angulo $\Delta A B$.

Ergo triangulus aequicurius constructus est $AB\Delta$ utrumque angulum ad ΔB basim positum duplo maiorem habens reliquo; quod oportebat fieri.

XI.

In datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur in circulum $AB\Gamma\Delta E$ quinquangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

construatur triangulus aequicurius $ZH\Theta$ utrumque angulum ad H , Θ positum duplo maiorem habens angulo ad Z posito [prop. ΘX], et in circulum $AB\Gamma\Delta E$ triangulo $ZH\Theta$ aequiangulus inscribatur triangulus $A\Gamma\Delta$, ita ut sit $\angle \Gamma A \Delta$ angulo ad Z posito aequalis, uterque autem $\Delta \Gamma \Delta$, $\Gamma \Delta A$ utriusque angulorum ad

B p φ; V m. 2; $A\Delta B$ P. 10. $B\Delta$ p. 15. ἔστω — 17. ἐγγράψαι] om. P. 19. ἐκατέρων] om F. πρὸς τοῖς H, Θ γωνιῶν] λοιπῶν P. 20. τῶ] (prius) τό B, F m. 1 (corr. m. 2). 22. τῶ] τό B. 23. ἐκατέρων] ἐκατέρα (α in ras.) p, ἐκατέρα P. τῶν] in ras. p; τήν B. ἐκατέρα] ἐκατέρων P et e corr. p. τῶν] φ, ἄρα τῶν F.

ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΓΔΑ$ · καὶ ἑκατέρα ἄρα τῶν ὑπὸ $ΑΓΔ$,
 $ΓΔΑ$ τῆς ὑπὸ $ΓΑΔ$ ἐστὶ διπλῆ. τετμήσθω δὴ ἑκα-
 τέρα τῶν ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΓΔΑ$ δίχα ὑπὸ ἑκατέρας τῶν
 $ΓΕ$, $ΔΒ$ εὐθειῶν, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$,
 5 $[ΓΔ]$, $ΔΕ$, $ΕΑ$.

Ἐπεὶ οὖν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $ΑΓΔ$, $ΓΔΑ$ γωνιῶν
 διπλασίων ἐστὶ τῆς ὑπὸ $ΓΑΔ$, καὶ τετμημένοι εἰσὶ
 δίχα ὑπὸ τῶν $ΓΕ$, $ΔΒ$ εὐθειῶν, αἱ πέντε ἄρα γω-
 νίαι αἱ ὑπὸ $ΔΑΓ$, $ΑΓΕ$, $ΕΓΔ$, $ΓΔΒ$, $ΒΔΑ$ ἴσαι ἀλ-
 10 λήλαις εἰσίν. αἱ δὲ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν
 βεβήκασιν· αἱ πέντε ἄρα περιφέρειαι αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$,
 $ΓΔ$, $ΔΕ$, $ΕΑ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ὑπὸ δὲ τὰς ἴσας
 περιφερείας ἴσαι εὐθεῖαι ὑποτείνουσιν· αἱ πέντε ἄρα
 εὐθεῖαι αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$, $ΕΑ$ ἴσαι ἀλλήλαις
 15 εἰσίν· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔΕ$ πεντάγωνον.
 λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἰσογώνιον. ἐπεὶ γὰρ ἡ $ΑΒ$ περι-
 φέρεια τῆ $ΔΕ$ περιφερεία ἐστὶν ἴση, κοινὴ προσκείσθω
 ἡ $ΒΓΔ$ · ὅλη ἄρα ἡ $ΑΒΓΔ$ περιφέρεια ὅλη τῆ $ΕΔΓΒ$
 περιφερεία ἐστὶν ἴση. καὶ βέβηκεν ἐπὶ μὲν τῆς $ΑΒΓΔ$
 20 περιφερείας γωνία ἡ ὑπὸ $ΑΕΔ$, ἐπὶ δὲ τῆς $ΕΔΓΒ$
 περιφερείας γωνία ἡ ὑπὸ $ΒΑΕ$ · καὶ ἡ ὑπὸ $ΒΑΕ$
 ἄρα γωνία τῆ ὑπὸ $ΑΕΔ$ ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ
 δὴ καὶ ἐκάστη τῶν ὑπὸ $ΑΒΓ$, $ΒΓΔ$, $ΓΔΕ$ γωνιῶν
 ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $ΒΑΕ$, $ΑΕΔ$ ἐστὶν ἴση· ἰσογώνιον
 25 ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓΔΕ$ πεντάγωνον. ἐδείχθη δὲ καὶ
 ἰσόπλευρον.

1. Post $ΓΔΑ$ mg. m. 2 add. γωνιῶν F. 2. τῆς ὑπὸ $ΓΑΔ$] om. p. δὴ] om. Bp. 3. ἑκατέρας] mg. m. 2 V. 4. $ΓΕ$] E e corr. F. $ΔΒ$] $ΔΕ$ F; corr. m. rec. 5. $ΓΔ$] om. V. 7. ἐστὶν P. εἰσίν P. 9. $ΕΓΔ$] $Δ$ in ras. m. 2 P. $ΓΔΒ$] in ras. F; $Γ$ in ras. m. 2 P. $ΒΔΑ$] in ras. F, e corr. m. 2 V. ἀλλήλαις εἰσίν] ἄλλη in ras. F, reliqua absumpta ob per-

H , \odot positorem aequalis [prop. II]. quare etiam

$$\angle A\Gamma\Delta = \Gamma\Delta A = 2\Gamma A\Delta.$$

iam $\angle A\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ rectis ΓE , ΔB in binas partes aequales secantur [I, 9], et ducantur AB , $B\Gamma$, ΔE , EA .¹⁾ iam quoniam anguli $A\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta A$ duplo maiores sunt angulo $\Gamma A\Delta$ et rectis ΓE , ΔB in binas partes aequales secti sunt, erit $\Delta A\Gamma = A\Gamma E = E\Gamma\Delta = \Gamma\Delta B = B\Delta A$. et anguli aequales in aequalibus arcibus consistunt [III, 26]. itaque quinque arcus AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA inter se aequales sunt. et sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt [III, 29]. itaque quinque rectae AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA inter se aequales sunt. itaque quinquangulum $AB\Gamma\Delta E$ aequilaterum est. dico, idem aequiangulum esse. nam quoniam arc. $AB = \Delta E$, communis adiaciatur arc. $B\Gamma\Delta$. itaque arc. $AB\Gamma\Delta = E\Delta\Gamma B$. et in arcu $AB\Gamma\Delta$ angulus $AE\Delta$ consistit, in $E\Delta\Gamma B$ autem $\angle BAE$. quare etiam $\angle BAE = AE\Delta$ [III, 27]. eadem de causa etiam singuli anguli $AB\Gamma$, $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta E$ utriusque angulo BAE , $AE\Delta$ aequales sunt. quare aequiangulum est quinquangulum $AB\Gamma\Delta E$. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse.

1) Lin. 5 uidetur delendum esse $\Gamma\Delta$ cum Gregorio.

gam. ruptum. 10. $\delta\acute{\epsilon}] \delta'$ BV. 12. $\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu]$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 16. $\lambda\sigma\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omicron\nu$] litt. $\lambda\sigma\sigma$ - in ras. m. 2 V. 17. $\tau\eta\ \Delta E$ περιφερεία] om. F, supra m. 2: $\tau\eta\ E\Delta$ περιφερεία. 18. $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 19. $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V. 20. $E\Delta\Gamma B]$ $B\Gamma\Delta E$ F. 21. $\eta\ \acute{\upsilon}\pi\acute{o}\ BAE]$ mg. m. 2 F. $\kappa\alpha\lambda]$ comp. supra scr. m. 2 F. 22. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ V. $\acute{\iota}\sigma\eta$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ V. 23. $\kappa\alpha\lambda]$ om. BV. 25. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PF.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει
ποιῆσαι.

ιβ'.

5 Περὶ τὸν δοθέντα κύκλον πεντάγωνον ἰσό-
πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον περιγράψαι.

Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔΕ$ · δεῖ δὲ περὶ
τὸν $ΑΒΓΔΕ$ κύκλον πεντάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ
ἰσογώνιον περιγράψαι.

10 Νευοήσθω τοῦ ἐγγεγραμμένου πενταγώνου τῶν
γωνιῶν σημεῖα τὰ $A, B, Γ, Δ, E$, ὥστε ἴσας εἶναι
τὰς $ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ, ΕΑ$ περιφερείας· καὶ διὰ
τῶν $A, B, Γ, Δ, E$ ἤχθωσαν τοῦ κύκλου ἐφαπτόμεναι
αἱ $HΘ, ΘΚ, ΚΑ, ΑΜ, ΜΗ$, καὶ εἰλήφθω τοῦ $ΑΒΓΔΕ$
15 κύκλου κέντρον τὸ Z , καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ZB, ZK,$
 $ZΓ, ΖΑ, ΖΔ$.

Καὶ ἐπεὶ ἡ μὲν $ΚΑ$ εὐθεῖα ἐφάπτεται τοῦ $ΑΒΓΔΕ$
κατὰ τὸ $Γ$, ἀπὸ δὲ τοῦ Z κέντρον ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ
 $Γ$ ἐπαφὴν ἐπέξενκται ἡ $ZΓ$, ἡ $ZΓ$ ἄρα κάθετός ἐστιν
20 ἐπὶ τὴν $ΚΑ$ · ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρω τῶν πρὸς τῷ
 $Γ$ γωνιῶν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ πρὸς τοῖς $B, Δ$
σημείοις γωνίαι ὀρθαί εἰσιν. καὶ ἐπεὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ
ὑπὸ $ZΓΚ$ γωνία, τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ZK ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ
τῶν $ZΓ, ΓΚ$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
25 ZB, BK ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ZK · ὥστε τὰ ἀπὸ τῶν

XII. Boetius p. 389, 8.

1. κύκλον] corr. ex κύκλος m. 2 F. 2. τς] om. V. 3.
ποιῆσαι] δεῖξαι V; γρ. δεῖξαι mg. m. 2 F. 7. $ΑΒΓΔΕ$] E
in ras. m. 2 V. 8. $ΑΒΓΔΕ$] E in ras. m. 2 V. 11. ση-
μεῖα] -α in ras. m. 2 V. 13. $ΑΒ, ΓΔ, ΔΕ$ P. 14. $ΜΗ$]
 $ΜΝ$ F; corr. m. 2. 15. ZB] B e corr. m. 2 F. ZK] ZH

Ergo in datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum inscriptum est; quod oportebat fieri.

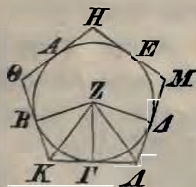
XII.

Circum datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum circumscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta E$ circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum circumscribere.

figamus, puncta angulorum quinquanguli inscripti [prop. XI] esse A, B, Γ, Δ, E , ita ut arcus $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E, EA$ inter se aequales sint; et per A, B, Γ, Δ, E circulum contingentes ducantur $H\Theta, \Theta K, K\Lambda, \Lambda M, MH$ [III, 17], et sumatur circuli $AB\Gamma\Delta E$ centrum Z [III, 1], et ducantur $ZB, ZK, Z\Gamma, Z\Delta, Z\Lambda$.

et quoniam recta $K\Lambda$ circulum $AB\Gamma\Delta E$ contingit in Γ , et a Z centro ad Γ punctum contactus $Z\Gamma$ ducta est, $Z\Gamma$ ad $K\Lambda$ perpendicularis est [III, 18]. itaque uterque angulus ad Γ positus rectus est. eadem de causa etiam anguli ad B, Δ puncta positi recti sunt. et quoniam $\angle Z\Gamma K$ rectus est, erit

$$ZK^2 = Z\Gamma^2 + \Gamma K^2 \text{ [I, 47].}$$

eadem de causa etiam $ZK^2 = ZB^2 + BK^2$. quare

φ. $Z\Gamma$] Γ in ras. F. $Z\Lambda$] ZA φ. 17. η] εἰ φ, supra η m. 2. Post $AB\Gamma\Delta E$ add. κύκλου V, supra P (comp.), F. 20. τῆν] τῶν comp. V. Post $K\Lambda$ in F add. m. 2: εὐθείαν. ἐστίν] PF; om. BVp. 21. καί] m. 2 V. 23. $Z\Gamma K$] K m. 2, ante Z ras. 1 litt. V. τῆς] om. Bp. 24. τῶν] τῆς comp. V. $Z\Gamma, \Gamma K$] Γ prius et K m. 2 V. 25. ἴσον ἐστίν] om. V. ἐστίν F. ZK ἴσον V. ὥστε τὰ] PF; τὰ ἄρα BVp. τῶν] om. Bp; τῆς V.

ΖΓ, ΓΚ τοῖς ἀπὸ τῶν ΖΒ, ΒΚ ἐστὶν ἴσα, ὧν τὸ
 ἀπὸ τῆς ΖΓ τῷ ἀπὸ τῆς ΖΒ ἐστὶν ἴσον· λοιπὸν
 ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΓΚ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΚ ἐστὶν ἴσον. ἴση
 ἄρα ἢ ΒΚ τῇ ΓΚ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ ΖΒ τῇ ΖΓ,
 5 καὶ κοινὴ ἡ ΖΚ, δύο δὴ αἱ ΒΖ, ΖΚ δυοὶ ταῖς ΓΖ,
 ΖΚ ἴσαι εἰσὶν· καὶ βάσεις ἢ ΒΚ βάσει τῇ ΓΚ [ἐστὶν]
 ἴση· γωνία ἄρα ἢ μὲν ὑπὸ ΒΖΚ [γωνία] τῇ ὑπὸ
 ΚΖΓ ἐστὶν ἴση· ἢ δὲ ὑπὸ ΒΚΖ τῇ ὑπὸ ΖΚΓ·
 διπλῆ ἄρα ἢ μὲν ὑπὸ ΒΖΓ τῆς ὑπὸ ΚΖΓ, ἢ δὲ ὑπὸ
 10 ΒΚΓ τῆς ὑπὸ ΖΚΓ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἢ μὲν
 ὑπὸ ΓΖΔ τῆς ὑπὸ ΓΖΑ ἐστὶ διπλῆ, ἢ δὲ ὑπὸ ΔΑΓ
 τῆς ὑπὸ ΖΑΓ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ ΒΓ περιφέρεια
 τῇ ΓΔ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἢ ὑπὸ ΒΖΓ τῇ ὑπὸ ΓΖΔ.
 καὶ ἐστὶν ἢ μὲν ὑπὸ ΒΖΓ τῆς ὑπὸ ΚΖΓ διπλῆ, ἢ
 15 δὲ ὑπὸ ΔΖΓ τῆς ὑπὸ ΑΖΓ· ἴση ἄρα καὶ ἢ ὑπὸ
 ΚΖΓ τῇ ὑπὸ ΑΖΓ· ἐστὶ δὲ καὶ ἢ ὑπὸ ΖΓΚ γωνία
 τῇ ὑπὸ ΖΓΑ ἴση. δύο δὴ τρίγωνά ἐστι τὰ ΖΚΓ,
 ΖΑΓ τὰς δύο γωνίας ταῖς δυοὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα
 καὶ μίαν πλευρὰν μιᾶ πλευρᾷ ἴσην κοινήν αὐτῶν
 20 τὴν ΖΓ· καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς
 πλευραῖς ἴσας ἔξει καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ
 γωνίᾳ· ἴση ἄρα ἢ μὲν ΚΓ εὐθεῖα τῇ ΓΑ, ἢ δὲ ὑπὸ
 ΖΚΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΖΑΓ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἢ

2. ΖΓ] ΖΒ P. ΖΒ] ΖΓ P. 3. τῆς ΓΚ] in ras. V;
 Γ in ras. F; τῆς ΚΓ B. Ante τῷ in F add. m. 2: λοιπῷ.
 ΒΚ] Β in ras. F. ἴσον ἐστὶν V. 4. ΒΚ] ΓΚ P. ΓΚ]
 ΒΚ P. 5. δυοὶ] δύο P; δυοῖν V. 6. εἰσὶ ΒVp. ΓΚ]
 ante Γ ras. 1 litt., K m. 2 V; ΚΓ P. ἐστὶν] om. P. 7.
 μὲν] m. 2 V. ΒΖΚ] P; ΒΚΖ Bp et FV (sed ΚΖ in ras.).
 γωνία] om. P. 8. ΚΖΓ] e corr. P m. 2; ΓΚΖ Bp; ΖΚΓ
 in ras. FV. ΒΚΖ] P; ΒΖΚ Bp et e corr. FV. ΖΚΓ]
 P; ΓΖΚ Bp, e corr. FV. 9. ΚΖΓ] K in ras. F; K et Γ

$$Z\Gamma^2 + \Gamma K^2 = ZB^2 + BK^2,$$

quorum $Z\Gamma^2 = ZB^2$. itaque $\Gamma K^2 = BK^2$. itaque

$$BK = \Gamma K.$$

et quoniam $ZB = Z\Gamma$, et ZK communis est, duae rectae BZ , ZK duabus ΓZ , ZK aequales sunt; et $BK = \Gamma K$. itaque $\angle BZK = KZ\Gamma$ [I, 8]; et

$$\angle BKZ = ZK\Gamma$$
 [I, 32].

itaque $\angle BZ\Gamma = 2 KZ\Gamma$, $\angle BK\Gamma = 2 ZK\Gamma$. eadem de causa etiam $\angle \Gamma Z\Delta = 2 \Gamma Z\Lambda$, $\angle \Delta\Lambda\Gamma = 2 Z\Lambda\Gamma$. et quoniam arc. $B\Gamma = \Gamma\Delta$, erit etiam

$$\angle BZ\Gamma = \Gamma Z\Delta$$
 [III, 27].

et $\angle BZ\Gamma = 2 KZ\Gamma$, $\angle \Delta Z\Gamma = 2 \Lambda Z\Gamma$. itaque

$$\angle KZ\Gamma = \Lambda Z\Gamma.$$

uerum etiam $\angle Z\Gamma K = Z\Gamma\Lambda$. itaque duo trianguli $ZK\Gamma$, $Z\Lambda\Gamma$ duos angulos duobus angulis aequales habent, et unum latus uni lateri aequale, quod utriusque commune est $Z\Gamma$; itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt et reliquum angulum reliquo angulo [I, 26]. itaque

$$K\Gamma = \Gamma\Lambda, \angle ZK\Gamma = Z\Lambda\Gamma.$$

in ras. m. 2 V. 10. $BK\Gamma$ $\tau\eta\varsigma$] litt. $K\Gamma$ $\tau\eta\varsigma$ in ras. m. 1 B.
 11. $\Gamma Z\Lambda$] Λ in ras. m. 2 P. $\Delta\Lambda\Gamma$] in ras. m. 2 V; Λ in ras. m. 2 P. 12. $Z\Lambda\Gamma$] in ras. m. 2 V. 13. Post $\Gamma\Delta$ in F m. 2 add. *περιφερεια*. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P. $BZ\Gamma$] in ras. φ .
 14. $BZ\Gamma$] in ras. F; $BZ\Gamma$ *διπλῆ* p. $\delta\iota\pi\lambda\eta$] om. p. 15. $\Lambda Z\Gamma$] in ras. V; $\Gamma Z\Delta$ *διπλῆ* Bp; *διπλῆ* in F add. m. 2. $\Lambda Z\Gamma$] ΛZ in ras. m. 1 p. 16. $KZ\Gamma$] KZ in ras. P; $KZ\Gamma$ *γωνία* BFP, V m. 2. $\tau\eta$] $\tau\eta\varsigma$ P. $\Lambda Z\Gamma$] Λ et Γ in ras. m. 2 V. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$ $\delta\epsilon$ — 17. $\iota\sigma\eta$] P; om. Theon (BFVp). 17. $Z\Gamma\Lambda$] Λ in ras. P. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}$] om. P. 18. $Z\Lambda\Gamma$] $\Gamma Z\Lambda$ P; $Z\Gamma\Lambda$ F. $\delta\upsilon\sigma\iota$] $\delta\upsilon\sigma\iota\acute{\nu}$ V, $\delta\upsilon\sigma\iota$ B. Post $\epsilon\chi\omicron\nu\omicron\tau\alpha$ hab. V: $\epsilon\kappa\alpha\tau\epsilon\acute{\rho}\alpha\nu$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\epsilon\acute{\rho}\alpha$, idem F mg. m. 1. 19. $\mu\acute{\iota}\alpha$ $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\acute{\alpha}$] supra m. 1 F. 22. $\Gamma\Lambda$] $\Lambda\Gamma$ P. 23. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. p. Post $Z\Lambda\Gamma$ ras. 1 litt. V, $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ supra scr. m. 2 F.

$KΓ$ τῆ $ΓΑ$, διπλῆ ἄρα ἢ $ΚΑ$ τῆς $ΚΓ$. διὰ τὰ αὐτὰ
 δὴ δειχθήσεται καὶ ἢ $ΘΚ$ τῆς $ΒΚ$ διπλῆ. καὶ ἐστὶν
 ἢ $ΒΚ$ τῆ $ΚΓ$ ἴση· καὶ ἢ $ΘΚ$ ἄρα τῆ $ΚΑ$ ἐστὶν ἴση.
 ὁμοίως δὴ δειχθήσεται καὶ ἐκάστη τῶν $ΘΗ$, $ΗΜ$,
 5 $ΜΑ$ ἐκατέρω τῶν $ΘΚ$, $ΚΑ$ ἴση· ἰσόπλευρον ἄρα ἐστὶ
 τὸ $ΗΘΚΑΜ$ πεντάγωνον. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἰσογώνιον.
 ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἰ ὑπὸ $ΖΚΓ$ γωνία τῆ ὑπὸ $ΖΑΓ$,
 καὶ ἐδείχθη τῆς μὲν ὑπὸ $ΖΚΓ$ διπλῆ ἢ ὑπὸ $ΘΚΑ$,
 τῆς δὲ ὑπὸ $ΖΑΓ$ διπλῆ ἢ ὑπὸ $ΚΑΜ$, καὶ ἢ ὑπὸ
 10 $ΘΚΑ$ ἄρα τῆ ὑπὸ $ΚΑΜ$ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὴ δειχ-
 θήσεται καὶ ἐκάστη τῶν ὑπὸ $ΚΘΗ$, $ΘΗΜ$, $ΗΜΑ$
 ἐκατέρω τῶν ὑπὸ $ΘΚΑ$, $ΚΑΜ$ ἴση· αἱ πέντε ἄρα
 γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΗΘΚ$, $ΘΚΑ$, $ΚΑΜ$, $ΑΜΗ$, $ΜΗΘ$
 ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΗΘΚΑΜ$
 15 πεντάγωνον. ἐδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον, καὶ περι-
 γράφεται περὶ τὸν $ΑΒΓΔΕ$ κύκλον.

[Περὶ τὸν δοθέντα ἄρα κύκλου πεντάγωνον ἰσό-
 πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον περιγέγραπται]· ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

20

ιγ'.

Εἰς τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευ-
 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλον ἐγγράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν πεντάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ
 ἰσογώνιον τὸ $ΑΒΓΔΕ$. δεῖ δὴ εἰς τὸ $ΑΒΓΔΕ$ πεντά-
 25 γωνον κύκλον ἐγγράψαι.

XIII. Proclus p. 172, 11.

1. $ΚΓ$] (prius) $\overset{||}{Γ} \overset{|}{Κ} F$. 2. δειχθήσεται] notat. punctis F.
 καί] om. p. Ante διπλῆ m. 2 add. ἐστὶν F. ἐστίν] P;
 ἐπεὶ ἐδείχθη ἴση Theon (BFVp). 3. ἴση] P; καὶ ἐστὶ διπλῆ
 ἢ μὲν $ΚΑ$ τῆς $ΚΓ$ ἢ δὲ $ΘΚ$ τῆς $ΒΚ$ Theon (BFVp). τῆ]
 τῆς comp. p. 4. Ante καὶ in F add. ὅτι m. 2. $ΘΗ$] P;

et quoniam $K\Gamma = \Gamma A$, erit $K\Lambda = 2 K\Gamma$. eadem ratione demonstrabimus, esse etiam $\odot K = 2 BK$. et $BK = K\Gamma$. quare etiam $\odot K = K\Lambda$. similiter demonstrabimus, esse etiam singulas rectas $\odot H$, HM , MA utrique $\odot K$, $K\Lambda$ aequales. itaque quinquangulum $H\odot K\Lambda M$ aequilaterum est. dico, idem aequiangulum esse. nam quoniam $\angle ZK\Gamma = Z\Lambda\Gamma$, et demonstratum est, esse $\angle \odot K\Lambda = 2 ZK\Gamma$, et $K\Lambda M = 2 Z\Lambda\Gamma$, erit etiam $\angle \odot K\Lambda = K\Lambda M$. similiter demonstrabimus, etiam singulos angulos $K\odot H$, $\odot HM$, HMA utrique angulo $\odot K\Lambda$, $K\Lambda M$ aequales esse. itaque quinque anguli $H\odot K$, $\odot K\Lambda$, $K\Lambda M$, ΛMH , $MH\odot$ inter se aequales sunt. itaque aequiangulum est quinquangulum $H\odot K\Lambda M$. sed demonstratum est, idem aequilaterum esse, et circum circulum $AB\Gamma\Delta E$ circumscriptum est.

Ergo circum datum circulum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum circumscriptum est; quod oportebat fieri.

XIII.

In datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulum inscribere.

Sit datum quinquangulum aequilaterum et aequiangulum $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur in quinquangulum $AB\Gamma\Delta E$ circulum inscribere.

$\overset{H}{\odot}H$ F; $H\odot BVp$. 5. MA] M in ras. m. 2 V. Ante $\iota\sigma\eta$
 add. F m. 2: $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. 9. η] (prius) om. p.
 10. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$, supra scr. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ m. 2 F. $\tau\eta$] $\tau\eta\varsigma$ Bp. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] om. F.
 11. Ante $\kappa\alpha\iota$ F m. 2 ins. $\delta\tau\iota$. $K\odot H$] e corr. F; litt. $\odot H$ in ras. m. 2 V; $\odot K\Lambda$ P. 12. Ante $\iota\sigma\eta$ insert. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F m. 2.
 15. $\pi\epsilon\rho\iota\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\pi\tau\alpha\iota$] om. Bp. 17. $\pi\epsilon\rho\iota$ — 18. $\pi\epsilon\rho\iota\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\pi\tau\alpha\iota$] om. codd.; add. Augustus. 23. Post $\pi\epsilon\pi\tau\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu$ add. δ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ BVp, F m. 2. 24. $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\acute{o}$] seq. ras. 1 litt. P.

Τετμήσθω γὰρ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $BΓΔ$, $ΓΔΕ$ γωνιῶν δίχα ὑπὸ ἑκατέρας τῶν $ΓΖ$, $ΔΖ$ εὐθειῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ Z σημείου, καθ' ὃ συμβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ $ΓΖ$, $ΔΖ$ εὐθεῖαι, ἐπεζεύχθωσαν αἱ ZB , $ZΑ$, $ZΕ$ εὐθεῖαι. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ $BΓ$ τῇ $ΓΔ$, κοινὴ δὲ ἡ $ΓΖ$, δύο δὴ αἱ $BΓ$, $ΓΖ$ δυοὶ ταῖς $ΔΓ$, $ΓΖ$ ἴσαι εἰσίν· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $BΓΖ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΓΖ$ [ἐστὶν] ἴση· βάσις ἄρα ἡ BZ βάσει τῇ $ΔΖ$ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ $BΓΖ$ τρίγωνον τῷ $ΔΓΖ$ τριγώνῳ ἐστὶν ἴσον,

10 καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' ἄς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $ΓΒΖ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΓΔΖ$. καὶ ἐπεὶ διπλῆ ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΓΔΕ$ τῆς ὑπὸ $ΓΔΖ$, ἴση δὲ ἡ μὲν ὑπὸ $ΓΔΕ$ τῇ ὑπὸ $ΑΒΓ$, ἡ δὲ ὑπὸ $ΓΔΖ$ τῇ ὑπὸ $ΓΒΖ$, καὶ ἡ

15 ὑπὸ $ΓΒΑ$ ἄρα τῆς ὑπὸ $ΓΒΖ$ ἐστὶ διπλῆ· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΒΖ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ZBΓ$ · ἰ ἄρα ὑπὸ $ΑΒΓ$ γωνία δίχα τέτμηται ὑπὸ τῆς BZ εὐθείας. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $ΒΑΕ$, $ΑΕΔ$ δίχα τέτμηται ὑπὸ ἑκατέρας τῶν $ZΑ$, $ZΕ$ εὐθειῶν.

20 ἤχθωσαν δὴ ἀπὸ τοῦ Z σημείου ἐπὶ τὰς $ΑΒ$, $BΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$, $ΕΑ$ εὐθείας κάθετοι αἱ ZH , $ZΘ$, ZK , $ZΛ$, ZM . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΘΓΖ$ γωνία τῇ ὑπὸ $KΓΖ$, ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ $ZΘΓ$ [ὀρθῇ] τῇ ὑπὸ $ZKΓ$ ἴση, δύο δὴ τρίγωνά ἐστὶ τὰ $ZΘΓ$, $ZKΓ$

25 τὰς δύο γωνίας δυοὶ γωνίαις ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην κοινὴν αὐτῶν τὴν $ZΓ$ ὑπο-

2. ὑπό] om. φ. $ΔΖ$] $ZΔ$ Bp, V in ras. m. 2. 6. ἴσαι — 8. ἴση (prius)] mg. m. 1 F. 7. εἰσίν] P; εἰσί BFVp. 8. ἐστὶν ἴση] F in textu m. 1, Bp; ἴση ἐστὶ V, F mg.; ἴση P. $ΔΖ$] $ΔΘ$ F, corr. m. rec. 9. $BΓΖ$] in ras. V. $ΔΓΖ$] $ΔΖΓ$ P. ἴσον ἐστὶ V. 12. $ΓΒΖ$] $BΓΖ$ p; $ΓΒΖ$ F m. 1, $ΑΒΖ$ φ, corr. m. rec. διπλῆ] om. V. 13. $ΓΔΖ$ διπλῆ seq. ras. 2 litt.

secetur enim uterque angulus $B\Gamma\Delta, \Gamma\Delta E$ in binas partes aequales utraque recta $\Gamma Z, \Delta Z$, et a Z puncto, in quo rectae $\Gamma Z, \Delta Z$ inter se concurrunt, ducantur rectae ZB, ZA, ZE . et quoniam $B\Gamma = \Gamma\Delta$, et ΓZ communis est, duae rectae $B\Gamma, \Gamma Z$ duabus $\Delta\Gamma, \Gamma Z$ aequales sunt; et $\angle B\Gamma Z = \Delta\Gamma Z$. itaque $BZ = \Delta Z$

[I, 4], et $\triangle B\Gamma Z = \triangle \Delta\Gamma Z$ [id.], et reliqui anguli reliquis angulis aequales erunt, sub quibus aequalia latera subtendunt [id.]. itaque

$$\angle \Gamma B Z = \Gamma \Delta Z.$$

et quoniam $\angle \Gamma\Delta E = 2 \Gamma\Delta Z$, et $\angle \Gamma\Delta E = \angle AB\Gamma$, $\angle \Gamma\Delta Z = \angle \Gamma B Z$,

erit etiam $\angle \Gamma B A = 2 \Gamma B Z$. itaque $\angle A B Z = \angle Z B \Gamma$.¹⁾ itaque $\angle A B \Gamma$ recta BZ in duas partes aequales diuisus est. similiter demonstrabimus, etiam utrumque angulum $B A E, A E \Delta$ utraque recta $Z A, Z E$ in binas partes aequales diuisum esse. ducantur igitur a Z puncto ad rectas $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E, EA$ perpendiculares $ZH, Z\Theta, ZK, ZA, ZM$. et quoniam

$$\angle \Theta \Gamma Z = \angle K \Gamma Z,$$

et $\angle Z\Theta\Gamma = \angle ZK\Gamma$, quia recti sunt, duo trianguli $Z\Theta\Gamma, ZK\Gamma$ duos angulos duobus angulis aequales habent et unum latus uni lateri aequale, quod utriusque commune est $Z\Gamma$ sub altero aequalium angulorum sub-

1) $\angle AB\Gamma = 2 \Gamma B Z$, $\angle \Gamma B Z = \Gamma \Delta Z$, tum subtrahendo $\angle ABZ = \Gamma B Z$.

V. 17. BZ] ZB e corr. F. 18. $\dot{\upsilon}\pi\acute{o}$] supra F. 21. ZH] e corr. m. 2 V. 22. $Z\Delta$] in ras. F. $\Theta\Gamma Z$] in ras. p. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\iota\nu$ B. $\acute{o}\rho\theta\eta$] om. P; $\acute{o}\rho\theta\eta$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ V ($\acute{\alpha}\rho\alpha$ eras.). 24. $Z\Theta\Gamma$] Γ in ras. B. 25. $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\delta\nu\sigma\acute{\iota}$ V.

τείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν· καὶ τὰς λοι-
 πὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει· ἴση
 ἄρα ἢ $Z\Theta$ κάθετος τῇ ZK καθέτω. ὁμοίως δὲ δειχ-
 θήσεται, ὅτι καὶ ἐκάστη τῶν $Z\Lambda$, ZM , ZH ἐκατέρᾳ
 5 τῶν $Z\Theta$, ZK ἴση ἐστίν· αἱ πέντε ἄρα εὐθεῖαι αἱ
 ZH , $Z\Theta$, ZK , $Z\Lambda$, ZM ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ὁ ἄρα
 κέντρον τῷ Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν H , Θ , K , Λ , M
 κύκλος γραφόμενος ἤξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων
 καὶ ἐφάπεται τῶν AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , $E A$ εὐθειῶν
 10 διὰ τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς τοῖς H , Θ , K , Λ , M
 σημείοις γωνίας. εἰ γὰρ οὐκ ἐφάπεται αὐτῶν, ἀλλὰ
 τεμεῖ αὐτάς, συμβήσεται τὴν τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου
 πρὸς ὀρθὰς ἀπ' ἄκρας ἀγομένην ἐντὸς πίπτειν τοῦ
 κύκλου· ὅπερ ἄτοπον ἐδείχθη. οὐκ ἄρα ὁ κέντρον τῷ
 15 Z διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν H , Θ , K , Λ , M σημείων
 γραφόμενος κύκλος τεμεῖ τὰς AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE ,
 $E A$ εὐθείας· ἐφάπεται ἄρα αὐτῶν. γεγράφθω ὡς ὁ
 $H\Theta K\Lambda M$.

Εἰς ἄρα τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευ-
 20 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλος ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

ιδ'.

Περὶ τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσό-
 πλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλον περιγράψαι.

Ἔστω τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευρόν
 25 τε καὶ ἰσογώνιον, τὸ $AB\Gamma\Delta E$ · δεῖ δὲ περὶ τὸ $AB\Gamma\Delta E$
 πεντάγωνον κύκλον περιγράψαι.

4. ZH] MH P. 5. ἐστὶν ἴση V. 7. H] m. 2 V. ZH ,
 $Z\Theta$, ZK , $Z\Lambda$, ZM Gregorius. 10. M] om. P. 11. σημεί-
 οῖς] om. Bp. 12. τῇν] ἢ Bp. 13. ἀγομένη Bp. 14.
 ἐδείχθη] om. Bp. 15. καὶ διαστήματι ἐνὶ Bp. ZH , $Z\Theta$,

tendens. itaque etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt. itaque $Z\Theta = ZK$. similiter demonstrabimus, etiam singulas rectas $Z\Lambda$, ZM , ZH utrique $Z\Theta$, ZK aequales esse. itaque quinque rectae ZH , $Z\Theta$, ZK , $Z\Lambda$, ZM inter se aequales sunt. itaque qui centro Z radio autem qualibet rectarum ZH , $Z\Theta$, ZK , $Z\Lambda$, ZM describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet et rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA continget, quia anguli ad puncta H , Θ , K , Λ , M positi recti sunt. nam si non continget, sed eas secabit, accidet, ut recta ad diametrum circuli in termino perpendicularis ducta intra circulum cadat, quod demonstratum est absurdum esse [III, 16]. itaque circulus centro Z radio autem qualibet rectarum ZH , $Z\Theta$, ZK , $Z\Lambda$, ZM descriptus rectas AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EA non secabit; ergo eas continget. describatur ut $H\Theta K\Lambda M$.

Ergo in datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulus inscriptus est; quod oportebat fieri.

XIV.

Circum datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulum circumscribere.

Sit datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, $AB\Gamma\Delta E$. oportet igitur circum $AB\Gamma\Delta E$ quinquangulum circulum circumscribere.

ZK , $Z\Lambda$, ZM εὐθειῶν Gregorius. 16. κύκλος] m. 2 V.
 17. γεγράφθω ὡς] καὶ ἐστὶ ἐγγεγραμμένος ὡς in ras. m. 2 F.
 ὁ $H\Theta K\Lambda M$] in ras. F; litt. $H\Theta$ e corr. m. 1 p. 20. γέ-
 γραπται V, ἐπιγέγραπται F. 24. ὁ ἐστίν] om. Bp. 26.
 πεντάγωνον] mg. m. 1 F.

Τετμήσθω δὴ ἑκατέρω τῶν ὑπὸ $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta E$ γωνιῶν δίχα ὑπὸ ἑκατέρας τῶν ΓZ , ΔZ , καὶ ἀπὸ τοῦ Z σημείου, καθ' ὃ συμβάλλουσιν αἱ εὐθεῖαι, ἐπὶ τὰ B , A , E σημεία ἐπεξεύχθωσαν εὐθεῖαι αἱ ZB , ZA ,
 5 ZE . ὁμοίως δὴ τῶν πρὸς τούτου δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ $\Gamma B A$, $B A E$, $A E \Delta$ γωνιῶν δίχα τέτμηται ὑπὸ ἑκάστης τῶν ZB , ZA , ZE εὐθειῶν. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $B\Gamma\Delta$ γωνία τῇ ὑπὸ $\Gamma\Delta E$, καὶ ἐστὶ τῆς μὲν ὑπὸ $B\Gamma\Delta$ ἡμίσεια ἢ ὑπὸ $Z\Gamma\Delta$, τῆς
 10 δὲ ὑπὸ $\Gamma\Delta E$ ἡμίσεια ἢ ὑπὸ $\Gamma\Delta Z$, καὶ ἡ ὑπὸ $Z\Gamma\Delta$ ἄρα τῇ ὑπὸ $Z\Delta\Gamma$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ $Z\Gamma$ πλευρᾶ τῇ $Z\Delta$ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ZB , ZA , ZE ἑκατέρω τῶν $Z\Gamma$, $Z\Delta$ ἐστὶν ἴση· αἱ πέντε ἄρα εὐθεῖαι αἱ ZA ,
 15 ZB , $Z\Gamma$, $Z\Delta$, ZE ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ὁ ἄρα κέντρον τῶν Z καὶ διαστήματι ἐνὶ τῶν ZA , ZB , $Z\Gamma$, $Z\Delta$, ZE κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τῶν λοιπῶν σημείων καὶ ἔσται περιγεγραμμένος. περιγεγράφθω καὶ ἔστω ὁ $AB\Gamma\Delta E$.

20 Περὶ ἄρα τὸ δοθὲν πεντάγωνον, ὃ ἐστὶν ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον, κύκλος περιγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

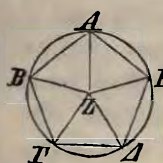
ιε'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον ἐξάγωνον ἰσόπλευ-
 25 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $AB\Gamma\Delta E Z$. δεῖ δὴ εἰς τὸν $AB\Gamma\Delta E Z$ κύκλον ἐξάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

1. $B\Gamma\Delta$] $AB\Delta$ in ras. F, seq. uestig. Δ . 2. ΔZ] in ras. m. 2 V; ΔZ εὐθείαν F (εὐθείαν m. 2 in mg. transit). ἀπό] corr. in ὑπό m. rec. F. 4. B, A, E] "A, 'B, E'" F. 5. τῶ]

secetur igitur uterque angulus $B\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta E$ in binas partes aequales utraque recta ΓZ , ΔZ , et a puncto Z , in quo rectae concurrunt, ad puncta B , A , E ducantur rectae ZB , ZA , ZE . iam eodem modo, quo in praecedenti propositione demonstrabimus [p. 308, 16], etiam singulos angulos $\Gamma B A$, $B A E$, $A E \Delta$ singulis rectis ZB , ZA , ZE in binas partes aequales diuidi. et quoniam $\angle B\Gamma\Delta = \hat{\Gamma}\Delta E$, et $\angle Z\Gamma\Delta = \frac{1}{2} B\Gamma\Delta$, $\angle \Gamma\Delta Z = \frac{1}{2} \Gamma\Delta E$, erit etiam $\angle Z\Gamma\Delta = \angle Z\Delta\Gamma$. quare etiam $Z\Gamma = Z\Delta$ [I, 6]. similiter demonstrabimus,

etiam singulas rectas ZB , ZA , ZE utriusque rectae $Z\Gamma$, $Z\Delta$ aequales esse. itaque quinque rectae ZA , ZB , $Z\Gamma$, $Z\Delta$, ZE inter se aequales sunt. quare qui centro Z et radio qualibet rectarum ZA , ZB , $Z\Gamma$, $Z\Delta$, ZE describitur circulus, etiam per reliqua puncta ueniet, et erit circumscriptus. circumscribatur et sit $AB\Gamma\Delta E$.

Ergo circum datum quinquangulum, quod aequilaterum et aequiangulum est, circulus circumscriptus est; quod oportebat fieri.

XV.

In datum circulum sexangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta EZ$. oportet igitur in circulum $AB\Gamma\Delta EZ$ sexangulum aequilaterum et aequiangulum inscribere.

τό Β. καί] om. Bp. 7. ΖΒ, ΖΑ, ΖΕ] Pp; ΖᾹ, ΖΒ̄, ΖΓ̄ (ΖΓ̄eras.) F; ΒΖ, ΖΑ, ΖΕ ΒV. 9. ἐστίν P. 15. ΖΔ, ΖΕ] om. P; corr. m. rec. 16. καί] comp. insert. m. 1 F. δὲ ἐνί F. 20. ἄρα] PV et F, sed punctis notat.; om. Bp. δοθὲν ἄρα Bp, in F ἄρα insert. m. 2. 24. κύκλῳ F. 27. ἐξάγωνον] mg. F.

Ἦχθω τοῦ $ΑΒΓΔΕΖ$ κύκλου διάμετρος ἡ $ΑΔ$, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ $Η$, καὶ κέντρον μὲν τῷ $Δ$ διαστήματι δὲ τῷ $ΔΗ$ κύκλος γεγράφθω ὁ $ΕΗΓΘ$, καὶ ἐπιξευχθεῖσαι αἱ $ΕΗ$, $ΓΗ$ διήχθωσαν ἐπὶ τὰ $Β$, $Ζ$ σημεία, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $ΑΒ$, $ΒΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$, $ΕΖ$, $ΖΑ$. λέγω, ὅτι τὸ $ΑΒΓΔΕΖ$ ἑξάγωνον ἰσόπλευρόν τε ἔστι καὶ ἰσογώνιον.

Ἐπεὶ γὰρ τὸ $Η$ σημεῖον κέντρον ἔστι τοῦ $ΑΒΓΔΕΖ$ κύκλου, ἴση ἔστιν ἡ $ΗΕ$ τῇ $ΗΔ$. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $Δ$ σημεῖον κέντρον ἔστι τοῦ $ΗΓΘ$ κύκλου, ἴση ἔστιν ἡ $ΔΕ$ τῇ $ΔΗ$. ἀλλ' ἡ $ΗΕ$ τῇ $ΗΔ$ ἐδείχθη ἴση· καὶ ἡ $ΗΕ$ ἄρα τῇ $ΕΔ$ ἴση ἔστιν· ἰσόπλευρον ἄρα ἔστι τὸ $ΕΗΔ$ τρίγωνον· καὶ αἱ τρεῖς ἄρα αὐτοῦ γωνίαι αἱ ὑπὸ $ΕΗΔ$, $ΗΔΕ$, $ΔΕΗ$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ἐπει-
 15 δῆπερ τῶν ἰσοσκελῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· καὶ εἰσιν αἱ τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίαι δυσὲν ὀρθαῖς ἴσαι· ἡ ἄρα ὑπὸ $ΕΗΔ$ γωνία τρίτον ἔστι δύο ὀρθῶν. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἡ ὑπὸ $ΔΗΓ$ τρίτον δύο ὀρθῶν. καὶ ἐπεὶ ἡ $ΓΗ$
 20 εὐθεῖα ἐπὶ τὴν $ΕΒ$ σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας τὰς ὑπὸ $ΕΗΓ$, $ΓΗΒ$ δυσὲν ὀρθαῖς ἴσας ποιεῖ, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΓΗΒ$ τρίτον ἔστι δύο ὀρθῶν· αἱ ἄρα ὑπὸ $ΕΗΔ$, $ΔΗΓ$, $ΓΗΒ$ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὥστε καὶ αἱ κατὰ κορυφὴν αὐταῖς αἱ ὑπὸ $ΒΗΑ$,

1. $ΑΒΓΔ Β$. $ΑΔ$] e corr. m. rec. F. 2. $Η$] post ras. 1 litt. F. 3. $Δ$] non liquet ob ras. in F. $ΔΗ$] $Δ$ e corr. m. rec. F. 4. $ΕΗΓΘ$] e corr. m. rec. F. ἐπιξευχθῶσαι F, corr. m. 1. 5. $Β$] in ras. m. 2 FV. 6. Post λέγω add. δῆ m. rec. F. 8. $ΑΒΓΔ$ Bp. 9. $Δ$] E F. 10. $ΗΓΘ$] P; $ΗΘΚ$ F; $ΕΗΓΘ$ BVp; in V seq. ras. 1 litt. 11. $ΔΕ$] $ΕΔ$ F. $ΔΗ$] $ΕΗ$ F. ἀλλά P. 12. ἄρα] m. 2 V. ἔστιν ἴση Vp. ἔστί] ἔστίν PF. 15. ἰσοπλευρῶν F, sed corr. αἱ] αἱ τρεῖς αἱ F. 16. εἰσίν] εἰσί V. καὶ εἰσίν] om. B

ducatur circuli $AB\Gamma\Delta EZ$ diametrus AD , et sumatur H centrum circuli, et centro A radio autem AH circulus describatur $E\text{H}\Gamma\Theta$, et ductae EH , ΓH ad puncta B , Z educantur, et ducantur AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EZ , ZA . dico, sexangulum $AB\Gamma\Delta EZ$ aequilaterum et aequiangulum esse.

nam quoniam punctum H centrum est circuli $AB\Gamma\Delta EZ$, erit $HE = HA$. rursus quoniam A punctum centrum est circuli $E\text{H}\Gamma\Theta$, erit $AE = AH$. sed demonstratum est, esse $HE = HA$. itaque etiam $HE = EA$. itaque triangulus EHA aequilaterum est. quare etiam tres anguli eius EHA , HAE , AEH inter se aequales sunt, quia in triangulis aequicruriis anguli ad basim positi inter se aequales sunt [I, 5]. et tres simul anguli trianguli duobus rectis aequales sunt [I, 32]. itaque $\angle EHA$ tertia pars est duorum rectorum. similiter demonstrabimus, etiam $\angle A\text{H}\Gamma$ tertiam partem duorum rectorum esse. et quoniam recta ΓH in EB constituta angulos deinceps positos $E\text{H}\Gamma$, ΓHB duobus rectis aequales efficit [I, 13], etiam reliquus $\angle \Gamma HB$ tertia pars est duorum rectorum. quare anguli EHA , $A\text{H}\Gamma$, ΓHB inter se aequales sunt; quare etiam qui ad uertices eorum sunt,

(add. m. rec., sed *είσιν* eras); *ἀλλά* p. 17. *ἴσαι* *είσιν* Bp.
ἄρα] *ἄρα ἡ*, sed *ἡ* del. m. 1 F. 18. *τρίτον*] *ἴση* φ. 19.
 $\Delta\text{H}\Gamma$] Γ in ras. p. *τρίτον* P. 20. *σταθεῖσαν*, sed *ν* del.
F. 22. *τρίτον* P. *ἔστιν* PF. 24. *αί*] om. B. *αὐτᾶς*
φ; *ἐαυταῖς* B.

ΑΗΖ, ΖΗΕ ἴσαι εἰσὶν [ταῖς ὑπὸ ΕΗΔ, ΔΗΓ, ΓΗΒ].
 αἱ ἔξ ἄρα γωνίαι αἱ ὑπὸ ΕΗΔ, ΔΗΓ, ΓΗΒ, ΒΗΑ,
 ΑΗΖ, ΖΗΕ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. αἱ δὲ ἴσαι γωνίαι
 ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν· αἱ ἔξ ἄρα περιφέρειαί
 5 αἱ ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ, ΕΖ, ΖΑ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.
 ὑπὸ δὲ τὰς ἴσας περιφερείας αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ὑποτεί-
 νουσιν· αἱ ἔξ ἄρα εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ἰσό-
 πλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓΔΕΖ ἐξάγωνον. λέγω δὴ,
 ὅτι καὶ ἰσογώνιον. ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ΖΑ περι-
 10 φέρεια τῇ ΕΔ περιφερείᾳ, κοινὴ προσκείσθω ἡ ΑΒΓΔ
 περιφέρεια· ὅλη ἄρα ἡ ΖΑΒΓΔ ὅλη τῇ ΕΔΓΒΑ
 ἐστὶν ἴση· καὶ βέβηκεν ἐπὶ μὲν τῆς ΖΑΒΓΔ περι-
 φερείας ἡ ὑπὸ ΖΕΔ γωνία, ἐπὶ δὲ τῆς ΕΔΓΒΑ
 περιφερείας ἡ ὑπὸ ΑΖΕ γωνία· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΖΕ
 15 γωνία τῇ ὑπὸ ΔΕΖ. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται, ὅτι καὶ
 αἱ λοιπαὶ γωνίαι τοῦ ΑΒΓΔΕΖ ἐξαγώνου κατὰ μίαν
 ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω τῶν ὑπὸ ΑΖΕ, ΖΕΔ γωνιῶν· ἰσο-
 γώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓΔΕΖ ἐξάγωνον. ἐδειχθη
 δὲ καὶ ἰσόπλευρον· καὶ ἐγγέγραπται εἰς τὸν ΑΒΓΔΕΖ
 20 κύκλον.

Εἰς ἄρα τὸν δοθέντα κύκλον ἐξάγωνον ἰσόπλευρόν
 τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγέγραπται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

1. ἴσαι ἀλλήλαις V, sed ἀλλήλαις del. m. 2; habet ed. Basil. εἰσίν] εἰσι BVp. ταῖς ὑπὸ ΕΗΔ, ΔΗΓ, ΓΗΒ] mg. m. 2 V; om. ed. Basil., Augustus. ΕΗΔ] Δ e corr. F. Post ΔΗΓ ras. 3 litt. V. 2. αἱ ἔξ — 3. ἀλλήλαις εἰσίν] mg. m. 2 V, om. ed. Basil. 4. αἱ ἔξ ἄρα] in ras. m. 2 V. 5. ΕΖ] ΕΖΖΕΖ P, sed corr. m. 1. 6. δέ] supra m. 1 F. αἱ] om. V. Post εὐθεῖαι F mg. m. 1: αἱ ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ, ΕΖ, ΖΑ; idem coni. Augustus. 8. ἐστὶ] om. Bp. δὴ] supra m. 1 P. 9. γὰρ] postea insert. in F. ΖΑ] PF; ΑΖ BVp. 11. ΖΑΒΓΔ] pro Β in P m. 1 est Ζ; corr. m. 2. Seq. in F περιφέρεια supra scr. m. 1. Post ΕΔΓΒΑ in F

BHA , AHZ , ZHE aequales sunt [I, 15]. itaque sex anguli $EH\Delta$, $\Delta H\Gamma$, ΓHB , BHA , AHZ , ZHE inter se aequales sunt. aequales autem anguli in aequalibus arcibus consistunt [III, 26]. itaque sex arcus AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE , EZ , ZA inter se aequales sunt. et sub aequalibus arcibus aequales rectae subtendunt [III, 29]. quare sex rectae inter se aequales sunt. ergo sexangulum $AB\Gamma\Delta EZ$ aequilaterum est. dico, idem aequiangulum esse. nam quoniam arc. $ZA = E\Delta$, communis adiiciatur arcus $AB\Gamma\Delta$. itaque $ZAB\Gamma\Delta = E\Delta\Gamma BA$. et in arcu $ZAB\Gamma\Delta$ consistit $\angle ZE\Delta$, in $E\Delta\Gamma BA$ autem arcu $\angle AZE$. itaque

$$\angle AZE = \Delta EZ \text{ [III, 27].}$$

similiter demonstrabimus, etiam reliquos angulos sexanguli $AB\Gamma\Delta EZ$ singulos aequales esse utrique angulo AZE , $ZE\Delta$. itaque sexangulum $AB\Gamma\Delta EZ$ aequiangulum est. demonstratum autem, idem aequilaterum esse; et in circulum $AB\Gamma\Delta EZ$ inscriptum est.

Ergo in datum circulum sexangulum aequilaterum et aequiangulum inscriptum est; quod oportebat fieri.

supra scr. m. 1: περιφερεία. 12. $ZAB\Gamma\Delta$] seq. ras. 1 litt.,
 Γ in ras. V; B postea add. Bp. 14. AZE] ΔZE F; corr.
 m. 2. 15. ΔEZ] $ZE\Delta$ P. Post $\kappa\alpha\iota$ in P del. e m. 1.
 17. $ZE\Delta$] $\tilde{Z}\tilde{E}\tilde{Z}$ F. 18. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F.

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἡ τοῦ ἑξαγώνου πλευρὰ ἴση ἐστὶ τῇ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου.

Ὁμοίως δὲ τοῖς ἐπὶ τοῦ πενταγώνου ἐὰν διὰ τῶν κατὰ
5 τὸν κύκλον διαιρέσεων ἐφαπτομένας τοῦ κύκλου ἀγά-
γωμεν, περιγραφῆσεται περὶ τὸν κύκλον ἑξάγωνον
ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἀκολουθῶς τοῖς ἐπὶ τοῦ
πενταγώνου εἰρημένοις. καὶ ἔτι διὰ τῶν ὁμοίων τοῖς
ἐπὶ τοῦ πενταγώνου εἰρημένοις εἰς τὸ δοθὲν ἑξάγωνον
10 κύκλον ἐγγράφομεν τε καὶ περιγράφομεν· ὅπερ ἔδει
ποιῆσαι.

ις'.

Εἰς τὸν δοθέντα κύκλον πεντεκαίδεκάγωνον
ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

15 Ἔστω ὁ δοθεὶς κύκλος ὁ $ΑΒΓΔ$. δεῖ δὴ εἰς τὸν
 $ΑΒΓΔ$ κύκλον πεντεκαίδεκάγωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ
ἰσογώνιον ἐγγράψαι.

Ἐγγεγράφθω εἰς τὸν $ΑΒΓΔ$ κύκλον τριγώνου μὲν
ἰσοπλεύρου τοῦ εἰς αὐτὸν ἐγγραφομένου πλευρὰ ἡ

XV πόρισμα. Simplicius in phys. fol. 15; cfr. p. 319 not. 1.

1. πόρισμα] m. 2 V. 3. ἐστὶ] om. p. 4. ὁμοίως — 10. περιγράφομεν] non habuit Campanus; sed u. p. 320, 14 sq.
4. ὁμοίως δὲ τοῖς ἐπὶ τοῦ πενταγώνου] P; καὶ Theon (BFVp).
κατὰ τὸν κύκλον διαιρέσεων] P; Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ σημείων
Theon (BFVp); Γ in ras. V. 5. τὸν] scripsi; om. P.
ἐφαπτομέν.ς Β. Ante ἀγάγωμεν in F add. ἄ (in fin. lin.) ἦ
(in init. sequentis). 8. ὁμοίως Bp. 10. κύκλον] supra m.
1 F. τε καὶ περιγράφομεν] om. P. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι]
mg. F, in quo omissis numero quattuor prima uerba prop. 16
cum antecedentibus coniuncta sunt, ita ut Π pro litt. initiali
sit; postea corr. m. 1 uel 2. 13. πεντεκαίδεκάγωνον P, ut
lin. 16. 18. ἐγγεγράφθω] PF; γεγράφθω BVp; ἐνηρμόσθω
Augustus. 19. τοῦ] om. P. αὐτόν] corr. ex αὐτό m. 1 F.

Corollarium,¹⁾

Hinc manifestum est, latus sexanguli aequale esse radio circuli.

Et eodem modo, quo²⁾ in quinquangulo, si per puncta diuisionis in circulo posita rectas circum contingentes duxerimus, circum circulum sexangulum aequilaterum et aequiangulum circumscribetur secundum ea, quae in quinquangulo explicauimus [prop. XII]. et praeterea simili ratione ei, quam in quinquangulo explicauimus [prop. XIII—XIV], in datum sexangulum circulum inscribemus et circumscribemus; quod oportebat fieri.

XVI.

In datum circulum figuram quindecim angulorum aequilateram et aequiangulam inscribere.³⁾

Sit datus circulus $AB\Gamma\Delta$. oportet igitur in $AB\Gamma\Delta$ circulum figuram quindecim angulorum aequilateram et aequiangulam inscribere.

inscribatur⁴⁾ in $AB\Gamma\Delta$ circulum $A\Gamma$ latus trianguli aequilateri in eum inscripti [prop. II], et AB latus

1) Huc refero Procli uerba p. 304, 2: τὸ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ κείμενον (sc. πόρισμα) προβλήματος; nam cum neque cum II, 4 πόρ., quod theorematis est et insuper subditium, concordent neque cum alio ullo — τό enim ostendit, in eo libro, de quo agitur, unum solum corollarium fuisse —, pro δευτέρῳ scribendum δ', h. e. τετάρτῳ. hinc sequitur, Proclum IV, 5 [πόρ.] pro corollario non habuisse.

2) Mutauit Theon, quia cum lin. 7sq. synonyma esse putauit; quod secus est; dicit enim: si ut in quinquangulo contingentes duxerimus, eodem modo demonstrabimus cet.

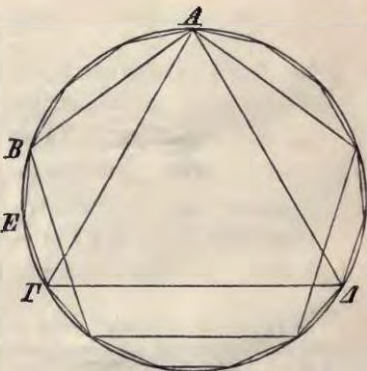
3) Cfr. Proclus p. 269, 11.

4) Ἐγγεγράφθω ideo ferri posse uidetur, quod latus trianguli in circulum aptamus triangulum inscribendo.

ΑΓ, πενταγώνου δὲ ἰσοπλεύρου ἢ ΑΒ· οἷων ἄρα
 ἐστὶν ὁ ΑΒΓΔ κύκλος ἴσων τμημάτων δεκαπέντε,
 τοιούτων ἢ μὲν ΑΒΓ περιφέρεια τρίτον οὔσα τοῦ
 κύκλου ἔσται πέντε, ἢ δὲ ΑΒ περιφέρεια πέμpton οὔσα
 5 τοῦ κύκλου ἔσται τριῶν· λοιπὴ ἄρα ἢ ΒΓ τῶν ἴσων
 δύο. τετμήσθω ἰ, ΒΓ δίχα κατὰ τὸ Ε· ἑκατέρω ἄρα
 τῶν ΒΕ, ΕΓ περιφερειῶν πεντεκαιδεκάτον ἔστι τοῦ
 ΑΒΓΔ κύκλου.

Ἐὰν ἄρα ἐπιζεύξαντες τὰς ΒΕ, ΕΓ ἴσας αὐταῖς κατὰ
 10 τὸ συνεχὲς εὐθείας ἐναρμόσωμεν εἰς τὸν ΑΒΓΔ[Ε]
 κύκλον, ἔσται εἰς αὐτὸν ἐγγεγραμμένον πεντεκαιδεκά-
 γωνον ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰσογώνιον· ὅπερ ἔδει ποι-
 ῆσαι.

Ὅμοίως δὲ τοῖς ἐπὶ
 15 τοῦ πενταγώνου ἐὰν διὰ
 τῶν κατὰ τὸν κύκλον
 διαιρέσεων ἐφαπτομέ-
 νας τοῦ κύκλου ἀγά-
 γωμεν, περιγραφῆσεται
 20 περὶ τὸν κύκλον πεντε-
 καιδεκάγωνον ἰσόπλευ-
 ρόν τε καὶ ἰσογώνιον.
 ἔτι δὲ διὰ τῶν ὁμοίων
 τοῖς ἐπὶ τοῦ πενταγώ-

25 νου δείξωμεν καὶ εἰς τὸ δοθὲν πεντεκαιδεκάγωνον κύκλον
 ἐγγράφομεν τε καὶ περιγράφομεν· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

5. ἔσται] -αι in ras. V. ἄρα] om. P; m. 2 V, supra F.
 ΒΓ] Γ in ras. F. 6. δύο] β' P. 7. ἔστι] om. Bp; ἔσται
 P. 9. ΕΓ] P; ΕΓ εὐθείας Theon (BFVp). αὐταῖς] corr.
 ex αὐτάς m. 2 B. 10. ΑΒΓΔ n, ed. Basil. 11. πεντεκαι-
 δεκάγωνον] mg. B. 12. ποιῆσαι] δείξαι BVp. 14—26
 habuit Campanus IV, 16. 16. τόν] om. P. 18. τοῦ] τὰς τοῦ F.

quinguanguli aequaliteri. itaque si $AB\Gamma\Delta$ circulus quindecim partibus aequalibus aequalis ponitur, earum quinque aequalis erit arcus $AB\Gamma$, qui tertia pars est circuli, arcus autem AB , qui quinta pars est circuli, tribus. itaque reliquus arcus $B\Gamma$ duabus partium aequalium aequalis est. secetur arc. $B\Gamma$ in duas partes aequales in E [III, 30]. itaque uterque arcus BE , $E\Gamma$ quinta decima pars est circuli $AB\Gamma\Delta$. itaque si ductis rectis BE , $E\Gamma$ semper deinceps rectas aequales in circulum $AB\Gamma\Delta$ aptauerimus [prop. I], in eum inscripta erit¹⁾ figura quindecim angulorum aequilatera et aequiangula; quod oportebat fieri.

Eodem autem modo, quo in quinquangulo, si per puncta diuisionis in circulo posita rectas circulum contingentes duxerimus, figura quindecim angulorum aequilatera et aequiangula circum circulum circumscribetur [prop. XII]. et praeterea per demonstrationes similes iis, quibus in quinquangulo usi sumus, etiam in datam figuram quindecim angulorum circulum inscribemus et circumscribemus [prop. XIII—XIV]; quod oportebat fieri.

1) Aequilaterum fore figuram inscriptam, patet. tum eandem aequiangulam esse, simili ratione demonstrabimus, qua usus est Euclides p. 316, 9 sq. — memorabilis est in hac propositione usus uocabuli κύκλος, quod contra I def. 15 pro περιφέρεια ponitur (p. 320, 2. 4. 5. 8.).

23. $\xi\tau\iota$] in ras. V. $\delta\acute{\epsilon}$] m. 2 V. $\tau\acute{\omega}\nu$ $\delta\mu\omicron\iota\omega\nu$] corr. ex $\tau\acute{o}$ $\delta\mu\omicron\iota\omega\nu$ m. 2 B. 25. $\kappa\alpha\iota$] postea insert. F. Post $\pi\epsilon\nu\tau\epsilon\kappa\alpha\iota\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\nu$ add. Theon: $\delta\acute{\nu}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\iota}\sigma\omicron\pi\lambda\epsilon\nu\rho\nu$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\iota}\sigma\omicron\gamma\acute{\omega}\nu\iota\omega\nu$ (BFVp; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ p), sed cfr. p. 318, 9. 26. $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\rho\acute{\alpha}\psi\omega\mu\epsilon\nu$ P. $\pi\epsilon\rho\iota\gamma\rho\acute{\alpha}\psi\omega\mu\epsilon\nu$ P. $\delta\pi\epsilon\rho$ $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\iota$ $\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] P; om. Theon (BFVp).

In fine: $E\upsilon\kappa\lambda\epsilon\acute{\iota}\delta\omicron\nu$ $\sigma\tau\omicron\iota\chi\epsilon\acute{\iota}\omega\nu$ δ' P et B; $E\upsilon\kappa\lambda\epsilon\acute{\iota}\delta\omicron\nu$ $\sigma\tau\omicron\iota\chi\epsilon\acute{\iota}\omega\nu$ $\tau\eta\varsigma$ $\Theta\acute{\epsilon}\omega\nu\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\kappa\delta\acute{o}\sigma\epsilon\omega\varsigma$ δ' F. In fig. $\iota\zeta'$ P, $\iota\varsigma'$ F.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

APPENDIX.

DEMONSTRATIONES ALTERAE.

1.

Ad lib. II prop. 4.

Ἄλλως.

Λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς AB τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν AG , GB τετραγώνοις καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , GB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

5 Ἐπὶ γὰρ τῆς αὐτῆς καταγραφῆς, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ BA τῇ $A\Delta$, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἢ ὑπὸ $AB\Delta$ τῇ ὑπὸ $A\Delta B$ · καὶ ἐπεὶ παντὸς τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν, τοῦ $A\Delta B$ ἄρα τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι αἱ ὑπὸ $A\Delta B$, $BA\Delta$, ΔBA δυσὶν ὀρ-
 10 θαῖς ἴσαι εἰσὶν. ὀρθῆ δὲ ἢ ὑπὸ $BA\Delta$ · λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ $AB\Delta$, $A\Delta B$ μιᾷ ὀρθῇ ἴσαι εἰσὶ· καὶ εἰσιν ἴσαι· ἑκατέρω ἄρα τῶν ὑπὸ $AB\Delta$, $A\Delta B$ ἡμίσειά ἐστιν ὀρθῆς. ὀρθῆ δὲ ἢ ὑπὸ $B\Gamma H$ · ἴση γὰρ ἐστὶ τῇ ἀπεναντίον τῇ πρὸς τῷ A · λοιπὴ ἄρα ἢ ὑπὸ $\Gamma H B$ ἡμί-
 15 σειά ἐστὶν ὀρθῆς· ἴση ἄρα ἢ ὑπὸ $\Gamma B H$ γωνία τῇ ὑπὸ $\Gamma H B$ · ὥστε καὶ πλευρὰ ἢ $B\Gamma$ τῇ ΓH ἐστὶν ἴση. ἀλλ'

Addidit Theon (BFVp); mg. m. rec. P; de Campano u. p. 129 not. 1.

1. καὶ ἄλλως P. 3. τε] m. 2 p. AG] corr. ex AB F.
 6. BA] AB p. ἐστὶ] om. V. 7. ἐπεὶ] non liquet in F.
 8. εἰσὶ PB. τοῦ $A\Delta B$ — 10. εἰσὶν] mg. m. 2 Vp. 8. $A\Delta B$] $AB\Delta$ Pp. 9. $A\Delta B$] $AB\Delta$ Pp. $BA\Delta$] $A\Delta B$ P, ΔBA p.

II, 4.

Aliter.¹⁾

Dico, esse $AB^2 = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$.

nam in eadem figura [p. 127], quoniam $BA = A\Delta$, erit etiam $\angle AB\Delta = A\Delta B$ [I, 5]. et quoniam cuiusvis trianguli tres anguli duobus rectis aequales sunt, erunt tres anguli trianguli $A\Delta B$, scilicet

$$A\Delta B + BA\Delta + \Delta BA$$

duobus rectis aequales [I, 32]. uerum $\angle BAA$ rectus est. itaque reliqui $AB\Delta + A\Delta B$ uni recto aequales sunt. et inter se aequales sunt. itaque uterque $AB\Delta$, $A\Delta B$ dimidius est recti. rectus autem $\angle B\Gamma H$. nam aequalis est opposito, ei qui ad A positus est [tum u. I, 31]. itaque reliquus $\angle \Gamma H B$ dimidius est recti [I, 32]. itaque $\angle \Gamma H B = \Gamma B H$. quare etiam

$$B\Gamma = \Gamma H \text{ [I, 6].}$$

1) Haec demonstratio parum differt a genuina; nam praeter initium demonstrationis, qua ostenditur, ΓK quadratum esse, cetera eadem.

ΔBA] $BA\Delta$ Pp. 11. $\epsilon\iota\sigma\iota$] non liquet in F. $\kappa\alpha\iota \epsilon\iota\sigma\iota\nu \iota\sigma\alpha\iota$] om. F. 12. $A\Delta B$, $AB\Delta$ p. 13. $\acute{\alpha}\pi\epsilon\nu\alpha\nu\tau\iota\lambda\alpha\varsigma$ p. 14. $\tau\tilde{\omega}$] corr. ex $\tau\acute{o}$ V. 15. $\Gamma B H$] $\Gamma H B$ P, F e corr., V sed corr., p. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$] om. p. 16. $\Gamma H B$] B, F eras., V corr. ex $\Gamma B H$ m. 2; $\Gamma B H$ Pp. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ p.

ἡ μὲν ΓB τῆ HK ἴσιν ἴση, ἡ δὲ ΓH τῆ BK . ἰσό-
 πλευρον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓK . ἔχει δὲ καὶ ὀρθὴν τὴν ὑπὸ
 $\Gamma B K$ γωνίαν· τετράγωνον ἄρα ἐστὶ τὸ ΓK . καὶ ἐστὶν
 ἀπὸ τῆς ΓB . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $Z\Theta$ τετράγωνόν
 5 ἐστὶ, καὶ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς AG . τὰ ἄρα ΓK ,
 ΘZ τετράγωνα ἐστὶ, καὶ ἐστὶν ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν AG ,
 ΓB . καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ AH τῷ HE , καὶ ἐστὶ τὸ
 AH τὸ ὑπὸ τῶν AG , ΓB . ἴση γὰρ ἡ ΓH τῆ ΓB .
 καὶ τὸ EH ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν AG , ΓB . τὰ
 10 ἄρα AH , HE ἴσα ἐστὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB . ἐστὶ
 δὲ καὶ τὰ ΓK , ΘZ ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν AG , ΓB . τὰ
 ἄρα ΓK , ΘZ , AH , HE ἴσα ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν
 AG , ΓB καὶ τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB . ἀλλὰ τὰ ΓK ,
 ΘZ καὶ τὰ AH , HE ὅλον ἐστὶ τὸ AE , ὃ ἐστὶν ἀπὸ
 15 τῆς AB τετράγωνον· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς AB τετράγωνον
 ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν AG , ΓB τετραγώνοις καὶ
 τῷ δις ὑπὸ τῶν AG , ΓB περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ·
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

2.

Ad lib. III prop. 7.

Ἡ καὶ οὕτως. ἐπεξεύχθω ἡ EK . καὶ ἐπεὶ ἴση
 20 ἐστὶν ἡ HE τῆ EK , κοινὴ δὲ ἡ ZE , καὶ βάσις ἡ ZH
 βάσει τῆ ZK ἴση, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ HEZ γωνία τῆ
 ὑπὸ KEZ ἴση ἐστίν. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ HEZ τῆ ὑπὸ ΘEZ
 ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΘEZ ἄρα τῆ ὑπὸ KEZ ἐστὶν
 ἴση, ἡ ἐλάττων τῆ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

III, 7. Insertum inter ἀδύνατον et οὐκ p. 182, 9 PBFVp.

1. ἐστίν] comp. supra scr. F. 2. καὶ] absumptum ob rupt.
 pergam. F. 3. ἐστίν] ἐστὶ τό F. 4. ΓB] $B\Gamma$ Fp. $Z\Theta$]
 ΘZ Pp. ἐστὶ τετράγωνον p. 5. ἐστὶ] ἐστὶν F; om. P; in

uerum $\Gamma B = HK$ [I, 34] et $\Gamma H = BK$ [id.]. itaque
 aequilaterum est ΓK . habet autem etiam $\angle \Gamma BK$
 rectum. itaque quadratum est ΓK ; et in ΓB construc-
 tum est. eadem de causa etiam $Z\Theta$ quadratum est;
 et aequale est $A\Gamma^2$. ergo ΓK , ΘZ quadrata sunt et
 aequalia sunt $A\Gamma^2$ et ΓB^2 . et quoniam $AH = HE$
 [I, 43] et $AH = A\Gamma \times \Gamma B$ (nam $\Gamma H = \Gamma B$), erit
 etiam $EH = A\Gamma \times \Gamma B$. itaque

$$AH + HE = 2 A\Gamma \times \Gamma B.$$

uerum etiam $\Gamma K + \Theta Z = A\Gamma^2 + \Gamma B^2$. ergo
 $\Gamma K + \Theta Z + AH + HE = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B$.
 sed $\Gamma K + \Theta Z + AH + HE = AE = AB^2$. ergo

$$AB^2 = A\Gamma^2 + \Gamma B^2 + 2 A\Gamma \times \Gamma B;$$

quod erat demonstrandum.

III, 7.

Uel etiam ita: ducatur EK . et quoniam

$$HE = EK,$$

et ZE communis est, et $ZH = ZK$, erit etiam

$$\angle HEZ = KEZ$$
 [I, 8].

uerum $\angle HEZ = \Theta EZ$. quare etiam

$$\angle \Theta EZ = KEZ,$$

minor maiori; quod fieri non potest [u. fig. p. 181].

ras. V. $\tau\phi]$ $\tau\acute{o}$ B et V (corr. m. 2). 6. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota]$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F.
 7. $\tau\phi]$ mg. m. 2 F. $HE]$ EH B et FV m. 2. 8. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}]$
 corr. ex $\acute{\alpha}\pi\acute{o}$ p. $\acute{\iota}\sigma\eta \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota \gamma\acute{\alpha}\rho$ P. 9. $EH]$ HE p. $\acute{\alpha}\rho\alpha]$
 om. P. $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}]$ $\acute{\alpha}\pi\acute{o}$ P. 12. $\Gamma K]$ om. F (ras.). $HE]$ EH
 F. $\tau\epsilon]$ supra m. 1 p. 13. $A\Gamma]$ ΓA F (prius). 14. $AE]$
 in ras. p. 19. mg. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\varsigma$ p. 20. $HE]$ in ras. φ , EH p.
 $ZE]$ EZ P. $ZH]$ PF ; HZ BV p. 21. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha]$ om. B.
 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu \acute{\iota}\sigma\eta$ Bp. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ FV. $HEZ]$ corr. ex EEZ m. 1
 F; corr. ex EZ P. $\Theta EZ]$ $ZE\Theta$ P. Post hoc uerbum in
 FV m. 2 insert. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ comp. 23. $\Theta EZ]$ $ZE\Theta$ P. 24. η
 $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\omega\nu \tau\eta \mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\iota$] in ras. V. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega\nu$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu]$ om. p.

3.

Ad lib. III prop. 8.

Ἡ καὶ ἄλλως. ἐπεξεύχθω ἡ MN . ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ KM τῆ MN , κοινὴ δὲ ἡ $M\Delta$, καὶ βάσις ἡ ΔK βάσει τῆ ΔN ἴση, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ $KM\Delta$ γωνία τῆ ὑπὸ ΔMN ἐστὶν ἴση. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $KM\Delta$ τῆ ὑπὸ $BM\Delta$
 5 ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ $BM\Delta$ ἄρα τῆ ὑπὸ $NM\Delta$ ἐστὶν ἴση, ἡ ἐλάττων τῆ μείζονι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

4.

Ad lib. III prop. 9.

Ἄλλως.

Κύκλου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐντὸς τὸ Δ , ἀπὸ δὲ τοῦ Δ πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον προσ-
 10 πιπτέτωσαν πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι αἱ $A\Delta$, ΔB , $\Delta\Gamma$. λέγω, ὅτι τὸ ληφθὲν σημεῖον τὸ Δ κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου.

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ E , καὶ ἐπιξευ-
 θεῖσα ἡ ΔE διήχθω ἐπὶ τὰ Z , H σημεῖα. ἡ ZH
 15 ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ $AB\Gamma$ ἐπὶ τῆς ZH διαμέτρου εἰληπταί τι σημεῖον, ὃ μὴ ἐστὶ κέντρον τοῦ κύκλου, τὸ Δ , μεγίστη μὲν ἔσται ἡ ΔH , μείζων δὲ ἡ μὲν $\Delta\Gamma$ τῆς ΔB , ἡ δὲ ΔB τῆς ΔA . ἀλλὰ καὶ ἴση· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.
 20 οὐκ ἄρα τὸ E κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ὁμοίως

III, 8. Insertum inter ἐδείχθη et οὐκ p. 188, 20 in PBFVp.
 III, 9. Post genuinam PBFVp; om. Campanus.

1. ἐπεὶ οὖν p. 2. $M\Delta$] $\Delta M B$. 3. ἐστὶν ἴση p.
 $KM\Delta$] $K\Delta M F$; corr. m. 2. γωνία] om. p. 4. ΔMN] $NM\Delta$ P. ἴση ἐστίν BV; ἐστι ἴση φ. ἀλλά P. 5. ἄρα]

III, 8.

Uel etiam aliter: ducatur MN . quoniam

$$KM = MN,$$

et $M\Delta$ communis est, et $\angle K = \angle N$, erit

$$\angle KMA = \angle MN [I, 8].$$

uerum $\angle KMA = \angle BMA$. quare etiam

$$\angle BMA = \angle NMA,$$

minor maiori; quod fieri non potest [u. fig. p. 185].

III, 9.

Nam intra circulum $AB\Gamma$ sumatur punctum Δ , et a Δ ad circulum $AB\Gamma$ plures quam duae rectae aequales adcidant $A\Delta$, ΔB , $\Delta\Gamma$. dico, sumptum punctum Δ centrum esse circuli $AB\Gamma$.

Ne sit enim, sed, si fieri potest, sit E , et ducta

ΔE producat ad puncta Z, H .

ergo ZH diametrus est circuli

$AB\Gamma$. iam quoniam in circulo

$AB\Gamma$ in diametro ZH sumptum

est punctum quoddam Δ , quod

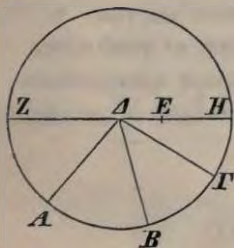
non est centrum circuli, maxima

erit ΔH , et

$\Delta\Gamma > \Delta B$, $\Delta B > \Delta A$ [prop. VII].

uerum etiam aequales sunt; quod fieri non potest. ergo

punctum E centrum circuli $AB\Gamma$ non est. similiter

om. P, supra scr. comp. m. 2 BF. 6. *ἐλάσσων* Fp. *ἐστίν*] om. p. 7. *ἄλλως*] mg. m. 1—2 F, qui in mg. habet *ι'*, sed eras. In B ante *ἄλλως* ras. 1 litt. 8. Post *γάρ* ras. 5 litt. F. 10. *ἴσαι*] supra m. 2 F. *εὐθεῖαι ἴσαι* V. $A\Delta$] PBF; ΔA e corr. m. 2 V, pφ. 12. *ἐστίν*] om. B. 14. Z, H] H, Z V. 15. *ἐστίν*] *ἐστίν* FV. 16. Post $AB\Gamma$ in P del. *κύκλου*. *τῆς*] *ς* eras. F. 17. *σημεῖον τὸ Δ* P. *τὸ Δ*] om. P. 18. *ἔσται*] in ras. m. 2 V.

δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλο τι πλὴν τοῦ Δ · τὸ Δ ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5.

Ad lib. III prop. 10.

Ἄλλως.

5 Κύκλος γὰρ πάλιν ὁ $AB\Gamma$ κύκλον τὸν ΔEZ τεμνέτω κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο τὰ B, H, Θ, Z καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου τὸ K , καὶ ἐπέξεύχθωσαν αἱ KB, KH, KZ .

Ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ ΔEZ εἰληπταί τι σημεῖον
10 ἐντὸς τὸ K , καὶ ἀπὸ τοῦ K πρὸς τὸν ΔEZ κύκλου προσπεπτώκασι πλείους ἢ δύο ἴσαι εὐθεῖαι αἱ KB, KZ, KH , τὸ K ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΔEZ κύκλου. ἔστι δὲ καὶ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου κέντρον τὸ K .
15 ἐστὶ τὸ K · ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα κύκλος κύκλον τέμνει κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

6.

Ad lib. III prop. 11.

Ἀλλὰ δὴ πιπτέτω ὡς ἡ $HZ\Gamma$, [καὶ] ἐκβεβλήσθω

III, 10. Post genuinam PBFVp; om. Campanus.

III, 11. Post genuinam PBFVp; non habet Campanus.

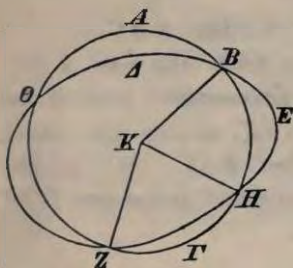
1. οὐδέ V. 2. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] Pp; ~ B; om. FV.
4. $\iota\beta'$ mg. F, sed eras. 6. Θ, Z] \tilde{Z}, Θ BVp. 9. ΔEZ
in ras. V. τι] m. 2 F. 10. ἐντός] om. F. 11. προσ-
πεπτώκασιν P. εὐθεῖαι ἴσαι P. 12. KZ, KH] KH, KZ
F m. 1, V m. 1; corr. m. 2. ἄρα KF. 13. ἔστιν P. 14.
ἀλλήλων P; corr. m. rec. 15. ἐστίν] om. p. 16. τέμνει]

demonstrabimus, ne aliud quidem ullum centrum esse praeter Δ . ergo Δ punctum centrum est circuli $AB\Gamma$; quod erat demonstrandum.

III, 10.

Nam rursus circulus $AB\Gamma$ circulum ΔEZ in pluribus quam duobus secet punctis B, H, Θ, Z , et sumatur centrum circuli $AB\Gamma$ et sit K , et ducantur KB, KH, KZ .

iam quoniam intra circulum ΔEZ sumptum est punctum K , et a K ad circulum ΔEZ plures quam duae rectae aequales ad circulum ΔEZ addidunt KB, KZ, KH , punctum K centrum erit circuli ΔEZ [prop. IX]. uerum K etiam circuli $AB\Gamma$ centrum est. ergo duo circuli inter se secantes idem centrum habent K ; quod fieri non potest [prop. V]. ergo circulus circulum non secat in pluribus punctis quam duobus; quod erat demonstrandum.

III, 11.

Uerum cadat ut $HZ\Gamma$, et producat ΓZH in directum ad Θ punctum, et ducantur AH, AZ .¹⁾

1) Haec demonstratio casus alterius post genuinam parum necessaria est.

τεμεῖ F; om. p. τέμνει σημεία p. ἢ δύο] supra m. 2 V. 17. ἄλλως add. V p, mg. m. 2 F. Post δὴ ras. 2 litt. F. ἦ] supra m. 2 V. HZΓ] litt. H in ras. F, om. p; Γ in ras. p. καί] om. P (F?). προσεκεβλήσθω BV p (F?).

ἐπ' εὐθείας ἢ ΓΖΗ ἐπὶ τὸ Θ σημεῖον, καὶ ἐπεξεύχ-
θωσαν αἱ ΑΗ, ΑΖ.

Ἐπεὶ οὖν αἱ ΑΗ, ΗΖ μείζους εἰσὶ τῆς ΑΖ, ἀλλὰ ἢ
ΖΑ ἴση[ἐστὶ] τῇ ΖΓ, τουτέστι τῇ ΖΘ, κοινὴ ἀφηρησθῶ
5 ἢ ΖΗ· λοιπὴ ἄρα ἢ ΑΗ λοιπῆς τῆς ΗΘ μείζων ἐστίν,
τουτέστιν ἢ ΗΔ τῆς ΗΘ, ἢ ἐλάττων τῆς μείζονος·
ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ὁμοίως, κἂν ἐκτὸς ἢ τοῦ μι-
κροῦ τὸ κέντρον τοῦ μείζονος κύκλου, δεῖξομεν [το]
ἄτοπον.¹

7.

Ad lib. III prop. 31.

10

Ἄλλως

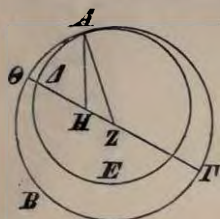
ἢ ἀπόδειξις τοῦ ὀρθοῦ εἶναι τὴν ὑπὸ ΒΑΓ.

Ἐπεὶ διπλῆ ἐστὶν ἢ ὑπὸ ΑΕΓ τῆς ὑπὸ ΒΑΕ·
ἴση γὰρ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον· ἐστὶ δὲ καὶ
ἢ ὑπὸ ΑΕΒ διπλῆ τῆς ὑπὸ ΕΑΓ, αἱ ἄρα ὑπὸ ΑΕΒ,
15 ΑΕΓ διπλασίονές εἰσι τῆς ὑπὸ ΒΑΓ. ἀλλ' αἱ ὑπὸ
ΑΕΒ, ΑΕΓ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσὶν· ἢ ἄρα ὑπὸ ΒΑΓ
ὀρθὴ ἐστὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

III, 31. Insert. p. 246, 2 post δεῖξαι in PBFVp.

1. ἢ] in ras. F. HZΓ P; ΓHZ B. 3. μείζονες p.
εἰσὶν PF. ἀλλ' F. 4. ΖΑ] PF; ΑΖ BVp. ἐστὶ] om.
P. τῇ] τῆς B. ΖΓ] PF; ΓΖ BVp. τουτέστιν P.
5. ἐστὶ PBV. 6. ἐλάσσων Pp. 7. ἐστίν] om. p. κἂν]
in ras. V. 8. τό] om. P; corr. in αὐτό m. 2 F; αὐτό B; τὸ
αὐτό p. 9. ἄτοπον] ἀτοπώτερον F. In fine: ὅπερ ἔδει
δεῖξαι P. 12. ΑΕΓ] corr. ex ΕΑΓ F. 13. ἔστιν P.
14. ΕΑΓ] ΑΕΓ F; corr. m. 2. 15. εἰσὶν P. ἀλλά P.
17. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] in mg. transit φ. δεῖξαι] ποιῆσαι BV.

iam quoniam $AH + HZ > AZ$ [I, 20], uerum

$ZA = ZI$, h. e. $ZA = Z\Theta$, subtrahatur, quae communis est, ZH . itaque $AH > H\Theta$, h. e. $HA > H\Theta$, minor maiore; quod fieri non potest. similiter, etiam si centrum maioris circuli extra minorem fuerit positum, absurdum esse de-

monstrabimus.

III, 31.

Alia demonstratio, angulum BAG rectum esse¹⁾
[u. fig. p. 243].

quoniam $\angle AEG = 2 BAE$ (nam

$$AEG = BAE + EBA \text{ [I, 32]}),$$

et etiam $\angle AEB = 2 EAG$ [id.], erunt

$$AEB + AEG = 2 BAG.$$

uerum $AEB + AEG$ duobus rectis aequales sunt [I, 13]. ergo $\angle BAG$ rectus est; quod erat demonstrandum.

1) Cfr. Campanus III, 30.